

ئابدۇۋەلى ئەلى

بەدۋەت — يانغىن قاپلىغان تۇپراق

شىنجاڭ ئۈنۋېرسىتېتى نەشرىياتى

بەدۋەت، يانغىن قاپلىغان تۇپراق

شىنجاڭ ئۈنۋېرسىتېتى نەشرىياتى

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: جالالىدىن بەھرام

ISBN 7-5631-0840-8

9 787563 108404 >

ISBN 7-5631-0840-8

Z·151 (民文) 定价: 24.00 元

ABDULCELI...
Yenidogr... Mh. 4...
Z... /4

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

ئابدۇۋەلى ئەلى

بەدۋەت - يانغىن قاپلىغان تۇپراق

تارىخىي قىسسە

(1 - كىتاب)

شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى: پالتاخۇن ئەۋلاخۇن
ئاخىرقى تەكشۈرگۈچى: ئىمامبەسەن ئىبراھىم
مەسئۇل كوررېكتورى: تۇنسايم ساۋۇت

بەدۋەت — يانغىن قاپلىغان تۇپراق (1)
ئابدۇۋەلى ئەلى

شىنجاڭ ئۈنۋېرسىتېتى نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى غالىمىيەت يولى 14-ئى. پ: 830046)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 850×1168 - $1/32$ كەسەم

باسما تاۋىقى: 12.25، قىستۇرما ۋارىقى: 1

1997 - يىل 3 - ئاي 1 - نەشرى

1997 - يىل 3 - ئاي 1 - بېسىلدى

تراژى: 10350 — 1

ISBN 7-5631-0840-8/Z·151

باھاسى: 24.00 يۈەن

مۇندەر دىجە

1	.....	ئاپتورنىڭ تەرجىمىھالى
1	.....	ئاپتوردىن
1	.....	ياغىن
25	.....	مۆلچەر تاغ قەلئەسى
50	.....	سىدىق بەگ
74	.....	بۇردىنى قوتانغا باشلاش
96	.....	بۇزۇرۇك خان تۆرە قەشقەر سەلتەنەتدە
122	.....	چۇقودىكى جەڭ
154	.....	داۋۇت خەلىپە
178	.....	زېمىننىڭ ئومۇرتقىسى
	.....	چۆچەك ئاسمىنىدا چاقىمغان قۇتۇپ
209	.....	نۇرى
228	.....	گۈلباغ قەلئەسىنىڭ ئېلىنىشى
249	.....	ھەفتە ئىمى مۇھەممەدان
272	.....	ھاجى پادىشاھ
299	.....	ياقۇب بەگ ھاكىمىيەت ئۆزگىرىشىدە
325	.....	تەئەي ئاغىچا
343	.....	راشىدىن خاننىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى

ئاپتورنىڭ تەرجىمىھالى

تارىخشۇناس، ژۇرنالىست، ئەدىب ئابدۇۋەلى ئەلى (ۋەلى) 1948 - يىلى 11 - ئاينىڭ 15 - كۈنى خوشۇت ناھىيىسىنىڭ چۇقۇ دېگەن يېرىدە دېھقان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ 1955 - يىلىدىن 1959 - يىلىغىچە خوشۇت ناھىيىسىنىڭ 3 - رايونى (ھازىرقى باغراش ناھىيىسىنىڭ بورانسومۇل يېزىسى) دىكى مەركىزى باشلانغۇچ مەكتەپتە، 1959 - يىلىدىن 1962 - يىلىغا قەدەر خوشۇت ناھىيىلىك تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇدى، 1962 - يىلى 9 - ئايدا، كورلا چىلانباغدىكى ئوبلاستلىق 1 - ئوتتۇرا مەكتەپ (تولۇق) كە ئوقۇشقا كىردى. ئەمما ئائىلىسىنىڭ ئىقتىسادى ئەھۋالى يار بەرمىگەچكە، بۇ مەكتەپتە بىر يىللا ئوقۇيالىدى. 1963 - يىلىغا كەلگەندە، ئۇ ئائىلىسىگە قايتىپ، دەسلەپ باغراش كۆلىدە بېلىقچىلىق قىلدى، كېيىن دېھقان بولدى. ئۇ 1965 - يىلى ھەربىي سەپكە قاتنىشىپ، جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ سابىق 3 - ئاتلىق پولكى (7994 - قىسىم) دا جەڭچى، بەنجاڭ، پەيچاڭ ۋە تەرجىمان بولۇپ تۇردى. 1969 - يىلى جەنۇبىي شىنجاڭ ھەربىي رايونىنىڭ قوماندانلىق شىتابىغا يۆتكىلىپ، تەرجىمان ۋە شىتاب ئوفىتسېرى بولۇپ ئىشلىدى، 1979 - يىلىغا كەلگەندە كەسىپ ئالماشتۇرۇپ، قەشقەر ۋىلايەتلىك پارتكوم تەشۋىقات بۆلۈمىدە ئىشلىدى. 1981 - يىلى 1 - ئايدا، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىغا يۆتكىلىپ، دەسلەپتە مۇھەررىر،

ئاپتوردىن

مانجۇلار چيەنلۇڭنىڭ 20 - يىلىدىن 22 - يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا، ئايرىم - ئايرىم ھالدا ئامۇرسەنا توپىلىنى بىلەن خوجىلار توپىلىنى باستۇرۇپ، جۇڭغارلارنى تىنىچتى ۋە داۋاملىق ئىلگىرىلەپ يەتتە شەھەر تەۋەسىدە ئۆز ھۆكۈم رانلىقىنى تىكىلدى. شۇنىڭدىن باشلاپ 1884 - يىلى پۈتۈن شىنجاڭ مىقياسىدا مەمۇرىي ئۆلكە تۈزۈمىنى ئورناتقانغا قەدەر بولغان يۈز يىلدىن ئارتۇقراق مەزگىل خەلقىمىزنىڭ تەقدىرىدە زور ئۆزگىرىشلەر يۈز بەرگەن دەۋر بولدى. ئۇيغۇر خەلقى يېقىنقى زامان تارىخىدا، چىڭ سۇلالىسى ھاكىمىيىتىنىڭ دەھشەتلىك مىللىي زۇلۈمى ۋە ئېغىر ئىقتىسادىي بۇلاڭ - تالىڭغا ئۇچرىدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەركىنلىكى، بەخت - سائادىتى ۋە ئىنسانىي ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، يۈز يىلدىن ئارتۇق جاپالىق كۈرەش ئېلىپ باردى. بۇ كۈرەشلەردە، تىللاردا داستان بول غۇدەك نۇرغۇن ئۇلۇغ ئىشلار ئوتتۇرىغا چىقتى. ئۇيغۇر تارىخچىلىرى بۇ ئىشلارنى خاتىرىلەپ نۇرغۇن نادر ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇردى. بۇلارنىڭ ئىچىدە، شائىر ئارزۇ مۇھەممەت يازغان «ئىسلامنامە»، غېرىبى يازغان «ئەمىر ئالىي»، ئۇمىدى يازغان «جەڭ نامە»، مۇھەممەت ئەلىم يازغان «تارىخىي كاشىغەر»، قاسىمبەگ يازغان «غۇلجا ۋاقىئاتلىرىنىڭ بايانى»، مۇھەممەت سالىخ يەركەندى يازغان «غازات ئەل مۇسلىمىن»، موللا بىلال بىننى موللا يۈسۈپ (نازىمى) يازغان «غازات دەرمۈلك چىن»، سېيىت مۇ-

ھەمىيەت يازغان «شەرھى شىكەستە»، موللا مەھمۇت شەيخ غەربىي يازغان «تارىخنامە يەئقۇبىخان»، قۇربان سۈفىي سەپەر-باي يازغان «تارىخىي بەدۋەت»، موللا مۇسا سايرامى يازغان «تارىخىي ئەمىنىيە» ۋە ئۇنىڭ تولۇقلانغان نۇسخىسى «تارىخىي ھەمىدى» قاتارلىق ئەسەرلەر بار. بۇ ئەسەرلەردە، ئاشۇ يۈز يىل ئىچىدە، بولۇپمۇ، بەدۋەت ھۆكۈمرانلىق قىلغان ئون تۆت يىل ئىچىدە يۈز بەرگەن زور تارىخىي ۋەقەلەر بايان قىلىنغان.

× ×

1757 - يىلىدىن 1884 - يىلىغىچە ۋە بەلكى ئۇنىڭدىن كېيىنمۇ شىنجاڭدا مانجۇ ھاكىمىيىتىنىڭ زۇلمىغا قارشى خەلق قوزغىلاڭلىرى - «يېغىلىقلار» ئارقا - ئارقىدىن كۆتىرىلىپ تۇردى.

مۇشۇ مەزگىلدە مانجۇ ھاكىمىيىتىنىڭ سىياسىي جەھەتتىكى مىللىي زۇلمى بىلەن ئىقتىسادىي جەھەتتىكى بۇلاڭ - تالىڭنىڭ قانچىلىك ئېغىر بولغانلىقىنى چۈشىنىش ئۈچۈن تۆۋەندىكىلەرگە نەزەر سالايلىق:

ئەينى يىللاردا (1757 - 1884) جەنۇبىي شىنجاڭدا بىر يۈز يېڭىرمە مىڭدىن بىر يۈز ئاتمىش مىڭغىچە تۇتۇن، بىر مىليوندىن ئارتۇق نوپۇس بار ئىدى ①. مانجۇ ھاكىمىيىتى ئۆز ھۆكۈمرانلىقىنى

① 1760 - يىلىدىن 1825 - يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ نوپۇسى مۇنداق ئىدى: قەشقەر رايونىدا يۈز مىڭدىن بىر يۈز ئەللىك مىڭغىچە؛ يەكەن رايونىدا ئىككى يۈز مىڭدىن تۆت يۈز مىڭغىچە؛ خوتەن رايونىدا يۈز مىڭدىن يەتتە يۈز مىڭغىچە؛ ئاقسۇ رايونىدا بىر يۈز ئەللىك مىڭدىن ئىككى يۈز مىڭغىچە؛ كۇچا رايونىدا ئىككى يۈز ئەللىك مىڭدىن بەش يۈز مىڭغىچە؛ جەمئىي يەتتە يۈز ئەللىك مىڭدىن بىر مىليون بەش يۈز مىڭغىچە نوپۇس بار ئىدى — «شىنجاڭنىڭ خەرىتىلىك تەزكىراتى» غا قاراڭ.

مۇستەھكەملەش ۋە داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن، سىياسىي جەھەتتە، «يەرلىكلەرنى يەرلىكلەرگە سېلىش»، «ئۆزىنىڭ يېغىدا ئۆزىنىڭ گۆشىنى قورۇش» تەك ئەكسىيەتچىل سىياسەت يۈرگۈزدى، ئىقتىسادىي جەھەتتە، شىنجاڭدا تۇرغۇزغان «ھەربىي قىسىم-لىرىنى شۇ جاينىڭ مالىيەسىدىن راسخوت چىقىرىپ بېقىش سىياسىتىنى يولغا قويدى. شۇڭا، خەلققە ھەددى - ھېسابسىز يېڭى ئالۋان - سېلىقلارنى سالدى.

شۇ مەزگىللەردە شىنجاڭدىكى مانجۇ ھەربىي، مۈلكىي ئەمەلدارلىرى ۋە چېرىكلىرىنىڭ يىللىق مائاش تەمىناتى مۇنداق ئىدى:

ئىلى جاڭجۇنى بىلەن يەكەن خان ئامبىلىنىڭ يىللىق مائاشى ئۈچ مىڭ سەر كۈمۈش بولۇپ، يىلىغا يەنە مىڭ سەر كۈمۈش قوشۇپ بېرىلەتتى، توققۇز مىڭ جىڭ ئاشلىق، ئاتىش جىڭ كۆك چاي بىلەن تەمىنلەنەتتى؛ مەسلىھەتچى ئامبالنىڭ يىللىق مائاشى مىڭ سەر كۈمۈش بولۇپ، يىلىغا يەنە بەش يۈز سەر كۈمۈش قوشۇپ بېرىلەتتى، تۆت مىڭ سەكسەن جىڭ ئاشلىق، ئوتتۇز ئالتە جىڭ كۆك چاي بىلەن تەمىنلەنەتتى؛

ئاغلاقچى ئامبالنىڭ يىللىق مائاشى يەتتە يۈز سەر كۈمۈش بولۇپ، يىلىغا يەنە ئىككى يۈز سەر كۈمۈش قوشۇپ بېرىلەتتى. تۆت مىڭ ئالتە يۈز سەكسەن جىڭ ئاشلىق، ئوتتۇز ئالتە جىڭ كۆك چاي بىلەن تەمىنلەنەتتى؛

نازىرنىڭ يىللىق مائاشى بىر يۈز توقسان سەر كۈمۈش بولۇپ، ئىككى مىڭ بەش يۈز يىگىرمە جىڭ ئاشلىق، ئون ئىككى جىڭ كۆك چاي بىلەن تەمىنلەنەتتى؛

باش پۈتۈكچىنىڭ يىللىق مائاشى بىر يۈز ئاتىش سەر كۈمۈش ئىدى؛

ياردەمچى پۈتۈكچىنىڭ يىللىق مائاشى ئاتىش

سەر كۈمۈش ئىدى؛

ساڭبېگى ئۈچ يۈز سەكسەن سەر كۈمۈش، ئۈچ مىڭ ئالتە يۈز جىڭ بۇغداي مائاش ئالاتتى؛

ئۈگۈتچى ئامبالنىڭ يىللىق مائاشى (ھۆكۈمەت ئىشلىرى خىراجىتى، پۈتۈكچى ئىشلىتىش خىراجىتى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) ئىككى مىڭ بەش يۈز يەتمىش سەككىز سەر كۈمۈش بولۇپ، بىر تۈمەن ئىككى مىڭ توققۇز يۈز جىڭ ئاشلىق، ئون ئىككى جىڭ كۆك چاي بىلەن تەمىنلىنەتتى؛

سوراقچى ئامبالنىڭ بىر يىللىق مائاشى (پۈتۈن چىقىملىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھالدا) ئىككى مىڭ توققۇز يۈز سەر كۈمۈش بولۇپ، بەش مىڭ يەتتە يۈز جىڭ ئاشلىق، ئون ئىككى جىڭ كۆك چاي بىلەن تەمىنلىنەتتى؛

سەييارە مۇپەتتىشىنىڭ يىللىق مائاشى (پۈتۈن خىراجەتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) ئالتە يۈز ئەللىك سەر كۈمۈش ئىدى. ئىككى مانجۇ كۈرەسىنىڭ ئوفىتسىپەر - چېرىكىلىرىنىڭ يىللىق مائاشى مۇنداق ئىدى:

1. يانداش ئامبالنىڭ بىر يىللىق مائاشىنى ئاشلىق باھاسىغا سۇندۇرغاندا (تۆۋەندىمۇ شۇنداق)، ئۈچ يۈز قىرىق ئىككى سەر كۈمۈش بولاتتى؛

2. سۇمۇن زەڭگىنىڭ يىللىق مائاشى ئىككى يۈز ئەللىك سەر كۈمۈش ئىدى؛

3. باقاۋۇلنىڭ يىللىق مائاشى بىر يۈز ئاتمىش توققۇز سەر كۈمۈش ئىدى؛

4. بايراقلىق ياساۋۇلنىڭ يىللىق مائاشى بىر يۈز ئوتتۇز سەر كۈمۈش ئىدى؛

5. چاپاۋۇل، چاۋۇشىگىنىڭ يىللىق مائاشى يەتمىش ئۈچ سەر كۈمۈش ئىدى؛

6. ئاتلىق چېرىكىنىڭ يىللىق مائاشى ئاتمىش بىر

سەر كۈمۈش ئىدى؛
7. توپچى لەشكەرنىڭ يىللىق مائاشى ئوتتۇز توققۇز سەر
كۈمۈش بولاتتى؛

8. پىيادە چېرىكىنىڭ يىللىق مائاشى ئۈچۈن ئون ئالتە
سەر كۈمۈش بېرىلەتتى.

تۆت موڭغۇل كۈرەسىنىڭ ئوفىتسىر - چېرىكلىرىنىڭ
يىللىق مائاشى مۇنداق ئىدى؛

1. باش بۇغ (ئوكۇرتاي) نىڭ يىللىق مائاشى بىر يۈز
ئوتتۇز سەر كۈمۈش ئىدى؛

2. مۇئاۋىن ئوكۇرتاي، زەڭگىنىڭ يىللىق مائاشى بىر
يۈز بەش سەر كۈمۈش ئىدى؛

3. نەسەبىي چەۋەنداز ياساۋۇلنىڭ يىللىق مائاشى
سەكسەن بەش سەر كۈمۈش ئىدى؛

4. باقاۋۇلنىڭ يىللىق مائاشى سەكسەن سەر كۈمۈش ئىدى؛
5. بايراقلىق ياساۋۇلنىڭ يىللىق مائاشى ئاتىش
سەر كۈمۈش ئىدى؛

6. كۆك ياقىلىق ئوفىتسىر، چاۋاۋۇلنىڭ يىللىق مائاشى
ئوتتۇز سەر كۈمۈش بولۇپ، يەنە يەتتە يۈز يىگىرمە جىڭ
ئاشلىق بېرىلەتتى.

شەبە، سۇلۇنلارنىڭ ئىككى كۈرەسىدىكى پىراكتىكانت
ئوفىتسىر، چاۋۇشېبىگى قاتارلىقلارنىڭ يىللىق مائاشى ئوتتۇز
سەر كۈمۈش ئىدى.

قۇياقلىق چېرىكلەرنىڭ يىللىق مائاشى يىگىرمە تۆت
سەر كۈمۈش ئىدى.

چاخار، ئويرۇت كۈرەلىرىدىكى پىراكتىكانت ئوفىتسىر -
چاۋۇشېبەگلىرىنىڭ يىللىق مائاشى يىگىرمە تۆت سەر كۈمۈش ئىدى.

قۇياقلىق چېرىكلەرنىڭ يىللىق مائاشى ئون ئىككى
سەر كۈمۈش ئىدى.

قۇياقلىق چېرىكلەرنىڭ يىللىق مائاشى ئون ئىككى
سەر كۈمۈش ئىدى.

سەر كۈمۈش ئىدى.

سەر كۈمۈش ئىدى.

ئويۇت كۈرەسىدىكى قۇياقلىق چېرىكلەرنىڭ ئايلىق مائاشى بىر سەر ياكى بەش مىسقال كۈمۈش بولاتتى. كەنبۇ لامانىڭ يىللىق مائاشى بىر يۈز ئون ئىككى كۈمۈش ئىدى؛

سۇلان لامانىڭ يىللىق مائاشى قىرىق تۆت سەر يەتتە مىسقال كۈمۈش ئىدى؛

گېسكۈي لامانىڭ يىللىق مائاشى ئون سەككىز سەر كۈمۈش ئىدى؛

مانجىلارنىڭ يىللىق مائاشى ئون ئىككى سەر كۈمۈش ئىدى. ئۇيغۇر ھاكىمىبەگلىرىنىڭ يىللىق مائاشى بەش يۈز سەر كۈمۈش، ئىشىكىناغا بەگنىڭ يىللىق مائاشى ئىككى يۈز سەر كۈمۈش ئىدى.

يېشىل تۇغلۇق قوشۇندىكىلەرنىڭ ① مائاشى مۇنداق ئىدى: باش بۇغنىڭ يىللىق مائاشى (ئاتچىسىنىڭ مائاشى قوشۇ-لۇپ) ئىككى مىڭ يەتتە يۈز يەتمىش ئالتە سەر كۈمۈش ئىدى، يەم - خەشەك ئۈچۈن ئاتمىش بىر تاغار ئاشلىق بېرىلەتتى؛ مۇشاۋىر سانغۇننىڭ يىللىق مائاشى بىر مىڭ بىر يۈز يىگىرمە بەش سەر كۈمۈش ئىدى، يەم - خەشەك ئۈچۈن ئوتتۇز تاغار ئاشلىق بېرىلەتتى؛

گېزەكچى سانغۇننىڭ يىللىق مائاشى سەككىز يۈز توق سان ئۈچ سەر كۈمۈش ئىدى، يەم - خەشەك ئۈچۈن ئوتتۇز تاغار ئاشلىق بېرىلەتتى؛

ياساۋۇلبېگىنىڭ يىللىق مائاشى بەش يۈز ئاتمىش ئىككى سەر كۈمۈش ئىدى، يەم - خەشەك ئۈچۈن ئون بەش تاغار ئاشلىق بېرىلەتتى؛

باقاۋۇلنىڭ يىللىق مائاشى تۆت يۈز ئەلىك ئىككى

---

① يېشىل تۇغلۇق قوشۇنىنىڭ چېرىكلىرى ئاساسەن خەنزۇلاردىن تەركىب تاپاتتى.

سەر كۈمۈش ئىدى، يەم - خەشەك ئۈچۈن ئون بەش تاغار ئاشلىق بېرىلەتتى؛

لاۋازىم بېگىنىڭ يىللىق مائاشى ئىككى يۈز قىرىق ئىككى سەر كۈمۈش ئىدى، يەم - خەشەك ئۈچۈن يەتتە تاغار ئاشلىق بېرىلەتتى؛

بوتۇڭنىڭ يىللىق مائاشى بىر يۈز يەتمىش سەر كۈمۈش ئىدى، يەم - خەشەك ئۈچۈن يەتتە تاغار ئاشلىق بېرىلەتتى؛ ياردەمچى بوتۇڭنىڭ يىللىق مائاشى يەتمىش ئالتە سەر كۈمۈش ئىدى؛

ئاتلىق نۆكەرنىڭ يىللىق مائاشى قىرىق سەر كۈمۈش بولاتتى؛

پىيادە چېرىكىنىڭ يىللىق مائاشى ئوتتۇز سەر سەككىز مىسقال كۈمۈش ئىدى.

تورغات خانىنىڭ يىللىق مائاشى ئىككى مىڭ بەش يۈز سەر كۈمۈش، يىگىرمە بەش تەپكە تاۋار - تورقا بولاتتى.

ئىنالچىنىڭ يىللىق مائاشى بىر مىڭ ئىككى يۈز سەر كۈمۈش، ئون بەش تەپكە تاۋار - تورقا ئىدى.

بېلىنىڭ يىللىق مائاشى ئۈچۈن سەككىز يۈز سەر كۈمۈش، ئون ئۈچ تەپكە تاۋار - تورقا بېرىلەتتى.

بەيسىنىڭ يىللىق مائاشى بەش يۈز سەر كۈمۈش، ئون تەپكە تاۋار - تورقا ئىدى.

پۇگۇڭۇڭنىڭ يىللىق مائاشى ئىككى يۈز سەر كۈمۈش، يەتتە تەپكە تاۋار - تورقا ئىدى.

بىرىنچى دەرىجىلىك تەيجىنىڭ يىللىق مائاشى ئۈچۈن بىر يۈز سەكسەن سەر كۈمۈش بېرىلەتتى.

يۇقىرىدا ئېيتىلغان مائاش، ئاشلىق ۋە باشقا تەمىناتلار ھەر يىلى 2 - ئايدا تارقىتىلاتتى.

ئۇنىڭدىن باشقا، مانجۇ ھاكىمىيىتى جەنۇبىي شىنجاڭدىكى

سەككىز شەھەر بىلەن بارچۇق ① مۇداپىئە رايونىدا جەمئىي ئون ئىككى مىڭ ئالتە يۈز قىرىق سەككىز چىرىك ۋە ئىككى يۈز تۆتۈن دېھقان چىرىك تۇرغۇزغان، بۇلار ئايرىم-ئايرىم ھالدا مۇنداق ئورۇنلاشتۇرۇلغانىدى:

يەكەندە ئۈچ يۈز مانجۇ چىرىكى، ئىككى مىڭ بەش يۈز يېشىل تۇغلۇق چىرىك بار ئىدى؛

قەشقەردە مانجۇ، شىبە، سۇلۇن چىرىكلىرىدىن بەش يۈزى، يېشىل تۇغلۇق چىرىكتىن ئۈچ مىڭ بەش يۈزى بار ئىدى؛

يېڭىساردا، يېشىل تۇغلۇق چىرىكتىن مىڭى بار ئىدى؛ ئاقسۇدا يېشىل تۇغلۇق چىرىكتىن بىر مىڭ ئالتە يۈزى بار ئىدى؛

خوتەندە يېشىل تۇغلۇق چىرىكتىن ئۈچ يۈزى بار ئىدى؛ ئۈچتۈرپاندا يېشىل تۇغلۇق چىرىكتىن بىر مىڭ بەش يۈز يەتمىش ئۈچى بار ئىدى؛

كۇچادا يېشىل تۇغلۇق چىرىكتىن ئۈچ يۈز ئىككىسى بار ئىدى؛

قارا شەھەردە يېشىل تۇغلۇق چىرىكتىن ئۈچ يۈز ئۈچى بار ئىدى؛

بارچۇقتا يېشىل تۇغلۇق چىرىكتىن يەتتە يۈز ئەللىكى بار ئىدى، ئىككى يۈز تۆتۈن دېھقان چىرىك بار ئىدى.

ئۇنىڭدىن باشقا يەنە تارباغاتايدا مانجۇ، شىبە، سۇلۇن كۈرەسىگە تەۋە بەش يۈز يەتمىش توققۇز چىرىك بار ئىدى؛

ئۈرۈمچىدە مانجۇ چىرىكىدىن ئۆت يۈزى، يېشىل تۇغلۇق چىرىكتىن بىر مىڭ بىر يۈز ئۆتتۈز يەتتىسى بار ئىدى؛

بارلۇقتا ئويرۇت، چاخار كۈرەسىگە تەۋە بىر مىڭ سەككىز

① بارچۇق — ھازىرقى مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ بۇرۇنقى ناھى.

يۈزدىن ئوشۇقراق چىرىك تۇراتتى ①.

مانجۇ ھاكىمىيىتى ئۆزىنىڭ شىنجاڭدىكى تولىمۇ كېلەڭ-سىز ئارمىيە ۋە ھۆكۈمەت ئاپپاراتلىرىنىڭ نورمال ئايلىنىشىنى كاپالەتلەندۈرۈش ئۈچۈن، يۇقىرىقى يۈكنىڭ ھەممىسىنى ئىلى رايونى ۋە جەنۇبىي شىنجاڭ رايونىدىكى خەلقنىڭ ئۈستىگە يۈكلىگەنىدى.

مانجۇ ھاكىمىيىتى ھەر يىلى قەشقەر رايونىدىن ئوتتۇرا ھېساب بىلەن ئۈچ يۈز ئاتمىش مىڭ سەر كۈمۈش تەڭگە، بىر يۈز يەتمىش مىڭ پۇت ② ئاشلىق، بىر تۈمەن توپ گەزلىمە سېلىق يىغىۋالاتتى؛ يەكەن رايونىدىن تۆت يۈز مىڭ سەر كۈمۈش تەڭگە، ئاتمىش مىڭ توپ گەزلىمە، بىر يۈز ئەللىك مىڭ پۇت ئاشلىق، بىر مىڭ ئۈچ يۈز يۆگەم ئارغامچا، ئۈچ يۈز چىڭ مىس، ئون بەش مىڭ چىڭ (كونا چىڭ ھېسابىدا) پاختا سېلىق يىغىۋالاتتى؛ كۇچادىن يىگىرمە تۆت مىڭ پۇت ئاشلىق، بىر مىڭ سەككىسەن چىڭ مىس، ئىككى يۈز چىڭ سېلىتىر (مىلىتىق دورىسىغا ئىشلىتىلىدۇ)، ئۈچ يۈز چىڭ گۈڭ-گۈرت سېلىق يىغىۋالاتتى؛ بۇنىڭغا يەنە ئاقسۇ، خوتەن رايونلىرىدىن ئېلىنىدىغان بىر مىليون ئون مىڭ سەر كۈمۈش تەڭگە سېلىق قوشۇلسا، پۈتۈن جەنۇبىي شىنجاڭدىن يىلىغا كەم بولغاندىمۇ بەش مىليون سەر كۈمۈش تەڭگىنى سېلىق ھېسابىدا يىغىۋالاتتى. دېمەك، جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ھەر بىر جان مانجۇ ھاكىمىيىتىگە يىلىغا ئوتتۇرا ھېساب بىلەن بەش

① يۇقىرىقى سانلار ئىلىدىكى توققۇز كۈردە تۇرۇشلۇق ھەربىي، مۆلكىي خادىملارنى ئۆز ئىچىگە ئالمايدۇ. «ئىلى تەزكىرىسىدىن قىسقارتىلمىلار» غا قارالسۇن. ماتېرىيالنىڭ ئەسلىسى شىبەچە يېزىلغان بولۇپ، يازۇر ئەپەندى ساقلىغان قول يازمىدىن گۈەن شىكسىي تەرجىمە قىلغان.

② پۇت — ئېغىرلىق ئۆلچىمى. بىر پۇت تەخمىنەن ئوتتۇز ئۈچ چىڭغا توغرا كېلىدۇ.

كۈمۈش تەڭگىدىن سېلىق تۆلەيتتى. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ يەرلىك فېئوداللارغا تۆلەيدىغان ھەر خىل باج - سېلىقلىرى تېخى بۇنىڭ سىرتىدا ئىدى. «شىنجاڭ تەزكىرىسى. چېرىك» تە ئۇيغۇر مېھنەتكەشلىرىنىڭ ئەينى يىللاردا تارتقان زۇلۇملىرى مۇنداق ئەينەن تەسۋىرلەنگەنىدى: «ھەرقايسى شەھەرلەردىكى خان ئىم - بال، چېرىكچى ئامباللار ئىش - ئىشرەتكە مەستە - مۇستەغرىق بولۇپ كەتتى. ھاكىمبەگلەر ئامبالغا بېرىمىز دەپ پۇقرالارغا ئالۋان - ياساقنى خالىغىنىچە چاپاتتى. ئالۋان - ياساق ئۇچۇن يىغىلغان ئالتۇن - كۈمۈش، قاشتېشى، تاۋار - دۇردۇنلار ۋە رەخت - گەزلىمىلەرنىڭ پەقەت ئۇندىن ئىككىسى ئۇلۇشلا ئامبالغا يەت - كۈزۈلۈپ، قالغان سەككىز ئۇلۇشى بەگ - خوجاملارنىڭ ئۆز قولىدا قالاتتى. ھەرقايسى شەھەرلەردىكى ئامباللار بىر - بىرىگە بويسۇنمايتتى. ئىلى جاڭجۇنى يىراقتا بولغاچقا، ئۇنىڭ سىياسەت قامچىسى باشقىلارغا يەتمەيتتى. ئۇ ئامباللارنىڭ دېگىنى دېگەن، قىلغىنى قىلغان بولاتتى. ئۇلار مۇسۇلمان چەنتۇلارنىڭ خوتۇن - قىزلىرىنى يامۇلغا ئەكىرىۋېلىپ قايتۇرۇپ بەرمەيتتى. مۇسۇلمان چەنتۇلارنى ھايۋان دەك ئىشلىتەتتى. مۇسۇلمان چەنتۇلار غەزىپىنى ئىچىگە يۇتۇپ يۈردى.» دېمەك، زورلۇق - زوم - بۇلۇق، ئالۋان - ياساق ۋە قاتمۇقات زۇلۇم ئاستىدا قالغان ئۇيغۇر خەلقى بىلەن چېرىك ھۆكۈمەت - مانجۇ ھاكىمىيىتى ئوتتۇ - رىسىدىكى زىددىيەت بارغانسېرى كۈچەيمەكتە ئىدى.

مانجۇ ھاكىمىيىتىنىڭ مالىيەسى قۇرۇق قىلىپ، ماڭارغا يول تاپالماي، ئەڭ ئاخىرى ئاقچىنىڭ كۇرسىنى چۈشۈرۈش، ئاقچىنى ھەدەپ كۆپلەپ تارقىتىش چارىسىنى قوللاندى. قارىماققا، مۇشۇ چارە بىلەنلا قىيىنچىلىقتىن ئۆتۈپ كېتىشكە بولىدىغاندەك قىلاتتى. بىراق بۇ ئۇنىڭ ئۈستىگە ياغ چاچ قاندىك، خەلقىنىڭ مانجۇ ھاكىمىيىتىگە بولغان غەزەپ - نەپرەتنى تېخىمۇ ئۇلغايىتىۋەتتى. دېمەك، خەلق قوزغىد

لاڭلىرىنىڭ بىۋاسىتە سەۋەبى مانجۇ ھاكىمىيىتىنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتىكى دەھشەتلىك بۇلاڭ - ئالدىكى بولغانىدى. خەلق قولغا ئارا - كەتمەن ئېلىپ، ئەزگۈچىلەرنىڭ چىشى تىرنىقىغىچە قوراللانغان ئارمىيەسىگە قارشى چىقتى.

مۇشۇ مەزگىلدە يۈز بەرگەن خەلق قوزغىلاڭلىرى ئىچىدە 1764 - يىلى ئۇچتۇرپاندا يۈز بەرگەن «جىگدە يېغىلىقى» بىلەن 1864 - يىلى كۇچا ۋە قەشقەردە يۈز بەرگەن قوزغىلاڭلار ئەڭ مەشھۇر قوزغىلاڭلار بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

تارىختا، ئېزىلگۈچى مىللەتلەر ئەگەر ئەزگۈچى مىللەتلەر - نىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا سەللا نارازى بولۇپ قارشىلىق كۆرسەتسە ئۇ ھالدا ھۆكۈمرانلار ئۇلارنى دەھشەتلىك تۈردە قانغا پاتۇراتتى. مانجۇ ھاكىمىيىتى «جىگدە يېغىلىقى»

دا، قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ئۇيغۇر خەلقىدىن دەھشەتلىك ئۆچ ئالدى. مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، مانجۇ ھاكىمىيىتى 1758 - يىلىدىكى «خوجىلار يېغىلىقى»

دىن 1765 - يىلىدىكى «جىگدە يېغىلىقى» مەغلۇپ بولغانغا قەدەر بولغان قىسقىغىنا يەتتە يىل ئىچىدە، ئۇيغۇر خەلقىنى شۇنداق دەھشەتلىك باستۇردىكى، بەش يۈز مىڭ بىگۇناھ كىشى ياۋۇزلارچە ئۆلتۈرۈلدى.

ئاقسۇ دەرياسى ئۆلتۈرۈلگەنلەرنىڭ جەسەتلىرى بىلەن تولغانلىقتىن، كىشىلەر دەريا سۈيىنى ئۈچ يىلغىچە ئىچەلمىگەنىدى. مانجۇ ھاكىمىيىتى ئون ئىككى مىڭ تۈتۈن ئۇيغۇر دېھقاننى مۇزات ئارقىلىق ئىلىغا پالدى. «جىگدە يېغىلىقى»

دىن ئىلگىرى، ئاقسۇدا ئىككى تۈمەن تۈتۈن، ئۇچتۇرپاندا بىر تۈمەن تۈتۈن، قەشقەر رايونىدا سەككىز تۈمەن تۈتۈن ئاھالە بار ئىدى. «جىگدە يېغىلىقى» دىن كېيىن، بەزى جايلاردا ئادەم ئۇرۇقى قۇرۇتۇۋېتىلدى. مەسىلەن: ئۇچتۇرپاندا ئادەم قالمىغانلىقتىن، بۇ يەرگە تۇرپان، توقسۇن، پىچان قاتارلىق جايلاردىن

ئاھالە گۆچۈرۈلدى. بەزى جايلاردا نوپۇس يەتمىش بەش پىرسەنت كېمىيىپ كەتتى. مەسىلەن: بۈگۈردە بۇرۇن ئىككى مىڭ تۈتۈن بولغان بولسا، 1778 - يىلى ئاران بەش يۈز تۈتۈن قالدى. بىراق، ئەكسىيەتچىلەرنىڭ دەھشەتلىك جازالىرى، قانلىق قىرغىنچىلىقى خەلق قوزغىلاڭلىرىنىڭ يالقۇنلۇق ئوتىنى ئەزەلدىن ئۆچۈرەلمىگىنى يوق. ئەزگۈچىلەرنىڭ دەھشەتلىك زۇلمى خەلقنىڭ غەزىپىنى تېخىمۇ قاتتىق، تېخىمۇ كەڭ كۆلەمدە قوزغاشقا سەۋەبچى بولۇپ، ھەممىلا يەرنى قۇرۇق ئوتۇن بىلەن تولدۇراتتى. ئازراق ئوت ئۇچقۇنى بولسىلا. بۇ ئوتۇنلار چاراسلاپ يېنىپ كېتەتتى - دە، ئاخىر بېرىپ پۈتۈن ئۆلكىنى قاپلىغان چوڭ يانغىنغا ئايلىناتتى.

1862 - يىلى، شەنشى، گەنسۇ، چىڭخەي، نىڭشىيا قاتارلىق جايلاردىكى خۇيزۇلار ئۇلۇغ تەيپىڭ تىيەنگو دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ ئىلھامى بىلەن، مانجۇلارنىڭ دەھشەتلىك مىللىي زۇلمىغا قارشى ھەممىدىن ئاۋۋال قوزغىلاڭ كۆتۈردى. قوزغىلاڭ خەۋىرى شىنجاڭغا تېزلا يېتىپ كەلدى. شىنجاڭدىكى ئۇيغۇر قاتارلىق ھەر مىللەت خەلقىمۇ ئارقا - ئارقىدىن قوزغىلاڭ كۆتۈردى. شىنجاڭدا قوزغىلاڭ ھەممىدىن بۇرۇن كۇچادا پارتلاپ، ئاندىن تېزلا پۈتۈن جەنۇبىي شىنجاڭغا ۋە شىمالىي شىنجاڭغا كېڭەيدى. شۇ چاغدا قوزغىلاڭ كۆتۈرگەنلەرنىڭ ئىچىدە ئاساسلىقلىرى مۇنۇلار ئىدى:

راشىدىن خوجا (خان خوجا) باشچىلىقىدىكى قوزغىلاڭچىلار كۇچا، ئاقسۇ، ئۇچتۇرپان ۋە قارا شەھەرلەرنى مانجۇلار قولىدىن ئازاد قىلدى;

داۋۇت خەلىپە (تۇدېلىن) باشچىلىقىدىكى خۇيزۇ قوزغىلاڭچىلىرى كۇچا قوشۇنىنىڭ ياردىمى بىلەن، ئۈرۈمچى، تۇرپان، مىچۈەن (گومۇدى)، ماناس، فۇكاڭ

قاتارلىق شەھەرلەرنى ئازاد قىلدى؛

سىدىقبەگ، جىن شياڭيىنىڭ، مانئۆرە (خۇيزۇ)،
ئابدۇراھمان ھەزرەت، ھەبىبۇللا ھەزرەت (ھاجى پادىشاھىم)
باشچىلىقىدىكى قوزغىلاڭچىلار ئايرىم - ئايرىم ھالدا قەشقەر،
يەكەن، خوتەن شەھەرلىرىنى مانجۇلار قولىدىن ئازاد قىلدى؛
ئابدۇرۇسۇلبەگ، مەزەمزات، سادىر پالۋان ۋە كىلىكىدىكى
ئىلى قوزغىلاڭچىلىرى ئىلىنى مانجۇلارنىڭ قولىدىن تارتىۋالدى؛
ئىمام باشچىلىقىدىكى قوزغىلاڭچىلار چۆچەكنى
ئازاد قىلدى.

بىراق، بۇ قوزغىلاڭلارنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقىنى چاڭگىم
لىغا كىرگۈزۈۋالغانلار فېئوداللار، روھانىي تۆرىلەر ۋە چوڭ يەر
ئىگىلىرى بولغاچقا، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بۇرۇنقى مەرتىۋە - ئىم-
تىيازلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى، ئۆز ئورۇنلىرىنى مۇستەھ-
كەملەشنىلا كۆزلەيتتى. ئۇلارغا ئەگەشكەن ئۇيغۇر، خۇيزۇ ۋە
باشقا مىللەت دېھقانلىرى ۋە شەھەر ئاھالىسى پەقەت ئالۋان -
ياساقنىڭ كېمەيتىلىشىنىلا ئويلايتتى. لېكىن، ئۇلارنىڭ ئورتاق
ئىشانى مانجۇ ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش بولۇپ، بۇ
مەقسەت ھەممىسى ئۈچۈن پايدىلىق ئىدى. فېئوداللار، چوڭ
روھانىيلار ۋە يەر ئىگىلىرى ھەرقايسى جايلاردىكى مانجۇ
ھاكىمىيەتلىرىنى خەلقنىڭ كۈچى بىلەن ئاغدۇرۇپ تاشلىيالىغان
بولسىمۇ، ئەمما ھوقۇق، ئىمتىياز ۋە پايدا - مەنپەئەت تالىشىپ،
بىر - بىرىگە ھۇجۇم قىلىشاتتى. تەپرىقچىلىك - بۆل-
گۈنچىلىك ھەممە يەرگە يامراشقا باشلىغانىدى.

ئىككىنچى قېتىملىق ئەپيۇن ئۇرۇشىدىن كېيىن، جاھانگىر
دۆلەتلەر جۇڭگونى تالان - تاراج قىلىشنى تېخىمۇ كۈچەيتتى.
چارروسىيە مانجۇ ھاكىمىيىتىنىڭ چىرىكىلىكى ۋە ئۆزىنىڭ
ئەپلىك جۇغراپىيىلىك ئورنىدىن پايدىلىنىپ، بىر مىليون يەتتە يۈز
مىڭ كۋادرات كىلومېتىرلىق زېمىننى يۇتۇپ كەتتى. بۇ چاغدا،

مانجۇ ھاكىمىيىتى تەيپىڭ تىيەنگو دېھقانلار قوزغىلىڭىنى باس-
تۇرۇش بىلەن ئاۋارە ئىدى. بۇ خىل تارىخىي شارائىتتا، شىنە
چاڭمۇ جاھانگىر دۆلەتلەر كۆز تىكىدىغان مۇھىم ئورۇنغا ئايلىنىپ
قالغانىدى. چارروسىيە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بۇخارا، خېۋە،
قوقان قاتارلىق بىرمۇنچە ئەللەرنى ئارقا - ئارقىدىن يۇتۇپ
كەتتى؛ ئەنگلىيە ئافغانىستان، ھىندىستان، كەشمىر قاتارلىق
دۆلەتلەرنى ئىلگىرىلىگەن ھالدا ئۆزىنىڭ مۇستەملىكىسىگە
ئايلىندۇرۇۋالدى.

1864 - يىلى پارتلىغان قەشقەر قوزغىلىڭى دەل مۇشۇنداق
ئىچكى - تاشقى ۋەزىيەتتە بارلىققا كەلدى. 1863 - يىلى
8 - ئايدا، سىدىقبەگ، جىن شياڭيىڭ ۋە ماتۆرە قاتارلىقلار
قوزغىلاڭچى ئاممىنى باشلاپ قەشقەرگە كىرگەندىن كېيىن،
سىدىقبەگ ئۆزىنى ئۇزاققا قالماي «خان» دەپ ئېلان قىلدى. لېكىن
سىدىقبەگ نەسەبىي تۆرىلەردىن بولمىغىنى ئۈچۈن، ئېتىراپ
قىلىنمىدى. سىدىقبەگ قەشقەر ھاكىمىيىتىنى ئۆز قولىدا مەھكەم
تۇتۇپ تۇرۇش ئۈچۈن، 1864 - يىلى قىشتا، جىن شياڭيىڭ،
ماتۆرە قاتارلىقلارنىڭ ھەمراھلىقىدا قوقان خانى خۇدايارنىڭ
ھۇزۇرىغا بېرىپ، ئاپئاق خوجىنىڭ ئالتىنچى ئەۋلاد نەۋرىسى بۇز-
رۇك خوجا (نەسەبى: ئاپئاق خوجا - يەھيا خوجا - مەھمۇت
خوجا - بۇرھانىدىن خوجا - سامساق خوجا - جاھانگىر
خوجا - بۇزۇك خوجا) نى قەشقەرگە تەكلىپ قىلدى.
ئۇلار 1865 - يىلى 1 - ئايلاردا، بۇزۇك خوجا، ياقۇب
قوشىبىگى (كېيىنكى چاغلاردا «بەدۆلەت» دەپ ئاتالدى)، ئالدراج
دادخاھ، ئەبەيدۇللا پەنسان، قۇلمۇھەممەت سەرۋاز، قۇلان خوجا
ھۆدەيچى قاتارلىق ئاتمىش سەككىز كىشىنى ئېلىپ قەشقەرگە كەلدى،
بۇزۇك خوجا بىسپەرۋا بىر ئادەم ئىدى. ئۇ ھەر-
بىي ھوقۇق بىلەن ھاكىمىيەت ھوقۇقىنى ياقۇببەگكە تاشلاپ
قويۇپ، ئۆزى كۈن بويى دۇئا - تىلاۋەت بىلەن مەشغۇل بولدى.

ماذا مۇشۇ ۋاقىتتىن باشلاپ، ياقۇببەگنىڭ قارا نىيىتى بارغان-
سېرى ئاشكارىلىنىشقا باشلىدى. ئۇ بۇزۇك خوجىنى كۆزىگە
ئىلماي قويدى. بۇزۇك خوجا كېيىنكى چاغلاردا گەرچە
ئۇنىڭ نىيىتىنى تۇيۇپ قېلىپ، ئۇنىڭغا چەك قويۇشقا تىرىشقان
بولسىمۇ، ئەمما خىش قېلىپىدىن چىققان، ئىش كېچىككەنمىدى.
1865 - يىلى 12 - ئايدا، بۇزۇك خوجا يېڭىشەھەردىكى
خۇيزۇلار بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، ياقۇببەگدىن ئارمىيە ھوقۇ-
قىنى تارتىۋېلىشقا ئۇرۇنغاندا، ياقۇببەگ تەرىپىدىن تەقىپ
ئاستىغا ئېلىندى. 1866 - يىلى 6 - ئايدا كەلگەندە، ياقۇب-
بەگ ئۇنى «ھەج قىلىپ كەلسىلە!» دەپ ئالداپ يولغا سالدى.
ياقۇببەگ تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبىدىكى ھەرقايسى جاي-
لارنى ئۆز ئىلكىگە ئالغاندىن كېيىن، ئارقىدىنلا تەڭرىتېغىنىڭ
شىمالىدىكى كەڭ جايلارنى ئىگەللەش ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆر-
سەتتى. ئۇنىڭ قوشۇنلىرى ماناس دەرياسى بويىغا يېتىپ
كەلگۈچە، چارروسىيە مانجۇ دائىرىلىرىنىڭ
تەلىپى بويىچە ئەسكەر چىقىرىپ، ئىلى رايونىدىكى كەڭ زېمىننى
بېسىۋالغانىدى. لېكىن چارروسىيە ھۆكۈمىتى بۇ ئىشنى ئىمكا-
نىيەتنىڭ بارىچە مانجۇ ھۆكۈمىتىنىڭ غەزەپىنى قوزغىماي
ئىشقا ئاشۇرۇشقا تىرىشىپ، ئىلىنى مانجۇ خاندانلىقىنىڭ زېمىنى دەپ
ئېتىراپ قىلدى. چارپادىشاھى ئالىكساندىر II ئۆزىنىڭ
بېيجىڭدا تۇرۇشلۇق دىپلوماتىك ۋەكىلى ۋېرانگىل ئارقىلىق مانجۇ
ھۆكۈمىتىگە مانجۇلار ئىلىغا يېتەرلىك دەرىجىدە ئەسكەر ئەۋەتىپ
بۇ يەرنىڭ تەرتىپىنى قوغدىيالىغۇدەك بولغاندىلا، ئۇنى جەزمەن
قايتۇرۇپ بېرىمىز، دەپ ۋەدە بەردى.

دېگەندەك، ئون يىلدىن كېيىن چارروسىيە ئىلىنى مانجۇ-
لارغا قايتۇرۇپ بەردى، لېكىن، ئۇنى تولۇق قايتۇرۇپ بەرمىدى.
ئەينى ۋاقىتتىكى ئىلى زېمىنى يۇقىرىقى ئىلى ۋە تۆۋەنكى ئىلى
دەپ ئىككىگە بۆلۈنەتتى، بۇ ئىككى بۆلەك تېررىتورىيە يېقىدىن

بىر گەۋدە ئىدى. چارروسىيە ھۆكۈمىتى ئىلىنى ئون يىل ساقلاپ بەرگەنلىك ھەققى ئۈچۈن، مانجۇ خاندانلىقىدىن بىرقانچە مىل يۇن سەر كۈمۈش تۆلىتىۋالغاندىن تاشقىرى، ئىلى زېمىنىنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكىنى - تەۋەلىكى بالقاش كۆلى بويلىرى ۋە ھازىرقى ئالمۇتا ئويلاستىغا قەدەر سوزۇلىدىغان تىۋەنكى ئىلىنى يۇتۇۋېلىپ، ئۇنى ئۆزىنىڭ دۆلەت خەرىتىسىگە كىرگۈزۈۋالدى.

ئۆز ئەتراپىدىكى دۆلەتلەر ۋە مىللەتلەرنىڭ زېمىنلىرىنى ئارقا - ئارقىدىن بېسىۋېلىپ، تاجاۋۇزچىلىق يولى بىلەن ئۆز-لۈكىنىز كېڭىيىشىگە تايىنىپ باش كۆتۈرگەن چارروسىيە ئىمپېرىيىسى تارىختا ئۆزلىرىنىڭ قەدىمى يەتكەن ھەرقانداق جايىنى شۇ جايىنىڭ ئۆز ئىگىلىرىگە ياكى ئۇلارنىڭ يەڭگۈشلىنىپ تۇردىدىغان خوجايىنلىرىغا قايتۇرۇپ بېرىپ باققان ئەمەس. چاررو-سىيىنىڭ يېقىنقى بىرقانچە ئەسىرلىك ھەربىي - سىياسىي تارىخى بىلەن دىپلوماتىيە تارىخىنى ياخشى بىلىدىغان كىشىلەر بۇنى ئوبدان چۈشىنىدۇ. لېكىن ئۇ ئىلىنىڭ يېرىمىنى بولسىمۇ مانجۇ خاندانلىقىغا قايتۇرۇپ بەردى. بۇ ئۇنىڭ تارىخىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئايرىم بولغان بىرلا مىسال بولۇپ، بۇ مىسال چارروسىيە ھۆكۈمىتى بىلەن مانجۇ خاندانلىقى ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدا ياكى ئاشكارا، ياكى مەخپىي ھالدا، ھەم تالىشىش، ھەم تىل بىرىكتۈرۈش مۇناسىۋىتىنىڭ بولغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. چارروسىيە ئۆزىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى مۇستەملىكىلىرىنىڭ شەرقىدە ياقۇببەگدىن ئىبارەت بۇ ھەربىي - سىياسىي كۈچنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىنى ئۆزىنىڭ ئۇ يەردىكى ھۆكۈمرانلىقىغا نىسبەتەن بىر زور تەھدىت دەپ ھېسابلىغانىدى. ئۇنىڭ ئىلىغا ئەسكەر چىقىرىشى ياقۇببەگنىڭ ھەربىي ھەرىكىتىنى چەكلەش ۋە ئاخىرقى ھېسابتا ئۇنى يوق قىلىشتەك ستراتېگىيىلىك مەقسەتتىن بولغان.

مەن بۇ كىتابىمدا ئۇزاقتىن بۇيان توپلىغان تارىخىي ماتېرىياللىرىمغا ئاساسەن، شۇ زامان ۋاقەلىرىنى تەتقىق قىلىپ يۈرۈپ تۇپ بېرىشنى كۆزلىدىم.

تارىخ - رەھىمسىز، يۈز - خاتىرىسىز ۋە ئەمەلىيەتچىل كېلىدۇ. ئۇ گەرچە پارلاق بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ پارلاقلىقى تۈپەيلىدىن، كۆپىنچە ھاللاردا ئۇنىڭ شولسى يورۇتقان يەرلەر سايە ئىچىگە يوشۇرۇنغان بولىدۇ؛ ئۇ ئوخشاش بىر ئادەمنى ھەم شەيئەن، ھەم ئىنسان قىلىپ قويۇپ، ئۆزئارا سوقۇشقا سالىدۇ. ئۆزئارا بىر - بىرىنى چەتكە قاققۇزىدۇ. زالىملارنىڭ جاھالىتى بىلەن قوماندانلارنىڭ شان - شۆھرىتى ئۆزئارا كۈرەش قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن خەلق ئۇلارنى بىر - بىرىگە سېلىشتۇرۇپ، بىرقەدەر توغرا ھۆكۈم چىقىرىدۇ.

قىسقىسى، تارىخ - خاتالىقلار ۋە سەۋەنلىكلەرنىڭلا يىغىندىسى ئەمەس، ئۇ - تىرىشچانلىقلار ۋە ئورۇنۇشلارنىڭمۇ جەرياندىدۇر.

بۇ كىتابتا كۆرسىتىلگەن شەخسلەرنىڭ ھەممىسى ھەقىقىي ئۆتكەن ئادەملەردۇر. تەسۋىرلەنگەن ئىشلارمۇ ئەينى زاماندا يۈز بەرگەن رېئال ۋەقەلەردۇر.

x

x

مەن 1969 - يىلى جەنۇبىي شىنجاڭ ھەربىي رايونى قوماندانلىق شتابىغا شتاب ئوفىستىرى بولۇپ يۆتكەلدىم. خىزمەت مۇناسىۋىتى بىلەن مەشھۇر ئاقسايچىن تۈزلەڭلىكى ①، قىزىلسۇ قىرغىز ئاپتونوم ئوبلاستىنىڭ ئاقتو، ئاچچى، ئۇلۇغچات ناھىيىلىرىدە ۋە ئاقسۇ ۋىلايىتىنىڭ كۈنئەھەر، باي، كۇچا،

① قارا قۇرۇم، كۈنئەھەر ۋە يامىر تاغلىرى بىلەن ئورالغان كەڭ تۈزلەڭلىكنىڭ نامى. ئورنى قەشقەرنىڭ غەربىي جەنۇبىدا.

ئۇچتۇرپان ناھىيىلىرىدە يەر شەكلىنى خەرىتىگە ئېلىش خىزمەتىگە قاتناشتىم. بولۇپمۇ 1976 - يىلى 10 - ئايدىن 12 - ئاينىڭ ئاخىرىغىچە ئۇلۇغچات ناھىيىسىدە تورغات ئېغىزىدىن باشلاپ سۆڭەك، قوغۇشۇن كېنى، غانجۇغان، كەنشۈۋە، قىزىلبوي، ئۇقسالۇر، ساقالچات، كونا ئۇلۇغچات، جىغىن، سىمخانىھ، ئەر-كەشتام، چاقماق ۋە مىڭيول قاتارلىق جايلاردا يەر شەكلىنى خەرىتىگە ئېلىش جەريانىدا، خەلق ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرگەن بەدۋەلەت ھەققىدىكى نۇرغۇنلىغان قىزىقارلىق ھېكايىلەرنى ئاڭلىدىم. بەزىلىرىنى خاتىرىلەپ ماڭدىم. مۇزارت تاغ ئېغىزىنى تەكشۈرۈشكە قاتناشقاندا، بىز ئولتۇرغان جىپ بايدىكى جوغا داۋاندا بۇزۇلۇپ قېلىپ، ئىككى كۈن يولدا قالدۇق. ئۇزاق ئۆتمەي، ئاقتو ناھىيىسىدە سىدىقبەگنىڭ يۇرتى بولغان بارىن، پاراش قاتارلىق جايلارنى ئارىلىدىم.

مەن ئىجتىھات لىياسىنى كىيىپ، سەۋر ھاسىسىغا تايىنىپ ئىلگىرىلەشتە، ماقالەمنىڭ بېشىدا ئىسمى زىكرى قىلىنغان ئاپتورلار يېزىپ قالدۇرۇپ كەتكەن تارىخىي پاكىتلارنى يىپ ئۇچى قىلدىم. تارىخىمىزنىڭ ئەگرى - توقاي، سىرلىق، سوقماق يوللىرىدا ئېرىنمەي ماڭدىم، ھەتتا باشقىلار ئاتقان مالاھەت تاشلىرى بېشىمنى يېرىپ جاراھەتلەندۈرگەندىمۇ كەينىمگە يانمىدىم، خەلق ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرگەن ھېكايىلەرنى ئىمكان قەدەر كۆپرەك توپلاشقا تىرىشتىم، نۇرغۇن چارۋىچىلارنىڭ ۋە دېھقانلارنىڭ ئۆيلىرىدە قوندۇم، مېھماندوست قىرغىزلارنىڭ گۈلخانلىرىدا ئىسسىندىم... ياقۇببەگ، سىدىقبەگ، بۇزۇرۇكخان تۆرە ۋە باشقا مۇھىم تارىخىي شەخسلەر ھەققىدە كۆپ نەرسىلەرنى بىلىدىغان مۇيسىپىت زاتلار بىلەن سۆھبەتتە بولىدۇم. مېنىڭ ئىزدىنىشىمدە خەلقىم ماڭا يار بولدى، مېنى رىغبەتلەندۈردى. شۇنداق قىلىپ، مانا بۈگۈن تارىخىمىزدىكى ئاشۇ بىر بەتسى ئۆرۈپ، «بۇ ۋەقەلەر ئۇنى چۈشىنىدىغان ھەم

بۇ كىتابنى كۆرىدىغان ئادەملەر ئۈچۈن ئىبىرەت بولغىي...» دەپ ئېيتىشقا مۇيەسسەر بولدۇم.

مەن ئاتىشىم جىلدىلىق «مەرىپەتلىك، مەدەنىكار زورۇڭنىڭ مەدەنىيەت رەتلىرىنىڭ ئەسەرلىرى. نامىلەر. خانغا يوللانغان جەڭ مەلۇماتلىرى»، «شىنجاڭنىڭ جۇغراپىيىلىك تەزكىرىسى. خەرىتىلەر توپلىمى»، «غەربىي چېگرىنى ئومۇمىي باشقۇرۇش ئىشلىرىغا ئائىت بايانلاردىن قىسقارتىلمىلار»، «چىڭ ئوردىسىنىڭ ھەقىقىي خاتىرىلىرى»، «شەنشى، گەنسۇ، شىنجاڭنى تىنچىتىش تەدبىرلىرى»، «مۇسۇلمانلار يۇرتىنىڭ ئومۇمىي تەزكىرىسى» قاتارلىق خەنزۇچە ئەسەرلەردە مەلۇم بولغان بىرىنچى قول ماتېرىياللارنى ئىنچىكىلەپ تەتقىق قىلدىم. مۇشۇ مەزگىلدە، ئىلى بىلەن چۆچەك تىمۇ مانجۇ ئىستىبداتىغا قارشى خەلق قوزغىلاڭلىرى يۈز بەردى. بۇ قوزغىلاڭلار ئۈستىدە تەپسىلىي توختىلىشنى لازىم تاپمىدىم. چۈنكى بۇ قوزغىلاڭلار ھەققىدە بولۇپمۇ ئىلىدا يۈز بەرگەن قوزغىلاڭ ھەققىدە كىشىلەر ناھايىتى كۆپ ۋە تەپسىلىي يېزىپ قالدۇرۇش قاندى. شۇڭا بۇ ھەقتە پەقەت قىسقىلا توختىلىپ ئۆتتۈم. بۇ ۋەقەلەرنى بايان قىلغاندا، موللا بىلال نازىمنىڭ «غازات دەر-مۈلك چىن» دېگەن ئەسىرىدىن پايدىلانغاندىن سىرت، يەنە شۇ ۋەقەلەرنىڭ شاھىدى بولغان كىشىلەر يېزىپ قالدۇرۇپ كەتكەن خەنزۇچە، شىبەچە قول يازمىلاردىن، مەسىلەن: موچىڭخې (شىبە) ئەپەندى يازغان «شىبەلەرنىڭ تارىخىي ماتېرىيالى»، يازۇر ئەپەندى (بۇ زات قورغاس ناھىيە 1 - رايون 5 - يېزىدىن بولۇپ، داغۇر) ساقلىغان «ئىلى تەزكىرىسىدىن قىسقارتىلمىلار» دىن پايدىلاندىم.

مەن بۇ ئەسەردە يالغۇز پېرسوناژلارنىڭ، بولۇپمۇ ئاسا-سىي پېرسوناژلارنىڭ پىكىرلىرىنىڭ نەتىجىسىنىلا ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ تەرەققىياتىنىمۇ كۆرسىتىپ بېرىشكە ۋە ئۇلارنىڭ نۇتقىنىڭ ئوبرازلىقلىقى ۋە خاسلىقىنى ساقلاپ

قېلىشقا تىرىشتىم. شۇ تارىخىي پېرسوناژلارنىڭ ئۆزلىرى يازغان خەت - چەكلەر ۋە ئۇلارنىڭ زامانداشلىرىنىڭ شاھىدلىق ماتېرىياللىرى مېنىڭ مۇنداق قىلالىشىمغا ياردەم بەردى.

مەن بۇ ئەسەرنى يازغاندا، ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە، ئەينى دەۋرنىڭ تۈسىنى ساقلاپ قېلىشقا تىرىشتىم. بۇ كۆپرەك پېر- سوناژلارنىڭ دىئالوگلىرىدا ۋە ئۇلارنىڭ ئىچكى ھېسسىياتىنى تەسۋىرلىگەندە ئىپادىلەندى. كىتابخانلىرىمىز كىتابىمىزنىڭ ھەر- بىر بەتلەردە دېگۈدەك ئارخائىزىملىق سۆز - ئاتالغۇلارنى ۋە بۈگۈنكى دەۋرگە ئانچە مۇناسىپ كەلمەيدىغان بەزى تىل ئادىتى ۋە تەلەپپۇزلارنى چېلىقتۇردى. بۇ ئەسەرنىڭ تارىخىي ئارقا كۆرۈ- نۈشى ئېھتىياجىدىن بولغان شۇڭا، كىتابخانلارنىڭ بۇنى تولۇق ئېتىبارغا ئېلىپ، مەسىلىگە ئىلمىي نۇقتىدىن قارايدىغان- لىقىغا ئىشەنچىم كامىل.

مەن ئۈچ توملۇق بۇ ئەسىرىمنىڭ مەلۇم بابلىرىنى قول يازما ھالىتىدە ئوقۇپ، ئۆز مۇلا- ھىزىسى ۋە مەسلىھەتلىرى بىلەن ماڭا كۆرسەتمە بەرگەن يېتۈك ئالىم، ئەدەب، تىلشۇناس مەرھۇم ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر ئاكاغا سېغىنىش ھېسسىياتى ئىچىدە ئۆز تەشەككۈرۈمنى بىلدۈ- ردىمەن. چۈنكى بۇ ئۇستاز كىتابىنىڭ «قاسىم پولىگان» دېگەن بابىنى كۆرۈپ ماڭا: «ئەدەبىي ئەسەرلەردە، شىمالدا سادىر پالۋان ئوبرازى ناھايىتى مۇۋەپپەقىيەتلىك يارىتىلغان. جەنۇبتا بۇنداق ئوبراز ئانچە كۆپ ئەمەس. شۇڭا سىز قاسىم پولىگان ئوبرازىنى يەنىمۇ مۇكەممەللەشتۈرۈشكە تىرىشىڭ!» دېگەنىدى. كەسىپىدىشىم، مەشھۇر شائىر، ژۇرنالىست قۇربان باراى ئەسەرنىڭ دەسلەپكى تولۇق ئورنىگىنالىنى ناھايىتى قىزىقىش ئىچىدە ئوقۇپ چىقتى ۋە پۈتۈن كىتابىنى تەھرىرلەش ۋە نەشىرگە تەييارلاش ئىشىنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىپ، بۇ كىتابنىڭ يورۇق دۇنياغا كۆز ئېچىشىغا زور ياردەم

بەردى. بۇ يەردە مەن ئۇنىڭغا چىن كۆڭلۈمدىن رەھىمەت ئېيتىمەن.

سۆيۈملۈك رەپىقەم ۋە سەپدىشىم تۇنىسا كەنجى مېنىڭ پۈتۈن ئىچام دىي ئەمگىكىمنى مەنىۋى ۋە ماددىي جەھەتتە چىن قەلبىدىن سەمىمىي قوللىدى. مۇبادا، ئۇ ماڭا يار - يۆلەك بولۇپ، زۆرۈر بولغان ئائىلە قولايلىقىنى يارىتىپ بەرمىگەن بولسا، بۇ ئەمگىكىمنىڭ بۇندىڭ دەك تېز روياپقا چىقىشىنى تەسەۋۋۇر قىلماق قىيىن بولاتتى. بۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇنىڭغىمۇ چىن كۆڭلۈمدىن تەشەككۈر ئىزھار قىلىمەن. بىزنى تەڭ ياشاپ، تەڭ قېرىشقا نېسىپ قىلغاي! دۇنيادا ئېۋەنسىز ئادەم بولمىغاندەك، بۇ ئەسەرنىمۇ نۇقە سانسىز دېگىلى بولماس، ئەلۋەتتە. مۇبادا، مۇشۇ ئازغىنا ئەمگىكىم بىلەن كەڭ كىتابخانلارنىڭ قىزىقىشىنى بىرئاز بولسىمۇ قوزغىيالىسام، بۇ ئەسەرنى يېزىشتىكى مەقسەتكە يەتكەن بولاتتىم.

1997 - يىلى 1 - ئاينىڭ 1 - كۈنى، ئۈرۈمچى.

بىرىنچى باب

يانغىن

«ئۇۋا بۇزغۇچىنىڭ ئۆز ئۇۋىسى بۇزۇلىدۇ.»

— ئۇيغۇر خەلق ماقالى

مىلادى 1864 - يىلى 6 - ئاينىڭ 5 - كۈنى، جۈمە. كۇچادا تومۇز ئايلىرىدا ئىسسىق قاتتىق بولىدۇ، ئىسسىق نىڭ تەپتىدىن يەر ۋە ئاسمان تونۇردەك قىزىپ كېتىدۇ. تومۇزنىڭ مۇنداق ئىسسىقىدا، قۇشلارمۇ ئاسماندا ئەركىن - ئازادە ئۇچالمايدۇ. بولۇپمۇ، كۈن تىكلەشكەندە ئاسماندا بىرمۇ قۇشنى كۆرگىلى بولمايدۇ. قېرىلار بۇنداق ئىسسىقلارنى قۇشلارنى ھاۋادىن ئېلىپ يەرگە ئاتىدىغان ئىسسىق دېيىشەتتى. كۇچانىڭ شىمالىدىكى قارلىق تاغلار، ئاقباش چوققىلار بىر خىل ئىسسىق ۋە يورۇق تۇمان ئىچىدە ئاقىرىپ ياتاتتى. ئۇلار خۇددى ھازىرا ئېرىپ كېتىدىغاندەك كۆرۈنەتتى. ئاپساق ئاسماندىن كۆز بىلەن كۆرۈشكە بولىدىغان مىڭلارچە - مىليونلارچە ئىنچىكە زەر تالالار ئېقىپ چۈشۈۋاتقاندا تۇيۇلاتتى. بۇ قەدىمكى يۇرتنىڭ شىمالىدىكى تەڭرىتېغىدىن ئېقىپ چۈشىدىغان سان - ساناقسىز ئېقىنلار ئاخىرىدا قوشۇلۇپ

كۇچاننىڭ قاپ ئوتتۇرىسىنى كېسىپ ئۆتكەن دەرياغا ئايلانغا -
ندى. بۇ دەريانى بويلاپ جايلاشقان چوڭ - كىچىك يېزىلار،
سان - ساناقسىز ئۆيىلەر، كەپىلەر يىراقىتىن ئىسسىق ۋە
يورۇق تۇماننىڭ ئىچىدىن غۇۋا كۆرۈنۈپ تۇراتتى؛ ئۇلار
ئىنتايىن نېپىز شايى پەردىنىڭ ئارقىسىدىن كۆرۈنگەندەك
كۆرۈنەتتى. پۈتۈن كۇچا تا ئەتىگەندىن چۈشكىچە بولغان
ئىسسىقتا پىزغىراپ كېتەتتۇراتتى. كۇچا دەرياسىدىكى سۇ دىمىق
ئىسسىقتا، جىمجىت ئەمما راۋان يېيىلىپ ئېقىپ تۇراتتى.

كۇچاننىڭ پاхта بازىرىدىكى جامە ئالدىدا ئادەملەر
مىغىلداپ كەتكەندى. ئېگىز قارىياغاچلارنىڭ يوغان شاخلىرىغا
ئون يەتتە ئادەم ئېسىقلىق تۇراتتى. ئۇلار سايراملىق ئەيسا
گۈمبەز، مۇھەممەت ئەلى بۇغرا قاتارلىق كىشىلەر ئىدى.
بۇ ئۆلۈكلەرنىڭ يالىڭايىق پۇتلىرى تاسمىدەك سوزۇلغان
پىتى قېتىپ قالغانىدى. ئۆلۈكلەرنىڭ ھىڭگايغان چىشىلىرى،
ئالايغان كۆزلىرى، تۆۋەنگە بىر غېرىچ ساڭگىلىغان تىللىرى،
ئېغىز - بۇرۇنلىرىدىن ئاققان قانلارغا قارىغان ئادەمنىڭ
تىنى شۇركۈنۈپ، پۈتۈن بەدىنى تىكەنلىشەتتى.

بېشىغا ئالتىنچى جەركىلىك دىك قالىپاق ①،
ئۇچىسىغا قارا بۇزدىن ئۇدۇلىدىن ئىزمىلىنىدىغان ئۇزۇن
نىمچە كىيگەن كۇچا خان ئامبىلى سالىڭئا ② پاхта بازىرىنىڭ
ئېغىزىغا قويۇلغان قارا شىرنىنىڭ كەينىدە دارغا ئېسىش
جازاسىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىغا نازارەتچىلىك قىلىپ ئولتۇراتتى.
سەمرىپ يەل توشقۇزۇلغان تۇلۇمدەك بولۇپ قالغان ئېزىز
بەگ تۇڭچى ③ ئامبالنىڭ ھۆكۈمىنى ئاۋازىنى سوزۇپ چىقىرىپ
ئۇيغۇرچە ئوقۇۋاتاتتى:

① دىك قالىپاق — ئەمەلدارلىق بۆكى.

② بۇ نام بەزى ئۇيغۇرچە مەنبەلەردە «غالداي» دەپ ئېلىنغان.

③ تۇڭچى — تەرجىمان.

— ئامبال دارىنىڭ پەرىمانىنى ئوقۇيمەن، ھەممىسىڭلار قۇلاق سېلىڭلار! يۇرت بېگى، مىڭبېگى، تۈمەنئېشى، مىڭبېشى، يۈزبېشى، كۆكبېشى، قاپبېشى قاتارلىق بەگىلەرگە، چوڭ كىچىك، ئۇلۇغ — ئۇششاق ھەممە يۇرت ئەھلىگە مەلۇم بولغايدىكى، بۇ يالاڭتۇشلەر خاقانىي چىن لەشكەرلىرىنىڭ مائاش — كۈلىياڭى ئۈچۈن چېچىلغان سېلىقنى تۆلىمەي، گەدەنكەشلىك قىلىپ، ئۇلۇغ خاقانىي چىننىڭ ئەمر — ئىتائىتىدىن چىقىپ، ئىسيانكارلىق قىلىپ، چوماق — كالتەكلىرىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، يېغى قويقانلىقلىرى ئۈچۈن دارغا ئېسىلدى! ...

بۇ چاغدا، ئۇشتۇمتۇتلا چىققان بىر چۇقان ئېزىز بەگ تۇڭچىنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋەتتى. ئۇ سۆزىنى داۋاملاشتۇرالمىدى. كۆزىنى چەكچەيتكىنىچە قاراپ تۇرۇپ قالدى. پۇرقىراپ كۆتۈرۈلۈۋاتقان چاڭ — توزان ئىچىدە، قوللىرىغا تايماق — توقماق ئېلىپ تاغىي — باغىي بولۇشقان بىر توپ ئادەم خۇددى تاغ كەلكۈنىدەك دەۋرەپ كەلمەكتە ئىدى. ئۇلار ئالدىغا ئۇچرىغانلىقى ئادەمنى سۈرۈپ — توقاي قىلىپ، كوچىنى بىر ئالغانىدى. ئۇلارنىڭ ئۇچىسىدا كىيىملىرى جۇل — جۇل بولۇپ، ئەت — يانلىرى كۆلرۈنۈپ قالغانىدى. ئۇلار كىرىلىشىپ رەڭگىنى ئۇققىلى بولمايدىغان بولۇپ كەتكەن مائاش يەكتەكلىرىنىڭ ئالدىنى ئېچىۋېتىشكەن، باشلىرىغا شاپاق بۆك كىيىشىۋالغانىدى. توپنىڭ ئالدىدا ئۇچىسىغا قىزىل موۋۇت جۈببە ①، بېشىغا دەرۋىش كۇلاسى كىيگەن، ئېگىز بويلۇق، سېرىق ساقاللىق، كۆزلىرى ئوتتەك يېنىپ تۇردىدىغان، ئاق پىشماق بىر كىشى بىر قولىدا قۇرئان تۇتۇپ، بىر قولىدا ھاسىسىنى ئوينىتىپ جېنىنىڭ بارىچە ۋار — قىراپ كەلمەكتە ئىدى. ئۇنىڭ ئەتراپىنى بىر توپ دەرۋىش — سوپىلار ئورۇۋالغانىدى. بۇ دەرۋىش — سوپىلارنىڭ باشلىرىدا كۇلا، قولىرىدا نەيزىدەك ھاسا، ئۈستىلىرىگە سېرىق چەكىمەندىن كەڭ ۋە جۇلدۇر — ياماق پۈلۈپ كەتكەن تونلارنى كىيىشىۋالغان، بەللىرىگە

① جۈببە — شەيخەرنىڭ ئۈست كىيىمى.

كاشكۈل ① ۋە مونچاقلاردىن چېتىپ ياسالغان بەلباغلارنى باغلىۋالغانىدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ۋارقىرايتتى، بەزىلىرى ھۆركىرەيتتى، يەنە بەزىلىرى بولسا زىكرى سوقاتتى:

.....
دۇنيا مېنىڭ دېگەنلەر،
جاھان مالىن ئالغانلار،
ئاچكۆز قۇشتەك بولۇبان،
ئۇل ھارامغا پاتقانلار.

.....
ئۇلار ئەنە شۇنداق يەر - جاھاننى سۈپۈرۈپ تاشلايدىغان بىر ئەلپاز بىلەن دەۋرەپ كېلىشمەكتە ئىدى. ئۇلار گىھ توختاپ، گىھ دەۋرەپ مېڭىپ كېلىشىۋاتاتتى. توختىغاندا ھەلقە تۈزۈپ، «يا ئاللا - ھەق!» دەپ تەلەپنى ئېيتىشاتتى. بۇ توپنىڭ ئەڭ ئالدىدىكى بىر نەچچە سوپى چاقپەلەكتەك پىرقىراپ، بۇرۇنقىدىنمۇ قاتتىقراق ۋارقىراشقا باشلىدى:

— بىز سەئىدلەرەمىز ②. بىزگە بىر ئالدىن باشقا ھېچكىمنىڭ قۇدرىتى يەتمەيدۇ!
ئۇلار تەكشى ئاۋاز بىلەن ھۆكمەت ئېيتىشقا باشلىدى:

يا ئاللا دوست، يا ئاللا!
ھەق دوست، يا ئاللا...
پانىي دۇنيا دېگەنلەر،
تەقۋانى تەرك ئەتكەنلەر.

---

① تىلەمچىلەرنىڭ تىلىۋاتقان نەرسىلىرىنى سېلىپ بەلىرىگە ئېسىۋالدىغان خالىتىسى.

② سەئىدلەر — مەۋھەمەت پەيغەمبەرنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ ئومۇمىي نامى.

ھەمدۇ - سانا دېمەستىن،
كەيىپ - ساپا دېگەنلەر.
گۇناھلىرى ھېسابسىز،
قىيامىتى مەدەتسىز.

يا ئاللا دوست، يا ئاللا،
ھەق دوست، يا ئاللا!

باياتىن بېرى شىرەسىدە كۆرەڭلەپ ئولتۇرغان ئامبال
سالماڭغا بىلەن ئۇنىڭ پەرمانىنى ئۇيغۇرچىغا ئاغدۇرۇپ ئوقۇپ
بېرىۋاتقان ئېزىز بەگ تۇڭچى غەزەپ بىلەن يوپۇرۇلۇپ كېلىپ
ۋاتقان ئالىماننىڭ ھەيۋىسىدىن قورقۇپ، ئۆزلىرىنى شىرەنىڭ
ئاستىغا ئېتىشتى.

— ساراڭ بولۇپ قېلىشتىڭمۇ؟ نېمە قىلىشىۋاتقىنىڭنى
بىلىشمەسەن؟ — ئەتراپتا توپلىنىپ تۇرغانلار ئىچىدىن بەزى
ئادەملەر ۋارقىراشتى، — ئامبالنىڭ پەرمانىغا قارشى چىقىش —
خاقانىي چىنغا مۇشت كۆتۈرگەنلىك بولىدۇ! بۇنى بىلىشمەسەن؟
— پەرمانىڭنى ئاناڭغا ئاپىرىپ بەر! بۇ گۇناھسىزلارنى
نېمىشقا دارغا ئاسدىكەن؟ بىز خاقانىي چىن دېگەننىڭنى ئەمدى
تونۇمايمىز. راشىدىن خان غوجامنىلا تونۇيمىز!... قانداق
پەرمان چۈشىدىغانلىقىنى ئەمدى كۆرۈشىسەن! خان غوجام
ھەرقايسىڭنىڭ كۆرگۈلۈكۈڭنى كۆرسىتىپ، ھەممىڭنى قىلىچىنىڭ
ئاستىدىن ئۆتكۈزۈپ، باشلىرىڭنى ساينىڭ تېشىدەك دومىلىتىپ
ۋېتىدۇ! — دېدى ھېلىقى سەپنىڭ بېشىدا قولغا قۇرئان ۋە
قىلىچ تۇتۇپ كېلىۋاتقان ساقاللىق كىشىنىڭ يېنىدىكى
سوپىلىرىدىن بىرى.

— راشىدىن خوجا؟

— مەۋلانە ئەرشىدىن ۋەلىيىنىڭ مازىرىدىكى دەرۋىشقۇ ئۇ!
يىغىلغان خەلق ھاياجانغا كېلىپ گۈرۈلدىشەتتى، دەريانىڭ
سۈيىدەك چايقىلاتتى. ئەتراپتا ۋاراڭ - چۈرۈڭ كۆتۈرۈلدى،
كىشىلەر تەرەپ - تەرەپتىن پاختا بازىرىدىكى جامە ئالدىغا
قاراپ سەلدەك ئېقىپ كېلىشكە باشلىدى. ئۇلار بىرىنىڭ سۆ-
زىنى بىرى ئاڭلىيالمىي گۈرۈلدەپ تۇرغاندا، شىرەنىڭ ئاستىغا
كىرىۋالغان ئامبال سالىڭئا ئالتىنچى جەركىلىك دىڭ قاپلىقنىڭ
بېشىدىن چۈشۈپ قالغىنىغا قارىماي، پۇتىنىڭ ئۇچى بىلەن
ئەپلەپ دەسسەپ قۇيرۇقىنى خادا قىلماقچى بولۇۋېدى، ئۇنى
خەلق كۆرۈپ قېلىپ، تاشقىن بۇزغان تۇغاندەك بۆسۈلۈپ،
كەلكۈندەك باستۇرۇپ كېلىپ، ئۇنى تاش - بوران قىلىشقا
باشلىدى. ئالمان ھە دېمەيلا بۇ ئامبالنى ۋە ئۇنىڭ جاللاتلى-
رىنى دەسسەپ - پېتىقلاپ يەرگە چاپلىۋەتتى. بۇ پاتىپاراقچى
لىقتا، ھېلىقى ئېزىز بەگ تۇڭچى ئۆزىنى ئارانلا
چەتكە ئالالىدى.

بۇ جۈمە كۈنى ئىدى. راشىدىن خوجا جامەنىڭ پەشتىقىم-
نىڭ ئۈستىگە چىقىپ تەبلىغ قىلماقچى بولدى. ئۇ سۆزلىرىنى
گويا تاغلاردىن، شېغىل تاشلارنىڭ ئۈستىدىن، قورام تاشلارنىڭ
ئارىسىدىن، قويۇق ئورمانلىقلاردىن شارقىراپ ئېقىپ كەلگەن
سۇغا ئوخشاش راۋان قويۇۋەتتى:

— ئاللاتائالا، ئىنسانلارنى زۇلۇم - سىتەملەر ئاستىدا
ياشىسۇن دەپ ياراتقان ئەمەس. بىراق، بۇ دۇنيا زۇلۇم
دۇنياسىغا ئايلاندى. ئاللا بۇنداق بولۇشىنى ھەرگىز راۋا
كۆرمەيدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامۇ راۋا كۆرمەيدۇ. بىرلىرى
يېيىشىۋاتىدۇ، مىڭلىرى ئۇلارنى بېقىشىۋاتىدۇ. ئاللاتائالا
بۇنى ھەرگىز راۋا كۆرمەيدۇ. قۇرئانى كەرىمدە ئۇلۇغ ئاللا
شۇنداق دېگەن: زۇلۇم - سىتەم سالغۇچىلار كاپىردۇر؛ زۇلۇمغا
ئۇچراپ تۇرۇپ قارشى چىقىمىغانلار، ئۆلۈملىرىنى كۆرۈپ تۇرۇپمۇ،

ئاجلىقنىڭ ئازابىنى تېتىپ تۇرۇپمۇ قارشى تۇرمىغانلار ھەم كاپىردۇر. زۇلۇمنى كۆرۈپ تۇرۇپمۇ قارشى چىقىمىغانلار، ئۇنى قاماشقا قىلغانلار، بويسۇنغۇچىلارنىڭ ھەممىسى كاپىر. چەننەن زۇلۇمغا قارشى تۇرغۇچى، يامانلىقلارغا قارشى تۇرغۇچىلارنىڭ ئالدىدا نۇرۇپتۇ.

راشىدىن خوجا جامائەتكە بىر قۇر قارىۋەتكەندىن كېيىن، تەبلىغىنى داۋاملاشتۇردى:

— بۇلار شېھىتىلەردۇر، دەپ دەزەخىتە ئېسىقلىق تۇرغان ئەيسا گۈمبەز باشلىق ئون يەتتە كىشىنى كۆرسەتتى ئۇ، — ئۇلارغا چەننەن ئۇل ماكان، رەۋزەئى رىزۋاندا ھۆسنى جامالى ئەگدەشسىز ھۈرلىقلار قۇچاق ئېچىپ تۇرۇپتۇ. ئۇلارنىڭ گۇناھى نېمە؟ خەلق ئامباللار، ھاكىملار ئۈستىمىزگە چىقىپ ئېغىنلاپ ياتقاندۇمۇ غىڭ قىلماي كەلگەنىدىغۇ؟ ئۇلارنىڭ دېگىنىنى قىلىپ، كۆرسەتكىنى بويسىچە ماڭغانىدىغۇ؟ ئامباللارنىڭ نېمىسىگە يەنە نېمە يەتمىدى؟ بۇلارنىڭ دېگىنى دېگەن، قىلغىنى قىلغان بولۇپ كەلمىدىمۇ؟

راشىدىن خوجا ئۆز سۆزلىرىنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن، قۇرئانى كەرىمدىكى ئايەتلەرنى ئوقۇدى ۋە بۇ ئايەتلەرنىڭ مەنىسىنى ئۆزىنىڭ مۇڭلۇق، تەسىرلىك ئاۋازى بىلەن ئۆزۈندىن — ئۇزاق قىلىپ يېشىپ بەردى. ئۇ سۆزىنى تۈگەتكەندە، قەرگە چۆمگەنىدى.

ئەسلىدە خاقانىيچىن بۇيۇرتلارغا دىيەك ① ماتا قاتارلىق بەش تۈرلۈك ئالۋان — سېلىق بەلگىلەپ، دەستۇر — ئەمەل، ئەن — قائىدىلەرنى توختىتىپ بەرگەنىدى. لېكىن، ۋاقىتلارنىڭ

① دىيەك — ئاشلىقتىن تاپشۇرۇلدىغان $\frac{1}{10}$ خىراج ھەققى.

ئۆتۈشى بىلەن، مەنسەپدارلار خاقانى چىنىنىڭ بۇ يارلىقىغا
چېكىدىن ئاشقان ھەرخىل بەلگىلىمىلەرنى قوشۇۋېرىشتى. ھەر
خىل يامان قائىدە - يوسۇنلارنى پەيدا قىلىشىپ، پۇقرالارنىڭ
ئۈستىدىكى جەبىر - زۇلۇمنى كۈچەيتىۋەتتى. شۇ ۋەجىدىن،
كۇچانىڭ ئۈستىدىكى سايرام دېگەن يۇرتتىن ئەيسا گۈمبەز،
مۇھەممەت ئەلى بۇغرا دېگەن كىشىلەر باشچىلىقىدىكى باي
خەلقى ئەمەلدارلارنىڭ چوڭىغا «خاقانى چىنى بىزگە ئىن -
قائىدە قىلىپ توختىتىپ بەرگەن بەش تۈرلۈكلا ئالۋانى
بېرىمىز!» دەپ ئەرز قىلدى. بىراق، بۇ يۇرتنىڭ بەگلىرى
ۋە تۇڭچى - تىلماچلىرى كۇچا خان ئامبىلىغا: «بىرنەچچە ئادەم
ئۇلۇغ خاقانى چىنىنىڭ ئەمىر - ئىتائىتىدىن چىقىپ باغى ۋە
تاغى بولۇپ، ئىسيان كۆتۈردى» دەپ مەلۇم قىلدى. ئامبالمۇ
ئاق - قارىنى سۈرۈشتۈرمەيلا، بەگلەر بىلەن تۇڭچىلارنىڭ
گېپىنى گەپ قىلىپ، چېرىك ئەۋەتىپ، ئۇلارنى باغلاپ
تۇتقۇزۇپ كەلدى، ئۇ، ئەيسا گۈمبەز، مۇھەممەت ئەلى بۇغرا
باشلىق ئون يەتتە ئادەمنى پاختا بازىرىدىكى قارىياغاچقا
ئاستۇردى. ئۇلاردىن باشقىلارنىڭ بەزىلىرىنى تامغا باستۇرۇپ
ئۆلتۈردى، بەزىلىرىنى ئۇسسۇز ۋە ئاچ قويۇپ، ھاكىنى دوغاپ
قىلىپ ئېرىتىپ، ئۇلارغا زورلۇق بىلەن ئىسچكۈزدى. ئۇنى
ئىچكەنلەر جايىدىلا قېتىپ قېلىشتى. بۇلارنى مەنسەپدارلار
كېسەل بولۇپ ئۆلگەن دەپ مەلۇم قىلىپ كۆمدۈرۈۋەتتى.

كۇچا خەلقى ھەددىدىن ئاشقان، جانغا پاتقان بۇ زۇلۇم -
زوراۋانلىقلارغا تاقەت قىلىپ تۇرالمايدى. ئۇلار مۇھەممەت ئەلى
شەيخ، موللا مۇسا ئىماملارنىڭ باشچىلىقىدا شۇ چاغدا ئالتە

شەھەر ① بويىچە ئەڭ چوڭ خان ئامبىلى بولغان، يەكەن خان ئامبىلىغا ئەرز - دادلىرىنى سۇندى. يەكەن خان ئامبىلى بۇ ئەرزنى سورىمايلا، ئۇنى كۇچا ئامبىلىنىڭ «ئەھۋالغا قارا» بىر تەرەپ قىلىشىغا قايتۇردى. بۇ ئىش خۇددى «قويىنىڭ يۇڭىنى بۆرگە ئېلىشقا تاپشۇرغان» دەك بىر ئىش بولدى. كۇچا خان ئامبىلى: «بىرنەچچە گەدەنكەش چەنتۇلار ② ئۇلۇغ خاقانىي چىنغا دۈشمەن بولۇپ، ئۇ جانابىي مۇبارەككىنىڭ ئەمر - ئىتائىتىدىن چىقىپ قارشىلاشقانى ئاز دەپ، يەنە يەكەن خان ئامبىلىغا ئەرز قىلغان» دېگەننى باھانە قىلىپ، چېرىك ئەۋەتىپ، مۇھەممەت ئەلى شەيخ، ئىبراھىم ئەرباب بەگ باشلىق ئون نەچچە ئادەمنى تۇتتۇرۇپ كېلىپ، ئۇلارنى سوئال - سوراق قىلمايلا چاناپ ئۆلتۈردى، بىرنەچچىسىنىڭ پېيىنى كېسىپ كاردىن چىقاردى. ھېلىم كۆككېشى، تەلەي كۆككېشى، توختى كۆككېشى باشلىق قىرىق كىشىنى ئېغىرغۇلدا زەنجىر - كىشەنلەر بىلەن بەند قىلىپ، دىڭزىغا ③ تاشلىدى.

× ×

1862 - يىلى كۈزدە، گەنسۇ ئۆلكىسىدىكى جەھىرىيە سۈلۈكىنىڭ ئىمامى ماخۇالۇڭ باشچىلىقىدا ئىسيان كۆتۈرگەن خۇيزۇلار مانجۇ ھاكىمىيىتىنى خېلىلا تەمتىرتىپ قويغانىدى. كېيىنكى چاغلاردا، خۇيزۇلار تىنچىمىغاندىن كېيىن، مانجۇ

① ئالتە شەھەر — ئادەتتە ھازىرقى جەنۇبىي شىنجاڭدىكى كۇچا، ئاقسۇ، ئۈچتۇرپان، قەشقەر، يەكەن ۋە خوتەن شەھەرلىرىنى كۆرسىتىدۇ. مانجۇ ھاكىمىيىتى بۇ ئالتە شەھەرگە خان ئامبىل قويۇپ ھۆكۈمرانلىق قىلغان.

② چەنتۇلار — مانجۇ ھۆكۈمرانلىرىنىڭ ئۇيغۇر خەلقىنى ھاقارەت ھەپ ئاتىشى.

③ دىڭزا — زىندان.

ھۆكۈمرانلىرى ۋەقەنىڭ كېڭىيىپ كېتىشىدىن قورقۇپ، ھەر-
قايسى ۋىلايەتلەرنىڭ چوڭلىرىغا «پاراكەندە تۇڭگانىلار ۋاقتىدا
دا يوق قىلىنىپ، مالىيانىڭ ئالدى ئېلىنسۇن» دېگەن مەز-
مۇندا يارلىق چۈشۈرگەنىدى.

بۇ ۋاقىتتا ئىككى تەرەپ ئارىسىدا كىرىكەت-كۈرەش يۈز بەردى.
بۇ ئىككى تەرەپ ئارىسىدا كىرىكەت-كۈرەش يۈز بەردى.
بۇ ئىككى تەرەپ ئارىسىدا كىرىكەت-كۈرەش يۈز بەردى.

يەكەن خان ئامبىلى جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ھەرقايسى
شەھەر ۋە يۇرتلاردا كۆتۈرۈلگەن غەلبىيانلارنىڭ ئوتىنى
ئۆچۈرەلمەي بېشى قىتىپ تۇرغاندا، خاقانىي چىتدىن «پاراكەندە
دە تۇڭگانىلار ۋاقتىدا يوق قىلىنسۇن» دېگەن يارلىق كېلىپ،
ئۇنىڭ بېشىنى ئوچاق ئېتىۋەتتى.

ھۇد ئايلىرى، يەكەن دىيارىنىڭ يېزا - قىشلاقلىرىغا
ھاياتلىق يامردى. ھەمەل ئېيى يېزىگەن كۆكلەمدىن كىشىلەر-
نىڭ كۆزى قاماشتى. غۇبارسىز ئاسمانمۇ ئەتىيازنىڭ سۆيۈن-
چى يامغۇرىنى يەكەن دىيارىنىڭ سېخىي زېمىنىگە سېپىپ
ئۆتتى. مول ھوسۇللۇق بۇ گۈزەل دىيار خۇددى يىپىڭى تويى
بولغان قىزدەك ياسىنىپ كۆرۈنۈش قىلدى. ھەممىنى كۆرگەن
قېرى پەلەك يەر يۈزىگە كۆكتاتتىن خال چەكتى. زېمىندىكى
ھەممە نەرسىنىڭ كۆڭلى گۈلدەك ئېچىلدى. زەرەپشان دەرياسى
بويىدىكى مەجنۇنئاللىقلاردا بۇلبۇللار خۇش ناۋا بىلەن
بەس - بەستە سايراشماقتا ئىدى.

ھەربىي كېڭەش يەكەن خان ئامبىلىنىڭ ئوردىسىدىكى
داتاڭدا چاقىرىلدى. بۇ ھەربىي كېڭەش ئادەتتىكىگە ئوخشماپ-
دىغان پەۋقۇلئاددە كېڭەش ئىدى. بۇنىڭغا ھەرقايسى شەھەر-
لەرنىڭ خان ئامباللىرى بىلەن ئاغلاقچى ئامباللىرى تەكلىپ
قىلىنغاندىن باشقا، يەنە يەكەننىڭ ھاكىمىگى ئەھمەت ۋاڭ
بىلەن يەكەننىڭ تۆتىنچى دەرىجىلىك ئىشكىئاغىسى نىياز

بەگمۇ قاتناشتۇرۇلغانىدى.

يەكەن خان ئامبىلى خاقانىسى چىنىنىڭ يارلىقىنىڭ مەزمۇنىنى كېڭەش ئەھلىگە ئۇقتۇردى:

— تۇڭگانىيلار توغرىسىدىكى خەۋەر بۇ يەرگە يېتىپ كېلىشى بىلەن تەڭلا، دېدى ئۇ ئوڭ ۋە سول تەرىپىدە قاتار ئولتۇرغان مەنسەپدارلارغا بىر قۇر قارىۋەتكەندىن كېيىن، — بىزلەر بۇ يەردە ئاز سانلىق بولۇپ قالسىمىز. تۇڭگانىيلار بىلەن چەنتۇلارنىڭ تىلى باشقا بولسىمۇ، ئەمما دىنى بىر. ئۇلار ناھايىتى تولا. ئۇلارغا بىز مۇشۇ ئازغىنا كۈچىمىز بىلەن تەڭ كېلەلمەيمىز. ھەرقايسىدىكىلەر خاقانى چىنىنىڭ جۇلدۇ — جاساقلىق، جەركە — ئوتۇغاتلىق ئەمەلدار — لىرى سىزلىرى. بولۇپمۇ، سىز ئەھمەت ۋاڭ جانابلىرى بىلەن نىياز ئىشىكتاغا بەگ ئابائى — ئەجدادىڭىزدىن تارتىپ خاقانى چىنىنىڭ تۇزىنى يەپ، مائاشىنى ئېلىپ، دۆلىتىنى كۆرۈپ كەلگەنلەر. ئۇز ھەققىنىڭ ھۆرمىتىنى قىلىش ھەممە ئىنسان گۇرۇھى ئەمەل قىلىدىغان پەزىلەت. بۈگۈن سىزلىرىنىڭ مەسلىھەتلىرىڭىزنى بىر ئاڭلاپ باققۇم بار.

ئەھمەت ۋاڭ بېگىم بۇ زاماننىڭ رەڭسۆزلىكىنى ئوبدان بىلگەنلىكتىن، ئالدىراپ مەسلىھەت بېرىپ كەتمىدى ۋە نىياز بەگكە: «ئۆزۈڭ بىرنەپمە دەپ باقساڭ!» دېگەندەك قاراپ قويدى. ئەھمەت ۋاڭ بېگىمنىڭ ئۈندىمىگە ئىشەنمىدى. نىياز بەگ ئېغىز ئاچتى.

— دازىن جانابلىرى، — دېدى ئۇ، — بۇلارنى ئۆلتۈرسەكمۇ — ئۆلتۈرمىسەكمۇ، بۇلار ئىش بولدى. بۇرنىنىڭ ئاغزىغا قان تەگدى، چەنتۇلارنىڭ كۆزى ئېچىلدى. تۇڭگانىيلار بىلەن بۇ چەنتۇلار بىزنىمۇ، خاقانى چىنىنىمۇ ئەمدى ئېنىم تاپقۇزمايدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئاشۇ پاراكەندە تۇڭگانىيلارنىڭ كاساپىتىدىن بولۇۋاتىدۇ.

— مەن سىزدەك ئوچۇق سۆزلۈك ئادەملەرنى ياخشى كۆرىمەن، — دېدى خان ئامبال.

— بۇنداق خىسلەت كۆپ ئادەملەردە بولۇۋەرمەيدۇ. بۇ پەقەت سىز ئامبال جانابلىرىدەك دانا ئەمەلدارلارغىلا خاس خىسلەت، — دەپ كېرىلىپ كەتتى نىيازبەگ خان ئامبالنىڭ ئۆزىنى ماختىغىنىنى كۆرۈپ، — مەن دائىم مۇشۇنداق سۆزلەيمەن!

ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، قوش قوللاپ قۇللۇق بىلدۈردى.
— ئولتۇرۇڭ بەگ جانابلىرى، يېنىمغا كېلىپ ئولتۇرۇڭ!
نىياز بەگ بېرىپ خان ئامبالنىڭ يېنىدىكى كۇرستا ئولتۇردى. قوللىرىنى تىزىنىڭ ئۈستىگە قويدى.
— قېنى سۆزلەڭ، مەجلىس ئەھلىنىڭ قۇلىقى سىزدە! —
دېدى خان ئامبال ئۈمىدلىك نەزەرى بىلەن نىياز بەگكە بېقىپ.

— ئامبال جانابلىرى، سىز يىلاننىڭ تېرە تاشلىغىنىنى كۆرگەنمۇ؟ ئاجايىپ ئىشتە — بۇ! يىلاننىڭ چېنىنى ئالىدۇ. يىلان دەسلەپتە يۇمشاق ئوتلۇق جايىنى تاللايدۇ. بىر مەزگىل ئوت — چۆپ ئىچىدە ئايلىنىپ سۆرىلىپ يۈرىدۇ، كېيىن ئوقيا-دەك ئىككى — ئۈچ قېتىم كېرىلىدۇ، توختاپ يەنە كېرىلىدۇ، يەنە توختاپ، ئاخىرىدا خېلى ئۇزۇنغىچە كېرىلىدۇ. ئاندىن، توپتەك تۈگۈلۈپ، يەنە يېشىلىدۇ. شۇ چاغدا، يىلان كۆپۈپ كېتىدۇ. ئۇزۇن تېرىسىنى باشقا يەرگە — يۇلغۇننىڭ تۈۋىگە تاشلايدۇ. بۇ چاغدا يىلاننىڭ يېڭى تېرىسى تولىمۇ نېپىز، خۇددى مۇنجامە قەغەزدەك ئاسان تېشىلىپ كېتىدىغان بولىدۇ. يىڭىنىڭ نىڭ ئۈچىدەك تىكەن كىرىپ كەتسىمۇ، ئۇنى تېشىپ زېدە قىلىپ قويىدۇ. يىلان تېرىسىنى تاشلىغاندىن كېيىن، ئالاقزادە بولۇپ قورقۇپ كېتىدۇ. نېمە قىلىشىنى، نەگە مېڭىشىنى بىلمەي، ئۆزىنى يوقاتقان ھالدا ئايلىنىپ يۈرىدۇ.

گېگەش ئەھلى نىياز بەگنىڭ ئاغزىغا قاراپ قېلىشقانىدى.
— ئەمدى، تۇڭگانىيلار بىلەن چەنتۇلار ئۈستىدە سۆزلەپ-
مەن، — دېدى نىياز بەگ كېگەش ئەھلىنىڭ پۈتۈن دىققەت-
ئېتىبارىنىڭ ئۆزىگە ئاغدۇرۇلغىنىدىن مەمنۇن بولۇپ، — مەلۇم
بولغان ئەھۋاللاردىن قارىغاندا، ئالتە شەھەر تەۋەسىدىكى
گەدەنكەش چەنتۇلار بىلەن پاراكەندە تۇڭگانىيلارمۇ چوڭ
بۇزۇلىدىغان ئەلپازدا تۇرۇۋېتىپتۇ. مەن ئۇلارنى كىچىك
بۇزۇلىدۇ، دېگەندىن كۆرە، چوڭ بۇزۇلىدۇ، دېگەن ياخشىراق
دەپ قارايمەن. بۇ ئەشنى شۇنداق چۈشەنمەسەك بولمايدۇ.
دارىن جانابلىرى باشقىچە ئويلاپ قالمىغاي. شۇڭا، يىلاننى تېرە
تاشلىغان چېغىدا، نېمە قىلاردىن بىلمەي تېنەپ تۇرغان
چېغىدا يانچىپ تاشلاش كېرەك. ئالتە شەھەردىكى چەنتۇلار
بىلەن تۇڭگانىيلار بۇزۇلسا، بۇ قېتىم بەك يامان بۇزۇلىدۇ.
بۇ ئوغرىلار كۈلىدىكى چاڭموزىلاردىن ① ئۈلگە ئېلىشتى.
بىز سەللا يۇمشاق قوللۇق قىلساق، چەنتۇلارنىڭ يانغىنىنى
ئۆچۈرەلمەيمىز.

— سىزچە قانداق قىلساق بولار؟ — دەپ ئالدىراپ
سورىدى خان ئامبال.

— توختاپ تۇرسىلا، دارىن جانابلىرى! مەن چۈشەندۈرەي.
سىلى ئاق يەر يىلىنى دېگەن يىلاننى ئاڭلىغانمۇ؟ ھالا بۈگۈنكى
بۇزۇلغان گەدەنكەش چەنتۇلار بىلەن پاراكەندە تۇڭگانىيلارنى
شۇنىڭغا ئوخشاشاق خاتا بولماس.

— بىلىمەن، — دېدى خان ئامبال.

— ئاق يەر يىلىنى قانداق ئۆلتۈرگىلى بولىدۇ،

بىلەملا؟

— بىلىمەيمەن!

— ئۇنداق يىلاننىڭ بېشىنى تاش بىلەن بىر قويۇپلا

① تەيىڭ تېنگو ئىنقىلابچىلىرىنى دېمەكچى.

ئېزىۋەتكىلى بولىدۇ — بۇ بىر خىل ئۆلتۈرۈش.

— ھەئە، بۇ بىر خىل ئۆلتۈرۈش!

— يىلاننى بوغۇپ ئۆلتۈرۈش — بۇ ئىككىنچى خىل ئۆلتۈرۈش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا يىلاننى ئېتىپ ئۆلتۈرۈش — بۇ ئۈچىنچى خىل ئۆلتۈرۈش! دېمەك، يىلاننى ھەرخىل ئۇسۇل بىلەن ئۆلتۈرۈش مۇمكىن... ئۇنىڭ ئۈستىگە، يىلان ئاغرىپ ئۆلىدۇ، لەڭگەك يەپ ئۆلىدۇ. ئۇنداقمۇ ئۆلىدۇ، بۇنداقمۇ ئۆلىدۇ، يىلاننىڭ يەنە بىر خىل ئۆلۈشى بار! بىلەملە؟

نىياز بەگنىڭ بۇ ئوبرازلىق سۆزلىرى خان ئامبالغا يېقىپ قالدى.

— يەنە قانداق ئۆلىدۇ؟

— يىلان تېرە تاشلىغاندا، يىڭىنىڭ ئۈچىدەك يېرى جاراھەتلەنسە... يىڭىنىڭ ئۈچىدەك يارا دېگەن نېمە ئۇ؟ بىر ئادەم ياكى بىر ھايۋاننىڭ يىڭىنىڭ ئۈچىدەك يېرى جاراھەت-لەنسە نېمە بولىدۇ؟ ھېچ نەرسە بولمايدۇ! ئۇنىڭغا باش قاتۇرۇپ كەتمەسمۇ بولىدۇ، تېزلا ياخشى بولۇپ كېتىدۇ. ۋەھالەنكى، بىر يىلاننىڭ يىڭىنىڭ ئۈچىدەك يېرىدە جاراھەت بولسا، ئۆلىدۇ. قانداق ئۆلىدۇ، دېمەملە! مانا بۇنى ئامبال جانابلىرى كۆرمىگەن، شۇڭا بىلمەيلا. بۇنى مەن كۆرگەن، مەن بىلىمەن. يىلاننىڭ يىڭىنىڭ ئۈچىدەك كىچىككىنە يارىسى بولسىلا، سېرىق چۈمۈلىلەر ئۇ ياردغا ئولىشىدۇ. ئۇلار بىر كۈندىلا يىلاننى تەشمە — تۆشۈك قىلىپ تۈگەشتۈرۈۋېتىدۇ. نېمە دېمەكچى بولغانلىقىمنى ئەمدى چۈشەنگەنلا، ئامبال جانابلىرى!

خان ئامبال ئۇنىڭ كۆزلىرىنىڭ ئىچىگە تىكىلىپ قاراپ تۇرۇپ ئويلىنىپ قالدى:

— شۇنداق، سۆزىڭىزنى داۋاملاشتۇرۇڭ!

— مانا شۇ پاراكەندە تۇڭگانىيلار يىلاننىڭ بەدىنى-

دىكى ئەنە شۇ يىگىنىنىڭ ئۈچىدەك يارىنى پەيدا قىلدى. — شۇنداق.

— دارىن جانابلىرىنىڭ سەمگە شۇنى سېلىپ قويماي، تۇڭگانىيلار بۇزۇلۇپ چەنتۇلارنى قۇتىرىتىپ قويدى. ئەمدى سېرىق چۈمۈلىلەرنىڭ يىلاننىڭ بەدىنىگە ئولاشمىغىنىنى كۆرۈڭ! چەنتۇلار خاھ بۇزۇلغان بولسۇن، خاھ بۇزۇلمىغان بولسۇن، ئەمدى بەرەبەر. بىز، ئەمدى ئۇلاردىن ئوڭايلىقچە قۇتۇلالمايمىز. بېشىمىز دەردتىن ساقايمايدۇ. چەنتۇلار سېرىق چۈمۈلىلەرگە ئوخشايدۇ. ئۇلار ئەقىلسىز، يولسىز، تەرتىپسىز، نادان بولسىمۇ، ئەمما، تۇڭگانىيلار ئېچىپ قويغان يىگىنىنىڭ ئۈچىدەك بۇ يارىغا قانداق ئولشىشىنى ۋە يىلاننى قانداق يېۋېتىشىنى بىلىدۇ. شۇڭا ئۇلارنىڭ قول سېلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرغاندىن كۆرە، بىز ئاۋۋال قول سېلىپ، جاھاننى تىنچىتىشىمىز تۈزۈك! — ئىش شۇنداق يامىنىغا ئورۇلۇپ كېتەرمۇ؟

— جانابلىرى، سىلە ئىنەكنىڭ بېشىغا كەلگەن كۈن موزايىنىڭ بېشىغا كەلمەيدۇ، دەپ ئويلايلا؟...

نامازدېگەر ۋاقتى بولدى. يەكەن خان ئامبىلىنىڭ ئوردىسىدىكى داتاڭدا چاقىرىلغان ھەربىي كېڭەش ئاياغلاشتى. كېڭەشتە قوبۇل قىلىنغان قارار بويىچە، ھەممىدىن ئاۋۋال ھەر-قايسى شەھەرلەردە تۇرۇشلۇق مانجۇ قىسىملىرىدىكى خۇيزۇ چېرىكلىرىنى قورالسىزلاندۇرۇلىدىغان، ئۇنىڭدىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى جىم - جىملا قىرىپ تاشلىنىدىغان بولدى. بۇزۇلغان، گەدەنكەش چەنتۇلارنىڭ باشلامچىلىرىنى دارغا ئېسىش، ئەگەشكۈچى چەنتۇلارنى پۈتۈن يۇرت تەۋەسى ۋە ئائىلە - تۈتۈنلىرى بويىچە ئېلىغا سۈرگۈن قىلىش قارار قىلىندى.

يىغىندىن كېيىن ھەرقايسى شەھەرلەرنىڭ ئامباللىرى، مانجۇ قىسىملىرىنىڭ ئاغلاقچى ئامباللىرى، تۇڭلىكلىرى ھەربىي

كېڭەشنىڭ قارارىنى كېچىكتۈرمەيلا ئىجرا قىلىش ئۈچۈن، كېچىلەپ يولغا چىقىشتى. يەكەن شەھىرى ئۇلارنىڭ ئاتلىرىنىڭ تۈپتىدىن كۆتۈرۈلگەن چاڭ - توزان ئىچىدە قالدى. سېرىق چاڭ پۇرقىراپ ئاسمانغا ئۆرلەيتتى.

×

×

يەكەن خان ئامبىلىنىڭ پەرمانى كۇچاغا يېتىپ كەلدى. ئەمما، كۇچادىكى خۇيزۇلار بۇ ئىشتىن ئاللىبۇرۇنلا خەۋەر تېپىپ بولغانىدى. خاقانى چىننىڭ ھەرقايسى شەھەرلەردە تۇرۇشلۇق مانجۇ قىسىملىرىدىكى خۇيزۇ چېرىكلىرىنى قورالسىزلاندۇرۇپ بولۇپ، ئاندىن قىرىپ تاشلاش ھەققىدىكى يارلىقى جەنۇبىي شىنجاڭدا يەكەن خان ئامبىلىغا، شىمالىي شىنجاڭدا ئىلى جاڭجۇنىگە ئەۋەتىلگەنىدى. ئۇلار خاقانى چىننىڭ يارلىقىنى ھايالسىمايلا جارى قىلدۇردى، شەھەر - شەھەرلەرگە «يارلىقىنى دەرھال ئىجرا قىلىڭلار، پاراكەندە تۈگىگەنلەر قىرىپ تاشلانسۇن!» دېگەن مەزمۇندا خەت - ئالاقە يوللاشتى. ئاقسۇ جامدا سىيە ① بولۇپ ئىشلەيدىغان بىر خۇيزۇ بۇ ئالاقىنىڭ مەزمۇنىدىن ۋاقىپ بو- لۇپ قېلىپ، دەرھال كۇچادىكى قېرىنداشلىرىغا مۇنداق دەپ خەت يازغانىدى:

«كۇچادىكى ئۇلۇغ - ئۇششاقلارنىڭ ھەممىسىگە! ئەمدى سۆز شۇكى، مانجۇلارنىڭ نىيىتى بۇزۇلدى. ۋاي سىلەرنىڭ ھالىڭلارغا... ۋاي مۇسۇلمان قېرىنداشلىرىم، دىنداشلىرىم... سىلەر مۇشۇ خەتنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن، پۇرسەتنى غەنىيەت بىلىپ، دەرھال ئۆزۈڭلارنى چەتكە ئالغايىسىلەر. ئەگەر

① سىيە - يول - رايىتلاردا خەت - چەك باشقۇرىدىغان ئەمەلدار.

پۇرسەتنى قولدىن بېرىپ قويساڭلار، مانجۇلار ئۇلۇغ - ئۇششاق ھەممىڭلارنى قىلىچتىن ئۆتكۈزىدۇ. قىيامەتتە ھەممىمىز ھازىر بولغاندا، بىزگە دەۋا قىلىپ قالغۇچى بولساڭلار، بىز بۇ ئەھدە ۋالنى سىلەرگە خەۋەر قىلىش بىلەن، گەدىنىمىزدىكى مەسئۇلىيەت، ئىسلامىيەتتىكى ھوقۇقىمىزنى ئادا قىلدۇق. قالغان ئىشلارنىڭ تىزگىنى ئۆزىڭىزلارنىڭ قولىدا، ۋەسسالام.»

كۇچادىكى خۇيزۇلار سىيەنىڭ خېتىنى تاپشۇرۇۋالدى. كېيىن، كۇچاغا كونىراق بولغان خۇيزۇلاردىن ماشۇر ئاخۇن، مالۇك، شەمسىدىن خەلىپە دېگەنلەر مانجۇلارغا ئاۋۋال چاڭ سېلىش قارارىغا كەلدى. پاختا بازىرىدىكى پاجىئەدىن غەزەپلەنگەن خەلق جۈمە كۈنى راشىدىن خوجىنىڭ رەھبەرلىكىدە ئامبال غالداينى ۋە ئۇنىڭ چېرىكلىرىنى تاش - بوران قىلىپ ئۆلتۈرگەندىن كېيىن، خۇيزۇلار بىلەن بىللە ۋەيشاڭ بازىرىغا ئوت قويدى. ئۇچرىغانلىكى مانجۇ - سۇلۇنلارنى ئۇرۇپ ئۆلتۈردى. بۇ مالىماندا كۇچانىڭ ھاكىمىيىگى قۇربانبەگ باشلىق ئەمەلدارلار مانجۇ قىسىملىرىنىڭ گازارمىسى بولغان يېڭىشەھەر قورغىنىغا بېكىتىۋالدى. قوزغىلاڭچىلار قوزغاننى قۇشمۇ ئۇچۇپ ئۆتەلمىگۈدەك قىلىپ ھىم قورشىۋالدى. قورغاندىكىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئوق - دورا، قورال - ياراقلارنىڭ كۆپ ۋە خىللىقىغا تايىنىپ، ئۇيغۇرلار ۋە خۇيزۇلار قوزغىغان بىرنەچچە قېتىملىق ھۇجۇمغا جاھىللاچە قارشىلىق كۆرسەتتى. قورشىۋاتقان بېش كۈندىن بۇيان بارغانسېرى چىڭىپ كېتىۋاتاتتى. جەڭ ناھايىتى دەھشەتلىك داۋاملىشىۋاتاتتى. قورغاننىڭ ئەتراپىدىكى كوچىلاردا، تاملارنىڭ، ئۆيلەرنىڭ ئارىسىدا، يەردە قانلار ئاقاتتى. پارتلىغان بومبىنىڭ زەربىسىدە، بەزىلەرنىڭ كۆزلىرى چاننىقىدىن چىقىپ كەتكەنىدى، بىر تومۇرغا ئىلىشىپ قالغان ھالدا ساڭگىلاپ تۇراتتى. بەزىلەرنىڭ مېڭىسى چاچراپ كەتكەن، بەزىلەرنىڭ

قورسىقى ئېچىلىپ قالغان بولۇپ، چۇۋۇلۇپ كەتكەن ئۈچەي -
باغرى يەردە چېچىلىپ ياناتتى.

مۇشۇ ئون بەش كۈندىن بېرى، قورغان ئىچىگە بېكىنىدە
ۋالغانلارمۇ خېلى تالاپەتكە ئۇچرىغان، ئوق - دورىلىرى خوراپ
خېلىلا كېمىيىپ كەتكەنىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئاقسۇدىن
كېلىدىغان ياردەمچى قوشۇن باينىڭ جوغا داۋىنىدا بۇرھانىدىن
خوجىنىڭ ئەسكەرلىرى تەرىپىدىن توسۇپ قېلىنغانلىقتىن،
قورغاندىكىلەر تەمتىرەپ قالغانىدى. ھەممىدىن يامىنى، قورغانغا
كېرىدىغان ئېرىق قوزغىلاشچىلار تەرىپىدىن كۆمۈۋېتىلىپ،
ئىچىدىغان سۇ ئۈزۈپ تاشلانغانىدى.

قورشاۋنىڭ 16 - كۈنى چۈشتىن ئىلگىرى، كۈنگۈرنىڭ
كەينىدە بىر قارا كۆرۈندى. ئۇ ھاكىمبەگ - قۇربانىبەگ
ئىدى. ئۇ قولىدىكى ئاق ياغلىقنى پۇلاڭلاتتى. مەرگەنلەر
راشىدىن خوجىنىڭ ئىشارىتى بىلەن ئېتىشىنى توختاتتى.

— راشىدىن خوجىنى چاقىرىڭلار! — دەپ ۋارقىرىدى
قۇربانىبەگ، — مەن راشىدىن خوجا بىلەن كۆرۈشمەن!

— قورال تاپشۇرۇپ، تەسلىم بولساڭ، ئاندىن راشىدىن
خوجا بىلەن كۆرۈشەلەيسەن! — دېگەن جاۋاب ئاڭلاندى
قورغاننىڭ ئۇدۇلىدىكى تامنىڭ ئارقىسىدىن.

— ئاڭلاپ تۇر، راشىدىن خوجا! — دەپ ۋارقىرىدى
قۇربانىبەگ، — ئاڭلاقچى ئامبال ① «بىزنىڭ سالامەت كېتىشىدە
مىزگە كاپالەتلىك قىلساڭلارلا، قورغاننى بوشىتىپ بېرىدۇ»
دەيدۇ.

بۇ تەرەپتىكى تامنىڭ كەينىدىكىلەر جاۋاب بېرىشىمىدى.
قۇربانىبەگنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغان راشىدىن خوجا، ئۇنىڭ ئاكىسى
جامالىدىن خوجا، ئىنىلىرى پەخرىدىن خوجا بىلەن جالالىدىن

① ئاڭلاقچى ئامبال — ھەرقايسى شەھەرلەردىكى مانجۇ قىسىملىرى
رىنىڭ قومانداڭلىرىنىڭ نامى.

خوجىلار كېڭىشىپ، ھۇجۇمنى ھازىرچە توختاتساقمىكىن دېيىشىپ تۇرۇشاتتى. تاغلىرىنىڭ ئارىسالدى بولۇپ قېلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئۇلارنىڭ جىيەنى ئىسھاق خوجا دەرھال:

— ھەزرىتىم، رەڭنامىلەردە ①: «ئىستىھكامنى ئېلىش ئۈچۈن، ئاۋۋال ئۇنى بۇزۇش كېرەك» دېيىلگەن. يا بىز دۇش مەنىڭ بېشىنى تاشقا ئۇرۇپ يانجىمىز، يا ئۇلار بىزنىڭ بېشىمىزنى قورغاننىڭ سېپىلىغا ئاسىدۇ. ئىككىنچى يول يوق. شۇڭا، قۇربانەگ دېگەن بۇ كاپىرنىڭ تاتلىق گەپلىرىگە ئىشىنىپ كەتمەيلى!— دېدى.

ئىسھاق خوجا ئادەتتە ئۆزىنىڭ ئەقىل - پاراسەتلىكلىكى بىلەن تاغلىرىنىڭ بولۇپمۇ راشىدىن خوجىنىڭ ئالاھىدە ئەتىۋارلىشىشىغا ئائىل بولغانىدى.

— خوجىزادەم، بىزمۇ ھۇجۇمنى بوشاشتۇرمىساقمىكىن دەپ ئويلىغان. بىراق،— دېدى راشىدىن خوجا،— يېرىم ئايچە بولۇپ قالدى، قورغان تېخى ئېلىنىمىدى. دىزگىمۇ كۆپ تالاپەت يەتتى. بىھېسپ ئوغلانلار شېھىتلىك دەرىجىسىگە يەتتى. مۇبادا، قورغاندىكى مانجۇلارغا ياردەمچى قوشۇپ كېلىپ قالغۇدەك بولسا، ھالىمىزغا ۋاي!

— شۇنداق، ھەزرىتىم! بىز كۆپ تالاپەت بەردۇق. شۇ تالاپەتلەر ھېسابىغا بۇ شۇم بەدبەختلەرنى قورغانغا قامىۋېلىشقا مۇۋەپپەق بولدۇق. بىراق، ياردەمگە كېلىدىغانلار كەلگۈدەك بولسا بۈكەمگىچە كېلىپ بولاتتى. قورغاندىكىلەر- نىمۇ خېلىلا ھالسىراتتۇق. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مۇشۇ تومۇز ئىسسىقلىقىدا ئۇلارنىڭ ئىچىدىغان سۈيىنى ئۈزۈۋەتكىنىمىزگىمۇ خېلى كۈنلەر بولۇپ قالدى. بۇلار ئەڭ كۆپ بولغاندىمۇ ئىككى كۈنلا بەرداشلىق بېرەلەيدۇ،— دېدى ئىسھاق خوجا.

خوجىزادىسىنىڭ بۇ تەھلىلىنى ماقۇل كۆرگەن راشىدىن

① رەڭنامە — ھەربىي دەستۇر.

خوجا باشقا خوجىلارغا «ئەمدى نىمە دەيسىلەر؟» دېگەندەك قىلىپ قاراپ قويغاندىن كېيىن، سېپىل ئۈستىدىكى قۇربان بەگكە ۋارقىردى؛

— قۇربان بەگ! سىز ئەگەر قورغاننىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ بېرەلسىڭىز، جېنىڭىزنىڭ ئامان قېلىشىغا مەن كېپىللىك قىلىمەن. ئۇقتىڭىزمۇ؟

راشىدىن خوجىنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغان قۇربان بەگ يېنىدىكى بىر مانجۇ چېرىكىنىڭ قولىدىكى مىلىتىقنى ئېلىپلا ئاۋاز چىققان تەرەپكە قارىتىپ ئوق چىقاردى، ۋە:

— سىلەر يا يۈز — خاتىرە دېگەننى بىلمەيسىلەر، يا ئادەمىگەرچىلىكى! يا خاقانىي چىنىنى ھۈرمەت قىلمايسىلەر، يا ئامباللارنى!... — دەپ ۋارقىردى.

ئۇنىڭ سۆزىنىڭ ئاخىرى چۈشەر — چۈشمەي، ئىسھاق خوجا مىلىتىقنى دەرھال بەتلەپ تەپكىنى باستى. قۇربان بەگ قورغان ئۈستىدە كېرىلگەن ئوقىيادەك ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى. ئۇ يەر — جاھاننى تىترەتكۈدەك دەھشەتلىك ۋارقىراپ، سېپىلنىڭ قوغدىشىنى، خىش — كېسەكلىرىنى چاڭگاللاشقا، ئۇنىڭدىن كېيىن غاجلاشقا باشلىدى. بىر ئازدىن كېيىن بولسا، سېپىلنىڭ كۈنگۈرىسىدا قوللىرىنى ساڭگىلاتقىنىچە سولايسىلىپ يېتىپ قالدى.

قۇربان بەگنىڭ سۈلھ تەلەپ قىلىشى ئاغلاقچى ئامبالنىڭ ھىيلىسى ئىدى. ئۇلار سۈلھ تەلەپ قىلىش ئارقىلىق قاراشەھەرگە قېچىشنى پىلانلىغانىدى. ئەمما قوزغىلاڭچىلار ئۇنىڭ دامىغا چۈشمىدى. ئاغلاقچى ئامبالنىڭ بۇ ھىيلىسى ئىشقا ئاشمىغاندىن كېيىن، ئۇ چېرىكلىرىگە سېپىلنىڭ تېگىدىن كولىنىۋاتقان لەخمىنى بۈگۈن كېچىچە ۋە يىشاڭ بازىرى بىلەن تۇتاشتۇرۇش توغرىلىق بۇيرۇق چۈشۈردى. راشىدىن خوجىلار قورغاندىكىلەر- نىڭ لەخمە كولاۋاتقانلىقىنى ئاللىقاچان تۇيۇپ بولغانىدى.

ئۇلارمۇ بىگار ياتماي، مانجۇلارنىڭ لەخمىسىگە قارشى لەخمە كولاپ، ئاندىن لەخمىنىڭ ئىچىنى شاخ - شۇبىغا بىلەن لىق تولدۇرۇپ قويغانىدى. مانجۇلارنىڭ لەخمىسى سىرتتىن قارشى كولانغان لەخمىگە تۇتاشقاندا، راشىدىن خوجا لەخمىگە ئوت قويۇشنى بۇيرۇدى. لەخمە ئىچىدە قېچىشقا ئۇرۇنغان ئاغلاقچى ئامبال باشلىق ئالتە يۈزدەك مانجۇ - سۇلۇن چېرىكىلىرى ئىستا تۇنجۇقۇپ، ئوتتا كۆيۈپ ئۆلدى. قورغان ئاخىرى راشىدىن خوجىلارنىڭ قولىغا ئۆتتى.

ئەتىسى، پۈتۈن كۇچا شەھىرى مانجۇلاردىن تازىلاندى. كۇچا بۇزۇلغان مەزگىللەردە، يەكەندە ھاكىمەگ بولۇپ تۇرۇۋاتقان ئەھمەت ۋاڭ بېگىم يەكەن خان ئامبىلى تەرىپىدىن «گەدەنكەش چەنتۇلارنى باستۇرۇشتا قاتتىق بولمىغان» دېگەن گۇناھ بىلەن مەنسىپىدىن ئېلىپ تاشلانغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ئەسلى يۇرتى بولغان كۇچاغا قايتىپ كەلگەنىدى. راشىدىن خوجىلار كۇچا يېڭىشەھەر قورغىنىنى تارتىۋېلىپ، كۇچانى مانجۇلاردىن تازىلىغاندىن كېيىن، ئەھمەت ۋاڭ بېگىمنىڭ ئوردىسىغا ئالاھىدە كەلدى. سالام بەجا كەلتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن، راشىدىن خوجا دېدى:

— ئەھمەت ۋاڭ بېگىم، سىلە ئابائى - ئەجدادلىرىدىن تارتىپ يۇرت سوراپ كەلگەن، يۇرتدارچىلىق ئاساسىنى ۋە سىياسەتنىڭ خۇي - پەيلىنى ئوبدان بىلىدىلا. شۇڭلاشقا، بىزدەك ئۇلۇغ - ئۇششاق مۇسۇلمانلارغا ئاتىدارچىلىق قىلىپ، ئۆز ھۆكۈملىرىنى جارى قىلدۇرۇپ بەرگەن بولسىلا!

ئەھمەت ۋاڭ بېگىم ئۇندىمىدى. يەتمىشكە كىرىپ قالغان بۇ بوۋاينىڭ قەددى - قامىتىدىن، سوزۇنچاق يۈزىدىن، ھەتتا كىيىملىرىدىنمۇ ئاللىقانداق يوشۇرۇن بىر گۈزەللىك چىقىپ تۇراتتى. ئۆزى ۋەجىككىنە بولسىمۇ، زوۋۇلىسى پىششىق، كۆز-لىرى ئۆتكۈر ئىدى. راشىدىن خوجا سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ:

— بىز ھەر خان — دىلىمىز بىلەن سىلىنىڭ خىزمەتلىرىدە بولغان بولساق، پەرمانلىرىنى بەجا كەلتۈرۈپ، ھەممە مەمۇرىيەت، يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىدا سىلە مۇبارەككى مۇقەددەم ۋە پېشىۋا بىلىپ، خان مۇقامىدا كۆرگەن بولساق، — دەپ ئىلتىماس قىلدى.

ئەھمەت ۋاڭ مەككار، جاھاننىڭ رەڭگۈزلىقنى تولا كۆرۈپ، ئوچاقلىرىدا تولا كۆيۈپ، قازانلىرىدا تولا قايناپ كاداڭ بولۇپ كەتكەن ئادەم بولغاچقىمۇ، راشىدىن خوجىنىڭ سۆزىگە ئالدىراپ خۇش بولۇپ كەتمىدى. ئۇ ئاپئاق ساقلىنى قولىغا يۆگەپ بىر پەس جىمىپ كەتكەندىن كېيىن دېدى:

— مەن بولسام، ئاتا — بوۋامدىن تارتىپ ئۇلۇغ خاقانى چىنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ، چوڭ مەنەسەپ تۇتۇپ، يەر، سۇ، زېمىن بەلكى قوڭى تامغىلىق نەچچە تۈتۈن يانچى ئىلتىپا — تىغا ئائىل بولغان ئادەممەن. پۇشتۇمدىن — پۇشتۇمغىچە جۇلدۇ — جاساقلىق بولغاندىن تاشقىرى، يەنە نەچچە نۆۋەت ئۇلۇغ خاقانى چىنىڭ مۇبارەك جامالىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈشكە مۇشەررەپ بولغان. مەن ئۇلۇغ خاقانى چىنغا قانداق قىلىپ يامانلىق خالايمەن؟

ئۇ سۆزىنى توختىتىپ، راشىدىن خوجىغا بىر قارىۋەتكەن — دىن كېيىن، سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— سىلەر ئاز ئادەم. مانجۇ گۇرۇھى بولسا ناھايىتى تولا، ئۇلارغا باراۋەر كېلىپ بولماس. ۋەللەھمكى، خاقانى چىن كاپىر بولسىمۇ، ئابائى — ئەجدادلىرىمىدىن تارتىپ ئۇنىڭ تۇزىنى يەپ، دۆلىتىنى كۆرۈپ كەلدۇق. ئەمدى مەيلى قانداق بولسىمۇ، تۇز بەرگەن ئۇلۇغىمىزدىن يۈز ئۆرۈسەم، كۆپۈرلۈك بولىدۇ. تۇز ھەققىنى ساقلاش ھەممە ئىنسان گۇرۇھى ئۈچۈن پەرھىز ۋە ۋاجىپ. ھازىر يېشىم يەتمىشكە يەتتى. كۆرىدىغان

دۆلەت ۋە ئىززەتنى كۆرۈپ بولدۇم. ئەمدى جەننامازدا ئولتۇرۇپ، ئاللاغا ئىبادەت قىلىپ، بۇ گۇناھقا پاتقان ۋۇجۇدۇمنى ئاللاتائالا ئىگەمگە تاپشۇرسام، دەيمەن، شۇڭا مېنى خىجىل قىلمىساڭلار.

راشىدىن خوجا بۇ تەرسا قېرىغا ئۆز سۆزىنى ئۆتكۈزۈپ، زەلمىگەندىن كېيىن دۇئاغا قول كۆتۈردى ۋە ئەھمەت ۋاڭ بېگىمنىڭ سۈرە پاتىمەنى ئوقۇپ بولۇشىنى كۈتىمەيلا، يۈزىنى سېلىۋەتتى - دە، خوشمۇ دېمەستىن چىقىپ كەتتى.

قوزغىلاڭچىلار نەچچە ۋاقىتتىن بېرى قورغاننى ئالماي نۇرغۇن ئادەملىرىنى مانجۇلارنىڭ ئوقىغا تۇتۇپ بەرگەندى. ھالا بۈگۈن ئەھمەت ۋاڭ بېگىمدىن بۇنداق ياپتا گەپلەرنى ئاڭلاپ، پەيمانى بىراقلا تاشتى - دە، «ھېلىمۇ مانجۇلىرىڭىزدىن ئۈمىد ئۈزەلمەيۋاتامسىز؟» دەپ چۇقان كۆتۈرۈشۈپ، ئۇنى ئوردىسىدىن سۆرگەن پېتى ئاچىقىپ بوغۇزلاپ تاشلاپ، تۇغقا قان قىلدى. مۇشۇ پاتىپاراقچىلىقتا، ئەھمەت ۋاڭ بېگىمنىڭ ئوغلى تاجىبەگ ئېغىلدا توقۇقلۇق تۇرغان ئايغىرىنى مىنىپ، قارا شەھەر تەرەپكە قاراپ قېچىپ كەتتى.

قوزغىلاڭچىلار ئىچىدىكى نۇرغۇن كىشىلەر ئەسلىدىنلا راشىدىن خوجىنىڭ قول بەرگەن مۇرىتلىرى ئىدى، شۇڭا، ئۇلار راشىدىن خوجىغا: «سىلى بىزگە بۇرۇنمۇ پېشۋا ۋە يولباشچى ئىدىلە. ھالا بۈگۈنمۇ بىزگە پېشۋا ۋە يولباشچى بولۇپ، خانلىق ئورنىدا ئولتۇرۇپ، ھۆكۈملىرىنى جارى قىلدۇرۇپ بەرسىلە!...» دەپ، خالىغان ياكى خالىمىغانلىقىغا باقماي، ئۇنى خانلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزدى. يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىغا پېششىق توختى ئىشىكتاغا بەگنى ۋەزىر قىلىپ تەيىنلەشتى. زور داغدۇغا، ئەس - ئەس ئىچىدە، راشىدىن خوجىنى ئاق كىگىز ئۈستىدە ئولتۇرغۇزۇپ، سۇلتانلىق قائىدىسىنى بەجا كەلتۈردى. كوچا - كوچىلاردا چارچىلار: «زامان، زامان، راشىدىن خاننىڭ زامانى!» دەپ

جاكارلىدى. جۈمە نامازلىرىدا، جامە - مېچىتلەردە ئىماملار: «زۇبەئىي ئەۋلاد رەسۇلىللا»^①، ئەبۇلمۇزەففەر ۋە ئەلمەنسۇر^② سەئىد غازى راشىدىن خان خوجا «دەپ خۇتبە ئوقۇشتى. راشىدىن خان خوجا خاقانىي چىنىنىڭ پۇلىغا ئوخشاش قىلىپ پۇل قۇيغۇدى. بۇ پۇللارنىڭ بىر يۈزىگە «راشىدىن خان غازى»، يەنە بىر يۈزىگە «زەرب دارۇ سەلتەنە كۇچا»^③ دەپ خەت ئويغۇزدى.

راشىدىن خان خوجا يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىنى بىرەر قۇر سەرەمجانلاشتۇرۇۋالغاندىن كېيىن، ئۇلاپلا كۈنپېتىشتا سايرام، باي، ئاقسۇ قاتارلىق جايلارغا، كۈنچىقىشتا بۈگۈر، كورلا، قارا شەھەر، ئۇرپان - توخسۇن، قۇمۇل قاتارلىق جايلارغا لەشكەر ماڭغۇزۇش ئۈچۈن، جامالىدىن خوجا، جالالىدىن خوجا، پەخرىدىن خوجا، بۇرھانىدىن خوجا، ئىسھاق خوجا ۋە دانىسىيال خوجىلار بىلەن باش قوشۇش قىلدى.

نەزمە:

ۋاقىت تار، قېچىشقا قالمىسا ئامال،
ئاجىز قول قىلىمچقا ئېتىلار دەرھال.

— شەيخ سەئىدى

① زۇبەئىي ئەۋلاد رەسۇلىللا — مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ تاللانغان ئەۋلادى.

② ئەبۇلمۇزەففەر ۋە ئەلمەنسۇر — زەپەر ۋە نۇسرەتچىلەرنىڭ ئاتىسى.

③ زەرب دارۇ سەلتەنە كۇچا — كۇچا سەلتەنىنىڭ سوقۇزغان

پۇلىسى.

ئىككىنچى باب

مۆلچەر تاغ قەلئەسى

سەن ئۆز قەھرىمانلىقلىرىنى جەڭ مەيدانىدا
نەيزىسى بىلەن يازىدىغان باتۇر كەش
لىرىنى ئىزدەمەن؟ سەن ئۇلارنىڭ
قەھرىمانلىقلىرىنى يالغۇنلۇق قۇرلار بىلەن
تەسۋىرلىيەلمەن؟ ئۇلارنى كۈيلىيەلمەن
سەن؟ ھە، سەن ئۇلارنى كۈيلىگەن!
سېنىڭ كۈيلىرىڭنى جەڭگە كېتىۋاتقان
جەسۇر ئوغلانلار ياكى ئۆلۈمگە قاراپ
ئاخىرقى قەدىمىنى بېسىۋاتقان قېرىلارمۇ
تەكرارلاپ ئېيتالايدىغان بولسۇن!

مىلادى 1864 - يىلى 7 - ئاي.
يازنىڭ قاتتىق ياغقان ئۆتكۈنچى يامغۇرى لەشكەر-
لەرگە ئانچە چوڭ كاشمىلا قىلىپ كېتەلمىدى. بەلكى بۇ ھۆلچىلىك
سەپ تارتىپ كېتىۋاتقان چوڭ قوشۇننىڭ يۈرۈشىگە ئالاھىدە بىر

سەلتەنەتلىك تۇس قوشقاندى. بىراق بۇنداق ئۆتكۈنچى يام-
غۇر ئېلىپ كەلگەن جانغا راھەت بېغىشلايدىغان سالىقنىلىق
ئۇزاق داۋام قىلمىدى. يازنىڭ پىژ - پىژ ئاپتىپى سالىقنىلىقنى
ھەيدەپ كەتتى. ئىسسىق باشلانغاندىن كېيىن، يولنىڭ ئازابى
بىلىنىشكە باشلىدى. زېمىن قاغ-جىرىغان. يوللار قۇرۇپ كەت-
كەندى. كېتىۋاتقان نەچچە مىڭ ئاتلىق ۋە پىيادە لەشكەرنىڭ
ئايىغىدىن كۆتۈرۈلگەن چاڭ - توزان كۈننىڭ يۈزىنى كۆر-
سەتمەي قويدى. ئادەملەرنىڭ ئۈستىبېشىنى ئاپساق چاڭ
قاپلاپ كەتكەچكە، ئۇلارنى بىر - بىرىدىن پەرقلەندۈرۈشمۇ
قىيىن ئىدى. چاڭ - توزاننىڭ دەستىدىن ئۈچ قەدەم نېرىد-
كى نەرسىنى پەرق ئەتكىلى بولمايتتى. لەشكەرلەر قالايمىقان
لىشىپ، ئۆز ئونلۇقلىرىنى ۋە يۈزلۈكلىرىنى تاپالماي پىرقىرى-
شىپ يۈرۈشەتتى.

ئەتراپلاردا زىلزىلە پەيدا قىلغان بۇ كۇچا قوشۇنى
ئۇچتۇرپان چۆلىدە خۇددى ئات ئۈستىدە مۈگدەپ كېتىۋاتقان
ئادەمدەك شاۋقۇنىسىز كېتىۋاتاتتى. قويۇق چاڭ - توزان ئىچىدە
پەقەت ئاتنىڭ ساغرىسى بىلەن ئات ئۈستىدىكى ئادەمنىڭ
قارىسىلا كۆرۈنەتتى. ئادەملەرنىڭ ھەممىسى ئاغزى قۇلۇپلان-
غاندەك لام - جىم دېمەي مېڭىشاتتى. ئۇلارنىڭ دېيىشىدىغان
ئېمە سۆزى بار دەيسىز؟ ھەممە نەرسە ئىنتايىن چۈشىنىشلىك.
ئۇنىڭ ئۈستىگە، كىشىلەرنىڭ بىر - بىرى بىلەن سۆزلىشىش
مۇ ئىنتايىن قىيىن بولۇپ، ئاغزىنى ئاچسىلا ئاغزى - بۇرنى-
دىن كىرگەن چاڭ ئۇدۇللا ئۆپكەسىگە باراتتى. ئادەملەرنىڭ
كۆزلىرىنى چاپاق بېسىپ، قۇلاقلىرى پۈتۈپ قالاي دەپ قال-
غانىدى. ئۇلارنىڭ بىرىدىن بىر ئارزۇسى بىر يۇتۇم سۇ بولسا
ئىچىپ، قۇرۇپ كەتكەن گېلىنى نەمدىۋېلىش، ئۈستىبېشىدىكى
چاڭ - توزاننى قېقىۋېتىپ، سوزۇلۇپ بىر يېتىۋېلىش ئىدى،
ئەتتەگەي، بىر شامال چىقىپ چاڭ - توزاننى بىر تەرەپكە

سۈرۈۋەتسە، ئۇلار كۆك ئاسماننىڭ جامالىنى كۆرەرمىدى؟...
يىللاردىن بېرى تۈزلەڭلىكتە يىلان باغرى بولۇپ سوزۇ-
لۇپ ياتقان بۇ چوڭ يولنى چارلىغۇچىسىزمۇ تېپىپ ماڭمىلىقى
بولاتتى. يول ياقىلىرىدا، كونا ساپال قاچىلارنىڭ، شېشە بۇيۇم-
لارنىڭ چېچىلىپ ياتقان پارچىلىرى، ئۆلگەن ئۇلاغلارنىڭ
ئاپئاق ئۈستىخانلىرى كۆزگە چېلىقىپ تۇراتتى. بۇلارنىڭ كۆپى
قەدىمكى زامانلاردىكى ئىسمى - جىسمى يەر يۈزىدىن ئۆچكەن
كونا يۇرت - مەھەللىلەرنىڭ خارابىلىرى ئۈستىدە ئۇچرايتتى.
ئاشۇ سۇنۇق ساپاللارنىڭ يۈزىگە چېكىلگەن خىلمۇ خىل نەقىش
ئۆرنەكلىرى چەكسىز ئۇزاق تارىخىي دەۋرلەرنىڭ گۇۋاھچىسى
ئىدى... يىراقتىن كونا، يالغۇز قەبرىلەر خۇددى قارانچۇقلار-
دەك كۆرۈنەتتى. ئېھتىمال، بۇ قەبرىلەرنىڭ ئاستىدا نامى ئالدى
قاچان ئۇنتۇلۇپ كەتكەن قانچە - قانچە ئەركسۇيەر قەھرىمان
ئەزىمەتلەر مەڭگۈلۈك ئۇيقۇدا ياتقاندۇر؟...

كەچكە يېقىن، لەشكەرلەر ئۇچتۇرپاننىڭ ئاچا تاغ دېگەن
يېرىگە يېتىپ كېلىپ، دەريا بويىدىكى ئوت - چۆپىنى شالاڭ،
دەل - دەرەخلىرىمۇ شالاڭ بىر توقايغا چۈشكۈن قېلىشتى.
لەشكەرلەر ياققان گۈلخاندا پۈتۈن توقايلىق ئوتتا
كۆيۈۋاتقاندەك بولۇپ كۆرۈنەتتى. لۆمشۈپ تۇرغان ئادەملەر-
نىڭ ۋاراڭ - چۈرۈڭى ئەتراپتا ئېنىق ئاڭلىناتتى. بىرى
ئوت ياقسا، بىرى ئاش پىشۇراتتى. يەنە بىرى ناخشا ئېيتاتتى،
بەزىلەر بېقىپ كېلىش ئۈچۈن ئات - ئۇلاغلارنى توقايلىققا
ھەيدەپ كېتىشتى. چۆل شامىلى لەشكەرلەرنىڭ ئۈستىبېشىدىكى
چاڭ - توزانلارنى ئۇچۇرۇپ كەتتى. چۆلدىكى شىۋاقنىڭ
گۈپۈلدىگەن ھىدى دىماغقا ئۇرۇلدى.

ئاقسۇ پەتھ قىلىنغاندىن كېيىن، بۇرھانىددىن خوجا چوڭ
ئوغلى ھامىددىن خوجا ۋە كىچىك ئوغلى مەھمۇددىن خوجىلار-
نىڭ ھەمراھلىقىدا ئۇچتۇرپاننى ئېلىپ، كۇچا سەلتەنەتسىگە

ئەسەررۇپ قىلماق بولۇپ، ئاقسۇدىن بىرەر ئىككىدەك لەشكەر ۋە توپ - زەمبىرەكلەر بىلەن يولغا چىققانىدى. ئۇلارغا ئاقسۇدىن ئابدۇللا قازى ئەسكەرلىرى بىلەن قوشۇلغانىدى. ئۇلار ئاقسۇ - نىڭ يۇرتلىرىدىن بولغان ئارال، ئاقيار قاتارلىق جايلاردىن پالۋان ۋە باتۇرلارنى تاللاپ ئەسكەر ئالدى. ئاتىسىنىڭ ئەمىر - گە بويسۇنماي، ئاتىسىنىڭ پەرمانىغا باش ئەگمەي، باغ سەي - لىسى ۋە قىزىلىگۈل تاماشىسىنى خىيال قىلىپ، ياكى ئاتا - ئانىسىدىن خەۋەر ئالماي ۋە ياكى خوتۇن - بالىلىرى بىلەن كارى بولماي، بەگباشلىق قىلىپ، ئۆزىنى تۇتالماي يۈرگەن بىر - ئىككى مىڭ ياش يىگىتمۇ ئۇلارغا ئەگىشىپ كېلىش كەندى. ئۇلارمۇ تۈركۈم - تۈركۈملەپ خوجايلارنىڭ خىزمەت - تىگە كىرىپ، خىزمەتكار مۇقامىدا بېلىنى مەھكەم باغلاپ، ئەمىر - ئىتائەتنى ئۆزلىرىگە پەرھىز ۋە ۋاجىپ دەپ بىلىشتى.

بۇرھانىددىن خوجا، ھامىددىن خوجا، مەھمۇددىن خوجا ۋە ئابدۇللا قازى ئەسكەر قارارگاھتا ئەتىكى جەڭنىڭ مەسلىھەت - نى قىلىپ ئولتۇرۇشقىنىدا، توساتتىنلا يىراقتىن ۋاراڭ - چۈ - رۇڭ قىلغان ئاۋازلار ئاڭلىنىپ، ئۇزاققا قالماي، چاڭ - توزان نىڭ ئىچىدە چېپىپ كېلىۋاتقان ئاتلارنىڭ يايلىغا يېتىۋالغان بىر توپ ئادەملەر كۆرۈندى. ئۇلار ۋارقىرىشاتتى، ئاتلىرىنى ھەدەپ قامچىلايتتى. يوغان ئاق ئات مىنگەن كىشى ئالدىدا ئات چاپتۇرۇپ كېلەتتى. ئۇ ئېگەردە ئۇياقتىن - بۇياققا چايقى - لىپ، يىقىلىپ كېتەيلا دەپ قالغانىدى. ئۇنىڭ بېشىدىكى ئاق سەللىسى بىلەن ئۇچىسىدىكى سېرىق تونىدا قېتىپ قالغان قان داغلىرى بار ئىدى، ئاتمۇ قىپقىزىل قانغا بويالغان، ئاتنىڭ بويىنىدا سانجىلىپ قالغان ئۇزۇن ئوقيا ئوقى ئېسىلىپ تۇراتتى. ئۇلار بارگاھ ئىچىگە قۇيۇندەك باستۇرۇپ كېرىشتى. - ئۇلار يېقىن كېلىپ قالدى. ئارقىمىزدىنلا كېلىۋاتىدۇ! قۇتۇل

دۇرۇۋېلىشكەلار! دېگەن ۋارقىراش ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇلارنىڭ كەينىدىن بىر توپ مانجۇلار ئات چاپتۇرۇپ قوغلاپ كېلىۋاتاتتى. ئاچا تاغ قورۇلى — ئۇچتۇرپانغا ئۆتۈشتىكى تاغ ئېغىزىغا جايلاشقان مۇھىم بىر قورۇل ئىدى. كۇچا بىلەن ئاقسۇنىڭ قولىدىن كەتكەنلىكىنى ئۇققان مانجۇلار ئۇچتۇرپاننىڭ ھاكىمىيىتىگە توختىبەگىنى نۇرغۇن چېرىك بىلەن ئاچا تاغ قورۇلىنى ساقلاشقا ئەۋەتكەنىدى. بايقىق ئاتلىقلار ئاچا تاغ قورۇلىدىن قېچىپ چىققان توختىمەگ باشچىلىقىدىكى مۇسۇلمان چېرىكلىرى ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ كەلگەن مانجۇلار ئۆزلىرىگە قارشى ئېتىلىۋاتقان ئوق يامغۇرىغا دۇچ كېلىپ، ئۈچ — تۆت ئۆلۈكنى قالدۇرۇپ، دەرھال چېكىندى.

ماھىي سەپەرنىڭ 16 - كۈنى (7 - ئاينىڭ 21 - كۈنى)، كۇچا لەشكەرلىرى ئۇچتۇرپان شەھىرىنى پەتھ قىلدى. مۆلچەر - تاغ قەلئەسىگە بېكىتىۋالغان مانجۇلار سېپىلىدىن مىللىتىق، توپ ئېتىپ كۆپ ئادەمگە تالاپەت يەتكۈزدى. خوجاملارنىڭ قولىدا سېپىل بۇزغۇدەك چوڭ تىپتىكى توپ - زەمبىرەك بولمىغاچقا، سېپىلغا يېقىنلىشىشنىڭ ئامالنى قىلالماي، كۆپ ئاۋارە بولۇشتى. ئۇچتۇرپانلىق ئىبراھىم پالاخمانچى دېگەن كىشىنىڭ ئەقىل كۆرسىتىشى ئارقىسىدا، خوجىلار تاش ئاتىدىغان قوراللىرىنى ياساپ، ئۇلارنى قەلئە دەرۋازىسىنىڭ ئۇدۇلىدىكى يېقىن يەرگە ئەكىلىپ قۇرۇپ قويدى.

تاڭ ئېتىشى بىلەن، ئۇلار ئۆزلىرىنى يوغان ياغاچ قىلغان قانلارنىڭ دالدىسىغا ئېلىپ تۇرۇپ، قەلئەنى تاش - بوران قىلىشقا باشلىدى. تاش ئاتىدىغان قورال - بېشىغا تۆمۈر تۈتۈك ① كىيگۈزۈلگەن ئۇزۇن لىم ياغاچ بولۇپ، تۆمۈر

① تۆمۈر تۈتۈك — چۆمۈچتەك نەرسە. ئادەتتە ياغاچ لىمنىڭ بىر بېشىغا كىيگۈزۈلىدۇ، تاشنى سېلىپ ئېتىشتا پايدىلىنىدىغان جابدۇقنىڭ نامى.

تۈتۈك ئىچىگە يوغان تاش سېلىناتتى. ئاندىن لىم ياغاچنى كەينىگە قايرىپ تۇرۇپ قويۇپ بەرگەندە، لىم ياغاچ ناھايىتى تېز سۈرئەتتە گۈلدۈرلەپ ئالدىغا ماڭاتتى. ئاندىن تۈتۈك ئىچىدىكى ھېلىقى يوغان تاش گۈلدۈرلەپ ئېتىلىپ چىقىپ سېپىلغا بېرىپ قاتتىق تېگەتتى. بۇنداق ھاۋادىن ئۇچۇپ كەلگەن ئېغىر تاش ئۆزىگە يولۇققان ھەرقانداق توسالغۇنى ۋەيران قىلىپ تاشلاپ، كۈلىنى كۆككە سورۇيتتى. كۇچا لەشكەرلىرى يەنە ئېگىز ھۇجۇم شەبىلىرىنى ① باغلىتىپ، سېپىلغا مېلىتتىن ئوق ئېتىپ تۇردى. بىر كەملەردە، تۈتۈككە سېلىپ ئېتىلغان بىر خودەن ئۇدۇل بېرىپ جەبخانىنىڭ ② ئۈستىگە چۈشتى. «گۇمباڭ!» قىلغان قاتتىق ئاۋاز بىلەن تەڭ، جەبخانا قاتتىق پارتلىدى، مانجۇلار، تاملار، قورال - ياراقلار، بۇت خانىلار ۋە پۈتۈن مۆلچەر تاغ قەلئەسى خۇددى چاڭ - توزان دەك ئاسمانغا قاراپ ئۇچتى. يەر - زېمىن قاتتىق لەرزىگە كېلىپ، بىر سىلىكىنىپ توختاپ قالدى. كۈندۈزكى كۈن گويى - كى كېچىنىڭ قاراڭغۇسى بولدى. قەلئەدىكىلەرنىڭ پۇت - قوللىرى، ئۇچەي - باغرى پارتلاشنىڭ كۈچى بىلەن بىر - ئىككى تاش يەرگە ئۇچۇپ بېرىپ، دەل - دەرەخلەرگە ئېسىلىپ قالدى. ئۇچتۇرپاندىكى بۇ جەبخانا پۈتۈن ئالتە شەھەرنى قامدايدىغان چوڭ قورال - ياراق ئىسكىلاتى ئىدى...

×

×

ئۇچتۇرپان شەھىرى ناھايىتى مۇھىم ئورۇنغا جايلاشقان بولغاچقا، بۇ يەر بۇرۇندىن تارتىپ ئۇرۇشقان ئىككى تەرەپ تالىشىدىغان، نۇرغۇن جەڭگى - جېدەللەرگە سەۋەبچى بولىدىغان

① شەبە - سېپىلنىڭ تېشىدا تۇرۇپ، ئىچىگە ئوق ئېتىش ئۈچۈن ياغاچتىن ياسالغان ئېگىز لاپاس.

② جەبخانا - ئوق - دورا ئىسكىلاتى.

بىر جاي بولۇپ كەلگەنىدى...

x

x

مىلادى 1758 - يىلى چيەنلۇڭنىڭ 23 - يىلى، مانجولار خوجا جاھان ۋە بۇرھانىددىن خوجا باشچىلىقىدىكى خوجىلار يېغىلىقى ① نى باستۇرغاندىن كېيىن، ئۇچتۇرپان ئاھالىسىگە ھاشىكار سېلىپ، ئۇلارنىڭ كەڭلىكى ئون - ئون ئىككى مېتر، ئۈستىنىمىڭ كەڭلىكى تۆت - بەش مېتر، ئېگىزلىكى سەككىز - توققۇز مېتر، ئايلانمىسى ئىككى مىڭ بەش يۈز مېتر كېلىدىغان، مۆلچەرتاغنى ئۆز ئىچىگە ئېلىپ تۇرىدىغان ھەيۋەتلىك سېپىل سوقتۇرغانىدى. سېپىل ئىچىدە خان ئامبالنىڭ خابگاھى، داتاڭ ②، ئەسكەرخانا، زىندان، ئىستراھەتخانا ۋە جەبخانا قاتارلىقلارنى ياساتقانىدى. مۆلچەرتاغنىڭ ئەڭ ئېگىز چوققىسىدا تاش بىلەن ياسالغان ھەيۋەتلىك قەلئە - قاراۋۇلخانا بار ئىدى. بۇ قەلئەنى كىشىلەر تاغنىڭ نامى بىلەن مۆلچەرتاغ قەلئەسى دەپ ئاتىشاتتى. بۇ قەلئە ئالتە يىلدىن كېيىن، مەشھۇر «جىگدە يېغىلىقى» دا، قوزغىلاڭچىلار تەرىپىدىن پارتلىتىپ تاشلاندى. مىلادى 1765 - يىلى 5 - ئاينىڭ 5 - كۈنى، ئۇچتۇرپان خان ئامبىلى سۇچىڭ ئۆزىنىڭ خابگاھىدا خاقانىي چىندىن كەلگەن گۇڭسى خەتنى ئوقۇپ ئولتۇراتتى. بۇ خەتتە مۇنداق دېيىلگەنىدى:

«سىزلەر بىزگە ئۇرۇش ئەسىرلىرى ئىچىدىن تارتۇق قىلغان چەنتۇ كېنىزىكى كىنجاپقا كەلتۈرۈلگەندىن بۇيان، بىزنىڭ مۇبارەك نەزەرىمىزگە ئېلىنغان بولسىمۇ، ئەمما ئىللىق چىسراي بىلەن بېقىش قىلىمىدى. بىز بىتاقەت بولۇپ كېنىزىكىمىزدىن سورىغىنىمىزدا، ئۇ جانان: «مېنىڭ ۋە»

① خوجىلار يېغىلىقى - تارىختا «چوڭ - كىچىك خوجىلار يېغى

لىقى» دەپ ئاتالغان.

② داتاڭ - ئىشخانا.

تىنىمىدە مېۋىسى ئالتۇندىن، يوپۇرماقلىرى كۈمۈشتىن، شاخلىرى تۆمۈردىن، يېلىمى مۇشكى - ئەنپەردىن پۈتكەن بىر ئىلاھىي دەرهخ بار ئىدى. ئۇ دەرهخ بۇرنۇمغا پۇراپ، كۆرۈمگە سۈرتكۈم كېلىپ، كۆڭلۈم مىسكىن بولۇپ، بىئارام بولۇپ تۇرۇپتىمەن. شۇ ئىلاھىي دەرهختىن كەلتۈرۈلسە، ۋەتىنىمنىڭ خاتىرىسىنى كۆرۈپ، كۆڭلۈم ئاز - تولا ئېچىلىپ قالار ئىدى، دەپ جاۋاب بەردى. بىزنىڭ مۇبارەك كۆڭلىمىزدە: «ئاتىۋان چەتتۇ كېنىزىكىمىزنىڭ مىسكىن كۆڭلىنى رەنجۇ - ئەلەمدىن خالى قىلايلى، دېگەن بۈيۈك خىيال زاھىر بولدى. شۇ ۋەجىدىن مۇشۇ پەرمان يېتىپ بارغان ھامان دەرھال شۇ دەرهختىن يىگىرمە تۆت تۈپى ياغاچ تۇڭغا يىلتىزى بىلەن ئولتۇرغۇزۇلۇپ، كىنجاپقا تەخىرسىز يەتكۈزۈپ كېلىنسۇن. بۇ ئىلاھىي دەرهخ بىزنىڭ شاھانە باغچىلىرىمىزغا لايىق ئىكەن، نامە تامام ۋەسسالام!»

خان ئامبال سۇچىڭ خاقانى چىنىنىڭ پەرمانىنى تەخىر - سىز ئورۇنداش ئۈچۈن ياساۋۇلېشى رەھىمتۇللا بەگكە دەرھال ئىككى يۈز قىرىق نەپەر ھاشارچىنى ئېلىپ، ئۇلارغا يىگىرمە تۆت تۇڭغا ئولتۇرغۇزۇلغان جىگدە كۆچەتلىرىنى كۆتۈرگۈزۈپ، يولغا چىقىشىنى بۇيرۇدى.

ھاشارچىلار ماھىي سەپەرنىڭ 14 - كۈنى، پۈتۈن تەييارلىقنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن، ئەتىسى جىگدە كۆچىتى ئولتۇرغۇزۇلغان يىگىرمە تۆت ياغاچ تۇڭنى ھەمدە خان ئامبال سۇچىڭنىڭ يۇرتىغا ماڭغۇزغان ئالتۇن - كۈمۈشلىرىنى ۋە باشقا ماللىرىنى ئېلىپ يولغا چىقتى. ھاشارچىلار ئېلىقىش دۆڭ ① دېگەن يەرگە كەلگەندە، مەتباقۇپ دېگەن ھاشارچى پۇتى مەتكوت كېتىپ ئولتۇرۇپ قالدى. ھاشارچىلار - نى ئېلىپ ماڭغان بىر چېرىك:

① ئېلىقىش دۆڭ - ھازىرقى ئوچتۇرپان ياكۇۋرۇك ئېلېكتر ئىستانسىسى جايلاشقان ئورۇن.

— ھەي ئۆلۈمتۈك چەنتۇ! بۇرتۇڭدىن چىقار — چىقمايلا
پالقاۋلىق قىلغىلى تۇردۇڭمۇ! — دەپ كەلگەن يېنى قولدىكى
تايىقى بىلەن مەتياقۇپنىڭ كاللا — باشلىرىنى ساۋاپلا كەتتى.
تاياقنىڭ زەرىسىدىن جېنى قاقشاپ كەتكەن مەتياقۇپ،
— ھەي، لومودى! نېمىشقا ئۇرۇسەن مېنى؟ — دەپ بۇ
چېرىككە ياندى. ھاشارچىنىڭ ئۆزىگە يېنىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن
چېرىك غەزەپلەنگەنلىكىدىن قىلىچىنى قىنىدىن شارىتىدە سۇغۇرۇۋ-
ۋالدى — دە، مەتياقۇپنىڭ يەلكىسىگە غەزەپ بىلەن بىر قىلىچ
ئۇردى. مەتياقۇپنىڭ سول قولى يەلكىسى بىلەن قوشۇلۇپ
يەرگە ئۈزۈلۈپ چۈشتى. ئۇ «ۋاي!» دەپ ئېچىنىشلىق بىرلا
ۋارقىرىدى، كېيىن ئۇنى ئۆچتى...

شۇ كۈنى ئاخشىمى، دۆڭدە لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان گۈلخان
دۆڭنىڭ ئەتراپىنى يوپۇرۇق يورۇتۇۋەتكەنىدى. مەيداندا
ئادەملەر سانجاق — سانجاق بولۇپ تۇرۇپ كېتىشكەن. كىشىلەرنىڭ
ئاياغ ئاستىدا ياغاچ تۇڭنىڭ پارچىلىرى چېچىلىپ ياتاتتى. دۆڭنىڭ
ئۈستىدە بىرنەچچە ئادەم تۇراتتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئوتتۇرا
بويلىق، تەبەل، ئەللىكىنىڭ قارىسىنى ئالغان بىر ئادەم جاراڭ-
لىق ئاۋازى بىلەن ۋارقىراپ سۆزلەۋاتاتتى. ئۇ — رەھىمتۇللا
بەگ ئىدى. يېنىدا تۇرغانلارنىڭ بىرى ئۇنىڭ ئىسمى ئىسمى ئىسمى-
تۇللا بەگ ئىدى. يەنە بىرى ئۇنىڭ جىيەنى ئەمرۇللا بەگ
ئىدى. ئېگىز بويلىق بىرىنىڭ ئىسمى تاھىر بەگ بولۇپ، ئۇ
ئەسىمتۇللا بەگنىڭ كۈيىۋغىلى ئىدى.

— قېرىنداشلار، — دەيتتى ئۇ، — جەبرى — زۇلۇم
ھەددىدىن ئاشتى! پىچاق سۆڭەككە بېرىپ يەتتى! بەس
ئەمدى، سەۋرىمىز تاشتى! بۇ دارىنلار نېمە قىلغانغا بىزنى
مۇشۇنچىۋالا خورلايدۇ؟ نېمىشقا خوتۇن — قىزلىرىمىزنى ئايغ — ئاستى
قىلىدۇ؟ بىزمۇ ئىنسانغۇ؟ ھەدىستە: «ئىنسانلار تاغاقنىڭ
چىشىدەك باب — باراۋەر» دېيىلگەن. قوللىرىمىزغا تايلاق —
توقماق ئېلىپ، بۇ لەنتى مەنچىكلارنى سۈرۈپ — توقاي قىلايلى!

دەپسەندە قىلىنغان نومۇسىمىزنى ئاقلانغۇ! قېنى قېرىنداشلار.
ئارقامدىن مېڭىڭلار! قانخورلارنىڭ ئۇۋىسى بولغان مۆلجەر تاغ
قەلئەسىنى چۇۋۇپ تاشلايلى!
— ئالغا! يۇرتداشلار، يا ئۆلۈم، يا كۆرۈم! جانغا - جان،
قانغا - قان! ...

ھايانلانغان، غەزەپلەنگەن خەلق رەھىمتۇللا بەگنىڭ
كەينىدىن قارا كالتەك بولۇشۇپ، ئارا - گۈرجەكلەرنى كۆتۈرۈپ
رۈشۈپ گۈرۈرىدە مېڭىشتى. ئۇلار قىمقاس - چوقان ئىچىدە
تاغنى تالغان قىلغۇدەك كۈچ - شىجائەت بىلەن ئۇدۇل
سۇچىڭنىڭ يامۇلى - مۆلجەر تاغ قەلئەسىگە قاراپ ئاتلاندى ...
قوزغىلاڭچىلار قەلئەنى قاتمۇ قات قورشىۋالدى.
ئۇچتۇرپان خان ئامبىلى سۇ چىڭ ئازغىنە چىرىكى بىلەن
قەلئە ئىچىگە بېكىنىۋالغانىدى. مانجۇلار مۆلجەر تاغ قەلئەسىدە
نىڭ مۇستەھكەملىكىگە ئىشىنىپ، قوۋۇق - ئىشىكلىرىنى چىڭ
تاقىشىپ جاھىللىق بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىپ بېقىشقان
بولسىمۇ، ئەمما، ئاقسۇدىن يېتىپ كېلىدىغان ياردەم كۈچ
ۋاقتىدا كېلەلمىگەنلىكتىن، ئۇلارنىڭ قارشىلىقى تېزلا قوزغىلاڭ-
چىلار تەرىپىدىن يېمىرىپ تاشلاندى. قەلئە ئاخىر رەھىمتۇللا
بەگ باشچىلىقىدىكى ئۇچتۇرپان قوزغىلاڭچىلىرى تەرىپىدىن
تارتىۋېلىندى.

ئىككى قولى ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىسسىق قانلىرى
بىلەن بويالغان خان ئامبال سۇ چىڭ ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى
مىنۇتىلىرى يېتىپ كەلگەنلىكىنى بىلەتتى. ئاسمانغا چىقىپ
كېتەي دېسە ئاسمان يىراق، يەرگە كىرىۋالاي دېسە،
يەر قاتتىق، ئاخىر، ئۇ قەلئە ئىچىدىكى بىر تۈپ چىڭدىگە
ئېسىلىپ ئولتۇرۇشقا مەجبۇر بولدى. قوزغىلاڭچىلار قەلئە
ئىچىگە بېسىپ كىرگەندە ئۇنىڭ تېپىنى تېخى
سوۋۇشقا ئۈلگۈرمىگەنىدى.

قوزغىلاڭ بارغانسېرى كېڭىيىپ، قوزغىلاڭ يانغىنىنى
ھەممە يەرنى قاپلىغىلى تۇردى. قوزغىلاڭچىلار ئاقسۇخان

ئامبىلى بىەن تاخەينىڭ قوماندانلىقىدىكى مانجۇ قوشۇنلىرىنىڭ ھۇجۇمىنى ئارقا - ئارقىدىن مەغلۇپ قىلدى. قوزغىلاڭنىڭ ھەيۋىسىدىن قورققان چيەنلۇڭ خان دەرھال قەشقەر خان ئامبىلى ناشتۇڭنى قوشۇن باشلاپ كېلىپ، بىەن تاخەيگە ياردەم قىلىشقا بۇيرۇدى. شۇ قېتىملىق ئۇرۇش توغرىسىدا شۇ دەۋردە ياشىغان شائىر، تارىخشۇناس موللا شاكىر ئۆزىنىڭ «زەپەرنامە» دېگەن داستانىدا مۇنداق دەپ يازغانىدى:

.....

«شوتتا بىرلە يۈگۈردى تامام،
بۇ مۆلجەر تەرەپتىن ھەممە خاسۇ - ئام.
بۇ مەنچىڭلار مۆلجەر تەرەپتىن قاچىپ،
شەھەرگە ياغى كەلدى، دەپ قىچقىرىپ.
سۈرەن بىرلە قىقاس مەغلۇبەسى،
ئوت ئالماي پىلتىدىن دارىسى.
بۇلار ئالدىراپ ئاغزىدىن ئوت ياقىپ،
قۇيۇپ ئەردىلەر نەچچە تۈڭ دارى،
ئوت ئالدى تەيپو جاڭجۇڭ پورى.
بىراق گۈركىرەپ تەۋرىدى يەر - جاھان،
تۈتۈن بىلەن ئوت پۇرقىرار ئاسمان.
بۇ مەنچىڭلاردىن قالمىدى ھېچ ئەسەر،
ھەممە جەھەننەمگە قىلدى سەپەر.
چىقىپ ئاسمانغا بۇلۇتتەك تۈتۈن،
چۈشەر پارە - پارە، ئەمەس بىر پۈتۈن.
ھاۋادىن چۈشەر نەچچىسى نىمجان،

- بۇيان قوشتبېغى ① مەھەللە ئىنجان ②.
- بۇ دۇلدۇل ئوقۇر ③ بەزىسى تاش ئارا.
- پۇتى يوق، قولى يوق سۈكەنلەر تولا.
- بۇ ماچاڭ ④ تەرەپتە قارا باغ يولى ⑤.
- ياتۇر دۈمبىسى بىرلە ئىككى قولى.»

.....

مانجۇلار قوزغىلاڭچىلار ئىگىلىۋالغان ئۇچتۇرپان سېپىد
 لىنى بىر ھۇجۇم بىلەنلا ئاسان ئالىمىز دەپ ئويلاشقانىدى.
 ئەمما سېپىلغا قىلىنىۋاتقان ھۇجۇم ئالتىنچى كۈنگە قەدەم
 قويۇۋاتقان بولسىمۇ، ئۇلار قەلئە تۈۋىدە دۆۋە - دۆۋە
 ئۆلۈكلىرىنى قالدۇرۇپ كەتكەندىن باشقا، ھېچقانداق نەتىجىگە
 ئېرىشەلمىدى. قەلئەدىكى قوزغىلاڭچىلار جان تىكىپ ئۆزلىرىنى
 ھىمايە قىلىشىۋاتاتتى. بىراق، قوزغىلاڭچىلارنىڭ ئوق - دور -
 لىرىمۇ خوراپ، تۈگەشكە باشلىدى. يارىدارلار كۆپىيىپ،
 ئۆلۈۋاتقانلارنىڭ سانى كۈندىن - كۈنگە ئېشىۋاتاتتى.

مانجۇلار ئۇچتۇرپان سېپىلىغا قاراتقان ھۇجۇمىنى تېخىمۇ
 جىددىيلەشتۈردى. ساق قالغان قوزغىلاڭچىلار - قېرى - ياش،
 ئۇششاق - چوڭ، ئەر - ئاياللارنىڭ ھەممىسى سېپىل ئۈستىگە
 چىقىپ، جان تىكىپ ئۆزلىرىنى ھىمايە قىلىۋاتاتتى، قەلئەدە
 كى خوتۇن - قىزلار مايسىخان بىلەن ئاسمىخاننىڭ باشچىلىقىدا
 ئۆز ئاتىلىرى، ئەرلىرى ۋە ئاكا - ئۇكىلىرى بىلەن يانمۇ يان
 تۇرۇپ جەڭ قىلىشتى. ئەرلەردىن بىرىگە ئوق تېگىپ يىقىلسا،
 ئۇلار ئۈنىشىغا يەنە ئوق تەگمىسۇن دەپ، دەرھال
 ئۇنىڭ ئالدىغا خىش - كېسەك پارچىلىرىدىن تام قوپۇرۇپ
 توسۇپ قوياتتى. سېپىل ئۈستىدىكىلەرنىڭ ئىچىدە ئوق تېگىپ

---

①، ②، ③، ④، ⑤ — مەھەللەلەرنىڭ نامى. ھەممىسى مۆلچەر تاغ
 قەلئەسىنىڭ ئەتراپىدا.

ياردار بولۇۋاتقان ۋە ئۇلۇۋاتقانلار تېخىمۇ كۆپىيىۋاتتى.
سەككىز شوتا رەھىمتۇللا بەگكە قاراپ يېقىنلاپ كەلمەكتە
ئىدى. ئۇ، شوتلارنىڭ قويۇلۇشىنى كۈتۈپ، ھۇجۇمغا تەييارلىنىپ
تۇرۇشقان بىر توپ قارا چېرىكىنىمۇ كۆردى. ئۇ دەرھال
تۆۋەنگە تاش دومىلىتىشنى بۇيرۇدى. مۇداپىئەچىلەر يوغان -
يوغان تاشلارنى دومىلاتتى، شوتا بىلەن يۇقىرىغا ئۆمىلەپ
چىقىۋاتقان قارا چېرىكلەرنى پەسكە ئۇرۇپ چۈشۈردى. سېپىل
تۈۋىدە، چېرىكلەرنىڭ ئۆلۈكلىرى تاغ بولۇپ دۆۋىلىنىپ كەتتى.
ئەمدى رەھىمتۇللا بەگ تۇرغان يەرنىڭ ئوڭ - سول
تەرەپلىرىدىمۇ يەنە بىرنەچچە شوتا پەيدا بولدى. ئۇزۇن
ئۆتمەي، مانجۇلار سېپىل ئۈستىگە چىقىپ، ئاندىن ئىچىگە
سەكرەپ چۈشۈشكە باشلىدى. ئۇلار كوچىلاردا بىر - بىرىدىن
ئۆتۈپ كېتىشكە تىرىشاتتى. شەھەر ئىچىدىكى سودىگەرلەر ۋە
بايلارنىڭ ئۆيلىرى، ئامبارلىرى، مال - قورۇلىرى تەرەپكە
قاراپ ئۇچقان دەك چاپاتتى. ئۇدۇل كەلگەن ئۆيلەرگە بېسىپ
كىرىپ، كۆزىگە كۆرۈنگەن ئادەمنى ئۆلتۈرەتتى.

مانجۇلار بىر مەھەللىدىن كېيىن ئىككىنچى مەھەللىنى
ئىشغال قىلىشماقتا ئىدى. كەڭ مەيداندا ئاتلىق جەڭ قىلىشقا
ئادەتلەنگەن مانجۇلار ئار كوچىلاردىن ۋە ئۇرۇلۇپ چۈشكەن
ئۆيلەرنىڭ ئارقىسىدىن ئۆتۈپ، ھەر خىل قىيىنچىلىقلارغا
قارىماي، ئالغا ئىلگىرىلەپ قاتتىق ھۇجۇم قىلاتتى ۋە دەريا
تەرەپكە قاراپ چېكىنىۋاتقان قوزغىلاڭچىلارنى ئوقيا بىلەن
ئوققا تۇتاتتى.

رەھىمتۇللا بەگ ئەسەمتۇللا بەگ قاتارلىق كىشىلەرنى باشلاپ،
مانجۇلار بىلەن ئېتىشىپ - ئېتىشىپ، سېپىلنىڭ دەريا بىلەن تۇتۇش-
شىدىغان يېرىگە قاراپ سىلجىدى. ئۇلار ئۈچ مەھەللە يېنىغا كەل-
گەندە، رەھىمتۇللا بەگ يىقىلدى، ئۇنىڭغا ئوق تەگكەندى.
ئۇ، «ئاكا!» دەپ ئېتىلىپ كېلىۋاتقان ئىنىسى ئەسەمتۇللا بەگ،

ھىيەنى ئەمرۇللا بەگ، كۈيئوغلى تاھىر بەگلەرگە قاراپ، ئاغزىنى ئۈمچەيتىپ، نېمىلەرنىدۇر پىچىرلىغاندەك قىلدى، ئۇنىڭ بېشى شىلىقىدە قىلىپ يانغا ساڭگىلاپ چۈشتى، كۆز-لىرىدىكى ئوت شولىسى لاپپىدە قىلىپ يانغاندەك بولدىيۇ، ئەمما ئاستا - ئاستا ئۆچۈپ، خىرەلىشىپ قالدى.

ئەسلىمىتۇللا بەگلەر قوۋۇق يېنىغا كېلىشكەندە، بۇ يەرنىمۇ مانجۇلار ئاللىقاچان ئەگىلىۋېلىشقان بولۇپ، كىشىلەرنى تۇتقان يېرىدىلا قىلىچلاپ، سويۇپ تاشلىشىۋاتاتتى. قوزغىلاڭچىلارنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇنۇۋالغان خائىنلار سۈدىگەرلەر ئاقساقىلى ساۋۇت، شېرىپ دېگەنلەر مانجۇلارغا قوزغىلاڭچىلارنى تونۇپ بېرىۋاتقاندى. ئەسلىمىتۇللا بەگ باشچىلىقىدىكى بىر توپ كىشىلەر قىلىچلىرىنى كۆتۈرگەن پېتى مانجۇلارغا ئېتىلدى. مانجۇلارمۇ قوۋۇقنى تاشلاپ، ئۇلارنىڭ ئۈستىگە يوپۇرۇلۇپ كېلىشتى. مۇشۇ پاتىپاراقچىلىقتا، مائىسەخان ① باشچىلىقىدىكى ئاز بىر قىسىم قوزغىلاڭچىلار مۇھاسىرىنى يېرىپ قېچىپ چىقىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالدى. ئەسلىمىتۇللا بەگ، ئەمرۇللا بەگ ۋە تاھىر بەگ باشلىق بىر بۆلەك قوزغىلاڭچىلار مانجۇلار بىلەن ئېلىد شىپ يۈرۈپ، دەرۋازا ئالدى جامەسىنىڭ ئىچىگە كىرىۋالدى ۋە جامەنىڭ ئىشىكىنى ئېتىۋېلىشتى. ئائىسەخان باشچىلىقىدىكى خوتۇن - قىزىلار بەختكە قارشى مانجۇلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى.

مانجۇلارنىڭ قوماندانى، ئاقسۇ خان ئامبىلى بىيەن تاخەي ئېتىنى دېۋىتىپ كېلىپ، جامە ئالدىدىكى مەيداندا توختىدى ۋە جامە ئىچىگە سەپىسەلىپ قارىدى - دە، ئەتراپىدىكى قارا چېرىكلەرگە:

① مائىسەخان — رەھىمىتۇللا بەگنىڭ سىڭلىسى. ئۇ، قورشاۋنى يېرىپ چىققاندىن كېيىن، تاغلاردا سەككىز ئاي جەڭ قىلىپ، مانجۇلارنى خېلى ھالسىراتقان. كېيىن، بەختكە قارشى جەڭدە قۇربان بولغان. ھازىر ئۇچتۈر-پاندا ئۇنىڭ قەبرىسى بار.

— ئالغا! باتۇرلىرىم! چەنتۇلارنىڭ پاقلىنىدەك ئوماق، پاختىدەك يۇمشاق خوتۇن — قىزلىرى سىلەرنىڭ قولۇڭلارغا چىققان ئولجىنىڭ ھەممىسى ئۆزۈڭلارنىڭ! مەن سىلەرگە شەھەرەرنى ئۈچ كۈن بۇلاڭ — تالاڭ قىلىشقا رۇخسەت قىلىۋەتتىم. دەپ ۋارقىرىدى. چىرىكلەر خۇشاللىقىدىن: «ئۇر، چاپ، تۇت، بۇلا، باس!» دەپ چۇقان سېلىشىپ جامەگە ئۆزىنى پەرۋانىدەك ئېتىشتى.

جامە ئىچىگە كىرىشكە تەقەززا بولغان چىرىكلەر ئىنتايىن كۆپ بولغاچقا، تار ئىشىككە بىردىنلا قاپلىشىپ قېلىشتى. ئەسلىمۇلا بەگلەر پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ، ئايپالتمىلىرىنى بىر — بىرىگە يول بېرىشمەي قىستىلىشىپ كەلگەن مانجۇلار — نىڭ بېشىدا ئويىناتتى. جامە ئىچىگە كىرگەن ھەربىر قارا چىرىك پالتا زەربىسىدىن ئۇدۇللۇق يەر چىشلىدى. ئۈستى — ئۈستىگە يىقىلغان جەسەتلەر دۆۋىسى مانجۇلارنىڭ ئولجا ئۇچۇن ماڭىدىغان يولىنى توسۇپ قويدى.

— ئوت قويۇڭلار! — دەپ ۋارقىرىدى بىيەن تاخەي. چىرىكلەر دەرھال ئەتراپتىكى ئۆيلەرنى بۇزۇپ، نۇرغۇن ياغاچلارنى جامە ئىشىكىنىڭ ئەتراپىغا دۆۋىلەپ ئوت قويۇشتى. لاۋۇلداپ كۆيگەن ئوتنىڭ يالقۇنى پەلەككە كۆتۈرۈلدى. جامە — نىڭ ئىشىكىدىن كىرگەن كۈچلۈك يالقۇن ياغاچتىن نەقىش ئويۇلغان پەنجىرىلەرنى يالاپ قاپقارا تۈتۈن بىلەن جامە ئىچىدىن تۈرۈلۈپ چىقتى. جامە ئىچىدىكى كىشىلەرنىڭ قاتتىق تىللىغان، چىرقىرىغان، قارغىغان ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇردى. بۇ پاجىئەنى كۆرۈپ چىدىيالىغان ئاسىمخان ئىچىنىشلىق بىر ۋارقىرىدى — دە، ھوشىدىن كېتىپ يەرگە يىقىلدى.

بىرھازادىن كېيىن، ۋارقىرىغان ئاۋازلارمۇ تۈگەپ، جامە ئىچىدىن يېگانە بىر ئادەمنىڭ زارلانغان ئاۋازى چىقتى — دە، توختىدى. ئەمدىلىكتە گۈلخان ئىچىدە يېنىۋاتقان جامەنىڭ

تاختاي پوللىرىنىڭ چارسىلداپ كۆيۈشىلا جىمجىتلىقنى بۇزۇپ تۇراتتى.

مانجۇلار خوتۇن - قىزلارنى پۈتۈنلەي يېشىندۇرۇپ كىيىملىرىنى ئولجا قىلغاندىن كېيىن، نەپسىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن كۈپكۈندۈزدىلا ئۇلارغا زورلۇق قىلىشتى. ئاندىن ئۇلارنىڭ ئەمچەكلىرىنى كېسىپ، ئىچ - باغرىنى يېرىپ تاشلاشتى.

قارا چېرىكلەر بىھوش ياتقان ئاسمىخاننى ئۇزۇن چېچىمىدىن تۇتۇپ سۆرىگەن پېتى يەن تاخەينىڭ ئالدىغا ئەكىلىپ تاشلىدى. شېرىپ ئاقساقال يەن تاخەينگە بۇ چىرايلىق چوكاننىڭ ئەسىمىتۇللا بەگنىڭ كېلىنى ئىكەنلىكىنى مەلۇم قىلدى. ئۇڭدىن چېچىلىك، ئۆكەرلەر ئاسمىخاننىڭ ئۈستىدىكى يىپەك كۆڭلىكىنى سالدۇرۇۋالغانىدى. ئاندىن، بوينىدىكى كەھرىۋا مارجىنىنى ئېلىپ، پۈتۈندىكى قىزىل سەختىيان ئۆتۈكىنى، ئەتلەس ئىشتىنىنى سال دۇرۇۋېلىپ، ئۇنى سويغان پىياز دەك قىلىپ قويىدى. يەن تاخەي چىرايىنى قىلچە ئۆزگەرتىشەستىن، بۇ مەنزىرىنى تاماشا قىلىپ تۇراتتى. بىرھازادىن كېيىن ئۇ:

— ھا! ھا! ھا! بۇ چەنتۇ خوتۇن كىمگە كېرەك؟ ماڭا كېرەك ئەمەس! سىلەرنىڭ ئۇنىڭ لەززىتىنى تېتىشىڭلارغا رۇخسەت! — دېدى.

— ئەلۋەتتە ئۇنى ئامبال ئاشتۇڭ ئالىدۇ - دە! — دېدى چېرىكلەر پاراقىمىدە كۈلۈشۈپ، ئاشتۇڭ ئەزەلدىن چەنتۇ خوتۇنلىرىنىڭ تەمىنى تېتىپ ئۆگىنىپ قالغان!...

— ئاشتۇڭ، قارىغىنا، ئۇنىڭ كۆكسىگە! جانىۋارنىڭ ئىككى كۆكسى بەئەينى يۇرتۇڭلارنىڭ ئالدىسىدە كەنگۇ!

ئاشتۇڭ ئاندىن تۇغما ھالەتتە، ھېچقانداق ھىمايتىسىز ياتقان ئاسمىخاننىڭ قېشىغا يېقىنلاپ بېرىپ، ئۇنىڭ بۇلماقتەك يۇمران تەنلىرىنى كۆرۈپ ھۇزۇر قىلدى. ئۇنىڭ ئاستىدىكى جەدە ئالت

بېشىنى جۇلقۇپ، پۇشتۇرۇپ كەينىگە داچىدى. بىرنەچچە مانجۇ پەنسادلىرى ئاغزىدىن سېرىق سۈيىنى ئاققۇزۇپ، نەپىسىنى يىغالمايلا قېلىشتى. ئۇلار، ناشىتۇڭدىن كېيىن بۇ فەدىرلىك ئولجىغا ئىگە بولۇشنى ئويلاپ، ئايالنىڭ يېنىغا ئولاشتى.

بىر ئازدىن كېيىن، ئاسىمخان ھوشىغا كەلدى... بىراق، ئۇ ۋارقىرىمىدى، يىغلىمىدى، پەقەت ئۇياتلىق يېرىنى قولى بىلەن يېپىپ، ئۇيالغىنىدىن قىپقىزىل بولۇپ كەتتى. ئۇ بۇ خورلۇققا چىدىيالىمىدى، يېنىغا شالىنى ئېقىتىپ كېلىۋاتقان ئاۋاق مانجۇغا تىكىلىپ قارىغىنىچە تۇرۇپ قالدى.

ناشىتۇڭ ئۇنىڭ كۆكسىنى سىلاي، دەپ قولىنى ئۇزۇپ تىشقا، ئاسىمخان ئۇنىڭ بەش بارمىقىنى گاچچىدە چىشلەپلا ئۇزۇپ تاشلىدى - دە، سۇنغان چىشلىرى بىلەن قوشۇپ، قان ئارىلاش يەرگە تۈكۈردى. ناشىتۇڭ ئاغرىق ئازابىغا چىدىيالىماس تىن، توڭگۇز دەك چىرقىراپ كەتتى ۋە قىلىچىنى قىنىدىن سۇغۇرۇۋېلىپلا ئۇنى ئاسىمخاننىڭ قورسىقىغا دەستىسىگىچە تىقتى. ئاسىمخاننىڭ ئاغزىدىن قان ئوقتەك ئېتىلىپ چىقىپ ئايتاق كۆكسىنى قىپقىزىل قىلىپ بويىۋەتتى. بۇ چاغدا ئاسىمخان: - بىزگىمۇ ئاللاننىڭ يورۇق كۈنلىرى كېلىدۇ، بۇ قىساس ئېلىن

ماي قالمايدۇ! - دەپ بىر ۋارقىرىدى - دە، نەپەستىن قالدى...

كەچكە يېقىن، شەھەرنىڭ ئىچىدە تىرىك جان قالمىدى.

تارىخچىلار بۇ توغرىسىدا مۇنداق سەھىپىلەرنى يازغانىدى:

«مانجۇلارنىڭ قانلىق قىلىچى بىلەن ئۆلتۈرۈلگەن ئۇچ-تۇرپانلىق ئاتا - ئانىلار ئۈچۈن ھازا ئېچىپ يىغلايدىغان بالا، بالىلار ئۈچۈن كۆز يېشى قىلىدىغان ئاتا - ئانا، تۇغقانلار ئۈچۈن قايغۇرىدىغان ئورۇق - تۇغقان قالمىغان، خەلقىنىڭ ھەممىسى پۈتۈنلەي قىرىلىپ تۈگىگەنىدى.»

x

x

مۆلچەر تاغ قەلئەسى زور پارتىلاش. ساداسى ئىچىدە كۆمبەيكۆم بولۇپ، كۈلى كۆككە سورۇلدى. مانجۇلارنىڭ ئاساسلىق كۈچىمۇ مۇشۇ قەلئەدە كوچا لەشكەرلىرى تەرىپىدىن پاك - پاكىز يوقىتىلدى. كىشىلەر كۇچا - كويلاردا قېچىپ يۈرگەن پارچە - پۇرات مانجۇلارنى تۇتۇپ ئۆلتۈرەتتى. بۇرھانىددىن خوجا لەشكەرلىرىگە دەرھال ئامبال يامۇلىنى نارتىۋېلىشنى بۇيرۇدى.

— ھەي تۆمۈر قوللۇق، مىس كۆكرەكلىك ئوغلانلار، — دەپ ۋارقىرىدى ئۇ، — مانجۇلارنىڭ پەيمانى توشتى. «جىگدە يېغىلمىقى» دا ئۇلار ئاتا - بوۋىلىرىمىزنى تۇتاش قىرغاننى ئاز دەپ. يەنە «ئاق ئۆيلۈك»^① قىلىپ، يۇرتىمىزدىن ھەيدەپ چىقارغانىدى. ئەمدى لەنتى مەنچىكلار يىلىكىمىزنى شوراپ نىمجان قىلىپ قويۇشتى. بۇنىڭغا ئاقەت قىلىپ تۇرۇۋېرىشنى خالىماي. ھەق - ئادالەتنى ياقىلاپ چىقتۇق. يۈرۈڭلار، ئامبال يامۇلىغا بېرىپ، بۇ يىلان ئۇۋىسىنى يەر بىلەن يەكسان قىلىپ تاشلايلى. قاماقخانلارنىڭ تۆمۈر دەرۋازىلىرىنى چېقىپ تاشلايلى، مەھبۇسلارنى مەھكۇملۇقتىن قۇتۇلدۇرايلى. ئۇ يەردە سوللىنىپ ياتقانلار گەدەنكەش، باش كېسەرلەر ئەمەس. ئۇلار دارىنلارغا قارشى ھەق سۆزلىگەنلەر.

— يۈرۈڭلار، بارايلى! ئامبال يامۇلىنىڭ كۈلىنى كۆككە سورۇيلى! زىنداننى بۇزايلى! — دەپ ۋارقىراشتى خالايمىق. — پالتا، ئامبۇر ۋە ئېكەكلەرنى ئېلىپ يۈرۈڭلار. زەنجىر.

① ئىناق ئۆيلۈك قىلىش — پالاش، سۈرگۈن قىلىش دېگەن مەنىدە. بۇ يەردە 1765 - يىلىدىكى «ئۆچتۈرپان جىگدە يېغىلمىقى» دا ئىلىغا پالانغانلار كۆردە تۇتۇلغان.

لەرنى پاچاقلاپ تاشلاشقا كېرەك بولسىدىغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئېلىڭلار! زىنداندا چۈچۈنلەرگە يەم بولۇپ خىرىيىپ ئۆلۈۋاتقان قېرىنداشلىرىمىزنى ئەركىنلىككە چىقىرىش ئۈچۈن كېرەك بولغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئېلىڭلار!

خالايق ۋە قولىغا قورال - جابدۇق ئالغان كاسىپ - ھۈنەرۋەنلەر بولسا، قىلىچ، نەيزە ۋە كالتەكلەرنى كۆتۈرۈپ، توپلىشىپ دەھشەتلىك بىر ئېقىم بولۇپ، ئامبال يامۇلىغا قاراپ مېڭىشتى.

يامۇل ئىچىدە، بىر توپ چېرىكلەر قارشى تۇرۇپ بېقىشقان بولسىمۇ، ئەمما تېزلا غەزەپلەنگەن ئالىماننىڭ ئاياغ ئاستىدا دەسىلىپ مېڭىقلاپ تاشلاندى. كىشىلەر يامۇل ئىچىدە قېچىپ يۈرگەن مانجۇلارنى سۈرتۈپ قىلىۋاتقاندا، تۆمۈرچىلەر ۋە مىسكەرلەر قاماقخانىنىڭ تۆمۈر دەرۋازىسىنى يۈزۈش ئۈچۈن بۇرھانىدىن خوجىلارغا ياردەم قىلىشتى.

ئۇلار، تۆمۈر دەرۋازىنى بىردەمدىلا ئېچىشتى. تۆمۈرچىلەرنى باشلاپ كەلگەن مەخمۇددىن خوجا:

— چاپسانراق تۆۋەنگە - زىندانغا چۈشەيلى! قاراڭغۇ، زەي زىنداندا ئۇزاق يېتىپ كۆزلىرى خىرلەشكەن بىچارىلەر ئۆزلىرى مېڭىپ چىقالمايدۇ! - دەپ ۋارقىردى. بىرنەچچە كىشى زىنداننىڭ قاراڭغۇ تۆشۈكىدىن تۆۋەنگە قاراپ چۈشۈپ كېتىشتى.

مەھبۇسلار بىر - بىرىگە يېپىشىپ زىنداندىن سۆرۈلۈپ چىقىشقا باشلىدى. ئۇلارنىڭ كىيىملىرى جۈل - جۈل ۋە مەينەت ئىدى، تىرناقلىرى ئۆسۈپ كەتكەن، چىگىشەنگەن ۋە پىت بېسىپ كەتكەن چاچلىرى مۇرىسىگە چۈشكەنىدى. ئۇزاق مۇددەت قاراڭغۇدا يېتىپ كۆزلىرى خىرلەشكەن مەھبۇسلار بىر - بىرىگە باشلىرىنى ئۇرۇشۇۋالاتتى، ئەتراپنى قوللىرى بىلەن سېپىشاتتى، بىردەم يىغلاپ ۋە بىردەم كۈلۈپ، يورۇق دۇنياغا، ئازاد كىشىلەرنىڭ

ئارىسىغا چىقىشىۋاتاتتى.

— بازارنىڭ ئوتتۇرىسى بىلەن مېڭىڭلار! — دەپ ۋارقىرىدى
مەخمۇددىن خوجا، — مانجۇلارنىڭ پۇقرالارنىڭ بېشىغا قانداق
كۈلپەتلەرنى سالغانلىقىنى خالايدىق كۆرسۈن! سودىگەرلەردىن،
بايلاردىن ئۆزۈڭلەرگە پاكىززەك كۆڭلەك — ئىشتان
سوراپ ئېلىڭلار!

كىشىلەر بۇ مەھبۇسلارغا كىيىم — كېچەك ئەپكېلىپ
بېرىشتى.

— ئۇچتۇرپاندا نېمە ۋەقەلەر بولۇۋاتىدۇ؟ — دەپ سورىدى
ئۇلار تەئەججۈپ بىلەن.

— ئەركىمىز ئۈچۈن تاغىي ۋە باغىي بولۇپ چىقتىق،
لەنتى مەنچىڭلارنى يۇرتىمىزدىن قوغلاۋاتىمىز. — دەپ جاۋاب
بېرىشتى كىشىلەر ئۇلارغا.

ئۇچتۇرپان شەھىرى ئېلىنغاندىن كېيىن، بۇرھانىددىن
خوجا دەرھال ئاياغىچى چىقىرىپ، يۇرتنىڭ مانجۇلاردىن تازىلان-
غانلىقىنى، مۆمىن پۇقرالارنىڭ خاتىرجەم ئۆز تىرىكچىلىكى
بىلەن شۇغۇللىنىشى لازىملىقىنى يېزا — يېزىلارغا جاكارلات-
قۇزدى، يۇرت بۇزۇقلىرىنى تىغ — سىياسەتتىن ئۆتكۈزۈپ،
خالايسىقا ئىبىرەت قىلغۇزدى، خىزمەت كۆرسەتكەنلەرگە شاھانە
ئىنتام ۋە پادىشاھلارچە مەرھەمەتلەرنى كۆرسەتتى. توختىپىكىنى
يەنىلا ئۇچتۇرپانغا ھاكىمبەگ قىلىپ تەيىنلىدى. موللا ئاتاۋۇللا
ئاخۇن يەنىلا بۇرۇنقىدەك ئەلەم بولۇپ قېلىۋەردى. باي مۇھەممەت
قازىبەگنى يەنىلا قازىبەگلىككە تەيىنلىدى. دوستلار خۇرسەن ۋە
دىلى شاد، دۈشمەنلەر غەمناك ۋە پەرىشان بولدى. مۇبارەك
بادلىق ساداسى بۇغۇبارسىز، گۈمبەزدەك كۆك ئاسماندىن ھالقىپ
كەتتى.

ئۇچتۇرپان غازىتىغا كۇچالىق خوجىلار بىلەن بىللە موللا مۇسا ①

① يەنى موللا مۇسا سايرامى (1836 — 1917)، «تارىخىي ئەمىنىيە»
ۋە «تارىخىي ھەمدى» ناملىق ئەسەرلەرنىڭ مۇئەللىپى.

ئىسىملىك بىر پازىل كىشىمۇ قاتناشقانىدى. شەھەر خوجىلارنىڭ قولىغا ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇمەخمۇددىن خوجىنىڭ يېنىدا مۆھۈردار بولۇپ ئىشلىدى. بۇ كىشى تولىمۇ بىلىملىك بولۇپ، مەخمۇددىن خوجىنىڭ كۇچا مەدرىسىدىكى يەتتە يىللىق ھەمساۋىقى، قۇردىشى ۋە دوستى ئىدى. ئۆزى كىشىنىڭ ھەقىقىگە قارا سانمايدىغان، ئاقكۆڭۈل، پاراڭچى بىسىر ئادەم ئىدى. ئۇچتۇرپانلىقلارنىڭ ھەر قانداق بىر مەجلىسى ئۇنىڭسىز قىزماس، چىگىشلىرى ئۇنىڭسىز يېشىلمەس ئىدى.

شۇ يىلى قىشتا، ئۇچتۇرپانلىق بەگلەرنىڭ بىر مەجلىسىگە موللا مۇسامۇ تەكلىپ قىلىندى. ناماز تەرەۋىدىن كېيىن، مەجلىس ئەھلىدىن موللا ئىمىن شەيخ دېگەن كىشى:

— خوجىلار يۇرتىمىزدا غازات قىلىمىز دەپ كۆپ مېھنەت ۋە مۇشەققەتلەرنى تارتتى، بەلكىم بۇنىڭغا مۇناسىپ دەرىجىدە، ھەتتە زىيادە ئەجرىنىمۇ ئېلىشتى. ئەمدى باشقا يۇرتلارنىڭ ئادەملىرىمۇ ئۆز يۇرتىنى ئۆزلىرى سوراۋاتىدۇ، بىزنىڭمۇ ئۇلاردىن كەم يېرىمىز يوق. شۇڭا، خوجىلار قورال - ياراقلارنى قويۇپ، باشقا نەرسىلىرىنى ئۆزلىرى بىلەن بىللە ئېلىپ، كۇچاغا كەتسە، بىزمۇ ئۇلارغا ئات - ئۇلاغ، تون - سەرىپىلار بېرىپ، ئوبدان جابدۇپ يولغا سالساق! — دەپ ئۇچتۇرپانلىق بەگلەرنىڭ مۇددىئاسىنى يەتكۈزدى.

ئۇنىڭ پىتە - خۇسۇمەت بىلەن تولغان بۇ سۆزلىرىگە موللا مۇسا مۆھۈردار ھەيران قالدى. چۈنكى بۇنىڭدىن سەل بۇرۇن ئۆتكۈزۈلگەن بىسىر مەجلىسى مەشرەپتە، ئۇچتۇرپان چوڭلىرى: «بۇرھانىددىن خوجام ياشىنىپ قالدى، ھامىددىن خوجام غەيرىتىمۇ، غەزىپىمۇ ئارتۇق بىر ئادەم، خوجام پاشا ① ئۆزى ياش، يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىنى تازا ياخشى جۇڭقۇرۇپ كېتەلمىدى. بىزلەر ئۇزاقتىن بۇيان يۇرتدارچىلىق

① مەخمۇددىن خوجىنى دېمەكچى.

تەزگىنىنى تۇتۇپ كېلىۋاتىمىز. «قېرى ئات يول تونۇيدۇ، دېگەن گەپمۇ بار. ئۇنىڭ ئۈستىگە، يۇرتدارچىلىقنىڭ ئۇدۇمىمۇ شۇنداق. بولمىسا، بۇنىڭ ئاقىۋىتى يامان بۇلارمىكىن!» دېيىش كەندى. موللا مۇسا ئۆزىنىڭ ئەندىشىنى مەخمۇددىن خوجىغا بىلدۈرۈپ، ئۇنى ئاگاھلاندۇرغان بولسىمۇ، ئەمما، ئۇ بۇ پاراڭغا ئانچە ئەھمىيەت بەرمىگەنىدى. موللا مۇسا ئەنسىرىگەن ئىش ئاخىرى يۈز بەردى.

ئۇچتۇرپان بەگلىرىنىڭ مەجلىسى تۈگەپ، تۆت كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇچتۇرپانلىقلار قارا كالتەك بولۇپ، كۇچالىق خوجاملارغا ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتىشتى. ئۇلار مازار تېرەك دېگەن جايدا، مىرزا جان ھەزرەت دېگەننى ئۆزلىرىگە ئۇلۇغ قىلىپ، ناماز جۈمە ئاداسىدىن كېيىن، ئۇنى ئاق كىگىز ئۈستىگە ئولتۇرغۇزۇپ كۆتۈرۈپ مېڭىشتى. ئارقىدىنلا شەھەرگە ھۇجۇم قىلىشتى. بۇرھانىددىن خوجا بۇ پىتىدىن بۇرۇنلا خەۋەر تاپقان بولغاچقا، سېپىل ئۈستىگە نوپ - زەمبىرە كلىرىنى قۇرۇپ، ئوقچىلىرىنى مۆكتۈرۈپ تەخ بولۇپ تۇرغانىدى، ئالامانلار شەھەر قوۋۇقىغا قاراپ يوپۇرۇلۇپ كېلىشىگە، بۇرھانىددىن خوجا يىگىتلىرىگە ئۇلارنى ئوققا تۇتۇشقا بۇيرۇق چۈشۈردى. ياغىي ۋە تاغىي بولغانلار شەھەرگە ئالتە كېچە - كۈندۈز جېنىنىڭ بارىچە ھۇجۇم قىلىپ باققان بولسىمۇ، ھېچ نەتىجە چىقىرالماي نۇرغۇن ئادەملىرىدىن ئايرىنىپ قېلىپ، ئاخىرى تارقىلىپ كېتىشتى. توپىلاڭ باستۇرۇلغاندىن كېيىن، بۇرھانىددىن خوجا مازار تېرەككە لەشكەر ئەۋەتىپ مىرزا جان ھەزرەت ۋە ئۇچتۇرپاننىڭ سابىق ھاكىمىيىگى توختىمبەگلىرىنى تەتقۇزۇپ كەلدى، ئۇلارنى سوراق قىلىپ، پۈتۈن گۇناھىنى ئىقرار قىلدۇرغاندىن كېيىن، يېرىنىڭ كەينىدىن بىرنى يوقلۇق سەپىرىگە يولغا سالدى.

ئۇچتۇرپانلىقلارنىڭ خوجاملارغا بولغان ئىخلاسىنىڭ بۇنداق تېز كېلىپ، تېز كېتىشىگە بۇلارنىڭ ئەھلى مۇسۇلمان

چىلىقنىڭ قاتتىق بولغانلىقىدىن باشقا يەنە، ئۇلارنىڭ بەزى ئاچايىپ تەرىقەت - سۈلۈكلەرگە بولغان ھەددىدىن زىيادە ئېتىقادلىرىمۇ سەۋەبچى بولغانىدى. بۇرھانىددىن خوجا «غازات ئاچىمىز» دەپ ئۇچتۇرپانغا كەلگەندە، ئۇچتۇرپانلىقلار: «ئەمدى بىز تىلىگەن ۋە ئارزۇ قىلغان خوجامنى تاپتۇق» دېيىشىپ، ئۇلارغا ناھايىتى يۇقىسىرى ئەقىدە باغلاپ، ئاتىلىرىنى ئۇيۇرى، كالىلىرىنى ئېغىلى بىلەن، قوزا - قويللىرىنى قوتقىنى بىلەن ئېلىپ كېلىپ، خوجالارغا: «بىر دۇئا قىلىپ بېرىشكەن بولۇشىڭلار» دەپ تەمەدە تۇرۇشقانىدى. بۇرھانىددىن خوجا: «ھەممىمىز پۇقرا، مۇسۇلمانلارنىڭ ئورنى ئوخشاش» دەپ، بۇ تۆھپە - ھەدىيەلەرگە نەزەر سالماي، ھەممىنى باراۋەر كۆرگەنىدى. شۇڭا، ئۇچتۇرپانلىقلار: «بىز خىيال قىلغان خوجا بۇلار ئەمەس ئىكەن» دەپ، رايى قايىتىپ، بۇلاردىن يۈز ئۇرۇشتى.

شۇ چاغلاردا بۇ يۇرتتا ئاران بەش مىڭ تۈتۈن ئاھالە بولسىمۇ، ئەمما بۇلار ئۆز ئىچىدە سوپىزىملىق ئېتىقاد بويىچە، كۈبىزىيە ①، ئىسھاقىيە ②، نەئىمەتىيە ③، دەبۇدىيە ④، دەۋانىيە ⑤ قاتارلىق بەش سۈلۈككە بۆلۈنگەنىدى. بۇ سۈلۈكلەرنىڭ پىرىلىرى

① كۈبىزىيە — خاراۋىزىملىك مەشھۇر سوپى شائىرى، شەيخ نەجىددىن كۇبرا (1219 — ؟) تەرىپىدىن تۇرغۇزۇلغان تەرىقەتچىلىك مەسلىكى.

② ئىسھاقىيە — مەخدۇم ئەزەمنىڭ كىچىك ئوغلى خوجا ئىسھاق ۋەلىلۇللا (1530 — 1613) تەرىپىدىن تۇرغۇزۇلغان «قارا تاغلىقلار» نىڭ تەرىقەتچىلىك مەسلىكى.

③ نەئىمەتىيە — ئىرانلىق شاھ نەئىمەتۇللا ۋەلىي (1430 — ؟) تەرىپىدىن تۇرغۇزۇلغان تەرىقەتچىلىك مەسلىكى.

④ دەبۇدىيە — تەرىقەتچىلەرنىڭ قادىرىيە ياكى غەۋسىيە گورۇھىغا مەنسۇپ بولۇپ، ئەر - ئاياللارنىڭ بىر ماكاندا زىكرى - ھەلقە قىلىشىنى تەشەببۇس قىلىدىغان تەرىقەتچىلىك مەسلىكى.

⑤ دەۋانىيە — ئىرانلىق مۇھەممەت ئەسئەت جالالىددىن داۋانى (1502 — ؟) تەرىپىدىن تۇرغۇزۇلغان تەرىقەتچىلىك مەسلىكى.

تولمۇ كىمىرنىڭ، زالىم، ۋۇجۇدى چىركىن، نەپسى بالا ئادەملەر ئىدى. «سېنىڭدىن مەن قالامدىغان» دېيىشىپ، بىر - بىرىگە زادى يول بېرىشمەيتتى. ئۇلار مۇرىتلىرىنىڭ قان - نەزىرى بەدىلىگە كەلگەن پۇل - بايلىقلارنى خالىغىنىچە بۇزۇپ - چاچاتتى. زەرباب تونلارنى كىيىشىۋېلىپ، گېدىيىشىپ يۈرۈشەتتى. ئۆز سۈلۈكىدىكى نامرات - يوقسۇل مۇرىتلىرىنىڭ ئۆلۈپ - تىرىلىشى بىلەن كارى بولمايتتى. ئۇلارچە بولسا، ئۆتۈكلىرىنىڭ ناھالىمۇ ئالتۇندىن قىلىنسا ياخشى بولاتتى. ئادەتتە، ئۇلارنىڭ ئەتراپىدا، كۆكنار بىلەن كۆك چاينى كۆپ ئىستېمال قىلىپ، ئەقىل - ئىدراك ۋە ئىنسانىي تۇيغۇدىن مەھرۇم بولۇشقان بىر توپ ئىپلاس سويىلار پايىپتەك بولۇپ يۈرۈشەتتى. بۇنداقلارنىڭ ھالى تاپ ئۈستىگە توپلانغان قۇرغۇنلارنى ئەسلىتەتتى. ئۇلارنىڭ ئىشىمۇ، خىيالىمۇ ھارامغا، ئەيىش - ئىشرەتكە بېرىلىشتىن ئىبارەت ئىدى. ئۇلارنىڭ قولىدا كۆتۈرۈۋالغان ھاسىلىرى - ھىيلە - مەكىز ئۆيىنىڭ تۈۋرۈكى ئىدى، كاشكۇللىرى - پىنتە - پاسان، تەپرىقچىلىك خالىتىسى ئىدى. بۇ تۈۋرۈك سۇنۇپ، ئاشۇ ھىيلە - مەكىز ئۆيلىرى ئۆرۈلسە، ئاشۇ پىنتە - پاسان، تەپرىقچىلىك خالىتلىرى تېشىلسە، بۇ بىچارە خەلقنىڭ ھالى سەل - پەل ياخشى بولۇپ قالاتتىمىكىن - تاڭ!

كېيىنكى چاغلاردا موللا مۇسا سايرامى بۇلارنىڭ قىلغان - ئەتكەنلىرىنى ئەسلەپ، ئۆز پىكىرداشلىرىغا مۇنداق بىر ھېكايەتنى سۆزلەپ بەرگەنىدى:

— رامىزان كۈنلىرىنىڭ بىرىدە، — دېگەنىدى ئۇ، — بىر مۇسۇلمان خالى يەرگە بېرىپ قورساق تويغۇزماقچى بولۇپتۇ. ئۇ بىر كېمىگە ئولتۇرۇپ دەريادىن ئۆتۈپتۇ. دەريانىڭ قىرغىقىدا بىر تۈپ چىنار بار ئىكەن. مۇسۇلمان بۇ چىنارنىڭ تۈۋىدە ئولتۇرۇپ نان يېيىشكە باشلاپتۇ. ئەتراپ ئېتىزلىق ئىكەن. ھېلىقى چىنارنىڭ ئۈستىدە زىرائەتلىرىگە قاراپ بىر

جوھۇت ئولتۇرغانىكەن. ئۇ بىر مۇسۇلماننىڭ روزا - رامىزاندا
نان يەپ ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ دەرەخنى لىشىتىپتۇ.
ھېلىقى مۇسۇلمان دەرەخنىڭ ئۈستىگە قارىغۇدەك بولسا، بويىغا
زۇننار ئېسىۋالغان بىرى دەرەخ ئۈستىدە ئولتۇرغانىكەن.
مۇسۇلمان بۇ جوھۇتنى بىللە غىزالىنىشقا تەكلىپ قىلىپتۇ. جوھۇتمۇ
دەرەخ ئۈستىدىن چۈشۈپ، مۇسۇلمان بىلەن بىللە غىزالىنىپتۇ.
— ئەي جوھۇت، — دەپتۇ مۇسۇلمان، — بويىنۇڭغا
زۇننار ئېسىپ جوھۇت سىياقىغا كىرىۋالغان بولساڭ كېرەك.
ئەگەر سەن ھەقىقىي جوھۇت بولساڭ، مۇسۇلماننىڭ تامىقىنى
يېمىگەن بولاتتىڭ!

— ئەي ئىنسان، — دەپتۇ ھېلىقى جوھۇت جاۋابەن، —
بىرقۇر مۇسۇلمانچە كىيىملەرنى كىيىۋېلىپ، ئۆزۈڭنى مۇسۇلمانغا
ئوخشىتىۋالغان بولساڭ كېرەك. ئەگەر سەنمۇ ھەقىقىي مۇسۇلمان
بولغان بولساڭ، روزا - رامىزاندا كۈندۈزى تاماق يېمىگەن
بولاتتىڭ!

نەزمە:

.....
بولۇپتۇ ھەم تەقى بىر پىرقە پەيدا،
ئېتى مۇمىن، ۋەلى نەيسىگە شەيدا.
يىغۇرلەر پارىنى ھەم بويىنى يوغاننى،
سالۇرلەر ئوتتورغا قىزۇ جۇۋانىنى.
ئېلىپ بارسا كىشى ئەھلى ئايالىن،
كۈتۈر بىھىممەتلىك ئۇۋالىن.
ھارام ئىسنى تائەت بىلسە ئىنسان،
بۇلغۇنۇر ئېتىقادى، نامۇسۇلمان.
.....

— سوپى ئالايار

ئۈچىنچى باب

سىددىھىگى

«كېمىگە چىققاننىڭ جېنى بىر.»

— ئۇيغۇر خەلق ماقالى

مىلادى 1864 - يىلى 8 - ئاي.

قەشقەرنىڭ جەنۇبىدىن ئايلىنىپ ئۆتىدىغان قىزىل دەريا-سى قاراڭغۇلۇق دەپ ئاتىلىدىغان ھەيۋەتلىك تاغلاردىن شارقىدەپ ئۆتكەندىن كېيىن تاكى دۆلەتباغنىڭ جەنۇبىغىچە ئاساسەن ئەگمەستىن تۈپتۈز ئاقىدۇ. دەريا قىرغىقىنىڭ بەزى جايلىرىنى سۇ چوڭقۇر ئويۇپ ئۆتكەچكە، دەريا ياقىسىدىكى يەرلەر سۇغا گۈمۈرۈلۈپ چۈشۈپ تۇرىدۇ. قىلىچ بىلەن كەسكەندەك تۇرىدىغان تىك يارلار سۇنىڭ يالىشى بىلەن مۇدۇر - چوقۇر بولۇپ كەتكەن، بەزى جايلاردا كىچىك قۇملۇق كۆلچەكلەر ھاسىل بولغان. بەزى يەرلەردە سۇ تۈزلەڭلىككە شېغىل تاشلارنى يېيىتىپ كېڭىيىپ ئاقىدۇ. دەريا بويلىرىدا غۇزمەك - غۇز-مەك قومۇشلۇقلارمۇ بار. بۇ قومۇشلۇقلاردا يۇغان چارپاقلار، ئاپئاق بېلىقئالغۇچلار ياشايدۇ.

دەريا بويلىرى سۆڭەت، چىنار ۋە باشقا دەرەخلەر بىلەن

قاپلانغان. سېرىق ھەرىلەر، قىزىل ئېشەك ھەرىسى، مۇنچاقلىق ھەرىلەر، كۆكۈچ دالا ھەرىلىرى كۆنەكلىرىنى ئىسسىق چوڭايتىشىدۇ. بۇ چاغدا، پۈتۈن دەرەخلىك ھەرىلەرنىڭ غوڭغۇلداشلىرى بىلەن تولىدۇ. قۇلۇلە قېپىدەك قاتتىق ئۇزۇن تۇم شۇقلۇق قۇشلار، كۆكۈچ رەڭلىك قۇشلار، پارقىراق قۇشلار قىملىچ كەسكەندەك تىك يارلاردا كۈنپويى تۇشۇكلەرگە، ئۇۋا يا-ساش بىلەن ئاۋارە، قىزىل دەرياسىنىڭ قايقا تاغلىرىدىن تاكى قەشقەر قەلئەسىگىچە بولغان ياقىلىرىغا قاپقا، مىڭيول، مۇش، لەنگەر، سۇلاق، خاڭدى، سەمەن، ئوغۇساق، پاختەكلە، قىزىل دۆۋە، پايىناپ، دۆلەتباغ، ئىتىپوقى يېزىلىرى جايلاشقان. دەريا ئۆز ئېقىنىنى دائىم ئۆزگەرتىپ تۇرغاچقىمۇ، گاھى يىللىرى بۇ يېزىدىن يىراقلىشىپ ئاقسا، گاھى يىللىرى ئۇ يېزىدىن يىراقلىشىپ ئاقىتى. بەزىدە، يېزىنى ئوتتۇرىسىدىن كېسىپ ئېقىپ ئۆتەتتى. كەلكۈن مەزگىلىدە، قىزىلنىڭ سۈيى پۈتۈن - پۈتۈن يېزىلارنى ئېقىتىپ كېتىدىغان ئىشلارمۇ بولۇپ تۇراتتى.

قەشقەرنىڭ مۇنبەت تۇپرىقى يىلىغا ئىككى قېتىم ھوسۇل بېرەتتى. بۇ يۇمشاق، ئۈنۈملۈك زېمىندا ھەر خىل ئۆسۈملۈكلەر ئۆسەتتى. ئۆسۈملۈكلەر بولۇق بولۇپ، ئالتە شەھەر تەۋەسىدىكى باشقا يۇرتلارغا سېلىشتۇرغاندا، ئىككى ھەسسە ھەتتا ئۈچ ھەسسە يوغىنايتتى. گۈللەرنىڭ، ياشتاپ تۇرغان ئوت - چۆپلىرىنىڭ، دەرەخلىرىنىڭ رەڭگى تامامەن باشقىچە، يېشىلى خۇددى زۇمرەتتەك سۈزۈك يېشىل، سېرىقى خۇددى كەھرىۋادەك سېرىق، ساپ، قىزىل ئوچۇق قىزىل، كۆكى قېنىق كۆك ئىدى. چۈمۈ-لىلەر، كېپىنەكلەر، قۇشلارنىڭ قاناتلىرى، تۈكلىرى ئاز كۆرۈلىدىغان سېھىرلىك رەڭلەردە ۋالىلداپ تۇراتتى. قۇرت - قوڭغۇزلار، كېپىنەكلەر، قۇشلار، چېكەتكىلەر تۈزلەڭلىكتە شامالداك ئۇچۇشاتتى. بىر قارىسىڭىز، قەشقەر ۋادىسىدا خىلمۇ خىل رەڭدىكى كېپىنەكلەر دولقۇنى دەرەخلەرنى، ئوت - چۆپلەرنى

ۋە تاش - تۇپراقلارنى قاپلاپ كەتكەندەك كۆرۈنەتتى. سېرىق، قىزىل، يېشىل، كۆك ۋە ئاق رەڭلەردىكى بۇ كېيىنەكلەر بىر - بىرىنى قوغلىشىپ، كېيىنەكلەر قاينىمىنى تۈزۈشكەن. گاھ ئاسە مانغا كۆتۈرۈلۈپ دولقۇن ھاسىل قىلسا، گاھ ۋادىغا يېيىلىپ بۇلۇتلاردەك پەرۋاز قىلىشىپ، بۇ يەرنى ئاجايىپ - غارايىپ بىر دۇنياغا ئايلاندۇراتتى.

يەكەن خان ئامبىلىنىڭ ھۇزۇرىدا ئۆتكۈزۈلگەن ھەربىي كېڭەشتە قوبۇل قىلىنغان قارار بويىچە، قەشقەر يامۇلىدىكى مانجۇ چېرىكلىرى يېڭىشەھەردىكى گۈلباغ قورغىنىغا يۆتكەپ كېتىلدى. خۇيزۇ چېرىكلىرى ھەر قايسى يىڭپەنلەر ① گە تارقىتىۋېتىلدى. مانجۇ قىسىملىرىنىڭ مۇھىم بىر قىسمىدا ئىشلەيدىغان مالويە ② دېگەن بىر خۇيزۇ ئوفىتسىرى مانجۇلار ئارىسىدىكى مىش - مىش پاراڭدىن ئۇلارنىڭ تۇڭگانىلارنى قورالسىزلىنىدۇر - غاندىن كېيىن، قىرىپ تاشلايدىغانلىقىنى ئاڭلاپ قالدى. بۇ ئىش مۇشۇ يەردىكى يەتتە مىڭدەك ئۇلۇغ - ئۇششاق خۇيزۇ - نىڭ ھايات - ماماتىغا مۇناسىۋەتلىك زور ئىش بولغاچقا، جىن دارىنغا بۇ خەۋەرنى يەتكۈزمەي بولمايتتى. جىن دارىن - مانجۇ ھاكىمىيىتىنىڭ پەيزاۋات قالغىچلىقىدىكى تۇڭگان بوز يەر ئۆزلەشتۈرگۈچى قىسىملىرىنىڭ باشلىقى جىن شياڭيىڭ دېگەن كىشى ئىدى. مالويە پەيزاۋاتقا قېچىپ بېرىپ، ئۇنىڭغا بۇ خەۋەرنى يەتكۈزگەندىن كېيىن، ئۇلار دەرھال چارە قىلمىسا، ئۆزلىرىنىڭ جېنى ئامان قالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىشتى.

راشىدىن خان خوجا باشچىلىقىدىكى قوزغىلاڭچىلار كۇچانى مانجۇلاردىن تازىلىغاندىن كېيىن، ئاقسۇنىڭ ھاكىمىيىتى ساينىت بىجەك مانجۇ چېرىكلىرىنى باشلاپ چىقىپ، ئۇلارغا قارشى تۇر

① يىڭپەن - ھەربىي گازارما.

② مالويە - قەشقەر قوزغىلىڭىنىڭ يول باشچىلىرىدىن بىرى بولغان

رۇپ باققان بولسىمۇ، ئەمما يېڭىلىپ قېلىپ، قەشقەردىكى ئا-
كسى — قەشقەر ھاكىمىيىتى قۇتلۇق بەگنىڭ قېشىغا ياتماھلىق
تىلەپ قېچىپ كەلگەنىدى.

قەشقەردىن ئەللىك چاقىرىم جەنۇبتا ئاقتۇر ① دېگەن بىر
يۇرت بار ئىدى. بۇ يۇرتتىكى قىپچاقلارنىڭ بارىن قەبىلىسىنىڭ
سىددىق بەگ دەپ ئاتىلىدىغان بىر بەگى بار ئىدى. بۇ زات ئۆ-
زىنىڭ ھەققانىيەتچىلىكى بىلەن ئاقتۇر، بارىن، بۇلۇڭكۆل ۋە
ئۇيىتاغ ئەتراپلىرىدىكى قىرغىزلار، قىپچاقلار ۋە ئۇيغۇرلار ئارى-
سىدا ناھايىتى يۇقىرى ئابروي قازانغانىدى.

بۇ ئەتراپتىكى قىرغىز، قىپچاق ئۇلۇسلىرى دائىم ئىسيان
كۆتۈرۈپ، مانجۇ دائىرىلىرىنى تىنىم تاپقۇزمىغاچقا، خاقانىي
چىن سىددىق بەگنى قىرغىز، قىپچاق ئۇلۇسلىرىغا چوڭ بەگ قى-
لىپ قويغانىدى. سىددىق بەگ خاقانىي چىننىڭ ئۆزىنى قىرغىز،
قىپچاق ئۇلۇسلىرىغا چوڭ بەگ قىلىپ تەيىنلىگەنلىكىنى ھەر-
گىزمۇ ئۆزىنىڭ ئەتىۋارلانغانلىقى دەپ چۈشەنمەيتتى. خاقانىي
چىننىڭ قىرغىز، قىپچاق ئۇلۇسلىرىنى ئۆزىنىڭ قولى بىلەن باش
قۇرۇپ، ئۇلارنى «ئاناڭ ياخشى، ئاناڭ ياخشى» دەپ سىلاپ -
سىيىپ ئەمىن تاپقۇزۇپ، ئۇلارنى ئىسيان كۆتۈرمەيدىغان قى-
لىش ئۈچۈن ئۆزىنى تەيىنلىگەنلىكىنى ئۇ ياخشى بىلەتتى. شۇڭا،
ئۇ باشقا ئۇيغۇر ھاكىم بەگلىرىدەك مانجۇ دائىرىلىرى بىلەن
بەك ئاپاق - چاپاق بولۇپ كەتمىگەنىدى.

قەشقەر بۇزۇلۇشتىن ئىلگىرى، مانجۇ دائىرىلىرى ئاقتۇرغا
بەش مىڭ قوي دېپەك چاچقانىدى. قىرغىز، قىپچاق ئۇلۇسلىرى
تېخى ئۆزىنىڭ ئالدىدىلا جان سېلىقى ئۈچۈن مانجۇ دائىرىلىرىگە
بەش مىڭ قوي ئالغان بەرگەنىدى. مانجۇلار قىرغىز، قىپچاق ۋە
ئۇيغۇرلارنى قاغىغىر - قاقشىتىپ تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئۆيىدىكى
ئەڭ ئاخىرقى قىپچاق ئوغلىقىغا قەدەر بولغان مال - چاربايلىق

① ھازىرقى ئاقتۇر ناھىيىسى.

رىنى ئېلىپ چىقىپ كەتتى. سىدىقىگ بۇ ئىشقا نارازى بولۇپ، ئېتىنى قامچىلىغان پېتى قەشقەردىكى خان ئامبىلىنىڭ يامۇلىغا كېلىپ، بۇ دېيەكنى ئېلىشنى دەرھال توختىتىڭلار، بولمىسا، چوڭ ۋەقە چىقىدۇ، دەپ خان ئامبىلىنى ئاگاھلاندۇردى.

— ئامبال دارىن، — دېگەندى ئۇ قىلچىمۇ تۈزۈت قىلماستىن، — ئادەملىرىڭىز ئۇلۇسلىرىمىزنى بەك قىيناپ قويدى. جان سېلىقى جېنىمىزغا پاتتى. ئادەمنى مۇنداقمۇ بوزەك قىلغان بارمۇ؟ راست ئەمەسمۇ؟ بىر ئۆيگە بىر مۈشۈكنىڭ ئاسلىتىنى سولاپ قويۇڭ ۋە ئۇنى توختىماستىن ئۇرۇڭ. ئاخىرىدا قېنى ئېمىنى كۆرسىزكىن؟ ئاسلان غالجىرلىشىپ شۇ دەرىجىگە بارىدۇكى، ئاخىرى ئېتىلىپ كېلىپ كۆزىڭىزنى مۇرلىۋالىدۇ. ئاسلانغۇ ئاسلان ... ئادەمنىڭ بالىسى مۈشۈكنىڭ ئاسلىنى ئەمەستە! ئادەم قانچىلىك بوزەك قىلىنسا، شۇنچىلىك قوزقماس، شۇنچىلىك باتۇر بولۇپ كېتىدۇ. بىز خەقنى «پارا-كەندە» دەيسىز، بۇنداق بوزەك قىلساڭلار، نېمىشقا «پاراكەندە» بولمايدىكەنمىز؟

مۇشۇ ۋەقەدىن كېيىن سىدىقىگ ئاستىرىتىن تاغلارغا ئادەم ئەۋەتىپ، بارلىق قىرغىز، قىپچاق، ئۇيغۇرلارنى توپلاپ، تۇغ - ئەلەم، ناغرا - كانايىلارنى تەييارلاپ، خاقانىي چىندىن يۈز ئۈرۈشكە تەييارلاندى. قىرغىز، قىپچاق، ئۇيغۇرلارنىڭ چوڭلىرىدىن راخمانقۇل، قۇربانشا تاجىك قاتارلىقلارنى پەندىساد ①، يۈزبېشى، سۆتەنە بېشى، ئونبېشى قىلىپ تەيىنلىدى. سىدىقىگ باشچىلىقىدىكى قىرغىز، قىپچاق، ئۇيغۇرلارنىڭ بۇزۇلغانلىقىنى ئاڭلىغان قەشقەر ھاكىمىيىگى قۇتلۇقىبەگ بۇ ئىشنى دەرھال يېڭىشەھەردىكى خان ئامبالغا مەلۇم قىلدى. خان ئامبالدىن: «تۆتىنچى دەرىجىلىك ئىشىكىڭغا بەگ توختىبەگ، تىھىرىبەگەر چېزىك باشلاپ دەرھال ئاقتۇرغا بېرىپ، سىدىق

① پەنساد — باتالىيون كوماندىرىغا باراۋەر ھەربىي مەنەسەپ.

بەگ باشچىلىقىدىكى پاراكەندە قىرغىز، قىپچاقلىرىنى تۇتۇپ،
كۆشۈك ھارۋىغا سېلىپ ياندۇرۇپ كەلسۇن!» دېگەن مەزمۇندە
پەرمان چۈشتى.

خان ئامبالنىڭ پەرمانى بويىچە، قۇتلۇقىبەگ توختى
ئىشىكىغا بەگ بىلەن تاهىر بەگلەرنى چېرىك بىلەن قىل
قۇيرۇق قىلىپ ئاقتۇرغا ماڭغۇزدى. ئۇلارغا ئۆزىنىڭ ئىنىسى
سايىت بەگ بىلەن ئەيسابەگ قارىغۇ دېگەن لەشكەر بېشىنىمۇ
قوشۇپ قويدى. ئۇلار يېڭىشەھەرنىڭ قېچىرچى دېگەن يېرىدە
قونۇپ، ئەتىسى باغچىنىڭ قالق دېگەن يېرىگە يېتىپ كەلگەندە
دە، سىدىق بەگ قىرغىز، قىپچاق، ئۇيغۇر لەشكەرلىرىنى باشلاپ
كېلىپ قالدى.

چوڭ يولنىڭ ئىككى يېنىنى سىدىق بەگنىڭ لەشكەرلىرى
ئىگىلىگەن بولۇپ، ھەممە ياق ئېشەك، ئات، قېچىر، تۆگىلەر بىلەن
تولۇپ كەتكەنىدى، ئالدىدىكى سەركەردىلەر ۋە ياساۋۇلار
ئات ئويىنىتىپ يولدىكى دېھقانلارنى چەتكە ھەيدەيتتى. ئېشەك،
قېچىرلارنى راسا قامچىلايتتى. قىلىچ ئورنىدا ئايپالتا ۋە تاياق
- توقماق كۆتۈرگەن، باشلىرىغا تېرە ئەلپەك، ئۈستىگە
قارا چەكمەن چاپان ۋە كەڭ شالۋۇر كىيگەن نامرات ئۇيغۇر
دېھقانلىرى ئۆزلىرىچە كايىشىپ، ئاستا يول بوشىقىدا تۇرۇپ ...

قورال ئورنىدا تاياق - توقماق كۆتۈرگەن، ئۆمرىدە
جەڭگە قاتنىشىپ كۆرمىگەن بۇ بىئازار ئۇيغۇر دېھقانلىرى سەل
كەم يىگىرمە مىڭ كىشىلىك مانجۇ قوشۇنلىرىغا تاقابىل كېلىش
لەرمۇ؟ ئۇلار نېمە ئۈچۈن بۇ يولدا سەلدەك دەۋرەپ كېتىپ
شۋاتىدۇ؟ بۇنى ھېچكىم بىلمەيتتى.

ئىككى تەرەپ رۇسرو كېلىشىپ قالغاندىن كېيىن، سەپ تارتىپ
تۇرۇشتى. سىدىق بەگ ئۆزىنىڭ راخمانقۇل قىپچاق، قۇربانشا
قاچىك باشلىق تۆت باتۇرىنى مەيدانغا سالدى. توختىبەگمۇ
ئۆزىنىڭ تۆت باتۇرىنى ئۇلارغا قارشى قويدى. گاھ سىدىق بەگ

نىڭ باتۇرلىرى يەكسە، گام توختىبەگنىڭ باتۇرلىرى ئۈس تۈن كېلەتتى. بىر كەملەردە، توختىبەگنىڭ ئىككى باتۇرى نەيزە يەپ يارىدار بولۇپ يىقىلدى. بۇنى كۆرۈپ، ئۇيسا بەگ قارىغۇ ئۆز چېرىكلىرىنى باشلاپ قاچقىلى تۇرۇۋېدى، توختىبەگنىڭ سېپىدە پاتىپاراقچىلىق باشلاندى. نۇسرەت سىدىق بەگ تەرەپكە ئۆتتى. سىدىقبەگ ئېتىنى چاپتۇرغان پېتى كېلىپ، تاھىرىبەگنىڭ گەجگىسىگە غاچىلدىتىپ بىر نەيزە ئۇردى، ئاندىن نەيزىنى ئۇزۇن سېپىدىن تارتىپ سۇغۇرۇپ ئېلىۋېدى، تاھىرىبەگنىڭ گەجگىسىدىن ئوقتەك قان ئېتىلىپ چىقتى. سىدىقبەگنىڭ ئارقىسىدىن يېتىپ كەلگەن راخمانقۇل قىپچاق قانغا مەلەنگەن تاھىرىبەگنى ئەسىر قىلىپ ئېلىپ كەتتى. توختىبەگ ئازغىنا چېرىكلىرى بىلەن قەشقەر شەھىرىگە ئارانلا قېچىپ كېلىۋالدى. قۇتلۇق ھېكىمىيەگ قەشقەرنىڭ نەزەرىگە، توختىبەگ، ئۆمەر بەگ باشلىق چوڭلىرى بىلەن كېڭىشىپ، شەھەرنىڭ دەرۋازىلىرىنى مەھكەم تاقاپ، يېڭىشەھەردىن ياردەمگە چېرىك كەلگۈچە كۈتۈپ تۇرۇشنى قارار قىلىشتى. سېپىلغا نەزەر - بەگنى ھاكىم قىلىپ تەيىنلەپ، توپ - زەمبىرەكلەرنى ئېلىپ چىقىشتى. توختىبەگنى قۇمدەرۋازسىغا، ئۆمەر بەگنى تۆشۈك دەرۋازسىغا بەگ قىلىپ تەيىنلىدى.

سىدىقبەگ ئۆزىنىڭ لەشكەرلىرى بىلەن كېلىپ، شەھەرنىڭ تۆت ئەتراپىنى قورشىۋالدى.

ئالتە ئايغىچىلىك قورشىۋادا تۇرغان قەشقەرنىڭ كوچا - رەستىلىرىدە ئادەمىزات كۆرۈنمەيتتى، جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈرەتتى. ئادەتتىكى چاغلاردا بولسا، يوغان كۆن چېلەكلىرىنى بويىنىغا ئېسىۋالغان تازىلىقچىلار كوچىلارغا سۇ سېپىپ، ھەممە ياقىنى يالسا تىلىغا توپا يۇقىمىغۇدەك قىلىپ، سېرىپ - سۈيۈرۈپ چىقىشاتتى. كېيىن، كوچىنىڭ ئىككى چېتىدىكى قارا تار كەتكەن دۇكانلار ئېچىلاتتى. ئۆستەك بويىدىكى كوچىدا ئۆ - مۇرچىلەر ئوچاقلىرىغا تاشكۆمۈر قالاپ، گۈپۈلدىتىپ بازغان ئۆ -

رۇشاتتى، بەستىلىك ھەم پالۋانلاردەك چەبدەس تاقىچىلار يېنىغا ئادەم كەلتۈرمەي چاپچىپ تۇرىدىغان شاش ئاتلارنى كىشىنى تېپ يۈرۈپ تاقىلايتتى. تاش بازىرىدا، تاشچىلار مەرمەر تاشلارنى تاراشلاپ ئويۇپ، تۈرلۈك نەقىشلىك بۇيۇملارنى ياسىشاتتى. چا سىدىكى چاقچىلار ئوت ئۇچقۇنلىرىنى چاچرىتىپ، پىچاق، ئايپال تىلارنى چاقىلايتتى، دەستىچىلەر قىلىچ ۋە خەنجەرگە قىممەت باھالىق تاشلاردىن دەستىلەرنى تاقايتتى. گىلەمچىلەر، كەشتە چىلەر، دوپپىچىلار، ساندۇقچىلار، بۆشۈكچىلەر، كۇلاللار، تۈنۈكچىلەر، مىسكەرلەر ۋە زەرگەرلەرنىڭ ھەممىسى ئىشقا كىرىشىپ، ھەممەياق «تاراق - تۇرۇق» بولۇپ كېتەتتى. ناۋايىلار نان يې قىشقا، ھالۋىچى - قەندالەتچىلەر ھالۋا ۋە تۈرلۈك تىنلىق - تۇرۇملارنى ئېتىشكە، سامسپەزلەر سامسا، كاۋاپچىلار كاۋاپ پىشۇرۇشقا كىرىشىپ كېتەتتى. ئىسسىق نان ۋە سامسىلارنىڭ، پىياز ۋە كاۋاپلارنىڭ ھور ھەم بۇس ئارىلاش ئاچچىق ۋە مەز- زىلىك پۇراقلىرى ھەممە ياقنى قاپلاپ كېتەتتى. ئەمدىچۇ؟ دۇ- كانلار ئېتىك، ھەممە ياق جىمجىت ئىدى.....

يېڭىشەھەردىكى مانجۇلارنىڭ تېخىچە خاتىرجەم يۈرگىنىدىن خەۋەر تاپقان سىدىقبەگ ئۆزىنىڭ قالىتىس بىر ئىشقا بەل باغلىغانلىقىنى سېزەتتى. مانجۇ دائىرىلىرىنىڭ تىڭچىلىرىنىڭ ھەممىلا يەردە قاتراپ يۈرۈشكىنىدىن ئۇ خەۋەردار ئىدى. مان جۇلار سەزمىگەنگە سېلىپ، سىدىقبەگنى قەشقەر شەھىرىگە يېقىن كەلگۈچە قويۇپ بېرىپ، ئاندىن ئۇنى بىراقلا قورشۇپلىش نى ئويلىغان بولۇشى مۇمكىن ئىدى. قەشقەر شەھىرىدىكى مان- جۇ قوشۇنلىرىنىڭ سانىمۇ ئۇنىڭ ئادەملىرىنىڭ سانىدىن بەش - ئالتە باراۋەر كۆپ ئىدى. سىدىقبەگ ئۆزىنىڭ مانجۇ- لارنىڭ قولىغا چۈشسە تىرىك قالمايدىغانلىقىنى بىلەتتى. ئىچكىرىسىدىكى تۇڭگانىيلار بۇزۇلغاندىن تارتىپ، مانجۇ دائىرىلى- رى ئالتە شەھەر تەۋەسىدە چاتاق چىقارغانلىكى ئادەملەرنى ئۆل

تۇرۇپ، بالا-ۋاقتلىرىنى ئىلىغا پالاپ كەلدى. شۇڭا ئۇ بۇ قېتىم بىرەر پالاكەتكە يولۇقمىسىلا، ئاخىرقى نەپىسىگىچە جەڭ قىلىشقا، مانجۇلارنىڭ قولىغا تىرىك چۈشەسەنكىكە بەل باغلىغاندەك ئىدى. «ھەي! بۇ تۇڭگانىيلارنىڭ ئىشەنچلىكلىكى قايسى دەردە جىدىكىن؟» دەپ ئويلايتتى ئۇ.

ئۇلار قاراڭغۇدا يەنە بىرمۇنچە ئېرىقلاردىن ئۆتتى. ئېتىزلىقلارنى، باغۇ-بوستانلىقلارنى ئارىلاپ مېڭىپ، قىزىل دۆۋەتنىڭ قېشىغا كەلگەندە توختاشتى. سىدىق بەگ بۇنىڭدىن ئىككى كۈن بۇرۇن، جىن شياڭچىنىڭ ماتىورە باشلىق تۇڭگانىيلار بىلەن كېلىشىمنى بويىچە، بۈگۈن كېچىدە شەھەرگە ئومۇمىي ھۇجۇمنى باشلىماقچى ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇ بىر نەچچە يۈز نەۋكىرىنى قۇمدەرۋازىسىنىڭ ئۇدۇلىدىكى سېپىل سىرتىدا بىر مېچىتنىڭ ئىچىدە يوشۇرۇنۇپ تۇرۇشقا ئەۋەتكەنىدى. ئۇلار سېپىلغا چىقىدىغاندا پايدىلىنىدىغان چوڭ شوتىلارنى شۇ يەردە تەييارلىماقچى ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئۇ يەنە شەھەرگە خۇپىيانە ئادەم كىرگۈزۈپ، شەھەر ئىچىدە يامۇل ئالدىدا ئولتۇرۇشلۇق شەمشىدىن ھاجى ۋە ئۇنىڭ ئاكىسى قەمەرىدىن ھاجى بىلەن مۇناسىۋەت ئورناتقاندى. ئۇلار شۇ كېچىسى بىر قىسىم ئادەملىرى بىلەن شەھەرنىڭ پاشاپ - چاكارلىرىنى ئۆلتۈرگەندىن كېيىن، سېپىل ئۈستىگە چىقىپ بەلگە بەرمەكچى سىدىق بەگلەر بەلگىنى كۆرگەندىن كېيىن، دەرھال شوتقا بىلەن سېپىلغا چىقماقچى، ئاندىن دەرۋازىنىڭ لوكىنى تارتىۋېتىپ ئۇنى ئېچىپ، كۆۋرۈكنى چۈشۈرمەكچى ئىدى. ماتتورنىڭ تۇڭگانىيلىرى بۇ كېچىدە تەرەۋە ئوقۇش باھا-نىسى بىلەن مېچىت ئىچىگە توپلىنىپ، سىدىق بەگ شەھەرگە ھۇجۇم قوزغىشى بىلەن تەڭلا قوزغىلىپ، يامۇلدىكى مانجۇ چەرىكلىرى بىلەن ئۇيغۇر چەرىكلىرىنى يىغىشتۇرماقچى ئىدى. ئۇلارمۇ ئۈچ بۆلەككە بۆلۈنمەكچى بولدى. بىر بۆلەكى سېپىل

قوۋۇقىغا ھۇجۇم قىلىپ، دەرۋازىنى بۇزۇشقا ياردەملىشىدىغان، يەنە بىر بۆلىكى تاشقىرىدا تۇرۇپ ئۇلارغا ماسلىشىدىغان، يەنە بىر بۆلىكى ياردەمگە تەييار تۇرىدىغان بولۇپ بەلگىلەنگەن. شەھەردىكى توڭگانىيلار مىڭ نەچچە يۈز كىشىگە يەتسىمۇ، سوقۇشقا يارايدۇ دېيىلگەن كىشىلەر ئاران يەتتە يۈزگە يېتەتتى. بۇ توڭگانىيلار ئۆزلىرىنىڭ ئازلىقىغا قارىماي، ئۆزلىرىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن تەۋەككۈل قىلىپ، جان پىدالىق قىلىشتى، ھەممە بىر نىيەتتە بولۇپ قوراللاندى، كىچىكلىرى ھېچبولمىغاندا يېقىلغاننى ساتىپ ئۆلتۈرەرمىز دەپ، پىچىق بىلەن قوراللانغانىدى. ئۇلار يوشۇرۇنغان مېچىت بىلەن يا-مۇلنىڭ ئارىلىقى ئانچە يىراق ئەمەس ئىدى.

ئەتراپ جىمجىت، يىراقتا خورازنىڭ بىرىنچى چېلىشى ئاڭلاندى. ئاسمان ئالا بۇلۇت، قارىيىپ تۇرغان قەشقەر سېپىلى كۆزگە گىرىمىسەن چېلىقاتتى. سىدىق بەگ ئۆزىنىڭ يېنىدىكى پەنساد راخمانقۇل قىپچاقنىڭ ئۇسساپ تىترەپ نەپەس ئالغىنىنى سەزدى ۋە ئۆزىنىڭمۇ بەدىنى تىترەشكە باشلىدى.

سېپىل ئەچىدىن ئەجەل پۇرىقى كېلىۋاتقاندا تۇيۇلاتتى. بۇنىڭدىن بىر يىل ئىلگىرى ئەنجانلىق سودىگەرلەر ئاقساقىلىق نىڭ شەھەر دەرۋازىسىنى يوشۇرۇن ئېچىپ بېرىشكە ئىشىنىپ بارغان ۋەلىخان تۆرىنىڭ سىرى پاش بولغىنى، يىگىتلىرى ئوق يەپ، دۈشمەننىڭ زاڭلىق قىلغىنىنى ئاڭلاپ يانغىنى ئېسىد گە چۈشتى، ئۇنىڭدىن بۇرۇن قەشقەر دەرۋازىلىرىغا كېچىسى تېگىش قىلغان، باشقا خوجىلارنىڭمۇ ئالدىنىپ قېلىپ قولغا چۈشۈپ ھالاك بولغانلىرى كۆڭلىدىن كەچتى. سىدىق بەگ بۇ قېتىم ئۆزىنىڭ بۇ-رۇنقى خوجىلاردەك ئالدىنىپ قالماسلىقى ئۈچۈن، شەھەر ئىچىدىكى ئۇيغۇر، تۇڭگان تەرەپدارلىرىغا بىر ئىشىنىپ، بىر ئىشەن-جەي، پەقەت ئۆز كۈچىگىلا ئىشىنىپ تەۋەككۈل قىلىۋاتاتتى.

گەرچە، جىن لاۋسەن ①، ماتۇرىلەر شەھەر ئىچىدىكى تۇڭگانىيلار ئۇنىڭغا ئىچكى تەرەپتىن بولۇشىدىغان بولدى، دەپ خەۋەر بەرگەن بولسىمۇ، بۇ خەقنىڭ بىقارارلىقىنى ئۇ بۇرۇندىن تارتىپ بىلەتتى. ئۇنىڭ مىڭدەك ئادىمى شەھەر ئىچىدىكى تەلىم - تەربىيە كۆرگەن بەش - ئالتە مىڭدەك چېرىككە تەڭ كېلەلەر. مۇ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە، گۈلباغ قورغىنى بىلەن قەشقەر شەھىرىنىڭ ئارىلىقى پەقەت يەتتە چاقىرىملا كېلىدىغان تۇرسا، سېپىلغا بېسىپ كىرىپ بولغىچىلىك، گۈلباغدىكى مانجۇلار كەينىدىن بېسىپ كىرىپ تېگىش قىلسا، ئۇنىڭ بېشى ئىككى تاشنىڭ ئارىلىقىدا يەنجىلىپ كەتمەسمۇ؟ يەنە كېلىپ شەھەردىكى مانجۇ چېرىكلىرى مۇستەھكەم قەلئە ئىچىدە تۇرۇۋاتىدۇ. تارىختا مۇنداق تەۋەككۈلچىلىكنىڭ يەنە باشقا مىسالى بولغانمىكىن؟ ئۆزىغۇ سېپىل ئالدىغا يوشۇرۇنچە يېتىۋالدى. ئەگەر تۇڭگانىيلارنىڭ «ئىچكى تەرەپتىن بولۇشىمىز» دېگىنىنى مانجۇلارنىڭ «قايىقىنى» بولۇپ قالسىچۇ؟ ئۇ چاغدا، سىدىقەگ بۇ «قايىغان» غا ئۆز پۇتى بىلەن بېرىپ دەسسەپ بەرسۇنمۇ؟ بەزى قىپچاق چوڭلىرى ئوخشاش ئەندىشىلىرىنى ئېيتىشىپ، سىدىقەگنى بۇ قالتىس نىيىتىدىن ياندۇرماقچىمۇ بولۇشتى.

ئەمما، بۇ نىيەتتىن قايتىش - ياناقمۇرغا دۈگىدىيىپ بېرىپ مانجۇ ئامبىلىغا يەنە قارام بولۇشتىن ياكى ئۆي - ماكانسىز بولۇپ، بۇلۇڭكۆل، چارلۇك، ئويىتاغ ئەتراپلىرىدا كۈزنىڭ شۇبۇرغانلىرى بىلەن قىشنىڭ سوغۇقلىرىدا تېنەپ - تەمتىرەپ خارۇ - زار بولۇپ يۈرۈشتىن دېنەرك بېرەتتى. سىدىقەگ مانجۇ ئامبىلىغا قارام بولۇش ۋە ياكى خار - زارلىقتىن كۆرە، بىر ئۆلۈمنى باش ئۈستىگە ئېلىپ، مانجۇ ھاكىمىيىتىگە يولۋاستەك دادىل ئېيتىلىشىنى ئەۋزەل كۆرگەن ۋە

① جىن شياڭپىڭ

قىرغىز، قىپچاق چوڭلىرىنى شۇنىڭغا كۈندۈرگەندى. مۇبادا، پىشانىسى كاج كېلىپ قېلىپ، ئىشى تەتۈرىدىن كەلسە، مانجۇ-لارنىڭ «قايقىنى» غا چۈشسە، ئەجەل سىرتىمىقنىڭ ئۆزۈل سىدىقەبەگنىڭ بويىغا چۈشۈشىنى ھەممىسى بىلەتتى. سىدىقەبەگنىڭ ھەممە ھەرىكىتى مانجۇلارنىڭ «قايقىنى» نىڭ قىسسىۋالىدىغان جايىغا تەگمەستىن ئۆتۈشكە قارىتىلغانىدى. شۇ يەرگىچە ئۆزىنى دۈشمەنگە تۇتقۇزماي كەلدى. ئەمدى ئىشنىڭ بۇ تەرىپى قانداق بولارىكىن؟

سىدىقەبەگ پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئەتراپقا قۇلاق سېلىۋېتىپ، كېچە جىمجىتلىقىدا ئۆز يۈرىكىنىڭ دۈكۈلدەپ ئۇرۇشىنى ئېنىق ئاڭلىدى. بۇ دۈكۈلدەشتە گويا تەقدىر ئېتىنىڭ تۇپاق تاۋۇشلىرى بار ئىدى.

ئېغىر شوتىلارنى ئاستا كۆتۈرۈپ قىزىل دۆۋە قەبرىستانلىقىنى ئايلىنىپ ئۆتۈۋاتقانلارنىڭ ئىچىدە، ئۇنىڭ پەنسادلىرىدىن راخمانقۇل قىپچاق بىلەن قۇربانشا تاجىك بار ئىدى. ئۇلار يىگىتلىرىنى باشلاپ، قاراڭغۇدا ئۇرۇلۇپ-سوقۇلۇپ يۈرۈپ، تاش بازىرىنىڭ ئۈدۈلىدىكى يارداڭغا يېقىنلاشتى. بۇ يارداڭنىڭ ئېتىكىدە ئۆڭكۈرلەر بار ئىدى. بۇ ۋەھىمىلىك جايلارغا ئادەتتە كۈندۈزىمۇ ھېچكىم ئەيمىنىپ كېلەلمەيتتى. ئاياغ ئاستى چاتقاللىق ئىدى. سېپىل تېمى مۇشۇ يار ئۈستىدىن ئۆتەتتى. شوتىلارنى سېپىل تۈۋىگە كۆتۈرۈپ بارغۇچە، يىگىتلەر قارا تەرگە چۆمۈپ كەتتى.

ئۇلارغا باشچىلىق قىلىۋاتقان راخمانقۇل قىپچاق سېپىل ئۈستىگە قاراپ بىر پەس ساقلاپ تۇردى. ئېگىزلىكى ئېرەك بويى كېلىدىغان سېپىل ناھايىتى كەڭ ئىدى. سېپىل ئۈستىدىن ھېچبىر شەپە سېزىلمەيتتى. قاراۋۇللار ئۇيۇقۇسى كېلىپ سېپىل ئاستىغا چۈشۈپ كەتكەن بولسا كېرەك.

بىر كەملەردە سېپىل ئۈستىدە، بىرنىڭ كېلىشىۋالغان

سۆز بويىچە، ئاق ياغلىقنى پۇلاڭلاتقىنى غملىپال قىلىپ كۆرۈندى. راخمانقۇل بەلگىنى كۆرگەندىن كېيىن، يىگىتلىرىگە شۇ تىنى قويۇڭلار! دەپ شەرەت قىلدى. يىگىتلەر شوتىلارنى ئاستا نىكىلدى، شوتىلارنىڭ ئۈچىنى سېپىلنىڭ قىرغىغا تىرەپ قويدى. — قېنى، چىقىڭلار! — دەپ پىچىرىلدى راخمانقۇل غۇز-مەك بولۇپ تۇرۇشقانلارغا. ئون ئۈچ گەز ئېگىزلىكتىكى بۇتام ناھايىتى خەتەرلىك بولۇپ، ئۇنىڭدىن يىقىلغان ئادەم تىرىك قالمايتتى. ئېھتىمال قاراۋۇللار سېزىپ قېلىپ، چىقىۋاتقانلارغا تاش ئاتار، ئوق ياغدۇرار؟ بۇنى بىلىدىغان يىگىتلەرگە ئەڭ ئالدىدا چىقىش ناھايىتى دەھشەتلىك تۇيۇلاتتى.

نەھايەت، راخمانقۇل قىچاق ئۆزى شوتىنىڭ بالدىقىغا پۇتىنى قويدى:

— بىر ئۆلۈم ھامان بار. مەردانە بولۇڭلار! قېنى، يىا بىسىمىلاھىرە خەمىنەرەم! — دېدى ئۇ.

قۇربانشا تاجىك ئىككىنچى شوتىدىن چىقىشقا باشلىدى. شوتىلار كەڭ، پۇختا ياسالغان، ھەر بىرى ئالتە - يەتتە كىشىنى بىمالال كۆتۈرەتتى. يىگىتلەر ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ يۇقىرىغا چىقىۋاتاتتى. راخمانقۇل قىچاق سېپىلنىڭ ئۈستىگە چىقاي دېگەندە، بايامقى ئاق ياغلىق پۇلاڭلاتقان كىشى ئۇنى قولىدىن تارتىۋالدى. ئۇ شەمشىدىن ھاجى ئىدى. ئۇ سېپىلنىڭ ئۈستىدىكى قاراۋۇل ئۆيىدە ئادەم بار، دېگەندەك قىلىپ بېشىنى ئىشارەت قىلىپ لىڭشىتىپ قويدى. سېپىلنىڭ ئۈستى پىيادىلەر يولچىلىك كەڭ ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىدە ئاتلىق يۈر-سىمۇ بولاتتى، يېقىن ئارىدا ھېچكىم كۆرۈنمەيتتى. راخمانقۇل قىچاق ئۆزىنى ئۈگەكنىڭ ① دالدىسىغا ئالدى ۋە تىۋەندىن چىقىۋاتقان يىگىتلەرنىڭ قولىدىن تارتىپ پىچىرىلدى:

① ئۈگەك — سېپىلنىڭ ئۈستىگە ئارىلىق قويۇپ ياسالغان كىچىك تاملىق كۈنگۈرە.

— پالتا قېنى؟

— مانا.

قۇربانشا تاجىك بېلىگە قىستۇرۇۋالغان پالتىنى ئېلىپ
راخمانقۇل قىپچاققا بەردى.

— قاراۋۇل ئۆيىدە ئادەم بار ئىكەن، شەپە چىقارماي ئۆ-
جۇقتۇرۇۋېتىڭلار! — كىمگىندۇر پىچىرلىدى راخمانقۇل قىپچاق.
ئەگەر ئۈگەك ۋە قاراۋۇل ئۆيى بولمىسا، سېپىل ئۈستىدە
مېڭىپ يۈرگەن ئادەملەرنىڭ كۆلەڭگۈسى تۆۋەندىن كۆرۈنۈپ
قېلىشى مۇمكىن ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن تۆۋەندىن چىققان يى-
گىتلەر قاراۋۇل ئۆيىدىكى مانجۇ چېرىكلىرىنى جىمجىتلا يىغىش
تۇرۇۋەتكەندىن كېيىن، قاراۋۇل ئۆيىگە يىوشۇرۇنۇپ تۇ-
رۇشتى. ھەممىسى چىقىپ بولغاندىن كېيىن، ئاستا - ئاستا ئ-
گىشىپ مېڭىپ، سېپىل ئۈستى بىلەن قۇمدەرۋازىسى تەرەپكە
بېرىشقا باشلىدى.

سېپىلنىڭ مەلۇم جايلىرىدا قاراۋۇل ئۆيلىرى بار ئىدى.
يىگىتلەر بىر قاراۋۇلخانغا كەلگەندە، ئىچكىرىسىدىن بىر مانجۇ
چېرىكى قويۇق گەنسۇ تەلەپپۇزى بىلەن ئۇيقۇ ئارىلاش:
— ۋاڭ مەنساڭ، كەلدىڭمۇ؟ — دەپ سورىدى.
سېپىل ئۈستىدە كېلىۋاتقانلار دەرھال توختىدى. راخمان-
قۇل قىپچاق قولىدىكى پالتىنىڭ سېپىنى ئىككى قولىلاپ
سىقتى - دە:

— ھە، — دېگەندەك قىلىپ غودۇڭشۇپ قويدى.
ئەمما، ئىچكىرىدىكى قاراۋۇل ئۇنىڭ ئاۋازىنى تونۇماي،
خۇدۇكىسىرەپ قالدى - دە، ئۇيقۇسى بىردىنلا قاچتى:
— كىم؟ — دەپ سورىدى ئۇ.

راخمانقۇل قىپچاق قاراۋۇلخانغا قاراپ ئېتىلدى. مانجۇ-
لارنىڭ قاراۋۇلى ئالدىراپ چىقۋاتاتتى. ئۇنىڭ كۆكسىگە غاچ-
چىدە قىلىپ خەنجەر سانجىلدى. قاراۋۇل جان ئاچچىقىدا خۇددى

توڭگۈزدەك چىرقىرىۋەتتى.

— قۇربانشا تاجىك! توختىماستىن دەرۋازىغا يۈگۈر! —
دېدى راخمانقول قىپچاق. ئۇ، يىگىتلەرنىڭ بەش — ئونىنى
پەستە ئويغىنىپ كەتكەن قاراۋۇللارنى بىر تەرەپ قىلىش ئۈچۈن
قالدۇردى — دە، ئۆزى باشقا نۆكەرلەرنى باشلاپ، قۇمدەرۋا —
زىسىغا يۈگۈرۈپ كەتتى.

قۇتلۇق ھېكمىبەگ بۇ دەرۋازىنى ساقلاشنى توختىبەگ
بىلەن مانجۇ قوشۇنلىرىنىڭ جاڭ تۇڭلىك دەيدىغان بىر پەن-
ساتىغا تاپشۇرغانىدى. ئەمما ئۇلار سىدىقەگىنىڭ قەلئەگە بۇ-
گۈن كېچە ھۇجۇم قىلىدىغانلىقىنى زادىدا ئويلاپ بېقىشمىغانىدى.
ئۈچۈن، ھازىر چېرىكلىرى بىلەن يىگىپەندە ئۇخلىشىۋاتقانىدى.
دەرۋازا قاراۋۇلخانىسىدا، يىگىرمىچە مانجۇ ۋە ئۇيغۇر چېرىكلى-
رى بار ئىدى. ئۇلار بۇ تاراق — تۇرۇقتا ئويغىنىپ، قورال —
ياراقلىرىنى قوللىرىغا ئېلىپ بولغىچە، تۇڭگان چېرىكلىرى تە-
رىپىدىن شىددەتلىك تۈردە ئوققا تۇتۇلدى. پالتا كۆتۈرگەن
قۇربانشا تاجىك دەرۋازا قۇلۇپىغا يېقىنلاشتى. ئاتىنىڭ كاللىسى-
دەك كېلىدىغان قۇلۇپ پالتا بىلەن بىر — ئىككىنى قويغانغا
تەۋرەپمۇ قويمىدى. قاراۋۇلخانىدا نەيزىۋازلىق، قىلىچۋازلىق
باشلىنىپ كەتكەنىدى. سىدىقەگىنىڭ يىگىتلىرى كۆپرەك ئىدى.
توختىبەگ بويىغا تەگكەن قىلىچىنىڭ زەربىسىدە يەرگە پۇ-
لاڭلاپ يىقىلدى. جاڭ تۇڭلىك قېچىشىغا، بىر يىگىتنىڭ ئار-
قىسىدىن قاتتىق ئۇرغان نەيزىسى بىلەن ئۇدۇلدىكى ئىشىككە
مىخلىنىپ قالدى، ئۇ، بىر — ئىككى پۇت ئېتىپلا جىم بولدى.
قۇربانشا تاجىك پالتىنى ئىككى قوللاپ گىھ قۇلۇپقا،
گىھ دەرۋازىنىڭ زەنجىرىنىڭ قاغىتۇمشۇقىغا ئۇراتتى. تۆمۈردىن
كۆكۈچ ئۇچقۇن چاچرايتتى، ئەمما، چوڭ قۇلۇپ مىدىرلىماي
تۇراتتى. ئاخىرى، قاغىتۇمشۇق سۇندى — دە، زەنجىر شاراقلاپ
يەرگە چۈشتى.

سېپىل ئەتراپىدا، سۇ تولدۇرۇپ قويۇلغان چوڭقۇر خەندەك بار ئىدى. خەندەكتىن دەرۋازىغا ئۆتىدىغان تاختا كۆۋرۈك مەخسۇس زەنجىر بىلەن دەرۋازا تەرەپكە كۆتۈرۈپ قويۇلغانىدى. قۇربانشا تاجىك دەرۋازىنىڭ لوكىنى چۈشۈرۈپ ئېچىۋاتقاندا، يىگىتلەرمۇ كۆۋرۈكنىڭ زەنجىرىنى بوشاتتى.

سىدىقبەگ، جىن لاۋسەن ۋە ماتۇرىلەر دەرۋازىنىڭ ئىچكىرىدىكى ئېلىشىش شاۋقۇنىنى ئاڭلاپ، خەندەكنىڭ لېۋىگە كېلىپ تۇرۇشقانىدى. دەرۋازا ئېچىلىپ، تاختا كۆۋرۈك چۈشۈش بىلەن ئەڭ، ئۇلارمۇ ئادەملىرىنى باشلاپ، قىلىچلىرىنى يالىڭاچلاپ، ئىچكىرىگە ئات سېلىپ كىرىشتى. مانجۇ چېرىكلىرىدىن تىرىك قالغانلىرى يامۇل تەرەپكە قاراپ قاچتى.

قوزغىلاڭچىلار ھۇيقۇتقىنىچە دەرھال يامۇلغا قاراپ ھۇجۇم قىلىپ ماڭدى، مانجۇ بولامدۇ، سۇلۇن بولامدۇ، ئالدىغا ئۇچرىغانلىكى كىشىنى ئۆلتۈرۈۋەردى. شەھەر ئىچىدىكى خۇيزۇلار بىر نەچچە جايغا ئوت قويۇشتى. شۇنىڭ بىلەن ھەممە يەر «ئاللاھۇ ئەكبەر!» نىڭ ساداسى ئوت ۋە تۈتۈن بىلەن قاپلىنىپ كەتتى. مانجۇلار مۇشۇ تاپتا نەگە قېچىشىنى بىلەلمەيلا قالغانىدى. سىدىقبەگ، جىن لاۋسەن، ماتۇرىلەر باشچىلىقىدىكى قىرغىز، قىپچاق، ئۇيغۇر، خۇيزۇ قوزغىلاڭچىلىرى ئۇلارنى قوغلاپ كەتتى. راخمانقۇل قىپچاققا ئېتىنى ئەكىلىپ بېرىشتى. قۇربانشا تاجىكمۇ، باشقا پىيادە يىگىتلەرمۇ يەنە ئاتلاندى. سىدىقبەگ نۆكەرلىرىنىڭ بىر قىسمىنى راخمانقۇل قىپچاق بىلەن بىللە ياۋاغ دەرۋازىسىنى ئىگىلەشكە ئەۋەتتى. ئۆزى بولسا جىن لاۋسەن، ماتۇرىلەرنىڭ خۇيزۇلىرى بىلەن ئۆزىنىڭ قىرغىز، قىپچاق يىگىتلىرىنى باشلاپ، تۆشۈك دەرۋازىسىنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن ئات سالىدى. ئەگەر بۇ دەرۋازىلار تېزىرەك ئىگىلىۋېلىنمىسا، گۈلباغ قورغىنىدىكى مانجۇ قوشۇنلىرىنىڭ ھۇجۇم قىلىپ كىرىشى ھەر قاچان مۇمكىن ئىدى.

قۇمدە رۇزىسى ئالدىدا باشلانغان جەڭ شاۋقۇنى بىر پەستىلا پۈتۈن قەشقەر شەھىرىنى قاپلاپ كەتتى. قۇتلۇق ھېكسىبەگ ئۆزىنىڭ يامۇلىدىكى ھەشىمەتلىك ھويلىسىدا ئۇخلاپ ياتقانىدى. ئۇ ئالا-توپىلاڭدىن چۆچۈپ ئويغىنىپ، بارلىق چېرىكلىرىنى ئېلىپ ئاتلىنىپ چىققۇچە، سىدىقەگىنىڭ يىمىگىنلىرى مانجۇلارنى قوغلاپ كېلىپ قالدى. ياۋاغ دەرۋازىسىدىن قوغلانغان چېرىكلەرمۇ يامۇل تەرەپكە قېچىۋاتاتتى. قاراڭغۇدا دۈشمەن قايسى، ئۆزىنىڭ ئادەملىرى قايسى، ئۇنى قۇتلۇق ھېكسىبەگ زادىلا ئاڭقىرالماي قالدى. ئۇنىڭ كۆزىگە يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقانلارنىڭ ھەممىسى دۈشمەن بولۇپ كۆرۈندى. شەھەرگە لەكىمىڭ - لەكىمىڭ دۈشمەن باستۇرۇپ كىرگەن ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ قالدى ئۇ.

قۇتلۇق ھېكسىبەگ قىزىل دەرۋازىسىدىكى يىڭىپەندە تۇرۇشلۇق مانجۇ چېرىكلىرى بىلەن بۇ توپىلاڭچىلارنى بىر پەستىلا يىغىشتۇرۇۋېتەلەيمەن دەپ ئويلىغانىدى، كېلىپ قارىسا، قىزىل دەرۋازىسى ھاڭغىرقاي ئۇچۇق تۇراتتى. يىڭىپەندىدىكى تۆت - بەش مىڭ چېرىك يېڭىشەھەرگە قاراپ ئاللىقاچان تىكىۋەتكەنىدى كەن. ئامال قانچە؟ نۇسرەت كېتىپتۇ! ئۇ بارمىقىنى چىشلىگىنىدەك، ئېتىنى چاپتۇرۇپ، يېڭىشەھەر تەرەپكە قاراپ قاچتى.

سەھەردىكى غەرق ئۇيقۇدىن چۆچۈپ ئويغانغان بېشەرۋا قەشقەرلىقلەر سىدىقەگىنىڭ قىنچاق، قىرغىز يىڭىتلىرىنىڭ مانجۇلارنى قوغلاپ يۈرگىنىنى تاڭ يورۇغاندا بايقىدى. مانجۇلاردىن نارازى كىشىلەر ناھايىتى نۇرغۇن ئىدى. ھۈنەرۋەنلەر بۇلايدىغان، دېھقانلارنىڭ ئېتىزلىقلىرى مانجۇلارنىڭ ئېتىنىنىڭ ئايدىغىدا چەيلەنگەنىدى. ئاتا - ئانىسى، ئاكا - ئىنىلىرى مانجۇلارنىڭ قولىدا ئۆلتۈرۈلگەنلەر، خوتۇن - قىزلىرى، ئېگىچە - سەككىزلىرى مانجۇلار تەرىپىدىن ئاياغ - ئاستى قىلىنغانلار مانجۇلاردىن قىساس ئېلىش ئۈچۈن قوزغالدى، دېھقانلار، كاسپىلار

ھەرىكەتكە كەلدى. مانجۇ دائىرىلىرىنىڭ قولىدا ئۆلتۈرۈلگەن جاھانگىر خوجىنىڭ مۇرىتلىرى خۇن دەۋاسى قىلىپ چىقىشتى. ھاكىمىيەت ئۆزگەرگەندىن كېيىن، ھەممە ئادەم نېمە دېسە بولدى. لۇۋېرىدىغاندەك ھېس قىلىشاتتى. «دۈشمەن قاچسا باتۇر كۆ-پىيەر» دېگەندەك، سىدىقەگ بىلەن جىن لاۋسەن، ماتۇرىلەر-نىڭ ئىككى - ئۈچ مىڭ ئادىمىگە ئەللىك - ئاتمىش مىڭ قەشقەرلىق قىساسكار خالاينى قوشۇلدى. كەلكۈندەك دەۋرەپ كەلگەن دەھشەتلىك خالاينى مانجۇلارنى ۋە مانجۇلار قويغان ئەمەلدارلارنى يوشۇرۇنغان يېرىدىن تېپىپ چىقىپ، قوي - كا-لىنى بوغۇزلىغاندەك بوغۇزلاپ تاشلاشقا باشلىدى. نەزەر بەگ، ئۆمەر بەگ، نوختىبەگ، سايىت بەگ، ئەھمەت ئەلەم ئاخۇنلار مۇشۇ پاتىپاراقچىلىقتا ئۆلتۈرۈلدى، مال - مۈلكى بۇلاڭ-تالاڭ قىلىندى. خالاينى كۆچىدا قېچىپ يۈرگەنلىرىنىڭ ئالدىنى توسۇپ قورشىۋالاتتى. پىچاقمۇ، پالتىمۇ، تاياقمۇ، تاشمۇ، خىشمۇ، قوللىرىغا نېمىلا چىقسا، شۇنىڭ بىلەن بۇ زالىملارنىڭ كاللىسىغا ئۇرۇپ، ئۇلارنى يانچىپ تاشلىشاتتى. قوزغالغان خەلق ئارىسىدا ھاكىمىيەتلەردىن جەبىر - زۇلۇم كۆرگەن ئادەملەرمۇ كۆپ ئىدى. ئۇلار ھەتتا بۇنىڭدىن بەش - ئون يىل بۇرۇنقى قىساسلىرىنى مۇ ئەمدى بۇ زالىملاردىن ئالماقتا ئىدى.

كۈن چىقىۋاتقاندا، قىزىلنىڭ كۆۋرۈكى يېنىدا بىر بۆلۈك مانجۇ قوشۇنى پەيدا بولدى. ئەمما، سېپىل ئۈستىدىكى قوزغىلاڭچىلار توپ - زەمبىرەكلەردىن ئۇلارنىڭ ئۈستىگە يامغۇردەك ئوق ياغدۇردى. مانجۇلار قىزىل كۆۋرۈكىدىن بېرىسىگە زادىلا ئۆتەلمەي، ئايلىنىپ يۈرۈشتى. شەھەرنىڭ بارلىق دەرۋازىلىرى سىدىقەگنىڭ يىگىتلىرى تەرىپىدىن ئېتىۋېلىنغانىدى. خەندەك لەرنىڭ كۆۋرۈكلىرى تارتىۋېتىلگەن، شەھەرنىڭ ئىچىدە بولسا ئىنتىقام، قىساس ئېلىش داۋاملاشماقتا ئىدى.

راخمانقۇل قىپچاق، قۇربانشا تاجىك باشچىلىقىدىكى

قىپچاقلار كىچىچە ئۇخلىماي سوڭۇلداپ يۇڭگۈرۈپ يۈرگەن بول-
سىمۇ، غەلبىنىڭ شادلىقىدىن چارچىغانلىقىنى سەزمەيتتى. پە-
قەت قورساقلىرى ئېچىپ، قەشقەرنىڭ ناۋايلىق ۋە ئاشپەزلىك
رەستىلىرى ھېلىدىن - ھېلىغا ئېسىگە چۈشەتتى. ئەتىگەندە،
كوچا - كوچىلارغا، ھەممە دەۋراۋىلارغا قاراۋۇللار قويۇلغاندىن
كېيىن، سىدىق بەگ راخمانقۇل قىپچاققا رۇخسەت بەردى. ئۇ ئې-
تىغا مىنىپ، يەنە قۇربانشا تاجىك قاتارلىق ئىككى دوستىنى
ئېلىپ ناۋايىلار رەستىسىگە كەلدى. بۇ يەردىمۇ خالايق شوپاڭ-
خانا، گۈرۈخانا ئاچقان بەش - ئالتە كۆچمەننى ئورنىتىپ
تاش - بوران قىلىشىۋاتقانىدى. بۇ مانجۇ ھاكىمىيەتنىڭ كۈ-
چىگە بېقىنىپ كەلگەن كۆچمەنلەرنىڭ بەزىلىرى يىقىلىپ،
تاش - كېسەكلەر ئاستىدا جان بەرگەنىدى، بىر - ئىككىسى
قوللىرى بىلەن يۈزىنى توسۇپ، ھەدەپ داد سالاتتى، ئېچىنىش
لىق ئىگرايىتى. ئاتىش ياشلاردا بار بىرىنىڭ يالاڭباش بېشى-
دىن قان ئېقىۋاتاتتى، يىرتىلغان كۆڭلىكى ئارىسىدىن كۆك-
رەپ كەتكەن بەدىنى كۆرۈنۈپ تۇراتتى، ئۆزى تىزلىنىپ تۇ-
رۇپ، بۇ ئادەملەردىن شەپقەت تىلەپ ھەدەپ باش تۇراتتى. بۇ
پاجىئەگە يۈرىكى ئېچىشقان راخمانقۇل قىپچاق خالايق ئارىسى-
غا ئاتلىق كىرىپ كەلدى - دە:

— خالايق! سىدىق بەگ پەرمان بەردى! — دەپ ۋارقىردى-
دى، — تەسلىم بولغانلارنى ئەسىر ئېلىش كېرەك! ئۆلتۈرمەڭلار،
خالايق، بولدى قىلىڭلار! بىزمۇ پۇقرامىز، بۇلارمۇ پۇقرادۇر.
پۇقرالار ئىيىبار ئەمەس! ھەممە ئىيىب بۇلارنىڭ ئامبال - لو-
يەلىرىدە! خالايق، توختاڭلار! سىدىق بەگنىڭ پەرمانىنى
ئورۇنداڭلار!

ئادەملەر سىدىق بەگنىڭ نامىنى ئاڭلاپ، ئاتلىق يىگىتنىڭ
سۆزىگە قۇلاق سېلىشقا باشلىدى. شۇ ۋاقىتتا، قۇربانشا تاجىك
قاتارلىق ئىككى ئاتلىق يىگىتمۇ خالايق ئارىسىغا يېرىپ كىر-

دى. ئۇلار ئۈچەيلەن بىر بولۇپ، تاش - بوراننى توختاتتى. سىدىقبەگ جىن شياڭيىڭ. ماتتۇرلەرنىڭ مەسلىھەتى بويىچە، قاتتىق تەدبىرلەرنى قوللىنىش ئارقىلىق شەھەردىكى چېكىدىن ئېشىپ كېتىپ بارغان قىرغىنچىلىق، بۇلاڭچىلىقنى توختاتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن، جىن شياڭيىڭ بىلەن ماتتۇرلەرنى ئۆزىگە ۋەزىر، راخمانقۇل قىچاق بىلەن قۇربانشا تاجىكىنى ئەمىرلەشكەر، شەمشىدىن ھاجىنى مۇشاۋۇر، قەشقەر مەدرىسىنىڭ مۇدەررىسى، مەۋلانە موللا مۇھەممەتتار خەلىپەنى شەيخۇلىئىسلام قىلىپ تەيىنلەپ، يۇرتدارچىلىق قائىدىلىرىنى تەسىس قىلدى. جۈمە خۇتبىسىنى ئۆزىنىڭ نامىغا ئوقۇتتى. كوچا - كوچىلارغا چارچىلارنى چىقارتقۇزۇپ، «زامان، زامان! ھەزرىتى سىدىقبەگنىڭ زامانى!» دەپ جاكارلاتقۇزدى.

سىدىقبەگ، جىن شياڭيىڭ ۋە ماتتۇرە باشچىلىقىدىكى قوزغىلاڭچىلار قان كېچىپ، قەيسەرلىك بىلەن جەڭ قىلىپ، قەشقەرنى مانجۇلار قولىدىن تارتىۋالدى.

گەرچە، سىدىقبەگ قاتارلىقلار قەشقەردە ھاكىمىيەتنىڭ تىزگىنىنى ئۆز قولىغا ئالغان بولسىمۇ، ۋەزىيەت يەنىلا داۋالغۇپ تۇردى، زادى تىنچىمىدى. ھەممە يەردە ئىشنى ئاقسەتمىش ۋە خىيانەتلەر داۋاملاشماقتا ئىدى.

قەشقەر ھاكىمىيىتى سىدىقبەگنىڭ قولىغا ئۆتكەندىن كېيىن، قەشقەر ئاھالىلىرى، بولۇپمۇ ئاھالىنىڭ ئۇقۇمۇشلۇق زاتلىرى قاتلىمى سىدىقبەگنىڭ ھاكىمىيەت تۇتۇشىغا ئانچە قايىل بولۇپ كەتمىدى.

— راست ئەمەسمۇ، — دېيىشەتتى ئۇلار بىر يەرگە جەم بولسىلا، يەتمىش پۇشتىدىن تارتىپ جىنازىغا ئوخشاش ئو-رۇق ئاتقا ياغاچ لىڭگىرچاق توقۇپ، ياغاچ ئۈزەڭگە، شوينا قوشقۇن سېلىپ مىنىپ كەلگەن بۇ قىرلىقلار ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە، ئارغىماق - توپچاق ئاتلارغا يۈز سەر كۈمۈش تەڭگىگە

توختايدىغان قىممەت باھالىق پەرەك ئىگەرلىرىنى توقۇپ، ئال تۇن - كۈمۈشتىن ھەل بېرىلگەن ئۈزەڭگە - قوشقۇن سېلىپ مەندىدىغان بولدى. ياز كۈنلىرى بېشىغا تۈزۈككىنە بۆك، قىش كۈنلىرى ئىسسىقلىقتا تەلپەك كىيمىگەن، ئۆمرىدە تېرە چاپاندىن باشقىغا قۇدرىتى يەتمىگەن، چاپىنى تىزىدىن ئاشمىغان بۇ قارا قىپچاقلار قىممەت باھالىق تۇماقلارنى كىيىپ، ئۈلكە، سۆسەر تېرىلىرىدىن تىكىلگەن ئېسىل جۇۋىلارغا ئورنىلىپ، تاۋار - دۇر - دۇنلارنى پايىتىما ئورنىدا پۇتىغا يۆگەپ، خۇرجۇن - خۇرجۇن لاردا ئالتۇن - كۈمۈش ئېلىپ يۈرۈۋاتىدۇ.....

بىر كۈنى، قەشقەر ئۆلكىلىرى جەم بولغان بىر مەجلىس - تە، يىغىن ئەھلى ئادەتتىكىدەك قىپچاقلارنى مەسخىرە قىلىپ ئولتۇرۇشقانىدى، ئارىدا سۆزمەن بىرى:

— مىسىر پادىشاھلىقى ھارۇن رەشىدىنىڭ قولىغا ئۆتكەندە، — دەپ گەپ باشلىدى، — ئۇ: «مەن بۇ يۇرتنى مىسىر پادىشاھلىقى بىلەن مەغرۇرلىنىپ خۇدالىق دەۋاسى قىلغان ئا - سىي ① نىڭ ئارزۇسىغا خىلاپەن ھالدا، باشقا بىرىگە بەرمەس - تىن، ئەڭ تۆۋەن قۇللىرىمدىن بىرىگە بېرىمەن»، دەپتۇ. ئۇنىڭ خۇسەيىب ئىسىملىك بىر ھەبەش قۇلى بار ئىكەن. ھارۇن رەشىدىمىسىرنىڭ پادىشاھلىقىنى شۇنىڭغا بېرىپتۇ. بۇ خۇسەيىب دېگەن قۇلنىڭ ئەقلى - ھوشى ۋە پەم - پاراسىتى شۇنچىلىك ئىكەنكى، بىر كۈنى مىسىر دېھقانلىرى ئۇنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ: «بىز كېۋەز تېرىغاندۇق، بىمەزگىل يامغۇر يېغىپ نا - بۇت قىلىۋەتتى»، دەپ شىكايەت قىلغانىكەن، ئۇ: «يۇڭ تېرىد سائىلار بولماسىدى! يامغۇردا نابۇت بولمايتتى...»، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

يىغىن ئەھلى پاراقلاپ كۈلۈشۈپ كەتتى.

① بۇ يەردە قەدىمكى مىسىر فىرئەۋىنلىرى كۆزدە تۇتۇلغان. ئۇلار ئۆزلىرىنى خۇدانىڭ زېمىندىكى ئوغلى، دېيىشەتتى.

سېدىقەگمۇ ئۆزى كۈرەش بىلەن قولغا كەلتۈرگەن بۇ بەختنىڭ ئامانەت ۋە ۋاقىتلىق ئىكەنلىكىنى، ئەگەر كۈچلۈك تەدبىر قوللانمايدىغان بولسا، ئۆزىنىڭ قىرلىرىغا كەتمەكتىن باشقا ئامالى يوق ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. ئۇ مۇشۇ ئىشلارنى ئويلىغاندا، بېشى قېتىپ، نېمە قىلارنى بىلمەي قالدى. كۈن لىۈك سالام مۇراسىمى ئاياغلاشقاندىن كېيىن، جىن لاۋسەن، ما- تۆرە، شەمشىدىن ھاجى ۋە مەۋلانە مۇللا مۇھەممەتتېيار خەلىپەت- نى ئۆز ھۇزۇرىدا ئېلىپ قالدى ۋە ئۆزىنىڭ غەملىرىنى ئۇلارغا بىر قۇر چۈشەندۈرۈپ ئۆتتى.

كېڭەش ئەھلى ئىچىدە، جىن لاۋسەن كۆپ سورۇن كۆرگەن، تەجرىبىلىك ئەمەلدار ئىدى. ئۇ مانجۇ دائىرلىرىغا خىزمەت قىلىش داۋامىدا بۇرتدارچىلىق ئىشلىرىغا خاس نۇرغۇن قائىدە- يوسۇنلارنى ئۆگەنگەن بولغاچقىمۇ، ھاكىمىيەت ئىشلىرىدا خېلى كۆپ نەرسىنى بىلەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇزۇن يىللاپ قەش قەردە تۇرۇپ، قەشقەرلىقلەرنىڭ تارىخىنى، مەدەنىيەت ساپاسىنى ۋە خۇي- بەيلىنى خېلى چۈشىنىپ قالغانىدى. ئۇمۇ نۆۋەتتىكى داۋالغۇپ تۇرغان ۋەزىيەتتە، ئۆزىنىڭ سېدىقەگ بىلەن بىر نىيەت، بىر مەقسەتتە بولمىغاندا، قەشقەر ھاكىمىيىتىنى ئۇزاق قىچە چىڭ تۇتۇپ تۇرغىلى بولمايدىغانلىقىنى چۈشىنەتتى. ئۇ سېدىقەگكە تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ۋەزى- يەت توغرىسىدىكى قاراشلىرىنى ئىتراپلىق، تەبىئىي بايان قىل- دى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلاپلا:

— كىتابلاردا: «ئات ئۈستىدە يۇرت ئېلىش ئاسان، بىراق، يۇرتنى ئات ئۈستىدە باشقۇرۇش قىيىن». دەيدىغان بىر سۆز بار،— دېدى ئۇ كەكە ساقىلىنى سىلاپ تۇرۇپ،— ھەزرىتىم! نۆۋەتتە مۇنداق ئۈچ ئىشنى تەخمىنسىزلىك بىلەن ئورۇندىماق زۆرۈردۇر.

— قايسى ئۈچ ئىشنى دەيدىنلا، تۆرە؟

— تېزلىك بىلەن چېرىك توپلاش كېرەك، ھازىرچە پەي-
زاۋاتتا مېنىڭ ئىلكىمدە مەشق قىلدۇرۇلغان بەش مىڭدەك تۇڭ-
گان دېھقان چېرىكى بار. ئۆزىمىزنىڭ قىسچاق يىگىتلىرىمىز
بىلەن قوشۇلۇپ ئالتە - يەتتە مىڭ چېرىككە ئىگە بولالايمىز.
ئاندىن، كۈچادىكى راشىدىن غازى خوجام بىلەن يېقىندىن ئالاقە
باغلىماق لازىم. بىز ئىسلام ئاچقان ئىككى تەرەپنىڭ كۈچ
بىرلىكىدىلا ئاندىن مانجۇلار ئۈستىدىن ئاخىرقى ھېسابتا غالب
كېلەلەيمىز. بۇ بىرىنچىسى؛ ئىككىنچى، تېزلىك بىلەن يۇرت -
ئايماقلارغا مەئمۇرلارنى تەيىنلەش كېرەك. ئۇلار مۇقەددەس غا-
زىتىمىز ئۈچۈن ئاھالىدىن ئىشلىق، مال - مۈلۈك، پۇل - پۇ-
چەك سېلىق ئالسۇن. ئاندىن، دارامەتنى كۆپەيتىش ئۈچۈن، سو-
دىگەرلەردىن باج ئېلىش لازىم. دېھقانلاردىن سۇ پۇسى
ئالايلى...

سىدىق بەگ ئۆزى ئۈچۈن تامامەن يېڭى بولغان بۇ گەپ-
لەرگە ئەستايىدىل قۇلاق سېلىپ ئاڭلاۋاتاتتى.
— بىراق... — جىن شياڭيىڭ سۆزىنى توختىتىپ تۇرۇپ
قالدى.

— قۇلىقىم سىزدە، تۆرەم! — دېدى سىدىق بەگ ئۇنىڭ
سۆزىنىڭ داۋامىغا قىزىقىپ.

— سىز بىلەن بىز نەسەبىي تۆرە - خوجىلاردىن ئەمەس-
مىز. «نام - ئەمەلىك دۇرۇس بولسا، گېپىڭ يوللۇق بولىدۇ»
دېگەن سۆز بار. قەشقەر - ئۇيغۇر يۇرتى. بۇ خەق قەدىمىي،
مەدەنىيەتلىك ئۇلۇستۇر. ئۇلار يۇرت سوراڭ ئەنئەنىسىگە ئىگە.
ئۇلارنىڭ تارىخىدا نۇرغۇن مەشھۇر خاقانلار چىققان. شۇڭا،
ئۇلار يۇرتنى قانداق سوراڭنى سىز ۋە بىزدىن ئوبدان بىلىشى-
دۇ. بۇلارنى ئەڭ ياخشىسى شۇلارنىڭ ئۆزىدىن چىققان خوجىلار
ئارقىلىق ئىدارە قىلغاندا، ئىشىمىز كۆپ ئاسان بولارمىكىن!...
— ھەببەللى، ئىككىمىزنىڭ ئويلىغىنى بىر يەردىن چىق-

شى. مەنمۇ قەشقەرلىقنى خوجىلارسىز باشقۇرماق قىيىن ئىكەن، دەپ ئويلاپ قالغان. — دەپىدى سىدىق بەگ جىن شياكىيىنىڭ سۆزىنى تەستىقلاپ.

سىدىق بەگنىڭ ھۇزۇرىدىكى كېڭەشتە قوبۇل قىلىنغان قارار بويىچە، جاھانگىر خوجىنىڭ قوقاندا مۇساپىر بولۇپ تۇرۇۋاتقان ئوغلى بۇزۇرۇك خان تۆرىنى تەكلىپ قىلىپ كېلىدىغان بولۇشى. بۇ قارار كېيىنكى چاغلاردا قەشقەر دىيارىدا، ھەتتا پۈتۈن يەتتە شەھەر ھۇدۇتلىقىدا نۇرغۇن پاجىئەلەرنىڭ پەيدا بولۇشىغا سەۋەبچى بولدى.

نەزمە:

ياخشىدۇر ياماق تىكىمەك، سەۋر بۇلۇڭىدا ئۆتمەك،
چاپان تىكىپ بايلارغا ئەرزانامە يازغاندىن.
دوزاخ ئوتىنىڭ شەكسىز پەرقى يوقتۇر ھېچقانداق،
قوشنىدىن مەدەت ئېلىپ جەننەتسىزى بارغاندىن.

— شەيخ سەئىدى

تۆتىنچى باب

بۇرنى قوتانغا باشلاش

«ئۆيۈڭگە ئوت كەتسە، ئۆزۈڭ-
نىڭ چىرىغىدىن كۆر.»

— ئۇيغۇر خەلق ماقالى

مىلادى 1864 - يىلى، قىش پەسلى،

قىشنىڭ چىللىسى ئۈۈچىگە چىققان، ئىزغىرىن شامال
سويلاپ تۇرغان چاغلار ئىدى. سىدىقەگ تۇڭگانىيلاردىن
ھاتتۇرە، جىن لاۋسەن قاتارلىق چوڭلار بىلەن سوۋغا - سالام، تار-
تۇق - پىشكەشلەرنى ئېلىپ قەشقەردىن يولغا چىقىپ، يىگىرمە ئۈچ
كۈن دېگەندە، قوقانغا يېتىپ كېلىشتى. قوقاننىڭ كوچىلىرى
غوڭگىرە بولۇپ قالغان، بېسىلمىغان قار ئاتلارنىڭ ئىزىغىچە
چىقاتتى. تەسكەيلەردە ئىزغىرىن شامال ئادەملەرنىڭ يۈزىنى
يالاپ ئۆتسىمۇ، ئاپتاپ چۈشۈپ تۇرغان كۈننىڭ پاكار تاملار
ۋە ئۆگزىلەرنىڭ گىرۋەكلىرى ئېرىگەن قاردىن ھۆل بولۇپ
كەتكەنىدى.

بۇ كۈنى ئەتىگەندە، سىدىقەگلىەر ئوردىنىڭ ئالدىدىكى

رېگىستان مەيدانىغا ئەلگەندە، پۇت - فوللىرى كىشەنلەنگەن،
تونلىرى يىرتىق مەھۇسلار سوغۇقتا غالىلىداپ تىرىشىپ
شەھەر قازىنىنىڭ ھۆكىمىنى ئاڭلاپ تۇرۇشاتتى. خۇدايارخاننىڭ
ئىشەنچلىك ئايغاچچىلىرىنىڭ ئېنىقلاشلىرىغا قارىغاندا، بۇ مەھ
بۇسلار قىپچاق يېغىلىقىدا خۇدايارخانغا خىيانەت قىلغانلار
بولۇپ، قامال پەيتىدە، مەللەخانغا مەخپىي ئادەم ئەۋەتىپ،
«كېچىسى كېلىڭلار، دەرۋازىنى ئېچىپ بېرىمىز» دەپ، خۇدايار-
خاننىڭ تەختتىن غۇلىشىغا سەۋەبچى بولغانلار ئىدى.

— بىز ئەمەس! دەرۋازىنى ئېچىپ بەرگەنلەر قېچىپ
كېتىشتى! — يىغلامسىراپ ۋارقىرىدى مەھبۇسلارنىڭ بىرى.

ئەمما ئۇنىڭ سۆزىگە ھېچكىم پىسەنت قىلمىدى. جاللات.
خۇدايارخاننىڭ پەرمانىغا ئاساسەن، ئۇلارنىڭ قوللىرىنى قاير
رىپ ئارقىسىغا باغلىدى - دە، تونلىرىنىڭ ئېتىكىدىن بىر
پارچە كېسىۋېلىپ، ئۇلارنىڭ كۆزىنى تاڭغاندىن كېيىن، بورا
ئۈستىگە ئولتۇرغۇزدى ۋە «قالۇ ئىنناللاھى ۋە ئىننالىھىيى
راجىئۇن» دېگەن ئايەتنى ئوقۇپ، ھېلىقىلارنىڭ بوغۇزلىرىغا
خەنجەر سۈردى. قەتل قىلىنغانلارنىڭ ئىسپىق قانلىرى رېگىس-
تاننىڭ تاشلىرىغا چاچراپ، سوغۇقتا ھور چىقىراتتى...

بۇ كۈنلەردە مەللەخان تەختتىن چۈشۈپ، خۇدايارخانغا
قوقاننىڭ پادىشاھلىق تەختىدە ئۈچىنچى قېتىم ئولتۇرۇش

غېسىپ بولغانىدى. ئەمما، يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىنىڭ تىزكىنى موللا ئالىمقۇلنىڭ قولىدا ئىدى.

ھەرە چىشىدەك ئۈگەكلىك ئوردا سېپىلى پۈتۈنلەي سېرىق پىششىق خىشتىن پۇختا، مۇستەھكەم ياسالغانىدى. بۇ سېپىل سەككىز غۇلاچ ئېگىزلىكتە بولۇپ، خۇدايارخاننىڭ خان ئوردىسىنى ئوراپ تۇراتتى. ئۈستىگە تۆمۈر تاسما قېقىلغان قۇ-
ۋۇق دەرۋازىسىنىڭ ئىككى يېنىدىكى ئېگىز پەشتاختا ئىككىدىن تۆت ساقچى مىلتىقلىرىنى تۇتۇپ تىك تۇرۇشقانىدى. سېپىلنىڭ تۆت ئەتراپى تۆت يۈز قەدەمدىن بولۇپ، ھەربىر دوقمۇشتا بىردىن قاراۋۇلخانا بار ئىدى. بۇ قاراۋۇلخانلاردا كېچە - كۈن دۈز ساقچى تۇراتتى.

ئوردا دەرۋازىسىدىن ئوردا ئىچىگە كىرگەندە، ئوردىنىڭ ئىچىمۇ يەنە ئېگىز خىش تاملار بىلەن بۆلۈپ تاشلانغانلىقىنى كۆرگىلى بولاتتى. كۈنچىقىش ۋە كۈنپېتىش تەرەپلىرىدە ئوردا ساقچىلىرى تۇرىدىغان گازارما ۋە مەشىق قىلىدىغان كەڭ مەيدان بار ئىدى. مەيداننى بىر يول ئوتتۇرىدىن تەڭمۇتەڭ ئىككىگە بۆلۈپ تاشلىغانىدى. بۇ يول شاھىنشىن ① گە كىرىدە-
غان چوڭ ئىشىككە تۇتۇشاتتى. شاھىنشىننىڭ كەينىدە خۇدايار-

---

① شاھىنشىن — خان ئوردىسى، خاننىڭ دۆلەت ئىشلىرىنى بېجىرىدىغان ئىشخانىسى.

خاننىڭ خابغاھى - ئوردا ئايىملىرى تۇرىدىغان ھەرەم بار ئىدى. شاھىنشىن بىلەن ھەرەمۇ ئېگىز خىش تام ئارقىلىق بىر - بىرىدىن ئايرىۋېتىلگەنىدى. ھەرەمگە پەقەت باياتىنى ئىشىكتىن سەل كىچىكرەك يەنە بىر ئىشىك ئارقىلىقلا كىرىش ھۆمكىن ئىدى. بىراق، ھەرەمنىڭ ئىشىكى ئادەتتە تاقاقلىق بولاتتى.

خۇداپارخاننىڭ شاھىنشىنى بولغان قوقان ئوردىسىدا ئۇنىڭدىن ئىلگىرى نۇرغۇن خانلار سەلتەنەت سۈرگەن. كالىنىڭ تۈكىدەك سان - ساناقسىز يارلىق، پەرمانلار مۇشۇ ئوردىدىن پۈتۈن پەرغانە ئېلىگە جاكارلانغانىدى. ئوردا گەرچە ئەينى يىللاردىكىدەك ئۇنداق ھەشەمەتلىك، ئۇنداق سەلتەنەتلىك بولمىسىمۇ ۋە خېلىلا كىرىلىشىپ كوندىرىغان بولسىمۇ، ئەمما، ئۇنىڭدىن ماۋراتۇننەھر مېمارچىلىقىنىڭ ۋايىغا يەتكەن بىناكارلىق ئۆرنەك - ئۆسلۈبىنى كۆرۈۋېلىش مۇمكىن ئىدى. شاھىنشىننىڭ تاملىرىغا چېكىلگەن ھەر خىل گۈل نەقىشلىرى تۇخۇمنىڭ ئېقى ئارىلاشتۇرۇلغان گەج بىلەن ئىشلەنگەچكە، ھېلىمەم تاشتەك ھۈستەھكەم، قاشتېشىدەك پارقىراق، جۇلالىق ئىدى.

قاتمۇقات ساقچىدىن ئۆتكەندە ئاندىن شاھىنشىنغا - قوبۇلخانغا كىرگىلى بولاتتى. قوبۇلخانا دالان بىلەن زالىدىن تەركىب تاپقاندى. دالانىڭ ئىككى تەرىپىدە ئېگىز تۈۋرۈكلەر

بار ئىدى. بۇ تۇۋرۇكلەرنىڭ ئارىلىقلىرىغا ئېسىل يىپەكتىن دەرىپەردىلەر ئېسىلغانىدى. بۇ تۇۋرۇكلەرنىڭ ئالدى تەرىپىدە نىم سۇپىلار بار ئىدى. ئادەتتە قوبۇل ۋاقتىدا خاننىڭ ئىلتىماتىغا نائىل بولۇشنى تەقەززالىق بىلەن كۈتىدىغان ۋەزىر - ۋۇزىرالار، ئەمرۇل - ئۇمرالار، بەگ - بىگاتلار ۋە ئەكابر - ئەشەرەپلەر مۇشۇ سۇپىلاردا ئورۇن ئېلىپ ئولتۇراتتى.

شىنجاۋۇل سىدىق بەگ قىمچاق باشلىق قەشقەرلىقلەرنى قوبۇل بۇلغانا ئەچىگە باشلاپ كىرگەندە، خان تېخى خابگاھىدىن چىقىمىغانىدى. رەئىيەتنىڭ ھەممىسى «جانابى ئالىيلىرى» نى كۈتۈپ تاقىتى - تاق بولۇپ ئولتۇرۇشقانىدى.

بىردىنلا، ئۇدۇلدىكى شاھ سۇپا ئۈستىگە قۇرۇقلۇق مەرمەر تەختنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى دەرىپەردە قىمىرلاپ كەتتى. دەرىپەردە دىننىڭ كەينىدىكى ئالتۇن تاسىمىلار قېقىلغان ياسىداق ئىشىككە تىن سالام ئاغىسىنىڭ بېشى كۆرۈندى. ئۇ رەئىيەتكە ئورنىدىن تۇرۇش ئىشارىتىنى بېرىپ، قولىدىكى ئالتۇن ھاسىسىنى يەرگە ئۈچ قېتىم ئۇرۇپ قويدى. ھەممەيلەن دۈرىدە قوپۇشۇپ، ئىشىككە قاراپ قول قوشۇتۇرۇپ تۇرۇشتى.

دالاندىكى نىم سۇپىلارنىڭ بىرىدە ئولتۇرغان ئوردا ئور - كىستېرى شوخ «سەربازچە» مۇزىكىسىنى ئورۇنداشقا باشلىدى. «سەربازچە» مۇزىكىسىنىڭ تەڭكەش قىلىشى بىلەن، ئىشىكتىن خۇدايارخان كىرىپ كەلدى. ئۇ سەل قورساق سالغان، بۇغداي

مۆڭلۈك بىر ئادەم ئىدى. رەئىيەت باشلىرىنى سېلىشىپ چىقىپ تۇرۇشتى.

خۇدايارخاننىڭ ئارقىسىدىنلا مەھرەملەرنىڭ قورشاۋىدا ۋەلىئەھد كىرىپ كەلدى. خۇدايارخان يولۋاس تېرىسى قاپلانغان مەرمەر تەخت ئۈستىگە جايلاشقاندىن كېيىن، ۋەلىئەھد مۇ خۇدايارخاننىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى ياسىداق كۇرستا ئولتۇردى. بۇ چاغدا «سەربازچە» مۇزىكىسى ئەۋجىگە كۆتۈرۈلدى. ۋەلىئەھدنىڭ مەھرەملىرى شوخ مۇزىكا ساداسى ئىچىدە تەختنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ يېرىم ھالقا شەكلىدە قاتار تىزىلىشىپ ئۆرە تۇرۇشتى. خۇدايارخاننىڭ سول تەرىپىگە مىڭبېشى ئولتۇرىدىغان ئالتۇن ھەللىك بىر كۇرس قويۇقلۇق ئىدى.

خان تېخىچە باشلىرىنى ئېگىپ تۇرۇشقان رەئىيەتكە تىكلىنىش ئىشارىتىنى قىلغاندىن كېيىن، ھەممەيلەن بېشىنى كۆتۈرۈشۈپ، قول باغلىغىنىچە ئۆرە تۇرۇشتى. «سەربازچە» مۇزىكىسى توختىدى. مەرمەر تەخت ئالدىدىكى شاھ سۈپىنىڭ پەلەمپىدە ئۆرە تۇرغان ھۆدەبېچى دۇئاغا قول كۆتۈرۈۋىدى، قالغان رەئىيەتمۇ ئۇنىڭ بىلەن تەڭلا دۇئاغا قول كۆتۈرۈشتى: — دۈشمەنلەر خاراب، مۇناپىقلار بىتاپ بولسۇن... ئان

ھەزرىتىمنىڭ دۆلەتلىرىگە خۇدا تەۋپىقۇ — ئادالەت بەرسۇن!
دۇئادىن كېيىن، ھەممە يۈز سېپىسىدى. خان ھۆدەبېچىگە بىر نېمىلەرنى شەۋىرلاپ شەرەت قىلدى.

— مىڭبېشى، قوشبېگى، داموللا شىنخاۋۇل، جانابىي

شەيخۇلىئىسلام، ئاتالىق ۋە ئەمسالەھەرزەتكە جانابىي ئالىيلىرى
ئۆز ھۇزۇرلىرىدىن جايى مېھرىبانلىق ئاتا قىلدى! ①

— قەشقەرلىق سىدىق بەگ جانابلىرى ۋە ماتۇرە، جىن
لاۋسەن تۇڭگانىي جانابلىرىغا قىبلىگاھ جانابلىرى ئۆز ھۇزۇر-
لىرىدىن جايى مېھرىبانلىق ئاتا قىلدى!

ھۆدەيچى سانمغان ئادەملەر بىردىن - بىردىن شاھسۇپىغا
چىقىپ خانغا سالام ۋە تەزىم قىلغاندىن كېيىن، قاتار تۇرۇشقا
باشلىدى. شاھسۇپىغا بۇ كىشىلەر چىقىپ بولغاندىن كېيىن،
خان ھۆدەيچىگە يەنە بىر نېمە دەپ شىۋىرلىدى:

— پاراغەت ئاتا قىلدىلەر!

سىپاھلاردىن باشقا ئۆرە تۇرغانلارنىڭ ھەممىسى گۈررىدە
قىلىپ ئولتۇرۇشتى. ئۇ يەردىن، بۇ يەردىن يۆتەلگەن ئاۋاز
ئاڭلاندى.

ھۆدەيچى خانغا ئەرز قىلدى:

— ئانەھەرزىتىمنىڭ دۆلەتلىرىگە خۇدا تەۋپىقۇ - ئادالەت
بەرسۇن ... قەشقەرلىق سىدىق بەگ جانابلىرى ۋە لەسنىمە تىمىگە
ئىككى ئېغىز ئەرزىم بار، دەيدۇ.

خان «كەلسۇن!» دېگەن شەرەتنى قىلدى. ھەممەيلەننىڭ
كۆزى سىدىق بەگكە تىكىلدى.

چوڭ ئاق سەللە ۋە مەللە سەقەرلات پەشمەت كىيگەن
سىدىق بەگ قىپچاق خۇدايارنىڭ ئالدىغىچە تەزىم قىلىپ بار-
دى - دە، جاراڭلىق ئاۋاز بىلەن:

— ئەمسالامۇ ئەلەيكۇم شاھىنشاھ ھەزرەتلىرى، قىبلىگاھ
نىڭ دۆلەتلىرىگە خۇدا تەۋپىقۇ - ئادالەت بەرگەي! — دې-
دى. ئەزىزانە قەشقەرنىڭ دەرۋازىلىرى سىز ئۇلۇغ زات ئۇ-
چۇن ئوچۇقتۇر!

① جايى مېھرىبانلىق ئاتا قىلدى — ئۆز يېنىدا ئولتۇرۇشقا ئىجازەت
بەردى دېگەن مەنىدە.

خۇدايارخان ئالدىغا سەل ئېگىشىپ قويدى - دە: -
- قەشقەر دەرۋازىلىرىنى بىز ئۈچۈن ئېچىپ كەلدىڭىزمۇ؟ -
دەپ سورىدى.

- قىيىلگاھ! ھەر ئىش خۇدانىڭ خاھىشى بىلەن بولىدۇ.

بۇ چاغدا، خۇدايارخاننىڭ سول تەرىپىدىكى ئالتۇن ھەللىك كۇرستا ئۆرە تېپە چەكمىنىڭ ئۈستىدىن كەمەر باغلاپ، سادىغىغا قىلىچ ئېسىۋالغان، بېشىغا ئاق بەردە پاپاخ كىيگەن، پاناق بۇرۇنلۇق، كەكە ساقال، قىيىق كۆز، بۇغداي ئوڭلۇك، ئۆزىنى توختاتقان بىر كىشى - بۇ موللا ئالمىقۇل ئىدى - قۇرئاندىن قىسقا بىر ئايەتنى ئوقۇپ، خۇدايارغا ئەڭ ئالىي تىمەلەكلەرنى بىلدۈرگەندىن كېيىن مۇنداق دېدى:

- ئىمامى زامان، خەلىپە ئىي رەھماننىڭ مەقسىتى پەقەت يۇرت ئېلىشلا ئەمەس، دىن ۋە مىللەت دۈشمەنلىرىنى پاش قىلىپ، سىز ۋە بىزنى مۇھەممەت مۇستاپا سەللەلله ھۇ ۋەسسەلەم نىڭ يۈرگۈزگەن مۇقەددەس يولىغا يېتەكلەشتۈر. ئانھەزرەت شاھىنشاھىمىز ھەممىدىن ئاۋۋال ئىنساپ ۋە ئىماننى ئويلايدۇ.

- بەرھەق! - دەپ موللا ئالمىقۇلنىڭ سۆزىنى دەرھال ماقۇللىدى سىددىق بەگ، - ئەدلى - ئىنساپ بىلەن ئېيتقاندا، ئالتە شەھەردە ئىسلام تەرىقىتىنىڭ جارى بولۇشىغا، بىزلەرنىڭ كاتتا بەخت - دۆلەتكە مۇيەسسەر بولالىشىمىزغا كۇچالىق خۇجاملار سەۋەبچى بولغانىدى، ئۇلار ھەممىدىن ئاۋۋال ئىسلام ئېچىپ، ئادالەت تۇغىنى كۆتۈرۈپ چىقىمىغان بولسا، بىزنىڭ ھەددىمىز ئەمەس ئىدى. ئەمما ئالتە شەھەردە باشباشتاق ئادەم لەر پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ غەلبان كۆتۈرۈپ، تىنچ پۇقرالارنى ئۆلتۈردى. ئۇلار يامان ئادەملەر بىلەن شېرىك بولۇشۇپ قالايىمقانچىلىق چىقىرىشىۋاتىدۇ. قەشقەرلىقلەرنى خوجىلارسىز باشقۇرغىلى بولمايدىكەن. شۇ ۋەجىدىن، بىز كەمىنە بېچارىلەر.

ئىك بىز ئەرۋى ئانھە زىرىتىمگە مەلۇم بولغايسىكى، ئۆزلىرىنىڭ كۈن نۇرى بولغان بىباھا بۈزۈك خان تۆرەمنى ئىنايەتلىك قىلىپ بىز تابان ئەۋەتكەن بولسىلا. ئۇل ھەزرەتنىڭ مۇبارەك قەدەملىرىنىڭ قەشقەرگە يېتىشى بىلەن خىرە كۆزلىرىمىز روشەن ۋە بۇ ۋەيران مەملىكىتىمىز گۈلشەن بولاتتى. بىز كەمىنە پەقىرلەر شاھىنشاھ ئالىيلىرىدىن بۇ ئىشنى كۆپتىن - كۆپ ئۈمىد قىلىپ، مۇبارەك ھۇزۇرلىرىغا كېلىپتەيمىز.

سىدىقەگە قىچاق مەقسەت - مۇددىئاسىنى بىلدۈرۈپ بولغاندىن كېيىن، دەرۋىش ھۆدەيچىگە قارىدى. ھۆدەيچى قىزىل مەشۇت يىپ بىلەن چىكىلگەن يۈگەكلىك خەتنى بېشىدىن ئېگىز كۆتۈرۈپ موللا ئالىمقۇلغا سۇندى، موللا ئالىمقۇل ھۆدەيچىنىڭ قولىدىكى ھېلىقى خەتنى ئېلىپ بىر قۇر كۆز يۈگۈر-تۈۋەتكەندىن كېيىن:

— قەشقەرلىق سىدىقەگە جانا بىلىرىنىڭ ئانھە زەت ئالىيلىرىغا تارتۇق - پىشكەشلىرى بار ئىكەن، — دېدى قولىدىكى خەتنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ.

خۇدايارخان قېنى ئوقۇڭ، دەپ ئىشارەت قىلىۋېدى، موللا ئالىمقۇل تۈۋەندىكىلەرنى ئوقۇدى:

«شاھىنشاھ ئالىيلىرىغا ئېگەر - جابدۇقلۇق توققۇزدىن توققۇز يۇلتۇز ئارغىمىقى، توققۇزدىن توققۇز بوغچا تون - سەرىپاي، توققۇزدىن توققۇز ئىسپىھانى قىلىچ، توققۇزدىن توققۇز پەرەڭ مىلىتىق، توققۇزدىن توققۇز يامبۇ، توققۇزدىن توققۇز ھارۋا نان، توققۇزدىن توققۇز تاغار گۈرۈچ، توققۇزدىن توققۇز قوي ۋە ھاكازالار...»

موللا ئالىمقۇل خەتنى ئوقۇپ تۈگىتىپ، قەغەزنى پېشانىسىگە كۆتۈردى ۋە ئىككى قوللاپ خۇدايارخانغا ئۇزاتتى. خۇدايارخان تارتۇق - پىشكەشلەرنىڭ تىزىملىكىنى قولىغا ئېلىپ، ھۆدەيچىگە ئىشارەت قىلىۋېدى، ھۆدەيچى تېز كېلىپ خانە

نىڭ قولىدىكى ھېلىقى قەغەزنى ئېلىپ سۆيىدى ۋە يانغا ئۆتۈپ تۇردى.

خۇدايارخان ھۆدەيچىگە:

— بۇزۇك خان تۆرە ھۇزۇرى مۇبارەككە تەكلىپ قىلىنسىن! — دېدى.

— قۇللۇق، بۇزۇك خان تۆرە ھۇزۇرى مۇبارەككە ھازىر بولسىن، — دېدى ھۆدەيچى ئىككى پۈكلىنىپ تەزىم قىلىپ ۋە كەينىچە مېڭىپ زالغا چىقتى.

بۇزۇك خان تۆرە جاھانگىر خوجامنىڭ ئوغلى بولۇپ، جاھانگىر خوجا قەشقەرگە بېسىپ كىرگەندە، قوقاندا ئانىسىنىڭ قورسىقىدا قالغانىدى. جاھانگىر خوجا گۈلباغنى ئالغان كۈنى ئۇنىڭ تۇغۇلغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلايدۇ. جاھانگىر خوجا:

«قەشقەرنى «بۇزۇك»^① دەيدۇ. ئوغلۇمنىڭ ئىسمىمۇ «بۇزۇك خان» بولغاي» دەپ ئات قويۇپ بەرگەنىدى. كېيىن جاھانگىر خوجا خاقانىي چىنىنىڭ ئەسكەرلىرى تەرىپىدىن ئەسىر ئېلىنىپ، بېيجىڭگە ئېلىپ بېرىلىپ، ئۇ يەردە ئۆلتۈرۈلدى. بۇزۇك خان قوقاندا چوڭ بولدى. سىدىق بەگ قوزغىلاڭى جاھانگىر خوجا يېغىلىقىدىن 30 نەچچە يىل كېيىنكى ئىش ئىدى.

ھۆدەيچى «ھۇزۇرى مۇبارەك» كە كىرىپ، خانغا تەزىم قىلدى.

— قىچقاردىڭمۇ؟ — دېدى خان.

— قىچقاردىم، ئالىلىرى!

— ئىزىن بېرىمىز!

ھۆدەيچى تەزىم قىلغان پېتى كەينىچە شۇخشۇپ مېڭىپ، بىرىنچى بۆلۈمنىڭ دالىنىغا چىقتى ۋە دالاندا كۈتۈپ تۇرغان بۇزۇك خان تۆرىنى «ھۇزۇرى مۇبارەك» تەرەپكە يولغا سالدى.

① بۇزۇك — ئۇلۇغ، كاتتا مەنىسىدە.

83

بۇزرۇك خان تۆرە «ھۇزۇرى مۇبارەك» نىڭ بوسۇغىسىدا توختاپ، خانغا ئېگىلىپ تەزىم قىلدى ۋە خاننىڭ يېنىدىكىلەرگە يېرىم تەزىم ئىشارىسىنى بەردى.

— ئىشلىرىڭىز ياخشىمۇ، خوجىزادەم؟ — دەپ سو-رىدى خان.

— دۇئالىرىنىڭ بەرىكىتىدە، قىيلىڭاھ! — دەپ جاۋاب بەردى تۆرە.

خان موللا ئالىمقۇلغا قارىدى — دە:

— بۇ يىگىت قەشقەرلىق خوجىزادىلەر ئارىسىدا ئوبدان كۆرۈنىدۇ! — دېدى.

موللا ئالىمقۇل ئورنىدىن قوزغىلىپ قويدى:

— پەيزى شاھىنشاھى!

— خوجىزادەم، مەن سىزنى قەشقەر ھۇدۇتلىقىغا ئەمىر قىلىماقچى بولىدۇم، — دېدى خان ۋە تىزىمنىڭ ئاستىدىن بىر قەغەزنى ئېلىپ موللا ئالىمقۇلغا ئۇزاتتى، — ئوقۇڭ، داموللا! موللا ئالىمقۇل ئورنىدىن تۇرۇپ قەغەزنى ئېلىپ سۆيدى، ئۇنىڭغا ئەگىشىپ جايى مېھرىباندىكى ئەيىنلارمۇ تەڭ ئورنىدىن تۇرۇشتى.

موللا ئالىمقۇل تۆرە تۇرۇپ يارلىقنى ئوقۇدى:

«بەئىسى سۇبھانەھۇ ئەمرۇللاھى پەرزەتۇن ۋە ئەمرۇننا ۋاجىپ. بىز كىم پەرغانە مەملىكىتىنىڭ خاقانى سۇلتان ئىبىن سۇلتان ئەننى سەئىد خۇدايارخان سۆزىمىز: جۇلۇسى سالىسە-مىزنىڭ ئۈچىنچى سەناسى مۇتابىقى 1283 — ھىجرىيە ماھىي جەددەنىڭ يىگىرمە بەشىنچىسى ئۇشۇ يارلىقىمىز بەردۇق. قەشقەرلىق خوجىزادە بۇزرۇك كىم، مەزكۇر خوجىزادە بۇزرۇك ئىبىن جاھانگىر خان تۆرەمنى شەرىئى شىرىپ ئۆزى ئۈستىۋار تۇرۇپ، ئەمىرىمىزگە ئىنقىيات ئېيتىپ، قەشقەر مەملىكىتىنىڭ ئەمىرلىك ئومرى ۋە زايىپلىرىمىزنى كەماپەنبەغى ئادا قىلغاي

دەپ، ئەدائىي خەدەھە ئەسناسى بىز ئومۇرى ۋەزىيە موقلەقەلىنان
دارسەلتەنەسەنىڭ ھەقىقىي شەرئىيىسىگە خىيانەت قىلىشتىن
ئىجتىناپ، ئادالەتتىمىز ئەينىكىنى دانائەت غۇبارىنى بىلەن
خالالدار ئەيلەشتىن پەرھىز، ئەرزى دار پۇقرايۇ - پەقىر
سۈرئىتى ئىستىمائىدە ئىخمال ۋە سۇسۇلۇق كۆرسەتمەي، ئىستىشار
ئادالەتتىمىز كۈشىشىدە سۈبەيى - شام مەشغۇل ۋە مەبزۇل
دەققەت ۋە ئىتتىبار تام قىلغاي دەپ ۋە يەنە مەزكۇر ئىسىمگە
يارلىق مەكتۇپ بولمىش مۆھرى شاھانمىز بىلەن ئۇششۇ
يارلىقنى تەكىت ۋە تەقىز قىلدۇق.

موللا ئالىمقۇل يارلىقنى ئوقۇپ تۈگەتكەندىن كېيىن، ئۇنى
ئىككى قوللاپ خۇدايارخانغا ئۇزاتتى.

خۇدايارخان يارلىقنى ئېلىپ ئۇدۇلىدا باش ئېگىپ تۇرغان
بۇزۇرۇك خان تۆرىنى شەرەت قىلدى. بۇزۇرۇك خان تۆرە يۈگۈرۈپ
كېلىپ، يارلىقنى قولغا ئالدى - دە، سۆيۈپ ۋە ئۇنى
سەللىسىگە سانچىپ، كەينىچە مېڭىپ ئاۋۋالقى ئورنىغا بېرىپ
توختىدى.

دۇئادىن كېيىن، ھۆدەيچى بۇزۇرۇك خان تۆرە بىلەن
سىدىقەگە كىمخاب تون كىيگۈزدى. بۇزۇرۇك خان تۆرە كىمخاب
توننى كىيىۋالغاندىن كېيىن، «ساخاۋەتتە ھاتەمىي تەيدىن،
ئادالەتتە نوشرۋانىي ئادىلدىن ئارتۇق بولغان» خۇدايارخاننىڭ
ھەققىگە يەنە يېڭى دۇئالار ۋە ھەمدۇ سانالار ئوقۇدى.
گويا «ئەمرۈلىۋىئىمىن» نى كۆمدى ۋە ئۆزىمۇ قاينىدى. شۇ
نىڭدىن كېيىن مۇراسىم ئاياغلىشىپ، بۇزۇرۇكخان تۆرە، سىدىقە
بەگ قىپچاقلار ئاستا - ئاستا كەينىچە مېڭىپ، بىرىنچى
بۆلۈمگە ۋە ئۇ يەردىكى رەئىيەتنىڭ تەبرىكلىرىگە كۆمۈلۈپ
دالانغا چىقىشتى.

خەيرلىك كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بۇزۇرۇك خان تۆرە خۇدايار-
خاننىڭ يارلىقنى ئېلىپ جابدۇندى - دە، سىدىقەگە قىپچاق،

ماتۇرە ۋە جىن لاۋسەن تۇڭگانىيلارنىڭ ھەمراھلىقىدا قەشقەرگە قاراپ يولغا چىقتى. موللا ئالىمقۇل خۇدايارخاننىڭ ئەمرىگە بىنائەن، بۇزۇرۇك خان تۆرەمگە ھەمراھ قىلىپ ھەمدەم باتۇر بېشى، ئابدۇللا يۈزبېشى، غازى پەنساد، ھېيىت مۇھەممەت يۈزبېشى، تۇراپ خوجا ياساۋۇلبېشى قاتارلىق ئاتىمىشتەك ئادەمنىمۇ قوشۇپ قويدى.

بۇزۇرۇك خان تۆرەملەرنى يولغا سېلىپ بىر ھەپتە ئۆتكەندە، ياساۋۇل بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن موللا ئالىمقۇلنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ، بۇخارا ئەمرىدىن يارلىق كەلگەنلىكىنى خەۋەر قىلدى. بۇ يارلىقتا: «پىسكەنتلىك ياقۇببەگ دېگەن بىرى مەللەخانغا باش ئەگمەي بۇخاراغا قېچىپ كەلگەنىكەن. ئۇنى بىرقانچە ۋاقىت ھەپسىدە تۇتتۇم ۋە يەنە مۇساپىر ئىكەن دەپ، ئۇنىڭغا مەرھەمەت - شەپقەت قىلىپ، ئۆز يېنىغا يېقىن جايدىن ئورۇن بەردىم. لېكىن ئۇ ماڭىمۇ ھىيلە ئىشلىتىپ قېچىپ كېتىپتۇ. سىلەر تەرەپكە يېتىپ بارغان ھامان، ئۇنى دەم قىلىچىنىڭ تىغىدىن ئۆتكۈزگەيلا! مۇبادا يارلىقنى كېچىكتۈرسىلە ياكى ئىجرا قىلمىسىلا، بۇخارا ئەمرىنى ئۆزىنىڭ نۇسرەتلىك ئەسكەرلىرى بىلەن پەرغانە ۋىلايىتىنىڭ ئۈستىدە كۆرگەيلا. ئەگەر، پۇقرايۇ پەقىر، ئاجىز - مىسكىنلەر ئاتلارنىڭ ئايىقىدا قېلىپ يانجىلىدىغان بولسا، ئۇلارنىڭ ئۇۋالى سىلەرگە بولىدۇ. ۋەسسالام، سۆز تامام!» دەپ يېزىلغانىدى.

موللا ئالىمقۇل بۇخارا ئەمرىنىڭ يارلىقىنى دەرھال خۇدايارخانغا كۆرسىتىۋېدى، ئۇ:

— مىڭبېشى جانابلىرىنىڭ بۇ ھەقتە بىزگە بېرىدىغان مەسلىھەتنى قانداقكىن؟ — دېدى.

موللا ئالىمقۇل بۇ ھەقتە بۇرۇنلا ئويلىنىپ بىر قارارغا كېلىپ بولغانىدى:

— ئانھەزىرتىم، قەشقەرلىقلەردە: «يىلاننى خەقنىڭ قولى

يىلەن تۆت» دېگەن بىر گەپ بار. مېنىڭچە، ياقۇببەگنى بۇزۇك خانغا قوشىپكى قىلىپ تەيىنلەپ ئەۋەتسەك، ئىشى پۈتسۇدۇ.

خۇدايارخان ئالىمقۇلنىڭ بۇ ئەقلىگە ئاپىرىن ئوقۇدى - دە، شۇنداق قىلىشقا يارلىق بەردى.

بۇخارا ئەمرىنىڭ يارلىقىدا تىلغا ئېلىنغان ياقۇببەگ ئەسلىدە پىسكەنتنىڭ قازىسىنىڭ ئوغلى بولۇپ، داۋۇل باھادىر دېگەن كىشىنىڭ ئوغلى گادايباي مەمەدەلى خان تەرىپىدىن پىشخى دېگەن يۇرتقا ھاكىمبەگلىككە تەيىنلەنگەندە، ياقۇببەگ شۇ ئادەمگە مۇلازىم بولغانىدى. كېيىن ئەمىر نەسرۇللا بىلەن گادايباي ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن بىر قېتىملىق ماجىرادا گادايباي يېڭىلىپ قولغا ئېلىنغاندا، ياقۇببەگ تاشكەنتتىكى بەگ پاچىسى، تاشكەنت ھاكىمى نارمۇھەممەت قوشىپكىنى پازاھ تارتىپ، ئۇ يەرگە قېچىپ كەلگەنىدى.

نارمۇھەممەت قوشىپكىنىڭ ياردىمى بىلەن - ياقۇببەگ ئاۋۋال ئەۋلىيا ئانا (ئالمۇتا) غا، ئاندىن كېيىن، ئاقمېچىتكە ھاكىم بولدى. بۇ چاغدا، ئۇ يىگىرمە ئۈچ - يىگىرمە تۆت ياشلاردا ئىدى. ياقۇببەگ سىر دەرياسىنىڭ بېلىقىنى سۈيى بىلەن قوشۇپ رۇسلارغا قىرىق مىڭ قىزىل تىللاغا سېتىپ قويۇپ، ئاقمېچىتنىڭ ھاكىملىق ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلاندى. مەللە خان تەختكە چىقىپ، قىپچاقلار ئىككىنچى نۆۋەت باش كۆتۈرگەندە، ياقۇببەگ مەللەخانغا: «مەن كەمىنە ئاجىز قۇلىلىرى خان ھەزرەت ئالىيلىرىنىڭ مۇبارەك دىدارىنى كۆرۈپ، بوسۇغىلىرىنى تاۋاپ قىلسام، توپىسىنى سۈزە ئورنىدا كۆرۈمگە سۈرتۈپ، خىزمەتكارلىقىنى قىلىپ يانسام، بۇ ئارزۇيۇمنىڭ قوبۇل قىلىنىشىغا مۇشەررەپ بولۇشنى ئۈمىد قىلىمەن» دەپ خەت ئەۋەتكەنىدى. مەللەخان ياقۇببەگنىڭ تەلىپىنى ماقۇل كۆرۈپ، «كەلسۇن» دەپ يارلىق چۈشۈردى. ياقۇببەگ يارلىقنى تاپشۇرۇۋالغاندىن

كېيىن، ئاقمېچىتىگە ھاكىم بولۇپ تۇرغان مەزگىلىدە قازاق، قىرغىز ئولۇسلىرىدىن يىغىۋالغان ھېسابسىز مال - مۈلۈكلىرىدىن تارتۇق - پىشكەشلەر تەييارلاپ، توققۇزدىن توققۇز قىرغىز، قازاق قىزلىرىنى رەڭمۇ رەڭ ئېسىل كىيىم - كېچەك، زىبۇ زىننەتلەر بىلەن، توققۇزدىن توققۇز ياش ساقال، بەرنا ئوغۇللارنى خىلمۇ خىل ئالىي ئۈستىباش، ئۆتكۈر قىلىچ ۋە خەنجەرلەر بىلەن، توققۇزدىن توققۇز قازاق ئېتىنى قالماق ئېگەر - جابدۇقلىرى بىلەن ياساپ - جابدۇپ، ياخشى سائەت، ياخشى كۈنلەرنىڭ بىرىنى تاللاپ، قوقان شەھىرىگە بېرىپ، ھۇزۇرى مۇبارەكتە مەللەخان بىلەن كۆرۈشتى. ياقۇببەگنىڭ بۇنداق تارتۇق - پىشكەشلىرىدىن زىيادە مەمنۇن بولغان خان پادىشاھلارغا خاس سېخىيلىق بىلەن ئىنئام - ئېھسانلارنى ئىلتىپات قىلىپ، ئۇنىڭ دەرىجىسىنى ھەممە سەر - كەردە، قوماندان ۋە ئەمەلدارلىرىدىن يۇقىرى قىلىپ، يۇرتىغا قايتۇردى. شۇ چاغقىچە دەشتى قىپچاق خانى تەرىپىدىن باشقا ئەمەلدارلارغا بۇ تەرىقىدە تارتۇق - پىشكەشلەر كەلمىگەنىدى.

ياقۇببەگ ئاقمېچىتىنىڭ ھاكىملىقىغا يېڭىباشتىن تەيىنلەنگەندىن كېيىن، ھاكىم، ۋەزىر، قوماندان ۋە ئەمەلدارلارنىڭ قىزغىنىش - كۆرەلمەسلىكى ۋە ئاداۋەتلىرى بىراقلا قوزغالدى. ئۇلار ياقۇببەگكە زەربە بېرىپ ئاجىزلىتىش، بەلكى، ئۇنى يىقىتىشقا ھەرىكەت قىلىشقا باشلىدى. ياقۇببەگنىڭ مۇشۇنداق زور تارتۇق - پىشكەشلەرنى خانغا سۆڭۈكۈتۈشتىكى غەربى ئاشكەنتىنىڭ ھاكىملىقىنى قولغا كەلتۈرۈش ئىدى. ئۇ ھاكىملىق قولغا كەلگەندىن كېيىن، غايىبىتىن غەلىبە ئاتا قىلغۇچى ئۇلۇغ تەڭرى پادىشاھلىق تەختىنى قولۇمغا كىرگۈزۈشكە مۇيەسسەر قىلىسا ئەجەب ئەمەس، دەپ ئارزۇ قىلاتتى. بۇ ئارزۇ ئۇنىڭ دىلىغا ئاشقا ئويۇلغاندەك چوڭقۇر ئورنىپ

كەتكەنىدى.

ئەمما، ئوردا ئەمەلدارلىرى ۋە قوماندانلار، ياقۇببەگنىڭ ئوردىغا ئېلىپ كەلگەن تارتۇق - پىشكەشلىرى ئۆزى قولغا چۈشۈپ كەن مال - دۇنيالىرىنىڭ ئوندىن بىرىگە، بەلكى يۈزدىن بىرىگە توغرا كېلىدۇ، ئۇنىڭ يىغىنۋالغان ئولجا - غەنىيمەتلىرى ھەددى - ھېسابسىز بولۇپ، ئۇنىڭ تاشكەنتكە، بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ كاتتا بىر يۇرتقا ھاكىم بولۇش تەمەسى بار ئىكەن، مۇبادا خان ھەزرەتلىرى ئۇنىڭغا تاشكەنت ياكى بىر كاتتا يۇرتنىڭ ھاكىملىقىنى ئىلتىپات قىلىپ بەرسە، ئۇنىڭ دۆلەتنىڭ بەخت - پاراۋانلىقىنى خاراب ۋە ۋەيران قىلىپ، تۈزكۈرلۈك قىلىدىغانلىقى چىرايىدىن مەلۇم بولۇپلا تۇرىدۇ» دەپ، مەللەخانغا ئارقا - ئارقىدىن شىكايەت قىلىشقا باشلىدى. خانمۇ ئۇلارنىڭ بۇ شىكايەتلىرىگە ئىشىنىپ، «ئاقسېچىمىزگە بېرىپ ياقۇببەگنى تۇتۇپ، پۈتۈن مال - مۈلكى بىلەن قوشۇپ ئوردىغا ئېلىپ كېلىڭلار!» دەپ قىرىق ئاتلىق ياساۋۇلنى ئەۋەتتى. ياقۇببەگ ھىيلە - مەكرلەرنى پۇختا ئىگىلەپ، ۋايىغا يەتكۈزگەنىدى. ياقۇببەگ ياخشى كۈننىڭ يامىنى بولۇپ قالسا دەپ، ئىشنى بۇرۇندىنلا پۇختا قىلىپ، خاننىڭ خاس مەھرەملىرىدىن ئابدۇللا يۈزبېشى قاتارلىق بىرنەچچە كىشىنى زور ئىنئام - ئېھسانلار ھېسابىغا ئوردىدىكى گەپ - سۆزلەردىن ئۆزىنى خەۋەرلەندۈرۈپ تۇرۇشقا سېتىۋالغانىدى. بۇ مەھرەملەرمۇ «ۋەدىگە ۋاپا قىلىڭلار» دېگەن ھەدىسىنىڭ روھى بويىچە، بۇ يامان خەۋەرنى ياقۇببەگكە ئالسىمۇرۇنلا يەتكۈزۈپ بولغانىدى. ئۇ تەڭگە - تىللا، نەق ئالتۇنلىرىنى ئېلىپ، كونا خىزمەتكارى ئالدراج دادىشاھ بىلەن بۇخارا شېرىپكە قاراپ قاچتى. ئۇلار سىر دەرياسى بويىغا يېتىپ كەلگەندە، مەللەخان ئەۋەتكەن ھېلىقى ياساۋۇللارمۇ ئارقىدىن قوغلاپ كېلىپ قالدى. ھېلىمۇ ياقۇببەگ بىرنەچچە ئۆچكىنى تۇلۇمچە قىلىپ سويدۇرۇپ،

تېرىسىنى ئېلىۋالغانىكەن. تۇلۇملارنى پۈۋلەپ ئىچىگە بەل تولدۇر-
غاندىن كېيىن، ئۇلارغا مىنىشىپ، ئۇ قاتقا ساق - سالامەت
ئۆتۈۋېلىشتى. خۇدايارخان ئۈچىنچى قېتىم قوقان
تەختىگە چىققاندا، ياقۇببەگمۇ پۇرسەتنى غەنىيمەت بىلىپ،
«سەمەرقەنتكە بېرىپ، بۇزۇكۋارلارنىڭ مازارلىرىنى زىيارەت
قىلىپ، تۇغلىرىنى قېقىپ، يېتىم - يېسىرلارغا نەزىر - سەدىقە
بېرىپ، ئەمىر ھەزرەتلىرىنىڭ ھەققىگە دۇئا ئېلىپ كەلسەم»
دەپ، بۇخارا ئەمىرىدىن رۇخسەت ئېلىپ، سەمەرقەنتكە كېلىۋالدى.
يەنە ئۇ يەردىن پەرغانە ۋىلايىتىگە قېچىپ بېرىپ، موللا ئالىيىقۇلنىڭ
ھىمايىسىگە كىرىۋالدى. دېمەك، تەقدىر ئەزەل دېگەن شۇنداق
ئۇستا چاقچاقچى ئىدى، زامان - زامانلاردىن بېرى كىشىلەرنى
قولسىدا ئوينىتىپ كەلگەن بۇ تەقدىر ياقۇببەگنىمۇ
زامان ھادىسىلىرىنىڭ ۋە ئۆزگىرىشلەرنىڭ زىيان - زەخمەتلىرىدىن
ساق - سالامەت قۇتۇلدۇرۇپ، ئاخىرى ئۇنى قوقاندىكى موللا
ئالىيىقۇلنىڭ يېنىغا ئەپكېلىپ تاشلىغانىدى.

موللا ئالىيىقۇل خۇدايارخان بىلەن دېيىشكىنى بويىچە، بىر
كېچىسى ياقۇببەگنى ئالدىغا چاقىرتىپ كېلىپ، بۇخارا ئەمىرىدىن
كەلگەن خەتنى ئۇنىڭغا كۆرسىتىپ مۇنداق دېدى:

— سىزنىڭ ئەمدى پەرغانە ۋىلايىتىدە تۇرۇشىڭىز ياخشى
ئەمەستەك قىلىدۇ. مېنىڭ مەسلىھەتىم شۇكى، بۇزۇك خان
تۆرەمنى سىدىقەبەگنىڭ ئىلتىماسى بويىچە قەشقەرگە ئەۋەتكە-
نىدۇق. ئۇ زات يۇرتدارچىلىق رەۋىشى ۋە ئەسكەرلىك ئىشلىرىد
دىن خەۋەرسىز بىر بىپەرۋا ئادەم. شۇڭا ئانھەزىتىم سىزنى
قەشقەرگە قوشىپكى قىلىپ ئەۋەتىشىنى لازىم تاپتى. سىز
دەرھال بۇزۇك خاننىڭ ئارقىسىدىن قەشقەرگە ئاتلىنىڭ. قانچە
تېز بولسا شۇنچە ياخشى، بىز سىزنىڭ قوشىپكىلىشىڭىزگە تەيىن
لەنگەن ئىنايەتنامىڭىزنى تۆرەمگە ماڭغۇزۇۋەتتۇق.

قوبۇلدىن كېيىن، ياقۇببەگ دەرھال قايتىپ كېلىپ،

قەشقەر سەپىرىنىڭ تەرەددۇتىگە چۈشتى. بۇ ئىشنىڭ پايدا -
زىيىنىنى دەڭسەپ، كېچىچە زادىلا كىرىپك قاقمىغان ياقۇبىمى
ئاڭ قۇشلىرىنىڭ سايىرىشى بىلەن ئويغىنىمى كەتتى. ئۇ
مۇشۇ ئاپتا، ئۆزىنى تەن - تېنى ياپراپ كىمىخاب تونلىرىغا پاتماي
كېتىۋاتقاندىك، ئامەت ئېتىغا مىنىپ، كۆك سامادا پەرۋان
قىلىۋاتقاندىك، ئۇزاقتىن بېرى ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ كېسەل
ئازابىنى تولا تارتىپ، مانا ئەمدى ئىشىك ئالدىغا
چىققاندا، ئاسماندا پارلاپ تۇرغان كۈننى كۆرگەندىك، يەر
ئۈستىدە ياشاشنىڭ ئۆزى قانچىلىك راھەت - پاراغەتلىك
ئىكەنلىكىنى بىلگەن ئادەمدەك ھېس قىلدى.

ئامەت ئۇنىڭغا قۇچاق ئېچىپ كۈلۈپ بېقىۋاتاتتى. ئۇ
بىرەر يۇرتقا بەگ بولۇپ، ئەتراپىغا بىر توپ ئۆتكۈر، قەيسەر يىگىت -
لەرنى توپلاپ، ھىيلە - مىكىر ئىشلىتىش، ئالداش، تەھدىت سېلىش،
دوق قىلىش... ۋە ھاكازالارنىڭ ياردىمى بىلەن تۈركىستان تەۋەسى -
دىكى باشقا بەگلەرنى، ھاكىملارنى بىرىنىڭ كەينىدىن يەنە بىرىنى
ئاغدۇرۇپ تاشلاشنى ئۇزاقتىن بۇيان كۆڭلىگە پۈكۈپ كەلگەنىدى. ئۇ،
ئۇزاقتىن بۇيان، مانا مۇنداق مەقسەتلەر ئۈچۈن تىنماي كۈرەش
قىلدى. پەرغانە ۋادىسىدا، ئۇنىڭ بۇ ئۈمىدلىرىنىڭ ئىشقا
ئېشىشىغا زادىلا پۇرسەت كەلمىدى، ھەتتا بىرنەچچە قېتىم
ئۇنىڭ بۇ قىمغىر مۇددىئالىرى باشقىلارغا سېزىلىپ قېلىشقا
تاس قالدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ تەلۋە ئۈمىدلىرىنى ۋە بېشىنى
كېسىشكە كۆتۈرۈلگەن قىلمىچتىن ئارانلا قۇتۇلدۇرۇپ قالالدى...
ئەمما ئۇ ئۆزىنىڭ نىيىتىدىن زادىلا يانمىدى.
يەتتە شەھەر تەۋەسىدە، شۇ چاغلاردا غەلىيانلار ئۆي توشقىنى -
دەك كۆپەيمەكتە ئىدى. بالا ئاتىغا، ئانا بالىغا،
قېرىنداش قېرىنداشقا قارشى قىلىچ كەلتۈرۈش بۇ ئەلدە
ئەزەلدىن بىر ئادەت بولۇپ قالغان. بۇنىڭدىن باشقا، چوڭ -

كىچىك شەھەرلەردە، ۋىلايەت، ئايماقلاردا بەگلەر، ھاكىملار بار ئىدى. ئۇلارنىڭ دەپىسى دۇنياغا، شانۇ - شەۋكەتكە، ھاكىمىيەت، يۇرتدارچىلىققا بولغان ئىشتەيلىرى قىزىپ كەتكەنىدى. شۇڭلاشقا، ياقۇببەگنىڭ كۆڭلى قەشقەر تەۋەسىدە، بەلكى پۈتۈن يەتتە شەھەر تەۋەسىدە قانلىق غوغۇللارنىڭ، ئۇر - يىقىتلارنىڭ ئۇزاق داۋام ئېتىدىغانلىقىنى تۇيۇپ تۇراتتى. تۆرمگە مۇلازىم بولۇپ قەشقەرگە بېرىشتەك بۇنداق قولايلىق پۇرسەت ئۇنىڭغا داۋاملىق چىقىۋەرمەيتتى. قەشقەر تەختىدە ئولتۇرغان سىدىق بەگ قىچاقنى ھەيدىۋېتىش، ئۆزى تەنھا تاج كىيىش، ھېچ بولمىغاندا پەرغانە ۋادىسىدا تېنەپ يۈرگەن بۈزرۈك خان تۆرىدەك بوشاڭ ئادەمنى تەختىگە ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، پۈتۈن ھاكىمىيەت تىزگىنىنى ئۆز قولىدا تۇتۇش - ئۇنىڭ ئۈچۈن شامنى پۈۈلەپ ئوچۇرگەندەكلا ئاسان ئىش سانىلاتتى.

ياقۇببەگ خوجەنتتىن بۇخاراغا قېچىپ بارغاندا، كونا خىزمەتكارى ئالدراج دادىخاھ بىلەن ھەزرىتى خوجا باھاۋىدىن نەقىش بەندىنىڭ مازىرىنى زىيارەت قىلغىلى بارغانىدى. زىكرى - سۆھبەتتە ياقۇببەگنى ئۇيقۇ بېسىپ مۈگدەپ قالدى، كېيىن چۆچۈپ ئويغىنىپ مۇنداق دېدى:

— چۈشۈمدە ھەزرىتى خوجام ماڭا ئۇزۇن بىر قەغەزنى بەردى. بۇ قەغەزگە ئۇزۇنسىغا: «لائىلاھە ئىللەللهھۇ مۇھەممەدۇن رەسۇلىللاھ» دېگەن كەلىمە تەيپە يېزىلىپتۇ. بۇ چۈشنىڭ تەبىرى نېمىدۇر؟

ئالدراج دادىخاھ:

— بېگىم، بۇ چۈشنىڭ ئۆرۈلۈشىنى ئۆزلىرىدىن ئاڭلاي! — دەپ جاۋاب بەردى.

ياقۇببەگ بىرئاز تەپەككۈر قىلدى، ئاندىن مۇنداق دېدى:

— بۇ ھەزرىتىمنىڭ ماڭا بەرگەن ئىسنايەتنامىسى. مەن

بىر شەھەرلەرگە بېرىپ پادىشاھ بولۇپ، دۇرغۇن كۆپيارلارنى
ئىسلامغا ئىتائەت قىلدۇرۇپ، ئۇلارنى ئىمان ئېيتقۇزغۇدەكەن.
— چۈشىڭىز رەھمانى بولسۇن، تەبىرىڭىز دۇرۇستقا
كەلگەي، ئىلاھىم!

ياقۇببەگ مۇشۇلارنى ئويلاپ، «ۋاقتى - سائىتىگە توغرا
كېلىپ قالغان دۇئانىڭ ئوقى مەقبۇلۇق نىشانغا تېگىپ،
دۆلەتكە ئېرىشىپ قالمىسا ئەجەب ئەمەس» دېگەنلەرنى خىيال
قىلدى ۋە ھايالسىمايلا ئالدراج دادخاھ باشلىق يۈزبېشى
ۋە قۇربىشلىرىنى باشلاپ قەشقەرگە قاراپ يولغا چىقتى. ئۇ،
سەپىرىنىڭ يەتتىنچى كۈنى ئوشتا تۆرەملەرگە يېتىشىۋالدى. تۆرەملەر
ياقۇببەگنى ئوشتا ساقلاپ تۇرغانىكەن. ئالدىنقى كۈنى، تۆرەملەر
ئوشقا كېلىپ چۈشكەندە، موللا ئالمىقۇل تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن چاپار-
مەن يېتىپ كېلىپ، بۇزۇك خانغا خۇدا يارخانىنىڭ ياقۇببەگنى
قوشبېگىلىككە تەيىنلىگەنلىك ئىنايەتنامىسى بىلەن موللا ئالمى-
قۇلنىڭ تۆرەمگە يازغان بىر خېتىنى تاپشۇرۇپ بەرگەندى. خەتتە
موللا ئالمىقۇل بۇزۇك خان تۆرىگە مۇنۇلارنى تاپمىغانىدى:
«ياقۇبى سىزگە قوشۇپ قويدۇق. ئۇ كۆپىنى كۆرگەن،
ئىشنىڭ ئېيىنى بىلىدىغان غەيرەتلىك ئادەم. قانداق يەردە
سىزگە قارشى پىتنە يۈز بەرسە ۋە ياكى قانداق جايدا قىيىن
بىر يېغا يۈز بەرسە، ياقۇبىنى شۇنداق جايغا ئەۋەتىڭ!
مۇبادا ئۇ سوقۇشتا ئۆلمىسە، ئاخىرى ئۇنى ئۆلتۈرۈشنىڭ
پېيىدا بولارسىز. بۇ ۋاپاسىز ئادەم، سىزگە زەرەر يەتكۈزىدۇ.
ئۇ، ھىيلە - مەكىرنى پۇختا ئىگىلەپ ۋاپىسىغا يەتكۈز-
گەن، پاشا بىلەن پىلنى بىر - بىرىگە جۈپ قىلالايدۇ.
ئۇ، بۇ خىل نەپىرەگۈزلىقنى شۇ قەدەر ئۈستىلىق بىلەن
قىلالايدۇكى، بۇ ئىشتا پاشا ئۆزىنى كىچىك چاغلىمايدۇ،

پىلمۇ ئۆزىنى چوڭ كۆرمەيدۇ. ھەر ھالدا سىز جانابىڭىزنىڭ
ھوشيار بولۇشىنى سەمىڭىزگە سېلىپ قويۇشىنى لازىم تاپتۇق.
بۇ گېپىمىزنى بىر ئۆزىڭىزدىن باشقا ئادەم زادىلا بىلمىگەي.
سىزنى خۇداغا تاپشۇردۇق، ۋەسسالام.»

بۇزۇك خان تۆرە خۇدايارخاننىڭ ياقۇببەگنى قوشىپىگىلىككە
تەيىنلىگەنلىك ئىنايەتنامىسىنى كۆرۈپ خۇش بولغانىدى. موللا
ئالمىقۇلنىڭ خېتىنى ئوقۇپ كۆڭلىگە غەشلىك چۈشۈپ قالدى.
شۇنداق بولسىمۇ، كۆز ئالدىدىكى مۈشكۈللۈكلەرنى ئوڭاي
قىلىشتا ئۇ ياردەمگە موھتاج ئىدى. بۇنى ئويلاپ، ئۇنىڭ كۆڭلى
پاللىدە يورۇغاندەك بولدى - دە، ئۆزىنى يېنىكلىپ قالغاندەك
ھېس قىلدى. ياقۇببەگ بىلەن كۆرۈشۈپ، ناھايىتى خۇشال
بولدى، ھەممە سەرۋاز - يىگىتلىرىنى ياقۇب قوشىپىگىگە
تاپشۇردى. ياقۇببەگنىڭ قوشىپىگىلىككە تەيىنلەنگەن
لىكىنى بىلگەن سىدىقبەگ قىپچاق قولىنى چىشلەپلا قالدى
ۋە ئۆزىنىڭ كەچۈرگۈسىز چوڭ بىر خانالىققا يول قويغانلىقىنى
ھېس قىلدى.

شۇنىڭ بىلەن، بۇزۇك خان تۆرىلەر مەنزىلمۇ مەنزىل
يۈرۈپ، قەشقەر چېگرىسىدىكى ئەرکەشتام دېگەن يەرگە يېتىپ
كېلىشتى.

ئەرکەشتام قەدىم - قەدىم زامانلاردىن تارتىپ داخلىق
ئۆتەڭ بولۇپ، ئۇ ئىككى دەريانىڭ قوشۇلۇش ئورنىغا جايلاش
قاندى. مۇنبەت قەشقەر ۋادىسىنى ئۆزىنىڭ ئىلۋەك سۈيى
بىلەن ئەلمىساقىتىن تارتىپ سۇغىرىپ كەلگەن ئەزىم دەريا -
قىزىل دەرياسى دەل مۇشۇ جايدىن باشلىناتتى، يەنە بىر دەريانىڭ
سۈيى يىراقلاردىن ئېقىپ كەلگەن قار سۈيى بولۇپ، ناھايىتى سۈ-
زۈك، غۇبارسىز ئىدى، يېنىك مەۋج ئۇرۇپ ئاقاتتى. ئىككى دەريانىڭ

سۈيى قوشۇلغاندا، خۇددى مۇھەندىس ① ئوتتۇرىسىغا يېتىپ
سىزىق تارتىپ قويغاندەك، بىر تەرىپى زۈمرە تىكەك باپ
يېشىل، بىر تەرىپى قىزىل رەڭگە كىرىپ، شىددەتلىك ئېقىم
بىلەن تىنچ ئېقىم بىر - بىرىگە يۇغۇرۇلۇپ، خۇلق - مەجەز -
لىرى بىر - بىرىگە تامامەن ئوخشىمايدىغان ئىككى ئادەم
قولتۇقلىشىپ كېتىۋاتقاندا كۆرۈنەتتى. سۈرئەت ئوخشاش
بولمىغانلىقتىن، بەزىدە تېخى بىر - بىرىگە تارتىشىپ قېيىپمۇ
قالاتتى.

سېدىق بەگ قىچاق قوقان خانلىقىغا خوجا تەكلىپ قىلىپ
بارغانلىقىغا تولىمۇ پۇشايمان قىلىپ، خاپا ۋە كۆڭلى غەش
ھالدا، بۇزۇك خان تۆرەمنى ۋە ياقۇب قوشىپكىنى باشلاپ
قەشقەرگە يېقىنلاپ كەلدى.

نەزمە:

كىشى بىرەر سۆز دېمىگەن بولسا،
كەمچىلىك، خىسلىتى بولۇر پىنھان.
چىپار نەرسىنى جۇۋا دېمىگەن،
بولمىسۇن يولۋاس ئۇ ئۇخلاپ ياتقان.

— شەيخ سەئىدى

① مۇھەندىس — كىنۇپىر دېگەن مەنىدە.

بەشىنچى باب

بۇزرۇك خان تۆرە قەشقەر سەلتەنەتىدە...

«ئون پاتمان ناننى كۆتۈرۈش
ئوڭاي، ئەمما يېيىش قىيىن.»

— ئۇيغۇر خەلق ماقالى

مىلادى 1865 - يىلى، باش ئەتىياز.

ئۈستى ئاقارغان تاغلار ئۇپۇقتا گىرىمىسەن كۆرۈنۈپ
تۇراتتى. ئەتىيازنىڭ جاندىن ئۆتىدىغان غۇر - غۇر
شامىلىدا يول بويىدىكى سۇۋادان تېرەكلەر تىنىمىسىز
ئېرغاڭلاپ، قىزىل دەرياسىدەك شاۋقۇنلىناتتى. ئادەتتە،
قەشقەرنىڭ قىش پەسلى ئانچە سوغۇق بولمايدۇ. ئەمما
ئەتىياز كىرگەندىن كېيىن باشلىنىدىغان، ناگاندا بىر چىقىدىغان
شامىلى ئادەمنىڭ جان - جېنىدىن ئۆتۈپ كېتىدۇ. شۇڭا
كىشىلەر «قەشقەرنىڭ قىشى ئاز، سوغۇقى ئەتىياز» دەپ
بىكارغا ئېيتىشىمىغان.

يىراقتا - قىرلاردا قوتان - قوتان قويىلار چۈمۈلىدەك
ئۆمىلەپ يۈرۈشەتتى. گاھى - گاھىدا، ئېگىز يانباغرىلاردا
يانپاشلاپ ياتقان پادىچىلار كۆزگە چېلىقىپ قالاتتى.

خازانلىرى تۆكۈلۈپ ياللىغاچلىنىپ قالغان باغلاردا، قىز - چوكانلارنىڭ لەپىلىدىگەن گۈلدار روماللىرى باشقىچىلا كۆزگە تاشلىناتتى. كەڭ ئېتىزلىقلاردا ۋاللىھى ئويناۋاتقان شوخ بالىلارنىڭ ۋاڭ - چۈڭلىرى ئاندا - ساندا ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

كۆكۈچ بۇلۇتلار ئارىسىدا غىل - پال كۆرۈنگەن داۋاننىڭ ئارقىسى بۇرۇك خان تۆرەمنىڭ ئابائى - ئەجدادلىرىنىڭ يۇرتى - ئەزىزانە قەشقەر ئىدى. زەھەتلىك دادىسى جاھانگىر خوجا بىلەن تۆرەمنىڭ ئەزىزانە قەشقەرگە بولغان مېھرى - مۇھەببىتى بۆلەكچىلا كۈچلۈك ئىدى. تۆرەمنىڭ ئۆزى بۇ ئانا يۇرتقا تۇنجى قېتىم قەدەم بېسىۋاتقان بولسىمۇ، ۋاللىدەسى ① دادىسى توغرىسىدا، ئاتا - بوۋىلىرى توغرىسىدا سۆزلەپ بەرگەنىدى. بۇ يەردە پەدەرى مۇبارەك ئۇلۇغ بوۋىسى ئاپپاق خوجىنىڭ قەبرىگى بار ئىدى. تۇمان ئارىسىدا ھەيۋەتلىك كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان ئاقتاغنىڭ ئېتىكىدە بولسا، ئادەم كىرسە ئادىشىپ قالىدىغان «بېھىش كەرەم» - بەشكېرەم باغلىرى بار ئىدى. ھەقىقەتەنمۇ بېھىشكە ئوخشايدىغان بۇ باغۇ ئىرەمدە تاتلىقلىقى تىلنى يارىتىدىغان ئانار، دەردكە داۋا پىستە - بادام، شېرىن - شەربەت مۇناقى ئۈزۈم، يېسە تىلدا غۇرۇتدە ئېرىپ كېتىدىغان سوقا چىلان، جەننەت مېۋىسى، «شاخ مانتىسى» دەپ تەرىپلىنىدىغان شىرنىلىك ئىنجۈر، خۇش بۇي پۇرىقى دىماغنى يارىتىدىغان ئالتۇن بېھى ۋە باشقا تۈرلۈك - تۈمەن مېۋىلەر ئۆستۈرۈلەتتى. تاغ ئېتىكىدىكى ئارچىزارلىقلاردا مۈڭگۈزلىرىگە غۇلاچ يەتمەيدىغان ئاق ئارقارلار، شوخ كۆزلىرى سۈزۈك بۇلاقتەك قەشقەر كېيىكلىرى توپ - توپ بولۇپ يۈرۈشەتتى. بىراق جەننەتۈل ماكان - بۇ ئەزىم يۇرتتا جەڭگى - جېدەللەر

① ئانىسى.

كۆپىيىپ كەتكەن، مالاھەت ئوقلىرىدا، پۇقرالارنىڭ ئاھۇ زارىدا بۇ مۇبارەك زېمىننىڭ باغرى ئۈتمەستۈشۈك بولۇپ كەتكەنىدى.

بۇزۇك خان تۆرەم ئات ئۈستىدە كېتىۋېتىپ ئۆزىنىڭ خىيال دېڭىزىغا شۇڭغۇپ كىرىپ كەتكىنىنى ئۇقمايلا قالدى. خىزمەتچىلىرىدىن بېرى ئارقىسىدىن كېلىپ، ئۇنىڭ قولىغا ئاستا:

— ھەزرىتى تۆرەم، ئەبۇ قىلغايلا، لەنگەرگە كەلدۇق. قونماق كېرەك. ناماز ئەسىر قازا بولۇپ كېتىدۇ، دېدى. كۈن ئولتۇرۇپ كەتكەن، ئەتراپ قاراڭغۇلىشىپ قالغان، ھاۋا ئوبدانلا سالقىنلاپ، يەنە ئاخشامقىغا ئوخشاش بەدەننى تىلغۇدەك سوغۇق شامال چىقىشقا باشلىغانىدى.

خىزمەتچىسىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ، بۇزۇك خان تۆرەم دەرھال خىيال دېڭىزىدىن ئۈزۈپ چىقىپ، ئۆزىگە كەلدى ۋە: — نەگە كەلدۇق؟ تېخى قەشقەرگە يەتمىدۇقمۇ؟— دېدى ئۆزىنى بۆرە جۇۋىسىغا تېخىمۇ چىڭ ئوراپ تۇرۇپ.

— لەنگەر ئۆتىڭىزگە كەلدۇق. بىز بۈگۈن مۇشۇ يەرە قونىدىغان بولدۇق. موللا سىدىق بەگ بىلەن جىن لاۋسەن تۇڭگانىي جانابلىرى شەھەرگە خەۋەر قىلغىلى كىرىپ كەتتى. خۇدايىم بۇيرۇسا، ئەتە شەھەرنىڭ دەرۋازىلىرى ھەزرىتىمگە قانات ئېچىپ كۈلۈپ باققۇسى،— دېدى يېنىدا كېتىۋاتقان ياقۇب قوشبېگى.

بىردەمدىن كېيىن، ئارقا تەرەپتە ناغرىنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. لەشكەرلەر لەنگەر يولىنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى تۈزلەڭلىكتە توختىدى ۋە ھەرقايسى ئونلۇقلار بويىچە جاي - جايلارغا تارقاپ، گۈلخان يېقىپ تاماق ئېتىشكە كىرىشتى.

تۆرەمنىڭ يىپەك چېدىرى لەنگەر يولىنىڭ سول

تەرىپىدىكى مەيدانغا جايلاشتى. ئۇنىڭ سەل تۆۋەن تەرىپىگە خىزمەتچىلەرنىڭ چېدىرلىرى تىكىلدى. ئاشپەزلەر ئوت قالاپ، سويۇلغان قوزىلارنى نەيزىدەك ئۇزۇن زىخلارغا پۈتۈن - پۈتۈن ئۆتكۈزۈپ كاۋاپ قىلىپ پىشۇرۇشقا باشلىدى. ئادەتتە، يول ئازابىنى يەڭگىلىتىش ئۈچۈن، ھەرتاخشىمى موللا سىدىقەگە، ياقۇپ قوشبېگى، جىن لاۋسەن تۇڭگانىي، ما تۆرە، ئالدىراش دادىخاھ ۋە باشقا سەركەردىلەر تۆرەمنىڭ يۈز كىشىلىك يىپەك چېدىرىغا تەكلىپ قىلىناتتى. ئاشپەزلەر داستىخاننى ئەڭ ياخشى تاڭمىلار بىلەن تولدۇراتتى، ئالتۇن قەدەھ ۋە جاملاردا مەي ۋە قىمىز ئىچىلەتتى. بەزىدە قوشۇن بىلەن بىللە ئېلىپ مېڭىلغان نەغمىچىلەر ۋە ئۇسسۇلچىلار تەكلىپ قىلىنىپ، بەزمە ئويۇشتۇرۇلاتتى. لېكىن، ھازىر ئۆزىنىڭ ئانا يۇرتىغا - شەھىرى بۇزۇرۇككە يېقىن قالغانلىقتىنمۇ، ئەيتاۋۇر تۆرەمگە ھېچنېمە خۇش ياقمايتتى. ئۇ ناماز ئەسىردىن كېيىن، يېنىغا يالغۇز قوشبېگى ياقۇببەگىمىلا تاماققا تەكلىپ قىلدى.

×

×

نەلەدىندۇر، خورازنىڭ ئۇزۇن - ئۇزۇن چىلىشى ئاڭلاندى. تاڭ ئەلچىسىنىڭ ئاۋازىدىن چۆچۈپ ئويغانغان شەرقتىكى تاڭ سەھەر مالا ئىككىسى ئۆزىنىڭ بىنەپشەرەڭ ھەرىمىگە كىرىدىغان دەرۋازىسىنى ئۇلۇغ ئېچىۋەتتى. ئاسماندا يۇلتۇزلار شالاڭلىدى. كۆك قەھرىدە، ئۆز ئورنىدا ئۇزاق تۇرىدىغان چولپان يۇلتۇزمۇ ئۇۋىسىنى تاپتى. ھىلال ئاي نۇر يېغىپ تۇرغان ئاسمان چېتىدە ئۆڭۈپ، كۆزدىن ئاستا - ئاستا يوقالدى. يىراقتا - شەھەردە شادىيانىگە چېلىنىۋاتقان ناغرا ئاۋازى ئاڭلانماقتا ئىدى. قىيىش ئاسمان

راۋىقىنىڭ دېرىزىسىدىن باش چىقىرىپ، ئۇيقۇدىن ئەمدى ئويغانغان جاناندىكى، مۇنەۋۋەر جامالىنى كۆرسىتىپ ئالەمنى نۇرغا تولدۇردى.

تۆرەملەر تۈمەن دەرياسى ① بويىدىكى ئاخۇنۇمنىڭ يارلىقىغا كەلگەندە، كۈنگۈرلىك سېپىل بىلەن ئورالغان ھەيۋەتلىك قەشقەر شەھىرى تۆۋەندە خۇددى ئالقاندەك زاھىر بولدى. شەھەردىكى قاتار - قاتار كوچىلار، ھويلا-ئاراملار، يىراقتىن پەننىسچىلىك بولۇپ كۆرۈنگەن ھېيتگاھ مەيدانىدىكى ئۇلۇغۋار مېچىتلەرنىڭ ئاسمانغا بوي تارتقان كۆك ۋە تىللارەڭ گۈمبەزلىرى ئاپتاپتا ۋال - ۋۇل چاقىپ، شەھەرگە بۆلەكچە بىر گۈزەللىك، ئۇلۇغۋارلىق ۋە ھەشىمەت بەخش ئېتەتتى. ئانىسىنىڭ سۈتىگە تويۇنغان قوزىلاردەك مۈگدىگەن بۇ كونا قىرلارنى، شاۋقۇن سېلىپ ئېقىۋاتقان بۇ ئەزىم دەريانى، ئەتىيازنىڭ ئىللىق ئاپتېپىدا ئەركىلەۋاتقان بۇ تىنچ باغلارنى، ھېچنېمىگە قارىماي ۋاللىي ئوينىشىۋاتقان بىغەم بالىلارنى كۆرگەن كىشى بۇ ئەلدە شۇ تاپتا بوران ۋە جۇدۇن بولسۇۋاتقانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلالماس ئىدى. بەلكى، ئاسايىشلىق يىلتىز تارتقان بۇ تۇپراقتا تىنچ ھايات داۋام قىلىۋاتىدۇ، دەپ چۈشىنىپ قالاتتى.

بۇزۇك تۆرەملەر ھەزرەتكە ② كېلىپ پەدەرى مۇبارەك ئۇلۇغ بوۋىسى ئاپپاق خوجىنىڭ مەقبەرىسىنى ئاۋاپ قىلىپ، توپىسىنى كۆزىگە سۈرتكەندىن كېيىن، داغدۇغا ۋە ھەيۋەت بىلەن شەھەرنىڭ تۆشۈك دەرۋازىسى ئالدىغا يېتىپ كېلىشتى.

---

① قەشقەر شەھىرىنىڭ شىمالىدىن ئېقىپ ئۆتمىدىغان دەريانىڭ

نامى.

② ھەزرەت — يەنە بىر نامى نەزەرباغ. قەشقەر شەھىرىنىڭ

شەرقىدىكى ئاپپاق خوجا مازىرى جايلاشقان جاينىڭ نامى.

موللا سىدىقەبەگەر شەھەرنىڭ دەروازىلىرىنى ئاللىقاچان ئاچقۇزۇپ، شەھەرنىڭ پازىل - ئۆلىمالىرىنى، يۇرت چوڭلىرىنى باشلاپ تۆرەمنىڭ ئىستىقبالىغا چىقىپ تۇرۇشقانىكەن. ناغىرىلار ۋە سۇنبايلارنىڭ «سەب بازچە» كۈيىگە چېلىنىنىۋاتقان يىناقراق سادىسى ئىچىدە بۇرۇك خان تۆرەم سىدىقەبەگ ۋە قەشقەرنىڭ پازىل - ئۆلىمالىرى بىلەن، يۇرت چوڭلىرى بىلەن سالاملاشقاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ھەمراھلىقىدا ئەيىانلىرىنى باشلاپ شەھەرگە كىرىشكە باشلىدى. شەھەرنىڭ سېپىلىدا تۆرەمنىڭ شەنىگە يىگىرمە توققۇز پاي ھۆرمەت تويى ئېتىلىدى. كوچىلاردا خالايق سانچاق - سانچاق تۇرۇشۇپ كەتكەن. مىرشابلار قولىدىكى تايماقلىرى بىلەن خالايقنى كوچىنىڭ ئىدىكى تەرىپىگە سۈرۈپ يول ئاچاتتى. قەشقەر خەلقى گۈرۈھ - گۈرۈھ، توپ - توپ بولۇپ، تۆرەمنىڭ ئالدىغا ئىستىقبال قىلىپ چىقىپ، ئۇنى زىيارەت قىلىشتى. تۆرەمنىڭ شەنىگە ئوقۇلۇۋاتقان ھەمدۇ - سانالار، دۇئايۇ - تىلاۋەتلەر ئۆركەشەۋاتقان دېڭىز شاۋقۇنىنى ئەسلىتەتتى. نوۋلاشلار ئاسمانغا كۆتۈرۈلگەن سانسىز قۇشلارنىڭ ئۈرۈكۈپ ئۆرلەگەن ئاۋازىغا ئوخشايتتى. قەشقەرلىقلەر تۆرەمنىڭ تونىنىڭ پەشلىرىنى يۈزلىرىگە سۈرتۈپ يىغلىشاتتى، گاھىبىرلىرى ھوشىدىن كېتىپ يىقىلاتتى.

تۆرەم قەشقەرنىڭ ئاسمانغا تاقاشقۇدەك ئۇلۇغۋار گۈمبەزلىرىنىڭ قايسىسى خاتالىق مەدرىسى، قايسىسى ھېيتگاھ جامەسى ئىكەنلىكىنى يېنىدا كېتىۋاتقان سىدىقەبەگدىن سوراپ ئۇقتى. پەقەت ئوردا ئالدىدىكى چوڭ مەيدانغا كەلگەندىن كېيىن، ۋالدىسىنىڭ ئۆزىنىڭ كىچىك ۋاقتلىرىدا سۆزلەپ بەرگەنلىرىنى ئىسلاپ، ئۇدۇلىدا

كۆرۈنگەن قۇيما قاناتلىق دەرۋازىنىڭ ئىچى ھېيتگاھ جامەسى ئىكەنلىكىنى ئۇنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى ئاسمانغا تاقاشقان ئېگىز مۇنارلىرى ۋە دەرۋازىسىنىڭ ئۈستىدىكى جەڭچىنىڭ دۇبۇلغىسىنى ئەسلىتىدىغان ئېگىز گۈمبەزىنىڭ گۈزەل يول - يول تالالىرىدىن تونۇدى، قانچە دەۋرلەر ئۆتكەن بولسىمۇ، گەج - بوياقلىرى خۇددى يېڭىلا بېرىلگەندەك يېپيېڭى تۇرغان بۇ ئاجايىپ بىنالار، ئۇلارنىڭ تەنتەنىلىك كۆرۈنۈشى ۋە ئەتىيازنىڭ ئىللىق ئاپتېپىدا رەڭدار تاۋلىنىشى تۆۋرەمنىڭ قەلبىدىكى زەپەر زوقغا يەنىمۇ زوق قوشتى.

چوڭ ئوردا بۇزۇك خان تۆرىگە بارىگاھ ۋە ئارامگاھ قىلىپ بېرىلگەنىدى. شۇڭا، سىدىقبەگ تۆۋرەمنى ئوردا ئالدىغا باشلاپ ماڭدى.

ئۇلار ئوردا جايلاشقان ئېگىزلىككە چىقىۋاتقاندا، تۆۋرەم ئوڭ قول ۋە چەپ قول تەرەپتە كۆرۈنۈۋاتقان ئايۋانلىق ئۆيلەرگە ۋە كەڭ ھويلىلارغا كۆز تاشلىدى. ئۇلار ئوردا ئىچىگە كىرىشتى. بۇ يەردىكى ئىككى چوڭ ۋە ئىككى ھەيۋەتلىك بىنا - بالىخانلىق ئاق ساراي ئىدى. بۇ ئاق ساراي تارىختا بولۇپ ئۆتكەن نۇرغۇنلىغان پاجىئەلەرنىڭ گۇۋاھچىسى ئىدى. نۇرغۇن شاھزادىلەر مۇشۇ يەردە ئۆلتۈرۈلگەن، ئىسمائىل خان ① مۇشۇ يەردە نەزەربەند قىلىنىپ، جۇڭغارىيىگە يالاپ ئېلىپ كېتىلگەنىدى. شۇڭا، قەشقەرنىڭ كېيىنكى چاغلارىدىكى ھۆكۈمدارلىرى ئاق سارايدا تۇرمايتتى، پەقەت تەنتەنىلىرىنى ۋە مەنسەپ تاجى كىيىش مۇراسىملىرىنىلا مۇشۇ ئاق سارايدا ئۆتكۈزەتتى. مانجۇ دائىرىلىرى بۇ يەرنى ھاكىمىيەت ئوردىسى قىلغانىدى.

① يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنىڭ ئاخىرقى خانى. ئۇ ئاپپاق خوجا تەرىپىدىن مۇشۇ ئاق سارايدا نەزەربەند قىلىنغان.

بۇزۇك خان ئۆرىمۇ ئوردىنىڭ ئىچىدىكى بۇ ئاق ساراينغا چۈشمەستىن، ئوردىنىڭ ئوڭ تەرىپىگە جايلاشقان، زوھۇرىدىن ھاكىمبەگنىڭ دىۋانخانىسى بولغان كاھىش ساراينغا چۈشتى. ئاخشىمى، كاھىش سارايدا قەندىلەر ياندۇرۇلغاندا، تۆرەم ئولتۇرغان خاس خانىغا سىدىق بەگ كىرىپ كەلدى. زەر بىلەن ھەل بېرىلىپ نەقىشلەنگەن بۇ خانغا ھازىر ناھايىتى سوغۇق ئىدى. ئۇلار تون ۋە تۇماقلىرىنى يەشمەستىن، شايبى كۆرىپلەر ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، سۆھبەتلىشىشكە باشلىدى.....

× ×

ياقۇب قوشىبېگى كۇچالىق ئۆمەر ھېكىمبەگنىڭ قورۇسىغا چۈشكەنىدى، ئۇ، دەممۇ ئالماستىن، بەزمە - مەشرەپلەر - گىمۇ قاتناشماستىن، تىنماي ۋە ھارماي ئەسكەر تەييارلاش تەرەددۇتلىرى، قورال - ياراق زاسلاش ھەرىكەتلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇپ، يېمەك - ئىچمەك ۋە ياكى ئۇيقۇ دېگەننى ئويىغىمۇ كەلتۈرۈپ قويمىدى. ئۇ، ھەرقانداق ئىشنى بۇزۇك خان تۆرەمدىن بېسوراق قىلمىدى. ئۇ ئۆزىگە بۇيرۇلغان ھەرقانداق ئىشنى چوڭ - كىچىك دېمەستىن تولمىمۇ بەجاندىللىق، ئەستايىدىللىق بىلەن ئورۇندىتتى. بەزىدە، ئالدىراش دادخاھ ئۇنىڭدىن: «نېمانچە قىلىپ كېتەلا؟» دەپ، سورىسا، ئۇ: «بىزىلەر بۇ يۇرتقا مۇساپىر، مىڭبېگى تۆرەمنىڭ ئىشنى بىزىگە تاپشۇرغانىكەن، بۇ ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىمىساق بولمايدۇ»، دەپ جاۋاب بېرەتتى ۋە:

ئۆز يۇرتىدا كۆكىنەك،

ھەم غاز ئالۇر ھەم ئۆردەك.

كىشىنىڭ يۇرتىدا بوز لاجىن،
نە غاز ئالاياس، نە ئۆردەك.

دېگەن قوشاقنى ئۇنىڭغا ئوقۇپ بېرەتتى.

ئۇ، سىدىقبەگ ھاكىمىيەت بېشىدا تۇرغان چاغدا
توپلىغان خەزىنە ۋە يۇرتلاردىن ئېلىنغان غەللە - پاراقنى
لەشكەر كەشلىككە سەرپ قىلدى. يەرلىك ۋە مۇساپىر
بايلاردىن پۇل، كۈمۈش قەرز ئېلىپ ۋە ئىئانە يىغىپ،
يىگىت توپلاشتىن باشقا مەقسەت ۋە ھەۋەسنى ئويلاپ
قويمىدى.

بۇزۇك خان تۆرەم بىغەم ئادەم بولغاچقا، يۇرتدارچىلىق
ئىشلىرىنى ۋە لەشكەر كەشلىكىنى سىدىقبەگ بىلەن
ياقۇپ قوشىپىگىگە تاشلاپ قويدى. ئۆزى كېچە - كۈندۈزلەپ
نەغمە - ناۋاغا بېرىلىپ، شادۇ خۇراملىقتا، ئويۇن - كۈلكە
ھاي - ھۇيلىرى بىلەن بىغەم - خاتىرجەم بولۇپ
يۈرۈۋەردى، نە بىرەر ئىشقا تەدبىر قوللانمىدى، نە بىرەر ئىشقا
مەسلىھەت بەرمىدى. ئۇ سىرتلارغا چىققاندا، ئەيىانلىرىنىڭ «شاھ
مەپىنىڭ ئىچىدە ئولتۇرسىلا» دېگىنىگە ئۇنىماي، «مېنى
پۇقرالىرىم كۆرمىسە بولامدۇ؟» دەپ، مىراخورنىڭ ئورنىدا
ئولتۇرۇۋالاندى. ئاسان كەلگەن بەختنىڭ قەدرى بولمايدۇ
دەپ، كونسىلار بىكارغا دېمىگەنىكەن.

×

×

بۇ كۈنلەردە، يېڭىشەھەردىكى گۈلباغ قورغىنى،
يېڭىساردىكى يېڭىشەھەر قورغىنى قاتارلىق قورغانلار تېخى
مانجۇلارنىڭ قولىدا ئىدى.

يېڭىسار يەكەنگە ئۆتىدىغان يول ئۈستىگە جايلاشقان

مۇھىم شەھەر بولغاچقا، مانجۇلار شىمالدا قەشقەرگە، جەنۇبتا يەكەنگە ھەمدەم بولغىلى بولىدۇ دەپ، بۇ يەردە كۆپ ئەسكەر توختاتقانىدى. قەشقەر سىدىقىگە تەرىپىدىن ئېلىنغاندىن كېيىن، بۇ يەردىكى مانجۇلارنىڭ ئاغلاقچى ئامباللىرى لەشكەرلىرى بىلەن يېڭىشەر قورغىغا بېكىتىۋېلىپ، ھەدىسىلا يەكەن بىلەن قەشقەرگە تەھدىت بېلىپ تۇراتتى. ئالدىنقى نۆۋەت، ياقۇب قوشىپىكى يەكەنگە تېگىش قىلماق بولۇپ، لەشكەر باشلاپ يېڭىساردىن ئۆتكەندە، قورغاندىكى مانجۇ قىسىملىرىنىڭ بۆكتۈرمىسىگە ئۇچراپ قېلىپ تىرىسىرەن بولۇپ قايىتقانىدى. شۇڭا، يېڭىشەھەردىكى گۈلباغ قورغىنىنى ئېلىش ئۈچۈن، ھەممىدىن ئاۋۋال بۇ مىخنى يۇلۇپ تاشلىماي بولمايتتى. ياقۇب قوشىپىكى ئۆزىنىڭ بۇ ئويىنى سىدىقىگە بىلەن جىن لاۋسەن تۇڭگانىغا ئېيتىۋېدى، ئۇنىڭ پىكرىنى ئۇلارمۇ قوللىدى. ئەتىسى، سىدىقىگە بۈزۈرۈك خان تۆرىگە ئۆزلىرىنىڭ مەقسىتىنى ئىزىپ ئىچۈرگەندىن كېيىن، شۇ كۈنى كەچتە تۆرەنىڭ ھۇزۇرىدا ھەربىي كېڭەش چاقىرىلىدىغان بولدى.

× ×

چوڭقۇر خەندەك بىلەن ئورالغان ئوردىنىڭ كۈنگۈرلىك تاملىرى كىشىگە چوڭ قىيادەك ھەيۋەتلىك تۇيۇلاتتى. قەلئەنىڭ تاملىرى ئارقىسىدىكى ساراي گۈمبەزلىرى قەدىمكى قەبرىلەردەك قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. قەلئەمۇ خۇددى گۈرستاندەك سىرلىق ۋە جىمجىت ئىدى. سارايدا ھېچقانداق چىراغ يورۇقى كۆرۈنمەيتتى. بۇ يەردە ھەتتا قاراۋۇللارمۇ گۈلخان ياقىمىغان بولۇپ، ھەممە ياق قاپقاراڭغۇ ئىدى. ئاتلىقلار پەقەت ئوردا ئالدىدىكى مەيدانغا چىققانىدىلا، ئۇلارنىڭ

يولنى پانۇس تۇتقان قاراۋۇللار توسۇشتى. قاراڭغۇدا ئۇلارنىڭ قولىدىكى قالغانلىرى يالتىراپ، پىۋپۈكلۈك نەيزىلىرى كۆزگە چېلىقاتتى. قاراۋۇللاردىن ئۆتۈپ، ئىككى يېنىدىكى پوتەيلەرگە توپ ئورنىتىلغان يوغان دەرۋازا ئالدىغا بارغاندا، ئۇلارنىڭ يولىنى قىلىچلىرىنى يالىڭاچلىۋالغان سىپاھلار توسىدى. كېلىۋاتقانلار بۇزۇك خان تۆرىنىڭ كاھىش سارايدىكى ھۇزۇرىغا ھەربىي كېڭەشكە چاقىرىلغانلار ئىدى. ئالدىدىكى ياساۋۇل نەيچە قىلىپ ئورنىۋالغان يارلىقنى كۆرسىتىپ، دەرۋازىغا كىردى. سەل ئۆتكەندىن كېيىن، قۇلۇپ ۋە زەنجىرلەرنىڭ شاراقلىشى ئاڭلىنىپ، ئوردا ئالدىدىكى مەيدانغا قارىغان قوش قاناتلىق قۇيما دەرۋازىنىڭ يان ئىشىكى ئاستا غىچىرلاپ ئېچىلدى - دە، ئىچكىرىدىن پانۇس كۆتۈرگەن دەرۋازىبۇەن چىقتى.

ئاتتىن سەكرەپ چۈشكەن سىدىقىبەگ، ياقۇپ قوشبېگى، مەۋلانە موللا مۇھەممەتتار خەلىپەن، جىن لاۋسەن تۇڭگانىي، ماتۆرە ۋە باشقا مۇھىم سەركەردىلەر ئاتلىرىنىڭ چۇلۋۇرىنى ياساۋۇللارغا تۇتقۇزۇپ قويۇپ، دەرۋازىدىن كىرىشتى.

دەرۋازىبۇەن پانۇسنى ئېگىز كۆتۈرگىنىچە ئۇدۇلدىكى ئىشىكنى ئېچىپ، ئۆزى بىر چەتكە ئۆتۈپ، كېلىۋاتقانلارغا يول بەردى.

ئېگىز كۆنگۈرلىك تام بىلەن ئورنىلىپ، ئاسمانغا بوي تارتقان پوتەيلەرگە توپ ئورنىتىلغان كەڭ سەينانىڭ تۆت تەرىپىدە، تاش پانۇسلار پىلىلداپ تۇراتتى. سەينانىڭ سىرل تەرىپىدە، ئېگىز بىنالار سەپ تارتىشقان بولۇپ، ئۇلار دىۋانخانا ① ئىدى. دىۋانخانىنىڭ ئارقىسىدا ئېگىز تام بىلەن توسۇلغان بىنالار بار ئىدى، ئۇلار ھەرەمخانا ئىدى. ئوڭ تەرەپتىكى

① ئىشانغا.

بالبخانىلىق ھەشەمەتلىك بىنالارنىڭ گۈمبەزلىرى ۋالىدلىقتى.
سەينامۇ گۆرۈستىلىقتەك جىمجىت بولۇپ، پەقەت يەر تېگىدىن
ئاللىقانداق گۈرس - گۈرس قىلغان ئاۋاز ئاڭلىناتتى. ئېشىمال
ساراي ئاستىدىكى يەر ئاستى ئۆيلەردە ئۈستىلار ئىشلەۋاتقان
بولسا كېرەك.

ئۇلار دەرۋازىۋەننىڭ باشلىشى بىلەن ئەتراپى چىنارلار
بىلەن ئورالغان، ئوتتۇرىسىغا فونتان ئورنىتىلغان مەرمەر
كۆلچەكنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ، ئېگىز پەشتاقلىق ئىمارەتكە
يېقىنلاشتى. بۇرچەكلىرىگە قىزىل مېس تاسمىلار قېقىلغان
نەقىشلىك ئىشىكنىڭ ئىككى يېنىدا قېتىپ تۇرۇشقان
ياساۋۇللاردىن بىرى چەبدەسلىك بىلەن ئىشىكنى ئېچىپ،
ئۇلارغا يول بەردى.

ئۇلار غۇۋا، تار يۆلەكتىن ئۆتۈپ، شامدانلاردىكى شام
بىلەن يورۇتۇلغان، چوڭ دېرىزە قويۇلغان ئىينەكلىك زالغا
كىردى. ئاستىغا ئوتقاشتەك خوتەن گىلەملىرى سېلىنغان،
تاملىرى كۆكۈچ كاھىش بىلەن قاپلانغان بۇ ئۆي مۇراسىم
زالى ئىدى. بۇ ئۆينىڭ تۈرىدە مەرمەر پەلەمپەي تۇراتتى.
بۇ پەلەمپەي بىلەن ئۇدۇلدىكى شاھىنشىغا كىرگىلى بولاتتى.
يەرگە ئېسىل گىلەملەر سېلىنغان، تورۇستىكى ئالتۇن
قەندەللىرىدە بېھساب شاملار يېنىپ تۇرغان بۇ كەڭ
كۇشادە، يوپپورۇق مۇراسىم زالىنىڭ تاملىرى ھەرخىل
ئوق بۇيۇملىرى، شاپ قىلىچ، پولات سىغەر ۋە قالدانلار
بىلەن بېزەلگەنىدى. ئۇدۇلدىكى چوڭ ئىينەكلىك دېرىزىنىڭ
ئۈستىگە قىزىل ياقۇت ۋە ئۈنچىلەر قادالغان، غۇلاچ
يەتمەيدىغان ئارقار مۇڭگۈزى ئېسىلغانىدى. مۇڭگۈزنىڭ
يېنىدا چاپراس بېكىتىلگەن شاپ قىلىچلارنىڭ ئۈستىگە بىر
پولات سىغەر ئېسىلىپ قويۇلغانىدى.

بۇزۇك خان تۆرە قوللىرىنى شاھىنشىنىڭ ئېگىز يۆلەنچۈكلىك

رىگە تىرىگىنىچە بىر نۇقتىغا تىكىلىپ خىيال سۈرۈپ ئولتۇراتتى.

بۇزۇرۇك خان تۆرە قىرىق بەش ياشلار چامىسىدىكى، قاش - كۆزلىرى قاپقارا، چىرايى ئاق - سېرىق كەلگەن، نازۇككىنە، ئېگىز بويۇق بىر ئادەم ئىدى. ئۇ بېشىغا ئاق شايىدىن سىلىق ئورالغان سەللىلىك ئۇچلۇق تەقىيە كىيىپ، موۋۇت بىلەن تاش لانغان ئېسىل سۆسەر جۇنغا ئورۇنۇۋالغانىدى. بۇزۇرۇك خان تۆرە قوش - قوش ئالتۇن ئۈزۈكلەر تاقىغان ئۇزۇن، ئىنچىكە قول لىرىنى سىدىق بەگ باشلىق ئەئىيانلارغا سۈنۈپ، ئۇلار بىلەن سالاملاشتى.

ھەممە سۈكۈت ئىچىدە ئولتۇرۇشاتتى. بۇزۇرۇك خان تۆرە ئۇيقۇ - سىزلىقتىن قىزارغان كۆزلىرى بىلەن سىدىق بەگ، ياقۇب قوشبېگى، جىن لاۋسەن تۇڭگانى، مەۋلانە موللا مۇھەممەت يار خەلپەت قاتارلىق ئەمىر ۋە سەركەردىلەرگە بىر قاراپ چىقتى. ئۇلار تۆرەنىڭ ئىشەنگەن تاغلىرى ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئۇچىسىدا موۋۇت تاشلىق سۆسەر جۇۋا ۋە تۈلكە جۇۋا، قىممەتباھا كىمخاب تون، باشلىرىدا لەئىل ۋە ئۈنچە بىلەن بېزەلگەن قاما تەلپەك، بەللىرىدە كۈمۈش ۋە ئالتۇن كەمەر، دەستلىرىگە دۇر ئورنىتىلغان قىلىچ ۋە خەنجەرلەر... بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى بۇزۇرۇك خان تۆرەنىڭ ئالىي ھەربىي ئەمەلدارلىرى ۋە دۆلەت ئەربابلىرى ئىدى.

نەھايەت، بۇزۇرۇك خان تۆرە تامىقىنى قىرىپ:

— شەۋكەتلىك زاتى ئالىيلار، — دېدى ھەر بىر سۆزىنى سالماقلىق بىلەن تەلەپپۇز قىلىپ، — سىزلەرنى كېڭەشكە چا - قىرىشتىن مەقسەت تامىقىمىزغا تىكەن بولۇپ ئۈنكەن گۈلباغ قەلئەسىنى قانداق قىلىپ ئوتتۇرىدىن كۆتۈرۈۋېتىش ھەققىدە ھەر بىرىڭىزلارنىڭ مەسلىھەتىنى ئاڭلاپ بېقىش ئىدى. بۇ تىكەننى يۇلۇپ تاشلىماي تۇرۇپ، يېگىنىمىز تاماق، كىيىگىنىمە

مىز كىيىم، ئۇخلىغىنىمىز ئۇيقۇ بولماس، مۇبادا، كىمكى
ۋۇجۇدىدا شۈبھە ۋە قورقۇنچ سەزسە، ئۇنداقلارغا ئۇرۇشنى كۈ-
تۈپ تۇرمايلا رۇخسەت. خۇدا ھەقىقى، بەرگەن ئاش - نېسىمغا
ئىنتام قىلغان ئالىي مەرتىۋەمگە رازىمەن!

ھېچكىمدىن سادا چىقىمىدى. تۆرەم كىنايىلىك كۈلۈمسىرەپ:
— ھەممەيلەنگە مەلۇم بولۇپ قالسۇنكى، — دېدى، —
گۈلباغ قورغىنىدىكى چىش - تىرىنىغىچە قوراللانغان مانجۇ
چېرىكلىرى ئۈچ مىڭدىن ئېشىپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇلار -
نىڭ توپ - زەمبىرەكلىرى، مىلىتىق - تۈفەكلىرىمۇ بىزنىڭكى
دىن ناھايىتى خىل ...

سىدىقىبەگنىڭ غەلىتە پۇشۇلداپ نەپەس ئېلىۋاتقان
لىقىنى سەزگەن تۆرەم ئۇنىڭغا شاققىدە بۇرۇلۇپ قارىدى:
— سىز جانابىڭىزنىڭ قانداق مەسلىھەتى
بارىكىن؟

سىدىقىبەگ يوغان گەۋدىسىگە ماسلاشمايدىغان ئاجايىپ
بىر چاققانلىق بىلەن چاچراپ ئورنىدىن تۇردى - دە، بېشىنى
ئېگىپ تۇرۇپ:

— جانابى تۆرەم نېمىنى لازىم تاپسا، بىز شۇنىڭغا
تەييار، — دەپ جاۋاب بەردى.

بۇزۇك خان تۆرە بىر ئۇنىڭغا، بىر مەۋلانە موللا مۇھەممەت
يار خەلپەتكە قاراپ قويدى ۋە قاپقىنى تۈرگىنىچە سۆزىنى
داۋاملاشتۇردى:

— خاھىشىم شۇلكىم، ھەقتا ئالادىن مەدەت تىلەپ،
جەڭ قىلىمىز!

مەۋلانە موللا مۇھەممەت يار خەلپەت ئورنىدىن يېنىنىڭ
قوزغىلىپ تۆرەمگە تەزىم قىلغاندىن كېيىن:

— ئەسەلاتىن زىللە لاھۇفىل ئەرر! ①. ھەزرىتى ئالىيلىرى

① ئەسەلاتىن زىللە لاھۇفىل ئەرر — پادشاھلار ئالانىڭ زېمىنى
دىكى سايىسى.

شەرىئى سۇلتانىمىزدۇر! سۇلتانىمىزنىڭ ئەمرى بارچىگە
ۋاجىپتۇر!

مەۋلانە موللا مۇھەممەت تيار خەلپەت ئەللىك ياشلاردىن ئاشقان،
چاچ-ساقاللىرى ماش گۈرۈچ بولغان، قارىماققا جىسمانەن ئاجىزدەك
كۆرۈنىمۇ، ئەمما ئىقتىدارلىق، بىلىملىك، زېرەك ئادەم بول-
غاچقا، زوھۇرىدىن بەگنىڭ ھۇزۇرىدا باش مىرزا بولۇپ ئىشلى-
گەن. ئۇ قەشقەر ئۆلىما - پازىللىرى ئارىسىدا ئۆزىنىڭ ھەق
سۆزلۈكلۈكى، ئۆتكۈر پىكىرلىكى ۋە ناتىقلىقى بىلەن مەشھۇر
ئىدى. ئۇ بۇخارادا ھەم «سانى بۇخارا» دەپ ئاتالغان قەشقەر-
نىڭ مەشھۇر مەدرىسلىرىدە داڭدار ئۆلىما ۋە مۇدەررىسلەرنىڭ
زىكرى - سۆھبىتىگە نائىل بولۇپ، ئۇلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغان.
ئىلمىي نۇجۇم ①، ئالخىمىيە ②، ئالجېبر ③، ئىلمىي ھەندىسە ④،
فىقىھ ⑤، مەنتىقە ۋە تىبابەتچىلىك ئاساسلىرىنى ئۆگەنگەن،
ئەرەب تىلىدىن باشقا يەنە پارىچىنىمۇ ۋايىغا يەتكۈزۈپ
ئۆزلەشتۈرگەنىدى. ئۇ، يىگىرمە تۆت يېشىدىلا ئىلمىي مەلۇمات،
ھۆسنخەت ۋە ناتىقلىق ماھارەتلىرىنى پىششىق يېتىشتۈرگەنىدى،
نۇرغۇنلىغان ھېكايە، - چۆچەكلەرنى، لەتىپە - رىۋايەت
لەرنى، قوشاق - ناخىشلارنى يادقا بىلەتتى ھەم پەيتى كەل-
گەندە، ئۇلارنى ئورنىدا ئىشلىتىشنى بىلەتتى. ئۇنىڭ تىلىغا
ئاتەشتەك ئەۋاتى، شىددەتلىك سەككەكى، جانىجان جامىنىڭ
شېئىرلىرى ئېقىپ كەلگەندەك كېلەتتى. ئۇ، ئۇلارنىڭ شېئىر ۋە
داستانلىرىنى قايتا - قايتا ئوقۇپ ھاياجلانغان، ئۇلار بىلەن
بىللە مەندىۋى تەپەككۈر چوققىلىرىغا قانچىلاپ پەرۋاز قىلغان،
ئۇلارنىڭ پىكىرلىرىنى، تەمسىللىرىنى ۋە سۆز ئۇنچىلىرىنى
دىلىغا سىڭدۈرۈۋالغانىدى.

— ياقۇب قوشبېگى؟

ياقۇب قوشبېگى باياتىن ئۈندىمەي جىم ئولتۇرغانىدى.

① ئىناسترونومىيە. ② خىمىيە. ③ ئالجېبرا. ④ كېمۇپترىيە.

⑤ شەرىئەت قانۇنلىرى.

تۆرەمنىڭ ئۆزىنىڭ ئىسمىنى ئاتىغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئورنىدىن تۇردى - دە، ئىززەت - ئىكرام بىلەن:

— جازابى ئالىيلرى، ئۆزلىرى دانالىق بىلەن ئېيتقاندىكى، لەنىتى گۈلباغ قورغىنى ئوتتۇرىدىن كۆتۈرۈپ تاشلىمىسا، دارۇ سەلتەنەتسىمىزگە ئامانلىق ھەرگىز نېسىپ بولماس، — دېدى ۋە توختاپ قالدى.

— خوش؟ — دېدى تۆرە ياقۇب قوشبېگىنىڭ جىم يولۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ.

— زاتىي ئالىيلرىغا شۇل مەلۇم بولغاچكى، ھازىر گۈلباغ قورغىنى چۆلدىكى يالغۇز بۇتخانىدەك ياردەمسىز قالدى. ئاڭلىشىمىزچە، راشىدىن غازى خاننىڭ ئەمىر لەشكىرى ئىسھاق خوجا چۇقو - ئۇششاقتال دەشتىدە خاقانىي چىننىڭ ياردەمگە ئەۋەتكەن قارا چېرىكلىرىنى تىرىپىرەن قىلىپتۇدەك. ئەلھال، گۈلباغ قورغىنىدىكى بۇ شۇم بەتەبەختلەرگە كېلىدىغان ياردەم ئىسلام باھادىرلىرىنىڭ مۇرۇۋەتلىك قولى بىلەن ئۇزۇپ تاشلىنىپتۇ. رەڭنامىلەردە: «يالغۇز دۈشمەننى قورشىۋال، لېكىن تىگىش قىلما، ئۇنى ئىنىدىن چىقىرىۋالساڭلا، تۇزاققا دەسسەي قالمايدۇ.» دېيىلگەن. بۇ قەدىمدىن تارتىپ كارغا ياراپ كەلگەن ئامالدىر. قادىر بۇغراخان خوتەن كاپىرلىرىدىن بۈكە بۇدراچ بىلەن جەڭ قىلغاندا، مۇشۇ ئۇسۇلنى قوللانغان. ئىسلام لەشكەرلىرى ھىممىتىنىڭ سېپىدا^①، نوقتى رەشىد بىلەن چوققى رەشىد دېگەن ئىككى كاپىرنى قاپقانغا دەسسەپ، تىرىك تۇتۇۋالغان. گۈلباغ قورغىنىنى ئېلىشتىمۇ، قورشىۋېلىپ ھۇجۇم قىلماستىن، سولۇۋېلىپ چىقارماستىن ئۇسۇلنى قوللانسا، قورغاننى ئاز ئەجرە ھېسابىغا ئالغىلى بولىدۇ.

ياقۇب قوشبېگىنىڭ سۆزى كېڭەش ئەھلى ئۈچۈن يېڭى

① يەكەن بىلەن يېڭىسارنىڭ ئارىلىقىدىكى چۆلنىڭ نامى.

لىق تۇيۇلۇۋاتاتتى. باياتىن تۆرەمنىڭ سۇئالىغا قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بېرەلمەي، ئۇيالىغان سىدىق بەگ ئەمدى باشقىلەتتىن جانلاندى.

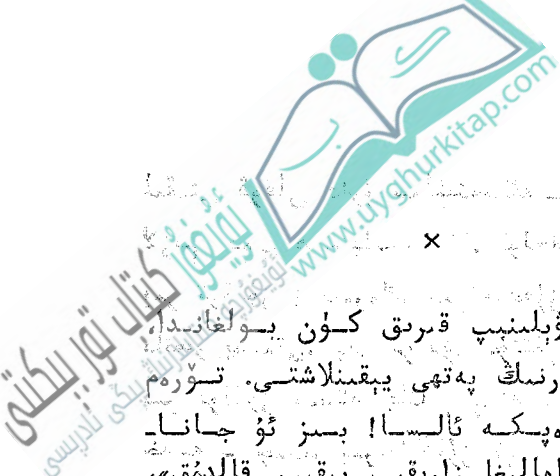
— بىز ئۇرۇسلار بىلەن ئاقىمچىتتە ئېلىشقاندا، — دېدى ياقۇب قوشىبېگى بۇزۇك خان تۆرىگە قاراپ، — بىر كېچىدە تۆت — بەش يەرگە تېگىش قىلىپ، ئورۇسلارغا ئاراملىق بەرمەيتتۇق. بىز بۇنى ئۈمۈچۈك ئۇسۇلى دەپ ئاتايتتۇق. بۇ ئۇسۇل شۇ چاغدا بىزگە بەكمۇ ئەسقاتقاندى. مانا ھازىر مانجۇلارغا قاراشى ئەنە شۇ ئۈمۈچۈك ئۇسۇلنى ئىشقا سالدىغان ۋاقىت يېتىپ كەلدى. ئالدى بىلەن، مانجۇلار بېكىنىۋالغان قورغانلارنىڭ مۇناسىۋىتىنى ئۈزۈپ تاشلايمىز. ئۇلار بىر — بىرىگە ياردەم بېرەلمەيدىغان بولۇپ قالغاندا، ئاندىن شۇ قورغانلارنىڭ ئەتراپىدا قارا كۆرسىتىپ يۈرۈپ، تۈرنىڭ بىر چېتىدە ئولجىسىنى ساقلاپ تۇرغان ئۈمۈچۈكتەك، ئۇلارنىڭ تۇزاققا چۈشۈشىنى كۈتۈپ تۇرىمىز.

x

x

بۇزۇك خان تۆرنىڭ ھۇزۇرىدا چاقىرىلغان بۇھەرىيى كېمەشتىن كېيىن، يېڭىسارلىق ئېزىز بەگ جاللات دېگەن پەنساد بىر بۆلۈك قوشۇننى باشلاپ، يېڭىسار قورغىنىنى مۇھاسىرە قىلىشقا ماڭدۇرۇلدى.

ئېزىز بەگ پەنساد ۋەلىخان تۆرەم ئىلگىرى قەشقەرگە كەلگەندە، ئۇنىڭغا جاللات بولۇپ خىزمەت قىلغانىكەن. شۇڭا، «جاللات» دەپ ئاتىلىپ قالغانىدى. ئۇ يېڭىسارنىڭ ساغان توپىلىقتىن ئەمدى.

يېڭىسار قورغىنى قورشىۋېلىنىپ قىرىق كۈن بولغاندا،
ئىزىبەگ جاللاتىن: «شەھەرنىڭ پەتھى يېقىنلاشتى. تۆرەم
مۇبارەك قەدەملىرىنى بۇ تەرەپكە ئالسا! بىز ئۇ جاننا-
بىي ئالىلىرىنىڭ مۇبارەك جامالىغا زارىقىپ بېقىپ قالدۇق»،
دەپ نامە كەلدى. تۆرەم بۇ خوش خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن،
دەرھال ھەشىمەت - ئىستىزام بىلەن يېڭىسارغا ئاتلاندى. ئىزىبە-
بەگ جاللات لەخىمىلەرنى كۈلىتىپ، دورىلارنى قويۇپ تەييار-
لىنىپ تۇرغانىكەن. تۆرەملەر يېتىپ بارغان ھامان، ئۇ، ھايال
شمايلا پىلىككە ئوت تۇتاشتۇردى. سېپىلىنىڭ پوتەيلىرى
ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى. قوشۇنلار شەھەرگە كىرىپ
بولغۇچە، دورىنىڭ كۈچى بىلەن ئاسمانغا
ئۇچۇپ چىقىپ كەتكەن كېسەك - تۇپراقلار قايتىپ چۈشۈپ،
قورغاندىكى مانجۇ، ئۇيغۇر ۋە خۇيزۇ چېرىكلىرىدىن
مىڭدەك ئەسكەرنى ھالاك قىلدى. شۇنداق قىلىپ
يېڭىسار قورغىنى ئېلىندى. ئىمان ئېيتىپ يېڭى مۇسۇلمان
بولغان ئىككى يۈزدەك مانجۇدىن باشقىلىرىنىڭ ھەممىسى شەپ-
قەتسىزلىك بىلەن قىرىپ تاشلاندى. بۈزرۈك خان تۆرىنىڭ قوشۇن
لىرى ئولجا - غەنىمەتكە ئىگە بولدى.

تۆرەم بۇ ئۇرۇشنىڭ پەلەككە يەتكەن بەخت - خۇشال

لىقىنى قوقان دارۇ سەلتەنەتىگە — خۇدايارخانغا يەتكۈزۈشنى لازىم دەپ ھېسابلىدى. ئۇ، ئولجا ئېلىنغان غەنىمەتلەردىن بىر توققۇز زەمبىرەك، بىر توققۇز مانجۇ قىزى، بىر توققۇز مانجۇ يىگىتى، بىر توققۇز يۇلتۇز ئارغىمىقى، بىر توققۇز يامبۇ، بىر توققۇز دەستە جانان چىنە - تەخسە، بىر توققۇز توپ خەسە - چىت، بىر توققۇز توپ خاڭجۇ تاۋىرى، بىر توققۇز توپ خوتەن دۇردۇنى، بىر توققۇز پارچە خوتەن گىلىمى، ھىندىستاندىن كىرگۈزۈلگەن خۇش پۇراق چاي قاتارلىق نۇرغۇن سوۋغا - سالام، تارتۇق - پىشكەشلەرنى تەييارلاپ، ئۇلارنى ئۆزىنىڭ ئىشەنچلىك خىزمەتچىلىرى بىلەن قوقان دارۇ سەلتەنەتىگە يولغا سالدى. بۇ خىزمەتچىلەر خوپ ۋاقىت ۋە ياخشى سائەتتە قوقانغا يېتىپ بېرىپ، خۇدايارخان ۋە موللا ئالىمقۇل مىڭىپ گىگە كۆرۈنۈش پۇرسىتىگە ئىگە بولدى. خۇدايارخان بۇ مول سوۋغا - سالاملارنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇرسەن بولۇپ، بۈزرۈك خان تۆرىنىڭ خىزمەتچىلىرىگە تون - تەلپەك، كېيىم - كېچەك، خەجلەيدىغان تىللا - تەڭگە، قورال - ياراق ئېھسان ۋە ئىنئام قىلدى. بۈزرۈك تۆرىنى «خان» دەپ ئېلان قىلدى ۋە مۇبارەك لەپ، ئۆزىنىڭ مەرھەمەت - ئىلتىپاتىنى ۋە مېھرىبانلىقىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن، ناھايىتى قىممەتلىك تىپىھالىق ياقۇت بىلەن بېزەلگەن ئالتۇن تاج، ھەممە ئىگەر - جابدۇقلىرى تامامەن ئالتۇندىن يېرىم چەمبىرەك قىلىپ بېزەپ نەقىشلەنگەن بىر بەدەخشان ئارغىمىقى، ئىككى نەپەر كۈچلۈك ۋە ئاۋازى ياخشى شائىر^①، بىر توققۇز نىمىچە تون ئىگەر - جابدۇق

① شائىر — يۈگرۈك ئادەم.

لىرىغا ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن بىر توققۇز ئات ۋە بىر توققۇز
پەرەك مىللىتى قاتارلىق سوۋغا - سالاملارنى ئەۋەتتى. بۇ خىزمەتچىلەر شەرەپلىك ۋاقىت ۋە گۈزەل سائەتتە قىشقىر دەرۋ
سەلتەنەتىگە يېتىپ كېلىپ، بۇزرۇك خان تۆرە بىلەن كۆرۈشتى.

x x

چۈمە كۈنى چۈشتىن بۇرۇن، كاھىش ساراينىڭ ئەينەكلىك
زالىدا، داغدۇغىلىق ۋە ھەيۋەتلىك تاج كېيىش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلدى.
مەۋلانە موللا مۇھەممەت يار خەلپەت شاھلىق ئالتۇن تاجىنى تۆرەنىڭ بېشىغا كىيگۈزدى. بۇزرۇك خانغا ئالغىش ۋە مۇبارەكلەش سادالىرى ياكىراپ، كەيپىياتنى تېخىمۇ يۇقىرى پەللىگە كۆتۈردى. بۇزرۇك خان تاج كىيىپ بولغاندىن كېيىن، ئاتۇشلۇق مەھبۇت خاننى شىغاۋۇللۇققا تەيىنلىدى. مەھبۇت خان قولغا ئالتۇن ھاسسىنى ئېلىپ، خانىنىڭ ھەرقايسى ئەيوانلارنى مەنسەپكە تەيىنلىگەنلىكى ھەققىدىكى يارلىقىنى ئوقۇشقا باشلىدى:

— ئانەزەت بۇزرۇك خان جانابى ئالىيلىرى سىدىق بەگنى ۋەزىر ئەزەم، مىڭبېگلىككە، مۇھەممەت ياقۇب خان جانابلىرىنى قەشقەر قوشۇنلىرىنىڭ باش ئەمىر لەشكەرلىكىگە، مەۋلانە موللا مۇھەممەت يار خەلپەت ھەزرەتلىرىنى قەشقەرنىڭ باش مىرزا بىلىقىغا، جىن لاۋسەن تۇڭگانىنى باش مۇشاۋۇرلۇققا، ماتتۆرە تۇڭگانىنى ئەمىر مەشقاۋۇللۇققا تەيىنلىدى ...

ئۇ پەرۋانچىلىققا، ئەمىر لەشكەرلىككە، پەنساللىققا ۋە

باشقا مەنەسەپلەرگە تەيىنلەنگەنلەرنىڭ ئىسمىنى ئاتاپ ئۆتتى.

بۇ ئىشنى ئۇ ئۇچۇرغا ئېلىپ بارغاندا، ئۇ ئۇچۇرغا ئېلىپ بارغاندا، ئۇ ئۇچۇرغا ئېلىپ بارغاندا،

×

×

تاج كىيىش مۇراسىمى ئاياغلىشىپ، جاكارچىلار كوچا -

كوچىلاردا بۇزۇرۇك خان تۆرىنىڭ تاج كىيىپ قەشقەرنىڭ

پادىشاھى بولغانلىقىنى جاكارلاپ يۈرەتتى:

— يۇرت بېگى، مىڭبېگى، تۆمەنپېشى، مىڭبېشى، يۈز -

بېشى، كۆكبېشى، قاپبېشى قاتارلىق بەگلەرگە ۋە ھەممە يۇرت

ئەھلىگە مەلۇم بولغاچكى، ئاپتاپ مەسەللىك مۇبارەك بۇزۇرۇك

خان تۆرەم تاج كىيىپ، قەشقەر دارۇ سەلتەنەتىدە تەختكە

ئولتۇردى. ئاللاتائالا ئول مۇبارەك زاتنى ئالىيلەرنىڭ تەختىنى

مۇستەھكەم، تەختىنى ئاسماندىكى يۇلتۇز كەبى مول قىلغاي!

ئەيىۋەنناس! ئىشتىكلار! ئامۇ خاس!

بۇزۇرۇك خان ئوردا ئالدىدا، خۇدايارخان تارتۇق قىلغان

ھېلىقى بەدەخشان ئارغىمىقىغا مىنىپ، چۈمە خۇتبىسىگە باشلام

چىلىق قىلىش ئۈچۈن، ۋەزىر ئەزەم سىدىق قىبەگ مىڭبېشى،

ياقۇب قوشبېگى، باش مىرزا مەۋلانە موللا مۇھەممەتتىيار

خەلپەن قاتارلىق ئەكابر - ئەشرەپلەرنىڭ ھەمراھلىقىدا

ھېيتگاھ جامەسىگە ماڭدى...

بۇ ئىشنى ئۇ ئۇچۇرغا ئېلىپ بارغاندا، ئۇ ئۇچۇرغا ئېلىپ بارغاندا،

×

×

ھۇد ئايلىرى، قەشقەرنىڭ ئاۋۇل - قىشلاقلىرىغا يېشىللىق

ياماشتى. ھەمەل ئېيى يېزىگەن كۆكلەمدىن كىشىلەرنىڭ كۆزى

قاماشتى. ئاسمان سۆيۈنۈنچى يامغۇرنى زېمىنگە
سېغىلىق بىلەن تەكشى سېپىپ ئوتتى. پۈتۈن ئوقۇپ يېڭى
كېلىندەك ياسىنىپ كۆرۈنۈش قىلدى. ھەممىنى كۆرگەن پۇ
قېرى بەلەك يەر يۈزىگە كۆكتاتتىن خال چەكتى. زېمىندىكى
ھەممە مەۋجۇداتنىڭ كۆڭلى گۈلدەك ئېچىلدى. بۇلۇلار تۈمەن
بويىدىكى تاللىقتا خۇش ناۋا بىلەن بەس - بەستە سايراش
ماقتا. ئەلدە ئاسايىشلىق ھۆكۈم سۈرمەكتە. ھايىات خۇددى
تىنچ ئېقىۋاتقان دەريادەك داۋام قىلىۋاتاتتى. بىراق، تىنچ
ئېقىۋاتقان دەريادىمۇ بەزى چاغلاردا قىرغاققا تېشىپ چىقىدۇ
دېغان ۋاقتى بولۇپ قالىدۇ، ھازىرلا تازا، غۇبارسىز تۇرغان
تىنچ كۆك ئاسماننىمۇ بىردىنلا قارا بۇلۇت قاپلاپ، شامال
چىقىشقا باشلايدۇ، بەزىدە مۆلدۈر ئارىلاش يامغۇرمۇ ياغىدۇ، بۇ
ئاسايىشلىقنىڭ تېگىگە خېيىم - خەتەر يوشۇرۇنغانىدى. راست
ئەمەسمۇ؟ بىز - بىزنى شۇنداق ياخشى كۆردىغان ئەر - خوتۇن
قۇنلار ئارىسىدىمۇ بەزى چاغلاردا خاپىچىلىق بولۇپ قالىدۇ.
ئۇلارنى دائىم جېدەللەشمەي، ئىناق - ئىتتىپاق ئۆتەلەيدۇ دەپ
كىم ئىيتالايدۇ؟

يېڭىسار چېگىدىن كېيىن، بۈزرۈك خاننىڭ يەنە بۇرۇنقى
دەكلا ھاكىمىيەت ئىشلىرى بىلەن كارى بولمىدى، پۇرتدازچى
لىق ئىشىنى سىدىق بەگكە تاشلاپ قويدى. لەشكەر كەشە
لىك ئىشىغا كۆڭلى تارتىدى. باش ئەمىر لەشكەر ياقۇب
قوشىنى بولسا لەشكەر كەشەلىك ئىشلىرىدا بۈزرۈك خاندىن
بىسۇراق بىر ئىشنى قىلمىدى. بىراق، بۈزرۈك خان بۇ ئىشلاردا
ئەدبىر كۆرسىتىپ، جاھاننى بىر قىرىتالايدىغان دەرىجىدە ئەمەس
ئىدى. ياقۇب قوشىنى سىدىق بەگنى لەشكەرى ئىشلارغا

يېقىن كەلتۈرمىدى. خۇدايارخاننىڭ مۇسۇلمانقۇل بىلەن
موللا ئالىمقۇل ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋىتى ياقۇب قوشبېگىنىڭ
ئېسىدە ئېنىق ساقلىنىپ قالغانىدى.

«يۇرتدارچىلىق ئىشى گويىا بىر داۋانغا
ئوخشايدۇ، دەپ ئويلايتتى ئۇ، داۋانغا چىقىپ كېتىۋات
قاندا، ئادەم كۆزلىرىنى چوققىلاردىن ئۈزۈپ ئۈمىد بىلەن باقىدۇ.
ئادەمنىڭ قەلبى بەختلىك سىزىملار بىلەن تولغان بولىدۇ.
لېكىن، تاغنىڭ چوققىسىغا چىقىشمۇ بولدى، پەسكە چۈشىدىغان
يولى ئوچۇق كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. پەسكە قاراپ ماڭدىمۇ، يولمۇ
تۈگەشكە باشلايدۇ. ئۆزۈم تۈگەيدۇ، چىقماققا ئاستا بولغىنى
بىلەن، چۈشۈش تېز بولىدۇ. بۇزۇرۇك خاننىڭ تازا قىران
ۋاقتى، ئادەم قىرانلىق يېشىدا غەم دېگەننى بىلمەيدۇ. كۆڭلى
ئۈمىدكە تولغان بولىدۇ. ۋاقتى خۇش ئۆتىدۇ. لېكىن شۇنى
ئۇنتۇماسلىق كېرەككى، ئۈمىدلەنگەن نەرسىگە مەڭگۈ
يەتكىلى بولمايدۇ.»

ياقۇب قوشبېگى مۇشۇلارنى خىيال قىلمۇيتمىپ، ئىختىيار
سىز شۇرۇنۇپ قويدى. ئۆزىنىڭ موللا ئالىمقۇل، خۇدايارخان
ۋە موللا مۇسۇلمانقۇللارنىڭ ئالدىدا بەھۇدە ئۆتۈپ كەتكەن
قىرانلىق ئۆمرىگە ئېچىنىپ قالدى. ئۇ ئادەتتە بەزىلەرنىڭ:
«ئاتمىشنىڭ قارىسىنى ئالغاندا، ئادەمنىڭ كۆزىگە ئۆلۈمدىن
باشقىسى كۆرۈنمەيدىغان بولۇپ قالىدۇ» دېگىنىنى ئاڭلاپ،
كۈلۈپلا قوياتتى. ئۇنىڭ ئۈمىدلىرى ئەمدىلەن ئىشقا ئېشىش
ئالدىدا تۇرسا، ئۇ نېمىدىن خاۋاتىرلەنسۇن؟ بۇزۇرۇك خانىدەك
پازىل ۋەلىيلەرنى خۇدايىم ئۇنىڭغا نېسىپ قىلغان. ئۇ ئۇزاقتىن
بۇيان مۇشۇنداق بىر ھۆكۈمراننىڭ ئالدىدا خىزمەت قىلسام
دەپ ئارزۇلاپ كەلمىگەنمىدى؟ مانا گۈزەل ئىستىقبال ئۇنىڭغا

كۈلۈپ بېقىۋېتىپتۇ. شۇنداق ئىكەن، ئۇ نېمىشقا بۇنداق پۇرسەتنى چىڭ تۇتمىسۇن؟ ئەمدى سىدىق بەگكە كەلسەك دەپ ئويلىدى ئۇ. بۇ قىپچاقنىڭ ئىشى ھەرقانچە بولسىمۇ گۈلباغ قەلئەسىنى ئېلىشتىن تەسكە توختىماس...

× ×

بىر كۈنى، سىدىق بەگ بۈزرۈك خانغا كۆرۈنۈش قىلىپ بولۇپ، مەۋلانە موللا مۇھەممەت يار خەلپەتنىڭ قورۇسىغا بېرىپ ئۇنى يوقلىدى. ئۇلار سۆھبەتلىشىپ ئولتۇراتتى. سىدىق بەگ ياقۇب قوشبېگىنىڭ ئۆزىنى لەشكىرىي ئىشلارغا قول تىققۇزمايۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ كېلىپ:

— مەۋلانەم، ئانە زەت بەدەخشاندىن ئەسكەر ئەپكىلىدىكەن دېگەن گەپ ئوتتۇرىغا چىقتى، ئۆزلىرى بۇنى ئاڭلىدىمىكەن؟ — دەپ سورىدى.

— سىلى كىمدىن ئاڭلىدىلا، ۋەزىر ئەزەم؟ — دەپ ھەيران بولدى مەۋلانە موللا مۇھەممەت يار خەلپەت.

— ياقۇب قوشبېگىدىن ئاڭلىدىم. ئۇنىڭ دېيىشىچە، بۇ تېخى ئەسكەرلەرنىڭ بېشى ئىمىش. ئارقىسىدىن يەنە نەچچە مىڭ لەشكەر كېلەرمىش.

— بۇ گەپ ئىشەنچلىك ئەمەستۇر بەلكىم، — دېدى مەۋلانە. تۆرەمنىڭ ئېھتىياتسىزلىقىدىن مەۋلانەمنىڭمۇ ئىچى پۇشۇپ يۈرگەنىدى. «بۇ زات دادىسى جاھانگىر خوجىغا زادىلا تارتىمىغان، دەپ ئويلايتتى ئۇ ئىچىدە. — بۇ سىدىق بەگمۇ ئىشنىڭ ئالدى — كەينى بىلەن ئانچە ھېسابلىشىپ ئولتۇرمايدىغان ساددا ئادەم. ھەي .....»

بىر پەستلىك سۈكۈنات ھۆكۈم سۈردى.
— ۋەزىر ئەزەم جانابلىرى. ئىش بۇنىڭ بىلەنلا تۈگە-
مەيدىغاندەك قىلىندۇ. دېدى مەۋلانە موللا مۇھەممەتتىياز
خەلىپەت. — ياقۇب قوشبېگىنىڭ كۆڭلىگە پۈككەن بۇنىڭدىنمۇ
چوڭ ئارزۇ — ئۈمىدلىرى بار بولمىسۇن يەنە؟

ئۇ سەل توختىۋالغاندىن كېيىن، ئويچان كۆزلىرى بىلەن
سىدىقىبەگكە تىكىلىپ تۇرۇپ سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇردى:
— يۇرتدارچىلىق ئىسلىدىغۇ ئانچە ھەۋەس قىلىغۇدەك
ئىش ئەمەس. ئۇ شۇنداق بىر نەرسە ئىكەنكى، كۆلدە سىلىق
ئۈزۈپ يۈرگەن قېيىقنى كۆرۈپ ھەۋەسنى كەلگەن ئادەم شۇ
قېيىققا ئۆزى چۈشكەندىن كېيىن نېمىنى ھېس قىلغان بولسا،
يۇرتدارچىلىق قېيىقىغا ئولتۇرغان كىشىمۇ ھەر قەدەمدە شۇنى
ھېس قىلىدۇ. چۈنكى، قېيىققا چۈشكەن ئادەم قايىققا قاراپ
ئۈزۈشنى، قېيىقنىڭ ئاستىدا چوڭقۇر سۇنىڭ بارلىقىنى بىر
مىنۇتتۇم ئېسىدىن چىقارماسلىقى، ئەقىل — ھوشىنى جايىدا
تۇتۇشى لازىم.

— بەرگەن مەسلىھەتلىرىڭىزگە كۆپ رەھمەت، مەۋلانەم، —
دېدى سىدىقىبەگ ئورنىدىن تۇرۇۋېتىپ، — مەنغۇ مەيلى، بولمى-
غاندا قىرغا چىقىپ كەتسەم بولۇۋېرىدۇ. تۆرەم ئاخىرىدا ھەم-
مىندىن قۇرۇق قالۇرمىكىن!

سىدىقىبەگنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ، مەۋلانە موللا
مۇھەممەتتىياز خەلىپەت مەنىلىك ئېستىھزا بىلەن كۈلۈپ قويدى،
ئەمما جاۋاب بەرمىدى.

نەزمە:

يامانغا يار بولغاچ لۇتنىڭ ① جۇرسى،
بولدى پەيغەمبەرلىك خانىدان ۋەيران.
ئەسھابۇلكەھفىنىڭ ② ئىتى نەچچە كۈن
ياخشىلارغا ئەگەشكەچ بولغانتى ئىنسان.

— شەيخ سەئىدى

① لۇت — يەنى لۇت ئەلەيھىسسالام. رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە، لۇت ئەلەيھىسسالامنىڭ خوتۇنى يامان ئادەملەرگە يار بولغاچقا، ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىك ئائىلىسى ۋەيران بولغانىكەن.

② ئەسھابۇلكەھفى — «غار كىشىلىرى» دېگەن مەنىدە بولۇپ، قۇرئانى كەرىمدە زىكرى قىلىنغان.

ئالتىنچى باب

چۇقودىكى جەڭ

«ياتقان يېرىڭنى قاتتىق دېمە،
ئىچكەن سۈيۈڭنى ئاچچىق دېمە»

— ئۇيغۇر خەلق ماقالى

مىلادى 1865 - يىلى 5 - ئاي.

ئەمىر لەشكەر بارگاھىنىڭ ئەتراپىدىكى ئوتاقلار جىم. ھەممە ئۇيقۇدا. كېچىنىڭ جىمجىتلىقىدا يىراقتىن يېقىنلاشىپ كېلىۋاتقان ئاتلارنىڭ دۈپۈرلىرى، ئىتلارنىڭ قاۋاشلىرى ئاڭلاندى. قارارگاھىنىڭ چېتىگە قويۇلغان قاراۋۇل ئاچچىق ئاۋازدا:

— توختا! كىمسەن؟ — دەپ ۋارقىرىدى، — ئوراننى ①

ئېيىت!

— ئوران: جۆكتە قۇدۇق! ②

---

① ئوران — ھەربىي قوشۇندا پارۇل، مەخپىي ئالاقە بەلگىسى.

② جۆكتە قۇدۇق — موڭغۇلچە «قارايغاچلىق قۇدۇق» دېگەن مەنىدە، باغراش كۆلىنىڭ جەنۇبىدىكى بىر قۇدۇقنىڭ نامى.

قاراۋۇلنىڭ ئاۋازى يۇمشىدى؛
— چۆكتە قۇدۇق بولسا كېلىۋەر. ئاۋازىڭدىن ئىسلام
خەلىپىگە ئوخشىتىۋاتسىمەنغۇ؟

— ھەئە. ئىسلام خەلىپىمەن.

— بىمەھەل كېلىپ قاپسەنغۇ؟

— مېنى گەپكە تۇتما. ئەمىر لەشكەرگە ئالدىراش خەۋەر
ئېلىپ كەلدىم.

ئىسلام خەلىپە قاراڭغۇدا ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجىنىڭ
چېدىرىنى ئىزدەشتۈرۈپ تاپتى — دە، ئېتىنىڭ تىزگىنىنى
ھەمراھلىرىغا تۇتقۇزۇپ قويدى. ئۇ ئاۋۋال ساقچىلارنى ياكى
قورۇقچىلارنى ئويغاتماقچى بولۇپ، چېدىرنىڭ ئۇدۇلىدىكى
ئوتاققا قاراپ ئۆتۈشكە باشلىدى. شۇ چاغدا، چېدىرنىڭ ئىچى
يورۇق ئىكەنلىكىنى، ئىشىك ئورنىغا تۇتۇلغان پەردە ئېچىلىپ،
ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجىنىڭ چېدىر ئىچىدىن چىققىنىنى
كۆردى. ئىسلام خەلىپە ئەمىر لەشكەرنىڭ ئۇدۇلىغا كېلىپ، بىر
تىزى بىلەن تىزلاندى — دە، پەس ئاۋاز بىلەن:

— ئەمىر لەشكەر، مۇنتەزىر قىلغىنىم ئۈچۈن ئەپسۇ قىلىڭ،
دېدى. — قالماقلار تۇرپان تەرەپتىن چىققان ئاتلىق ئىككى
مانجۇ چېرىكىنى تۇتۇۋاپتىكەن، ئاختۇرسا يېنىدىن ماۋۇ خەت
چىقىپتۇ. سىزگە دەرھال ئېلىپ كەلدىم.
— خۇش خەۋەرمۇ؟ — دەپ سورىدى ئىسھاق خوجا
تاقەتسىزلىنىپ.

— مانجۇلار يىگىرمە مىڭدەك قارا چېرىكىنى قارا
شەھەرگە ياردەمگە ئەۋەتىپتۇدەك. — دېدى ئىسلام خەلىپە
بېشىنى ساڭگىلىتىپ تىترەك ئاۋاز بىلەن.
— قېنى، ئىچكىرىگە كىرىڭ!

راشىدىن خوجا كۇچا سەلتەنەتىدە قارار تاپقاندىن
كېيىن، كورلىلىقلارمۇ باغى ۋە تاغى بولۇشۇپ، مۇپتى ئاخۇن،

خاتىپ ئاخۇن، قازى ئاخۇن، ھادى ئاخۇن، داۋۇت ئاخۇن، بۈگۈرلۈك سۈمۈللا تۈگۈننى ۋە خەلىپىمىز نىقىلىق ئىسلام خەلىپىنىڭ باشچىلىقىدا كورلا دىيارىدىكى مانجۇ دائىرىلىرىنىڭ بېشىغا تىغ تارتىپ چىقىشتى. كورلىدىكى مانجۇلار قوزغىلاڭچىلارغا نەك كېلەلمەستىن دەرھال قاراشەھەرگە قاراپ قاچتى. كورلىنىڭ مانجۇلاردىن تازىلانغانلىقىنى ئاڭلىغان راشىدىن خان خوجا ئىسھاق خوجىنى ئەمىر لەشكەر، مۇھەممەت توختى خەلىپىنى قازى ئەسكەر، دانىيال خوجىنى باش مۇشاۋۇر قىلىپ، ئالتۇن نىشانلىق مۆھۈرلەرنى قوللىرىغا تۇتقۇزدى - دە، ئىككى مىڭدەك كۇچالىق غازىلارنى قوشۇپ، ئۇلارنى دەرھال كورلىغا ماڭغۇزدى. ئۇلار كورلىغا كېلىپلا قوزغىلاڭچىلارنى ئۆزىگە قوشۇۋالدى ۋە ئىسلام خەلىپىنى ئېلىپ ھايالشىمايلا قاراشەھەرگە زاۋان بولدى. تۇغ - ئەلەم، سوتۇق - بايراق، دەھۇل - دۇمباق، ئارقيا - پىساغداق، توپ - رەمبىرەك، مىلىتىق - ياراق، كاناي - سۇناي، داقتا - دۇمباقلارنىڭ ياڭرىغان ساداسى بىلەن لەشكەر كەشلىك دەبدەبىسى ۋە ھاكىمىيەت داغدۇغىسىدا ھەممە ئادەم خۇشال - خۇراملىق بىلەن بېلىنى مەھكەم باغلاپ، قاراشەھەر دەرياسىنىڭ لېۋىگە كېلىپ تەقىمۇ تەق بولۇپ تۇردى.

مانجۇلار دەريادىكى كېمىلەرنى چىقىرىۋېلىپ، زەمبىرەك - مىلىتىقلاردىن ئوق ئېتىپ، ئۇلارنى دەريادىن زادىلا ئۆتكۈزمىدى. كۇچالىقلار بىرنەچچە كۈن ھۇجۇم قىلىپ باققان بولسىمۇ، مۇشەققەتنى شامالغا سوزۇلۇپ، قىلچە نەتىجىسى كۆرۈلمىدى. شۇڭا، ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجا قوشۇنىنى چىكىنىشكە بۇيرۇپ، قارارگاھنى ئوت ئۇچى دېگەن يەرگە قۇرۇپ، پۇرسەت كۈتۈپ يېتىشقا مەجبۇر بولدى ۋە كورلىلىق پەنساد ئىسلام خەلىپىنى دەريادىن كېچىپ ئۆتكىلى بولىدىغان كېچىك ئىزدەپ كېلىشكە ماڭغۇزدى.

ئىسلام خەلىپىلەر كېچىك ئىزدەپ يۈرگەندە، ساغان تۈڭگە ① دېگەن يەردىكى چارۋىچى موڭغۇللار مانجۇلارنىڭ قاراشەھەر ئامبىلىغا يازغان خېتىنى ئېلىپ كېلىۋاتقان ئاتلىق ئىككى چېرىكنى تۇتۇۋالغانىدى. ئۇلارنى كۇچالىق غازدارغا تاپشۇرۇپ بېزىش ئۈچۈن ئېلىپ كېلىۋاتقاندا، ئىسلام خەلىپىلەرگە ئۇچرىغانىدى. ئۇلار مانجۇ چېرىكلىرىنى كېچىلەپ قارارگاھىغا ئېلىپ كەلدى. ئۇلارنىڭ يېنىدىن چىققان ھېلىقى خەتتە:

«بىز ئۇلۇغ خاقانىي چىننىڭ يارلىقى بىلەن سىزلەرگە بار ۋە مەدەت بولۇش ئۈچۈن، يىگىرمە مىڭ چېرىك، تۆت يۈز يەتمىش زەمبىزەك، ئىككى يۈز ھارۋا ئوق - دورا ۋە قورال - ياراق، ئۈچ يۈز ھارۋا قورۇلغان مايلاق ② بىلەن بولغا چىقتۇق. يەنە ئۈچ كۈندىن كېيىن ئۇششاققالغا يېتىپ بارىمىز. شۇڭا ئالدىمىزغا گەڭىرى ئۇزۇق - تۈلۈك ۋە ئوت - بوغۇز چىقارغايىسىزلىرى...» دېيىلگەنىدى.

ئەگەر ياردەمگە كېلىۋاتقان يىگىرمە مىڭ قارا چېرىك قارا شەھەرگە يېتىپ كېلىپلا قالسا، كورلىنىڭ قولىدىن كېتىشى كۆزگە كۆرىنىپ تۇرغانلا ئىش ئىدى. كورلا قولىدىن كەتسە، كۇچا سەلتەنىتى خەۋپكە ئۇچرايتتى. شۇڭا، ئىسھاق خوجا دەرھال ھەرقايسى قوشلاردىكى پەنساڭلارنى چاقىرتىپ كېلىپ، كېچىلەپ ھەربىي كېڭەش چاقىردى ۋە كېڭەش ئەھلىگە

① ساغان تۈڭگە — موڭغۇلچە «ئاق چىغلىق» مەنىسىدە. چوقۇننىڭ ئۈستىدىكى بىر غولنىڭ نامى.

② ھەربىي يۈرۈشتە ئەسكەرلەر ئوت قالاش ئۈچۈن ئېشىلىتىدىغان يېقىلغۇ.

ئۆزلىرى دۇچ كېلىۋاتقان خەۋپنى تەپسىلىي چۈشەندۈرگەندىن كېيىن:

— بىز زۇلۇمغا قارشى تىخ كۆتۈرۈپ چىققانىمىز، — دېدى تەمكىنلىك بىلەن، — قاراشەھەرنى ئالالساق دارۇ — سەلتەنەن — كۇچا ئامان بولىدۇ. مۇبادا چېكىنسەك، بىزگە ئۆلۈمدىن باشقا يول قالمايدۇ. شۇڭا، دەريادىن چوقۇم ئۆتۈپ، قارا چېرىكلەر يېتىپ كېلىشتىن ئىلگىرى قاراشەھەرنى ئىشغال قىلىشىمىز ۋاجىپ!

ھەممەيلەننىڭ شۈكەپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ئىسلام خەلىپە مۇنداق دېدى:

— ھازىر تاشقىن بولۇۋاتقان چاغ. سۇ قىنىغا پاتماي ئېقىۋاتىدۇ. دەريادىن كېمە بىلەن ئۆتمەسە، كېچىپ ئۆتۈش مۇمكىن ئەمەس. شۇڭا، باغراش كۆلىنىڭ جەنۇبىي بىلەن ئايلىنىپ ئۇششاققالغا ئۆتۈپ، ئاندىن كەينىمىزگە يېنىپ قارا شەھەرگە تېگىش قىلساق.

— مۇبادا قارا چېرىكلەر بىزدىن بۇرۇن قارا شەھەرگە ئۆتۈپ كەتكەن بولسىچۇ؟ — دەپ ئىستېھزا بىلدۈردى بىر پەنساد.

— ئەگەر شۇنداق بولسا، ئامال قىلىپ ئۇلارنى شەھەردىن ئالداپ ئېلىپ چىقىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن، قارا شەھەر قالماقلىرىنى بىز تەرەپتە تۇرۇشقا كۆندۈرەيلى. دېمىسىمۇ، يەرلىك قالماقلار مانجۇلاردىن جاق — جاق تويۇپ كېتىشتى. شۇڭا، ئۇلارغا قارشى چىشىنى بىلەپ تۇرىۋاتىدۇ!

ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجا پەنسادلارغا بىر نەزەر سېلىۋەتكەندىن كېيىن:

— شۇنداق قىلمايمۇ بولمايدىغاندەك تۇرىدۇ، — دېدى. ئۇنىڭ سۆزىنىڭ ئورانىدىن ئۇنىڭ قەتئىي نىيەتكە كەلگەنلىكى چىقىپ تۇراتتى، — مۇنداق بولسۇن: ئالدى بىلەن باغراشنى ئايلىنىپ ئۇششاققالغا بېرىپ، قارا چېرىكلەرنىڭ ئارقىسىغا

ئۆتۈۋالايلى. پۇرسەت تېپىپ، ئۇلارنىڭ چىنداۋۇل ① قىسىملىرىغا شەبخۇن ② ئۇرايلى - دە، قارا شەھەرگە كەتكەن قارا چېرىك لەرنى ئارقىغا قايتىشقا مەجبۇرلايلى. ئۇلارنى ئالداپ تۈزلەشكەلىكىگە چىقىرىۋالساقتا، بىز بىلەن مەيدان ئۇرۇشى ③ قىلىشقا مەجبۇر بولىدۇ. ئۇلار پىيادە، بىز ئاتلىق قوشۇن. «رۇسىيات جەڭ» دە: «پىيادە ئەسكەرلەر تۈزلەڭلىكتە ئاتلىق ئەسكەرلەر بىلەن مەيدان ئۇرۇشى قىلىشتىن ھەزەر ئەيلىشى كېرەك»، دېيىلگەن. ئاندىن قالسا، دەرھال قارا شەھەر قالماقلىرىنىڭ چوڭى باتىمگە ئادەم ئەۋەتىپ، قالماقلىرىنى بىز تەرەپتە تۇرۇشقا كۆندۈرۈشىمىز كېرەك. بۇ ئىشقا تۇڭچى ئازنا مەمەت مەسئۇل بولسۇن. ھازىردىن باشلاپ، قالماقلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھەرقانداق يەرلىك پۇقرالارغا دەخلى - تەرۇز قىلىشقا بولمايدىغانلىقىنى قەتئىي جاكارلايمەن. مۇبادا، بۇ پەرمانغا كىمەرسىمكى خىلاپلىق قىلسا، شۇ كىشىنىڭ كاللىسىنى ئالىمەن. ئەمدى قالغان ئىشلارغا كەلسەك، ئۇنى بىرىنچىدىن ئاللاغا، ئىككىنچىدىن، مۇشۇ يەردە ئولتۇرغان غازىلىرىمىزنىڭ ھىممىتىگە تاپشۇردۇم. ئامىن! - دەپ دۇئاغا قولىنى كۆتۈردى.

قوشۇن ئەتىسى باغراش كۆلىنىڭ جەنۇبىدىكى داۋۇت دېگەن يەر ئارقىلىق ئۇ قاتقا ئۆتۈپ مېڭىپ، ئالتىنچى كۈنى قۇرۇقتاغ ياقىسىدىكى جۆكتە قۇدۇق دېگەن يەرگە يېتىپ كەلدى. ئۇلاردىمىنمۇ ئالماستىن يەنە دەرھال ئاتلىنىپ، ئۇششاققالنىڭ ئايىقىدىكى خوتۇن قۇدۇق دېگەن يەرگە كەلگەندە، كۈن ئولتۇرۇپ كەتتى. ئەتىسى ئىراۋۇلچىلار شىنچىڭزى دېگەن يەردە مانجۇلارنىڭ بارگاھىنىڭ سېزىلگەنلىكىنى خەۋەر قىلدى. ئۇدا

① چىنداۋۇل قىسىملىرى - ئىارقىدا ماڭغۇچى، ئىارقىا سەپ قىسىملىرى.

② شەبخۇن - كىچىلىك تۇيۇقسىز ھۇجۇم.

③ مەيدان ئۇرۇشى - تۈزلەڭلىكتە بولىدىغان پوزىتسىيەلىك ئۇرۇش.

ياغقان يامغۇردا بۇ قارا چېرىكلەرنىڭ ھەممە ئەسۋابلىرى
ھۆل بولۇپ كەتكەن. زەمبىرەك، مىلەتلىق - يازاق، لىمىرد -
مىزمۇ ھۆل بولۇپ كەتمىسۇن دەپ، ئۇلارنى قسۇمغا
كۆمۈپ قويۇپ، ئۆزلىرى بىپەرۋا ياتقاندىن كەن. ئۇلار قاراڭغۇدا كۇچالىق
غازلارنى پەرق ئېتەلمەي، «بىزنىڭ ئالدىمىزغا ئوزۇق - تۈلۈك ئېلىپ
چىققان ئادەملەر ئوخشايدۇ» دەپ، بېغەم يېتىۋېرىشتى. شىنچىڭنى
دېگەن يەردە بارگاھ قۇرۇپ يېتىشىققان بۇ قارا چېرىكلەر
قارا شەھەرگە ياردەمگە كەلگەن ھېلىقى يىگىرمە ئەمك قارا
چېرىكنىڭ ئارقا سەپ قىسمى ئىكەن.

ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجا مانجۇلارنىڭ مەڭدەپ
قالغانلىقىنى كۆرۈپ، شەبخۇن ئۇرماقچى بولدى - دە، قوشۇنغا
دەرھال يېيىلىپ، تون قاراڭغۇسىدىن پايدىلىنىپ ھۇجۇمغا
ئۆتۈشكە بۇيرۇق بەردى. ئىسلام خەلىپە پەنىساد قولىدىكى
قىلىچىنى يالىڭاچلاپ، تىۋلپارنى دىۋېتىپ، جەۋلانبازلىق
قىلدى - دە، قىلىچىۋازلىققا چۈشۈپ كەتتى. «چاپ! چاپ!»
دېگەن ئاۋازلار، «ھازىر بول!»، «ۋاقىت بول!» دېگەن قىقاس -
چوقانلار ۋە توپ - زەمبىرەكلەرنىڭ پىرىپىر - پىرىپىر
پەلەكتىن ئۆرلىدى. باتۇرلارنىڭ قىلىچى زەرىپىدىن پايدىلىنىپ
چۆل لەرزىگە كەلدى، رويى زېمىن، تاغۇ - تاشلار تىترىدى.
قىلىچىلاردىن چىققان ئوتلار ئەتراپقا چاچرىدى. ئىسلام خەلىپە
بىر مانجۇ سەردارىغا ھۇجۇم قىلىپ ئات سېلىپ بېرىۋېتىدى،
ھېلىقى مانجۇ سەردارىنىڭ ئېستى ئۆركۈپ كېتىپ بىر
كىشىنى - دە، ئالدى پۇتلىرىنى ئاسمانغا كۆتۈرۈپ تىكىلىنىپ
قالدى. مانجۇ چېرىكلىرى كۇچالىق غازلارنىڭ شەبخۇنىدا
مەڭدەپ تۇرۇپ قالغان بولسىمۇ، ئەمما تېزلىكتە ئۆزلىرىنى
ئوڭشىۋېلىشتى ۋە ئىسھاق خوجىنىڭ لەشكەرلىرىگە قارشى
دادىلىق بىلەن ئۇرۇشۇشقا باشلىدى. ئاخىرى، ئۇلارنى كەينىگە
چېكىندۈرۈشكە مۇۋەپپەقىيەت بولدى. ئىش ئەمدىلىكتە تەتۈرىسىگە

قاراپ مېڭىۋاتاتتى.

ئىسھاق خوجا قوشۇنىنىڭ ئوڭ قانىتىنى سول قاناتقا،
سول قانىتىنى ئوڭ قاناتقا يۆتكەپ، سەپنى تۈزىدى ۋە قولنى
كۆتۈرۈپ، ئالدىن مەدەت تىلەپ، لەشكەرلىرىنى غازاتقا
تەرغىپ قىلىپ رىغبەتلەندۈردى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى بېردىنلا
يىغا - زارە قىلىشىپ: «قالساق غازى، ئۆلسەك شېھىت»
دېيىشىپ، ئۆزلىرىنى قارا چېرىكلەرگە شۇنداق ئۇرغىلى
تۈردىكى، ئەيىۋەنناس! ئالەمنى قورال - ياراقلارنىڭ تاراق -
تۇرۇق قىلغان ئاۋازلىرى قاپلىدى، ئۆلۈكلەر دۆۋە - دۆۋە
بولۇپ كەتتى، قارا چېرىكلەرنىڭ باشلىرى قارا تاۋۇزدەك
دۈمىلاپ چۈشۈشكە باشلىدى. ئۇلار قول - پۇتلىرى ئۈزۈلگەن ھالدا
تەرەپ - تەرەپتە يېتىشتاتتى. ئىسلام خەلىپە ھېلىقى مانجۇ سەر-
دارىغا قىلىچ سېلىۋىدى، سەردارنىڭ ئوڭ مۇرىسى بوراندا
يېرىلغان دەرەخ شېخىدەك ساڭگىلاپ قالدى، ئىسلام خەلىپە
يەنە بىر قىلىچ بىلەن ئۇنىڭ بېشىنى سۆيمىنى ئۈزگەندەك
ئۈزۈپ چۈشۈردى. تاڭ سۈزۈلگەندە، غازىلارنىڭ قىلىچ
كۆتۈرگۈدەك ھالى، نەيزە ئۇرغۇدەك ماجالى قالمىغانىدى.
ئاتلارنىڭ تۇيىقىدىن ئۇچقان چاڭ كۈنچىقىش بىلەن كۈنپېتىشى
توراپ قويدى، تۇلپارلاردىن ئاققان تەر ئېرىق بولۇپ ئاقتى.
ئاقبۇت، زەبەر ئىشىكى ئىسھاق خوجىنىڭ لەشكەرلىرى تەرەپتىن
ئېچىلدى. بىر كېچە ۋە بىر كۈندۈز كۈچلۈك قارا چېرىكلەر
بىلەن ئۇرۇشۇپ، ئۇلارنى تازىلىدى. مانجۇ چېرىكلىرىدىن بىرەر
مىڭدەكى قېچىپ قۇتۇلغاندىن سىرت، باشقىلىرى تامامەن
يوقىتىلدى.

كۇچا غازىلىرى ئۇرۇش بىلەن مەشغۇل بولۇپ كېتىپ،
سۇنچىشكە ۋە تائام يېيىشكە ۋاقىت چىقىرالمىغانىدى.
ئۇلار ئەمدىلىكتە بىرئاز سەرەمجان بولۇپ، غىزا -
لىنىشقا تۇتۇش قىلىپ تۇراتتى، تېۋىلغا دېگەن

يەرگە قارا چېرىك كېلىپ چۈشتى، دېگەن خەۋەر كەلدى. ئەسلىدە، ياردەمگە ئەۋەتىلگەن قارا چېرىكلەرنىڭ ئاساسلىق قىسىملىرى بۇنىڭدىن ئۈچ كۈن بۇرۇن قاراشەھەرگە ئۆتۈپ كەتكەنىكەن. ئۇلارنىڭ ئالدى شەھەرگە كىرگەن، كەينى تېخى لىشىخۇ دېگەن يەرگە ئەمدىلەن يېتىپ بارغاندا، مانجۇ ئەمىر لەشكىرى چىنداۋۇل قىسىمىنىڭ تۇيۇقسىز زەربىگە ئۇچرىغانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، ياردەمگە ئىراۋۇل ① قىسىم ئەۋەتكەنىكەن. كۇچا غازلىرىنىڭ گېلىدىن يا تاماق ئۆتمىدى ۋە يا باشقا ئىشلارنى خىيال قىلىشقىمۇ پۇرسەت بولمىدى. ئۇلار بىر نىيەت، بىر ئىستىپاق بولۇپ، دەرھال ئاتلىنىپ، ئوتتۇز يول بېرىسىدىكى چۇقوغا كەلگەندە، ئىراۋۇلچى قارا چېرىكلەر بىلەن دوقۇرۇشۇپ قالدى. ئۇلار مەيدان چېڭى قىلىش ئۈچۈن، كۈنەھەر ياقىسىدىكى تۈزلەڭلىكتە سەپلىرىنى تۈزەشكە كىرىشىپ كەتتى.

x x

يازنىڭ ئوتتەك يېنىپ تۇرغان ئىسسىق ھارارىتى ۋادىدىن تاغ باغرىغا كۆتۈرۈلۈپ، ھەممە ياقىنى جەزىمە قاپلىغانىدى. خۇددى شامال ئەبەدىي كۈچسىزلىنىپ توختاپ قالغاندەك ھاۋا ھەرىكەتسىز ئىدى. كۈن خۇددى پەرداز بېرىلگەندەك پارقىراپ تۇراتتى. پەقەت ئۇنىڭ تەكشى ئالتۇن يۈزىدىلا ئاندا - ساندا، خۇددى ئەينەككە پۈۈلىگەندەك كۆزگە ئارانلا تاشلىنىدىغان سايىلەر ئۇچۇپ يۈرەتتى. ھەممە نەرسە كۆيۈپ تۇرغان ئاپتاپتا بىر ئېقىمدا جىمجىتلىققا چۆككەنىدى.

① ئىراۋۇل قىسىم — ئالدىن يۈرەر قىسىم.

يالىغۇز قۇرغۇي ئاسماندا پەرۋاز قىلاتتى. پاتىمچۇقلار ①
كۆزلىرىنى يۇمۇپ، ئاپئاق تاش ئۈستىدە قېتىپ قېلىشقانىدى.
تاغلاردىكى ئاپئاق قار ۋە كۆك مۇزلار ئېرىۋاتاتتى. ۋادىغا
سۇ ئېلىپ كېلىدىغان چۇقۇ ئېقىنى سۇغا لىق تولغانىدى.

چۇقۇ ئېقىنىنىڭ بويىدىكى تۆپىلىك ئۈستىگە جايلاشقان
بۇ يېزا ئانچە چوڭ ئەمەس ئىدى. ئاران ئەلىلىك تۈتۈن بار
ئىدى. كۈنچىقىشتىن كۈنپېتىشقا قاراپ سوزۇلغان ئەگرى -
بۈگرى ھارۋا يولى بۈككىدە ئۆسكەن قارىياغاچلىقنىڭ ئارىسىدا
كۆزدىن غايىب بولاتتى. ئېرىق بويىدا قاتار ئۆسكەن توپ
تېرەكلەرنىڭ ئارىسىدا يەنە پەيدا بولۇپ، يىراقلارغا سوزۇ-
لۇپ بېرىپ كۆزدىن يۈتەتتى. تېرەكلىك ئارىسىدا يېزا
مەسچىتىنىڭ پەشتىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

ھازىر دەل پېشىن ۋاقتى ئىدى. پەشتاق تەرەپتىن
«ئەشەدۇنلا - ئىلاھە ئىللەللا...» دېگەن ئەزان ئاۋازى ئاڭلاندى.
ئەزان تولمىۇ ئاستا ئېيتىلىۋاتاتتى - مەزىن بەك قېرىپ
كەتكەنىدى. شۇڭا، ئاۋازنى ئۇنىڭ بىر ئۆزىدىن بۆلەك
باشقا ئادەملەرنىڭ ئاڭلىمىقى قىيىن ئىدى.

مەھەللىنىڭ ئوتتۇرىسىدا، تۇخۇمنىڭ قۇمدا قالغان
ئىزىنىڭ شەكلىنى ئەسلىتىدىغان سوزۇنچاق بىر كۆل بار ئىدى.
كۆلنىڭ نېرىقى قىرغىقى تاشلىق ۋە ياپىيالىڭچا ئىدى.
باغلارغا قوشۇلۇپ كەتكەن بۇ تەرىپىنى بولسا قېلىن ئۆسكەن
ئوتلار قاپلىغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئۈستىدە قېرى قارىياغاچنىڭ

① پاتىمچۇق - كەسلەنچۈكنىڭ بىر خىلى.

قارامتۇل سارغۇچ كەلگەن يۇمىلاق يىلتىزلىرى ئېسىلىپ تۇراتتى. كۆلگە يۇقىرىدىن ئىككى تاغ ئېرىقى كېلىپ قۇبۇلاتتى. بۇ ئېرىقلارنىڭ بىرى جۈلۈگەننىڭ ئېرىقى ① دېيىلەتتى. يەنە بىرى كۇڭجيانىڭ ئېرىقى ② ئىدى.

چۇقولۇقلارنىڭ تۇرمۇشى ھەرقانداق بوران - چاپقۇنلاردىن ۋە غەم - ئەندىشلەردىن يىراق بولۇپ، خۇرچا خەنزۇلار ③ بىلەن خۇيزۇلارغا ئىجارە ھەققىنى تۆلەپ كېلىۋاتقانلىقىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئۇلارنىڭ كۈنى تۈپتۈز يولدا ھېچقانداق كاتاڭغا ئۇچرىماي، چايقالماي سىلىق كېتىۋاتقان كۈتەك ھارۋىغا ئوخشايتتى.

بۇ يەر قىرىق خولۇق كىچىك يۇرت ھېسابلانسىمۇ، ئەمما، تارىخى بەك ئۇزاق، بەك كونا بىر يۇرت ئىدى...

x x

مىلادى 640 - يىلى (تەمسەھ يىلى) قوزا ئېيىنىڭ ئاخىرلىرى. شەرق تەرەپ ئاقىرىپ كېلىپ، يېڭى بىر كۈن باشلاندى.

بۈككىدە ئۆسكەن قارىياغاچلىقنىڭ قاپ ئوتتۇرىنى يېرىپ ئۆتكەن چوڭ يولدا يۈك - تاق ئارتىلغان ئاتلىرىنى يېتىلىگەن

① شۇ زامانلاردا چۇقونىڭ قىرىق خولۇق يېرىنى ئىگىلىۋالغان بىر خەنزۇ پۈھشچىكىنىڭ ئېرىقىنىڭ نامى.

② كۆك فامىلىلىك بىر خۇيزۇ پۈھشچىكىنىڭ ئېرىقىنىڭ نامى.

③ خۇرچا - تېرىقچىلىق بىلەن كۈن كەچۈرىدىغان كۆچمەن خەنزۇ ئاھالىلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

تۆت - بەش ياياق يولۇچىنىڭ قارىسى كۆرۈندى. قارىغاندا،
ئۇلار كېچىلەپ يول يۈرگەن بولسا كىرەك.

— توختا! — قوۋۇقنىڭ ئۈستىدىكى ساقچىنىڭ بوغۇق،
ئەمما سۈرلۈك ئاۋازى ئاڭلانغاندا، ھېلىقى يولۇچىلار سېپىل
ئالدىدىكى خەندەكنىڭ بويىغا كېلىپ بولۇشقانىدى.

— نەدىن كەلدىڭلار؟ گۈمرۈك تەمتىكىلار ① بارمۇ؟

— كېنىڭىتىن ② كېلىۋاتىمىز، — دەپ جاۋاب بەردى
يولۇچىلار ئىچىدىكى ئورۇق، ئېگىز بىرى، — بىز ئۇلۇغ تاڭ
ئېلىنىڭ پۇقرالىرى. قولىمىزدا گۈمرۈك تەمتەك بار.

— ئۇنداق بولسا، مەن كىرىپ قوۋۇقچىباشقا مەلۇم قىلاي.
سەل تەخمىن قىلىپ تۇرغايىسىلەر! — دېدى ساقچى ۋە قوۋۇق
ئۈستىدىكى ئۆيگە كىرىپ كەتتى.

بىر ھازادىن كېيىن، زەنجىرنىڭ شاراقلىغان ئاۋازى
ئاڭلىنىپ، تارتىپ قويۇلغان كۆۋرۈك تارقاپ چۈشۈشكە باشلىدى.
ئارقىدىنلا پولات بىلەن قاپلانغان ئېغىر قۇيما دەرۋازىنىڭ
ئىككى قانىتى گۈلدۈرلەپ ئۇلۇق ئېچىلدى. ھەيۋەتلىك قوۋۇق
ئىچىدە زىرە - ساۋۇت، پولات دۇبۇلغا كىيىگەن، مەيدانغا
پارقىلىپ تۇرغان مەس كۆرگۈ تاقالغان، قوللىرىدا
ۋالىداپ تۇرغان پالىمانلىق سۇڭگۇ ③ تۇتقان، يانلىرىغا
ئەگرى قىلىمچىلارنى ئاسقان ئىككى ھايىل ④ چېرىك ئىككى
نەرەپتە تىك تۇراتتى. سەپنىڭ ئەڭ بېشىدا تۇرغان بىر چېرىك
كۆك بۇرنىڭ باش سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن قىزىل بايراقنى
قۇتۇپ تۇراتتى.

① گۈمرۈك تەمتەك — قەدىمكى زاماندا بىر دۆلەتتىن يەنە بىر
دۆلەتكە بارغاندا ئېلىپ ماڭىدىغان يولخېتى.

② كېنىڭ — قارا شەھەرنىڭ قەدىمكى نامى.

③ سۇڭگۇ — نەيزە.

④ ھايىل — قەدىمكى زاماندا ئۇيغۇر قوشۇنلىرىدا ئەڭ
كىچىك بىرلىكنىڭ نامى. بىر ھايىلدا ئادەتتە 12 كىشى بولاتتى.

بېشىغا پولات دۇبۇلغا، ئۈستىگە زەنجىر قۇياق (زىرە) كىيگەن، كۆكرىكىگە پولات مەيمەنە (قەلب) ئەينەك تاقىغان، يېشى ئوتتۇزларدا بار ئېگىز بويلىق، تەمبەل بىر سىپاھ — قوۋۇقچىباشى بولسا كېرەك — ھېلىقى يولۇچىلارنىڭ ئالدىغا كەلدى.

يولۇچىلار ئارىسىدىكى ھېلىقى ئېگىز، ئورۇق يولۇچى — ئېھتىمال مۇشۇ يولۇچىلارنىڭ چوڭى بولسا كېرەك — دەرھال سەپەر خالىتىسىدىن گۈمرۈك تەمىتەكلىرىنى چىقىرىپ، ھېلىقى سىپاھقا ئىكرام بىلەن ئىككى قوللاپ سۇندى.

گۈمرۈك تەمىتەككە لايىھىنىڭ كۆمۈشۈرەك سۈرىتى چۈشۈرۈلگەنىدى. بۇ، شۇ زامانلاردا ھەرقايسى ئەللەر ئارا ئالاقىدە گۈمرۈك — ئۆتكەللەردىن ھايالىسىز ئۆتۈشتە چوقۇم بولۇشقا تېگىشلىك ئورتاق بەلگە ئىدى. يولخېتىغا، ئۇيغۇرچە (تۈركچە)، سوغدىچە ۋە خەنزۇچە ئۈچ خىل يېزىقتا: «ئۇلۇغ كۈنچىقىش ئېلى — تاۋغاچ ئېلىنىڭ خاقانىدىن سالام، ئۇشبۇ مەكتۈپنى كۆرسەتكەن مەزكۇر كىشىنىڭ خاقانلىقىمىزنىڭ پۇقراسى، راھىب شۇەنزىك ① ئىكەنلىكى بەرھەق. ئۇل زات بۇددا نوم — سۇترالىرىنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن، ئەنەتكەك ② ئېلىگە سەپەر قىلدى. ئىناق قوشنىدارچىلىق يۈزىسىدىن مەزكۇر شۇەنزىك مۇبادا مۇبارەك ئېلىڭىزگە بېرىپ قالسا، يول بويىدىكى گۈمرۈك — ئۆتكەللەردىن ئامان — ئېسەن ئۆتۈشىگە يول بېرىلىشىنى ئىلتىجا قىلىپ، ئۇشبۇ گۈمرۈك — تەمتەك بېرىلدى» دەپ يېزىلغانىدى. يولخېتىنىڭ ئۈستىگە كۈنچىقىش ئەللىرىدىكى ھەرقايسى گۈمرۈك — ئۆتكەللەرنىڭ مەمۇرلىرىنىڭ: «ئۆتۈشكە ئىجازەت بېرىلدى» دېگەن مەزمۇندىكى قىزىل سۇرۇقلۇق تامغا — مۆھۈرلىرى قاتار بېسىلغانىدى.

① شۇەنزىك — (602—664) يەنى تاڭ شۇەنزىك. «غەربكە ساياھەت» تىكى تاڭ راھىبى تاڭ سېننىڭ پېرۇتۇسېي.

② ھىندىستان.

— مەرھابا، ئۇلۇغ تاۋغاچ ئېلىنىڭ مېھمانلىرى، —
دېدى ھېلىقى سىپاھ ئۇلارنىڭ تەمتەك خەتلىرىنى بىر-بىرلەپ ئېسىپ
تايىدىل تەكشۈرۈپ بولغاندىن كېيىن، — چۇقۇ ئېلى ① سىلەرنى
قارشى ئالىدۇ! ئۇ، ئۇلارنى قوۋۇق ئىچىگە باشلىدى ۋە ھايىل
باشىغا تاڭ ئېلىدىن كەلگەن بۇ مېھمانلارنى دۆلەتلىك مۇسا-
پىرخانىلاردىن بىرىگە باشلاپ بېرىپ، ئوبدان ئورۇنلاشتۇرۇپ
قويۇشنى بۇيرۇدى.

باھارنىڭ غۇبارسىز، كۆك، تىنىق ئاسمىنىدا قۇياش خېلى
يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، ئۆزىنىڭ ئىللىق نۇرىنى زېمىنىغا تەكشى
سېپىشكە باشلىدى. شەھەرنىڭ سىنىتاش يېپىتىلغان ئازادە
كوچىلىرى سۈپۈرۈلۈپ پاكىزە تازىلانغان، تەكشى سۇ سېپىل-
گەندى. كوچا - كوچىلار ھەيۋەتلىك بېزەلگەن، شەھەر ئىچىدىكى
ھەرقايسى مۇراسىم دەرۋازىلىرىغا يىپەكتىن دەرىپەردىلەر
ئېسىلغانىدى. تاڭ ئېلىدىن كەلگەن مېھمانلار شەھەر مەركىزى-
دىكى بىر تۆپىلىككە جايلاشقان دۆلەتلىك بىرىنچى مۇساپىر-
خانىغا چۈشۈشتى.

ئوردا تەرەپتىن كاناي، بۇرغىلارنىڭ ياڭراق ئاۋازى،
ناغرا - دۇمباقلارنىڭ گۇمبۇرلىگەن سادالىرى ياڭراشقا باشلىدى.
تاڭ ئېلىدىن كەلگەن بۇ مېھمانلار ھەيرانۇ - ھەس بولۇشۇپ،
مۇساپىرخانىنىڭ بالىخانىسىدىن كوچىغا قاراپ ئېچىلغان بىر
دېرىزە ئالدىغا كېلىشىپ، ئوردىنىڭ ھەيۋەتلىك دەرۋازىسىنىڭ
تاراقلاپ ئېچىلغانلىقىنى كۆردى.

قاتمۇ قات سىپاھ - ساقچىلارنىڭ ھىمايىسىدە، ئون ئىككى
دائە باغراش ئارغىمىنى قوشۇلغان، ئېگىزلىكى ئون ئىككى گەز،

① چۇقۇ ئېلىسى — خەنزۇلارنىڭ تارىخىي مەنبەلىرىدە 危须国
دەپ خاتىرىلەنگەن، ئۇ قەدىمكى زاماندا غەربىي يۇرتتىكى 36 دۆلەتنىڭ
بىرى ئىدى.

كەڭلىكى ئالتە گەز كېلىدىغان شاھ مەپە خاقان ئوردىسى ئىچىدىن تاراقلاپ چىقىپ كەلدى. بۇ شاھ مەپەنىڭ ھەممە يېقى ئالتۇن - كۈمۈش، بىللۇر، سەدەپ، ھېقىق، كەھرىۋا ۋە مارجان قاتارلىق يەتتە ئېردەنى ① بىلەن ئىنتايىن ھەشەمەتلىك بېزەلگەن. مەپەنىڭ توقا شادلىرىغا ئۇدۇن شايىسىدىن قىلىنغان تۇغ - ئەلەملەر قادالغان، ئۈستىگە قەشقەر يىمپەكىدىن ساپىۋەن تۇتۇلغان. ئىدى. شاھ مەپە ئىچىدە ئولتۇرغان خاقان بىلەن تۇركان خاتۇن ئىللىق تەبەسسۇم بىلەن ئاۋامغا كۆرۈنۈش قىلغاندا، ئەتراپتا بىردىنلا شاۋقۇن - سۈرەن كۆتۈرۈلدى:

— كۆك تەڭرىدىن قۇت بولمىش، ئۇلۇغ چۇقۇ ئېلىنىڭ خاقانىغا مىڭ، مىڭ، مىڭ مۇبارەك!

— گۈزەل تارىم، تۇركان خاتۇنغا مىڭ، مىڭ مۇبارەك! شاھ مەپەنىڭ كەينىدىن ئون باغراش ئارغىمىقى قوشۇلغان، ئېگىزلىكى ئون گەز، كەڭلىكى تۆت گەز كېلىدىغان، توقا شادلىرىغا خوتەن شايىسىدىن تۇغ - ئەلەملەر ئېسىلغان، كۈمۈش، بىللۇر، سەدەپ، ھېقىق، كەھرىۋا، مارجان ۋە ساپال مونچاقلار بىلەن بېزەلگەن ۋەلىئەھىد مەپەسى يېتىپ كەلدى. ئۇنىڭدا چاغرى تېكىس ئولتۇرغانىدى، ۋەلىئەھىد مەپەسىنىڭ كەينىدىن ئايچىچىك قۇنچۇي ئولتۇرغان ياسىداق مەپە كۆرۈندى. ئارقىدىنلا ۋەزىر - ۋۇزرالار، ئەمىرۇل - ئەمرالار، ئەكابر - ئەشرەپلەر، پۇقرايۇ - پەقىرلەر تۇرنىدەك تىزىلىشىپ يېتىپ كېلىشتى. مانا مەملىكەتنىڭ تۇۋرۇكى بولغان ئون ئىككى مىڭ كىشىلىك بارگاھ قوشۇن رەتلىك سەپ تارتىپ، دەبدەبە، ئەسەس بىلەن يېتىپ كەلدى. قوشۇن ئالدىدا تامامەن بوز رەڭلىك باغراش ئارغىمىقىغا مىنگەن ئۇيغۇر يىگىتلىرى، ئۇلارنىڭ كەينىدىن چاپانلىرىنىڭ ئېتەكلىرىنى بەللىرىگە قىستۇرۇپ، بەلباغلىرىغا پىچاق - قىلىچ ئېسىۋالغان، سۇڭگۈ - ئايپالتا كۆتۈرۈشكەن

① ئېردەنى — سانسىكرىتچە «گۆھەر» دېگەن مەنىدە.

چىگىل پىيادىلىرى، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن توغرى ياللانمىلىرى كېلىشىۋاتاتتى. ئۇلارغا باغراش ئارغىسىنى مىنگەن، دوبۇلغىسىنىڭ كۆزلۈكى تۆۋەنگە چۈشۈرۈۋېتىلگەن، ئۈستىگە ئېغىر قۇياق ساۋۇت كىيگەن بىر تۈرك سۈنئەت باشى سەردار ئىدى.

كۆز ئالدىدىكى بۇ دەبدەبىلىك مەنزىرىگە ھەيران بولغان شۇەنزىڭ:

— بۈگۈن قەدىمىز قۇتلۇق بولۇپتۇ. دېيىشىگە، مېھمانلارغا داستىخان سېلىۋاتقان مۇلازىم:

— ھەئە، بۈگۈن قۇتلۇق نورۇز بايرىمى كۈنى. خاقانىمىز بىلەن تۈركان خاتۇن پۈتۈن مەملىكەتكە نورۇز ئېشى بەرمەكچى. بۈگۈن ئەر - ئايال، قېرى - ياش، چوڭ - كىچىك، پۇقرايۇ پەقىر، دەھرى - راھىپلار ھەممەيلى بىر شادلىققا چۆمۈدىغان قۇتلۇق كۈن، — دەپ جاۋاب بەردى.

شۇەنزىڭ «نورۇز بايرىمى» دېگەن گەپنى كۈچىلاپ سوراپ باقمۇسى كەلگەن بولسىمۇ، ئەمما تىلىنى تېپىدى. ئاخىرىچە تاماق تەييار بولۇپ قالدى، ئۇلار تامىقىنى يېمىشىپ بولغاندىن كېيىن، بىر پەس ئۇخلاۋېلىشتى، ئاندىن رەستە - گۈزەلەرنى ئايلىنىپ كېلىش ئۈچۈن چىقىپ كېتىشتى.

شۇەنزىڭ رەستە ئارداپ كېتىۋاتقاندى، كۆزى كوچىنىڭ جەينىكىگە جايلاشقان بىر دۇكان ئالدىغا ئولتۇرغان ئادەم بەرگە چۈشتى. ئۇ قىزىقىپ ھېلىقى بىر توپ ئادەمنىڭ قېشىغا كېلىپ قارىسا، بىر ئەجنەبىي دۇكاندىن بىر كىتابنى سېتىۋالماقچى بولۇپ، باھادا پۈتۈشەلمەي تۇرغانىكەن. دۇكاندا ئۇيغۇرچە، تۇغرىچە، خەنزۇچە ۋە سانسكىرىپچە تىل - يېزىقتىكى ھەر خىل كىتابلار سېتىلىدىكەن. ئۇ دۇكان خوجايسىنىڭ «نورۇز بايرىمى ھەققىدە يېزىلغان كىتاب بارمۇ؟» دەپ سورىۋېدى، خوجايمىن كىتابلار ئارىسىدىن سوغىدىچە يېزىلغان

«نورۇز ھەققىدە رسالە» دېگەن بىر نېپىز كىتابنى ئېلىپ بەردى. شۇەنزاڭ بۇ رسالنى يۈز يارماققا سېتىۋالغاندىن كېيىن، كەچكىچە كوچا ئايلاندى. ئۇ بىر ئاشپۇزۇلدا تاماق يەپ چىققاندا، خېلىلا كەچ بولۇپ قالغانىدى. كۈن ئاستا - ئاستا تۈن غىلاپىغا كىرىشكە باشلىدى. كۆكۈننى يۇلتۇزلار قاپلىدى. ئاسمان خۇددى قازاننىڭ كۈيىسىدەك قاپقاراڭغۇ-لۇق ئىچىگە چۆكۈشكە باشلىدى.

بۈگۈن شۇەنزاڭ رەستە ئارىلىغاچ بۇ ئەل توغرۇلۇق كۆپ مەلۇماتلارغا ئېرىشتى. ئۇ مۇساپىرخانىغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن بىر قۇر يۇيۇندى، ئاندىن شىرە ئالدىغا ئولتۇرۇپ، شام يورۇقىدا ھېلىقى رسالنى كۆرۈشكە باشلىدى. كىتابتىكى نورۇز ھەققىدىكى گۈزەل رىۋايەت ئۇنى پۈتۈنلەي ئۆزىگە مەپتۇن قىلىۋالدى. رسالىدە مۇنداق دەپ يېزىلغانىدى:

«ئۇزۇن زامانلار ئىلگىرى، كۆك تەڭرىسىنىڭ زېمىن قىز دەپ ئاتىلىدىغان گۈزەللىكتە تەڭداشسىز، لاتاپەتتە يېگانە بىر ساھىبجامال قىزى بار ئىكەن. ئۇ قىزنىڭ بىر جىلۋىسى ئالەمنى ئاجايىپ بىر سېھىر بىلەن پەردازلاپ بېزىۋېتىدىكەن ھەم ئۇخلىغان ھېس - تۇيغۇلارنى ئويغىتىدىكەن. لېكىن، زېمىن قىز باشقىلارغا زوق بېرىپ، ئۇلارنىڭ جانلىرىنى يايىراتقىنى بىلەن، ئۇنىڭ جېنىنى يايىرىتىدىغان جۈپتى بولىشىغاچقا، بارا - بارا جۈدەپ، ئاخىرى قۇرۇق ئۇستىخان بولۇپ، چاچلىرىمۇ ئۇچتەك ئاقىرىپ، شالاڭلاپ، چىرايلىرى زەپىرەندەك سارغىيىپ، يۈرىكى مۇزلاپ، ۋۇجۇدى سوۋۇپ، خاك - تۇپراققا ئايلىنىپ كېتىپتۇ. كۆك تەڭرىسى ئۇنىڭ بۇ ھالىتىدىن ئېچىنىپ، ئۇنىڭ باغرىنى ئېلىپ قاپتىدىن ھوشىغا كەلتۈرۈش مەقسىتىدە، ھارارەتلىك قۇياشنى ئاپىرىدە قىلىپتۇ. قۇياش ئاتەش نۇرىنى زېمىن قىزغا سېخىلىك بىلەن ئايىماستىن چېچىپتۇ. بىراق ئۇ يەنىلا ئىللىماپتۇ، ھەتتا قىمىرلاپمۇ قويماپتۇ. قۇياش نۇر چېچىپ،

نۇر چېچىپ، ئاخىرى ھېرىپ كەچلىرى ئۇيغۇغا كېتىپتۇ. كېۋەك تەڭرىسى يەنە ئاينى، يۇلتۇزلارنى يارىتىپتۇ. ئاينىنىڭ جۇلالىق نۇرلىرى، چاراقلاپ يانغان شوخ يۇلتۇزلارنىڭ چاقچاقلىرىمۇ ئۇنىڭ توكلىغان، ئىللىقلىقىغا قانماي، قاراڭغۇلۇققا مەھكۇم بولغان مىسكىن دىلىنى يورۇتالماپتۇ، ئۇنى ئويغىتالماپتۇ. كۆك تەڭرىسىنىڭ بۇ ئىشتىن بېشىنىڭ ئىچىمۇ - تېشىمۇ قېتىپتۇ. ئاخىرى زېمىن قىزنى باشقا بىر يول بىلەن ئويغىتماقچى بولۇپتۇ - دە، كۈن بىلەن تۈن تەڭلەشكەن سائەتتە نورۇز ئىسىملىك بىر نۆۋەر، قاۋۇل، مەرد يىگىتىنى ئايرىدە قىلىپتۇ.

نورۇز يىگىت ئايرىدە بولۇپ، تۇنجى قېتىم زېمىن قىزنىڭ ھۇزۇرىغا مۇبارەك قەدەملىرى بىلەن يېتىپ كېلىشى ھامان، زېمىن قىز شېرىن مۇھەببەت شەپقىتىدىن بىر قاتتىق تەشەننىق ئىچىدە ئويغىنىپتۇ ۋە نورۇز يىگىتىنى كۆرۈپلا ئۇنىڭغا ئاشىق بىقارار بولۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن شۇ سائەت، شۇ مىنۇتتىن باشلاپ ياشىرىپ، ئالدىراش ياسىنىشقا باشلاپتۇ. ئۆز قەلبىنى بۇلبۇللارنىڭ يېقىملىق سايرىشى بىلەن ئىزھار قىلىپتۇ. نورۇز يىگىتىمۇ ئۇنىڭ گۈزەللىكىگە شەيدا بولۇپتۇ. ئۇلار شۇنداق ئىجىل بولۇشۇپ كېتىپتۇكى، ھاي - ھاي! زېمىن قىزنىڭ توكلىغان ۋۇجۇدى ئىللىپ، باغرىدا نورۇز يىگىتىنىڭ ئىللىق مېھرى ئېقىپتۇ. زېمىن قىزنىڭ باغرىدا چوغلۇق گۈللىرى ئېچىلىپ، ھىجراندىن سارغايغان يۈزىدە پەيدا بولغان كۈلكە جىلۋىسىنى، كۆڭۈل شادلىقىنى نامايان قىلىپتۇ. زېمىن قىزنىڭ نورۇز يىگىتىنىڭ بەرنا بويلىرىغا چىرماشقان تال چىۋىقتەك چاچلىرى بوستانلار ئارقىلىق، زېمىن قىزنىڭ تولغان چىرايلىقىغا كۆكسى يۇمشاق ئوت - چۆپلەر بىلەن قاپلانغان چوققىسىلار ئارقىلىق، يۇمشاققىغا باغرى يۇمران چىمەنلەر ئارقىلىق، ھەر خىل ناز - كەرەشمىلىك جىلۋىدار يۈزى غۇنچە تۈزۈشكە

تەييارلىنىۋاتقان ۋە باھارغا تەقلىنىپ، يۈزلىرىگە ئەڭلىك سۇۋاپ ئالدىراش تەييارلىنىۋاتقان گۈلزارلىقلار ئارقىلىق نامايان بولۇپ، جاھانغا مەغرۇرلۇق بىلەن جۇلالىق ھۆسننى ئېچىپ كۈلۈپ بېقىپتۇ. زېمىن قىز يار ۋە سەلىدىن مەستخۇشلۇق ئىلىكىدە يىلاندىك تولغىنىپتۇ، تومۇرىدا ئاققان سۇلار كۈۋەجەپ پەلەككە دولقۇن ئېتىپتۇ. كۆك تەڭرى ئۇلارغا قاراپ ھاياجاندا كۆزلىرىدىن ئۈنچە - مارجاندىك ئىككى تامچە ياش تۆكۈپتۇ. بۇ ياش ئەمەس، كۆك تەڭرىنىڭ ئۇلارغا سوۋغاتلىق ئۈچۈن بەرگەن بىر جۈپ رەڭدار ئېردەنسىكەن. ئۇ ئىككىسى، كۆپ رەھىمەتلەر بىلەن ھېلىقى بىر جۈپ ئېردەنسى بىردىن بويۇنلىرىغا ئېسىشىپتۇ، ئۇلار تېخىمۇ گۈزەللىشىپ كېتىپتۇ. زېمىن قىزنىڭ رۇخسارى بۇ يۈك سەك مۇھەببەت ۋە ھۈرمەتتىن تېخىمۇ تولۇپ، تېخىمۇ يارقىنلىشىپ كېتىپتۇ.

ئۇلار ئىككىسى بىللە بولۇپ، شۇنداق شېرىن مۇھەببەت پەيزىنى سۈرۈپ يۈرگەندە، ھەش - پەش دېگۈچە بىر پەسىل ئۆتۈپ كېتىپتۇ. زېمىن قىز تېخىمۇ گۈللەپ - ياشناپ ۋايىغا يېتىپتۇ. يەنە بىر پەسىل كەپتۇ. ئۇنىڭ باغرىدىكى ئالما، ئانار، ئەنجۈر، گىلاس... لار شىرنە يىغىپ، بىرنىڭ ئارقىسىدىن بىرى پىشىشقا باشلاپتۇ. ئاشىقلارنىڭ ۋىسال ۋە سەلىنىڭ كارامىتىدە، ھوسۇللاردىن تاغ ياسىلىپ، پۈتكۈل جانلىق مەۋجۇدات شادلىق ناۋاسىغا چۆمۈپتۇ. بىراق، ھەر ئاشىقنىڭ ھىجران پەسلى بولىدىكەن. كۆك تەڭرىسى ھەم ئۇ ئالەمنىڭمۇ، ھەم بۇ ئالەمنىڭمۇ تەڭرىسى بولغاچقا، بۇ ئالەمدىكى جانلىقلارنىڭ كۈچلۈك تەقەززاسى، باھارغا بولغان تەشەببۇسنى قاندۇرۇش ئۈچۈن، نۆرۈز يىگىتىنى ھەر يىلى بىر پەسىل بۇ ئالەمنى گۈللەندۈرۈش ۋە زېمىنىگە تەيىنلەپتۇ. ئۇلار ياش تۆكۈشۈپ ئايرىلىپتۇ. زېمىن قىز ھىجران ئازابىغا چىدىماي، چاچلىرىنى

يۇلۇپ نالە قىلىپ يىغلاپتۇ. نورۇز يىگىتىمۇ ئەلەم ئىچىدە
ئازابلىق، كۆز ياشلىرىنى تۆككىنىچە كېتىپتۇ... زېمىن قىزىنىڭ
بارا - بارا ھايات گۈللىرى سولنىشىپ سارغىسىپتۇ ۋە ئىللىق
باغرى ھىجران دەستىدىن قايتا مۇزلاپ، ئۆزى بىھوش بولۇپ
يەنە قېتىپ قاپتۇ، ھۆسنمۇ يوقاپتۇ.

شۇنىڭدىن بېرى، ھەر يىلى ئەتىياز پەسلىدە، كۈن بىلەن
تۇن تەڭلەشكەندە، نورۇز يىگىتىنىڭ كېلىشىگە، زېمىن قىز
ئاندىن ھوشغا كېلىپ، ھۆسنىگە تولۇپ، بۇ ئالەمدىكى پۈتكۈل
جانلىق مەۋجۇداتلارنى ۋىسال ۋەسلى بىلەن كۈلدۈرىدىكەن.
نورۇز يىگىت كەتكەندە، تەبىئەتنىڭ زېمىستان كۈنى ھاسىل
بولۇپ، ئىللىق يۈرەكلەرنى مۇزلىتىدىكەن....»

ئەتىسى، شۇەنزاڭلار ئۆزلىرى چۈشكەن تەكپەرخانا ①
بېگىنىڭ ھەمراھلىقىدا، باغراش كۆلىنى سەيلە قىلىشقا باردى.
ئۇلار كۆل يويىغا ئەمدىلەتنى كېلىپ تۇرۇشقانىدى، بىردەمنىڭ ئىچىدە
ئاسماننى قارا بۇلۇت قاپلاپ كەتتى ۋە خۇددى مېھمانلارنىڭ
كېلىشىنى كۆتۈپ تۇرغاندەك، باھارنىڭ ئۆتكۈنچى يامغۇرى
كۆل يۈزىگە تەكشى سۇ سېپىپ ئۆتتى. بىر ئازدىن كېيىن،
ھېلىقى قارا بۇلۇتلارنىڭ چەتلىرىدىكى ئاق بۇلۇتلار
ئاستا - ئاستا تاراپ باھارنىڭ ئىللىق قۇياش نۇرى كۆلىنى
قىپقىزىل يورۇتۇۋەتتى. كۆل يېنىدىكى تاغنىڭ بەزى يېرى
كۆپكۆك، بەزى يېرى بېغىسىررەك، بەزى يېرى ياپىيېشىل
بولۇپ كۆرۈنەتتى. سۇغا ئېگىشىپ ساڭگىلاپ تۇرغان مەجنۇنتاك
لارنىڭ ئەۋرىشىم شاخلىرى خۇددى سۇدا يۇيۇپ تازىلىغاندەك
ياپىيېشىل بولۇپ، كىشىنى ئۆزىگە جەلپ قىلاتتى. كۆل
ياقىسىدا، ئون نەچچە تال نېلۇپەر گۈلى بولۇپ، ئۇنىڭ ئېچىلىش
ئالدىدا تۇرغان غوزەكلىرىدىن سۈزۈك سۇ تامچىلاپ تۇراتتى.

① تەكپەرخانا — مېھمانخانا.

نېلۇپەرنىڭ يوپۇرماقلىرىدىكى سۇ مونچاقلىرى سىمابىتەك
لىغىرلاپ تۇراتتى. شۇەنزاڭ كۆز ئالدىدىكى بۇ مەنزىرىگە
قاراپ، قەدىمكىلەرنىڭ: «ئادەم زەسىم ئىچىدە تۇرىدۇ» دېگەن
سۆزىنى ئەسكە ئالدى — دە، بۇ سۆز ھەقىقەتەن دۇرۇس
ئېيتىلغانىكەن، دەپ ئويلاپ قالدى. شۇ ئەسنادا، قولدىكى
ئۇزۇن خادا بىلەن قۇلۇقنى تېپىگىنىچە بىر بېلىقچى ئۇدۇل
ئۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ كېمىسىنى توختاتتى. شۇەنزاڭلار
كېمىگە چىقىپ جايلىشىۋالغاندىن كېيىن، بېلىقچى كېمىسىنى خادا
بىلەن ئىتتىرىپ، ئۇنى ئوپ تالنىڭ ئىچىگە ئېلىپ كىرىپ كەتتى.
كۆلىنىڭ سۈيى خۇددى جامغا قۇيۇلغان مەيدەك تىنىق
بولۇپ، سۇ يۈزى مەيىن شامالدا سەل — پەل جىمىرلاپ
تۇراتتى. كۆل شامىلى سالىقىن ئەمما كۈچسىز چىقماقتا ئىدى.
كۆل بويىدىكى تالار مەيلى سۇغا ساڭگىلاپ چۈشۈپ تۇرغانلىرى
بولسۇن، ياكى مەيىن شامالدا ئىرغاڭلاپ تۇرغانلىرى بولسۇن،
ھەممىسىلا باھارنىڭ تىنىقىدا مەست ئىدى. تالنىڭ ئەۋرىشىم
شاخلىرىغا قونۇشۇۋالغان كۆل تومۇچۇقلىرى كېلىۋاتقانلارنى
كۆردى بولغىي، بەس — بەس بىلەن سايراشقا كىرىشىپ،
كىشىنى مەست قىلىدىغان سۈزۈك ۋە چۈچۈك چۇۋۇلداشلىرى
بىلەن ئۇلارنى قارشى ئالدى.

قۇياش نۇرى كۆل ئۈستىگە ئۆزىنىڭ ئىللىق نۇرىنى
سېخىملىق بىلەن ئايىماي سېپىپ تۇراتتى. كۆل بويىغا سېلىن-
غان ئاۋالوكىتا ئېشىۋارا ① بۇددا ئىبادەتخانىسىنىڭ كەينىدىكى
پايانسىز ئوتلاقلىرىدا، ئۇيۇر — ئۇيۇرى بىلەن ئوتلىشىپ يۈرۈشكەن
سان — ساناقسىز ئاتلارنىڭ قارىسى كۆرۈنەتتى. مۇنداق جىق
ئاتنى ئۆمرىدە كۆرۈپ باقمىغان شۇەنزاڭدا تۇيۇقسىزلا بۇ

① ئاۋالوكىتا ئېشىۋارا — بۇددا دىنىدىكى ئۈچ چوڭ بۇتنىڭ بىرى.
ئۇ باش بۇت — ئامتابانىڭ ياردەمچىسى بولۇپ، ئادەتتە مېھىر — شەپقەت
ھامىيىسى سۈپىتىدە تىلغا ئېلىنىدۇ.

ئاتلارنىڭ يېنىغا بېرىپ بېقىش ئىستىكى تۇغۇلدى. قۇلۇق كۆل ياقىسىغا كېلىپ، دۇمغا تىرىلىپ توختىدى، ئەمما، قىرغاققا يەنە ئالتە - يەتتە قەدەمدەك ئارىلىق بار ئىدى. شۇڭا، شۇەنزىڭ بۇ ئاتلارنى قۇلۇقتا تۇرۇپلا تاماشا قىلىشقا مەجبۇر بولدى. ئۇلار توختىغان يەرگە يېقىن بىر يەردە، بىر ئۇيۇر ئات ئوتلاپ يۈرەتتى. بۇ ئاتلارغا بىر قاراڭىز ئايغىر باشچىلىق قىلاتتى. بىر جىرەن بىيىنىڭ يېنىدا ئىككى قۇلۇن قىيغىتىپ چېپىپ يۈرەتتى. ھېلىقى قاراڭىز ئايغىر بېشىنى سېلىپ يەردىكى يۇمران كۆك چۆپلەرنى ئىشتىھا بىلەن يەيتتى. ئۇ شۇخۇق بىلەن بويىنىنى يېنىدىكى بىسىگە قاراپ سوزۇۋېدى. ھېلىقى بىيە كەينىچە بولۇپ، قاراڭىز ئايغىرنى راسا كېلىشتۈرۈپ بىرنى تەپتى. قاراڭىز ئايغىرمۇ بىيىدىن دەردىنى ئېلىش ئۈچۈن، ئۇنى بىرنى تەپمەكچى بولۇۋاتقاندا، توساتتىلا بىر شۇبھىلىك ئاۋازنى ئاڭلىغاندەك بولدى - دە، دەرھال توختاپ، بېشىنى كۆتۈرۈپ كۆل تەرەپكە قارىدى. قۇلۇقتىكى ئادەمنى كۆرۈش بىلەن نەڭلا، ئۇنىڭ ھوشيار قۇلاقلىرى ئويناقلان كەتتى. ئۇ خۇددى بىرەر خەتەرنىڭ يۈز بېرىۋاتقانلىقىنى سەزگەندەك قىلىپ بىر كىشىدى - دە، پۈتۈن ئۇيۇرنى سۈرگەن پېتى يىراقلارغا قوغلاپ كەتتى...

ئاخشىمى، شۇەنزىڭ كەچلىك ئىبادىتىنى قىلىپ بولغاندىن كېيىن، كۈندۈزى كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىنى خاتىرىلىمەكچى بولۇپ شىرە ئالدىغا كەلدى. ئۇ خىيال سۈرۈپ بىر پەس ئۆلتۈردى، ئۇنىڭ تەپەككۈر تۈلىپىرى خىيال ئاسىمىدا شوخ پەرۋاز قىلىشقا باشلىدى. ئۇ ئىختىيارسىز قولغا موي قەلەمنى ئېلىپ بىر پەس خىيال سۈردى - دە، قەلەمنى سىياھقا مېلىپ، خاتىرىسىگە ئۆۋەندىكىلەرنى چۈشۈرۈشكە باشلىدى:

«..... بۇ ئەلنىڭ كۈنچىقىش تەرىپىدە ئالدى تۆۋەنكى»

ياققا قارىتىپ سېلىنغان بىر تەڭرى ئىبادەتخانىسى بار ئىكەن. بۇ ئىبادەتخانىنىڭ ئالدىدا چوڭ بىر كۆل بولۇپ، بۇ كۆلدىمۇ ئەجدىھا ياشايدىكەن. مۇنبادا، بۇ ئەجدىھا كۆل بويىسىدا ئوتلاپ يۈرۈشكەن. يىمىلەرگە چېپىلىپ قالسا، بۇ يىمىلەر ياندۇرقى يىلى كۆككەم پەسلىدە قۇلۇنلايدىكەن. ئەجدىھادىن ئېلىنغان بۇ قۇلۇنلار تولىمۇ شاشا كېلىدىغانلىقى ئۈچۈن، بۇ ئەلنىڭ ئادەملىرى ئۇنى «تاي بۇرۇل» دەپ ئاتايدىكەن. بۇ ئەلنىڭ ئادەملىرى تاي بۇرۇنلارنى قولىغا ئۆگىتىۋېلىپ مېنىپ يۈرۈشىدىكەن. شۇڭا بۇ ئەل ئۆزىدىن چىقىدىغان تۇلپانلارنى بىلەن ئېقىلىغا مەشھۇر ئىكەن. بۇ ئەلنىڭ ئادەملىرىمۇ ئەجدىھا نەسلىدىن بولۇپ، تولىمۇ جەسۇر، تولىمۇ غەيۇر كېلىدىكەن...»^①

يازنى قىش، يورۇق كۈننى قاراڭغۇ كېچە، راھەتتە ياشاۋاتقانى بەختسىزلىك كۈتىدۇ دېگەندەك، بۇ يۇرت كېيىنكى دەۋرلەردە خارابىلىشىپ، ئاستا - ئاستا تاشلىنىپ قالدى....

×

×

مىلادى 1828 - يىللىرىدىكى جاھانگىر خوجا يېغىلىقىدا، پىچان تۇيۇقلۇق ئابدۇ سەمەت جەۋەندە، تۆمۈر ناخۇن چىچاڭ، مەھمەت سىدىق قاتتىق دېگەن ئېشەكچىلەر قەشقەردىن لىك توشۇغاندا، بۇ يەرنىڭ ئوت - چۆپى ئىلۋەك، سۈيى مول، ھاۋاسى ئىللىق ئىكەنلىكىنى، بولۇپمۇ بىر ئېرىق سۇنىڭ داۋاملىق ئېقىپ تۇرىدىغانلىقىنى كۆرۈپ، چۈشۈپ قونۇپ ئۆتىدىكەن. بىر يىلى ئەتىيازدا، ئۇلار قەشقەرگە ئېشەك ھەيدەپ ئۆتكەندە، يەرنى تاياق بىلەن جىجدلاپ، ئېشەك بوغۇزى قىلىدىغان قوناق

① تاڭ شۇەنزىڭ: «ئۇلۇغ تاڭ دەۋرىدە غەربىي يۇرتتا قىلىنغان ساياھەت خاتىرىسى» خەنزۇچە نەشرى، 3 - 4 - بەتلەر.

تىن بىر ئوچۇم چېچىۋېتىپ ئۆتۈپ كەتكەنىكەن. قايتاشىدا كېلىپ قارىسا، قوناقنىڭ ناھايىتى بولۇق ئۆسكەنلىكىنى كۆرۈپتۇ. شۇڭا بۇ يەردىن كەتكۈسى كەلمەي، گەمە كولاپ قىلىپ قالىتۇ. شۇ يىللىرى قەشقەر تۇشۇك دەرۋازىسىلىق تىلىۋالدى ئاخۇن قاقچى ① گۈلە - قاق ئېلىپ قارا شەھەرگە كېلىپ، بۇ يەردە ئولتۇراقلىشىپ قالسىدۇ. كېيىنكىلەر ئۆزلىرىنىڭ بۇزۇكۇر بوۋىلىرىنى ئەسلىشىپ:

«چۇقۇ دېگەن دەشتتۇر،
سۇ ئىچمىكى تەستۇر.
ئۇندا باردۇر تۆت مۆمىن،
رەھىمىتىگە ئۇلاشتۇر.»

دەپ قوشاقلار توقۇغانىكەن. يەنە كېيىنكى چاغلارغا كەلگەندە، ۋاراڭ - چۇرۇڭلۇق توپلار بولدى، بالىلار تۇغۇلدى، قېرىلار زاراتگاھلىققا كۆچتى. ئابدۇ سەمەت جەۋەندە دېگەن كىشىنىڭ چوڭ ئوغلى بارات ئاخۇن. تۆمۈر ئاخۇن چېچاڭ دېگەن كىشىنىڭ چوڭ ئوغلى ھاپىز ئاخۇن كېيىنكى چاغلاردا چۇقۇغا شاڭيۇ بولدى. مەھەممەت سىدىق قاتتىق دېگەن كىشىنىڭ ئوغلى سېتاخۇن بەش ياشقا كىرگەندە دادىسى تۈگەپ كەتتى. تىلىۋالدى ئاخۇن قاقچى دېگەن كىشىنىڭ زورىخان دېگەن قىزى ھاپىز شاڭيۇغا ياتلىق قىلىندى. ئۇنىڭ ئابدۇرېھىم ئاخۇن ② دېگەن ئوغلى كېيىنكى چاغلاردا كورلىدىكى يۈسۈپجان ئاتام دېگەن ئىشانغا مۇرت بولۇپ، كورلىدا توختاپ قالدى. دېمەك، بوۋىلارنىڭ سورۇنلاردىكى ھۈرمەتلىك ئورۇنلىرىنى

① تىلىۋالدى ئاخۇن قاقچى — مۇئەللىپنىڭ بوۋۇكۇر، بوۋىسى بولدى.

② ئابدۇرېھىم ئاخۇن — مۇئەللىپنىڭ چوڭ دادىسى بولدى.

خۇددى شۇلارغا ئوخشاش ساقلىنىش ياكى چېچىنىڭ ئاقارغان-
لىقىنى ئۆزلىرىمۇ سەزمىگەن ئاتىلار ۋە ياكى ئانىلار ئىگىلەپ
كېلىشتى. بىر خىلدا ئۆتىدىغان خاتىرجەم ھايات ھەمىشە
شۇنداق بولىدۇ. ھەربىر ئالاھىدە كۈن ناھايىتى ئۇزاق تەك
بېلىنىدۇ. چوڭلارغا ھەۋەس قىلىشىپ، ئۆزلىرىنىڭ پات چوڭ
بولمايۋاتقانلىقىدىن تاقەتسىزلىنىپ كەتكەن بالىلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ
ئاي ۋە يىللاردەك تېز چوڭىيىشىپ كېتىشىۋاتقانلىقىنى سېزىش-
مەيدۇ. شامال ئات يايلىنى ئۆرۈگەندەك، ۋاقىتمۇ كۈنلەرنى بىر -
بىرىگە چېتىپ ئۆتكۈزۈۋېرىدۇ. ئۇياق - بۇياققا قاراپ
ئۆلگۈرمەيلا، بىر يىلنىڭ ئۆتۈپ كەتكىنىنى، تېخى تۈنۈگۈن
شامال ئۆرۈۋەتكەن پور سۆگەتنىڭ غولىدىن ئۆسۈپ چىققان
ئوتلىرىنىڭ بىر ئىككى يىل ئۆتەر - ئۆتمەيلا تېز يوغىناپ
بادىرىغا ئايلىنغانلىقىنى كۆرىمىز. بۇ ۋاقىتنىڭ ئىچىدە، ھېلىقى
تاقەتسىز بالىلار يوغىناپ بەرنا يىگىت بولۇپ قالىدۇ،
ھېلىقى بەشتاش ئويناپ يۈرگەن كىچىك قىز قارىسىڭىز
كۆزىنىڭ يېغىنى يەيدىغان زىيا بويلىق قىزغا ئايلىنىپ
قالىدۇ. ئارقىدىنلا، ئىۋى - ئوچاقلىق بولىشىدۇ، پەرزەنت
كۆرۈشىمىدۇ، ئۇلارنىڭ ئاۋۋال چېپىكە چاچلىرى، ئاندىن
پۈتۈن چاچ ۋە ياكى ساقاللىرى كۈمۈشتەك ئاقىرىشقا باشلايدۇ...
قېرىپ چاچ - ساقاللىرى ئۇچتەك ئاقارغان رېھىملىق ئىمام
كىمىنى كۆرسە، شۇنى نامازغا كېلىشكە ئۈندەيتتى، شۇكرى -
قانائەت قىلىش، ياخشى ئىشلارنى كۆپ قىلىپ ساۋاپ تېپىش
ئۈستىدە بىر قېتىم باشتىن سۆزلەپ چىقاتتى. كىشىلەر بۇ
مۇلايىم بوۋايىنى ياخشى كۆرەتتى، شۇڭا ئۇنىڭ سۆزلىرىنى
ئىخلاس بىلەن قۇلاق سېلىپ ئاڭلىشاتتى.

يامانلىقنىڭ قارا كۈچلىرى چۇقونىڭ يولىنى ئۈستۈلۈپ
قالغاندەك تۇيۇلاتتى. يېزىدىكى ئارامبەخش ھاياتى ھېچ نەرسە
بۇزمىغانىدى. ئويمانلىق ئۇنى شامالدىن، تاغ سەلىلىرىدىن
پەيدا بولغان خاراب قىلغۇچى سۇ ئاپىتىدىن ساقلايتتى.

ئېتىزلىقلار ۋە يىران بولمايتتى، مال - ۋارانلار ئوتقا ئورۇنمايتتى. ئەگەر چېكەتكىلەر ئۆتىدىغان بولسا، باشقا جايدىن ئېگىز ئۇچۇپ ئۆتەتتىكى، بۇ يەرگە ھەرگىز چۈشمەيتتى. كۈن ئۆزىنىڭ شولسىنى پۈتۈن ئاسمانغا چېچىپ، سۇس، ھالسىرەك نۇرىنى قارلىق چوققىلاردا قالدۇرۇپ، كۈنپېتىشتىكى خان خۇرا ① تېغىنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ كېتەتتى. مۇناردىن ياقىسى يوق موللام ② نىڭ ئەنە شۇ ھەممە ۋاقىتتىكىدەك قايغۇلۇق ۋە ناھايىتى يېقىملىق بولغان ئەزان ئاۋازى كەچكى جىمجىتلىقتا تۇمان باسقان كەڭ ئېتىزلىقلارغا ۋە ياشناپ تۇرغان باغلارغا ئاڭلىناتتى. كۆپكۆك بولۇپ پارقىراپ تۇرغان ئاسمان بۇلبۇللارنىڭ زوقلىنىپ سايىراشلىرىغا ۋە باغلاردا ئۇخلاپ قېلىشقان ئاشىق - مەشۇقلارنىڭ نەپىسى قوشۇلۇپ كەتكەن تۈن شامىلىنىڭ ھىدىگە تولغان ھالدا قاراڭغۇلاشماقتا ئىدى.

x x

ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجا ئۆزىنىڭ لەشكەرلىرىگە بېرىنغار، چىرىنغار ۋە غول قىسىم بويىچە سەپ تۈزۈشنى، قوشۇننىڭ ئالدىغا ھارۋىلارنى، توپا قاچىلانغان سېۋەتلەرنى ۋە توپ - زەمبىرەكلەرنى تىزىشنى بۇيرۇدى. بۇلارنىڭ ئارقىسىغا بىر قاتاردىن ئوقچىلارنى تەيىنلىدى، پىيادىلەرنى بۇلاردىن ئايرىلماي، ھارۋا، توپ - زەمبىرەكلەرنىڭ كەينىدىن سەپ بويىچە ھېڭىشقا

① خان خۇرا تېغى - قارا شەھەرنىڭ غەربىدىكى ئېگىز تاغنىڭ نامى.
 ② ياقىسى يوق موللام - ئىسىم - فامىلىسى ئېنىق ئەمەس، چۇقۇلۇق مۇقۇمۇشلۇق زات، شىنجاڭ سىياسى - قانۇن كادىرلار ئىنستىتۇتىنىڭ چوتەنتى ئابلا نادىر ئەپەندىنىڭ ئېيتىشىچە، بىر يىلى قۇربان ھېيىت نامىزىدا، ئۇ موللام ياقىسى پۈتمەگەن يەكتەكنى كۆيىپلا الدىراش ھېيىت نامىزىغا ئىمناجەتچىلىك قىلغانلىقتىن، «ياقىسى يوق موللام» دەپ ئاتىلىپ قالغانىكەن.

بەلگىلىدى. ھەرقايسى سەپلەرگە ئۆز ئورۇنلىرىنى تاپقاندىن كېيىن، تېز يۈرۈپ يېتىشىپ مېڭىشنى چىكىلىدى، بېرىنغار، چىرىنغار ۋە غول قىسىملاردىكى بەگ، يىگىتلەرنى ۋە سىپاھلارنى رىغبەتلەندۈرۈپ، ھەر قايسى قىسىملارنىڭ مەيدان چېگىدە قەيەردە تۇرۇش ۋە قانداق شەكىلدە مېڭىش كېرەكلىكىنى تەيىنلەپ بەردى. ئوردۇ ① چۈشكەن يەرنىڭ ئەتراپى ھارۋا ۋە خەندەكلەر بىلەن مۇستەھكەملەندى. ئىسلام خەلىپە ئىستېھكامچىلارغا خەندەك قېزىلىدىغان يەرلەرنى كۆرسىتىپ بېرىپ، مەسئۇللارنى بەلگىلەپ قويۇپ، قايتىپ كەلدى.

شىجائەت بېخنىڭ دەرەخلىرى بولغان كۇچا غازىلىرى تاغدەك سەپلەرنى تۈزۈپ، چېقىن سۈپەت مىلتىق - زەمبىرەكلىرىنى، ھەيۋەتلىك نەيزىلىرىنى چىڭ تۇتۇشۇپ، قارا شەھەر تەرەپتىن كېلىۋاتقان قارا چېرىكلەرنى كۈتۈپ تۇرۇشتى. ئۇلار خۇددى تاش قەلئەدەك چىڭ، ھەق يولىدەك مۇستەھكەم ئىدى. ئېھتىيات يۈزىسىدىن، پىيادىلەرنىڭ ئالدىدىكى ئوقچىلار بىلەن توپچىلارنىڭ ئالدىغا ئولجا ئېلىنغان ھارۋىلارنى بىر قاتار تىزىپ چىقىپ، ئۇلارنى زەنجىر بىلەن بىر - بىرىگە چېتىشتى.

ئىسھاق خوجىنىڭ ئوردۇ بارگاھى غول قىسمىدا تەسىس قىلىنغانىدى. غولنىڭ ئوڭ تەرىپىدە توختى مۇھەممەت خەلىپە قازى ئەسكەر، باھاۋۇدۇن خوجا، مەمۇر خەلىپىلەر باشچىلىقىدىكى بېرىنغار قىسىم ئورۇنلاشقانىدى؛ غولنىڭ سول تەرىپىگە بولسا، باش مۇشاۋۇر دانىيال خوجا، دۇئايى خەلىپە، سۇمۇللا تۇڭگانى ۋە ئىسلام خەلىپىلەر باشچىلىقىدىكى چىرىنغار قىسىم ئورۇنلاشقانىدى. لەشكەر سەپلىرى قارار تېپىپ، ھەر كىشى ئۆز ئورنىغا ئورۇنلىشىش بىلەن، ھېچكىمنىڭ ئۆز ئورنىدىن ئىختىيارى قوزغالماسلىقى، ھېچكىمنىڭ رۇخسەتسىز جەڭگە كىرمەسلىكى توغرىلۇق ئىجراسى قەتئىي پەرمان بېرىلدى.

① ئوردۇ - باش شىتاب، قوماندانلىق ئورنى.

كۇچا غازىلىرى تەق بولۇپ تۇرۇشىغا، تېۋىلغىدىن چىققان ئون مىڭدەك مانجۇ چېرىكى ئەللىك ئالتە ھارۋىدا ئوق - دورا، توپ - زەمبىرەك، ئىككى يۈز ئەللىك تۈگىگە ئوزۇق - تالغان، جەڭ ئەسۋابلىرىنى يۈكلەپ، ئالدىرىماي يېتىپ كېلىشتى. مانجۇلارنىڭ ئوڭ قانىتىدىكىلەر ئىسھاق خوجىنىڭ قوشۇنىنىڭ سول قانىتىغا كەينى - كەينىدىن ھۇجۇم قىلىپ، ئوردۇغا يېقىنىلاپ كەلدى. لېكىن ھەر قېتىملىق ھۇجۇمدا، كۇچا غازىلىرىنىڭ ئوق زەربىسى مانجۇلارنىڭ بىر قىسمىنى ئۆلۈم ئۆيىگە كىرگۈزۈپ، بىر قىسمىنى قاقۇرۇپ تۇردى. جەڭنىڭ ئۆزىرىشى بىلەن، ئەمىرلەشكەر ئىسھاق خوجا خۇددى زەنجىردىكى ئارسلانلاردەك تۇرغان جەڭگىۋار يىگىتلەرگە غولنىڭ ئوڭ ۋە سول تەرىپىدىن ھۇجۇمغا ئۆتۈشكە ۋە ئوقچىلارنىڭ قارا چېرىكلەرنى شىددەت بىلەن ئوققا تۇتۇشىغا بۇيرۇق چۈشۈردى. ئۇلار خۇددى سۈبھى ئۇپۇقتا يۈز ئاچقىمىدەك، ھارۋىلارنىڭ كەينىدىن ئېتىلىپ چىقىشتى - دە، مانجۇ چېرىكلىرىنىڭ قېنىنى جەڭ مەيدانىغا تۆكۈپ، نۇرغۇنلىرىنىڭ بېشىنى خۇددى سويىمىنى ئۈزگەندەك ئۈزۈپ تاشلىدى. غولنىڭ ئالدىدا تۇرغان ئىسلام خەلىپە ئۆز سىپاھلىرىنى باشلاپ مەردانە ھەرىكەت قىلىپ، بىر مۇنچە قارا چېرىكنى يەر چىشلىتىپ، ئۇلارغا مامات زەھەرنى ئىچۈردى ۋە يايلاق ھالدا خەۋپلىك جايلارغا ئۆزىنى ئۇرۇپ، يىگىتلىك مەيدانىدا جەۋلانبازلىق قىلدى. تۇيۇقسىز بېرىلگەن بۇ زەربە ئالدىدا، مانجۇلار بىر سائەتكە يېقىن تېڭىرقاپ تۇرۇشتى - دە، كېيىن جانلىرىدىن كېچىپ، كۇچا قوشۇنىنىڭ بېرىنغار ۋە چېرىنغار قىسىملىرىغا شىددەت بىلەن ھۇجۇم قىلىشقا باشلىدى. بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ بېرىنغار قىسمىغا قىلغان ھۇجۇمى ئاجايىپ كۈچلۈك بولدىكى، ئىسھاق خوجىنىڭ ئوردۇگاھىغا باراي - با - راي دەپلا قالدى. لېكىن، كۇچا غازىلىرى ئۇلارنى شىددەتلىك ئوق يامغۇرى بىلەن قارشى ئېلىپ چىكىندۈردى.

ئىقبال ۋە نۇسرەت شامىلى غازىلارنىڭ دۆلەت چىمەنىدە ئەستى، شۇنداق قىلىپ، ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن مانجۇلار نۇرغۇن ئۆلۈكلىرىنى قالدۇرۇپ چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى ھەمدە دەرھال ئۆز سېپىنى مۇستەھكەملەپ، كۇچالىقلارنىڭ نۆۋەتتىكى ھۇجۇمىنى چېكىندۈرۈشكە تەييارلاندى.

قاڭ ئاتقاندا، ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجا ئۈجمە چومىقىنى قولغا ئېلىپ، قوشۇننىڭ بېرىنچى قىسمىنى باشلاپ، گېگىزى ① تەرەپتە ئىستېھكام قۇرۇپ ياتقان مانجۇ چېرىكلەرنىڭ ئۈستىگە ئات چاپتۇردى. بۇ چاغدا مانجۇ چېرىكلەرى تۆگىلىرىنى چۆكتۈرۈپ، ھارۋىلىرىنى قاتار تىزىپ، توپ - زەمبىرەكلەرنى تىكلەپ، قاتتىق قارشىلىق كۆرسىتىشكە تەرەددۇتلىنىپ تۇرغانىدى. چېپىپ كېلىۋاتقان ئاتلىق قوشۇننى كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ سېپى پاتىپاراق بولدى. شۇ ئەسنادا، ئىسھاق خوجىنىڭ سېپىدىن قاتار ئېتىلغان توپ ئوقلىرى قارا چېرىكلەرنىڭ ئوق - دورىلىرىنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپ، شۇنداق دەھشەت پارتلاشقا باشلىدىكى، پارتلاش زەربىسىدىن يەر - زېمىن لەرزىگە كېلىپ، بىر سەكرەپ، بىر تىترەپ توختىدى. ئادەملەرنىڭ قۇلاقلىرى گاراڭ بولدى. قالغان تۆگىلەردىكى ئوق - دورىلارمۇ خۇددى بەسلەشكەندەك كەينى - كەينىدىن پارتلاپ، تۆگەيۇ زەمبىرەك، قورال - ياراقلارنى ئاسمانپەلەك كۆتۈرۈپ تاشلىدى. دورىلارنىڭ ئىس - تۈتەكلىرى ۋە كۇچالىقلارنىڭ ئاتلىرىنىڭ ئايىقىدىن چىققان چاڭ - توزاڭلار زېمىن يۈزىنى قاراڭغۇ قىلىپ، ئەمدە لەتىن جامالىنى كۆرسىتىشكە باشلىغان كۈن نۇرىنى خىرە قىلدى. ھېچقانداق ئىنسان گۇرۇھىنىڭ كۆز نۇرى كۈندۈز بىلەن كېچىنى ئايرىپ پەرقلەندۈرۈشكە مۇمكىنچىلىك تاپالمىدى. گويكى بۇ ئالەمدە قىيامەتتىن نەمۇنە، ئاخىرەتتىن بىر نىشانە ئاشكارا بولغاندەك، ئاسمان مالائىكىلىرى «بۇ چۆلدە نېمە غۇغا؟»

① گېگىزى — چۇقونىڭ غەربىدىكى بىر مەھەللىنىڭ ئىسمى.

دەپ تام ئۈستىگە قونۇپ قارىشىۋاتقاندا كېسىر مەنزىرە بايان بولدى.....

x

x

ئىسھاق خوجا چۇقودا قوشۇنىنى بىرەر قۇر تەرتىپكە سېلىۋالغاندىن كېيىن، قارا شەھەرگە قاچقان قالدۇق قارا چېرىك لەرنى قوغلاش ئۈچۈن، قوشۇنىنى باشلاپ تىۋىلغىنىنىڭ ئايىقىدىكى قازانبۇلاق ئارقىلىق سېرىقسۇنى كېسىپ ئۆتتى. ئۇلار شورىدۇك دېگەن يەرگە كەلگەندە، موڭغۇللار ئارىسىغا ئەۋەتىلگەن ئازنا- مەمەت تۇڭچىغا ئۇچرىدى. ئۇ تۇردى چەنپەن ① دېگەن بىر تارانچى بىلەن بىللە ئىسھاق خوجىنىڭ ئالدىغا ماڭغانىكەن. قوشۇن شورىدۇڭدە چۈشكۈن قىلىپ قوش تىكتى.

— مانجۇلار ئۇششاققال بىلەن چۇقودا غازىلاردىن شىكەست پېگەندىن كېيىن، — دەپ مەلۇمات بېرىشكە باشلىدى ئازنا مەمەت تۇڭچى ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجىغا، — قارا شەھەرگە سالامەت قايتىپ كېلەلىگەن قارا چېرىكلەر مىڭغا يەتمەيدۇ. شەھەر ئىچىدە يەتتە مىڭدەك مانجۇ، مىڭدەك چەنپەن بولۇپ، جەمئىي توققۇز — ئون مىڭدەك قارا چېرىك بار. مەن ئەمىر لەشكەر جانابلىرىنىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە، قالماق ئاقساقىلى باتمەگە: «سىلەر خوجا مالارغا ئوق چىقارماڭلار، ئەگەر ئۇلار دۇئاىي بەند قىلىۋېتىپ قالس، ھەممە نەرسەڭلەرگە ئوت كېتىدۇ» دېسەم، پاتىمە قالماق ئىشەندى، ئۇ: «راست، بىز جاھانگىر خوجىنىڭ زامانىسىدىن تارتىپ نەچچە قېتىم خاقانىي چىنىنىڭ يارلىقى بويىچە، كاشىغەرگە بېرىپ، خوجىلار بىلەن ئۇرۇش قىلغانىدۇق. بىزگە زادىلا ياخشىلىق كەلمىدى. ئارىمىزدا ۋابا تارقىلىپ.

① چەنپەن — خەنزۇچە «遭犯» دېگەن سۆز بولۇپ، سۈرگۈن قىلىنغان گۇناھكارلارنى كۆرسىتىدۇ.

نۇزغۇن قالماقلار ئۆلۈپ كەتتى. مال - چاۋۋىلىرىمىزغا چېچەك
 يۇقتى، قوتۇر بېسىپ قىرىلىپ كەتتى. ئەمدى خوجاملارغا
 ھەرگىز ئوق ئاتمايمىز. خوجاملار نەمىدۇنغا ① كېلىپ تۇرسۇن.
 بىز مانجۇلارنى ئالداپ شۇ يەرگە ئاپىرايلى. خوجاملار سىرتتىن
 ھۇجۇم قىلسۇن، بىز ئىچكى جەھەتتىن ھە - ھۇ دېيىشىپ
 بېرىيلى، قالغان ئىش خوجاملارنىڭ ھىممىتىگە باغلىق» دەپ،
 ماڭا تۇردى چەنپەننى قوشۇپ جانابلىرىنىڭ ئالدىغا ئەۋەتتى.
 ئەمىرلەشكەر ئىسھاق خوجا ئۇنىڭ مەلۇماتىنى ئاڭلاپ
 بولغاندىن كېيىن، مۇھەممەت توختى خەلىپە، دانىيال خوجا ۋە
 باشقا پەنسادلار بىلەن كېڭەشتى. ئاخىرىدا، ئۆزى قازى ئەسكەر
 مۇھەممەت توختى خەلىپە بىلەن بىللە بىر بۆلۈك قوشۇننى
 باشلاپ نەمىدۇنغا بارىدىغان، دانىيال خوجا، ئىسلام خەلىپىلەر
 بىر بۆلۈك قوشۇننى باشلاپ شەھەرگە ھۇجۇم قىلماي قارا
 كۆرسىتىپ ھەيۋە قىلىپ تۇرىدىغان، نەمىدۇندىكى جەڭدە
 نۇسرەت ئاتا قىلسا، ئىككى بۆلۈك قوشۇن شەھەرگە ئىككى
 تەرەپتىن تەڭلا ھۇجۇم قىلىدىغان بولۇپ. قارار تېپىشتى. ئەتىسى،
 تۇردى چەنپەننىڭ يول باشلىشى بىلەن، ئىسھاق خوجا بىر
 بۆلۈك قوشۇننى باشلاپ، نەمىدۇن دېگەن جايغا ئاتلاندى.
 دانىيال خوجا باشچىلىقىدىكى يەنە بىر بۆلۈك قوشۇن قارا
 شەھەرنىڭ يېنىدىكى ۋەيشاڭغا بېرىپ، پارچە - پۇرات قارا
 چېرىكلەرنى ئۆلتۈرۈپ، ئوت قويۇپ، پاراكەندىچىلىك قىلدى.

قارا شەھەر ئاغلاقچى ئامبىلى زالىڭغا باشچىلىقىدىكى مانجۇ
 چېرىكلىرى موڭغۇللارنىڭ ئاقساقىلى باتمەننىڭ بەرگەن يالغان
 مەلۇماتىغا ئىشىنىپ، شەھەرنى ساقلاشقا ئازغىنا چېرىك قال
 دۇرۇپ، قالغان قارا چېرىكلەرنىڭ ھەممىسىنى نەمىدۇنغا باشلاپ
 كەتتى. نەمىدۇن ئەسلىدە بىر تۈزلەڭ جاي ئىدى. تۈزلەڭلىكتە

① نەمىدۇن — مۇڭخۇاچە «سەككىز تېرەك» دېگەن سۆز. خوتۇنسۇەل
 ناھىيەسىنىڭ جەنۇبىغا ئون كىلومېتر كېلىدىغان جايدا.

مەيدان جېڭى قىلىش قاتتىق ھەزەر ئەيلەيدىغان بىر ئىشى ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە چۇقودىكى مەيدان جېڭىدە قاتتىق مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىغاندىن كېيىن، مانجۇ قوماندانى مەيدان جېڭى قىلىشتەك خاتالىقنى قايتا زادلا ئۆتكۈزۈمەسلىكى كېرەك ئىدى. ئەمما ئاغلاقچى ئامبال زالىڭئا تولىمۇ تەكەببۇر، تولىمۇ ئۈزۈمچىل بىر ھەربىي بولغاچقا، يېنىدىكىلەرنىڭ مەسلىھەتىگە زادلا كۆنمىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇلارنىڭ زىخىمۇ توشۇپ قالغان بولسا كېرەك. ئاغلاقچى ئامبال زالىڭئا قوشۇنى باشلاپ نەمىدۇنغا كەلگەندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ئالدىنغانلىقىنى ئاندىن سەزدى، ئەمما كېچىككەندى.

ئىسھاق خوجىنىڭ لەشكەرلىرى ئومۇميۈزلۈك ھۇجۇمغا ئۆتكەندە، مانجۇلارنىڭ ئىچىدىكى موڭغۇللار ئارقىسىغا قارىتىپ تەيزە ئۇرۇپ، كۇچالىقلارغا ماسلاشتى. مانجۇ قوشۇنى ئىككى تاشنىڭ ئارىسىدا قېلىپ، ئىككى تەرەپتىن تەڭلا زەربە يېدى. كەچ كىرىشتىن ئىلگىرى، مانجۇلار ئاساسەن يىغىشتۇرۇلۇپ بولۇندى. ئەتىسى چۈشتىن ئىلگىرى، قارا شەھەر سېپىلىمۇ تەسلىم بولدى. شەھەردىكى مانجۇلارنىڭ قاچىدىغىنى قېچىپ، ئۆلىدىغىنى ئۆلۈپ، بۇ شەھەر كۇچالىقلارغا ئوڭىچە قالدى. شەھەرگە ھۇجۇم قىلىش جېڭىدە، قازى ئەسكەر توختى مەھەممەت خەلىپىنىڭ ئوغلى خوجامبەردى بىلەن كورلىلىق ئىسلام خەلىپە باشلىق بىر نەچچە غازىلار مانجۇلارنىڭ ئوقىدا شېھىدلىق مەقامىغا يەتتى.

يەتتىنچى باب

داۋۇت خەلىپە

«... بىلىكىدە كۈچ - قۇۋۋىتى يوق كىشىلەر
ئۇشاق تاشلارنى يىغىپ ساقلاپ قويىسۇن.
بۇرسەت كەلگەندە زالىمنىڭ مېخىسىنى يانچىپ
پۇخادىن چىقىدۇ.»

— شەيخ سەئىدى

مىلادى 1865 - يىلى 6 - ئاي.
قاسم بولگان ئىسھاق خوجىنىڭ چوقۇدىكى مەيدان جېڭىدە قارا
چېرىكلەردىن ئولجا ئالغان، تۆۋەن تېمىغا ئاق نۇرنا ۋە ئالتۇن نەقىشلەر
كەشتىلەنگەن ئازادە چېدىرىغا كىرىپ، بوسۇغىدىلا توختاپ قالدى.
ئۇ كۆڭلىدە، ئولتۇرغانلارنىڭ ئىچىدە قايسىسى سەئىد غازى
باھادۇرخان ئىسھاق خوجامدۇر؟ دېگەننى ئويلىدى.
ئۇلارنىڭ ھەممىسى زېرىق قۇياق كىيىشىپ، بەللىرىنى
تاسما بىلەن باغلىمىغان باھادۇر پەنسادلار بولۇپ، يەرگە
سېلىنغان تىكىمەت كىگىزنىڭ ئۈستىدە يېرىم ھالقا ھالەتتە
ئولتۇرۇشقانىدى.

قاسىم پولگان سالامنى خاتا بېرىپ گۈلگىگە قېلىشىنى ئېھتىيات قىلىپ، بىر قەدەم ئالدىغا مېشىلا يەردىن ئۆستىدە تىزلىنىپ ئولتۇردى - دە، بىر نىشانغا قارىسا، ئالدىغا قاراپ سۆزلەشكە باشلىدى:

— ئىسلام تۇپرىقى ۋە خەلقنىڭ باھادۇر غازىسى، سەئىد ئىسھاق خوجامغا كۆپتىن كۆپ سالام! باھادۇر غازىنىڭ تېنىنى سالامەت، نۇسرەتلىرى زىيادە بولغانى... توقسۇن - تۇرپانلىق غازىلار مېنى ئۆزلىرىنىڭ ئالدىغا ئەۋەتتى. غالىب ئىسلام باھادۇرلىرىنىڭ باشلاپ بىز تەرەپلەرگە يۈرۈش قىلىپ، ئىسلام يوسۇنلىرىنى كەڭ جارى قىلدۇرغايلا.

— ھۆرمەتلىك باھادۇر، ھارمىغايسىز! نەچچە كۈن بول يۈردىڭىز؟ بىزمۇ توقسۇن - تۇرپان تەرەپلىرىدە ئىسلام جارى بولۇۋېتىپتۇدەك، دەپ ئاڭلىدۇق. بىزدە ئادالەت تۇغىنى شۇ يەرلەرنىڭ ئاسمىنىدا جەۋلان قىلدۇرايلى دېگەن خىيالمۇ يوق ئەمەس.

قاسىم پولگان تىكىمەت كىگىزنىڭ چېتىگە يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ ئۆتكۈر ۋە تىنىق كۆزلىرىنى ئۆزىدىن سەمىمىي ھال سورىغان بۇ كىشىگە تىكىتى. بۇ كىشىنىڭ قاراشلىرى مەردانە ئىدى، بەش ئەزىبى راۋۇرۇس، كۆزىدىن زېرە كىلىكى، تەدبىرلىكى چىقىپ تۇراتتى. يۈزىدە بولسا تەبەسسىم جىلۋە قىلاتتى.

— شۇنداق، - قاسىم پولگان ئۆزىدىن ھال سورىغان بۇ مەردانە كىشىنىڭ كىشىلىرى ئارىسىدا تونۇلغان سەئىد غازى ئىسھاق خوجام ئىكەنلىكىنى جەزم قىلدى، - بىز بىلەن ئۇرۇشۇۋاتقان مانجۇلار ئىنتايىن جاھىل. ئۇلار تەسلىم بولۇشنى خالىماي، سېپىلغا بېكىنىۋالدى. بىز ئۇلارنى قورشىۋالدۇق، ئەمما يېڭەلمىدۇق. ئۇلار بىزگە شەبخۇن ئۇرۇپ، باسقۇرۇق قىلىپ، كارىز ئاغزى ياكى كىشىنىڭ خىيالغا كىرىپ چىقىمىغان يەرلەردە پەيدا بولۇپ، بىزنىڭ

غازلىرىمىزنىڭ جېنىنى ئالماقتا. — ئۇ سەل تىنىۋالغاندىن كېيىن ئاندىن سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇردى. — پۈتۈن يەمىشى، يىلانلىق، دىشاڭ^①لاردىكى خۇرجالار بىلەن ۋە يىشاڭ بازىرىدىكى مەيمەيچىلەر قارا چېرىكلەرگە قوشۇلۇپ سېپىل ئىچىگە بېكىنىۋېلىشتى. ھازىر ئۇلار بىزگە چىش — تىرنىقى بىلەن قارشى تۇرۇشماقتا. دەسلەپتە ئۇلار «ئىمان ئېيتساق» دېيىشكەندى. لېكىن بىزنىڭ بىخەستەلىكىمىزدىن پايدىلىنىپ، نۇرغۇنلىرىمىزنىڭ جېنىغا زامىن بولدى.

قاسىم پولىگان توقسۇن — تۇرپاندىكى ئۇرۇش ۋەزىيىتىنى كۆپ تەرەپتىن چۈشەندۈردى. ئىسھاق خوجا ئۇنىڭ سۆزىنى زادىلا بۆلمەستىن دىققەت بىلەن ئاڭلاپ ئولتۇراتتى. قاسىم پولىگاننىڭ دېيىشىچە، توقسۇن يەمىشلىك مەسۇمخان خوجا، يەمىشلىك ناسىر شەيخ پولىگان. يىلانلىقلىق قاسىم پولىگان ۋە ۋايىت خەلىپە. زايت خەلىپە، ھاجى باقى خەلىپە دېگەن ئادەملەر توخسۇنلۇقلارنى باشلاپ، سەھرالاردىكى چېرىكلەرنى، مەيمەيچى ۋە خۇرجالارنى سۈر — توقاي قىلىپ، ئۇلارنى تۇرپان سېپىلىغا قامىۋالغانىكەن. بۇ چاغلاردا تۇرپان چوڭ يۇرت سانالغانلىقتىن، تۇرپانغا قاراشلىق ئون توققۇز بازار ۋە دىشاڭلاردا خۇرجالار ناھايىتى كۆپ ئىدى. بەزى بازارلاردا يەتتە — سەككىز مىڭ بولسا، بەزى دىشاڭلاردا ئىككى — ئۈچ مىڭ بار ئىدى. داۋگۋاڭ^② زامانىسىدا، مانجۇ ھاكىمىيىتىنىڭ قورال كۈچىگە تايىنىپ ئىچكىرىسىدىن يامراپ كۆچۈپ چىققان بۇ خۇرجالار مۇشۇ ئەتراپلاردا يەر ۋە كارىز ئىگىلەپ، يەرلىك پۇقرالارنى مەدىكار قىلىپ ئىشلىتىپ كۆپ قاقشاتقان بولغاچقىمۇ، ئۇلار بىلەن يەرلىك ئاھالە ئوتتۇرىسىدىكى

① توقسۇندىكى يېزىلارنىڭ ناملىرى. دىشاڭ — خەنزۇچە سەھرا

دېگەن مەنىدە.

② داۋگۋاڭ — مانجۇ خىتايى (1821—1850) ئىسنىگورونىڭ

سەلتەنەت نامى.

ئۆچمەنلىك بەكلا كۈچلۈك ئىدى. كۆچمەنلەر بىلەن يەردە
لىك خەلق ئوتتۇرىسىدىكى بۇ قېتىمقى ماجراغا يىلانلىقتىكى
كۆك قامىلىلىك بىر خۇرچاننىڭ كونا كارىزنى تىندۈرۈۋېتىپ، ئاياغ
تىكى ئۈزۈمزارلارنى ۋە ئېتىزلىقلارنى قۇرۇتۇۋەتكەنلىك ۋە قەسى
تۇنۇرۇق بولغانىدى. ئۇلار شەھەرگە بېكىنىۋالغاندىن كېيىن،
سېپىلنىڭ مۇستەھكەم، چېرىكلىرىنىڭ كۆپلىكىگە تايىنىپ،
قوزغىلاڭچىلارنى سېپىل يېنىغا زادىلاپقىن كەلتۈرمەي قويۇشتى.
قوزغىلاڭچىلار ئۈچ ئايدەك تىرىكشىپ تۇرۇشقاندىن كېيىن،
توخسۇنلۇق موللا ھابىل ئەلەم دېگەن كىشىنىڭ مەسلىھەتى
بىلەن، قاسىم پولگاننى قاراشەھەرگە — ئىسھاق خوجىنىڭ ئال
دىغا ياردەم تەلەپ قىلىشقا ئەۋەتىشكەندى.

قاسىم پولگاننىڭ سۆزى تۈگىگەنلىكىنى كۆرۈپ، ئىسھاق
خوجا ئەتراپىدىكى سەردارلارغا سۈرلۈك نەزەرى بىلەن بىر
قاراپ چىقتى.

— باھادۇرلارنىڭ مەسلىھەتى قانداق ئىكەن؟ — دەپ
سورىدى ئۇ.

سەردارلاردىن بىرنەچچىسى: «ھازىرچە يۈرۈشنى توختىتىپ
دەرۋ سەلتەنەتكە قايتقىنىمىز ياخشىمىكىن!» دېيىشتى.

قازى ئەسكەر توختى مەھەممەت خەلىپە ئوچۇق مىجەزلىك ئادەم
ئىدى، شۇڭا ئۇ گەپنى چورتلا كېسىپ ئېيتتى:

— تەڭداشسىز سەئىد غازى كۇچا لەشكەرلىرىنى باشلاپ،
ئاقسۇدىن تاكى قارا شەھەرگىچە يۈرۈش قىلىپ، مىسلىسىز
غەلبىلەرگە ئېرىشتى. ھالا بۈگۈن توخسۇن — تۇرپان ھودۇت
لىقىغا يانداپ كەلدۇق. يەنە بىرئاز غەيرەت قىلساق، مۇقەددەس
ئەسھابۇلكەھق ① بىزنىڭ بولىدۇ. شۇڭا، كەينىمىزگە قايتىشقا
بولمايدۇ.

يەڭگىل مىجەزلىك، ھېچ نەرسىدىن قانائەت ھاسىل

① ئەسھابۇلكەھق — پىچاندىكى تۇيۇق خوجام مازىرى.

قىلىمايدىغان دانىيال خوجا سۆزلەشكە باشلىدى:

— بىزنىڭ ئارقىمىزدا قالدۇرغانلىرىمىز بىقىسىپ تۇرغان دۆۋە - دۆۋە گۈلخانلار، ئالدىمىزدا قارا شەھەردىكى دۈشمەندىنمۇ قەتئىي رەقىبىلەر يوق دەپ كىم ئېيتالايدۇ؟ قازانغان نۇسرەتلىرىمىز ۋە جىددىن داۋاملىق ئالغا ئىلگىرىلەۋەر - سەك، ئېغىر خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قويامدۇق - قانداق؟

— جانابىي تۆرەم! سىز بىزنىڭ توقسۇنلۇق غازىلارغا ياردەم بېرىشىمىزنى خاتالىق دېمەكچىمۇ؟ بىز ئىسلىدىنلا ئادالەتنى جارى قىلدۇرۇش ئۈچۈن ئاتلانمىغانىدۇق؟ - ئىسھاق خوجا ئاۋازىنى سوزۇپ سۆزلەشكە باشلىدى. ئۇنىڭ ئاھاڭى گەرچە ۋەزىمىن بولسىمۇ، لېكىن ئاڭلىغۇچىلار ئۇنىڭ سۆزىدىكى قەتئىيلىك ئاھاڭىنى ئوڭايلا سېزىۋېلىشتى.

دانىيال خوجا گويا ھېچ نەرسە بولمىغاندەك دادىللىق بىلەن سۆزلەيتتى:

— قارا شەھەرنى ئالغاندا بىرمۇنچە تالاپەت لەرنى بەردۇق. بىرمۇنچە باھادۇرلىرىمىز شېھىت بولدى، ئەمدى، ئۆزىمىزنى ئوڭشىۋېلىش ئۈچۈن توختىماق نېمىشقا بولىدىكەن؟

— ھەي دانىيال خوجا! - دېدى ئىسھاق خوجا، - گەرچە بۇ قېتىمقى يۈرۈشىمىزنىڭ مۇشەققىتى كۆپ بولسىمۇ، مەنپەئەتتىمۇ ئاز ئەمەس. پۈتۈنلەي مەغلۇپ بولدىق دېگەندىمۇ، سەلتەنتىمىزگە مەڭگۈ پايدا يەتكۈزىدىغان تەجرىبىلەر ھاسىل بولىدۇ. بۇ قېتىمقى يۈرۈش قىلىشىمىزنىڭ ئادالەتسىز ئۈچۈن مەنپەئەت بېرىشى شۈبھىسىز!

بارگاھتىكى سەردارلارنىڭ ھەممىسى ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجىنىڭ ئېيتقانلىرىنى تولۇق ئەستە ساقلاش ئۈچۈن، تەلپەكلىرىنى چېكىسىگە ئىتتىرىپ، ئالقانلىرى بىلەن قۇلقىنى قالقانداپ، دىققەت بىلەن ئولتۇرۇشتى.

— شاھماتتا پىيادلەر ئالتە مەنزىل سەپەر قىلغاندىلا پەرزىن مۇقامىغا يېتىشەلەيدىغانلىقىنى كۆرمىدىڭلارمۇ؟ يېڭى چىققان ئايىمۇ ئون تۆت كېچە سەپەر قىلىش ئارقىلىق ھىلاللىق مەرتىۋىسىدىن تولۇن ئايلىق دەرىجىسىگە يېتىدۇ ئەمەسمۇ؟ بىزنىڭ سەئىد غازىمىز دانىيال خوجام، دەپدى ئىسھاق خوجا سۆزىگە ئۇلاپلا، — توقسۇن — تۇرپان تەرەپلەرگە ھازىرچە يۈرۈش قىلماي، بىر مەزگىل دەم ئېلىپ، لەشكەرلىرىمىزنى تەرتىپكە سالساق، دەيدۇ. ئەمىر ئىسلام، سەئىد غازى راشىدىن خان خوجام بىزنىڭ نۇسرەتلىك يۈرۈشلىرىمىزنى توختىتىپ قويغانلىقىمىزنى ئاڭلىسا، قانداق قاراشتا بولار؟

توختى مەھەممەت خەلىپە پوتىسى بىلەن پىشانىسىنى سۈرتۈپ بولۇپ سۆزلەشكە باشلىدى:

— بىزنىڭ نۇسرەت سۈپەتلىك يېڭىلىمەس قوشۇنىمىز كۇچادىن چىققاندىن بېرى دۈشەننىڭ بارلىق توسقۇنلۇقلىرىنى بىت — چىت قىلىپ كەلدى. غالىبلارغا خاس غۇرۇر بىلەن كۈنچىقىش تەرەپلەرگە غەلبىسىرى يۈرۈش قىلدى. خاقانى چىن ئىسمىنىڭ ئالدىغا «ئۇلۇغ» دېگەن بىر سۆزنى قوشۇۋالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ قۇرۇق سۆلەت لاپچىدىن باشقا نەرسە ئەمەسلىكىنى بىلدۈرۈپ، مانجۇلارنىڭ ئىككى قولى بىز خەقنىڭ ئىسسىق قانلىرى بىلەن بويالغان. شۇڭا ئۇلارنى يوقىتىش ۋاجىپ! مۇبادا، ئۇلار بىزگە قارشىلىق كۆرسىتىپ تەسلىم بولمىسا، بىز ئۇلارنى باش ئېگىشكە مەجبۇرلىشىمىز لازىم. ئۇلارنى تىزلىنىدۇرۇپ، بۇ ئانا تۇپراقنى پايىمال قىلغانلىقىغا توۋا قىلدۇرۇشىمىز لازىم!

تىكەت كىڭىزدە ئولتۇرغان قاسىم پولىگان ئۆزىنىڭ ئىلتىجاسىنىڭ مۇشۇنداق قاتتىق بەس — مۇنازىرىگە سەۋەبچى بولغانلىقىنى كۆرۈپ، ھاياجانلانغىنىدىن ئىختىيارسىز ئالدىغا سۈرۈلۈپ قويدى: «ھە، ئۇلارنىڭ سۆزىدىن قارىغاندا، بۇ

قېتىمقى يىراققا يۈرۈش قىلىشنىڭ مەقسىتى يالغۇزلا تۇرپان، توقسۇن بولماستىن، بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ يىراق بولغان جايلار ئىكەن - دە! شۇ يەرلەرگە ئامان - ئېسەن يەتكۈزگەيسەن، خۇدايىم! ئۆتكۈر نەيزەمنى قولۇمغا ئېلىپ، شەۋكەتلىك ئەجداد-لىرىمىزنى قىرغان كىشىلەر بىلەن بىر قەپەس ئېلىشىدىغان بولدۇم...» دەپ ئويلىدى ئۇ ئىچىدە.

— ئەمىر لەشكەر! - دېدى ئۇ تۇيۇقسىز، مېنى نۇسرەت سۈپەت قوشۇنلىرى بىلەن بىرگە جەڭ قىلىش شەرىپىگە ئائىل قىلغايلا! ئىسلام باھادۇرلىرىنى كۈنچىقىش تەرەپلەرگە مەن باشلاپ باراي!

كۆپچىلىك قاسىم پولگانغا قاراپ قېلىشتى، ئىسھاق خوجا قېشىنى كۆتۈرۈپ تۇرۇپ دېدى:

— پولگان، سىلەنىڭ تەلەپلىرىنى قاندىرىمىز، بىزنى نۇسرەت يولىغا باشلاپ مېڭىشلىرىغا ئىشەنچىمىز كامىل!

دانىيال خوجا قاسىم پولگاندىن سورىدى:

— سىز قەھرىمان قوشۇنىمىزنى باشلاپ تاغدىن ئۆتۈشتە

قايسى يولنى تاللىدىڭىز؟

قاسىم پولگان دانىيال خوجىنىڭ سۆزىگە چۈشەنەلمەي

بىر پەس مەڭدەپ تۇرۇپ قالدى، ئەمما كېيىن ئۇنىڭ نېمە

دېمەكچى بولغانلىقىنى تېزلا چۈشەندى:

— قانداق دەيدىسەن، سەئىد غازى خوجام؟

— توقسۇن يولىنىڭ قاتتىقلىقى تەرىپى بولسا، - دېدى

دانىيال خوجا، - ھەممە ئىنسان گۇرۇھىغا خۇددى

قۇياش نۇرىدەك روشەن. بۇ يول مۇشەققەتلىك يول.

شۇڭا، بۇ يولدىكى ئاغى بۇلاق دېگەن جايدا تاغقا مىتىن بىلەن

بىرلەشۈپ ئويۇپ قويۇلغان دەپ ئاڭلىدۇق. ئۇ لەۋھەدە: «بۇ يول

دىن بىر نۆۋەت ئۆتكەنلەر بولسا، ئۆزىنىڭ بىلمەسلىكى ۋە

ناھايىتى نادانلىقىدىن ئۆتمەيدۇ. ئىككىنچى مەرتىۋە ئۆتكەنلەر،

مازارى ماشايىخلارنى زىيارەت قىلىشىنى ئويلاپ، تىجارەت نەپەقە، ئەھلى ئايال زۆرۈرىيىتىدىن ئۆتسۇن. ئۈچىنچى مەزگىلدە ئۆتكۈچىلەرنىڭ بولسا، ئۆزى كاپىر، خوتۇنى تالاق» دېيىلگەنمىش. شۇڭا سىز - پولىگان ئىنىمىز، بىزنىڭ لەشكەرلىرىمىزنى مۇشۇ زەھەردەك تومۇز ئاپتەپىدا بۇ قاقاس چۆل تاغدىن قانداق باشلاپ ئۆتكۈزۈپ كەتسەكچى بولۇۋاتىسىز؟

— راست ئېيتىدىلا، سەئىد غازى خوجام! ئاغى بۇلاق يولىنىڭ مۇشەققىتى ھەقىقەتەن جانغا پاتىدۇ. بىراق، يول ئازابى ھەرقانچە قىلغان بىلەن دۈشمەن ئاتقان ئوقنىڭ ئازابىدىن ئاچچىق بولمىسا كېرەك؟!

دانىيال خوجا قاسىم پولىگاننىڭ ئۆتكۈر سۆزىگە جاۋاب بېرەلمەي تۇرۇپ قالدى.

قاسىم پولىگان يىلانلىقتىكى جانباقى لاڭقا دېگەن تۇزاق چىمىنىڭ چوڭ ئوغلى ئىدى. ئۇ كىچىكىدىن تارتىپ ئاتىسى بىلەن بىللە قاپقان قۇرۇپ، بۆرە، تۈلكە تۇتۇپ، تېكە، جەرەن ئوۋلاپ، تاغ يوللىرىغا پىششىق بولۇپ كەتكەنىدى. ئۇ كۆزىگە ئېلىنغانلىكى ئاڭنى ئېتىپ تىك موللاق چۈشۈرىدىغانلىقتىن، «پولىگان» دەپ ئاتالغانىدى. توقسۇننىڭ ئەگرى - توقاي مۇشەققەتلىك تاغ يوللىرى ئۇنىڭدا خېمىم - خەتەردىن قورقمايدىغان، جاپا - مۇشەققەتكە باش ئەگمەيدىغان قەيسەر مىجەز - خۇلقىنى يېتىشتۈرگەنىدى. ئۇ كارۋان باشلاپ لەنجۇ غىمۇ كۆپ بارغانىدى.

سەردارلار ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجىغا: «يېتەرلىك ئوزۇق - تۈلۈك، ئات - ئۇلاغ ۋە قورال - ياراق تەييار قىلىپ ئاندىن يۈرۈشكە قەدەم قويساق بولارمىكىن» دەپ مەسلىھەت بېرىشتى. بۇ مەسلىھەت ئىسھاق خوجىغا ماقۇل چۈشتى. ئۇلار

شەچچە يۈزلەپ ھارۋا، تۆگە، ئات، ئېشەك ۋە قېچىرلارغا ئوق - دورا، توپ - زەمبىرەك، قورال - ياراق، ئوزۇق - تۈلۈك، ئىچىدىغان سۇ، ئوت - بوغۇز قاتارلىقلارنى يۈكلەپ، سائادەتلىك زامان ۋە ياخشى بىر ۋاقىتتا، زەپەر ئۆزەڭگىسىگە ئاياغلىرىنى قويۇپ ئاتلاندى. كاناي - سۇنايلارنىڭ ساداسى، «ھۇزۇرۇم» نەغمىسىنىڭ زىل ئاۋازلىرى، كوچا لەشكەرلىرىنىڭ كۆركەم ھەشەمىتى بىلەن نەيزە ۋە قىلىچىلارنىڭ ئوتتەك پارقىراشلىرى، ئۇزۇندىن ئۇزۇنغا سوزۇلغان بۇ قەدىم يوللارنى قاپلاپ ماڭدى...

قوشۇن يىلانلىق يولىدا تۇرپانغا قاراپ كېتىپ باراقتى. يولنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى بۆك باغلار، چەكسىز بوستانلىقلار كەڭ سوزۇلۇپ ياتاتتى. يول تەرەپكە ساڭگىلىغان جۈجەملەر-نىڭ پۇتاقلىرى بەزى نەۋكەرلەرنىڭ بۆكلىرىنى ئېلىپمۇ قالاتتى. قوي - ئۆچكىلەر كۆك مايىسلار ئۈستىدە يۈگۈرۈشۈپ يۈرمەكتە. بۇغداي ئېگىزلىقلىرى ئارىسىدا ئاندا - ساندا سوقما تاملىق ھويلىلار كۆرۈنۈپ قالاتتى. ئاسماندىن توپ - توپ قۇشلار ئۇچۇپ ئۆتمەكتە. يېزىلار، ئادەملەر بارغانسېرى شالاڭلاشماقتا. يول سوزۇلۇپ كېلىپ يەنە پايانسىز چۆلگە چىقتى. ئۇزاقتا تاغلارغا چۈشكەن قىزارلار پارقىراپ كۆرۈنەتتى. ئۇ يەر - بۇ يەردە بۇلۇتلارنىڭ كۆلەڭگۈلىرى ئۆمىلەشمەكتە. ئىسسىق شامال قۇرۇپ كەتكەن چۆل ئۆسۈملۈكلىرىنىڭ ھىدىنى دىماققا ئۇرماقتا. ھاۋادا سوزۇلۇپ ئۇچۇپ يۈرگەن كۆكسەك كىچىك قۇشلارنى قوغلاپ يۈرەتتى.

x

x

ئىسھاق خوجىنىڭ تۇرپانغا ئەسكەر باشلاپ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان بۇ يەردىكى مانجۇلار خېلى ئالاقزادە بولۇشتى. بەزىلىرى

باشلىرىنى ئېلىپ قېچىشتى. لېكىن شۇنداق بولسىمۇ، ئۇرپان سېپىلى پۇختا ئىدى. ئىسھاق خوجا تۇرپانغا يېتىپ كەلگەن كۈندىن باشلاپلا شەھەر سېپىلىنى ئېلىشقا ھەرىكەت قىلدى. سېپىل ئېلىشنىڭ ئېيىنى بىلىدىغان سەردارلار، پەنسادلار كۆپ تىرىشىپ، سېپىلنى تەكشۈرۈشكە، ئۇنىڭ چىڭلىقىنى سىناشقا، زەئىپ تەرەپلىرىنى ئېنىقلاشقا كىرىشتى. بۇ ئالامەت ئېگىز ۋە مەزمۇت سېپىلنى ئالغاندىلا، دۈشمەننى ئاندىن باش ئەگدۈرگىلى بولاتتى. بۇ تاياق تېقىش بىلەن تەڭلا ئىچىدىكى چۈمۈلىلەر تەرەپ - تەرەپكە پىتىراپ كېتىدىغان سېرىق چۈمۈلنىڭ ئۇۋىسى ئەمەس ئىدى. قېرى، ياش پەنسادلار بىرلىكتە سېپىلنىڭ تۈرلۈك يەرلىرىنى كۆزلەپ، ئۇنى بۇزۇش چارىلىرىنى كۆردى.

قاسم پولگاننىڭ روھىدا غەيرەت جۇش ئۇرۇپ، جەڭگىۋارلىقى قايناپ - تاشتى. ئۇ گويا يېڭىباشتىن ياشىرىپ كەتكەندەك بولۇپ كەتتى. ئۇ، ئۆزلىرىنى ئانىسىنىڭ قورسىقىدىن جەڭ ئىلىمىنى ئۆگىنىشىپلا چۈشكەندەك تەكەببۇر تۇتىدىغان پەنسادلار ئالدىدا، ئۆزىنى تونۇتۇپ قويۇش ئۈچۈن جانبازلىق قىلماقچى بولدى.

ئىش كېچە - كۈندۈز توختىماي ماڭدى. يۈزلىگەن ئەسكەرلەر سېپىل تۈۋىگە ئىچىگە دورا قاچىلانغان مەخسۇس قازانلارنى دۈم كۆمتۈرۈپ چىقتى، قېلىن تاملارنى بۇزۇشقا ھەرىكەت قىلىپ يەرنىڭ ئاستىدىن لەخمە كولىدى. يۈزلەرچە ئەسكەرلەر سېپىل تېمىنىڭ بەلگىلىك جايلىرىنى تاللاپ، پالاخمانلارنىڭ ياردىمى بىلەن سېپىلغا تاش ئېتىشقا كىرىشتى. ئۈستىدىن ھارۋا مېڭىش مۇمكىن بولغان قېلىن تام پۈتۈن بىر تاغنىڭ تېشى ئېتىلغان تەقدىردىمۇ قىمىرلىمايدىغاندەك تۇراتتى.

سېپىلنى قوغدىغۇچىلارمۇ تىنچ پىتىشىدى. يۇقىرىدىن تۇرۇپ، پوتەيلەرگە يوشۇرۇنۇپ، قېلىن ئوق ياغدۇرۇپ تۇردى.

گاھىدا ئۇلار ئاتقان ئوقلار شۇنچە ئۇزاققا كېتەتتىكى، يىراقتىكى بىرەر ئادەم ياكى ئاتقا تىگىپ، باھادۇرلارنى ھەيران قالدۇراتتى. بۇ ھال دۈشمەن سېپىدىمۇ ئاجايىپ ئەسكەرلەرنىڭ بارلىقىنى كۆرسىتەتتى. قوغدىغۇچىلار بەزەن يۇقۇرىدىن ئوت تاشلاپ، قايناق موملارنى تۆكۈپ، سېپىل تۈۋىدىكىلەرنى قوغلايتتى.

ئىسھاق خوجا سېپىلنىڭ تاغ تەرىپىدىكى بىر دۆڭلۈك ئۈستىگە چېدىر تىكىپ جايلاشقانىدى. ئۇنىڭ تەمبەل، قىناۋۇل بەستى ئۇنىڭ ماھىر قىلىچۇز ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ تۇراتتى. ئۇ پەنسالارغا مەسلىھەت بېرىپ، ئۇلارنى پىداكارلىققا دەۋەت قىلىپ تۇراتتى. لەشكەرلەرنى ئۈمىدىسىزلىككە، رىغبەتلىنىدۈرەتتى. گاھىدا، مەرھۇم باھادۇرلارنى يادلاپ، ئۇلارنىڭ قەھرىمانلىق ئىشلىرىنى ھېكايە قىلىپ بېرەتتى.

قىلىچۇز يىگىتلەرنىڭ ئىچىلىرى پۇشۇپ، قوللىرى قىچىشىپ تۇراتتى. ئۇلار جەڭنى سېغىناتتى، قانلىق بوران كۈنلىرىنى تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتەتتى. گاھىدا دۈشمەن ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئارام تاپقۇزۇپ قوياتتى — قاراڭغۇ كېچىدە يۈزلەرچە قارا چېرىكلەر قوۋۇق ئىچىدىن چىقىپ، قارا بوران دەك بېسىپ كېلەتتى. كېچىدىكى قىقاس — چۇقان كۆككە يېتەتتى. قىسقا، لېكىن تولمۇ قىزغىن جەڭلەر باشلىنىپ، ۋاراڭ — چۇرۇڭدا، بارلىق ئەسكەرلەر ئورنىدىن تۇرۇپ كېتەتتى. لېكىن ئۇزاق ئۆتمەيلا، دۈشمەن قانداق بېسىپ كەلگەن بولسا، شۇنداق چاپسان كۆزدىن غايىپ بولۇپ، قوۋۇقتىن كىرىپ كېتەتتى.

ئىسھاق خوجا ئۈستىلارغا يوغان، ئېگىز شوتىلارنى ياساتتى. بىر قانچە جەڭچى، چاققان يىگىتلەرنى تاللىدى. ئۇلارغا قاسم يولگاننى پەنسال قىلىپ تەيىنلەپ، بىر كېچىسى ئېچىللىك بىلەن شوتىلارنى سېپىل تاملىرىنىڭ تۈرلۈك تەرەپلىرىگە — بىرنەچچە يەرگە ئورناتقۇزدى. ئۇلارغا سېپىلغا چىقىپ، قاراۋۇللارنى، قىرىپ، ئىچكىرىگە چۈشۈشنى بۇيرۇدى. قاسم

پولگان باشچىلىقىدىكى يىگىتلەر قىلىنچ، ئاپالتا، نەبۇزە ۋە مېلىتىقلىرىنى ئېلىپ، ساۋۇتلىرىنى كىيىپ، قورقۇمىزلىق بىلەن شوتىلارغا ئېتىلدى. سېپىل تۈۋىدە ئەنسىزلىك باشلاندى. كۆتۈرۈلگەن يىگىتلەرنىڭ تولىسى ئېگىزلىكتىن تاشقەن ئىرىغى تېلىپ، پارچىلىنىپ يەرگە چۈشتى. قاسىم پولگاننىڭ ئاجايىپ چاققانلىقى ھازىر تازا ئەسقاتتى. ئۇ قارا چېرىكلەرنى چېپىپ تاشلاۋەردى. ئاۋۋال چىققانلىرى تۈپىدە قىلىنچلىشىپ ئولگۈردى، لېكىن، بىردىنلا يوپۇرۇلۇپ كېلىشكەن قارا چېرىكلەر تەرىپىدىن قىيما - چىيما قىلىۋېتىلدى. ئەمما، يىگىتلەر شوتىلاردىن ئارقا - ئارقىدىن چىقىپ كېلىپ، قارا چېرىكلەرنىڭ ئۈستىگە شىددەت بىلەن تاشلىنىۋاتاتتى...

ئىسھاق خوجا ئېلى خوجا ئىسىملىك بىرەيلەننى سېپىل ئىچىگە ئەلچىلىككە كىرگۈزۈپ: «مانجۇلار شەھەرنى بىكارلاپ ئىچكىرى تەرەپكە كەتسۇن، بىز يول بېرىمىز» دەپ ئېلان قىلدى ۋە بول ئېرىق ① قوۋۇقىنى توسۇپ ياتقان لەشكەرلىرىنى قايتۇرۇپ كېلىپ، قۇمۇل تەرەپنى ئېچىپ قويدى. شەھەردىكى مانجۇلار ئۇزاقتىن بۇيان مۇھاسىرىدە ياتقاچقا، ئوزۇق - تۇلۇكلىرى ئۆكسۈپ قالغانىدى. شەھەردە ئاچارچىلىق دەۋر سۈرمەكتە ئىدى. ئۇلار ئىت - ئېشەك، مۈشۈك - چاشقان، ئىشقىلىپ يېگۈدەك نەرسىلا بولسا، ھەممىنى يەپ تۈگىتىشكەنىدى. ھەتتا دەل - دەرەخلەرنىڭ قوۋزاق - يوپۇرماقلىرىنىمۇ ئالا قويماي يەپ بولۇشقانىدى. سۈمۈللا دېگەن بىر باھادۇر تۇڭگانى ئادەملىرىنى باشلاپ سېپىلغا ھۇجۇم قىلىپ كىرىپ، مانجۇلارنى پاراكەندە قىلىپ تۇرغاندا، ئۇنىڭغا ئوق تەگدى. مانجۇلار ئۇنىڭ ئۆلۈكىنى ئوتتا پىشۇرۇپ كاۋاپ قىلىپ يەپ كېتىشتى. مانجۇلار مۇشۇنداق جان قايغۇسىدا تۇرغىنىدا، ئەلچى كېلىپ ئىسھاق خوجىنىڭ «يول بېرىمىز»

① بول ئېرىق — ھازىرقى نامى بۇلىق دەپ ئاتىلىدۇ.

دېگەن خەۋىرىنى يەتكۈزدى. ئۇلار بۇنىڭ ھېلىمۇ ئىكەنلىكىنى بىلمەي، شەھەردىن قېچىپ چىقىپ بول ئېرىققا بارغاندا، بۆكتۈرمىدە ياتقان قوزغىلاڭچىلار تەرىپىدىن چاپ - چاپ قىلىنىپ، ھەممىسى قىرىپ تاشلاندى. بىرەر مىڭدەك مانجۇ ئىمان ئېيتقانلىقىدىن ئامان قالدى. كۇچا قوشۇنى شەھەر ئىچىدىكى قورال - ياراق، توپ - زەمبىرەكلەرنىڭ ھەممىسىنى يىغىشتۇرۇۋالدى.....

x x

ئۈرۈمچىدىكى تۇڭگاننىلارنىڭ سۇ دالويە ① ۋە داۋۇت خەلىپە ② دېگەن چوڭلىرىدىن ئەلچى كېلىپ، ئۇلارنىڭ «ئۈرۈمچى ۋە يىشاڭلىرىدىن تامامىنى ئېلىپ، مانجۇلارنى شەھەرگە قاسىۋال دۇق. بىزگە مەدەت بېرىپ، خوجاملاردىن بىرى باش بولۇپ، لەشكەر باشلاپ كەلسە!» دېگەن ئەرزىنى يەتكۈزدى.....

x x

كۈن ئولتۇرۇپ كېتىپ باراتتى. ئۇزاقتا ئىدىرلارنىڭ، سايلارنىڭ باغرىدا كەچنىڭ كۆلەڭگىلىرى تەمتىرەشمەكتە ئىدى. چوڭ يولنى بويلاپ سوزۇلغان تېرىلغۇلۇقلار ياپيېشىل بولۇپ شامالدا تولقۇنلىناتتى. ئىسھاق خوجا ئىۋزىنىڭ سەر-

① سۇ دالويە — سۇخۇەنجاڭ.

② داۋۇت خەلىپە — تۈمىن، ياكى تۈدېلىڭ. سۇ خۇەنجاڭدىن كېيىن

ئۈرۈمچى تۇڭگانلىرىغا خەلىپە بولغان.

دارلىرى ۋە پەنسالدىرى بىلەن قوشۇننى باشلاپ، سەنگىجۈاڭ ① دېگەن يەردىن چىقىپ، ھارغان دۆتلەرنى زورلىماي ئاستا ماڭماقتا ئىدى. ئۇ ۋۇجۇدىدا ھارغىنلىق سېزىقتى. بېشىدا بولسا، تۈرۈك لۇك خىياللار، پىكىرلەر ھۆكۈم سۈرەتتى. يېنىدىكى ساداقەتلىك ھەمراھلىرىغا گاھىدا ئاستا بىر نەرسىلەرنى دەپ ياكى بىرەر نەرسىگە ئىشارەت قىلىپ، يەنە شۇك بولۇپ قالاتتى. ئۇنە ئۇزاقتا خۇگىمياۋزى ② نىڭ كونا سېپىلى كۆرۈندى. ئاتلار مەنزىلىنىڭ يېقىنلاشقانلىقىنى سەزدى بولغاي، پۇرقۇشتى - دە، قامچىنىسىزلا يورغىلاپ چاپىان مېڭىشقا باشلىدى. بىر توپ قېلىن دەرەخلەرنىڭ كەينىدىن چاڭ كۆتۈرۈلدى. ھايالشمىيالا، داۋۇت خەلىپە باشلىق تۇڭگانىيلار يېتىپ كېلىپ، ئۇلارنى قارشى ئالدى. بۇلارنىڭ ئىچىدە، داۋۇت خەلىپىنىڭ خاس ئەسكەرلىرى، يېقىنلىرى، ھەممىسى ھەبەتلىرى، يۇرت چوڭلىرى بار ئىدى. داۋۇت خەلىپە ئاتتىن سەكرەپ چۈشۈپ، ئىسھاق خوجىغا سالام بەردى ۋە ئەدەب بىلەن كۆرۈشتى. ئەمىر لەشكەرنىڭ سالامەتلىكى، سەپەرنىڭ مۇشەققىتى توغرىلۇق سورىدى. باشقىلارمۇ تەرتىپ ۋە ئەدەب بىلەن كېلىپ، ئىسھاق خوجا بىلەن كۆرۈشتى.

ئىسھاق خوجىمۇ داۋۇت خەلىپىدىن ھال - ئەھۋال سورىدى. كېيىن ياسىداق ئانقا مىنگەن داۋۇت خەلىپە بىلەن ياندېشىپ مېڭىپ، خۇگىمياۋزىغا كىردى. خەلق ئۇنى خۇشال - خۇرام قارشى ئالدى.

① سەنگىجۈاڭ — ئۈرۈمچىنىڭ شەرقىگە ئوتتۇز كىلومېتىر كېلىدىغان بىر ئۆتەڭنىڭ نامى.

② خۇگىمياۋزى — ئۈرۈمچىنىڭ يەنە بىر نامى.

ئەتىسى، سۇ دالويەنىڭ قارارگاھىدا تەنتەنىلىك ئەھدە -
پەيمانلىشىش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلدى. مۇراسىمغا داۋۇت خەلىپە
رىياسەتچىلىك قىلدى.

— ئاللا گۇۋاھچىدۇر، — دېدى داۋۇت خەلىپە تەنتەنە
بىلەن، — مۇسۇلمانلىق مېھرى بىمىزنىڭ قول -
پۇتلىرىمىزنى بىر - بىرىمىزگە مەھكەم باغلاپ قويدى...
ئۇ سەل توختۇلغاندىن كېيىن قەتئىي قارارغا
كەلدى، بېشىنى كۆتۈردى، كۆزلىرى پارقىرىدى، قۇرئانىنى
ئۇراتتى:

— بۇ مۇبارەك كىتابنىڭ ئۈستىگە قوللىرىمىزنى قويايلىق.
ئىسھاق خوجا، سۇ دالويە ۋە داۋۇت خەلىپىلەر تىترىگەن
قوللىرىنى قۇرئان ئۈستىگە قويۇشتى.
— ئەمدى قەسەم ئىچەيلىق!

ئۇلار كۆزلىرىنى مۆلدۈرلىتىپ قاراپ تۇرۇشاتتى.
— ئاللا ئالدىدا، شۇ كىتابىي مۇبارەككە قول قويۇپ
تۇرۇپ، قەسەم ئىچىپ ۋەدە بېرىمىزكى...

— ئاللا ئالدىدا، شۇ كىتابىي مۇبارەككە قول قويۇپ تۇرۇپ،
قەسەم ئىچىپ ۋەدە بېرىمىزكى، مۇسۇلمانلارنىڭ بىرلىكى ۋە ھۆر-
لۈكى ئۈچۈن، تاكى ئاخىرقى بىر تامچە قېنىمىز قالغۇچە، جىھاد
قىلىمىز.

— ئۆلۈپ تۈگىگۈچە ھېچقانداق تەپىرىقە نىيەتتە ۋە
ئاسىي ھەرىكەتتە بولمايمىز.

— ... تەپىرىقە نىيەتتە ۋە ئاسىي ھەرىكەتتە بولمايمىز...
چىرايلىرى سارغايغان، قوللىرى تىترىگەن سۇ دالويە
خېلىلا يېنىكلىپ قالدى ۋە ئەركىن نەپەس ئالدى.

— ئەمدى قۇرئاننى سىز ئېلىڭ! — دېدى داۋۇت خەلىپە قۇرئاننى ئىسھاق خوجىغا ئۇزىتىپ، ئۆزىمۇ قولىنى قۇرئان ئۈستىگە قويدى. ئۇنىڭ قولى دىر — دىر تىترەيتتى. پىشانىسى دىن چىپ — چىپ تەر ئاقاتتى.

— ئاللا تائالانىڭ ئالدىدا، قولۇمنى شۇ مۇبارەك كىتاب ئۈستىگە قويۇپ تۇرۇپ ئېيتىمەنكى، مېنىڭ دېگەنلىرىم ھەق ۋە راستتۇر. كىچىككىنە يالغىنى بولسا، مېنى يەر يۇنقايسى!...

داۋۇت خەلىپە ھاياجانلىنىپ كەتكىنىنى ئۈچۈن، ئاۋازى چىقماي قالدى.

ئاندىن ئۇلار قۇرئاننى نۆۋەت بىلەن قوللىرىغا ئېلىپ، ئۇنى ئۈچ قېتىمدىن سۆيدى ۋە ئۈچ قېتىم بېشىدا كۆتۈردى.

ئەھىد — پەيمانلىشىش مۇراسىمى ئاياغلاشقاندىن كېيىن، ئىسھاق خوجا سۇ دالويى ۋە داۋۇت خەلىپىلەر بىلەن بىللە، پەنسادلىرى ۋە سەردارلىرىنى، تەجرىبىلىك جەڭچىلىرىنى يىغىپ، جەڭگە ھازىرلىنىش توغرىسىدا كېڭەشتى. لەشكەر توپلاپ، قورال — ياراقنى كۆپەيتىش، قارا چېرىكلەر بىلەن قەيەردە، قانداق ئۇچرىشىش ۋە باشقا ئىشلار خۇسۇسىدا، مەسىلىلەرنى ئېنىقلىۋېلىشتى. شۇنىڭدىن كېيىن، جەڭگە تەييارلىق ئىشلىرى كېچە — كۈندۈز ماڭدى. سۇ دالويە ياشىنىپ قالغان، ئاغرىقچان بىر ئادەم بولغاچقا، جەڭنىڭ پۈتۈن ئىشلىرىنى داۋۇت خەلىپىگە تاشلاپ قويدى. داۋۇت خەلىپە ئۆزى ئۇرۇش ئىشلىرىدا تەجرىبىسىز بولغاچقا، نېمە قىلىشىنى بىلمەيەركە قالغانىدى. ئۇنىڭ سورۇنۇشى بىلەن، ئىسھاق خوجا باش ئەمىر لەشكەر دەرىجىسىدە پۈتۈن ئىشنى ئۆز قولىغا ئالدى. ئۇ، كۆپ جەڭلەرنى كۆرۈپ ئۈستىخىنى قاتقان، تەجرىبىلىك بولۇپ قالغانىدى. ئۇنىڭ باھادۇرلۇق سۈپىتى ئۆزىگە يارىشىپ

تۇراتتى.

تەبىئىي ئىشلىرى تېخى كۆڭۈلدىكىدەك پۈتمىگەن بىر پەيتتە، لومەنچىڭ ① دىكى مانجۇلارنىڭ ھۇجۇمغا ئۆتكەنلىكىدىن خەۋەر كەلدى. ئىسھاق خوجا ئۆز كۈچلىرىنى نېرى - بېرى قىلىپ تەرتىپكە سالدى. قارارگاھ ئۈچۈن، چەككە قولايلق بولىدىغان خۇگىياۋزى دېگەن بۇتخانىنىڭ كەينىدىكى تۆپلىك نى تاللىدى. ئەتراپقا كۈچلۈك قاراۋۇللار قويۇلدى. دۈشمەن كۈچلىرىنى تەكشۈرۈپ بىلىش ئۈچۈن، چىنداۋۇللار ئىۋەتىلدى. دۈشمەننىڭ تۇرۇشۇل قىسىملىرىنىڭ باشقا بىر ياق بىلەن كېلىپ باسۇرۇق قىلىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، كېچىلەرنى سەگەكلىك بىلەن ئۆتكۈزدى. يىراقتا، لومەنچىڭدىكى قارا چېرىكلەر ياق قان گۈلجانلار كۆرۈنۈپ تۇراتتى. بۇ كېچە لەشكەرگاھتا ئىش قاينىدى. ئىسھاق خوجا مۇھىم جايلارغا يۈزلەرچە بوش ھارۋىلارنى قاتار تىزدۈرۈپ، ئۇلارنى يوغان زەنجىرلەر بىلەن بىر - بىرىگە چېتىپ باغلاشقۇزدى. بۇنىڭ پاناھىدا، پىيادە مەرگەنلەر قارشى تەرەپنى يىراقتىن بىئالال ئوققا تۇتالايتتى.

يېڭىتلەر ئۆز ئاتلىرىنىڭ جابدۇقلىرىنى كۆزدىن كەچۈرۈپ، يارق - جابدۇقلىرىنى تەييارلاشقا باشلىدى. تاڭ ئاتقاندا، لەشكەرلەر ئاتلىنىپ، ساۋۇتلىرىنى، دۇبۇلغىلىرىنى كىيىشكەن ھالدا چېرىنغار، بېرىنغار بولۇشۇپ، ئەمىر كۈتۈپ تۇرۇشتى.

ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجا داۋۇت خەلىپىنى باشلاپ، دۈشمەن تەرەپنىڭ كۈچلىرىنى كۆرۈپ، بايقىماق بولۇپ، دۆڭگە چىقتى. ئۇۋىسى بۇزۇلغان چۈمۈلىدەك پىرقىراپ يۈرگەن قارا چېرىكلەرنى كۆرگەن داۋۇت خەلىپە شۇ يەردىلا بوشىشىپ، چىرايى بۇزىرىپ كەتتى، قانداق قىلىمىز، دېگەندەك قىلىپ، ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجىغا قارىدى. ئەمىر لەشكەر ئاۋۋال

① لومەنچىڭ - ئۈرۈمچى شەھىرىدىكى مەشھۇر گازارمىلارنىڭ بىرى. ھازىرقى «1 - ئاۋغۇست» يېزا ئىگىلىك داشۆسىنىڭ ئورنىغا توغرا كېلىدۇ.

قىدەكلا قاتتىق، قەھرىلىك ۋە تەشۋىشسىز ئىدى.

— نېمە قىلماقچىدىلا! — دېدى ئۇ يوغان ئاۋازى بىلەن، — ئۇرۇشماي قاچقاندىن كۆرە، كۈچلۈك يېغى بىلەن ئېلىشىپ تاياق يېگەن ياخشىراق. تاياق يېمىشمۇ پايدا — پىشىق بولىدىلا، تەجرىبە ھاسىل قىلىدىلا...

داۋۇت خەلىپە ئۇنچىقىمىدى. يالغۇز ئۆزى يەنە يۇقىرى كۆتۈرۈلدى. دۈشمەننىڭ ئاتلىق ئەسكەرلىرى ئىككى گۇرۇھقا بۆلۈنۈپ ئالغا قاراپ كېلىۋاتماقتا ئىدى. ئۇ، يۈگۈرۈپ پەسكە چۈشتى ۋە ئەۋكەرلىرى تۇتۇپ تۇرغان ئاتقا مىنىدى — دە، تۇڭ گانىيلارنى باشلاپ، بوران ئاۋازى بىلەن دۈشمەننىڭ تۇرشاۋۇل قىسىملىرىغا ئېتىلدى. چاڭ — توپا ئارىسىدا جەڭ قاينىدى. شىددەتلىك ھۇجۇمغا بەرداشلىق بېرەلمەي قالغان قارا چېرىك لەر دولقۇنى ئارقىغا شۇخشىدى. يىگىتلەرنىڭ بىر قىسمى دەرھال ئاتتىن چۈشۈپ، ھارۋىلارنىڭ كەينىگە تىرىپ — توپ بولۇپ يوشۇرۇنۇپ، مانجۇلارنى ئوق بىلەن چىنەپ ئاتتىن غۇلب تىشقا باشلىغاندا، ئىسھاق خوجا يىگىتلەرنىڭ ئىككىنچى چوڭ قىسمىنى باشلاپ، قارا چېرىكلەرنى ئۇزاقتىن قورشىۋېلىشنى كۆزلەپ ھەرىكەت قىلدى.

مانجۇلار كەلكۈن سۈيىدەك بېسىپ كېلىۋاتقان كۇچالىقلار بىلەن تۇڭگانىيلارنى توختىتالماي ئارقىغا ھەدەپ قاچاتتى ئەمما يەنە پەيتىنى پايلاپ ئالغا ئېتىلاتتى. لېكىن، مۇنداق قىلىۋات قانلىرى ئۇلارنىڭ ئازلا بىر قىسمى بولۇپ، قالغان كۆپچىلىكى بۇزۇلۇپ، تەرتىپسىز قېچىشقا باشلىغانىدى. ئۇلار سەردارلىرىنى قوغدىغان ھالدا كەينىگە چېكىنىپ كېتىۋاتاتتى. ئىسھاق خوجا نىڭ ئەسكەرلىرى ھېچ توختىماستىن ھەرىكەت قىلىپ، قارا چېرىكلەرنى رەھىمسىزلىك بىلەن قىرماقتا ئىدى....

كۈن دەرەخلەرنى تىزىۋالاشتۇرۇپ، مېچىتىلەرنىڭ

ئېگىز پەشتاقليرىدا، گۈمبەزلىرىدە، ئات چاپتۇرۇپ گېلىۋاتقان يىگىتلەرنىڭ دۇبۇلغىلىرىدا ئوت چاقناتتۇرۇپ، ئۇپۇققا كىردى. ئاخشام قاراڭغۇلىقى ئاستا - ئاستا قويۇقلاشتى. ئاساندا يۇلتۇزلار چىمەنلىكى ئېچىلىشقا باشلىدى. شەھەرنىڭ ئىچىمۇ - تېشىمۇ جىمجىت بولۇپ كەتكەنىدى. ئېگىزلىكتە، سالقىن شامال سوقۇپ تۇراتتى. كېچە ئۇزارغانسېرى يىراقتىن پات - پاتلا قىمقاس - چۇقان ئاڭلىناتتى. بۇ يەردە قاراڭغۇلۇق ئىچىدە، قاسىم پولىگاننىڭ باشچىلىقىدا چېسەكچىلىك قىلىۋاتقان يۈزلىگەن يىگىتلەر ئۇنىنى چىقارماستىن قۇلاقلىرىنى قالداندەك دىشىپ تېڭشاۋاتاتتى.

يېرىم كېچە بولغاندا، ئانچە يىراق بولمىغان بىر جايدا بىردىنلا كۈچلۈك قىمقاس كۆتۈرۈلدى.

بىر ئازدىن كېيىن پەستە، يېقىنراق بىر جايدا قانداقتۇر بىر ھەرىكەت بولۇپ، قىمقاس چىققاندا كۆتۈرۈلدى. قاسىم پولىگان دېققەت بىلەن پەسكە قۇلاق سالىدى. — تۇڭگانىيلار شەبجۇن ئۇردىغۇ — دەيمەن! — دېدى ساقچىلارنىڭ بىرى.

قاسىم پولىگان دېققەت بىلەن قۇلاق سېلىپ: — توغرا! ياردەمگە بېرىش كېرەك. بۇ يەرتىنچ، — دېدى. بۇ يەر لومەنچىڭ دېگەن قورغانغا ئەڭ يېقىن بولۇپ، شەھەرنىڭ غەربىي - جەنۇبىدىكى قوۋۇق ئىدى. ھاي - ھوي ئاۋازلىرى، ۋارقىراشلار، چىرقىراشلار بېسىلمىدى. قاسىم پولىگان پەنسادتىن رۇخسەت ئېلىپ، ئونچە يىگىت بىلەن تۆپىلىكتىن ياردەمگە يۈگۈردى. بىر ئازدىن كېيىن، قىمقاس - چۇقان ئاستا - ئاستا بېسىقچە ئايرىم، قىمقا ۋاي - ۋايلىغان ئاۋازلار ئاڭلىنىشقا باشلىدى.

بىرنەچچە قېتىملىق ئېلىنىش ئارقىلىق، خۇڭسەيياۋزىدىكى مانجۇلاردىن لومەنچىڭ قاتارلىق ئاز ساندىكى قورغانلارغا بېكىتىۋالغانلىرىنى ھېسابقا ئالغاندا، قالغانلىرى ئاساسەن

يوقتىلىدى. بۇ بىر بۆلۈك مانجۇلارنىڭ كۈنىمۇ ساناقلق
قالغانىدى.

× ×

بىر كۈنى، داۋۇت خەلىپە سۇ دالويەنىڭ بىتاپ بولۇپ
ئورۇن تۇنۇپ يېتىپ قالغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئالدىنقى سەپتىن
ئۇنى كۆرگىلى كەلدى. ھال - ئەھۋال سوراشقاندىن كېيىن،
سۇ دالويە جەڭ ئەھۋالىنى سورىدى:

— ئېھ، ئېھ... مەن ساقىيالمىدىغان ئوخشاي مەن،— دېدى
سۇ دالويە يۆتىلىپ تۇرۇپ،— بۇزىققا كېسىلى جېنىمغا كەلگەن
ئوخشايىدۇ. مانجۇلارنىڭ چارىسىنى قىلىپ بولغاندىن
كېيىن، يۇرتنى قانداق سوراشنى ئويلىشىپ كۆردىڭىزمە
كىن، ئىنىم؟...

— مەنمۇ سىز ئاكامدىن شۇ ئىشنى سوراپ ياقايمىكىن
دەپ كەلگەنىدىم.

— بىز چەنتۇلارنىڭ يۇرت ئېلىشتىكى باھادۇرلىقىغا
قايدىل بولساقمۇ، ئەمما يۇرت سوراشقا كەلگەندە ئۇلارنىڭ كۆپ خام
ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ تۇرۇپتۇمىز. شۇڭا يۇرتنى چەنتۇلار بىلەن
يىلىلە سورىغاندىن كۆرە، ئۆز ئالدىمىزغا ئوڭچە سورى-
غىنىمىز تۈزۈك.

— نېمىشقا بۇنداق دەيسىز؟

— مانجۇلارنى يىغىشتۇرۇشقا ئەمدى كۆپ كۈچ ۋە كۆپ
مەدەتكار كەتمەيدۇ،— دېدى سۇ دالويە خوجىدىكى چاينى
ئىچىۋېتىپ،— ئەمما، يۇرت سوراشتا ھىيلە - پەند بىلەن چارە
قىلماق كېرەك. چۈنكى ھىيلە - پەند كۈچ - قۇۋۋەتتىن كۈچ-
لۈكرەكتۇر. سىز مۇنداق بىر ھېكايىنى ئاڭلىغانمۇ؟

— ئۇ قانداق ھېكايە ئىكەن؟— دەپ سورىدى داۋۇت

— بىر قاغا تاغنىڭ كامىرىغا ئۇۋا ياساپ، شۇ يەرنى
ماكان قىلىپ ياشاپ كەلگەنىمكەن، ئەمما، قاغىنىڭ بالىسىنى
داۋاملىق يىلان يەپ كېتىدىكەن. يىلاننىڭ زۇلمىدىن جاق
تويغان قاغا ئاقەتسىزلىنىپ، يىلان ئۇخلاۋاتقاندا ئۇنىڭ كۆزىنى
تۇمشۇقى بىلەن چوقۇپ قارىغۇ قىلىۋەتمەكچى بولۇپتۇ. قاغى
نىڭ بىر چىلىۋرە دوستى بار ئىكەن. ئۇ:

— سېنىڭ بۇ تەدبىرىڭ خاتا. — دەپتۇ. — دۈشمەنگە
قەست قىلىشتا ئۆزىگە بىخەتەر ئۇسۇل بىلەن ئىش قىلىش
كېرەك. بولمىسا، ئۆزىنى ھالاكەتكە تۇتۇپ بەرگەن بېلىقئالغۇچ
تەڭ ئىش قىلغان بولىدۇ.

— ئۇ قانداق ئىش ئىكەن؟ — دەپ سورايتۇ قاغا.

— سۇ بويىنى ئۆزىگە ۋە تەن قىلىپ تۇتقان بىر بېلىقئالغۇچ بار
ئىكەن. — دەپتۇ چىلىۋرە. — ئۇ ئۆزىنىڭ ھاجىتىگە لايىق بېلىق تۇتۇپ
يەپ خاتىرجەم ياشاپ كەلگەنىمكەن. بېرىپ — بېرىپ ئۇ قېرىپتۇ —
دە. كۆچىدىن قېلىپ، بېلىق ئالمايدىغان بولۇپ قاپتۇ. «ئەپ
سۇسكى، ئەزىز ئۆمرۈم بەربات بولدى. ياش ۋاقتىمدا قېرىلىق
ئۈچۈن ھال — دۇنيا يىغمايتىمەن. ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەل
گەندە، ماغدۇرۇمدىن قېلىپ، ھېچ ئىش قولۇمدىن كەلمەيدىغان
بولۇپ قالدى. ئەمدى ھىيلە — مەكىر ئىشلىتىپ كۈن كەچۈر —
مەنەم بولىدى» دەپ، بىر قىسقىچاقىغا: «بۈگۈن بۇ يەردىن
ئىككى بېلىقچى ئۆتتى. ئۇلار: بۇ يەردە بېلىق كۆپ ئىكەن،
بېلىقنى مۇشۇ يەردىن تۇتساق بولىدىكەن، دېيىشىپ، ئەتە —
ئۈگۈن كېلىدىغان بولۇپ كېتىشتى. ئەمدى، بۇ يەردىكى بېلىق
لارنىڭ ھالىغا ۋاي!» دەپتۇ. قىسقىچاقا بۇ شۇم خەۋەرنى دەرھال
بېلىقلارغا يەتكۈزگەنىمكەن، ئۇلار ۋاي — توۋا دېيىشىپ، ھېلىقى
بېلىقئالغۇچتىن بۇ ئېشىنىڭ چارىسىنى سورايتۇ. «ماڭا مۇنداق
بىر ھىيلە ماقۇل كۆرۈنۈۋاتىدۇ. — دەپتۇ بېلىقئالغۇچ خۇپسەن
لىك قىلىنىپ. — مۇشۇ يېقىندا ئادەمزاتنىڭ كۆزى چۈشمىگەن

بىر كۆلچەك بار. ئەگەر سىلەر شۇ جايغا كۆچسەڭلار،
 راھەت - پاراھەتتە، خاتىرجەم كۈن كەچۈرگەن بولاتتىڭلار!»
 «ۋاي شۇنداق بولسۇن!» دېيىشىپتۇ بېلىقلار. مەسىلەت بويىچە
 بېلىقتالغۇچ ھەر قېتىمدا ئىككىدىن بېلىقنى كۆتۈرۈپ ئاشۇ
 كۆلگە ئاپىرىپ قويىدىغان بولۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ ھەر كۈنى
 ئىككىدىن بېلىقنى ئېلىپ بېرىپ، بىر دۆڭنىڭ ئۈستىگە چىقىپ
 پاك - پاكىز يەپ بولغاندىن كېيىن، قايتىپ كېلىدىكەن.
 بېلىقلار: «مېنى كۆتۈرگىن!» دەپ تالاشىدىكەن. بېلىقتالغۇچ
 ئۇقىل - ئىبرەت كۆزى بىلەن ئۇلارنىڭ غەپلىتىگە نەزەر سالدى
 كەن. زامانە بېلىقلارنىڭ ھالىغا مىڭ كۆز بىلەن يىغلايدىكەن.
 ئارىدىن بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، قىسقىچاقمۇ ھېلىقى
 كۆلگە كۆچۈش ئارزۇسىنى بايان قىلىپتۇ. بېلىقتالغۇچ ئويلاپ:
 «ماڭا بۇنىڭدىنمۇ بەنەكرەك دۈشمەن يوق. ئۇنىمۇ يارەنلىرى
 يارغان جايغا ئېلىپ بارغىنىم تۈزۈك» دەپتۇ - دە، ئۇنى
 گەدىنىدە كۆتۈرۈپ ھېلىقى دۆڭگە ئېلىپ كەپتۇ. قىسقىچاققا
 بېلىقلارنىڭ سۆڭىكىنى كۆرۈپ: «ھە، ئىش مۇنداق ئىكەندە،
 ئەقىللىق كىشى دۈشمەننىڭ سۈيىقەستىدىن ۋاقىپ بولسا، ھەرد
 كەت قىلىش كېرەك. ئەگەر ھەرىكەت قىلمىسا، ئۆز خۇنىغا
 شېرىك بولىدۇ. ئەگەر ھەرىكەت قىلسا، دۈشمەننى ئۈستىدىن
 غالىپ كېلىدۇ» دەپ پىكىر ۋرگۈزۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن، قىس
 قۇچقا بېلىقتالغۇچنىڭ دۈشمىسىدىن ئۆمىلەپ بېرىپ، ئۇنىڭ
 كانىيىنى مەھكەم سىقىپتۇ. قېرى ۋە زەئىپ بېلىقتالغۇچ بۇ ئازابقا
 بەرداشلىق بېرەلمەي، يەرگە يىقىلىپ ئۆلۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن
 قىسقىچاققا ۋە قالغان بېلىقلار ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپتۇ...
 — بۇ مەسەلىنى سىزگە شۇنىڭ ئۈچۈن ھېكايە قىلىپ
 سۆزلەپ بېرىۋاتىمەنكى، — دېدى سۇدالوۋبە ھاسىراپ تۇرۇپ، —
 مەن سىزگە دۈشمەننى ھالاك قىلىدىغان ۋە لېكىن ئۆزىڭىز
 ھايات قالىدىغان بىر يولنى تېپىڭ! دېمەكچى.

— ئەمىر لەشكەر ① كۆپ جەڭلەرنى باشتىن كەچۈرگەن. ئۈستىخنى قاتقان، تەجرىبىلىك جەڭچى، — دېدى داۋۇت خەلىپە، — ئەگەر بىز ھىيلە — مىكىر بىلەن يوچۇق ئاچساق، ئۇ تەپەككۈر بىلەن ئۇنى ئېتىۋېتىش قۇربىغا ئىگە. بىز ئۇنى كەچلىك قىلىپ بولغۇچە، ئۇ بىزنى ئەتىگەنلىك قىلىۋېتەرمىكىن!... — بىز ئەگەر كۇچالىقلارنىڭ كۈچى بىلەن لومەنچىڭدىكى مانجۇلارنى تولۇق يىغىشتۇرۇۋالالساقتا، ئىشنىڭ يېرىمى پۈتتى، دېگەن سۆز. قالغىنىغا يەنە ئازماس ئاللا بار. پەرۋەر-دىگارىمىز خالىسا، نۇسرەت بىزنىڭكى بولىدۇ!...

×

×

ئۇزاق ئۆتمەي، لومەنچىڭدىكى مانجۇلارمۇ ئەمىر لەشكەر ئىسھاق خوجىغا زىمىيلىك بىلدۈرۈشكە مەجبۇر بولدى. خۇڭمياۋزى پەتھە بولۇپ ئۇزاققا بارماي، سانجى، فۇكاڭ، سەنتەي (جىمسار)، گۇچۇڭ (چىتەي)، گۇمۇدى (مىچۇەن)، ماناس ئۆپچۆرىلىرىدىكى مانجۇلارمۇ پاك — پاكىز يوقىتىلدى. ئىسھاق خوجا نۇسرەتلىك قوشۇنىنى باشلاپ جىڭغا بارغاندا، قىش كىرىپ، سوغۇق شىددىتى ۋە قار — شۇبىرغان دەھشىتى ناھايىتى قاتتىق بولدى. ئۇلار ئائىلاج تۇرپانغا قايتىشقا مەجبۇر بولدى. پىچان، قۇمۇل، بارىكۆل ۋە مورى قاتارلىق جايلارنىڭ ئېلىنىشى، ئىسھاق خوجام جىڭدىن قايتقاندىن كېيىن يۈز بەرگەن ئىشلار ئىدى. بۇ ئىشلار بولۇپ تۇرغاندا، راشىدىن غازى خان خوجامدىن بىر يارلىق كەلدى. بۇ يارلىقتا: «قىيىنچىلىقلار كاشغەرنى ئالدى. ياركەنتنىمۇ بېسىۋاپتۇ. ئۇ تەرەپتىكى خوجىلارنىڭ ھەممىسى قېچىپ كەلدى. ئولا لەشكەر، قورال — ياراق ۋە خەزىنە زىيان بولدى. ئۆزلىرى دەرھال لەشكەر

① ئىسھاق خوجىنى دېمەكچى.

باشلاپ كېلىپ، ئەنجانلىقلار بىلەن قىپچاقلاردىن بۇ شەھەرلەرنى ئاجرىتىشقا ئامالسىز، كېيىنكى ئىشلار يامانلىققا ئۇرۇلۇپ كېتىدىغاندەك قىلىدۇ. چۈنكى، ئۇلار بىزگە يېقىن كېلىپ قالغان ئەڭ يامان دۈشمەندۇر، نامە تامام» دەپ يېزىلغانىدى.

«كۆل توشسا تاشىدۇ، ئاي تولسا ئۇپرايدۇ» دېگەندەك، ئەمىر لەشكەر ئەسھاق خوجا نۇسرەت قازىنىپ تۇرغان مۇشۇنداق بىر پەيتتە، بۇنداق بىجەھەل ۋە پايدىسىز يارلىقنىڭ يېتىپ كېلىشى، خۇددى ئەسكى تاملىقتا ھۇقۇش سايىغاندەك ۋە قاتتىق زاۋال ۋاقتىدا خوراز چىلىنغاندەك بىر ئىش بولدى. ئەسھاق خوجام ئىشلىرىنى ھەقدادىغا يەتكۈزەلمەي، قولىنى چىشلىگۈدەك بولۇپ، ئۈرۈمچى قاتارلىق شەھەرلەرنى داۋۇت خەلىپىگە ① مەرھەمەت قىلىپ، تۇرپان، قارا شەھەر، كورلا، بۈگۈر ئەتراپلىرىغا مۇۋاپىق ئادەملەرنى قويۇپ، ئۇلارنىڭ قولىغا ھوقۇق تۇتقۇزدى. شۇنىڭدىن كېيىن، ئۆز ئەسكەرلىرىنى باشلاپ، دارۇ سەلتەنەت — كۇچاغا يېتىپ كەلدى. ئالدىغا چىققانلارنىڭ كۆپلۈكى، ئاتا — بالا، قېرىنداشلارنىڭ دىدار كۆرۈشۈشى، جەڭدە قازا تاپقانلارنىڭ ئاتا — ئانىلىرى، خوتۇن — بالىلىرىنىڭ يىغا — زارى ۋە ئاھ — پىغىنلىرى، تاماشىچىلارنىڭ ھاي — ھۇيلىرى پەلەككە يەتتى...

نەزمە:

چىرقىراق بىر نادان كەتتى كۆرەڭلەپ،
سۆكۈشتە دانانى بايلىدىم مەن دەپ.
بۇ ئەخمەق بىلمەسكى، ھىجاز ② كۆيىنى،
ئۇرۇش دۈمبىقىنىڭ يوق ئەتكىنىنى.

— شەيخ سەئىدى

① بۇ چاغدا، سۇ خۇەنجاڭ كېسەلدىن ئۆرە بولالماي ئۆلۈپ كەتكەنىدى.

② ھىجاز — ئەرەبىستاندىكى بىر تۈزلەڭلىكنىڭ نامى. مەككە، مەدىنە شەھەرلىرى مۇشۇ تۈزلەڭلىككە جايلاشقان.

سەككىزىنچى باب

زېمىننىڭ ئومۇرتقىسى

ئالۋان - ھوسۇلۇم تولا،
قۇياي دېسەم ئېشىم يوق.
بۇ ھوسۇلنى قۇيىمسام،
تىرىكلەكتە بېشىم يوق.

— ئۇيغۇر خەلق قوشىقى

مەلادى 1865 - يىلى 10 - ئاي.

سادىر ① نىڭ پىكرى ئاستا - ئاستا ئىزىغا چۈشتى.
ئۇ نېمىلەرنىمىدۇر ئويلايتتى، قانداقتۇر بىر خەۋپنى سېزەتتى،
قىسمەتنىڭ كۈلپەتلىرىنى ئىسلەشكە تىرىشاتتى، مېڭىسىدە ھەم-
ھە نەرسە قالايىمقانلىشىپ كېتىۋاتقاندى. يىراق - يىراق-
دىن بىر سېرىق نۇر ئايلىنىپ كېلەتتى، قاراڭغۇغا قوشۇلاتتى
ۋە قانداقتۇر بىر يەرگە ۋال - ۋۇل قىلىپ چۈشەتتى. ئۇنىڭ
پۈتۈن بەدىنى سىرىقىراپ، كۆيۈشۈپ ئاغرىيتتى. قېرىلىق
بەتتىمىكىنە؟

① سادىر — مەشھۇر سادىر پالۋان. تۆۋەندىمۇ شۇنداق.

ئۇ ئورنىدىن تۇردى، قولىنى پېشانىسىگە قويۇپ بېزا تەرەپكە قارىدى. بېزا ئويما ئلىقتا ئىدى. ئاسمانغا كۆتۈرۈلگەن نەچچە توپ تۇماندىن باشقا ھېچ نەرسىنى كۆرگىلى بولمايتتى. ئەتراپ تىمنا، ھەممە نەرسە جىمجىت، قىلچىمۇ تىنچ بولمىدى. ئادەتتىكى كۈنلەردە ۋاڭشىپ قاۋاپ كېتىشىدىنغان ئىنسانلار نەگە كەتتىكىنە؟ يەرلەر خۇددى ئەتىياز ۋاقتىدىكىدەك كۈزنىڭ ئاپتېسىدا ۋاق - ۋاق يىپىرلايتتى. ئۇ مۆكۈندىگەن قومۇشلۇقنىڭ ئۇ يەر - بۇ يەرلىرىدىن لايخورەكتەرنىڭ سۈنى شالاپىشتىغان ئاۋازلىرى ئاندا - ساندا كېلىپ تۇرغانىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، زېمىن قېتىپ قالغان، گائىنات مىنىستىرلىك مەي بىر ئورۇندا تۇرۇپ قالغاندەك ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىدىن بىر توپ تاغ قۇشقىچى گۈرۈندە قىلىپ ئۇچۇپ ئۆتۈپ كەتتى. ئالدىدىكى باغچانلاپ قويۇق ئۆسكەن بىر توپ ياۋا ئەتىزگۈلگە بىر تاغ قۇشقىچى كېلىپ قوندى. بۇ تولىمۇ چىرايلىق قۇش ئىدى، پەيلىرى كۈن نۇرىدا مۆجىزىلەردىكىدەك ھەرخىل رەڭلەردە تاۋلىنىتتى. سادىرنىڭ تاغدىكى نىياز ① لارغا قوشۇلغاندىن بېرى، بۇنداق چىرايلىق تاغ قۇشقىچىنى تېخى ئۈنجى كۆرۈشى ئىدى. ئۇنىڭ كۆڭلىگە قورقۇنچىقا، قايغۇغا ئوخشاش بىر تۇيغۇ كەلدى. «ھاياتىڭنىڭ ئاخىرى كۆرۈندىمۇ - نېمە، قانچىراق؟» ② دېدى ئۇ ئۆز - ئۆزىگە. بۇمۇ ياخشى، قانداق قىلىمىز؟ تەقدىر شۇنداق ئوخشايدۇ. دادامنىمۇ ئۆلتۈرۈشتى، ئۆيۈمنىمۇ ۋەيران قىلىشتى، ئۆزۈم بۇ تاغلاردا قاڭقىپ يۈرگىلى نېكەم زامان بولدى. زۇلۇم ئاستىدا ئىگىرىشىپ يۈرگەن تارانچىلارنىمۇ مانا مۇشۇنداق پاراكەندە قىلىۋەتتىم...

① نىياز - شۇ مەزگىللەردە مانجۇلارنىڭ زۇلىمىغا چىدىيالماي، قارشىلىق كۆرسىتىپ تاغقا چىقىۋالغان كىشىلەرنىڭ نامى.

② قانچىراق - سادىر پالۋاننىڭ لەقىمى.

قايسى يىلى ئەتىيازدا دادىسى خۇشەھمەتلەرنى كۆرگىلى بارغان ھېلىقى كۈن ئۇنىڭ ئېسىگە كەلدى. تاغۇ تاشلار، مەھەلە - كويلىرى، تاي - قۇلۇنلىرى، ئىت - مۈشۈكلىرى ئۇنى كۆرۈپ خۇشاللىقىدىن پىر - پىر پىرقىرىشاتتى. كىشىلەر ئەتىيازلىق تېرىلغۇغا يەرلەرنى تەييارلاش ئۈچۈن، قومۇش - تىكەنلەرگە ئوت قويۇشۇۋەتكەنىدى. قۇرۇپ قالغان ئوت - چۆپلەرگە تۇتاشقان يالقۇنلۇق ئوتلارمۇ تۈزلەڭلىكتە ئايلىنىپ، ئۆزىچە خۇشاللىق ساداسى چىقىراتتى، تېخىمۇ لاۋۇلداپ ياناتتى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا دادىسى خۇشەھمەت كەلدى. تۇرمۇشنىڭ ئېغىر يۈكۈمدىن ئېزىلىپ، قەددى پۈكۈلگەن بۇ بوۋاي قېرىپ قالغان پۇتلىرىنى سۆرەپ، ئەڭ قەدىمىي قاراقاش ئۇسسۇلىنى ① ئوينايىتتى. تۈزلەڭلىكتە يالقۇنلاۋاتقان ئوتنىڭ يېنىدا سۈرگۈنلەر ② ئوت بىلەن بىللە ئېگىلىپ - قوپۇپ ئۇسسۇل ئوينىشاتتى. سادىرنىڭ كۆز چاناقدا لېرىغا يوغان ئىككى تامچە ياش كېلىپ توختىدى. سادىر ئۆزىچە كۈلۈپ كەتتى.

«ۋاڭكىدە» قىلىپ تۇيۇقسىز ئېتىلغان ئوق ئۇنى ئۆزىگە كېلىشكە مەجبۇر قىلدى. ئۇ ئورنىدىن تۇردى. مىلتىقىنى مۇرە - سىگە ئاستى. بۇقىرىغا - ئېدىرغا قاراپ ئۆرلەشكە باشلىدى. بەلبېك نېرىقى چېتى قىيالىق ئىدى. ئۇ ئېگىز قىيالىقنىڭ دالدىسىدا مېڭىشى كېرەك ئىدى. ئۇ مۆكۈنۈپ يۈرۈپ يۈگۈردى. ئۇ ۋادىنىڭ ئاخىرىسىغا كەلگەندە، مىلتىقلار خۇددى قورماچ قورۇغاندەك ئېتىلىشقا باشلىدى. ئېدىرنىڭ ئاخىرىدا، ئاستىدىكى زەڭلىك شېغىل تاشلىرى پارقىراپ تۇرغان بوغان بىر بۇلاق قايناپ تۇراتتى. سادىر قولدىكى مىلتىقىنى تۇتقان

① خۇشەھمەت ئەسلى خوتەن قاراقاشلىق ئىدى
 ② مانجۇ ئىستىبادى X VIII ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا جىەنۇبىي شىنجاڭدىن غۇلجا ئەتراپلىرىغا سۈرگۈن قىلغان ئۇيغۇر ئاھالىلىرى.

پېتى دۈم يېشىپ، مۇزدەك بۇلاق سۈيىنى قېشىپ - قېشىپ ئىچتى. ئۇنىڭ تۇپسىدىن، خېلى يۇقىرىسىدىن ئۇقلار ۋىكىلداپ ئۆتتى. ئۇ شۇئان ئۆزىنى بىر قارا قورام تاشنىڭ كەينىگە ئېتىشقا ئاران - ئارانلا ئۈلگۈردى. بىر يېرىگە ئوق تەگمىگەنلا بولسا، قۇتۇلدى دېگەن سۆز.

تۆۋەن تەرەپتىن ناھايىتى كۆپ قارا چېرىك كېلىۋاتاتتى. ئۇلار ھەدەپ ئوق ئېتىشاتتى.

قاتتىق ئېتىشىش باشلاندى. سادىر تەمتىرىمەستىن، سوغۇققانلىق بىلەن ئوڭ ۋە سول تەرەپتىكى دۈشمەنلەرنى چەنلەپ ئاستا ئاتاتتى. ئۇ بۇ ئېتىشتا ھېچكىمنىڭ بۇرنىنىڭ قانىشىنى خالىمىدى. ئەگەر، خالىغان بولسا ئىدى، شۇ ئازغىنا ۋاقىتنىڭ ئىچىدە ئۈندەك قارا چېرىكنى جەھەننەمگە يوللىغان بولاتتى. ئۇلار ئوچۇقچىلىقتا ئۆزلىرىنى دالدىغا ئېلىش كېرەكلىكىنى ھېس قىلىشماستىن ئۇدۇل كېلىشەتتى. سادىر ئۇلارنى قورقۇتۇش ۋە ئالداش ئۈچۈنلا ئوق ئاتاتتى.

ئۇنىڭ ئوڭ ۋە سول تەرەپىگە قارا چېرىكلەر ئاتقان ئۇقلار كېلىپ چۈشەتتى، بىراق ئۇ پەرۋا قىلمايتتى.

— ھە، نېمە! — دېدى بىر چاغلاردا سادىر تېرىك كىپ، — نېمە قىلىشىۋاتىسىنوي ئىتنىڭ كۈچۈكلىرى! مېنى ئاتماقچىمۇ سىلەر؟

ئۇ قىيالىقلارغا قاراپ ماڭدى. شىدەتلىك جەڭ باشلانغانىدى. سادىر گاھ تۇرۇۋالاتتى، ساقلايتتى. كېيىن ئۈستىگە يامغۇردەك يېغىۋاتقان ئۇقلارغا دەشەتلىك تۈردە جاۋاب قايتۇراتتى، يەنە جىم بولۇۋالاتتى.

ئۇ، قورقىماستىن ئۆرە تۇرۇپ ئوق ئېتىۋاتقان بىر سۇلۇدەننىڭ تىزىنى چەنلەپ ئاتتى.

سادىرنىڭ يېشىغا، ئەتراپىغا، قىيىيا تاشلارغا چۈشكەن ئۇقلار تارسىلدايتتى. قىيىيالارنىڭ

ئۈستىنى تاشلارغا تەگكەن ئوقنىڭ ئىسى قاپلاپ كەتكەنىدى.

— ئۇنى تۇتالمىدۇق؟ — دەپ سورىدى ئاغلاقچى ئامبال سالىدى.

— تۇتالماسىز، دارىن، — دېدى كېكەچلەپ رۇستە- بەگ، — ئۇ يىلاندىك چاققان، شۇنچىلىك چاققانكى، كۆز بىلەن كۆرگىلى بولمايدۇ. ھازىر ئۇ خالىسا ھەممىمىزنى ئېتىۋەتكەن بولاتتى. قىيالىققا چىقماي تۇرۇپ، تۆۋەندە، سەل داراسىدا قورشۇۋالغان بولساق، بەلكىم تەسلىم قىلغان بولاتتۇقىمىكىن؟

سادىر ئېتىشقا باشلىدى. قارشى تەرەپمۇ ئاتتى. ئوقلار- نىڭ قىيالارغا كېلىپ تېگىشىدىن چىققان چاڭ — توپىلار ئەتراپىنى قاپلاپ كەتتى. تاش پارچىلىرى ئوقتەك ۋىڭىلداپ ئۇچۇپ، ئۇ يەر، بۇ يەرگە يامغۇردەك ياغاتتى. تاشقا تەگكەن ئوقلار قۇلاقنى پاك قىلىۋەتكۈدەك بىر خىل ئاۋاز چىقىراتتى. ۋاقىت ئۆتكەنسىمۇ، مۇشەققەتنىڭ شامالغا كېتىۋاتقىنىنى كۆرگەن ئاغلاقچى ئامبال رۇستەبەگدىن سوراپتتى:

— ھە، يۈز بەگى، بۇ قانداق بولغىنى؟ بىز بىر يۈز سەكسەن ئادەم...

— ئۇدۇلمىزدىكى پەقەت بىر... ھۇجۇم قىلىپ باقساق- مىكىن — يە؟

— ئۇ تولىمۇ ئېگىزدە ئامبال دارىن! قىيالىققا يامىشىپ چىقىپ بولغۇچە، ھەممىمىزنى ئېتىپ تاشلايدۇ.

— كەچ كىرىۋاتىدۇ. قاراڭغۇ چۈشە — چۈشەيلا ئۇ يەنە قېچىپ كېتىدۇ.

— چوقۇم قاچىدۇ ئامبال دارىن! بىز ئۇنىڭ بىلەن ناھايىتى يامان ۋاقىتتا، ناھايىتى يامان يەردە، ناھايىتى يامان ئەھۋالدا ئۇچرىشىپ قالدۇق، بىز تىنىماستىن ئوق ئېتىد-

ۋاتىمىز، بۇنىڭ پايدىسى يوق، سادىرنىڭ ئوقى كۆپ...
مانجۇ سەردارى سالدى ۋاقىت ئۆتكەنسىرى ئاچچىقتىن
بوغۇلۇۋاتاتتى: «قانداق قىلىپ ياخشى پۇرسەتنى قولىدىن
بېرىپ قويدۇق - ھە؟ بىر يېرىم سائەت بۇرۇن ھەرىكەت
قىلغان بولساق... ھېلىقى ناسىر چەنپەن دېگىنى خەۋەر
بېرىپ كەلگەندىلا تۇتۇش قىلىدىغان ئىش ئىكەن، ھەي...»
قارا چېرىكلەر بىردىنلا ئېتىشى توختاتتى. ئۇلار ئۆرە
تۇرۇۋالغان رۇستە بەگنى كۆردى. ئۇ قۇرئان تۇتقان ئوڭ قولىنى
ئېگىز كۆتۈرۈپ كېلىۋاتاتتى.

— سادىر، سېنىڭ ئالدىڭغا كېلىۋاتىمەن. تەسلىم بول!
سېنىڭ قاراپ تۇرۇپ بالىلىرىڭنى يېتىم قالدۇرۇشۇڭنى
خالىمايمەن.

رۇستە بەگ يۇقىرىغا — سادىرغا قاراپ تىك مېڭىپ
كېلىۋاتاتتى. بۇ رۇستە بەگ سادىرنىڭ تەڭتۇشلۇرىدىن
بىرى بولۇپ، موللاتوختىيۈزنىڭ بېگى موللا توختەنىڭ
ئوغلى ئىدى. دادىسى ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن ئۇ خان ئامبال
نىڭ پەرمىنى بويىچە، موللا توختىيۈزگە يۈز بېگى بولغانىدى.
— رۇستە بەگ، يېقىن كەلمە!

— سادىر، مانجۇ ھۆكۈمىتىگە تەڭ كەلگىلى
بولمايدۇ، جۇمۇئا تاغۇ تاشلار قارا چېرىكلەر بىلەن ئوشۇپ
كەتتى. يا ئېتىلىپ كېتىسەن، ياكى يارىلىنمەن. ياخشىلىنىپچە
تەسلىم بولساڭ، دارىن سېنى كەچۈرۈم قىلدۇرۇۋېتىدۇ.

— رۇستە، يېقىن كەلگۈچى بولما! مەن ئۆز قولىمنىڭ
بىر مۇسۇلماننىڭ قېنىدا بۇلغىنىشىنى خالىمايمەن!
رۇستە، مانجۇلار ئۈچۈن جېنىڭنى بىكاردىن — بىكارغا
سېلىپ بېرەمسەن؟ — دەپ ۋارقىرىدى سادىر.

رۇستە قۇرئاننى ئېگىز كۆتۈرگىنىچە تىك مېڭىپ كېلىشكە
باشلىدى.

— يا تەسلىم بول، يا مېنى ئېتىپلاۋەت!
— بىلىمەن، دارىنىڭ سېنى كەچۈرگىنى بىلەن
مېنى ھەرگىز كەچۈرمەيدۇ، دەپ توۋلىدى سادىر. ئۇنىڭ
ئاۋازى قىيالىقتا ياڭراپ كەتتى، ئۇنى پۈتۈنلەي ئۆزگەردى،
رۇستە، ئاڭلاپ تۇر! مەن بەردىمىر ئۆلمەن. ئەمما، مەشھەرگاھقا
قااقلاپ كۆلۈپ كىرىمەن! مۇقەددەس قۇرئاننى تۇپراق
ئۈستىگە قوي - دە، كەينىڭگە يان! ئۇنى ناپاك قولۇڭ بىلەن
تۇتۇپ بۇلغىما!

سادىر مۇشۇ تاپتا غالىلداپ تىترەپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ
مىلتىقىنى چەنلىدى، تىترىكىمۇ توختىدى، تەپكىنى باستى،
رۇستە بەگ چىرىدە قىلىپ قالدى، قۇرئان تۇتقان
قولى يەرگە چۈشتى. قۇرئان ئۇچۇپ بېرىپ تاشنىڭ ئۈستىگە
چۈشتى. تاغ شامىلى قۇرئاننىڭ بەتلىرىنى ئۇرۇشكە باشلىدى.
ئاغلاقچى ئامبال سالىدى بۇيرۇق بەردى. قارا چېرىكلەر
ھەر تەرەپتىن ئوق ئېتىشقا باشلىدى. سادىر ئەمدى ئۇلارغا
قارشى ئوق ئاتىدى.

كۈن ئاستا - ئاستا تۈن غىلىپىغا كىرىشكە باشلىدى.
ئەتىراپ بازار - بارا قاراڭغۇلاشتى. «نىيازىلار بۇ
كەمگە بارىدىغان يېرىگە بېرىپ بولۇشتى، دەپ ئويلىدى
سادىر ئەپچىدە، شەھەردىكىلەر بىلەن ئالاقىلىشىشقا ئەۋەتكەن
ئادىمىم ھەرقاچان قوشتولغاي ① دېگەن يەرگە كېلىپ ساقلان
تۇرىدۇ. قارا چېرىكلەرنىمۇ قارا كۆرسىتىپ يۈرۈپ، ئاخىر
خالتا جىلغا ئارىسىغا ئەكېلىپ قويدۇم. قالغىنىنى خۇدايىمغا
تاپشۇردۇم...»

سادىر قاراڭغۇلۇقتىن پايدىلىنىپ، سۆسەردەك غىمپىدىلا
① قوشتولغاي - مۇڭغۇلچە سۆز بولۇپ، قوش چوققىدا دېگەن

مەنىدە.

غايىب بولدى، كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە ئۇدۇلدىكى قىلىن قارىغايزارلىققا — تىك قىيالىق ئېگىزلىككە كىرىپ كەتتى. ئۇ تاغ يوللىرىنى بەش قولىدەك بىلەتتى. ئەمدى ھېلىغۇشكى سۆتتە قاراچىرىك ئىكەن، تۆت — بەش سۆتتە چىرىك، ھەتتا بىر قوش چىرىك كەلسىمۇ بۇ تاغلاردا ئۇنى تۇتۇپ باقمىسۇنچۇ قېنى؟

ئالدىنقى كۈنى كېچىدە، ئۇ تاغدىكى نىيازىلارغا ئۇزۇق — تالقان غەملىپ كېلىش ئۈچۈن، ئۆز يېزىسىدىكى قەمىدىن خەلىپە دېگەن ئىمامنىڭ ئۆيىگە كەلگەنىدى. ئىمامنىڭ دېيىشىچە، شەھەردىكى تۈگۈنلىلەر بىلەن تارانچىلار قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، بايانداي كۈرەسىنى قورشىۋاپتۇدەك. ئابدۇرۇسۇلىيەگ دېگەن باھادۇر تارانچىلارنى باشلاپ قوزغىلىپتۇ...

— «پۇقرالارنىڭ يىلىكى ئۈزۈلگەندە، خىزىرىنىڭ رەھىمى كېلۇر» دېگەن مانا شۇدە، دېدى سادىر قەمىدىن ئىمامنىڭ سۆزىدىن يېڭىلىق ھېس قىلىپ، — ئۇنداق بولسا مەن ئادەملىرىمدىن بىرەيلەننى شەھەرگە ئەۋەتىپ، ئەھۋال ئۇقۇپ باقاي. ئەگەر شۇنداق بولسا، تاغدىكى نىيازىلارنى باشلاپ، ئۇدۇل بايانداي تەرەپكە ئاتلىنماي.

— مەنمۇ سىلەر بىلەن بىللە بارىمەن، دېدى قەمىدىن خەلىپە ئىمام، ئۇنىڭغىچە ھۆسنەرىخان قۇشناچ:

— ھوي ئادەم، جىن تەگدىمۇ سىلگە؟ «قېرىغاندا قاشلىقنىڭ نېمە كېرىكى» دېگەندەك، سىلى قېرىغان نېمە ھال! ئۆيىگە بىر خالتا تېرىقنى چاچماي ساق ئەكىلەلمەيدۇ، تېخى سوقۇشقا بارىمەن دېگىنىنى كۆرۈڭ بۇنىڭ! «ئاج كىشى سوقۇشقا، ئورۇق قوي چىچقاق كېلىدۇ» دېگەندەك، قېرىغانغا تەن بەرمەيدىغان ئادەم ئىكەنغۇ بۇ! — دەپ، سادىرىنى كۈلدۈرۈۋەتتى. قەمىدىن خەلىپە ئىمام سادىرلار ئۈچۈن ئۇزۇق — تۈلۈك

غەملەپ بەرگۈچە، ئۇ ئۆزى بىلەن بىللە كەلگەن نىيازىلاردىن بىرىنى شەھەرگە جۈنەتتى، قالغانلىرىنى تاغنىڭ ئىچىدە ساقلاپ تۇرۇشقا ماڭغۇزۇۋەتتى. ئۆزى ئىمامنىڭ ئىچكىرىكى قازىنىقىدا بىر كېچە - كۈندۈزدەك مۆكۈنۈپ يېتىپ، قانغۇچە ئۇخلاپ، ھاردۇقنى چىقاردى. كېيىن، ئىمام راسلاپ بەرگەن ئوزۇق - تۈلۈكنى ئاتقا ئارتىپ، گۈگۈمدىن پايدىلىنىپ تاغقا ماڭدى. ئۇ، ئويمانبۇلاق تىكى قومۇشلۇققا كەلگەندە، تاڭ ئېتىپ قالدى. ئۇ، كەچ كىرىشىنى كۈتۈپ، قومۇشلۇق ئىچىگە يوشۇرۇندى. بۈگۈن ئەتىگەن قومۇشلۇققا پىچان ئورۇغلى چىققان ناسىر چەنپەن دېگەن بىر تامغىلىق يانچى ئۇنى تۇيۇقسىزلا كۆرۈپ قالدى.

مانجۇ دائىرىلىرى تاغدىكى «نىياز» لارنى كۆرۈپ مەلۇم قىلمىغۇچىلار دارغا ئېسىلىدۇ، دەپ ئېلان قىلغانىدى. ئۇنداقلار - نى دارغا ئاسقاندىن سىرت، يەنە ئۆيىدىكى مال - بېسىتلىرىنىڭ ھەممىسىنى مۇسادىرە قىلاتتى. بۇمۇ يەتمىگەندەك، قوشنا - قوللىملىرىدىن بەش تۈتۈننى چېتىپ جازالايتتى. چېتىپ جازالانغانلار «چەنپەن» دېيىلەتتى. چەنپەنلەرنىڭ ئېغىرراقلىرى مىس گانغا پاللىناتتى. يېنىكرەكلىرى شۇبەردىكى مانجۇ بايلىرىغا «ساغرىسى تامغىلىق يانچى» ھېسابىدا بەخ شەندە قىلىپ بېرىلەتتى.

ناسىر چەنپەن سادىرنى كۆرۈپ قالغاندىن كېيىن، «خو - جايىغا دەيمۇ - دېمەيمۇ؟» دەپ بىر ئاش پىشىمچە ئىككىلىنىپ قالدى. كۆز ئالدىغا قېرى ئانىسى، چۆچۈرىدەك بەش بالىسى كېلىپ تۇرۇۋالدى. ئاخىرى ئۇ جاڭزا تەرەپكە ماڭدى ...

قارا چېرىكلەر كۈرەدىن چىقىپ سادىر ياتقان قومۇش لۇقنى قورشىۋالغاندا، ئۇمۇ ئەمدى ئاتلىمىنى دەپ تۇرغانىدى. چېرىكلەرنىڭ دەۋرەپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئېتىمنىڭ ئېغىزدۇرۇقىنى چىقىرىۋەتتى - دە، چۆلۈۋىرىنى بوينىغا يۆگەپ ئۇنى قارشى تەرەپتىكى سالانىڭ ئىچىگە قويىۋەتتى. ئۆزى

بولسا يوشۇرۇنۇۋالدى. بايامقى ئېتىشىش مانا مۇشۇنداق ۋاقىتتا
تا، مۇشۇ يەردە، مۇشۇنداق ئەھۋالدا يۈز بەرگەندى...
مەھەللىدىكى دېھقانلاردا كۆز بىلەن كۆرگۈدەك دەرىجىدە
بىر خىل ئۆزگىرىش بار ئىدى. ھەممە ئادەم جانلانغان
كىشىلەر ئۆيىدىن - ئۆيگە كىرىپ چىقىشقا كۈلۈشەتتى.

— پالۋان ئۇرۇشقا كىرگەندە، مىلتىقى يىگىرمە غۇلاچ،
قىلمىچى قىرىق غۇلاچ ئۇزىراپ كەتكۈدەك، دېيىشىدۇ.
— ئۇنىڭغا قىلمىچمۇ، ئوقمۇ ئۆتمەيمىش...
— مانجۇ ئامبىلى سالدې ئۇنى ئۇخلاۋاتقان يېرىدىنلا
تۇتۇۋاپتۇ دېيىشىدۇغۇ؟

— ئۇ شۇنداق ھېرىپ كېتىپتىكەن...
— بىچارە! ھېچنىمىنى تۇيماي شۇنداقمۇ ئېغىر ئۇخلاپ
كەتكەن بارمۇ!

— خۇددى بوۋاقلاردەكلا، — ھە!
— سالدې قارا چېرىكلىرىگە ئۇقلارنى ئۇنىڭ قارىغا
ئېتىڭلار! دەپ بۇيرۇق قىلىپتۇ.
— چېرىكلىرى ئېتىپتۇ.
— شۇنداق قارىسا...

— نېمىنى كۆرۈپتۇ دېمەمسەنۇي؟
— ئۇقلار ئۇنىڭغا ئۆتمىگۈدەك.
— بېشىنى خىزىرسىلىغان - دە ئۇ قاڭرۇقنىڭ!
— شۇڭا ئوق اكار قىلمايدۇ!
— ئوقمۇ، قىلمىچمۇ ئۆتمەيدۇ!

مەھەللىدىكىلەر تاغدىكى ئېتىشىشتىن خەۋەر تېپىپ،
قەبرىدىن خەلىپە ئىمامنىڭ ئۆيىگە يىغلىشقانىدى. ھەممە
كىشى ئۆزى قانداق ئويلىغان بولسا، شۇنداق سۆزلىشەتتى.
— خۇدايىم بىزگە بىر ئىگە ئەۋەتىپ بېرىدۇ. ئۇ
يېزىغا قانداق كەلگەن بولغىدى. ئەجەپ ئۇنى تۇتۇپ قالالمىدۇق -

ھە؟ ئۇ مۇشۇ يەردە بولغان بولسا ئىدى، دارىنلار بىزنى بۇ دەرىجىدە بوزەك تېپىپ كېتەلمەس ئىدى. قەبرىدىن خەلىپە ئىمام ئۇلارغا جاۋاب بەرمەيتتى. پەقەتلا:

— ئاللا يوقسۇللىرىنى يالغۇز قويمايدۇ، دەيتتى ئۇ، — ئاللا زۇلۇمغا قارشى تۇرغۇچىلار بىلەن ھەردائىم بىللە بولۇپ كەلگەن. بولمىسا، يەر يۈزىنى زۇلۇم قاپلاپ كېتىپ، بىز بەندىلىرىگە باش تىققۇدەك ماكانمۇ قالمىغان بولمايتتىمۇ؟ — راست ئېيتتىملا، — دەپ ئىمامنىڭ سۆزىنى تەستىقلاشتى جامائەت بىر ئېغىزدىن، — يۈسۈپ پەيغەمبەرنى قۇدۇقتىن چىقارغان خۇدا بىزنى تاشلاپ قويىدۇ دەمسىلەر؟ خۇدا بىزگىمۇ بىر ئىگە ئەۋەتىدۇ!

×

×

شۇ چاغلاردا، مانجۇ خاقانلىقىدا «چاڭموزىلار ئىسيانى» دەپ ئاتالغان تەيپىڭ تەيپىگە ھەرىكىتى پارتلىغانىدى. مانجۇ ھۆكۈمرانىلىرى ئۇلار بىلەن مەشغۇل بولۇپ قېلىپ، بۇ تەرەپلەرگە يېشىمە شەلمەي قالدى، قارا چېرىكىلىرىگە ئەۋەتىپ بېرىلىدىغان ماش - تەمىناتلىرىمۇ توختاپ قالدى. ئىلى جاڭجۇنى چاڭلىڭ، مەسلىمەت چى خان ئامبال مىڭچۇ قۇرۇقىدىلىنىپ قالغان خەزىنىسىنى تولدۇرۇش مەقسىتىدە، ئاھالىدىن ئالۋان - ياساقنى كۆپەيتىپ ئېلىشقا باشلىدى. ئىلىدىكى دېھقانلار تۆلەپ كېلىۋاتقان سەككىز خوھوسۇل ئەسلىدىنلا ئۆستۈرمە ھوسۇل ئىدى. ئەمما بۇ سان 1862 - يىلى ئون ئالتە خىلغا، 1863 - يىلىغا كەلگەندە بولسا بىراقلا ئۆتتۈز ئىككى خوغا ئۆستۈرۈلدى. ئالۋان - سېلىق خۇددى ئۆي توشقىنىدەك كۆپەيگىلى تۇردى. ئۆستۈرمە ھوسۇلنىڭ

سائى يىلدىن - يىلغا كۆپىيىپ كېتىۋەردى. كاۋنى ئولا يەپ قور-
ساقلىرى باداڭدەك كۆپۈپ كەتكەن، بويى بىر غېرىچ، بويىنى
ساپاقتەك، بېشى قاپاقتەك، كۆزلىرىنى چاق بېسىپ
كەتكەن، ھەتتا چۈمۈلىدىنمۇ ئۈركۈيدىغان بولۇپ قالغان بالىلار
ماڭدامدا بىر ئۇچراپ تۇراتتى. ئۆستۈرمە ھوسۇل ئۈچۈن
يەر تېرىغۇچىلار بېساتىدىكى بارلىق ۋەجىنى بېرىپمۇ ئۇنى
زادىلا تۈگىتەلمەيتتى. ئۇنى ئاز دەپ تېخى «ۋاڭخۇلو» ① دېگەن
دەريا ئالۋىنىچۇ! كىشىلەر مانجۇ ئىستىباداتىنىڭ زۇلۇم - سېتەم-
لىرىگە چىدىيالماي قوشاقلارنى قوشۇشقانىدى:

نوغايتۇ ② نىڭ يولىدا،

مانجۇلار يېتىۋاپتۇ.

تۆت چەنتۇنى بىر مانجۇ،

ساپانغا قېتىۋاپتۇ.

ئەللەر تېرىيدۇ ئاشلىق،

ئاشلىققا مانجۇ باشلىق.

ئاشلىق تەرگەن ئەللەرنىڭ،

قىش - ياز كۆزى ياشلىق.

1764 - يىلىدىكى ئۇچتۇرپان «جىگدە يېغىلىقى» باس
تۇرۇلغاندىن كېيىن، مانجۇ ئىستىباداتى ئىلگىرى - كېيىن

① ۋاڭخۇلو — خەنزۇچە: 往后罗 — «كەينىگە تىزىش» دېگەن
مەنىدە. ئىلى چاڭجۇنى ئىلى دەرياسى بويىغا سېلىنىدىغان چوڭ كۆرەنى
دەريا سۈيىنىڭ يىلاپ غۇلتىپ تاشلىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، سۇنى
چەتلىتىش يۈزىدىن، ھەر يىلى تاشقىن مەزگىلدە، دەرياغا تۈرمەل تاشلىم
تاتتى. بۇ ئاۋان — ۋاڭخۇلو ئالۋىنى» دەپ ئاتالغان.
② نوغايتۇ — ئىلىدىكى بىر يۇرتنىڭ نامى.

بولۇپ، ئالتە شەھەردىن ئالتە مىڭ تۈتۈن ئۇيغۇرنى ئىلىغا سۈرگۈن قىلدى. بۇ ئالتە مىڭ ئائىلە مانجۇلارغا يىلىغا ھەربىرى ئون ئالتە تاغاردىن بولۇپ جەمئىي توقسان ئالتە مىڭ تاغار ھوسۇل ئالۋان قۇيايتى؛

داۋگۇاڭنىڭ 20 - يىلى (1840 - يىلى)، ئىلىدىكى تاشتۆپە ئۆستىكىنى قازىدىغاندا، ئەمگەك كۈچى يېتىشمەگەنلىكتىن، جەنۇبىي شىنجاڭدىن يەنە بىر مىڭ تۈتۈن ئۇيغۇر يۆتكەپ چىقىلدى. ھەربىر تۈتۈن مانجۇ دائىرىلىرىگە يىلىغا ئون ئالتە تاغاردىن جەمئىي ئون ئالتە مىڭ تاغار ھوسۇل ئالۋان تۈلىدى. داۋگۇاڭنىڭ 2 - يىلى (1841 - يىلى) سەندە-ۋان ئۆستىكىنى چاپىدىغاندا، جەنۇبىي شىنجاڭدىن يەنە يېڭىدىن بەش يۈز تۈتۈن ئۇيغۇر يۆتكەپ چىقىلدى. بۇلار يىلىغا سەككىز مىڭ تاغار ھوسۇل ئالۋان تۈلىدى. داۋگۇاڭنىڭ 3 - يىلى (1842 يىلى)، ئارابوز ئۆستىكىنى چاپىدىغاندا، جەنۇبىي شىنجاڭدىن ئىلىغا يەنە بەش يۈز تۈتۈن ئۇيغۇر يۆتكەپ چىقىلدى. بۇلارمۇ يىلىغا سەككىز مىڭ تاغار ھوسۇل ئالۋان تۈلەيدىغان بولدى. دېمەك، ئىلىغا يۈز يىلىغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە جەمئىي سەككىز مىڭ تۈتۈن - قىرىق مىڭ جان ئۇيغۇر يۆتكەپ چىقىلدى. بۇ ئۇيغۇرلار مانجۇ ئىستىبداتىغا يىلىغا ئون ئىككى تۈمەن سەككىز مىڭ تاغار ھوسۇل ئالۋان تاپشۇراتتى. بۇ ھوسۇللار ئايرىم - ئايرىم ھالدا، خۇييۈەن (چوڭ كۈرە)، خۇينىڭ (بايانداي)، نىڭيۈەن (غۇلجا) قاتارلىق كۆرۈلەردە ساقلىناتتى. بۇ ئۈچ كۆرۈنۈش مانجۇلارنىڭ ئۆزلىرى ساقلايتتى. بايانداي كۆرۈشىگە مانجۇلاردىن باشقا يەنە يىڭىرمە مىڭدەك شىبە ئورۇنلاشقانىدى.

×

×

1865 - يىلى 10 - ئاينىڭ 13 - كۈنى، قاينۇق،

چاغىستاياغا توپلانغان بىرقانچە مىڭ تارانچى ئابدۇرۇسۇلنىڭ،
سادىر پالۋان قاتارلىق كىشىلەرنىڭ باشچىلىقىدا، بايانداي
قەلئەسىگە ئومۇمىي ھۇجۇم باشلىدى. قوزغىلاڭچىلار قەلئە
ئەتراپىدا تۇيۇقسىزلا پەيدا بولۇشتى. ئۇلار خۇددى بازارغا
كېلىۋاتقان خەقلەرگە ئوخشاش، قەلئەگە ئالدىرىماي، خاتىر-
جەملىك بىلەن يېقىنلىشاتتى. ۋاقىت ئۆتكەنسېرى، ئۇلارنىڭ
سانى كۆپىيىشىگە باشلىدى. ئۇزاققا قالماي، قوزغىلاڭچىلار با-
يانداي قەلئەسىنى ئۈچ تەرەپتىن قورشىۋالدى. ھەش - پەش
دېگۈچە، قەلئە ئەتراپىغا چېدىر - بارگاھلار تىكىلىپ، گۈل
خانلاردىن ئىسارلار كۆتۈرۈلۈشكە باشلىدى. گۈلخان ئەتراپىغا
مىڭلىغان تارانچى ھارۋىسى چىقىرىلىپ قويۇلدى. تارانچىلار
خۇددى سەپەر ئۈستىدىكى كارۋانلار قونالغۇغا چۈشكەندەك،
خاتىرجەم ۋە بىسال ئىدى. ئۇلاردا: «قەلئە ئىچىدە مانجۇلار
بار، بىزگە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ قالارمۇ؟» دېگەن خىيال
پۈتۈنلەي يوق ئىدى.

بايانداي قەلئەسى مانجۇلار ئىلىسىدا قۇرغان توققۇز
كۈرنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ مۇھىم، ئەڭ كۈچلۈك قورغانلارنىڭ
بىرى ئىدى. بۇ قەلئەنى مانجۇلارنىڭ خىل قوشۇنى ساقلايتتى.
بايانداي كۈرەسىدە، مانجۇلاردىن تۆت يانداش ئامبىال، ئون
ئالتە سۈمۈن زەڭگى، ئون ئالتە باقاۋۇل، ئون ئالتە چەۋەنداز
ياساۋۇل، ئون چەۋەنداز، بەش نەۋكەر، ئون ئالتە تۇرشاۋۇل،
ئون ئالتە چاۋۇشېرگ، ئاتمىش تۆت چاۋۇش، ئون ئالتە تۇغچى،
ئاتمىش سەككىز ھۇجۇمچى، قىرىق ھىماتچى، بىر مىڭ تۆت
يۈز ئەللىك ئالتە چېرىك، ئون ئالتە توپچى، قىرىق سەككىز
ئىشچى چېرىك، ئاتمىش تۆت شەپقەتچى چېرىك، ئۈچ يۈز
يىگىرمە پىيادە چېرىك بولۇپ، جەمئىي ئاتمىش يەتتە سەردار،
ئىككى مىڭ بىر يۈز قىرىق تۆت قارا چېرىك بار ئىدى.
ئەتىسى، قوزغىلاڭچىلار ئابدۇرۇسۇلغا بەگنىڭ قومانداڭلىقى

دا، بايانداي قەلئەسىگە ئومۇمىي ھۇجۇمنى باشلىۋەتتى. قۇر-
 غاندىكىلەر دەسلەپتە توپ ئېتىپ قوزغىلاڭچىلارنى يېقىن كەل-
 تۈرمىگەن بولسىمۇ، ئەمما قوزغىلاڭچىلار ئالدىنقىلىرى يىقىلسا،
 كېيىنكىلىرى ئاپ باستۇرۇپ، بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى يوپۇرۇ-
 لۇشۇپ كېلىۋەردى. ئۇلار سېپىلغا شۇنچە قويۇپ چىقىشتاتتى.
 سېپىلغا چىققانلارنىڭ قايسىلىرىنىڭ قولى، قايسىلىرىنىڭ بېشى
 قىلىچ زەربىسىدە ئۈزۈپ تاشلىنىپ، گەۋدىسى يەرگە غۇلاپ
 چۈشەتتى. چۈشكە يېقىن، تارانچىلارنىڭ ھۇجۇمى تېخىمۇ
 كۈچىيىپ كەتتى. پۈتۈن قەلئەدىكى ئۇلۇغ - ئۇششاق، ئەر - ئايال
 نىڭ ھەممىسى دېگۈدەك سېپىل ئۈستىگە چىقىپ، قاتتىق قارشى-
 لىق كۆرسىتىشكە باشلىدى. ئۇلار كاۋنلارنى داشقازاندا قاينىتىپ
 ئۇماچ قىلىپ تەييارلاپ قويۇشقانىدى. ئۇلار، سېپىلغا ھۇجۇم
 قىلىپ چىقىۋاتقان تارانچىلارنىڭ ئۈستى - بېشىغا قايناق
 كاۋا ئۇمىچىنى شارقىرىتىپ شۇنداق قۇيۇۋېتىدى، ھۇجۇمچىلار
 كاۋا ئۇمىچىنىڭ كۆيدۈرۈشىگە چىدىماي ئۆزلىرىنى پەسكە
 ئېتىشتى. ئۇلار دالدا بولارمىكىن دەپ بۇغداي مەڭگەنلىرىنى
 باشلىرىغا ئېلىپ چىقىپ باققان بولسىمۇ، ئەمما، قىزىق ئۇماچ
 يەنىلا ئۇلارنىڭ باش - كۆزلىرىنى قىلچىمۇ ئاياپ قويماي
 كۆيدۈرۈپ، ئاللا - توۋىسىنى چىقىراتتى، كاۋا ئۇمىچىدا كۆي-
 گەن يەرلىرى ھۇررەك - ھۇررەك بولۇپ چاۋۋرۇپ چىقاتتى.
 بايانداي سېپىلى ئېلىنغاندىن كېيىن، تارانچىلار تونۇش
 شەپەرەدىن: «بېشىمىزغا نېمىنى تۆككەندىڭلار؟ ئۇ نېمىمەڭلار
 ئەجەبمۇ كۆيدۈرىدىكەنمۇ؟ يۈز - كۆزىمىزگە چاپ
 لىشىپ قېلىپ، نەنى تۇتساق شۇ يەرنىڭ تېرىسى سويۇلۇپ
 چىقتى؟» دەپ سوراشقانىدى. شۇنداق قىلىپ، تارانچىلارنىڭ
 سېپىلغا قىلغان بىرىنچى ھۇجۇمى نەتىجىسىز ئاياغلاشتى،
 بۇ چاغدا، تەلەك بويلىرىدىن سۈرۈلۈپ كەلگەن بىر پارچە
 بۇلۇت ئۇلارنىڭ ئۈستىدە يامغۇرنى شارقىرىتىپ قۇيۇۋەتتى.

كەچكە يېقىن، ھاۋا تېخىمۇ بۇزۇلۇپ، يامغۇر بارغانسېرى ئەدەپ كەتتى. جۇدۇنى تۇتۇپ غەزەپلەنگەن ئىلى دەرياسىنىڭ دولقۇنى قىرغاققا شىددەت بىلەن ئۇرۇلاتتى. رېتىمىمىز كۆتۈرۈلۈپ ئۇرغان دولقۇن تۈۋرۈكلىرى قانچە ئېگىزلىگەنسېرى، دولقۇنلار ئارىسىدىكى ئويمانلىق تېخىمۇ تۆۋەن چۈشەتتى. شىددەت بىلەن چىقىۋاتقان مۇدەھىش بوران، چىنىدىرلارنى، ئۆيلەرنى خۇددى ھازىرلا ئۇچۇرۇپ دەرياغا پۈكلەپ تىقىدىغان ئەلپازدا، بىر ئۇيانغا، بىر بۇيانغا چايقاتتى. شارقىراپ يېغىۋاتقان يامغۇر تارانچىلارنىڭ بېشىغا چېلەكلەپ قۇيۇلغاندەك چۈشۈشكە باشلىدى.

تەبىئەتنىڭ قۇدرىتىگە ھېچ نەرسە توغرا كەلمەيتتى. قوز-غىلاڭچىلار توڭلاپ تىتىرەشكە باشلىدى. ئۇلار توپلىشىپ گۈلخان يېقىن ئىسسىقماقچى بولۇۋېدى، ئەسەبىي بوران ئۇلارغا زادىلا ئىمكان بەرمەي قويدى.

چىدىرلارنىڭ ئىچى سوغۇق ۋە قاراڭغۇ ئىدى. ئۈستىدىن شارقىراپ يامغۇر ئۆتسە، يان يوقۇقلىرىدىن گۈرگىرەپ شامال كىرەتتى. چىدىر ئىچىگە گۇڭگا نۇر چېچىپ تۇرغان شامالارنىڭ ئوتى شامال دەستىدىن ھېلىدىن-ھېلىغا ئۆچۈپ تۇراتتى. چىدىر ئىچىدە ئەلەڭلەپ يۈرۈشكەن ئادەملەرنىڭ تامغا چۈشكەن ئۇزۇن - ئۇزۇن سايلىرى غەلىتە مەخلۇقلارغا ئوخشايتتى. ئابدۇرۇسۇلبەگ سىرتقا چىقىپ، چىدىرلارنى ئارىلاپ، قاراۋۇل لارنى تەكشۈردى. قاتتىق بوران ئادەملەرنى ئۇچۇرۇپ كېتەي دەيتتى. بولۇپمۇ شامالغا قارشى مېڭىش ناھايىتى قىيىن ئىدى. بۇ قاراڭغۇدا نەچچە ماڭدام نېرىدىكى نەرسىنى كۆرگىلى بولمايتتى. قاراۋۇللۇقتا تۇرغان نەۋكەرلەرنى ئارىلاپ يۈرگەن ئابدۇرۇسۇلبەگ ئۇلارغا:

— تۇن ناھايىتى قاراڭغۇ، ھوشيار بولۇڭلار! دۈشمەن تۇن قاراڭغۇسىدىن پايدىلىنىپ بىزنى ئوڭدا قويىمىسۇن! —

دەپ ۋارقىراپ قويايتتى.

ئابدۇرۇسۇلبەگ سىرتىنى بىر ئاز ئايلانغاندىن كېيىن، سۇلتان مەزەمزات تۇرغان ئۆيگە كىردى. مەزەمزات مانجۇچە كۆرسىتىش ئۆزىنىڭ ئەڭ يېقىن مەسلىھەتچىسى ئەھمەتخان سىڭا كۆز ۋە موللا ناسىر ئەلەم، موللا شاۋكەت، ئەھمەت خەزىنە چېبەگ قاتارلىق ئەيىانلىرى بىلەن كېڭەش ئۆتكۈزۈۋاتقاندى. ئابدۇرۇسۇلبەگ بوسۇغىدىلا ھۆرمەت بىلەن باش ئېگىپ تۇردى. ① — ئەمىر لەشكەر، بۇ ياققا ئۆتۈڭ! — دەپ يېنىدىن جاي كۆرسەتتى مەزەمزات ئەمىر ئابدۇرۇسۇلبەگنى كۆرۈپ، ئەمىر ئابدۇرۇسۇلبەگ قۇللۇق بىلىدۈرۈپ، مەزەمزاتنىڭ يېنىدىكى بىر كۇرسقا بېرىپ ئولتۇردى.

بۇ چاغدا شامال كۈچىيىپ ئىشىكنى زەردە بىلەن كېلىپ تۇردى. مەزەمزات بىر نەرسىدىن چۆچۈگەندەك، ئەتراپقا قاراپ قويدى.

— دەريانىڭ گۈزەللىكى ۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدىڭلارمۇ؟ ھېلىمۇ تاشقىن بولماستىن ئىلگىرى بۇ قاتقا ساق — سالامەت ئۆتۈۋاپتۇق دەڭلار، — دېدى مەزەمزات ئەيىانلىرىغا قاراپ. — ۋاي — ۋۇي، نېمىدېگەن چىڭ قورغان بۇ؟ — دېدى مەزەمزات بىر ئاز سۈكۈتتىن كېيىن، — نەچچە رەت ھۇجۇم قىلىپمۇ ئالالمىدۇق.

— قورغاندىكى ئاشلىق بىلەن ئوق — دورا ئۇلارنىڭ بىر يىل قارشىلىق كۆرسىتىشىگە يېتەمدۇ، — دېدى قازى

① تارىخچىلار 1865 - يىلى 8 - ئايدا، چىلىپەخىزىنى ئىگىلىگەندىن كېيىن، قوزغىلاڭنىڭ ئاخىرقى غەلبىسىگە كاپالەتلىك قىلىش ئۈچۈن، ئىلىنى جاڭجۇنى چاڭلىك تەرىپىدىن 1864 - يىلى نەزەرىيەند قىلىنغان مەزەمزات تەيجىنى سۇلتان، تۇڭگان ياگۇر ئاخۇنى ئورۇنباشار سۇلتان، ئابدۇرۇسۇل ئىشىكماننى ئەمىر لەشكەر، موللا ناسىر ئەلەمنى قازىكالا، موللا شاۋكەتنى قازى ئەسكەر، ئەھمەت بەگنى خەزىنەچىبەگى قىلىپ سايلاپ چىقىشقاندى.

ئەسكەر موللا شاۋكەت، — قولمىزدا توپ — زەمبىرەك بولغان بولسىغۇ بىر يولى. مېنىڭچە، باشقا چارە قىلىنماق بولماسمىكەن، تەقسىر.

— سادىر تام تېشەرنى بىر ئامال قىلىپ بېقىشقا ئۈندەپ باقمادۇق؟

— ھەببەللى، سېپىلنىڭ ئاستىغا لەخمە كىولاپ، دورا كۆمسەك، سېپىلنى ئاسمانغا ئۇچۇرغىلى بولاتتى. — دېدى ئەمىر ئابدۇرۇسۇلىبەگ دەرھال.

— شىبەلەرنىڭ مانجۇلارغا بولغان نارازىلىقىدىن پايدىلىنىشىنى ئويلىشىپ كۆرمەي بولمايدۇ، — دېدى ئەھمەت خەزىنىچىبەگ. — شىبەلەر يۇۋاش خەق. ئادەتتە بىز خەق بىلەن ئانچە ئاداۋىتى يوق، بەلكى ئۇلارنى قولغا كەلتۈرگىلى بولۇپ قالار!

— خۇدايىمىتائالا ئىشىمىزنى راۋا كۆرگەن ئوخشايدۇ، — دېدى مەزەمزات، — قاراڭلار، غەزىپىدىن بوران چىقىرىپ، يامغۇر ياغدۇرۇپ، چاقماق چاقتۇرۇپ، مانجۇلارنى قورقۇتۇپ، جېنىنى ھەلقۇمىدا قويۇۋاتىدۇ.

بۇ چاغدا سىرتتا بولغان ئوپۇر-توپۇر ئاۋاز ئۆي ئىچىگە بىلىنەر — بىلىنمەس ئاڭلىنىپ قالدى. ئەمىر ئابدۇرۇسۇلىبەگ مەزەمزاتتىن ئىجازەت ئالغاندىن كېيىن، سىرتقا چىقىپ كېتىپ بىر ئازدىن كېيىن قايتىپ كىردى.

— تەقسىر، قەلئەدىن چۈشكەن بىر شىبە: «سۇلتان بىلەن كۆرۈشسەم، ئۆزىگە ئېيتىدىغان مەخپىي سۆزۈم بار ئىدى» دەيدۇ، — دېدى ئۇ.

— كىرسۇن! — دېدى مەزەمزات.

ئەمىر ئابدۇرۇسۇلىبەگ ئاۋايلاپ بېرىپ ئىشىكىنىڭ بىر چېتىنى ئاچقاندى، سىرتتىن نەشتەردەك سوغۇق شامال بىلەن مۇزدەك يامغۇر تامچىلىرى ئۇنىڭ يۈزىگە كېلىپ ئۇرۇلدى،

شام لىپىلداپ ئۇچۇپ قالايلا دەپ قالدى، ئۇي ئىچى بىر-
دىنلا قاراڭغۇلىشىپ كەتتى. ئۆيگە بىزى كىرىپ كەلدى،
ئىشىك يېپىلىپ، سىرتتىن كىرىۋاتقان شامال توختىغاندىن
كېيىن، شام لىپىلداشتىن توختاپ، قايتىدىن يورۇق يېنىشقا
باشلىدى. شۇنىڭدىمۇ شامنىڭ يورۇقى گۇڭگا ئىدى، لېكىن
ئادەمنى تونۇغىلى بولاتتى. ھېلىقى كىشى ئىشىك ئالدىدىلا ئۆرە
تۇردى. ئۇ — ئىنچىكە، ئېگىز كەلگەن بىر ئادەم ئىدى.

— تارانچىلارنىڭ ئۇلۇغ سۇلتانىغا سالام! دائىقىڭ،
شان — شۆھرىتنىڭ ھەممىگە ئايان. ھازىر سېنى بىلمەيدىغان
ئادەم يوق. مەرتىۋەك ئۈستۈن، دۆلىتىڭ زىيادە بولسۇن! —
دېدى ئۇ سالقىن ئاھاڭدا. ئۇ گېپىنى تۈگىتىپتلا، بېشىدىكى
قىزىل مونچاقلىق دىڭ قاپلىقنى قولىغا ئېلىپ، يامغۇر سۈيىدى
نى سىلكىۋەتكەندىن كېيىن، يەنە بېشىغا كىيىۋالدى — دە،
تەكەللۇپسىزلا ياندىكى بىر مانجۇچە ئورۇندۇقتا ئولتۇردى.

— خۇش كېلىپسەن! — دېدى مەزەمىزات ئىلىلىق چىراي
بىلەن، — بوران — چاپقۇنلۇق بۇ مۇدەھىش كېچىدە نېمە
قىلىپ يۈرسەن؟

سورۇن ئەھلى بۇ چاقىرىلمىغان مېھماننىڭ چىراي ۋە
ئۈستىبېشىغا قاراپ ھەيران بولۇشتى. مېھمان ئۇيغۇرچىنى
ياخشى بىلەتتى. ئۇ باشقا مانجۇلارغا ئوخشىمايتتى. ئۇلارغا
ئوخشاش يۈز سۆڭەكلىرى سىرتىغا بۇرتۇپ چىققان ئەمەس
ئىدى. قوللىرى ئۇزۇن، قويۇق قارا قاشلىرىنىڭ ئاستىدىكى
قارا كۆزلىرىدىن ئوت چاقىتىپ تۇراتتى. ئۇ ئارىلاپ ئاق
سانجىمىغان كەكە ساقىلىنى سىيپاپ قوياتتى.

— ھۈرمەتلىك مەزەمىزات تەيجى ①، ئالدىڭدا ئولتۇرغان
كىشىنى ئادەتتىكى مانجۇ ئەمەلدارىمىكىن دەپ ئويلاپ قالما!

① مەزەمىزات ئەسلىدە مانجۇ ئوردىسىدىن يىلىغا يۈز سەر كۈمۈش
مائاش ئالدىغان بىرىنچى دەرىجىلىك تەيجى ئىدى.

مەن شىبە گۈرەسىدىكى ئوكۇرتاي ① خارماڭا دېگەن كىشى بولمەن!

— خارماڭا! تەسلىم بولغىلى كەلگەن بولساڭ، يالغۇزات كەلگىنىڭ نېمىسى؟ قېنى نەۋكەرلىرىڭ؟— دېدى مەزەزات شۈبھىلەنگەندەك قاشلىرىنى ھىمىرىپ.

— ئۇنداق ئەمەس، تەقسىر! مەن تەسلىم بولغىلى كەلمىدىم، ئەلچى بولۇپ كەلدىم! مەن شىبە قوشىدىكى ئىككى تۈمەن ئۇلۇغ — ئۇشاقنىڭ ھاياتى كېيىنلىكىنى سېنىڭدىن تېلەپ كەلدىم. دەپ ئېتىراز يىلىدۇردى ئۇ — بىز شىبە لەر سىلەر چەنتۇلار بىلەن يۈز يىلدىن كۆپرەك قوشنىدارچىلىق قىلىپ يىللە ئۆتۈپ كەلدۇق. سىلەر بىلەن بىزنىڭ ئوتتۇرىمىزدا ئۇنچىلىك چوڭقۇر ئاداۋەت يوق. سىلەر ئەمدى مانجۇلاردىن ئىنتىقام ئالماي قويمايسىلەر. ئەمما سىلەر بىلەن بىزنىڭ مۇناسىۋىتىمىز ئۇ دەرىجىدە بۇزۇلغان ئەمەس. شۇنداق ئىكەن، قەلبىگە ھۇجۇم قىلىۋاتقاندا، بىزگە تەگمىسەڭلار.

— نېمىشقا ئامان قويغۇدەكمىز؟ سىلەرنىڭ شەرتىڭلار نېمە؟

— مانجۇلارنىڭ توپ — زەمبىرەكچىلىرى بىزنىڭ قوشىمىز، توپ — زەمبىرەكلىرىمۇ بىزدە قۇرۇقلۇق. ئادەتتىكى چاغلاردا ئۇلار بىزنى تولىمۇ بوزەك تاپقانلىقى ئۈچۈن، بىز شىبەلەرمۇ ئۇلارغا چىش — تىرىنقىمىزغىچە ئۇچ. شۇڭا بىز بۇ توپچىلارنى سىلەر ئۈچۈن يىغىشتۇرۇۋېتەيلى. ئۇ چاغدا سېپىلغا ھۇجۇم قىلىشىڭلار كۆپ ئاسانلىشىدۇ. بۇنىڭ بەدىلىگە... — خارماڭا سۆزىنى توختىتىپ مەزەزاتقا قاراپ قويدى. — ھە، بۇنىڭ بەدىلىگە بىزدىن نېمە تەلەپ قىلىسەن؟...

دېمەسەنۇي!

① ئوكۇرتاي — باشبۇغ، ئاقساقالغا تەڭ ئەمەل نامى.

— بىرى، بىزنى ئەسلى ھالىتىمىز بويىچە قويۇشۇڭلار كېرەك، تۈزۈم — قائىدىلىرىمىزنى ئۆزگەرتىمەيمىز؛ يەنە بىرى، دىنىمىزنى ئۆزگەرتىشكە مەجبۇرلىماسلىقىڭلار كېرەك؛ ئۈچىنچىسى، بىزنى مانجۇلارغا قارشى ئۇرۇشقا سالماساڭلار... — ھۈرمەتلىك ئوكۇرتاي جانابلىرى، بۇنىڭ سەۋەبلىرىنى چۈشەندۈرۈپ قويۇشنى خالايمەنكىن؟

— بىز ئىككى تۈمەن شىبە ئېمىلا بولمىسۇن مانجۇلارنىڭ ئۇزۇن يىللىق ئىلتىپاتىغا مۇشەرىپ بولۇپ كەلدىق. تۈز ھەققىنى ئادا قىلىش يۈزىدىن بولسىمۇ، ئۇلارغا قارشى ئۇرۇش قىلىشنى خالىمايمىز.

مەزەمىزات خارماڭانىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، بېشىنى ئېگىپ بىر پەس ئويلاندى — دە:

— ئەسلىدە بىز سىلەرنى مانجۇلار بىلەن قوشۇپلا قىرىپ تاشلىساقمۇ بولاتتى. — دېدى، — بىراق، سىلەرنىڭ ئادەملىرىڭلار ئاسايىشلىق زاماندا بىز بىلەن ئورتاقچىلىق قىلىشقان. مانجۇلارغا قۇيىدىغان ھوسۇلىمىز كېمىپ قالغاندا، سىلەر ياردەم قولۇڭلارنى سۇنۇپ، ھوسۇلىمىزنى قۇيۇشۇپ بەرگەنىدىڭلار. بىز شۇنىڭ يۈزىنى دەپ بولسىمۇ سىلەرنى ئۆلتۈرمەيمىز. بىراق، مانجۇلار شەرتسىز تەسلىم بولۇشى كېرەك. بولمىسا، پۈتۈنلەي قىرىپ تاشلىنىدۇ. بۇنى قەلئە قوماندانىغا يەتكۈزۈپ قوي! ئۈچ كۈنگىچە ئېنىق جاۋابىنى بەرمىسە، قەلئەگە قارىتا ئومۇمىي ھۇجۇم باشلايمىز!...

x

x

— چەنتۇلار بىلەن تۇڭگانىيلار باشتا يېغى قوپقاندا، دېدى قەلئە قوماندانى چۇڭشى خارماڭانىڭ مەلۇماتىنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن، — مەن ئىلى جاڭجۇنى چاڭلىك جانابلىرىغا:

«گەدەنكەش چەنتۇلار بىلەن پاراكەندە تۇرغاننىلارنىڭ كۆڭلىنى ياساپ، پەيلىدىن ياندۇرماق لازىم. قاتتىقلىق قىلىش دۇرۇس ئەمەس» دېسەم، جاڭجۇن دارىن گېيىمىنى ئاڭلىماي قويدى ئەمەسمۇ؟ مانا ئەمدى نېمە بولدى؟ بېشىمىزغا بالانىڭ چوڭى تېرىلدى!

ئۇ جىلنى بولغىنىدىن ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى.
— چەنتۇلار: «تەسلىم بولساڭلار ھاياتىڭلارغا كېيىللىك قىلىمىز» دەۋاتىدۇ. مۇبادا قارشىلىق كۆرسەتسەك، ئۇلار قەلئەنى ھۇجۇم بىلەن قارتىۋالىدۇ. ئۇ چاغدا كۆپ ئادەمنىڭ جېنىغا زامىن بولغان بولمامدۇق؟— دېدى خارماڭا.
ئامبال چۇڭشى ئۆيىنىڭ ئىچىدە ئۇياقتىن — بۇياققا توختىماستىن ماڭاتتى. بىر ھازادىن كېيىن توختىدى — دە، قول ئاستىدىكى ئامباللارغا:
— مەن خارماڭا بىلەن خۇييۇن كۆرەسىگە بېرىپ، مىڭجۇ جاڭجۇن دارىنغا ئەھۋالنى چۈشەندۈرۈپ كۆرەي. قېنى، ئۇ نېمە دەيدىكەن؟— دېدى.

x

x

ئەتىسى، خۇرچاچە كىيىن ئەن چۇڭشى خارماڭانىڭ ھەمراھلىقىدا، تاڭ سەھەردىكى تۇن قاراڭغۇسىدىن پايدىلىنىپ يولغا چىقتى. ئۇلار ئاتلىرىنى بىردەم جاپا-تۇرۇپ، بىردەم قاترىتىپ كېتىۋاتتى. چۇڭشىنىڭ خىيالىدىن «كۆرەگە ئاھان — ئەسەن يېتىۋالسام» دېگەن ئوي نېرى كەتمەيتتى. ئۇ چوڭ كۆرە جاپلاشقان تۆپىلىككە يېقىنلاشقانسېرى، كۆڭلىدىكى يامان تۇيغۇلار كۈچىيىپ، ئالاق — جالاق بولۇپ، ئەتراپىغا قارايتتى.

يول بارغانسېرى دۆڭگە سوزۇلۇپ، قىرلار ئېگىزلىپ

كېتىۋاتاتتى. ساپ ھاۋالىق تاڭ سەھەردە يىمراقلاردىكى ئابرال تېغىنىڭ قارلىق چوققىلىرى ناھايىتى ئېنىق كۆرۈنەتتى. كۈن تېخى چىقىمىغان بولسىمۇ، قارلىق چوققىلارنىڭ ئۈستى خۇددى ئوتقا پۈركۈنگەندەك ۋال - ۋۇل يېنىشقا باشلىغانىدى. كەچ كۈز - نىڭ يامغۇرلىرىدا يۇيۇلغان كۈزگى بۇغدايلارنىڭ كۆپكۆك مايسىلىرى تاڭ سەھەرنىڭ سوغۇق شامىلىدا يېنىڭ چايقىلىپ ۋە يىپەكتەك تاۋلىنىپ كىشىنىڭ روھىنى كۆتۈرسەمۇ، بىراق خۇددى گۆردىن تارتىۋالغان ئۆلۈكتەك ئاپئاق تاتىرىپ كەتكەن ئامبال چۇڭشىنىڭ ھەپسىلى ئۇچۇپ تۇرغاچقا، بۇ مەنزىرىلەرگە قاراشقا رەۋىتى يوق ئىدى. لېكىن، گۈل - گىياھ ۋە ئورمانلىق قا پۈركەنگەن بۇ كۆپكۆك ئېدىرلارنى، يىمراقتىكى قارلىق چوققىلارنى ۋە شارقىراپ ئېقىۋاتقان ئىلى دەرياسىنى كۆرۈپ، ئۇ يۇرتىنى ئەسلىدى، كۆڭلى تېخىمۇ پاراكەندە بولۇپ، قانداقتۇر بىر مەيۈسلۈك ئۇنى ئەسىر قىلىۋالدى. ھەي، ئۇنىڭ سۆيۈملۈك يۇرتى چېڭدېمۇ ① مانا مۇشۇنداق مەيىن، ياپپىشىل مايسىلار بىلەن قاپلانغانىدى. بىر - بىرىگە تۇتىشىپ كەتكەن تاغلار، تاغلارنىڭ چوققىلىرى بىلەن بوي تالاشقان سەددىچىن سىپىلىدىكى قاراۋۇل تۇرلىرى... ئۇ مۇشۇلارنى ئويلاۋېتىپ ئىختىيارسىز خۇرسىنىپ قويدى. - ھەي!...

ئىلى دەرياسى بويىغا جايلاشقان چوڭ كۈرە - مانجۇ ئىستېداتىنىڭ بۇ يەردىكى ئالىي ۋەكىلى - ئىلى جاڭجۈنى تۇرۇشلۇق جاي ئىدى. شۇڭا بۇ كۈرە - «خۇييۈەن كۈرەسى» دەپمۇ ئاتىلاتتى. كۈرەدە، ئىلى جاڭجۈنى مىڭچۇنىڭ قول ئاستىدا، سەككىز يانداش ئامبال، قىرىق سۇمۇن زەڭگى، قىرىق باقاۋۇل، قىرىق چەۋەنداز ياساۋۇل، ئىككى نەسەبىي كاھىبەگ، توققۇز كاندىدات چېرىكچى، ئىككى كاندىدات سۇمۇن زەڭگىسى، ئىككى

① چېڭدې - خېبېي ئۆلكىسىنىڭ چېڭدې شەھىرى. مانجۇلارنىڭ ئانا يۇرتلىرىدىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

كانديدات باقاۋۇل، ئىككى نەسەبىي نەۋكەر، قىرىق چاپاۋۇل، قىرىق چاۋۇشېگى، بىر يۈز يىگىرمە چاۋۇش، قىرىق سەككىز تۇغچى، ئىككى يۈز ئوتتۇز تۇرشاۋۇل، ئىككى يۈز ھىساپچى، ئىككى مىڭ ئالتە يۈز چېرىك، تۆت يۈز ئوقچى، ئالتە يۈز پىيادە لەشكەر، قىرىق توپچى، سەكسەن ئىشچى ئەسكەر، ئىككى يۈز قىرىق شەپقەتچى چېرىك بولۇپ، جەمئىي بىر يۈز ئاتمىش ئىككى ھەر دەرىجىلىك سەردار، تۆت مىڭ ئالتە يۈز قىرىق چېرىك، بىر يۈز ئاتمىش نەپەر بىكارچى، ئىككى تۈمەن ئىككى مىڭ نەچچە جان ئائىلە - تاۋابىئات بولۇپ، ئىككى تۈمەن ئالتە مىڭدىن كۆپرەك ئۇلۇغ - ئۇششاق مانجۇ بار ئىدى.

ئۇزاقتىن بۇيان زادى تىنچىماي كېلىۋاتقان گەدەنكەش تارانچىلارنىڭ ئۇششاق - چۈششەك ئىسيانلىرىغا يېقىندا يەنە پاراكەندە تۇڭگانىيلارنىڭ ئىسيانلىرى قوشۇلۇپ، مانجۇ ئىستىب داتىنى ھودۇقتۇرۇپ قويغانىدى.

تۇڭجى خاننىڭ 2 - يىلى (مىلادى 1863 - يىلى) ھەمەل ئېيىدا، لوسىگۇڭلۇق ياك زەنشىڭ دېگەن بىر تۇڭگانىي ئەتراپىغا تۇڭگانىيلارنى توپلاپ ئىسيان كۆتۈرگەندە، سابىق ئىلى جاڭجۈنى چاڭلىك قوشۇن ئەۋەتىپ ئۇلارنى بېسىقتۇرغان ۋە ھېلىقى ياك زەنشىڭ دېگەننى بويىنى كېسىكتە چاپتۇرۇۋەتكەنىدى. شۇنىڭ بىلەن، بۇ ئىسيانچىلار تىنچىغاندەك قىلغانىدى.

تۇڭجى خاننىڭ ئۈچىنچى يىلى (1864 - يىلى) كۇچادىكى گەدەنكەش ئۇيغۇرلار بىلەن پاراكەندە تۇڭگانىيلار گەنسۇلۇق ماخۇالۇك دېگەن تۇڭگانىيىنىڭ ئىسيانغا ئاۋاز قوشۇپ يېڭا قوپۇشتى. كۇچاننىڭ خان ئامبىلى سالىڭگۇئا ① ئازغىنە چېرىكى بىلەن تەڭ كېلەلمەي ئۆلتۈرۈلدى. شۇ يىلى 11 - ئايدا (دەلۋە ئېيىدا)، غۇلجىدىكى ئۇيغۇرلار بىلەن تۇڭگانىيلار ئىسيان كۆتۈرۈپ، پاراكەندىچىلىك چىقاردى. 11 - ئاينىڭ 26 - كۈنى، تۇڭجى خان يارىلىق چۈشۈرۈپ، ئىسياننى

① سېشەننىڭ بوۋىسى.

جاستۇرۇشتا ئىقتىدارسىزلىق قىلغان ئىلى جاڭجۇنى چاڭلىنىڭنى مەنسىپىدىن ئېلىپ تاشلاپ، ئىلىنىڭ مەسلىھەتچى ئامبىلى مىڭجۇنى جاڭجۇنلۇككە تەيىنلىگەن بولسىمۇ، ئەمما ئىسيانلار ھازىر يانغىغا ئايلانغانىدى. مانجۇ ئىستىباتىنىڭ بېشىنىڭ ئىچىمۇ - تېشىمۇ قېتىۋاتاتتى.

مىڭجۇ مۇشۇلارنى ئويلاپ، قانداق قىلىشىنى بىلمەي، ئۇيقۇدىن بىدار بولۇپ، ئۆرە ئولتۇرۇپ چىقتى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، يۈز - كۆزلىرىنى يۇيىدى. ئېغىزىنى چاينىقاپ تۇرغىنىدا، مۇلازىم بايانداي قورغىنىنىڭ ئامبىلى چۇڭشى ۋە ئوكۇرتاي خارماڭانىڭ تاشقىرىدا كۈتۈپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى خەۋەر قىلدى.

بايانداي قەلئەسىنىڭ خەۋىرىنى ئالالماي تىت - تىت بولۇپ تۇرغان مىڭجۇ مۇلازىمغا ئۇلارنى دەرھال قوبۇلخانىغا تەكلىپ قىلىشىنى بۇيرۇدى - دە، ئۆزى رەسمىي كىيىنىپ، ئەتىگەنلىك ناشىغىمۇ قارنىماستىن قوبۇلخانىغا چىقتى...

× ×

— ئەقسىر، جاڭجۇندىن ئەلچى كەلدى، — دەپ خەۋەر قىلدى ئەمىر ئابدۇرۇسۇل بەگ مەزەمزاتقا، — خارماڭا باشلاپ كەپتۇ.

— بىزدىن ساڭا سالام بولغاي، ھۈرمەتلىك تەيجى جانابلىرى، — دېدى چۇڭشى تىزىنى ئېگىپ، بىر قولىنى يەرگە تەگكۈزۈپ سالام بەرگەندىن كېيىن، — بىز ئىلى جاڭجۇنى مىڭ دارىنىڭ پەرمانىغا بىنائەن سىلەر بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈشكە كەلدۇق. مانا بۇ دارىن جانابلىرىنىڭ سەن تەيجى جانابقا ئەۋەتكەن گۇڭسىسى ①، — ئۇ بىر

① گۇڭسىسى — ئالاقە، ھۆججەت.

ليپاپىنى بېنىدىن چىقىرىپ مەزمەزاتقا سۇندى ۋە: بۇ كىشى ئاغلاقچى ئامبال ئىلىدىغا بولىدۇ، بۇ كىشى سەردار دۆلۇنيا بولىدۇ، دەپ، ئەتراپتىكى ھەمراھلىرىنى تونۇشتۇردى. مەزمەزات ئۇلارغا تۆۋەن تەرەپتىن جاي كۆرسىتىپ، ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىلدى.

— جاڭجۇن دارىنىغا ئۇچۇر بەرگەنىدۇق، دەيدى. مەزمەزات بىر پەس سۈكۈتتىن كېيىن، — جاڭجۇن دارىنىنىڭ جاۋابى قانداق بولىدىكەن؟ — سىلەر خاقانىلىقىمىزغا پۇقرادارچىلىق قىلىپ كېلىۋاتقان خەقسىلەر، دەيدى چۇڭشى، — ئارىلىقتا بەزى كۆڭۈلسىزلىكلەر، تۈپەيلىدىن كۆڭلۈڭلار ئازار يەپ قالدى. شۇڭا خاقانىمىز چاڭلىك ① دارىنىنى بەنلەپ ②، مەنسىپىدىن ئېلىپ تاشلىدى. «پۇقرالىرىم بولسا بۇيوجىڭ» ③ دەپ سىلەرنى كەچۈردى. يېڭى جاڭجۇن دارىن: «يارىشىپ قالساق» دەپ بىزنى ھۇرۇرۇڭلارغا ئەۋەتتى.

— چۇڭ دارىن، بۇ «كۆڭۈلسىزلىكلەر» ھەرگىز سەن ئېيتقاندىكە ئۇنداق ئاددىي ئىش بولمىسا كېرەك، — دەيدى موللا ناسىر ئەلەم ئاخۇنۇم سۆز ئېلىپ، — بىز بىلىمىز، سىلەر ھەممە نەرسىنى كەچۈرسەڭلارمۇ، ئىسيانچىلارنىڭ كاللىسىنى زادى كەچۈرمەيسىلەر. ئۇلارنى مويىتۇڭزىدا چاپمىغىچە كۆڭلۈڭلار ھەرگىز تىنمايدۇ. سىلەر بىزنى كۆپ قېتىم ئوقۇتۇپ موللا قىلىپ قويغان!

— بۇ ئىلگىرى شۇنداق بولغان، — دەيدى چۇڭشى تەرىنى تۈزگىنىچە.

① چاڭلىك — (长苓) ئىلى جاڭجۇنى.

② بەنلەپ — (办埋) بۇ يەردە «تەنساۋىسىنى تارتىشى» دېگەن

مەنىدە.

③ بۇيوجىڭ — (不要紧) بۇ يەردە «كېرەك يوق» دېگەن مەنىدە.

— توغرا، بىزمۇ شۇنداق قاراپ كەلگەن. —
دېدى موللا شاۋكەت قازى ئەسكەر، — بىراق، مۇشۇنداق
بىپەرۋا قاراشنىڭ دەردىنى بىز ئاز تارتتۇقمۇ؟ ئىلگىرى يۇ-
ۋاشلىق بىلەن پۇقرادارچىلىقىمىزنى داۋاملاشتۇرۇۋېدۇق، سىلەرمۇ
بىزگە ئەمىنىلىك بەردىڭلار. سەللە نارازى بولۇپ قارشىلىق
كۆرسىتىۋېدۇق، ئۇزاق يىللاردىن بۇيان پۇقرادارچىلىق قىلىپ
كېلىۋاتقانلىقىمىزنىڭ قىلچىمۇ يۈز — خاتىرىسىنى قىلماي،
ئەدەبىمىزنى تازا بەردىڭلارغۇ؟

ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغان چۇڭشى قىپقىزىل قىزىرىپ،
لام — جىم دېمەي تۇرۇپ قالدى.

سۆھبەت كەچ كىرگىچە داۋام قىلدى. ئەمما، تۈزۈك
كېلىشىم ھاسىل قىلغىلى بولمىدى. بۇنداق كېتىۋەرسە ھېچقان-
داق نەتىجە چىقماستىنلا كۆزى يەتكەن مەزەزات ياگۇر ئاخۇن
تۇڭگانىيى بىلەن كۆز بېقىشىۋالغاندىن كېيىن:

— ئاللاتائالا: «ۋەقەلەد زەنەگەن ۋەسەر دۇنيا بىنا
ساھىبىيە ۋە جەھەننامە...» ① دېگەن، — دېدى ھەممەيلەنگە
بىر قارىۋېتىپ، — بۇ زېمىندىكى مەزلۇملارنىڭ ئاھۇ — زار-
لىرى، كۆزلىرىدىن ئاققان قان — ياشلىرى ئوتلۇق مالا مەت
تاشلىرىغا ئايلىنىپ زۇلۇمنىڭ ئىگىسى بولغان سىلەرنىڭ
بېشىڭلارغا تەگمەكتە. بىز زۇلمەتتىن كېيىن كۈن چىقىدىغان
لىقنى بىلىمىز. ئاينىڭ ئون بەشى قاراڭغۇ بولسا، ئون بەشى
ئايدىڭ. نەچچە ۋاقىتتىن بۇيان، بىز بۇ قۇياشنى تاقەت بىلەن
كۈتۈپ كەلدۇق. چۈنكى ئاتا — بوۋىلىرىمىز: «تاقەت قىلىش —
قارشىلىق قىلىش بىلەن باراۋەردۇر» دەپ ئۆگەتتىشكەن.

ئۇ سۆزىنى توختىتىۋېلىپ بىرئاز جىم تۇردى — دە:
— مۇبادا ئىلى جاڭجۇنى ئۆز خېتىدە ئېيتقىنىدەك سە-

① «بىز دۇنيا ئۈستىدىكى ئاسماننى يۇلتۇز چىراغلىرى بىلەن بېزە-
دۇق ۋە ئۇلارنى شەيتانلارغا ئاتىدىغان تاش قىلىپ ياراتتۇق...».

مىمىيە تېچىل بولىدىغان بولسا، — دېدى ئۇ قولىمىدىكى خەتنى
 ئىشارەت قىلىپ تۇرۇپ، — بايانداي ئاغلاقچى ئامبىلى ۋە
 ئۇنىڭدىن تۆۋەنكى مەنەسەپلەرنى بىز ئۇيغۇرلارغا بەرسۇن ھەمدە
 غۇلجا، بايانداي، چىلپەگۈزە قاتارلىق ئۈچ كۈرەنى بىزگە
 بوشىتىپ بەرسۇن؛ ئىلى ئاغلاقچى ئامبىلى، سۈيدۈك باسقاقچى
 ۋە ئۇنىڭدىن تۆۋەنكى مەنەسەپلەرگە تۇڭگانىيلاردىن قويسۇن
 ھەمدە سۈيدۈك، چىڭسىخوزا، لوسىگۇڭ قاتارلىق ئۈچ كۈرەنى
 تۇڭگانىيلارغا بوشىتىپ بەرسۇن؛ ئىلى مانجۇ كۈرەسى، قورغاس
 كۈرەسى ۋە تەلكە كۈرەسى قاتارلىق ئۈچ كۈرە مانجۇلارغا
 قالغاندىن سىرت، ئۇ يەرلەردىكى بىر بۆلۈك يەرلەرنى ئۇيغۇرلار،
 تۇڭگانىيلار تۇرىدىغان قىلىپ ئاجرىتىپ بەرسۇن. بۇلار بىر —
 بىرىگە دەخلى — تەرۈز قىلمىسۇن. شۇنداق بولغاندىلا، ئاندىن
 بىز سىلەرگە زىمىمىلىك بېرەلەيمىز. بىز ئۇيغۇر، تۇڭگان
 تائىمىلىرى چەككەن رىيازەتلەرنى ئىلى جاڭجۇنى مەسئۇل بولۇپ
 تىزىملاپ چىققاندىن كېيىن، نامە پۈتۈپ، مانجۇ، خەنزۇ، شىبە،
 سولۇن، چاخار، ئۇيۇت قوشلىرىدىن بىردىن ئادەم تەيىنلەپ
 بىز بىلەن بىللە كىسىنجاپقا ① — خاقانىنىڭ
 ھۇزۇرىغا ئەۋەتسۇن. بۇ نامەگە خاقان ئۆزى بىر
 نېمە دېگەي! مۇبادا، خاقان: «پۇقرالىرىم كۆپ ئازاب
 چېكىپتۇ. مەن ئۇقماپتىمەن، ئەمدى ئۇقتۇم. ئۇلار ئىسيان
 كۆتۈرۈپ يۈرمىگەي، ئۆز تىرىكچىلىكى بىلەن مەشغۇل بولسۇن»
 دېسە، بىزمۇ بارىغا شۈكۈر — قانائەت قىلىپ ئۆتۈرمىز. مۇ-
 بادا بىزگە زۇلۇم — سىتەمنى راۋا كۆرۈپ، «گەدەنكەش
 چەنتۇلار بىلەن پاراگەندە تۇڭگانىيلارنى قىرىڭلار!» دەپ يارلىق
 چۈشۈرسە، ئۇنىڭغىمۇ ئەلھۆكىمىلىلا! بىز ئۇيغۇرلار ئەركىمىز
 ئۈچۈن كۈرەش قىلىپ ئۆلۈشىنى ئاسارەت ئىچىدە خارۇ زار
 بولۇپ ياشاشتىن ئەلا كۆرىدىغان خەلقىمىز!

① بېيجىڭ كۆزدە تۇتۇلدى.

x

x

1866 - يىلى ھەمەل ئېيىنىڭ 20 - كۈنى يېرىم كېچىدە، «گۇمبال!» قىلغان قاتتىق پارتلاش ساداسى ئىچىدە، بايانداينىڭ شىمالىي قوۋۇق ئۆيچۆرىسىدىكى سېپىلىنىڭ ئون غۇلاچتەك يېرى ئاسمانغا كۆتۈرۈلدى - دە، چاڭ - توزانلار ئىچىدە غۇلاپ چۈشتى. نەزرە ساداسى ئىچىدە سەلدەك دەۋرەپ كەلگەن تارانچىلار ۋارقىراشقىنىچە قەلئە ئىچىگە ئېتىلىپ كەشتى. قارشىلىق كۆرسەتكەن مانجۇلارنىڭ ھەممىسى قىرىپ تاشلاندى. بىر كېچىدىلا قەلئە غەزەپلەنگەن ئالامان تەرىپىدىن تۈپتۈز قىلىپ تۈزلىۋېتىلدى.

ئەسلىدە، ئىلى جاڭجۈنى مىڭچۇ بىر تەرەپتىن چۇڭشى قاتارلىق ئەمەلدارلارنى تارانچىلار بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈشكە ئەۋەتسە، يەنە بىر تەرەپتىن باش دەپتەردار شىجىرخۇن بىلەن مەسلىھەتچى ئامبال رۇڭشۈەن ئىككىسىنى ئوتتۇز چېرىك بىلەن ياردەمگە ئەسكەر تەلەپ قىلىپ، چارروسىيىنىڭ تۈركىستان گوبىرنا ئۇرىنىڭ ئالدىغا ماڭغۇزغانىدى. بۇلار چوڭ كۈرەدىن چىقىپ، تۇن قاراڭغۇسىدىن پايدىلىنىپ، سۈيدۈڭ تەرەپىگە ئىزدىلىمەچە قاچماقچى بولغىنىدا، ئەمىر ئابدۇرۇسۇل بەگنىڭ سۈيدۈڭ يولىنى قورۇقلاپ ياتقان ئايغاقچىلىرىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى. باش دەپتەردار شىجىرخۇننىڭ يېنىدىن مىڭچۇنىڭ تۈركىستان گوبىرنا تۇرى ياساۋۇل گېنېرال فون. كا ئۇفمانغا يازغان خېتى چىقتى. خەتتە مۇنداق دېيىلگەنىدى: «گوبىرنا تۇر جانا بلىرىغا! ... گەدەنكەش چەنتۇلار شۈكۈر - قانائەتنى تەرك ئېتىپ، خاقانىمىزغا قارشى قوپۇشتى. بىر ئوچۇم ئىسيانچىلار تىنچ پۇقرالىرىمىزنى پاراكەندە، ئەل - يۇرتنى مالمان قىلدى... بىزدىكى چەنتۇلار بىلەن ئەۋەلىكىمىزلاردىكى ئەنجان

لىقلارنىڭ ئىلى بىر، دىلى بىر، تومۇرداش خەلق. مۇبادا بۇ ئىسيان ئۇچقۇنلىرى ۋاقتىدا ئۆچۈرۈۋېلىنىمىسا، ئايدالانى قاپلىغان يانغىن خەۋپىگە دۇچ كېلىشىمىز مۇمكىن... بىزدە، «قوشناڭنىڭ ئۆيىگە ئوت كەتسە، ساڭا تۇتاشماسمۇ؟» دەيدىغان بىر سۆز بار. بىزدىكى ئىسيان ئۇچقۇنلىرىنى ۋاقتىدا ئۆچۈرۈۋېلىشىمىزغا ياردەم قولىڭىزنى سۇنۇشىڭىزنى ئىلتىماس قىلىمەن. ئىناق قوشنىدارچىلىقىمىزنىڭ يۈزىنى قىلغايىسىز. مۇبادا شۇنداق قىلىشىڭىز، بىزدىن زىيان كۆرمەيسىز... كونكرېت ئىشلارنى ھۇزۇرلىقىڭىزغا ئەۋەتكەن ۋەكىلىم بىلەن سۆزلىشەرسىز. بۈيۈك مانجۇ ئىمپېراتورلىقىنىڭ ئىلىنى جۇڭغارغۇچى باش جاڭجۇنى مىڭچۇ، تۇڭجى خانىنىڭ تۆتىنچى يىلى، دەلئۇە ئېيىنىڭ يىگىرمە تۆتىنچى كۈنى.»

ئىلى جاڭجۇنى مىڭچۇنىڭ ساختىپەزلىكىدىن قاتتىق ئۈمىدسىزلەنگەن مەزەزات بارلىق خام خىياللارنى تەرك ئېتىپ، قەلئەگە دەرھال تېگىش قىلىشنى قارار قىلدى.

ئەسلىدىكى پىلان بويىچە، سادىر پالۋان ئۆزىنىڭ ئۈچ ئوغلى بىلەن قەلئەنىڭ شىمالىي قوۋۇقىنى چەنلەپ قازغان لەخمىنى دەل شۇ كۈنى پۈتتۈرۈپ بولغان ھەمدە بەش يۈز جىڭدەك مىلتىق دورىسىنى بولاق قىلىپ پۇختا تاڭغاندىن كېيىن، لەخمە ئارقىلىق سېپىل ئاستىغا مازىلاپ ① نىقتاپ تىزىپ قويغانىدى. ئۇ ئەمىر ئابدۇرۇسۇل بەگدىن سېپىلنى يېرىم كېچىدە پارتلىتىش ھەققىدىكى بۇيرۇقنى تاپشۇرۇۋالغان دىن كېيىن، تىزىلغان دورىلارنى بىر قۇر تەپسىلىي تەكشۈرۈپ چىقتى - دە، ئاندىن كالىنىڭ ئۈچىسىدىن ياسالغان پىلىتە پىلىكىنىڭ بىر ئۇچىنى بولاق دورىلار ئىچىدىكى بىر بولاق دورىنىڭ ئىچىگە كىرگۈزۈپ، ئوبدان جايلاشتۇرغاندىن كېيىن، مىيىقىدا كۈلۈپ قويدى ۋە لەخمىدىن يېنىپ چىقتى...

① مازىلاپ — ئۈستى - ئۈستىگە قاتار تىزىش، دېگەن مەنىدە.

نەزمە:

تاغلاردىن ماكان تۇتتۇق،
باغلاردىن ئورۇن تەگمەي.
ئاتلاندۇق قورال ئېلىپ،
تەقدىرگە بويۇن ئەگمەي.

— ئۇيغۇر خەلق قوشىقى

توققۇزدىنچى باب

چۆچەك ئاسمىنىدا چاقنىغان قۇتۇپ نۇرى

ياخشى ئىش دېگەننى يولدىن تېرىپ
ۋالغىلى بولمايدۇ، ئۇنى بىر ئادەم
يەنە بىر ئادەمدىن ئۆگىنىدۇ.

مىلادى 1866 - يىلى ئەتىياز.

كۈننىڭ ئىللىقلىقى ھاۋادا بارغانسېرى بىلىنىشكە باشلىدى.
ئادەمنىڭ يۈز - كۆزىنى ئاچچىق چېقىپ تۇرىدىغان ئىزغىرىن شا-
ماللارنىڭ ئورنىغا ئەمدى تەنگە ھۇزۇر بېغىشلايدىغان، روھنى تەۋرىپ
تىدىغان ئىللىق، مەيىن شاماللار سوقماقتا ئىدى. باھار بۇلۇتلىرى
ھاۋادا گۈلدۈرلەپ، شارقىراپ يامغۇر قۇيۇپ ئۆتتى. ئاقىرىپ
تۇرغان يالىڭاچ تاغ - ئېدىرلار، ئايدالار يېشىللىق بىلەن
قاپلاندى. ئوت - چۆپلەر كىشىنىڭ كۆز ئالدىدا گويىا كۈن
ساناپ ئۆسكەندەك ئۆسۈپ، شامالدا چايقىلىپ تۇرىدىغان
چىمەنزار ئوتلاقلىرىغا ئايلىنىۋاتاتتى. باھار پۈتۈن
چۆچەك ئىقلىمىغا باشقىچە رەڭ ۋە ئاھاڭ بېغىشلىماقتا ئىدى.

ئورمانلىقلاردىن تۈرلۈك قۇشلارنىڭ چۇرقۇراشلىرى كېلەتتى. تىنىمىسىز، ئىشچان بال ھەرىكەتلىرىنىڭ ۋىڭ - ۋىڭ قىلغان كۈيلىرى پۈتۈن چىمەنزارلىقلارنى قاپلاپ كەتكەنىدى. دادادا ئوتلاپ يۈرگەن ئاتلارنىڭ كىشىنەشلىرى، قويلارنىڭ مەرەشلىرى، قوزلارنىڭ قىيىغىتىپ يۈگۈرۈشلىرى، قىز - يىگىتلەرنىڭ ئىر - ئۆلەڭلىرى ئەمدى قۇلاققا باشقىچە ئاڭلانماقتا ئىدى. دادادا ياشلار چۇقان سېلىشىپ ئوينايتتى. قىز - كېلىنلەرنىڭ چېكىسىدە يېڭى ئېچىلغان لەيلىقازاق گۈللىرى يېنىپ تۇراتتى. چارۋىچىلار تۆۋەن تەرەپتىكى تۈزلەڭلىكتە چاڭ - توزان كۆتۈرۈپ مېڭىشتى. ئۇلار بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى خۇددى تۇر - نىلاردەك قاتار تىزىلىشىپ، يايلاققا، سالقىن ئېدىرلارغا ئالدىراپ كېتىشىۋاتاتتى. ئۇيۇر - ئۇيۇرى بىلەن دۈپۈرلۈشۈپ كىشىنەشكەن يىلىقلار زور ھەيۋەت ۋە دەبدەبە بىلەن چاڭ - توزان كۆتۈرۈپ كېلەتتى. كۆتۈرۈلگەن چاڭ - توزان بىر چاقىرىدەچە يەرلەرگە سوزۇلغانىدى. بالىلار يول ياقىسىدىكى كۆكتاتلىقلار ئارىسىدىن سەكرەپ چىقىپ يىلىقلارنى ئۈرگىتەتتى. يىلقا ئۈرگۈپ يان تەرەپكە قاچقىلى تۇرغاندا، يىلىقچىلار:

— ھەي ئېزىتقۇلار، خەپ سىلەرنى! — دەپ، سويىلىلىرىنى شىلتىپ كېلىپ كەپسىز بالىلارنى قوغلايتتى. بالىلار چاتقاللىق نىڭ ئىچىگە مۆكۈنۈشەتتى ۋە قېچىپ كېتەتتى. سان - ساناق سىز قويلار قۇيرۇقلىرىنى چايقاپ، لەپەڭشىپ، تۇياقلىرى بىلەن خۇددى مۆلدۈر ياغاندەك ئاۋاز چىقىرىشىپ يولدىن ئۆتۈشەتتى. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن ئۈنى پۈتۈتكەن، چىرايلىرى كۆيۈپ قارىدىغان مالچىلار مېڭىشاتتى. باي چارۋىچىلارنىڭ يۈك - تاقىلىرى ئارتىلغان تۆگە كارۋىنى چوملىرىغا قىمىز چاناشلىرىنى ئېسىۋالغان ھالدا، تۆگىچىلەرنىڭ يېتىلىشى بىلەن سالماق قەدەم تاشلاپ ئۆتەتتى. يورغا ئاتلىرىنى مېنىشىپ، قىزىل چوغلۇقتەك كىيىنىشكەن، ناخشا ئېيتىپ ماڭغان قىز - كېلىن

چەكلەر ئادەمنىڭ زوقىنى كەلتۈرەتتى.

×

×

چۆچەك خان ئامبىلى گۇاڭفېڭنىڭ يامۇلىدىكى دانا ئىدى. كېڭەش بولۇۋاتقاندى. تۆردىكى قارا سىر بىلەن سىرلانغان ئىككى شىرەنىڭ ئوڭ تەرەپتىكىسىدە خان ئامبال گۇاڭفېڭ ئولتۇرغانىدى، سول تەرەپتىكىسىدە چۆچەك جامە مېچىتىنىڭ ئىمامى ئولتۇراتتى. ئوڭ تەرەپتىكى بىر قاتار قويۇلغان يۆلەنچۈكلۈك ئورۇندۇقلاردا تارباغاتاي مەسلىھەتچى ئامبىلى شىلىن باشلىق مانجۇ ئەمەلدارلىرى ئولتۇرۇشقان، سول تەرەپتىكى بىر قاتار ئورۇندۇقلاردا چۆچەكتىكى تۇڭگانىيلارنىڭ چوڭلىرى ۋە قازاقلارنىڭ ئوكۇرتايلىرى ئولتۇرۇشقانىدى.

خان ئامبال گۇاڭفېڭ يىغىن ئەھلىگە بىر قۇر نەزەر سېلىپ چىققاندىن كېيىن، يېنىدىن بىر سېرىق لىپاپىنى چىقاردى - دە، ئىچىدىكى قاتلاقلىق خەتنى ئېلىپ بىر سىلكىپلا ئۇنى ئاچتى. بۇ خەت ئىلى جاڭجۈنى مىڭچۇنىڭ جايلاردىكى پاراكەندە تۇڭگانىيلارنى تەخىرسىز قىرىپ تاشلاش توغرىسىدا چۆچەك خان ئامبىلى گۇاڭفېڭغا ئەۋەتكەن پەرمانى ئىدى. خان ئامبال پەرمانىنى يىغىن قاتناشچىلىرىغا ئوقۇپ چۈشەندۈرگەندىن كېيىن:

— ئەمدى بىز مەسلىھەتلىشىپ كۆرسەك، — دېدى خالار - خالىماس، — بىر - بىرىمىزگە ئىشىنىپ، يۇرتىنى بۇزماي، ئەلنىڭ ئاسايىشلىقىنى ساقلاپ تۇرساق دەيمەن. ئىشنىڭ ئاقىۋىتى زادى قانداق بولىدىغانلىقىنى بىر تەڭرىدىن باشقا ھېچكىم بىلمەيدۇ. مۇبادا سىز مۇسۇلمانلار يېڭىپ، ھۆكۈمەت ئىسلامغا ئۆتسە، ئۇ چاغدا بىز سىزلەرگە زىممىلىك بىلدۈرسەك، مۇبادا، يۇرتدارچىلىق تىزگىنى ئاۋۋالقىدەكلا

خاقانىمىزنىڭ ئىلكىدە قالسا، سىزلەرمۇ بۇرۇنقىدەكلا ئۇنىڭ ئەمىر ئىتائىتىدىن چىقماي ئۆتۈرسىلەر!

ئىمام دەرھال يېنىدىكىلەر بىلەن مەسلىھەتلەشتى. ئۇلار خان ئامبىلىنىڭ مەسلىھەتىنى لازىم تاپتى ۋە شۇنداق قىلىدىغان بولۇپ كېلىشتى. مۇشۇ مەسلىھەت بويىچە، چۆچەكتىكى تۇڭگانىيلار غۇلجىدىكى تۇڭگانىيلارغا بىر مەھەل قوشۇلماي تۇرىدىغان بولدى. كېيىن، بىر قىسىم كىشىلەر باشباشتا قىلىپ، پاراكەندىچىلىك چىقارغانىدى، ئۇلارنى تۇتۇپ باغلاپ، ئىمىل دەرياسى بويىغا سۈرگۈن قىلىپ، چۆچەكتىن قوغلاپ چىقىرىشتى. مۇشۇنداق تەدبىرلەر ئارقىسىدا، چۆچەك باشقا شەھەرلەردەك بۇزۇلماي، تىنچ تۇردى. ئەمەلىيەتتە بولسا، چۆچەك تىنچ ئەمەس ئىدى. ئەتىسى، خان ئامبال چۆچەك مەسلىھەتچى ئامبىلى شىلىن بىلەن سۆزلىشىپ ئولتۇراتتى. يامۇلىنىڭ ئالدىدا قىقاس - چۇقان كۆتۈرۈلدى. بىر پەستىن كېيىن، ئۇچىسىغا سەپەر كىيىمى كىيگەن، چىرايىنى چاڭ - توزان باسقان بىرەيىلەن ئالدىراش كىرىپ كەلدى. ئۇ - غۇلجا خان ئامبىلى كۇبىچاڭ ئىدى. گۇاڭفېڭ ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشتى. كۇبىچاڭ غۇلجا بۇ زۇلغاندىن كېيىن قېچىپ چىققانىدى. ئۇنىڭ دېيىشىچە، غۇلجىدىكى پاراكەندە تۇڭگانىيلار بۇزۇلۇپ، گەردەنكەش چەن تۇلار بىلەن بىرلىشىۋاپتۇدەك. ئۇلار بايانداي قەلئەسىنى تارتىۋېلىپ، سابىق ئىلى جاڭجۇنى چاڭلىڭ بىلەن يېڭىدىن تەيىنلەنگەن ئىلى جاڭجۇنى مىڭچۇنى تىرىك تۇتۇۋېلىپ، چوڭ كۈرەگە قاماپ قويۇۋتۇدەك. مانجۇلارنىڭ بىر قىسمى ئىمان ئېيتىپ، چاچ - ساقاللىرىنى ئېلىپ زىممىلىك بىلدۈرگەنلىكتىن، ئامان قايتۇ. بۇزۇلغانلار زىممىلىك بىلدۈرۈشنى رەت قىلغانلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئاياپ ئولتۇرماي قىرىپ تاشلاپتۇ. ئاخىرىدا، ئۇ: «بۇ ئىشنىڭ ئاقىۋىتى قانداق بولاركىن؟» دەپ سورىۋېدى، خان ئامبىلى گۇاڭفېڭمۇ بىلمەيمەن، دېگەندەك قىلىپ مۇرىسىنى

قىسىپ قويۇپ، جاۋاب بەرمىدى. بىر پەس جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈرگەندىن كېيىن، قاچقۇن ئامبال كۇيچاڭ چۆچەكنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى، گۇاڭفېڭ بۇ يەرنىڭ ھازىرچە تىنچ ئىكەنلىكىنى، ئۆزىنىڭ ئىلى جاڭجۇنىنىڭ تۇڭگانىيلارنى قىرغىپ تاشلاش ھەققىدىكى پەرمانىنى ئىجرا قىلماي باستۇرۇپ قويغانلىقىنى سۆزلەپ بەردى. ئۇنىڭ ئۈستىدە، بىردەم غەزەپ، بىردەم مەسخىرە كۈلكىسى، بىردەم ۋەزىيەتكە بولغان ئەندىشە ھەم خاقانلىقنىڭ زەئىپلىكىگە بولغان ئېچىنىش سېزىلىپ تۇراتتى.

— پاراكەندە تۇڭگانىيلار، دېدى گۇاڭفېڭ سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — شۈبھىسىزكى، سەلتەنەتىمىز ئۈچۈن زور بىر خەۋپ. بىراق، ئۇلارنى ئۆلتۈرۈپ تۈگىتىش مۇمكىن ئەمەس. بۇ خەقنىڭ يىلتىزى چوڭقۇر. ئۇلار شۇنداق بىر ھەرە ئۇۋىسى ئىكەنكى، تېگىپلا قويدۇڭمۇ، چاتاقنىڭ چوڭى چىقىدۇ، ئولتۇرۇپ كېلىپ، چىقىپ سېنى بىردەمدىلا كاردىن چىقىرىدۇ. ئەمما بىزدىكى بەزى دارىنلارنىڭمۇ نەپسى ئالامەت يوغىنىپ كەتكەن. ئۇلار سەلتەنەتىمىزنىڭ يۈزىگە چىققان سۆڭەك. ئۇلار مۇسۇلمان پۇقرالارنى قارماق بىلەن بېلىق تۇتقاندەك تۇتۇپ، ئۇلارنى خۇددى بەد نەپسى ئەجدىھادەك پۈتۈن يۇتماقتا.

— ھە؟! — ھەيران بولدى كۆزلىرىنى يوغان ئېچىپ قاچقۇن ئامبال كۇيچاڭ.
گۇاڭفېڭ كۈلدى ھەم ئاندىن يەنە جىددىي سۆزلەشكە باشلىدى:

— شۇنداق، بىزنىڭ ئادەملىرىمىز بۇ يەرگە مەخسۇسلا پۇقرالارنىڭ ئىلىكىنى شوراپ، پۇل ۋە مال - مۈلۈك توپلاش مەقسىتىدە كەلگەن. ئۇلار كەلگەندە بىر تال قارا مىلىقنى كۆتۈرۈپ يايلاق كېلىپ، كەتكەندە ھارۋا - ھارۋىغا ئالتۇن - كۆمۈش بېسىپ قاپتىدۇ، خۇددى قاراچىنىڭ ئۆزى.

چەنئۇلارنىڭ ھاكىمىيەتلىرى بولسا ناھايىتى نادان، قاراقورساق ۋە ۋىجدانسىز ئادەملەر، تىۋىگىدەك بەستى بىلەن قۇلدەك پۈكۈلۈپ، خۇشامەتتىن تىترىشىپ، بۇ دارىنلار ئۈچۈن مالايلىق قىلىشىدۇ. ئۇلار مالاي بولۇشنى ئۆزىنىڭ بۇرچى، ئۆز قوۋمىنى قاغىر قاقىتىشىنى بولسا ئابروي دەپ بىلىدۇ.

— بۇنداق زالىم سىياسەتنى ئىسلاھ قىلىش ئۈچۈن تىلى جاڭجۇنىگە پىكىر سۇندۇم دېگەن ئىدىيىلىغۇ گۇاڭ دارىن؟
— بۇ ئەلدە «ئىسلاھات» دېگەن سۆزنى ئېغىزغا ئالغانلارنى ئەڭ يامان گۇناھكارلار قاتارىدا دارياكى سۈرگۈن بىلەن مۇكاپاتلىشىدۇ، — دېدى گۇاڭفېڭ غەزەپ بىلەن.

خان ئامبال گۇاڭفېڭ ئەمەلدارلىق ئىمتىھانىدا خەتمە كەردە ① بولۇپ، ياش نۇرۇپلا گۇاڭدۇڭ تەرەپلەردە ئەمەل تۇتقانىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ يېڭى - يېڭى نۇقتىسىيە زەرلىرى بىلەن تېزلا چىڭ ئوردىسىنىڭ دىققىتىگە ئائىل بولغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇزاققا قالماي جاھىللار تەرىپىدىن چەتكە قېقىلغانىدى. گۇاڭدۇڭ - گۇاڭشىنىڭ ۋالىيسى، خان مۇپەتتىش لىن زېشۋى گۇاڭجۇدا ئەپيۇننى چەكلەپ، ئېنىڭلىز ئەتكەسچىلىرىنىڭ نەچچە مىڭ ساندۇق ئەپيۇننى كۆيدۈرگەندە، ئۇمۇ بۇ ئىشنى قىزغىن قوللىغانلارنىڭ بىرى ئىدى. كېيىن، لىن زېشۋى ئىلىغا پالان-خانىدا، ئۇمۇ بىللە كەلگەنىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئادىلىلىقى، دىيانەتلىكلىكى بىلەن يەرلىك خەلق ئارىسىدا خېلى ئىناۋەت قازانغانىدى.

قاچقۇن ئامبال كۇيچاڭ شۈك بولدى. ئۇ چىرايى خاپىلىققا تولغان گۇاڭفېڭنىڭ يۈزىگە كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قاراپ قويدى ۋە ئۇنىڭ يۈزىدە دەرد - ئەلەم بەلگىسىنى كۆردى. ئۇ، چىقىپ كېتىش ياكى ئولتۇرۇپ يەنە پاراڭ قوزغاش توغرىسىدا ئويلاپ تۇرغاندا، تارباغاتاي مەسلىھەتچى ئامبىلى شىلىن سۆز باشلاپ قالدى. ئۇنىڭ دېيىشىچە، ئۆتكەنكى كېڭەشتىن

① خەتمە كەردە — جۇيرىن (举人)، چىڭ سۇلالىسىنىڭ تۈزۈمىدە ئەمەلدارلىق ئىمتىھانىدا خەتمە كەردە مەرتىۋىسىگە ئېرىشكەندىلا ئاندىن ئەمەل تۇتقىلى بولاتتى.

كېيىن، غۇلجىنىڭ تارانچىلار قولىغا چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلىغان چۆچەك تۇڭگانمىلىرىمۇ قازاقلارنى قۇتۇرۇپ ئىسپان كۆتۈرۈش غەربىدە بولۇۋېتىپتۇدەك ھەم جايلاردىكى تارانچى چەنتۇلار بىلەن ئالاقە باغلاۋېتىپتۇ.

گۇاڭفېڭ بۇ سۆزلەرنى دىققەت بىلەن تىڭشىدى ۋە غاڭزىسىنىڭ سەيخانىسىنى خېيىنىڭ چەمبىگە ئۇرۇپ كۈلىنى تۆكتى ۋە تاقەتسىزلىنىپ:

— بۇ ۋەقە ھەقىقەتكە يېقىن، — دېدى ئېچىنىپ تۇرۇپ، — يالغۇز بۇ يەردىكى تۇڭگانمىلاردىلا ئەمەس، بەلكى ھەممە تۇڭگانمىلارنىڭ كۆكرەكلىرىدە مۇنداق قارا نىيەت ئۇۋا تۇتقان. خوش، نېمىشقا ئەمدى چەنتۇلاردەك ئاق كۆڭۈل، يوۋاش، مۆمىن بىر خەلق تۇڭگانمىلارنىڭ پىتىنىسىگە شېرىك بولماقچى؟ بۇنىڭ سەۋەبى نېمە؟ بىلەمسىلەر؟ مۇشۇكىنىڭ ئاسلىنىنىمۇ ئۇرۇۋەتسە، ئۇمۇ ئاخىرى ئېتىلىپ كېلىدىغان يولۋاسقا ئايلىنىدۇ ئەمەسمۇ!

— دارىن، ئۆزلىرىنىڭ ئىلى جاڭجۇنىنىڭ پەرمانىنى ئىجرا قىلماي باستۇرۇپ قويغانلىقىلىرىنى دۇرۇس دېمەك-چىمۇسىلەر؟

— يوغسۇ، بۇ پەرماننىڭ مەزمۇنىدىن بۇ يەردىكى تۇڭگانمىلار بىزدىن بۇرۇنراق خەۋەر تېپىپ بوپتۇ. خەۋەرلەردىن قارىغاندا، ئۇلارنىڭ تەييارلىقلىرى پۇختا ئىكەن. شۇڭا، ئىشنى سىلىقلىق بىلەن ھەل قىلغىلى بولسىلا، قاتتىقلىق قىلماسلىق لازىم، دەپ ئويلىدۇق. چۈنكى، ھازىر قاتتىقلىق قىلماق — تۇخۇمنى تاشقا ئۇرغان بىلەن باراۋەر بولىدۇ.

— سىلى قانداق تەدبىر قوللاندىلا؟

— مۇسۇلمانلارنىڭ ئىمامىنى ھۇزۇرىمىزغا تەكلىپ قىلىپ كېڭەش ئۆتكۈزدۇق. ئەھدۇ — پەيمانلار تۈزۈشتۇق. ئەمدى بۇ

يەردىكى تۇڭگانىيلار يەنە پاراكەندىچىلىك چىقارماس، دەپ ئويلايمىز.

— سىلى خام ئويلاپتىلا، بۇلارنىڭ ناپاك نەسلىنى قىرىپ تاشلاپ، ئۇرۇق — ئەۋلادلىرىنىڭ يىلتىزىنى قومۇرۇۋەتكەن ياخشىراق، — دەپ قۇتراتقۇلۇق قىلدى قاچقۇن ئامبال كۇيچاڭ، — چۈنكى، ئوتنى ئۆچۈرۈپ، چوغنى قالدۇرۇپ قويۇش، يىسلاننى ئۆلتۈرۈپ، تۇخۇمنى ساقلاپ قېلىش — ئاقىللارنىڭ قىلىدىغان ئىشى ئەمەس...

— چەنتۇلاردا: «سۆزنى يۇمشاق قىلساڭ، يىلان ئۇۋىسىدىن چىقىدۇ. قاتتىق سۆزلىسەڭ، ئىنسان دىندىن چىقىدۇ» دېگەن بىر سۆز بار، — دېدى خان ئامبال گۇاڭفېڭ ئۇنىڭ دېگەنلىرىگە قايىل بولماي، — بۇلارنى قىرىپ تۈگەتمەك مۇشەققەتلىك ئىش، ئانچە ئوڭايغا توختىمايدۇ. چۈنكى، بۇلارنىڭ قولىدا قورال بار، ئۆزلىرى ھوشيار تۇرماقتا. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بىز ئەھدۇ — پەيمان قىلىشقانىمىز. لەۋزىدە تۇرماسلىق ياخشى پەزىلەت ئەمەس!

— ئەگەر سىلى يۈز كېلەلمىگۈدەكمەن، دېسىلسە، تامغا بىلەن ھوقۇقنى دەرھال پېقىرغا ئۆتكۈزۈپ بەرسىلە، — دېدى قاچقۇن ئامبال كۇيچاڭ ئېغىۋاگەرچىلىك قىلىپ، — مانا بىز ئۇلار بىلەن ۋەدىلەشمىگەن. بۇ ئىشقا بىز جاۋاب قىلايلىق! گۇاڭفېڭ قاچقۇن ئامبالنىڭ يەك ئۈچىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان ناگانىنىڭ ئاغزىغا مەنسىتمىگەندەك قىلىپ قاراپ قويدى، ئەمما ئۈندىمىدى. قارىغاندا، «يىقىلغان چېلىشقا تويمايتۇ» دېگەندەك، قاچقۇن ئامبال كۇيچاڭ غۇلجىدىكى پەشۋاغا چۆچەكتە جاۋاب بېرىش ئىرادىسىگە كەلگەندەك قىلاتتى.

خان ئامبال گۇاڭفېڭ مەسلىھەتچى ئامبال شىلىنىگە قارىتىپ، ئۇ دەرھال تەتۈر قاراپ، كۆرمىگەنگە سېلىپ تۇرۇۋالدى. گۇاڭفېڭ ئامالسىزلىقتىن، خان ئامباللىق تامغىسىنى قاچقۇن

ئامبال كۇيچاڭغا تۇتقۇزۇپ قويغاندىن كېيىن، بېشىنى قاققان
بېتى داتاڭدىن چىقىپ كەتتى.

x

x

چۆچەك يامۇلى جاھانگىر خوجا بېغىلىقىدىن كېيىن
سېلىنغانىدى. يامۇلىنىڭ تاملىرى قېلىن، ئېگىز ۋە پۇختا
سوقۇلغانىدى. مانجۇلار بۇ سېپىلنى سوقتۇرىدىغان چاغدا، ئالتە
شەھەردىن ئىككى مىڭدەك ھاشارچى يۆتكىگەنىدى. سېپىل
پۈتۈپ ئىككىنچى يىلى، مانجۇلار سېپىلنىڭ شەرقى - شىمالىي
تەرىپىدىن تۆت ئەتراپى تەخمىنەن تۆت يۈز غۇلاچتىن كېلىد
دىغان بىر پارچە تۈز يەرنى ئالتە شەھەرلىك ۋە ئەنجانلىق
سودىگەرلەرگە ئۆي - جاي سېلىشقا كېسىپ بەرگەنىدى.
سودىگەرلەر بۇ جايغا بىر قورغان سوقتۇرۇپ، قورغاننىڭ
ئىچىگە ئۆي - ئىمارەت سالدۇردى. بۇ قورغان كېيىنچە سارت
قورغان دەپ ئاتالدى.

قاچقۇن ئامبال كۇيچاڭ چۆچەكتىكى مانجۇلارنى قۇتۇرتىپ،
مۇسۇلمانلار نامازغا بېغىلىغان پەيتتىن پايدىلىنىپ، ئۇلارنى تۇتاش
قىرىپ تاشلىماقچى بولدى. بىراق، بۇ خىل جىنايى مەقسەتتىن
تۇڭگانىيلار شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدىلا خەۋەر تېپىپ بولۇشتى. ئۇلار
مانجۇلارنىڭ قول سېلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرماستىنلا، ئاۋۋال
قول سېلىشتى. ئىمام ئاخۇننىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە، قوزغىد
لاڭچىلار ئۈچ بۆلەككە بۆلۈندى: بىر بۆلىكى مېچىت ئىچىگە
پاناھلىنىپ كىرىۋالغان ئۇششاقلار بىلەن ئەھلى ئاياللىرىنىڭ
ئامانلىقىنى قوغدايدىغان، يەنە بىر بۆلىكى يامۇلغا ھۇجۇم
قىلىدىغان بولدى، ئۈچىنچى بۆلىكى يامۇلىنىڭ سىرتىدا تۇرۇپ
ئۇرۇش قىلىدىغان بولدى. يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە
بولغان ئەرلەرنىڭ ھەممىسى قوراللاندىرۇلدى. ھەتتا، ئۆسمۈر

باللارمۇ «ھېچ بولمىغاندا، يېقىلغان مانجۇلارنى سانجىپ ئۆلتۈرسەكمۇ بىرگە ھېساب» دېيىشىپ، قوللىرىغا بىردىن بىچاق ئېلىشتى.

تۇڭگانىيلار ناماز بامدانى تاڭ يورۇشتىن بۇرۇنلا گۇگۇمدا ئوقۇپ، دۇئا - تىلاۋەت قىلىشىپ، ئامبال يامۇلىنىڭ دەرۋازىسىنىڭ ئېچىلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇشتى. مېچىت بىلەن دەرۋازىنىڭ ئارىلىقى يۈز قەدەمدەك كېلەتتى. مانجۇلار كۈندىكى ئادىتى بويىچە زەمبىرەك ئېتىپ دەرۋازىنى ئاچتى. دەرۋازىنىڭ ئېچىلىشىغا، يامۇل ئىچىگە باستۇرۇپ كىرىشىگە مەخسۇس بەلگىلەنگەن تۇڭگانىيلار دەرھال چۇقان - سۈرەن كۆتۈرگىنىچە دەرۋازىدىن ئېتىلىپ كىرىپ كەتتى. قوزغىلاڭچىلار يامۇلدىكى مانجۇلار نېمە ئىش يۈز بەرگىنىنى ئۇقۇپ بولغۇچە، كۆزىگە كۆرۈنگەنلىكى مانجۇنى تۇتۇپ، بېشىنى سويىمىنى پېت لەكتىن ئۈزگەندەك ئۈزۈپ، قىلىچ بىلەن چېپىپ تاشلاۋەردى. بۇ چاغدا يامۇل سىرتىدىمۇ جەڭ قىزىپ كەتكەنىدى. قوزغىلاڭچىلار شەھەرنىڭ بىرقانچە يېرىگە ئوت قويۇپ بېرىشتى. پۈتۈن شەھەر قوزغىلاڭچىلارنىڭ «ئاللاھۇ ئاكا-بەرا» دېگەن ساداسى ۋە ئوت - تۇتۇن بىلەن قاپلاندى.

يامۇل ئىچىگە بېسىپ كىرگەنلەر قاچقۇن ئامبال كۇيچاڭنى ئاخشۇرۇپ تاپالمىدى. ئۇ، مۆكۈپ ئۆلگۈرگەنىدى. ئاخىر سابىق خان ئامبال گۇاڭفېڭ باشلىق بىرنەچچە مانجۇ ئەمەلدارىنى ئەسىر ئالدى ۋە ئۇلارنى ھەيدەپ بېرىپ ئىمام ئاخۇنغا تاپشۇرۇپ بەردى. قوزغىلاڭچىلار باشقا مانجۇلار كۆرۈنمىگەنلىكتىن، «ئۇلار ئۆلۈپ تۈگمىگەن ئوخشايدۇ» دەپ ئويلاپ، سۇسلۇق قىلىپ، ھوشيارلىقىنى بوشاشتۇرۇپ قويدى. ھىيلىگەر قاچقۇن ئامبال كۇيچاڭ قوزغىلاڭچىلارنىڭ غاپىللىقىدىن پايدىلىنىپ، دەرھال يوشۇرۇنۇۋالغان يېرىدىن چىقىپ، چېرىكلىرىگە يامۇلنىڭ قاپقىمىسىنى تاقانقۇزدى، ئاندىن يامۇلنىڭ ئۈستىگە ئادەم چىقىرىپ،

دۇمباق چالغۇزۇپ، ئۆلمەي قالغان مانجۇلارنى ئاياغقا تۇرغۇزدى، مانجۇلار يامۇلىنىڭ ئىچىگە سولىنىپ قالغان يىڭىرمە - يىڭىرمە بەشتەك قوزغىلاڭچىنى پۈتۈنلەي قىرىپ تاشلىدى. شۇنىڭ بىلەن يامۇل يەنە مانجۇلارنىڭ قولىغا ئۆتۈپ كەتتى. قوزغىلاڭچىلار يامۇلىنى تارتقۇزۇپ قويغانلىق ئەلىمىنى ئەسىرگە چۈشكەن سابىق خان ئامبال گۇاڭفېڭدىن ئالماقچى بولدى. ئىمام ئاخۇندىنىڭ «چاپماڭلار!» دېگىنىگە ئۇنىماستىن، ئۇنى چېپىپ، قىيما - چىيما قىلىپ تاشلىدى. ئامبال يامۇلىنىڭ مانجۇلارنىڭ قولىدا قالغىنىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، پۈتۈن شەھەر قوزغىلاڭچىلارنىڭ قولىغا ئۆتتى. ئۇلار ئىمام ئاخۇندىنى ھاكىم قىلىپ تىكلىدى.

شەھەرنىڭ ئوتتۇرىسىغا سېلىنغان چېڭخۇاڭمىياۋ ① بۇت خانىسىغا بىر بۆلۈك مانجۇلار بېكىنىۋالغانىكەن. ئۇلار زىممىلىك بىلدۈرۈشكە ئۇنىماي جاھىللىق قىلىپ تۇرۇۋالغانلىقتىن، قوزغىلاڭچىلار بۇتخانغا ئوت قويۇپ بەردى. بۇتخاندىكىلەر تاكى بۇتخاننىڭ ئۆگزىسى كۆيۈپ ئۆرۈلۈپ چۈشكەنگە قەدەر، ئۇلارنى ئاغزى بېسىلماستىن تىللاپ تۇردى.

ئىككى تەرەپ تىرىكشىپ تۇرۇشتى. «مالورلوخوچىن ② دېگەن يەردە مىلتىق ۋە ئوقىلار بىلەن قوراللانغان ئوت - بەش مىڭ مانجۇ - قالماق چېرىكلىرى پەيدا بوپتۇ. ئۇلار ئەتە ئەتىگەندە شەھەرگە تېگىش قىلىدىكەن» دېگەن خەۋەر يېتىپ كەلدى. بۇ چاغدا ئەتراپتىكى قىرلاردىن ئىككى مىڭدەك قازاق ئىسيانچىلىرىمۇ چۈشكەن بولۇپ، ئۇلار شەھەردىكى قوزغىلاڭچىلارنىڭ سېپىگە قوشۇلغانىدى.

ئەتىسى قارا چېرىكلەر قارا كۆرسىتىپ، ھەملە قىلىپ تۇرۇشتى. ئاخىرى، مۇسۇلمانلار بىر تەرەپ، مانجۇلار بىر تەرەپ

① چېڭخۇاڭ - يياۋ — شەھەر مۇئەككىلى بۇتخانسى دېگەنلىك بولىدۇ.

② مالورلوخوچىن — ھازىرقى چۆچەك شەھىرىنىڭ شەرقىي جەنۇبىدە

دىكى قىز بېيىت دېگەن جاي.

بولۇپ سەپ تۈزۈشتى. گاھ ئىككى تەرەپنىڭ ئەسكەرلىرى قاتتىق ئېتىشىپ كېتەتتى. گاھ بىر پايىمۇ ئوق ئاتماي، بىر - بىرىنى پايلاپ يېتىشتاتتى. قوزغىلاڭچىلار مانجۇلارنىڭ سېپىنى بۆسۈپ ئۆتسە كېچى بولۇپ نەچچە رەت ئىنتىلىۋېدى، مانجۇلارنىڭ يامغۇردەك ياغدۇرغان ئوقىغا دۇچ كېلىپ، توسۇلۇپ قالدى. مانجۇلار بولسا، ئوق ياغدۇرۇپ، قەدەممۇ قەدەم، بېسىپ كەلمەكتە ئىدى!

— ئەدىل بەگ مىرزا، دەپ توۋلىدى ئىمام ئاخۇن،— سىز بۇر باھادۇرغا بىر ئات، زېرىقلىق ئۈستى - باش تەييارلاپ، قوللىرىڭىزنى قاپانباينىڭ بايرىقىنى ئۇنىڭغا بېرىڭ! ئۇ غازىلىرىمىزنى باشلاپ، دۈشمەنلەرگە شىر كەبى ئېتىلغاي!

— لەببەي، ھەزرىتىم! — قىرىق ياشلاردىكى ئەدىل بەگ مىرزا سەپتىن ئالدىغا چىقتى. ئۇ — كىرەي قازاقلارنىڭ قاپانباي دېگەن باھادىرىنىڭ ئەۋلادلىرىدىن بىرى ئىدى.

— جانابىي بۇر باھادۇر! — دېدى ئىمام ئاخۇن،— تۇڭگان غازىلىرى بىلەن قازاق غازىلىرىدىن مىڭ كىشىنى ئېلىڭ - دە، ئىلغار ① سەپنى باشلاپ ئۇدۇلدىن ھۇجۇمغا ئۆتۈڭ! سىز ئەدىل بەگ مىرزا، چىرىنغارلارنى باشلاپ بۇر باھادۇرنى ئوڭ قاناتتىن قوغداشقا مەسئۇل بولۇڭ. مانجۇلار ھەرگىزمۇ ئايلىنىپ كېلىپ يامۇل تەرەپكە ئۆتۈۋالمايۇن! بىز بىرىنغارلارنى باشلاپ، كەينىڭلاردىن ئىزمۇ ئىز بېسىپ بارىمىز!

— پەرمانىڭىزغا جېنىمىز پىدا! — دېدى بۇر باھادۇر.

— سىز بىزنىڭ ئىلغارىمىز. سىزگە ئاللا يار بولسۇن! يېڭىڭ، يېڭىلىڭ!

— ئامىن!

مۇشۇنداق جەڭدە ئىلغارلار سېپىدە بولۇش بۇر باھادۇرنىڭ

① ئىلغار — ھەربىي سەپ نامى. ئادەتتە ئۇدۇلدىن ھۇجۇمغا ئۆتەدىغان سەپ شەكلىگە قاراپ ئېيتىلىدۇ.

گۈللىنى گۈتۈردى، گۈزىگە ھېچ نەرسە گۈرۈنمەي قالدى، ئۇ، ئۆز نەۋكەرلىرىنى يېنىغا ئېلىپ، مانجۇلانىڭ يامغۇردەك يېغىۋاتقان ئوقىغا قارىماستىن جەڭگە ئاتلاندى.

بۇر باھادۇر ماناستا تۇغۇلغان بولۇپ، كىچىك ۋاقتىدا ئانا - ئانىسى بىلەن ئالتۇن قازغۇچىلارغا ئەگىشىپ چۆچەككە كېلىپ تۇرۇپ، قالغانىدى. ئۇ كىشىلەرنىڭ ئىشىكىدە خىزمەتتە بولۇپ يۈرۈپ، يىگىرمە بەش - يىگىرمە ئالتە ياشلارغا كەلگەندە، چۆچەك بۇزۇلغانىدى. ئۇ يوغانباش، گۈرەنلىك، ئورا كۆز، قويۇق ساقاللىق، قۇش بۇرۇن، ئاۋازى يوغان، قارا چاچ، قوشۇما قاش، قارامتۇل، بەدىنى تولغان، ۋۇجۇدىدا كۈچ - قۇۋۋەت ئۇرغۇپ تۇرغان قامەتلىك، كېلىشكەن مۇلايىم بىر ئادەم ئىدى. چۆچەك تۇڭگانىلىرى ئادالەت تۇغىنى كۆتۈرۈپ چىققاندا، ئۇ كۈندۈزلىرى جەڭچى، كېچىلىرى ساقچى بولۇپ، قوزغىلاڭچىلار تەرىپىدە تۇرۇپ ئېلىشقانىدى. ئۇ جەڭدە، قەيەردە خەتەر بولسا، ئۆزىنى شۇ يەرگە ئۇراتتى.

كۈن تىك چۈش بولغان پەيت ئىدى. چۆچەكنىڭ ھاۋاسى بۆلەكچىلا ئىسسىپ كەتكەنىدى. قابانباينىڭ بايرىقىمىنى كۆتۈرۈۋالغان بۇر باھادۇر ئىلغارلارنى باشلاپ، مانجۇلانىڭ سېپىگە يېرىپ كىرىپ، ئۇلارنى بەش - ئالتە بۆلەككە پارچىلاپ تاشلىدى. بۇ بۆلەكلەرنىڭ بەزىلىرىنى ئەدىلبەگ مىرزىنىڭ قازاقلرى، بەزىلىرىنى تۇڭگانىيلار سۈرۈپ - توقاي قىلىپ قوغلىماقتا ئىدى. مانجۇلانىڭ ئانىلىرى ئەتىگەندىن بۇيان ئۇياقتىن - بۇياققا چېپىپ يۈرۈپ، ھېرىپ قالغانىدى. بۇر باھادۇرلارنىڭ ياخشى دەم ئالدۇرۇلغان ئاتلىرى جەڭدە تېلىقىپ قالغان بۇ ئاتلاردىن ئۆتۈپ، قېچىپ كېتىۋاتقان مانجۇلارغا بىردەمدىلا يېتىشىۋالدى.

يېڭىلىگەن مانجۇلار بۆلۈنۈپ - بۆلۈنۈپ قېچىۋاتقان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ كۈچىنىڭ خېلىلا چوڭ ئىكەنلىكىنى بۇر باھادۇر

يېشىن بارغاندىلا بىلدى. ھەربىر توپتا بەش - ئالتە يۈزدىن مانجۇ، قالماق بولۇپ، ئۇلارغا نىسبەتەن قوغلاپ كېلىۋاتقانلارنىڭ توپى ناھايىتى كىچىك ئىدى. بۇر باھادۇر يېنىدىكىلەر بىلەن مەسلىھەتلەشتى - دە، مانجۇلارنىڭ كىچىكرەك كۆرۈنگەن بىر توپنى ئىككى ياندىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ ئالدىدىن چىقىپ توسۇۋالدى ۋە ئۇلارنى ئەسىر ئالدى.

بۇر باھادۇر يەنە ئوق بېسىپ ئېتىۋاتقاندا، ئوڭ يەلكىسى قاتتىق ئېچىشتى، ۋە كۆيۈشكەندەك بولدى. قارىسا، ئوڭ مۇرىسىگە مانجۇلار ئاتقان بىر تال يا ئوقى سانجىلىپ قالغانىكەن. ئۇ چىشىنى چىشلەپ تۇرۇپ، ئۆزىنى چاپماقچى بولۇپ قىلىچىنى كۆتۈرۈپ كېلىۋاتقان مانجۇنى چەنلەپ تۇرۇپ ئاتتى، ئۇنىڭ ئوقى مانجۇنىڭ كۆزىگە يېقىن يېرىگە تەگدى. ئوق يېگەن مانجۇ بىر قولى بىلەن يۈزىنى چاڭ-گاللىدى ۋە ئاتتىن يىقىلىپ چۈشتى. بۇ ئەسنادا، يەنە بىر قالماق ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ قالدى. بۇر باھادۇر قايتا ئوق بېسىپ ئۈلگۈرەلمەسلىكىنى سەزدى - دە، يېنىدىن قىلىچىنى سۇغۇردى. قالماق بۆرە چىشلىق پولات گۈرۈزىسىنى بۇر باھادۇرنىڭ بېشىغا ئۇرماق بولۇپ كۆتۈردى، بۇر باھادۇر ئۇنىڭ گۈرۈزە تۇتقان قولىنى مۆلچەرلەپ قىلىچ ئۇردى، لېكىن قىلىچ گۈرۈزىگە تەگدى، بۇر باھادۇرنىڭ ئوق تەگكەن يەلكىسىدىن بەدىنىگە شۇنداق بىر ئاغرىق تارقالدىكى. ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدى سىرقىراپ كەتتى. ئۇ، قولىدىكى قىلىچنىڭ يەرگە قانداق چۈشۈپ كەتكىنىنى تۇيمايلا قالدى. قالماقنىڭ ئالتە چىشلىق گۈرۈزىسى بۇر باھادۇرنىڭ بېشىنى يانچىپ تاشلار ئىدى، ئەمما ئەدىلبەگ مىرزا ئۇنى ۋاقتىدا كۆرۈپ قېلىپ، بىر ئوق بىلەنلا ئۇنى ئاتتىن تىك موللاق ئاتقۇزۇۋەتتى.

مانجۇلار تىرىپىرەن بولغاندىن كېيىن، ئوۋىسى چۇۋۇل

خان ئېتىز چاشقىنىدەك پېتىراپ قاچقىلى تۇردى. بۇر باھادۇر تەرتىپسىز قېچىۋاتقان قارا چېرىكلەرنى كۆزىتىپ بىر دۇكىنىڭ ئۈستىدە تۇراتتى. كىشىلەر ئۇنىڭ يېنىغا كېلىشتى. ئۇ مىنگەن ئاتنىڭ كالىلىسىغا، بوينىغا، ساغرىسىغا ۋە پاقالچاقلىرىغا نۇرغۇن با ئوقى تېگىپ قارىلىپ قالغانىدى، ئېتى ۋە ئۆزى قىسپىقىزىل قانغا بويىلىپ، يولۋاس رەڭگىدە ئالاقان بولۇپ كەتكەنىدى.

ئۇلار نۇسرەت قازىنىپ قايتقاندا، ئىمام ئاخۇن باشلىق چۆچەك ئەھلى ئىستىقبال قىلىپ ئالدىغا چىقىشتى. ئۇلار بۇر باھادۇر بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى. ئىمام ئاخۇن شۇ مەيداندىلا ئۇنى «باھادۇر» لۇق نامى بىلەن تارتۇقلىغانلىقىنى جاكارلىدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، بۇر باھادۇر پۈتۈن چۆچەك ئىقلىمىدا كىشىلەر ئاغزىدا رىۋايەت قىلىنىدىغان مەشھۇر شەخس بولۇپ قالدى.

× ×

شۇنداق قىلىپ، ئىككى قىش، ئىككى ياز ئۆتتى. قوزغىلاڭچىلار ئامبال يامۇلىنى زادىلا ئالامىدى. تۇڭگانىيلار ئارىسىدا ئۇرۇشتىن بىزار بولۇش كەيپىياتى بارغانسېرى كۆچىيىپ، ئۇلار بىردىن - ئىككىدىن بولۇپ، قازاقلار ئارىسىغا قاچقىلى تۇردى. ئىمام ئاخۇن قاچقۇن تۇڭگانىيلارنى قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن ئىككى - ئۈچ قېتىم ئادەم ئەۋەتكەن بولسىمۇ، ئۇلار زادىلا قايتقىلى ئۇنىمىدى. ئاخىرى بۇر باھادۇر: «ئۇلارنى ئۆزۈم بېرىپ ياندۇرۇپ كېلەي» دەپ، تۆت - بەش تۇڭگانىينى ئەگەشتۈرۈپ قىرغا كەتتى. باھادۇرنى كۆرۈپ، قاچقۇنلارنىڭ كۆپ قىسمى چۆچەككە قايتماقچى بولۇشتى. ئارىسىدىن بىر تۇڭگان: «زادى قايتمايمەن!» دەپ جاھىللىق قىلىپ

تۇرۇۋالدى. بۇر باھادۇر ئۇنىڭغا زادى گەپ يېگۈزەلمەي تېرىكىپ، ئۇنى تەستەك بىلەن بىرنى سالىدى. ھېلىقى خۇمىسنىڭ يېڭى ئىچىدە خەنجىرى بار ئەكەن، ئۇ خەنجىرنى چىقىرىپ، باھادۇرنىڭ قورسىقىنى يېرىپ تاشلىدى. قازاقلار قاتىلنى دەرھال تۇتۇپ، چەمبەرچەس باغلىدى، باھادۇرنىڭ جاراھىدىنى تىكىپ، ئۇلارنى چۆچەككە ئېلىپ كەلدى. ئىمام ئاخۇن ھېلىقى قاتىلنى چېپىشقا بۇيرۇۋېتىدى، بۇر باھادۇر قوشۇلمىدى:

— قويۇڭلار! خۇدانىڭ ئىرادىسى بويىچە ئەجىلىم مۇشۇ جاراھەتتىن بولۇپ ئۆلۈپ كەتسەم، — دېدى ئۇ ھاسىراپ — ھۆمۈدەپ تۇرۇپ، — ھەر نېمە قىلساڭلار، شۇ چاغدا قىلىڭلار! ناۋادا ساقىيىپ قالسام، بۇ مۇسۇلماننىڭ قېنىنى تۆكۈمەڭلار. ھېلىقى قاتىل بىر باي تۇڭگاننىڭ ئوغلى ئىدى. قوزغىلاڭدىن ئىلگىرى بۇر باھادۇر ئۇنىڭ ئۆيىدە چاكارلىق قىلاتتى. شۇ ۋەجىدىن ھېلىقى جاھىل تۇڭگان: «سەن مېنىڭ چاكىرىم بولۇپ تۇرۇقلۇق، يەنە مېنى ئۇرامدىغان!» دەپ، ئۇنىڭغا پىچاق سالغانىدى.

يامۇلدىكى مانجۇلار «بۇر باھادۇر ئۆلۈپتۇ» دەپ ئاڭلاپ، «ھەر نېمە بولسا، يامان دۈشمەندىن بىرى ئازىيىپتۇ» دېيىشىپ، گۈلئەقەللىرى ئېچىلىپ خۇشال بولۇپ كېتىشتى. ئۇلار خاتىرجەم، بىغەم بولۇپ نۇرۇشقان بىر كۈنى كېچىسى، كۆزەتچىلىرىنى غەپلەت بېسىپ ئۇخلاپ قېلىشقاندا، تۇڭگاننىلار سېپىلغا يامىشىپ چىقىپ، بۇ كۆزەتچىلەرنى تۇيدۇرمايلا بوغۇپ ئۆلتۈرۈشتى — دە، يامۇلنىڭ دەرۋازىسىنى ئۇلۇق ئېچىۋەتتى. تالادىكى قوزغىلاڭچىلار يامۇلغا باستۇرۇپ كىرىپ، شۇنداق چاپ — چاپ قىلىشتىكى، مۇنداق قىرغىندا، ئادەم تۇرماق ئۇچار — قاناتمۇ ساق قالماستى. قوزغىلاڭچىلار يامۇلدىكىلەرنى

قىرىپ، ماللىرىنى ئولجا قىلىشتى.

قاچقۇن ئامبال كۇيىجاڭ يامۇلىنىڭ ئاغ تەرىپىدىكى بىر بۇتخانىنى ماكان قىلىپ ياتقانىدى. ئۇ ھەر ئېھتىمالغا قارشى، سېپىلىنىڭ ئاستىنى قازدۇرۇپ، تامىنى نېپىزلىتىپ قويغانىدى. تۇڭگانىيلار يامۇلىغا ئىككىنچى رەت باستۇرۇپ كىرگەندە، ئۇنىڭ قولىدىن نۇسرەتنىڭ كەتكەنلىكىگە كۆزى يېتىپ، ئالتۇن - كۈمۈشلىرىنى ئېلىپ، ئوتتۇز ھەمراھىنى باشلاپ ھېلىقى لەخمە ئارقىلىق سىرتقا چىقىپ ئاتلىق قېچىپ كەتتى. ئۇ، قارا ئىمىل بويىغا يېتىپ بارغاندا، قازاقلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى، ماللىرى تالاڭغا كېتىپ، ئۆزى ئۆلتۈرۈلدى ۋە ئادەملىرىمۇ پۈتۈنلەي قىرىپ تاشلاندى.

بۇر باھادۇرنىڭ يارىسى تېخى پۈتۈنلەي ساقىيىپ كەتمىگەنىدى. قوزغىلاڭچىلارنىڭ يامۇلىغا تېگىش قىلغىنىنى ئاڭلاپ، باھادۇرنىڭ ئارىسلاندىك غەيرىتى يەنە ئۇرغۇپ تاشتى. ئۇ ئۆزىنىڭ جاراھىتىگىمۇ قارىماستىن، قولىغا قىلىچ ئېلىپ، نەرە تارتقىنىچە ئامبال يامۇلىغا قاراپ يۈگۈردى. ئەمما، يىگىرمە قەدەم بارا - بارمايلا، جاراھەت ئېغىزى سۆكۈلۈپ كېتىپ، ئۈچەي - باغرى يەردە سۆرىلىپ قالدى. كىشىلەر ئۇنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈشۈپ كەلگەندە، ئۇ ئاللىقاچان جان ئۈزگەنىدى. ئۇ ئوچۇق قالغان كۆزلىرى بىلەن يامۇل تەرەپىنى ئىمىلىغان دەك قىلىپ ياتاتتى.

بۇر باھادۇر قازا قىلىپ كەتكەن كۈنى كېچىسى، چۆچەك ئاسمىنىڭ شىمالىي تەرىپىدە يەتتە خىل رەڭلىك نۇر ۋال - ۋۇل قىلىپ چاقناپ، ئۇزاققىچە تولغىنىپ جۇلا قىلىپ تۇردى ①. ئەتىسى پۈتۈن چۆچەك تەۋرەپ كەتتى. ھەممە ئادەمنىڭ ئاغزىدا: «بۇر باھادۇر شېھىت كەتكەنلىك

① قۇتۇپ نۇرى. شىمالىي قۇتۇپقا يېقىنراق جايلاردا كۆرۈنىدىغان

ھادىسە.

تىن، ئۇنىڭ روھىي ئاسماندا يەتتە خىل رەڭدە تاۋلىنىپ كۆرۈنۈپتۇ» دېگەن سۆز تارقىلىپ يۈردى. چۆچەك خەلقى باھادۇرنىڭ نامىزىنى ئىمام ئاخۇننىڭ رىياسەتچىلىكىدە داغدۇغىلىق چۈشۈردى. كىشىلەر باھادۇرنىڭ مېيىتى سېلىنغان جىنازىنى قولىدا كۆتۈرۈشۈپ ئېلىپ مېڭىپ، چۆچەك قەبرىسى تانلىقىنىڭ قىبلى تەرىپىدىكى سۇ بويىغا - يولنىڭ ئېغىزىغا قويۇشتى. بۇر باھادۇرنىڭ ئاتىسىمۇ بىرنەچچە كۈندىن كېيىن، ئوغلىنىڭ دەردىدە يىغلاپ يۈرۈپ، ئۆلۈپ كەتتى. ئۇنىمۇ ئوغلىنىڭ يېنىغا قويۇشتى. ئاتا - بالىنىڭ قەبرىسى بىر يەردە بولدى. بۇ قەبرىستانلىق كېيىن كىشىلەرنىڭ زىيارەتگاھى بولۇپ، قالدى.

ھۈرمەتلىك كىتابخان. چۆچەك ۋە قەسى توغرىسىدىكى سەھىپىنى ئاياغلاشتۇرۇۋاتقان چېغىمىزدا، ئەرەب تارىخچىسى ئابدۇلھەسەن ھەرەكانىنىڭ مۇنۇ بىر جۈملە سۆزىنى دىققىتىڭىزگە سۇنۇشىمىزغا رۇخسەت قىلغايسىز:

«... ئاھ، يەر ئۈستىدە يۈرگەن بەزى ئادەملەرنى بىز تىرىك ھېسابلايمىز، ئەسلىدە ئۇلار ئۆلگەن. يەر ئاستىدا ياتقان بەزى ئادەملەرنى ئۆلۈك ھېسابلايمىز، ئەسلىدە ئۇلار تىرىك.»

شۇنداق! دەۋرلەر ئالمىشىدۇ. ئادەم قېرىيدۇ. ئىنسانلار ئۆلۈپ كېتىشىدۇ. شەھەرلەر بۇزۇلۇپ، قەلئەلەر خارابىگە ئايلىنىدۇ. ئېكىنزارلار، باغلارنىڭ ئورنىنى سەھرالار، چۆللەر ئىگىلەيدۇ. ئەمما، بىزنىڭ باھادۇر ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ روھى قېرىمايدۇ. ئەبەدىي ياشايدۇ. ئۇلارنىڭ باتۇرلۇقلىرى ھەقىقەتدە كېيىنكىلەر ھېكايە قىلىشىدۇ، كىتاب يازىدۇ. ئۇلارنىڭ ئالىيچاناب ئىش - ئىزلىرى، ئۇلارنىڭ يۈكسەك روھى خاتىرىلەنگەن بۇ كىتابلار ئەۋلادتىن ئەۋلاد قىچە مىراس بولۇپ قالىدۇ. چۈنكى، ئاتا - بوۋىلىرىمىز

شوغرىسىدا يېزىلغان بۇ كىتابلار نەسىتلەرنىڭ قەلىپىدىن
ئورۇن ئېلىپ، ئۇلارنى رىغبەتلەندۈرۈپ تۇرىدۇ. ئادەم پائالىيەت
ھايات بولىدىكەن، ئۇلارنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ ئۆلمەس
روھىمۇ ھايات بولىدۇ. ئۇلارنى ئۇنتۇلدۇرۇش تارىخنىڭ
قولدىن كەلمەيدۇ. قەھرىمان ئاتا - بوۋىلىرىمىز كېيىنكىلەر
ئۈچۈن ئەڭ ئەزىز سىما ۋە ئۇستاز بولۇپ قالىۋېرىدۇ.....

ئەزمە:

شېشە كۈپتۈر ھەممە جايدا، شۇ سەۋەبتىن قەدىرسىز،
لەئلىنى ① تاپماق قىيىن، شۇڭلاشقا قىممەت، بەك ئېزىز.

— شەيخ سەئىدى

① لەئلى — قىزىل ياقۇت.

ئونىنچى باب

گۈلباغ قەلئەسىنىڭ ئېلىنىشى

بىر قەدەم ئىلگىرىلىسەڭ، دوستۇڭ
يۈزگە يېتىدۇ؛ بىر قەدەم چېكىنسەڭ،
دۈشمەننىڭ ئىككى يۈزگە.....

— ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىبرەتلىك سۆزلىرىدىن.

مىلادى 1865 - يىلى 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى،
بۈزرۈك خان تۆرەم، سىدىقىبەگ ۋە ياقۇب قوش،
مېڭى قاتارلىقلار يەكەنگە قوشۇن تارتىپ بېرىپ،
ئۇ يەرنى ئىگىلەپ ئالغان كۇچالىق خوجىلارنى جەڭدە يەڭدى.
بىراق، يەكەندە يەنە كۇچالىق خوجىلار بىلەن بىللە كەلگەن ئون
مىڭچە تۇڭگانىيلار بار ئىدى. بۇ تۇڭگانىيلار توپ - زەمبىرەك
لىرىگە ئوت يېقىپ، جەڭ ئاياقلاشقان كۈنى نامازشامغىچە
ئورنىدىن زادى يۆتكەلمەي تۇرۇۋالدى. ئاخىرى، ئىككى تەرەپ
ئەپلىشتى، ئەھدى - پەيمانلار قىلىشىپ، سالا - سۈلھلەر
بىلەن ياراشقان بولۇشتى. ئۇلار بۈزرۈك خان تۆرەم تەرىپى

دىن قەشقەر دارۇ سەلتەنەتگە تەكلىپ قىلىندى. مۇلايىم سۆز ۋە شېرىن تىللار بىلەن تۇڭگانىيلارغا نۇرغۇن ئىسئام - ئېھسانلار قىلىندى. ئاخىرى، ئۇلارنىڭ قولىدىكى توپ - زەمبىرەكلەر، قورال - ياراقلار، ئالتۇن - كۈمۈش، ئوق - دورا قاتارلىقلار جەڭگى - جېدەلسىز قولغا چۈشۈرۈلدى. تۇڭگانىيلارنىڭ چوڭلىرىغا مۇناسىپ تون - كېچەك سەلە - كۇلاھ ۋە پۇل - تىللار سوۋغا قىلىندى، ۋەدىلەر بېرىلدى. شۇنداق قىلىپ ئۇلارنىڭ كۆڭلى تىنىچىپ، قورقۇنچى تىن خالاس بولدى.

لېكىن، بۇ چاغدا گۈلباغ قورغىنى تېخى ئېلىنىمىغانىدى. قورغاندىكى مانجۇلارنىڭ ئاش - ئوزۇقلىرى تۈگەپ، ئاچلىق دەردىدىن، ياشلىرى قېرىلىرىنى، چوڭلىرى كىچىكلىرىنى يېيىشكە باشلىغانىدى، ھايات قالغانلىرى خۇددى قۇرۇق پانۇسقا ئوخشىشىپ، ئۆز ئۆلۈملىرىگە رازى بولۇشۇپ تۇرۇشقانىدى. قورشاش ساقمۇ ساق ئون ئوچ ئاي داۋام قىلغانىدى.

بۈزرۈك خان تۆرەنىڭ قوشۇنلىرى يەكەندىن قايتىپ، سىدىقىگە بىلەن ياقىۇپ قوشىپكىنىڭ قوماندانلىقىدا پۈتۈن ھۇجۇم تەييارلىقىنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن، قورغانغا ئومۇمىي ھۇجۇمنى باشلىدى.

گۈلباغ قورغىنىغا ئىككى چاقىرىم كېلىدىغان يەردە كەڭ سارلىق باشلىناتتى. ياز ئايلىرىدا پورۇقلاپ قايىناپ تۇرغان سارلىق پاسكىنا، سېسىق بولۇپ، ئادەم يېقىن يولىغىلى بولمايتتى. سارلىقتىن ساپلا چىرىگەن ئوت - چۆپ، دەرەخ، قومۇشلارنىڭ ۋە چىرىگەن تۇپراقنىڭ پۇرىقى كېلەتتى. قىشتا بولسا، بۇ يەر ئەكسىچە كۆپكۆك مۇزلۇققا ئايلىناتتى. سارلىق ياز پەسلىدە ئوت - چۆپ، قومۇش - يېكەنلەر بىلەن يېپىلىپ كەتكەچكە، سۇنىڭ يۈزىنى كۆرگىلى بولمايتتى.

قىشتا بولسا، قار بىلەن يېپىلغان كەڭ مۇزلۇق ئاپئاق داستانخاندا ئېچىلاتتى. سازلىقتىن ئۆتكەندىن كېيىن، قىزىل دەرياسىدىن باشلىنىدىغان بىر ئۆستەڭ سۇ قورغاننىڭ كۈنچىقىش تەرىپىنى بويلاپ بارىن، ناچۇق تەرەپكە ئېقىپ تۇراتتى. ئۆستەڭنىڭ ئىككى قېشىدىكى دۆڭلۈكلەرنىڭ ئاستىدا كەڭ تېتىزلىقلار يېپىلىپ ياتاتتى. بۇ تۇپراق ئادەملەرگە سېخىيلىق بىلەن بىرگە قىرىق، بىرگە ئەللىك ھوسۇل بېرىشكە تەييار ئىدى. تۆرەمنىڭ قوشۇنلىرى قورغانغا ئىككى چاقىرىم كېلىدىغان ئۆستەڭنىڭ ئىككى ياقىسىدىكى دۆڭلۈكتىن پايدىلىنىپ ئورۇش قىلىۋاتاتتى. ئۇ ياقۇب قوشىپىگىگە ئەنجانلىق يىگىتلەرنى ئوتتۇرا سەپكە تىزىشقا بۇيرۇق بېرىپ، سىدىق بەگنىڭ سەرۋازلىرىنى مانجۇلارغا يان تەرەپتىن ھۇجۇم قىلىشقا بۇيرۇدى. مۇداپىئەدە ياتقان ئادەملەرگە شەبخۇن ۋە شاۋقۇن - سۈرەننىڭ ئېغىر تەسىر قىلىشىنى تۆرەم ئوبدان بىلەتتى. قورغان ئەتراپىدا چېپىشىپ يۈرگەن ئاتلىقلار «ئۇر! ئۇر!» دېيىشىپ، ھەممىنى لەرزىگە كەلتۈرۈشتى. قورغاننىڭ ئۈستىدە دالدا قىلىنغان شاخ - پاخلالارغا يېنىپ تۇرغان يا ئوقلىرىنى ئېتىشىپ، بىر - ئىككى ئورۇنغا ئوت قويۇۋەتتى. قورغاننىڭ ئىچكىرىسىدىنمۇ ئوقلار ئېتىلدى. غەزەپلەنگەن مۇداپىئەچىلەرنىڭ ھاقارەتلىرى ئاڭلاندى. ئەمما، تۆرەمنىڭ قوشۇنى بىلەن ئېلىشىش ئۈچۈن ھېچكىم يۈرەك توختىتىپ قورغاندىن تاشقىرىغا چىقالمىدى. بۈزۈك خان تۆرەم مۇداپىئەدە ياتقانلارنىڭ كېچىسى تۇيۇقسىز مەيدانغا قوشۇن تارتىپ چىقالمايدىغانلىقىنى بىلەتتى. چۈنكى، ھەرقانداق ئەقىل - ھوشى بار سەرگەردىنىڭ بۇنداق قاراڭغۇ كېچىدە كەلكۈندەك يامىراپ كەلگەن لەشكەر ئالدىغا تەييارلىقسىز، تەرتىپسىز ئېتىلىپ چىقالمايدىغانلىقى ئۆز - ئۆزىدىن ئايدىڭ ئىدى. بۇ كېچىدىكى

شاۋقۇن - سۈرەن تۆرەمگە ئۆز لەشكەرلىرىنىڭ روھىنى كۆتۈرۈش ئۈچۈن كېرەك ئىدى. «جەڭنىڭ توققۇزى رەك، بىرى جەڭ» دەپ قەدىمكى كىتابلاردا بىكارغا ئېيتىلغان - دە! ئۇ، مۇشۇنداق شاۋقۇن - سۈرەن ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ھېچ نەرسىدىن قورقمايدىغانلىقىنى، مانجۇلارنىڭ بولسا قورقۇپ قەلئەدىن بېرىسىگە چىقالمايۋاتقانلىقىنى نامايىش قىلماقچى، شۇنىڭ بىلەن مانجۇلارنىڭ روھىنى چۈشۈرمەكچىدى.

بۈزرۈك خان تۆرەم مانجۇلار بىلەن بولىدىغان بۇ ھايات - ماماتلىق جەڭدە ئۆز تەقدىرىنىڭ قانداق بولۇشىدىن ئەنسىرەپ جايىناماز ئۈستىدە كېچىچە بىدار ئولتۇرۇپ چىقتى. گەرچە يېنىدا كۆپ جەڭلەرنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈپ، تەجرىبىلىك بولۇپ قالغان سەركەردىلىرى بار بولسىمۇ، ئەمما ھەقىقىي جەڭنى كۆرۈپمۇ باقمىغان تۆرەمنىڭ كۆڭلىدە ئەتە يۈز بېرىدىغان جەڭ ھەققىدە ئېنىق بىر سان يوق ئىدى. قايسى كۈنى، ياقۇپ قوشىبېگى پۈتۈن جەڭ ئورۇنلاشتۇرۇلۇشى ھەققىدە ئۆز مۇددىئاسىنى مۇپەسسەل سۆزلىگەندە، ئۇنىڭ كۆڭلى پاللىدە يورۇپ كەتكەنىدى. «جەڭ دېگەن مۇشۇنچىلىك گەپ ئىكەنغۇ» دەپ ئويلىغانىدى ئۇ. ئەمما، «ئېيتماققا ئوڭاي، قىلماق تەس» دېگەندەك، ۋاقىت قىستاپ كەلگەنسىرى بۇ قېتىمقى جەڭدە يېڭىلىپ قالىدىغاندەكلا بىلىنىپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ جايىناماز ئۈستىدە خۇدادىن ئۆزىگە نۇسرەت ئاتا قىلىشىنى تىلەپ، سەجدىگە باش قويايتتى. «غالب قىل، پەرۋەردىگارا!» دەپ پىچىرلايتتى ئۇ ئىچىدە.

چارلىغۇچىلار قورغان ئىچىدىكى مانجۇ چىرىكلىرىنىڭ ئالدىراش سەپلىنىۋاتقانلىقىنى، تەيپاۋ (توپ - زەمبىرەك) لىرىنى سۆرتىپ، بايراقلىرىنى تىكلەۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ كەلگەن ھامان، بۈزرۈك خان تۆرەمۇ ياقۇپ قوشىبېگىگە پۈتۈن

لەشكەرلەرنى سەپراس - چەپراس قىلىپ تۇرغۇزۇپ چىقىشنى بۇيرۇدى. ئۆزى ئاتلىق سەپ ئالدىغا كېلىپ:

— ئوغلانلىرىم! — دەپ مۇراجىئەت قىلدى ئۇ پۈتۈن قوشۇنغا، — جانپىدالىق كۆرسىتىڭلار. چۈنكى، يەڭسەڭلار مەڭگۈ غالىب بولۇپ ئاتىلىسىلەر؛ يېڭىلسەڭلار، دۈشمەن بېشىمىزنى خوشتىغا ئاسىدۇ! سىلەرگە خۇداپىتائاللا مەدەت قىلۇر، مەن سىلەرگە دۇئا قىلاي. خۇدايىم بۇيرۇسا، چوقۇم نۇسرەت بىزنىڭكى!

— ئىنشائاللا! — دەپ جاۋاب قايتۇرۇشتى قوشۇندىكىلەر. تۆرەم قىسقا بىر ئايەتنى جاراڭلىق ئاۋاز بىلەن تەسۋىرلىك قىرائەت قىلدى - دە، خوجىلارغا خاس سىرلىق ۋە سالاپەتلىك تەرىزدە پەتىۋا بەردى:

— ئامىن، ئاللاھۇ ئەكبەر!

سىڭلىغان ئادەملەر تەڭلا:

— ئاللاھۇ ئەكبەر! — دەپ تەگىپ ئېيتقاندا، ئاسمان -

زېمىن لەرزىگە كېلىپ تىترەپ كەتكەندەك بولۇپ كەتتى. بۈزرۈك خان تۆرەمنىڭ ئەۋلىيالىقىغا ئىشىنىدىغان بۇ كىشىلەر ئۇنىڭ پەتىۋاسىدىن روھلانغانىدى.

ئاپپاق خوجا دەۋرىدە، قالماقلارنىڭ پادىشاھى غالىدان سېرىن بىلەن تۈزۈلگەن فارامبىن ① بويىچە، ئالتە شەھەر ئاھالىسى قالماقلارغا باج - سېلىق تۆلەيدىغان بولغان، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بىر مەھەل ئارام ئېلىپ خاتىرجەم تۇرمۇش كەچۈرگەن، ھەركىشى ئۆز كەسپى بىلەن مەشغۇل بولغانىدى. كاڭشىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا، مانجۇ خاقانلىقى جۇڭغارلارنىڭ

① فارامبىن — كېلىشىم، بېتىم دېگەن مەنىدە.

خانى ئامۇر ساننى ئورۇشتا مەغلۇپ قىلغاندا، ئالتە شەھەر يەنە قالماقلارنىڭ ئىزىنى قوغلىشىپ كەلگەن مانجۇلارنىڭ قولىغا ئۆتتى. يەتمىش يىل چامىسىدا بۇ يۇرتلاردا يەنە ئەمەنلىك ئورنىدى. ئەمما، داۋگۇاڭ يىللىرىدا يۈز بەرگەن جاھانگىر خوجا يېغىلىقىدىن بۇيان، بۇ يۇرتلار زادى تىنچىپ باقمىدى. ھەر ئۈچ يىلدا بىر يېغا، ھەر بەش يىلدا بىر غەلىيان بولۇپلا تۇردى. ھالسىزلانغان بىچارە پۇقرالار «پىر دېمەك - پەيغەمبەر دېمەك» دېگەن ساددا ئېتىقاد بويىچە، ھەزرىتى ئاپپاقنى بەكمۇ ئۇلۇغلىغاچقىمۇ، ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىغا ئىتائەت قىلىشنى ئۆزلىرىنىڭ بۇرچى دەپ بىلەتتى. ئۇلار «ئەگەر خىلاپلىق قىلساق، ئاسىي بولىمىز. مەھشەرگاھ كۈنى دوزاخ ئازابىغا قالىمىز» دەپ، خوجىلارنىڭ خىزمىتىدە بولۇشنى ئۆزىگە ئۇدۇم بىلىدى. ئۇلار مۇشۇنداق ئېتىقاد بىلەن، جەڭگى - جېدەللەرگە ئۆزلىرىنى ئېتىشاتتى، شەھەرلەرنى خوجىلارغا ئېلىپ بېرىشەتتى. بۇ نەپسانىيەتچى خوجىلار ئۆزلىرىنىڭ تويماس نەپسى ۋە ھاۋايى - ھەۋەسلىرىگە بېرىلىپ، پۇقرا - لارنىڭ ئۆلۈپ - تىرىلىشى بىلەن ھېسابلاشمايتتى، ئالتە شەھەر خەلقىنى ئۆزلىرىنىڭ ئاتا مىراس قۇللىرى ھېسابلاپ، ئۇلارنىڭ باشلىرىغا كۆرمىگەن كۈننى سالاتتى.

بىر كۈنى، خوجىلاردىن بىرى بەزمە تۈزۈپ، يۇرت كاتتىلىرىنى كۈتۈۋالىدۇ. بۇ بەزمىگە دۇتار، تەمبۇر، ساتار چالىدىغان ئەلنەغمىچىلەرمۇ ھازىر قىلىنىدۇ. بەزمە داۋام قىلىپ يېرىم كېچە بولغاندا، ھېلىقى خوجا: «جاللات!» دەپ توۋلايدۇ، قىلىچلىرىنى يالىڭاچلىغان، چىرايىدىن «اۋۇزلۇقى چىقىپ تۇرغان بەتبەشەرە ئىككى كىشى ھازىر بولىدۇ. سورۇندىكى تامام كىشىنىڭ رەڭگىروپىدا قان قالمايدۇ. ئۇلار: «قايسىمىزدىن گۇناھ ئۆتكەندۇ؟» دەپ تورۇشقاندا، خوجا ئەلنەغمىچىلەردىن بىرىنى ئىشارەت قىلىدۇ. جاللاتلار

ھېلىقى بىچارىنى سۆرىگەن پېتى تالاغا ئېلىپ چىقىپ سويۇپ تاشلايدۇ. بۇ بىچارىنىڭ گۇناھىنىڭ نېمىلىكىنى ھېچكىممۇ بىلمەيتتى. نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، ۋەزىر-لىرىدىن بىرى:

— بۇ نەغمىچىنىڭ سەۋەنلىكى نېمە بولۇپ، ئۆزى ئۆلۈمگە لايىق بولۇپ قالدى؟ دەپ سورىغىنىدا، ھېلىقى خوجا:

— ئۇ ماڭا تىكىلىپ قارىدى، دەپ جاۋاب بېرىدۇ. ھېلىقى بىچارە نەغمىچى تەمبۇرنىڭ تارىلىرىنى تولا چېكىۋېرىپ قوللىرى ئاغرىپ، تىرىناقلىرى يېرىلىپ، بارماقلىرى كۆيۈشۈپ كەتكەنمىدىكىن ياكى ھاجىتى قىستاپ، ئەدەبىگە چىقىپ كېلىشكە ئىجازەت سوراپ خوجامغا قارىغانمىكىن، ئىشقىلىپ، بۇ بىچارىنىڭ ئەجىلى شۇنىڭ بىلەن توشقان.

ۋەلىخان تۆرەمنىڭ زامانىسىدا، بىر كۈنى تۆرە بەزمە ئۇيۇشتۇرۇۋېتىپ، ھېچنېمىدىن ھېچنېمە يوق، «جاللات» دەپ توۋلاپتۇ. چاقىلانغان قىلىچىنى يالىڭاچلىغان بىر بەھەيۋەت كىشى دەرھال سورۇن ئەھلىنىڭ ئالدىدا پەيدا بوپتۇ. ۋەلىخان تۆرە سورۇن ئەھلىدىن بىرەيلەننى ئىشارەت قىلىپ قويۇپتۇ. جاللات ھېلىقى شور پېشانە بايقۇشنى سۆرىگەن پېتى تالاغا ئېلىپ چىقىپ بوغۇزلاپ تاشلاپتۇ. خېلى كۈنلەردىن كېيىن، بىرەيلەن: «ئۇنىڭ گۇناھى نېمىكىن؟» دەپ سورىغاندا، ۋەلىخان تۆرە:

— كۆزۈمگە بېشى يوق كۆرۈندى، دېگەنىكەن. بۇ گەپنى ئاڭلىغان ھېلىقى ئادەم: «مەنمۇ تۆرەمنىڭ كۆزىگە باشسىز كۆرۈنۈپ قالماي» دەپ قورقۇپ كېتىپ:

— ئى ئىبارا خۇدايا، مېنى مۇشۇنداق كارامەتلىك خوجامنىڭ زامانىسىدا يارىتىپ قويغانلىقىڭغا مىڭ قەترە شۈكرى، دەپ، ۋەلىخان تۆرەمنىڭ ئايىقىغا يىقىلىپ،

ئۇنىڭغا سەجدە قىلغانىكەن.

بىر كۈنى، ۋەلىخان تۆرە قەشقەردىكى بىر داڭلىق تۆمۈرچى ئۈستىنى چاقىرتىپ كېلىپ:

— ماڭا شۇنداق بىر قىلىچ سوقۇپ بەرگىنىكى، ئۇ قىلىچنى ھەرقانداق بىرنەرسىگە شىلتىسا كېسىپ تاشلايدىغان بولسۇن! — دەپتۇ. ھېلىقى ئۈستىمۇ «ياخشى بولىدۇ» دەپ، ئۈستىرىدىن ئۆتكۈر قىلىپ بىر قىلىچ سوقۇپ چىقىپتۇ. «تۆرەمدىن ئوغلۇمغا دۇئا ئالمەن. ئىنئام — ئىلتىپاتلىرى بولسا كۆرسەن. ئۇلۇغلارنىڭ بالىلارغا مەرھىمىتى كاتتا بولىدۇ» دېگەن ئۈمىدتە، بىر ئوغلنى ئەگەشتۈرۈپ، ھېلىقى قىلىچنى تۆرەمگە كۆرسەتكىلى كەپتۇ.

ۋەلىخان تۆرە قىلىچنى قولغا ئېلىپ:

— قىلىچ مېنىڭ دېگىنىمدەك بولىدىمۇ؟ — دەپ سوراپ

تىكەن، ھېلىقى تۆمۈرچى ئۈستى:

— ۋاي تەقىر، دېگەنلىرىدەك بولمامدىغان! — دەپ، قول قوشتۇرۇپ تۇرۇپتۇ. ۋەلىخان تۆرە تۆمۈرچى ئۈستىنىڭ بالىسىنى ئالدىغا چاقىرىپتۇ. ھېلىقى نارەسىدە ئوغۇل تۆرىنىڭ ئالدىغا كېلىشىگە، تۆرە ھېلىقى قىلىچ بىلەن ئۇنىڭ بېشىغا بىرنى چاپقانىكەن، بىچارە ئوغۇل چىرقىراشقىمۇ ئۈلگۈرمەس تىن، ئىككى نىمىتتا بولۇپ يەرگە چۈشۈپتۇ. ۋەلىخان تۆرە:

— بارىكالا! ناھايىتى ئۆتكۈر قىلىچ سوقۇپسەن.

ئىگەر، سەن سوققان قىلىچ بالاڭنى ئىككى پارچە قىلىۋېتەل مىگەن بولسا، ئۆزۈڭنى چاپار ئىدىم، — دەپتۇ. بىچارە تۆمۈرچى ئۈستى ئۆزىنىڭ ئامان قالغانلىقىغا مىڭ قەترە شۈكرى قىلىپ، ئوغلنىڭ ئۆلۈكىنى كۆتۈرۈپ، «قۇللۇق، تەقىر!» دەپ چىقىپ كەتكەنىكەن.

بۇ يۇرتلارنىڭ گاھىدا قالماقلارنىڭ قولغا چۈشۈپ كېتىشى، گاھىدا مانجۇلارنىڭ قولغا ئۆتۈپ قېلىشى، ھالا

بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە بولسا، ئەنجانلىقلارنىڭ قولىغا ئۆتۈپ قېلىشى تامامەن سىياسىي مەقسەتلىرىنى كۈلەھۈ-جەندىلىرى بىلەن يوشۇرۇپ كەلگەن نەمەنگانلىق مۇشۇ خوجىلارنىڭ ناباپلىقىدىن، شۇملۇقلىرىدىن بولغان. يەنە شۇنداق تۇرۇقلۇق، ئالتە شەھەر خەلقىنىڭ خوجىلارغا مۇنداق ھەددىدىن زىيادە ئىخلاس قىلغانلىقىغا قاراپ، كىشى يا يىغلاشنى، يا كۈلۈشنى بىلمەي قالاتتى...

بىرقانچە قىممەتلىك جەڭلەردىكى مەشىقلەر بىكارغا كەتسەنمىدى. بۇزۇك خان تۆرەمنىڭ قوشۇنى بىر تەن، بىر جان بولۇپ ھەرىكەت قىلاتتى. سەپ خۇددى چىڭ تارتىلغان ئوقيا كىرىچىگە ئوخشايتتى، ئوتتۇرىسى سەل ئالدىغا چىقىپ تۇراتتى.

سول تەرەپ دەريا. تۆرەم پۈتۈن قوشۇنىنى ئوڭ تەرەپتىكى كەڭلىكلەردىن دەريا تەرەپكە يانداشتۇرۇپ چىقىشقا بۇيرۇدى. چۈنكى، دەريا تەرەپ سەل يانئۇرۇق ئىدى. بۈگۈن شامال مۇ تۆۋەنكى تەرەپتىن چىقماقتا ئىدى. يول يانتۇ بولسا، شامال كەينىدىن چىقىپ تۇرسا، ئۇچقۇر ئاتلار تېخىمۇ چاپسانراق چېپىشى مۇمكىن. ياقۇب قوشبېگى تۆرەمگە تەكلىپ قىلغان تولغىما ئۇسۇل چاقماق تېزلىكىدە ھەرىكەتلىنىشىنى تەلەپ قىلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ، ئۇ ياقۇب قوشبېگىگە ئاتلارنىڭ ئۇچقۇرلىرىنى تەييارلاپ قويۇشنى بۇرۇنلا بۇيرۇغان، يەر شارائىتىنىڭ يانتۇلۇقىنىمۇ تولۇق ھېسابقا ئالغانىدى.

تۆرەمنىڭ قوشۇنىنىڭ جەنۇبتىن يانچە يېقىنلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن مانجۇلار، دۈشمەن بىلەن يۈزمۇ يۈز ئۇچرىشىش ئۈچۈن قورغان ئالدىغا چىقارغان قوشۇنىنىڭ ئوڭ قانىتىنى ئالدىغىراق چىقىرىپ، دەرياغا كەينىنى قىلدى - دە، جەنۇبقا قاراپ بۇرۇلۇشقا باشلىدى.

ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا ئىككى - ئۈچ چاقىرىمىچە ئارلىق قالغاندا، بۇزۇك خان تۆرە، سىدىق بەگ ۋە ياقۇب قوشىپىگىلەر خاس نەۋكەرلىرى، خىزمەتچىلىرى ۋە بايراقدارى بىلەن بىللە ئېگىز بىر دۆڭدە توختىدى. مانجۇلارنىڭ سەردارىمۇ سېپىلىدىن ئانچە يىراق بولمىغان بىر دۆڭلۈكتە ئاتلىق تۇراتتى. ئۇنىڭ كەينىدىكى قورغاننى ئايلىنىپ ئاققان دەريا سۈيى ئەتىگەنكى قۇياش نۇرىدا تېخىمۇ قىزىرىپ كەتكەنىدى.

مانجۇلارنىڭ قوشۇنى ئارىسىدا، بەشىئاتار مىللىتى تۇتقانلار، يولۋاس سۈرەتلىك سىنەر كۆتۈرگەن، دەستىسى ئۇزۇن نەيزىلەر ۋە ئۇزۇن قىلىچلار بىلەن قوراللانغان پىيادىلەرمۇ كۆپ ئىدى. ئەگەر، ئاتلىقلار ئۇلارغا توغرىدىن توغرا دۇچ كېلىدىغان بولسا، زالىپ ئېتىلغان مىللىتى ئوقلىرى، تىكەندەك تىك تۇرغان نەيزىلەر ئاتقا ياكى ئاتلىققا تېگەتتى ۋە سانجىلاتتى. ياقۇب قوشىپىگى دۈشمەن پىيادىلىرىنىڭ ئوتتۇرىدا ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، دەرھال تۆرەمگە مەركەزنى ئوچۇق قالدۇرۇپ، دۈشمەننىڭ ئىككى قانىتىنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، دۈشمەنگە ئىككى بېقىنىدىن ۋە كەينىدىن زەربە بېرىشنى تەكلىپ قىلدى.

ئوڭ قاناتتىكى مېرپابا ياساۋۇلېشى، ئابدۇللا پەنساد ۋە غازى پەنسادلار تۆرەمنىڭ بۇيرۇقىغا ئەمەل قىلىپ، دۈشمەنگە ئالاھەزەل بىر چاقىرىم يول قالغاندا، ئاتلىرىدىن توستاتتىن ئوڭ تەرەپكە بۇراشتى ۋە مانجۇلارنىڭ قوشۇنىنىڭ سول قانىتىنى ئايلىنىپ ئۆتۈشكە باشلىدى. تۆرەمنىڭ قوشۇنلىرىنىڭ سول قانىتىدىكى مەشھۇر سەردارلاردىن ئالدېراج دادخاھ ۋە ئەزىزبېك پەنسادلارمۇ بۇيرۇق بويىچە مەركەزگە تەگىپ، مانجۇلارنىڭ ئوڭ قانىتىنى ئايلىنىپ ئۆتۈشكە باشلىدى.

ئالدىنقى كۈنى كېچىسى، بۇزرۇك خان تۆرىنىڭ قارار-
گاھىدا بولغان ھەربىي كېڭەشتە، تۆرەم بۇ قېتىمقى جەڭدە
قانداق تاكتىكا قوللىنىشنى سورىغاندا، ياقۇب قوشبېگى
ئويلىغانلىرىنى مۇنداق بايان قىلغانىدى:

— بىزدە قەدىمدىن تارتىپ ئىشلىتىلىپ كېلىنىۋاتقان
«پۆرە ئويۇنى» دەيدىغان بىر جەڭ ھىيلىسى بار، — دەپ،
سۆزىنى باشلىدى ئۇ، — مۇشۇ ھىيلىە قوللىنىلغانلىكى جەڭ
لەرنىڭ كۆپىنچىسىدە غەلبە قازىنىلغان. ئۇنىڭ ئۈستىگە،
بۇنداق ئۇسۇل كۆپ قوشۇن قاتناشقان جەڭلەرگە باب
كېلىدۇ. بۇ ئۇسۇل بويىچە بولغاندا، قوشۇن «مەيمەنە»
(ئوڭ قانات)، «قەلب» (مەركەز)، «مەيسەرە» (سول قانات)
شەكلىدە تىزىلىدۇ. قوشۇننىڭ ئالدىغا ۋە ئارقىسىغا يەنە
ئىشەنچلىك يىڭىتلەرنى قويۇپ، بىر قىسمىنى ئوڭغا ۋە سولغا
ئورۇنلاشتۇرۇش لازىم. ئارقىدىن پىيادە ئوقچىلارنى ئېشقا سېلىپ،
سەركەردە قوشۇننىڭ ئالدىدا يا ئۆلۈم، يا كۆرۈم دەپ
يۈگۈرسۇن. ئالدى بىلەن ئوقچىلار يىراقتىن ئوق ئېتىپ
ئۇرۇشسۇن. ئىككى سەپ يېقىنلاشقاندا، ھەممە ئۆزىنىڭ
قارشىسىدىكى بىلەن ئۇرۇش قىلىشى ۋە نەيزىلىشى لازىم.
سەپ تارقىلىپ كەتكەندە، قىلىچ، ئايپالتا بىلەن جەڭ
قىلىشى كېرەك. يىڭىتلەر ھەتتا چىش - تىرناقلىرىنى
ئېشقا سالسۇن، ياقىسىدىن ئالسۇن، يېپىشىشسۇن،
ئاخىرىغىچە تىر كەشسۇن. شۇنداق قىلىپ، دۈشمەنگە قىچىمۇ
ئاراملىق بەرمىسۇن. دۈشمەن سېپى قالايمىقانلىشىشقا
باشلىغاندا، قوشۇن بۇيرۇق بويىچە ساختا چېكىنىپ، قوغلاپ
كەلگەن دۈشمەننى پىستىرما چەمبىرىكىگە ئالغاندىن
كېيىن، دەرھال قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتۈپ يوقىتىش
ئۇسۇلىنى قوللىنىش لازىم. بۇنداق ئۇسۇل تارىخلاردا
يەنە «توران تاكتىكىسى» دەپمۇ ئاتالغان.

ياقۇب قوشبېگىنىڭ بۈگۈنكى جەڭ توغرىسىدىكى قىسقا، ئەمما مېخىزلىق چۈشەندۈرۈشى بۈزرۈك خان تۆرىنىمۇ ۋە باشقا كېڭەش ئەھلىنىمۇ قايىل قىلدى. بۇنىڭدىن ئۇنىڭ ھەربىي ئىشلاردا پىشقان قوماندان، ئۇستا تاكتىكىچى ئىكەنلىكى چىقىپ تۇراتتى. شۇڭا، قوشۇننىڭ ھەرقايسى بىرلىكلىرىدىكى قوماندىنلار جەڭدە زادى قانداق قىلىش كېرەكلىكىنى چۈشىنىۋالغان بولغاچقا، بۈگۈن قورغان ئىچىدىن دەۋرەپ چىققان مانجۇلار ئالدىدا ئانچە مەڭدەپ قېلىشىمىدى، ئۇرۇشتىكى ئۆزگىرىش ئەھۋالىغا ئاساسەن، بۇيرۇق بويىچە تەمكىنلىك بىلەن ئىش كۆرۈپ، مانجۇلارنى خېلى ھودۇقتۇرۇپ قويدى.

ئەڭ زور كۈچنى مەركەزگە قويغان مانجۇلار ئۆز-لىرىنىڭ ئاۋۋال تۈزگەن پىلانىنى ئالدىراشلىق بىلەن ئۆزگەرتىشكە باشلىدى. مەركەزگە قويۇلغان قوشۇننىڭ بىر قىسمى ئوڭ قاناتقا قوشۇلۇپ، تۆرەمنىڭ قوشۇنىنىڭ سول قانىتىغا ھۇجۇم قىلىشقا باشلىدى.

تولغىمىنىڭ بىر نازۇك يېرى شۇكى، مەركەزگە تەگمەي ئۆتكەن ئىككى قانات بىر - بىرىدىن ئاجرىلىپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. دۈشمەن ئۇلارنى ئىككى بۆلەككە بۆلۈپ تاشلىشى، كېيىن كەينىدىن ھۇجۇم قىلىپ، تولغىما ئىشلەتمەكچى بولغانلارنىڭ ئۆزىنى تولغاپ قورشىۋېلىشى مۇمكىن ئىدى. ھازىر بۈزرۈك خان تۆرىنىڭ قوشۇنىنىڭ سول قانىتى خۇددى مانا مۇشۇ ئەھۋالغا چۈشۈشكە باشلىدى.

ئەمما، مانا مۇشۇ يەردە ئەڭ يۈگۈرۈك ئاتلارنىڭ تاللانغىنى ئىسقاتتى. مانجۇ پىيادىلىرى ئالدىن كېسىپ چىقىشقا ئۈلگۈرەلمىدى. ئابدۇللا پەنساد باشچىلىقىدىكى ئۈچ - تۆت يۈز چەۋەنداز دۈشمەن قوشۇنىنىڭ كەينىگە

ئۆتۈۋېلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولدى، ئوڭ قاناتتىن مېر يابا ياسا-
ۋۇلېشىنىڭ ئىككى يۈز ئاتلىقىمۇ ئۇچقۇر ئاتلاردا دۈشمەننى
ئايلىنىپ ئۆتۈپ كېلىپ، ئالدىراچ داداھاھنىڭ يىگىتلىرىگە
قوشۇلدى. مانجۇلارنىڭ قوشۇنى كۈتۈلمىگەن يەردىن، ھەم
ئىككى ياندىن، ھەم كەينىدىن زەربە يەپ ھودۇقۇپ
قالدى. جان ئاچچىقىدا ۋارقىراۋاتقان، نەيزە يەپ،
قىلىچ ۋە ئوق تېگىپ يىقىلىۋاتقان، ئاياغ ئاستىدا مېچىقلىنىپ
چىرقىراۋاتقان ۋەھىملىك ئاۋازلار، تىخ، نەيزە زەربىلىرى،
«ئۇر! چاپ! ھە، ئۇر!» دېگەن ۋارقىراشلار ئاتلارنىمۇ قۇتۇر-
تىۋەتكەندى. مانجۇلارنىڭ قوشۇنىنىڭ دەسلەپكى ئورۇن-
لاشتۇرۇلۇشى بۇزۇلۇپ كەتتى. ئىككى تەرەپنىڭ ئاتلىقلىرى
بىر - بىرىگە قوشۇلۇپ پىيادىلەرنىڭ ئۈستىگە باستۇرۇپ
كەلدى.

مانجۇ پىيادىلىرىنى ئەمدى ئۆز قوشۇنىنىڭ ئاتلىقلىرىمۇ
بېسىپ، يانچىپ كېتىشكە باشلىدى.

ئوچۇق قالغان مەكەزدىن مانجۇلارنىڭ قوشۇنىدىكى
بىر قىسىم چېرىكلەر ئوتنىڭ يالقۇنىدەك ئېتىلىپ چىقىشتى - دە،
تۆرەملەر تۇرغان دۆڭلۈككە ھۇجۇم قىلىپ كېلىشكە
باشلىدى. ئوڭ قاناتتىكى ئابدۇللا پەنساد بىلەن غازى
پەنسادنىڭ يىگىتلىرى تېخىچە مانجۇلارنىڭ قورشاۋىدا ئىدى.
تۆرەملەر تەرىپىگە باستۇرۇپ كېلىۋاتقان ئىككى يۈزدەك
مانجۇ چېرىكىنىڭ ئۇزايى ئىنتايىن قورقۇنچلۇق ئىدى. ئابدۇللا
پەنسادنىڭ ئۈچ - تۆت يۈزدەك يىگىتى قىزغىن ئۇرۇش
بولۇۋاتقان جايدىن چىقىپ، مانجۇ ئاتلىقلىرىنىڭ كەينىگە
چۈشتى. ئەمما، ئوتتۇرىدىكى مۇساپە خېلى يىراق ئىدى.
ئابدۇللا پەنساد يېتىپ كەلگۈچە، مانجۇ ئاۋانگارتلىرى
تۆرەمنى پۈتۈن خىزمەتچىلىرى بىلەن قوشۇپ يانچىپ
تاشلىشى مۇمكىن ئىدى. بۇنى سەزگەن تۆرەمنىڭ خىزمەت

چىمىرى ھودۇقۇپ قېلىشتى. ياۋاشراق ئات مىنىپ چىققان
ھوللا مۇھەممەت شىرىپ خەلىپىتىم:

— ھەزرىتى تۆرەم، بىزدىن نۇسرەت قاچقان ئوخشايدۇ،
بىخەتەر جايغا چېكىنەيلى، — دېدى.

قورقۇپ رەڭگى تاتىرىپ كەتكەن تۆرەم بىخەتەر جايغا
كېتىشكە تەمىشلىۋىدى، باياتىن ئۇنىڭدىكى ئۆزگىرىشلەرگە دىققەت
قىلىپ تۇرغان ياقۇب قوشىبېگى غەزەپ بىلەن ئاچچىق قىلدى:

— نەگە؟ جانابىي تۆرەم! سىز تۇغ ئاستىدا تۇرغانلىقىمىز
ئىزنى ئۇنتۇپ قالمىڭىز؟ مۇبادا، تۆۋەنگە چۈشۈپلا كېتىدىغان
بولسىڭىز، لەشكەرلىرىمىز سىزنى ۋە تۇغنى كۆرمەي،

«يېڭىلىشىپتىمىز!» دەپ ئويلىشىدۇ. سىزنىڭ چېكىنىشىڭىز تولىمۇ
زەرەرلىكتۇر! ئۇ— پۈتۈن قوشۇننىڭ يېڭىلىشىدىن دېرەك بېرىدۇ!

— يا ئۆلۈم، يا كۆرۈم! — دەپ ۋارقىرىدى بۇزۇك
خان تۆرە نائىلاج تىترەپ — قاقشاپ تۇرۇپ.

بۇ چاغدا ياقۇب قوشىبېگى تۆرەمنىڭ كەينىدە تۇرۇشقان
خاس نۆكەرلەرگە بۇيرۇدى:

— ئاتلان ھەممىڭ! ئاۋۇ كېلىۋاتقان قارا چېرىكنىڭ
ئالدىنى توس!

بۇ نۆكەرلەر قارارگاھتا قالغان ئەڭ ئاخىرقى بىر بۆلۈك
لەشكەر ئىدى. ئۇلار مەخسۇسلا قارارگاھنى قوغداشقا تەيىن

قىلىنغانىدى. ياقۇب قوشىبېگى بۇيرۇق بەرگەندىن كېيىن،
ئۇلار دۈشمەننىڭ ئۇدۇلىدىن چىقىپ، ئوق ئاتا — ئاتا، ئۇلارغا

يېقىنلاپ كېلىشتى. خاس نۆكەرلەر مانجۇلاردىن ئىككى ھەسسە
ئاز بولسىمۇ، دادىل ئۇرۇشقا باشلىدى. دەل مۇشۇ چاغدا

نېرىقى تەرەپتىن ئابدۇللا پەنسادمۇ ئۆزىنىڭ ئۈچ — تۆت يۈز
يىمگىتىنى ئېلىپ يېتىپ كەلدى. ئەمدى مانجۇ ئاۋانگارتلىرى

قورشاۋدا قالدى. بىر چاغدا شۇ قورشاۋنى ئونچە ئاتلىق

مانجۇ يېرىپ چىقتى. خۇددى ئوغلاق تارتقاندا، ئوغلاق تاللىشىپ توساتتىن تاماشىبىنلار ئۈستىگە باستۇرۇپ كېلىدىغان ئوغلاقچىلارغا ئوخشاش، ئۇلار بۇرۇك خان تۆرە تۇرغان دۆڭلۈككە چىقىپ كەلدى. مۇلازىملاردىن بىرنەچچىسى «گۈر» قىلىپ كەينىگە قاچتى. ئەمما، تۆرەم ئۆز نۆكەرلىرىنىڭ قولى ئۈستۈن كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇراتتى. ئۇ قولىدىكى دوملە مىلىتىدىن دۆڭنى ياقىلاپ ئۆتۈۋاتقان دۈشمەن ئاتلىقلىرىغا قاراپ توختىماستىن ئوق ئۈزۈشكە باشلىدى. ئۇ ھېچقايسىسىغا تەگكۈزەلمىگەن بولسىمۇ، تۆرەمنىڭ شەخسەن ئۆزى جەڭگە قول سالغىنىنى كۆرگەن نۆكەرلەر ئاۋۋالقىدىنمۇ قاتتىقراق ۋارقىرىشىپ، دۈشمەن ئاۋانگارتلىرىنى پۈتۈنلەي قىرىپ تاشلىدى.

نېرى تەرەپتە، دۈشمەن قوشۇنىنى ئوراپ، يۆگەپ، تولىشىما ئۇسۇلىنى ياقۇب قوشىپكى ئېيتقانداك ئەمەلگە ئاشۇرۇۋاتقان پەنسالار مىڭغا يېقىن يىگىتلىرى بىلەن مانجۇ سەردارى تۇرغان دۆڭلۈككە يېتىپ باردى. پىيادىلەر ئەمدى ھېچ ئېشىقا ئەسقاتمىدى. مانجۇلار سېپىدە پاتىپاراقچىلىق باشلاندى. بەزىلىرى ئاتلىرىنى دېۋىتكىنىچە دەريا تەرەپكە قېچىشقا باشلىدى. جەڭ مەيدانىدا ئېگىسىز قالغان ئاتلار ئۇيى - بۇياققا دوقۇرۇپ چېپىشىپ يۈرۈشەتتى. بۇ قالايمىقانچىلىقتا گاڭگىراپ قالغان پىيادە چېرىكلەر ئوتتۇرىدا قالايمىقان پىتىرىشىپ يۈرۈشەتتى.

ئابدۇللا پەنسالارنىڭ يىگىتلىرى بۇ چېرىكلەرنى سۈر - توقاي قىلىپ چېپىپ تاشلاۋەردى. بىر يەردە ئۈزۈلگەن قوللار چېچىلىپ ياتاتتى، بىر يەردە بولسا باشسىز تەن ئوڭغۇل - سوڭغۇل تاشلىنىپ ياتاتتى، يەنە بىر يەردە ئادەم كالىسى ساپىقىدىن ئۈزۈلگەن تاۋۇزلاردەك دومىلاپ يۈرەتتى.

دوڭدە تۇرغان مانجۇ سەردارى ئۆزلىرىدىن نۇسرەت كەتكەنلىكىنى بىلدى بولغاچ، نۆكەرلىرىنى ئېلىپ دەريا ئەزەپكە ئالدىراپ چېكىندى ۋە ئۇدۇل كەلگەن پىتى ئولۇپ-ئېشىپ ئېقىۋاتقان قىزىل دەرياسىغا ئېتىنى سالغانچە كىرىپ كەتتى. ئۇنىڭ نۆكەرلىرى دەريانىڭ قىرغىقىدا تۇرۇۋېلىپ قوغلاپ كېلىۋاتقانلارغا ئوق ئېتىپ، ئۇلارنى زادىلا يېقىن يولاتمىدى. مانجۇلارنىڭ راستتىنلا گۈلباغ قەلئەسىگە قاراپ چېكىنىپ ۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بۇزۇك خان تۆرىنىڭ كۆڭلى تەسكىن تاپتى. غەم - ئەندىشىلىرىمۇ تۈگىدى، قورقۇپ قېپىدىن چىقىپ كېتەيلا دەپ قالغان يۈرىكىمۇ ئورنىغا چۈشتى.

— شۇكرى! ئىگەم ئۆزۈڭگە مىڭ قەترە شۇكرى! — دەپ دۇئاغا قول كۆتۈردى بۇزۇك خان تۆرە چەكسىز ھاياجان ئىچىدە، «دۈشمەن قاچسا باتۇر كۆپىيەر» دېگەندەك، تۆرەنىڭ مۇشۇ تاپتا جانبازلىق قىلغۇسى كېلىپ كەتتى. ئۇمۇ يىگىتلىرىدەك قاچقانلارنىڭ كەينىدىن قوغلىماق بولۇپ تەمىشلىۋىدى، ياقۇب قوشىبېگى يەنە ئاچچىق قىلدى:

— تۆرەم، سىز نېمە قىلاي دەيسىز؟ ئۇرۇشتا قاچقانلارنى قوغلاش ئەمرۇل - ئۇمرانىڭ ئىشى ئەمەس، تۇغنىڭ ئاستىدا شۇك تۇرىڭىز، ئۇلارنى يىگىتلىرىمىز قوغلىسۇن!

— ئېيتقىنىڭىزدەك بولسۇن، جانابى قوشىبېگى! — دېدى بۇزۇك خان تۆرە. ئۇنىڭ مۇشۇ تاپتا تېخىمۇ زور نۇسرەت قازانغۇسى كېلىپ تاقەتسىزلىنىپ كەتكەنىدى، ئۇ كەينىدىكى بىر چاپارمىنىگە، — بېرىپ بۇيرۇقۇمنى يەتكۈز، مانجۇ سەردار - لىرىنى تىرىك تۇتقانلارغا مۇكاپات بېرىمەن! — دەپ بۇيرۇق قىلدى.

ئۇ خۇددى پۈتۈن جەڭنىڭ غەلبىسىنى ئۆزى تەنھا قولغا كەلتۈرگەندەك بولۇپ، كېرىلىپ كېتىۋاتقاندى. ئەتراپىدا تۇرغانلارنىڭ ھېچقايسىسىغا قاراپمۇ قويمايۋاتاتتى.

چاپارمەن دۆڭدىن ئات سېلىپ چۈشۈپ كېتىۋاتقاندا، تۆرەم كۆزلىرىنىڭ نەم ئىكەنلىكىنى سەزدى. غەلبە زوقىدىن

كۆزىگە ياش كەلگەنلىكىنى ئەمدى بايقىدى - دە،
كۈلۈمسىرەپ، ئالدىنى بىلەن كۆز يېشىنى ئاستا ئېرتىپ قويدى.
مانجۇلار قەلئەنىنىڭ قوۋۇق - دەرۋازىلىرىنى
مەھكەم تاقاپ، تاختا كۆۋرۈكىنى تارتىۋەتتى. قەلئەنىڭ سېپىلى
ئېگىز، پۇختا ۋە قېلىن بولغانلىقتىن، ئۇنىڭ ئۈستىگە مانجۇلار
توپ - زەمبىرەك ئېتىپ ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقانلارنى
سېپىل يېنىغا زادىلا يانداشتۇرمىغانلىقتىن، بۈزرۈك خان
تۈرنىڭ قوشۇنلىرى گۈلباغ قەلئەسىنى ئېلىشقا كۆپ
ئۇرۇنۇپ كۆرگەن بولسىمۇ، مۇشەققىتى بىكارغا كەتتى،
ھېچقانداق نەتىجە چىقارالمىدى، ئىككى تەرەپ تىرىكشىپ
قالدى.

بىرنەچچە ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، مانجۇلارنىڭ
خې دالويە دېگەن چوڭى: «بىزىلەرنى ئۆز ھالىمىز بىلەن قوي-
ساڭلار. بىز سىلەرگە زىممىمىز ① لىڭ بىلىدۈرسەك.
ھاياتىمىزغا كېيىللىك قىلساڭلار، دەرھال قەلئەنى ئېچىۋېتىپ،
سىلەرگە نەۋەلىك بىلىدۈرسەك!» دەپ ئەلچى چىقاردى. بۈزرۈك
خان تۆرە مانجۇلارنىڭ ئەلچىلىرىگە: «بولىدۇ. ئەمما شەرت شۇكى،
مانجۇلار ساقال - بۇرۇتلىرىنى چۈشۈرۈپ تاشلاپ، غۇسۇل -
تەرەت ئېلىپ، ئىسلام ئەھكاملىرىنى، مۇسۇلمانچىلىقنىڭ پەرھىز -
سۈننەتلىرىنى ئادا قىلسۇن. شۇ چاغدا، ئامانلىقىڭلار
ئاندىن تولۇق كاپالەتكە ئىگە بولالايدۇ» دەپ كەسكىن
جاۋاب بەردى.

مانجۇلارنىڭ ئەلچىلىرى بۇ جاۋابنى قەلئە قوماندانىغا
يەتكۈزگەندە، قەلئەدىكى مانجۇلار ئارىسىدا تالاش -
تارتىش يۈز بەردى. قەلئە قوماندانى خې بويۇن تەسلىم
بولۇشىنى قۇۋۋەتلىدى:

— ھازىر قەلئە ئىچىدىكى ئۈچ مىڭدىن ئارتۇق

---

① زىممى - ئۆز ئېتىقادىنى ساقلاپ قېلىپ، تەسلىم بولۇش
دېگەن مەنىدە.

چېرىك ۋە ئائىلە - تاۋايىئاتلارنىڭ ھاياتى بىلەن ئويناشمايدى.
لىق كېرەك، - دېدى ئۇ كەكە ساقىلىنى سىلاپ تۇرۇپ،
مۇشۇلارنىڭ ئامانلىقى ئۈچۈن بولسىمۇ چەنئۇلار قويغان
شەرتكە كۆنۈش كېرەك. چۈنكى، «جان بولسا جاھان، ئاش
بولسا قازان» دېگەن ماقال بار. جېنىمىزنى ساقلاپ
قالالسا، قالغىنىنى كېيىن كۆرمەيمىز! خاقانىمىز ئۆز پۇقرا-
لىرىنى ھەرگىز تاشلىۋەتمەيدۇ.

قەشقەر خان ئامبىلى جاڭ تەي: «بىز بولساق قورغان
بولدۇ، بىز ئۆلسەك قورغانمۇ ئامان قالمايدۇ» دەپ، تەسلىم
بولۇشنى رەت قىلدى ھەمدە خې دالويەنىڭ بۇزۇك خان
تۆرە بىلەن تەسلىم بولۇش ھەققىدىكى سۆلھ سۆھبىتىگە
قاتنىشىشتىن قەتئىي باش تارتتى.

شۇنداق قىلىپ، ئىككى ئوتتۇرىدىكى سۆھبەت ئۇزاققا سو-
زۇلۇپ كەتتى. بۇزۇرۇك خان تۆرە ئەمدى تاقەتسىزلىنىشكە باش-
لىدى. ئۇ سىدىقىبەگ ۋە ياقۇب قوشبېگى قاتارلىقلار
بىلەن ئۇزۇن سۆھبەتلەشكەندىن كېيىن، قورغانغا شەيخۇن قى-
لىش قارارىغا كەلدى ۋە ئىچكىرىسىدىن ماسلىشىش ئۈچۈن،
قېچىرچىلىق قاسىم قۇلۇپساز دېگەن بىرىنى قەلئە ئىچىگە
خۇپىيانە كىرگۈزۈۋەتتى.

ئەتىسى تۇن نىسپى بولغاندا، ئۇلار قورغان ئەتراپىغا
شىپاق كېلىشتى. قورغان ئەتراپىدا سۇ تولدۇرۇپ قويۇلغان
تىرەن خەندەك بار ئىدى. خەندەكتىن دەرۋازىغا ئۆتىدىغان
كۆۋرۈكمۇ مەخسۇس زەنجىر بىلەن قوۋۇق تەرەپكە كۆتۈرۈپ
قويۇلغانىدى. ھۇقۇشنىڭ ھۇۋلىشىغا ئوخشاش ئاۋازنىڭ ئاڭلىنى-
شى بىلەن تەڭ، ھېلىقى قاسىم قۇلۇپساز دېگەن كىشى ئاللىقا-
چان قەلئەنىڭ قېچىرچى دەرۋازىسىنى ئېچىپ قويغانىدى. شۇ
ئەسنادا، يىڭىتلەردىن بىرى سېپىل خەندىكىدىكى سۇنى شالاپ
لاتماي سېپىل تەرەپكە ئۆتۈۋالدى - دە، كۆۋرۈكنىڭ زەنجىرىنى

بوشىتىپ، كۆۋرۈكنى چۈشۈرۈپ بولدى.
ئابدۇللا پەنساد بىلەن مېربابا ياساۋۇل بېشى خەندەك
لېۋىگە كېلىپ تۇرۇشقانىدى. قوۋۇق ئېچىلىپ كۆۋرۈك چۈشۈشى
بىلەن تەڭ، ئۇلار قوۋۇق ئىچىگە ئات سېلىپ، قىلىچ يالىڭاچ
لاپ بېسىپ كىردى.

قاراڭغۇدا مانجۇلار دۈشمەن قايسى، ئۆزىنىڭ ئادەملىرى
قايسى، ئاجرىتالماي قالدى. ئۇلارنىڭ كۆزىگە يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان
لارنىڭ ھەممىسىلا دۈشمەن كۆرۈندى. گۈلباغقا بىرنەچچە مىڭ
كىشىلىك دۈشمەن باستۇرۇپ كىرگەن ئوخشايدۇ، دەپ
قېلىشتى مانجۇلار.

سەھەردىكى غەرق ئۈي-ئۇسسىدىن قورقۇپ ئويغانغان
يېڭىشەھەرلىكلەر تۆرەمنىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ مانجۇلارنى قوغلاپ
يۈرگەنلىكىنى تاڭ يورۇغاندا ئاندىن بايقىدى. مانجۇلاردىن نارا-
زى كىشىلەر ناھايىتى كۆپ ئىدى. ھۈنەرۋەنلەر بۇلانغان، دېھ-
قانلارنىڭ ئېتىزلىرىنى مانجۇلارنىڭ بېھىساب ئات - ئۇلاغلىرى
چەيلىسۈۋەتكەن، مانجۇلار تەرىپىدىن ۋەھشىيلەرچە ئۆلتۈرۈلگەن
جاھانگىر خوجىنىڭ تەرەپدارلىرى قاتىللاردىن قىساس ئېلىش
ئۈچۈن، كاسىپلارنى ۋە دېھقانلارنى قۇتراتقانىدى. ھاكىمىيەت
ئۆزگىرىپ، مانجۇلارغا نۇسرەت يۈزىنى تەنۈر قىلىۋالغاندىن
كېيىن، مەنسىپىدىن ئاجراپ قالغان ئىلگىرىكى بەگلەر: «مانجۇلار
خوجىلارنىڭ قاتىلى!» دەپ خۇن دەۋاسى قىلىپ چىقىشتى.
بۈزرۈك خان تۆرىنىڭ قوشۇنىنىڭ ئەتراپىغا بەش - ئالتە مىڭ
كىشىلىك قۇتۇرغان قىساسكار خالايمق قوشۇلدى. ئۇلار خان
ئامبالنىڭ ئادەملىرىنى يوشۇرۇلغان يەرلىرىدىن تېپىپ چىقى-
شاتتى. كوچىدا قېچىپ يۈرگەنلەرنىڭ ئالدىنى توسۇپ قورشىۋالاتتى.
پىچاقمۇ، پالتىمۇ، تاياقمۇ، تاشمۇ، خىشمۇ، ئىشقىلىپ، قوللى-
رىغا نېمىلا چىقسا شۇنىڭ بىلەن زالىملارنى ئۆرە - ئۆر قىلىپ،
ئۆلتۈرۈپ، يانچىپ تاشلىشاتتى. قۇتۇرغان خالايمق ئارىسىدا

يەرلىك ھاكىمىيەتلىرى ۋە نېقىپ بەگلەردىن جەبىر - زۇلۇم كۆر-
گەن ئادەملەرمۇ كۆپ ئىدى. ئۇلار بەش - ئون يىل بۇرۇنقى
قىساسلىرىنىمۇ ئەمدى مانا بۇ مانجۇلاردىن ئالماقتا ئىدى.
قەلئە ئىچىدىكى خان ئامبال تۇرىدىغان يامۇلىنىڭ ئەترا-
پىغا تۆرەنىڭ يىمىتىلىرىدىن قاراۋۇل قويۇلغان بولۇپ، ھېچ
كىمنى بۇ تەرەپكە ئۆتكۈزمەيۋاتاتتى. خې ئالويە باشچىلىقىدىكى
تەسلىمنى قوبۇل قىلغان بىر توپ مانجۇلار ۋە ئۇلارنىڭ ئائى-
لە - تاۋابىئاتلىرى ياقۇب قوشبېگى تەرىپىدىن يالاپ ئېلىپ
چىقىپ كېتىلدى.

يامۇلىنىڭ ئىچىدىكى ھويلىدىن «گۇمباڭ!» قىلغان قاتتىق
پارتلاش ساداسى چىقىپ، قاپقارا ئىس - تۈتەك ئاسمانغا تو-
رۇلۇپ - تۈرۈلۈپ كۆتۈرۈلدى.

ئەسلىدە خان ئامبال جاڭ تەي سەپىدىشى خې بويۇننىڭ
بۇزۇك خان تۆرە بىلەن سۈلھ قىلىش ئىشىغا قاتنىشىشتىن باش
تارتقاندىن كېيىن، تۆرەنىڭ قوشۇنلىرى قورغانغا باستۇرۇپ
كىرگەن كۈنى، ئۆزىنىڭ قورۇسىغا كىرىۋېلىپ، ئائىلە - تاۋا-
بىئاتلىرى ۋە چاكار - دېدەكلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئەترا-
پىغا يىغىپ، شۇ يەرگە ئالدىنلا كۆمۈپ قويۇلغان بىر ئىدىش
پورۇخنىڭ پىلتىسىگە چېكىۋاتقان ئۇزۇن غاڭزىسىدىكى ئوتنى
يېقىپ، ئۆزلىرىنى پارتىلىتىپ ئۆلتۈرۈۋالغانىدى. بايامقى
پارتلاش ئاۋازى مۇشۇنىڭدىن چىققانىدى.

كۈن چىقىۋاتقاندا، سېپىل سىرتىدا مانجۇلارنىڭ گۈلباغ
قەلئەسىگە ياردەمگە كەلگەن كىچىك بىر قوشۇنى پەيدا بولدى.
ئەمما، ئۇلار سۇ بىلەن تولدۇرۇلغان خەندەكتىن بېرىسىگە
زاددا ئۆتەلمىدى. سېپىلنىڭ قېچىرچى دەرۋازىسى، تازغۇن
دەرۋازىسى، بارىن ۋە ناچۇق دەرۋازىلىرىنىڭ ھەممىسى بۇز-
رۇك خان تۆرىنىڭ ئادەملىرى تەرىپىدىن مەھكەم ئېتىۋېتىلگەن،
خەندەكلەرنىڭ كۆۋرۈكلىرى تارتىۋېتىلگەنىدى. شەھەر ئەجدە،

ئىنتىقام ئېلىش داۋاملاشماقتا ئىدى.

نەزمە:

يىللار چەكسىز، پايانى يوق، ھايات ئۇزۇن!
جاھاندا خەلق بېشىمىزدىن ئۆتمەك ئىستەر.
قولدىن - قولغا ئۆتۈپ شاھلىق بىزگە يەتتى،
بىزدىن يەنە باشقا قولغا شۇنداق ئۆتەر.

— شەيخ سەئىدى

ئون بىرىنچى باب

ھەفتەئىي مۇھەممەدان ①

مىلادى 1865 - يىلى 12 - ئاي.

بازار كۈنى قەشقەردىكى ئەنجان رەستىسىدە ئادەم ناھا-
يەتى كۆپ ئىدى. بىر توپ ئەنجانلىق نەۋكەرلەر كۈن نۇرسدا
يەتتە خىل رەڭ بىلەن تاۋلىنىپ جۇلالىنىۋاتقان قەشقەر خان
ئەتلىسىگە خېرىدار بولۇپ قېلىشتى. ئۇلار ئىچىگە تىك ياقى-
لىق كۆڭلەك، تېشىغا سەقەرلەت تون كىيگەن سېمىز سودىگەرگە
تۆت كىيىملىك خان ئەتلەش ئۆلچەپ بېرىشنى بۇيرۇشتى.

سودىگەر ياغاچ گەزنى قولىغا ئالدى - دە، ئەنجانلىق
نەۋكەرلەرگە مەسخىرە بىلەن كۆز يۈگۈرتۈپ:

— ئاۋۋال پۇلۇڭنى كۆرسەت، - دېدى، - ئاقىچاڭ قانداق
تەڭگە؟

چوڭ قالپاق كىيگەن بىر يىگىت كۆن قاپچۇقىدىن ئۈچ -
تۆتچە كۈمۈش تەڭگە ئېلىپ سودىگەرگە بەردى.

① ھەفتەئىي مۇھەممەدان — يەتتە مۇھەممەتنىڭ مازىرى، دېگەن
مەنىدە. بۇ جاي يەكەن ناھىيە بازىرىنىڭ ئەتراپىدا بولۇپ، ھازىر
«بىرىنچى مازىرى» دەپ ئاتىلىدۇ.

سودىگەر قولىدىكى بىز مىسقاللىق شەرتى ئاق تەڭكىنى كۆرۈپ، خۇددى ئۇششۇك تەڭكەن پىلەكتەك سالپايدى - دە، پۇلنى دەرھال ئىگىسىگە قايتۇردى.

بېلىگە خەنجەر ۋە قىلىچ ئاسقان بەستلىك ئەنجانلىق باش نەۋكەر ئاۋۋال ئالغىنىدىكى كۈمۈش تەڭگىلەرگە، كېيىن سودىگەرگە تەئەججۈپ نەزەرى بىلەن تىكىلدى:

— نېمە بولدى ئاخۇن؟ مۇنۇ پۇلدا نېمە ئىللەت بار؟
— بۇ ئىككى يېرىم مىسقال ھېسابىدا خەجلىنىدىغان تەڭگە، مەن ئالمايمەن!

— نېمە ئۈچۈن ئالمايسىز، ئاخۇن؟ نېمە ئۈچۈن؟ — تىت - تىت بولۇپ سورىدى ئەنجانلىق باش نەۋكەر.

— پۇلۇڭنىڭ سالىمىقى توشمايدۇ، ئالسام زىيان تارتىمەن.
— بۇ شەرتى ئاق كۈمۈش تەڭگە ئىدىغۇ؟ نېمىشقا ئالمايسىز ئاخۇن؟

ئۇنىڭ بۇ سوئالىغا بىر چەتتە تۇرۇپ تاماشا كۆرۈۋاتقان قەشقەرلىق ئۆكتەم بىر يىگىت جاۋاب بەردى:
— ئەنجانلىقلارنىڭ پۇلى جا!

— جا؟ — دەپ ئەنجانلىق باش نەۋكەر ھېلىنقى ئۆكتەم يىگىتكە ئېتىلدى. ئەمما، ئۇ يىگىت ئۆزىنى بازارغا لىق تولغان خالايقىنىڭ ئارىسىغا ئاتتى. شۇ چاغدا دۇكانلار ئارىسىدىن كىم-دۇر بىرى ئەنجانلىق باش نەۋكەرگە تاش ئاتتى ۋە:

— ئەنجانلىق، كەت يۇرتۇڭغا! — دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى. كۆزلىرىدىن ئوت چاقناۋاتقان ئىككىنچى ئەنجانلىق نەۋكەر ھېلىقى سودىگەردىن تەھدىت بىلەن سوزۇپ سورىدى:

— ئاخۇن! بىزنىڭ پۇلى ئالمايسىز - ھە؟
سودىگەر ئۇمدى ئۇنىڭ غەزىپىدىن قورققانىدى. شۇڭا، مۇلايىملىشىپ سۆزلەشكە باشلىدى:

— مېھمان، بىز كونا پۇلدا سودا قىلىپ كېلىۋاتىمىز.

— كونا پۇل؟ ئاخۇن! سىزگە مانجۇلارنىڭ پۇلى كېرەكمۇ؟
 قەشقەر بازىرىدا ھەقىقەتەن مانجۇلار چىقارغان بىر مىس
 قاللىق تەڭگىلەر ياخشى ئۆتەتتى. چۈنكى، بۇ تەڭگىلەرنىڭ
 ساللىقى ئېغىرراق، دېمەك، قىممىتىمۇ يۇقىرىراق ئىدى. ياقۇب
 يەڭ كۈندىن — كۈنگە ئېشىپ بېرىۋاتقان مالىيە چىقىمىنى قامداش
 ئۈچۈن، بىر مىسقاللىق كونا كۆمۈش تەڭگىگە ئوخشاش بىر مىس
 قاللىق نەڭگە سوقتۇرۇپ، ئىككى يېرىم مىسقال ھېسابىدا خەج
 لەشنى جاكارلىغانىدى. ئەمما، كىشىلەر يەنىلا مانجۇلارنىڭ بىر
 مىسقاللىق تەڭگىسىنى خەجلىشەتتى. شۇڭا، ئالتە شەھەر ئەتراپ
 لىرىدا شۇ چاغلاردا مانجۇلار چىقارغان بىر مىسقاللىق تەڭگە
 لىرنىڭ خېرىندارى ياقۇببەگ چىقارغان ئىككى يېرىم مىسقاللىق
 تەڭگىلەرگە قارىغاندا كۆپرەك ئىدى. ئەمما، غەزەپلىنىپ تۇر-
 غان ئەنجانلىق باش نەۋكەرگە سودىگەر بۇنى ئوچۇق ئېيتىمىدى.
 — مانجۇلار يوق بولدى! بىز سىز ئاخۇنلار ئۈچۈن ئۇلار-
 نى يوقىتىپ بەردۇق! — دېدى ئەنجانلىق باش نەۋكەر.

شۇ چاغدا كىمدۇر بىرى:

— مانجۇلارنى بىز ئۆزىمىز يوقاتتۇق، سەن تەييارغا ھەييار
 بىۋىلدۇڭ! بازارنى بىكار قىل، ئەنجانلىق! — دېدى — دە، دۇكان
 ئالدىدا تۇرغان ئەنجانلىق نەۋكەرلەرگە چالما ئاتتى. چالما
 ئۇلارنىڭ باشلىرىغا تېگىپ، ئۇۋىلىپ چۈشۈپ، تۈزەنلىرى يۈز-
 لىرىگە چېچىلدى. خالايق ئارىسىدىن ئاللىكىمىلەرنىڭ كۈلگىنى
 ئاڭلاندى. ئەنجانلىق باش نەۋكەر قىلىچىنى قىنىدىن شارتىدە
 سۇغۇرۇۋالدى — دە، چالما ئاتقان ھېلىقى ئادەمنى قاراشتۇر-
 دى. ئەمما تاپالمىدى. كېيىن يەنە سېمىز سودىگەرگە يۈزلەندى.
 سۆزىنىڭ ئاخىرقى بوغۇمىنى سوزۇپ سورىدى:

— ياقۇببەگنىڭ پۇلىنى ئالمايسىز ئاخۇن!؟

سودىگەر ئۇنىڭ قولىدىكى قىلىچىدىن قورقۇپ تىمىرەپ

كېتىۋاتتى:

— مەن ئالسام، زىيان تارتىمەن...

ئەنجانلىق باش نەۋكەر يەنە بىر قېتىم؛
— ئالمايسىزمۇ؟ — دەپ سوزۇپ سورىدى — دە،
كېيىن ئەتراپتىن ھەدەپ ئېتىلىۋاتقان، باش — كۆزلىرىگە تېپ
گىپ يېرىپ تاشلىغان تاش ۋە چالمىلارنىڭ ئەلىمىنىمۇ بىراقلا
ھېلىقى سودىگەردىن ئېلىپ، ئۇنىڭ كەڭ يەلكىسىگە بارلىق
كۈچى بىلەن قىلىچ ئۇردى. ئۆتكۈر قىلىچ سودىگەرنىڭ گۆش
لۈك يەلكىسىنى بوينىنىڭ ئالدىدىن تاكى كىندىكىگىچە توغراپ
كېسىپ چۈشتى. شۇ چاغدا، يەنە بىر ئەنجانلىق نەۋكەرمۇ قىلىپ
چىنى يالىڭاچلىدى — دە، بىر زەربە بىلەن زوڭزىيىپ قالغان
سودىگەرنىڭ بېشىنى تىنىدىن جۇدا قىلدى. سېمىز سودى
گەرنىڭ باشسىز بوينىدىن شارلىداپ ئېقىۋاتقان قان پۈتۈن
دۇكاندىكى ئەتلەسلەر ۋە يىپەك رەختلەرگە چاچرىدى.
بۇنى كۆرگەن ئادەملەر قىيا — چىيا قىلىشىپ، ۋەھىمە
ئىچىدە قېچىشقا باشلىدى.....

x x

كېيىنكى چاغلاردا، ياقۇببەگنىڭ ئەڭ زور ئارزۇسى — كۆ-
چادىكى راشىدىن خان بىلەن خوتەندىكى ھاجى پادىشاھ ئۈس-
تىندىن ئۈزۈل — كېسىل غەلبە قىلىپ، يەتتە شەھەر تەۋەسىدە،
ھەتتا پۈتۈن پەرغانە، ياق، پۈتۈن تۈركىستان تەۋەسىدە
«بىر دۆلەت» بولۇپ، يېگانە يۇرت سوزاش بولۇپ قالغانىدى.
«بىر غىلاپقا ئىككى قىلىچ سىغمايدۇ. پۈتۈن يەتتە شەھەرگە
ياكى مەن بەدۆلەت بولۇشۇم كېرەك. ياكى تۆرەم!» ياقۇببەگ شۇ
پىكىر ئاساسىدا، بۈزرۈك خان تۆرىنى ئوتتۇرىدىن ئىرغىتىپ
تاشلاشنىڭ كويىدا ئۇزۇندىن بۇيان مەشغۇل ئىدى. بۇنى ئىشقا
ئاشۇرۇش ئۈچۈن، ئاستىرتتىن بىر — بىرلەپ ھەرىكەت قىلماقتا
ئىدى. ئۇ ئىشنى ھەممىدىن ئاۋۋال تۆرەم بىلەن سېدىقبەگنىڭ

ئارىسىغا سوغۇقچىلىق سېلىشتىن باشلىدى. «تۆرەم سىدىقئىبەگىنى قوغلىۋېتىش ئۈچۈن، بەدەخشاندىن قوشۇن كەلتۈردى. بۇ تېخى ئەسكەرلەرنىڭ بېشى ئارقىدىن نەچچە مىڭ لەشكەر كېلىدۇ...» دەپ سۆز تارقىتى ئۇ.

ئەسلىدە، كۇچالىق خوجىلار بىرىنچى قېتىم ياقۇببەگ بىلەن سوقۇشۇپ يەكەننى ئۇنىڭغا تارتقۇزۇپ قويۇپ قاچقاندىن كېيىن، شۇ چاغلاردا ئاقسۇ ھاكىمى بولۇپ تۇرۇۋاتقان جامالىدىن خوجىنىڭ ھىممەت ۋە قەھرىمانلىقى قايىناپ - تېشىپ، غەيرىتى جۇش ئۇرۇپ، ئولتۇرالمىي قالغانىدى: «ئۆزۈم بېرىپ، يەكەن بىلەن قەشقەرنى پەتە قىلىمىسام ھېساب ئەمەس. ياقۇببەگ دېگەن ئەنجانلىقنى تىرىك تۇتۇپ، بېشىغا ئىنسان كۆرمىگەن خارلىقلارنى سېلىپ، ئۇنى ئېتىمنى يېتىلەيدىغان مىراخور قىلىمىسام، قارى بالا بولماي كېتەي!» دەپ قەسەم ئىچىپ، ئاسمانغا تېپىپ، جاھانغا پاتماي كەتكەنىدى ئۇ. ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى بىر توپ خۇشامەتچىلىرى: «ۋاي شۇنداق بولمام دىغان! يۇرتىدىن تانغان ئاشۇ يالاڭمۇش ئەنجانلىقنىڭ قولىدىن نېمە كەلسۇن!» دەپ، ئۇنىڭغا ھەددىدىن زىيادە خۇشامەت قىلىشىپ، ئۇنىڭ دىمىقىدىكى مەمەنلىك تۈتۈنىنى تېخىمۇ ئۇلغايتىۋەتكەنىدى. ئۇ ئۆزىنى چاغلىماي، قوشۇنىنى باشلاپ، ھەيۋەت - ھەشىمەت بىلەن قەشقەر تەرەپكە ئاتلاندى. شۇ چاغدا، بەدەخشان تەرەپتىكى گۇلابىنىڭ ھاكىمى ھەمراخان دېگەن بىر باھادىر ئۈچ يۈزدەك بەدەخشانلىق زەبەردەست پالۋان ئەسكەرلەرنى قورال - ياراقلرى بىلەن ئېلىپ، ئۇنىڭغا ياردەمگە كەلگەنىدى. جامالىدىن خوجا: «بىزگە ياقا يۇرتىنىڭ ئادەملىرى كېرەك ئەمەس» دەپ، ئۇلارنى قوبۇل قىلماي قويدى. ئائىلاج، بۇ بەدەخشانلىق نا ئۈمىد بولۇپ قايتىپ بېرىپ، بۈزۈرۈك خان تۆرەمگە قوشۇلۇپ كەتتى. ياقۇببەگ مۇشۇ بەدەخشانلىقلاردىن تۆرەم بىلەن سىدىقئىبەگنىڭ ئارىسىنى بۇزۇش ئۈچۈن

پايدىلاندى. تۆرەم بىلەن سىدىقبەگنىڭ ئارىسىدىكى سوغۇقچىلىق ياقۇببەگنىڭ ھىيلىسى بىلەن مانا مۇشۇنداق ۋۇجۇدقا كەلگەندى. «سىدىقبەگنى تۆرەمنىڭ يېنىدىن نېرى قىلغاندىلا، تۆرەمنىڭ كارى ئاسان بولىدۇ» دەپ ئويلايتتى ئۇ. شۇڭا، بۇ ئىشنىڭ ئاستىغا پىلتە قويۇپ، ئۇنى خۇسۇمەت ئوتىدا ياندۇرۇپ، نىزاھ پىلىكىنى ئوت ئالدىرماقچى بولدى. مۇبادا بۇ پىلتە ئوت ئېلىپ كەتسە، ئۇ كۈتكەن مەقسىتىگە يېتەلمەيتتى. ئەمەلىيەتتەمۇ شۇنداق بولدى.

بۇزۇك خان تۆرىنى ياقلايدىغان گىشىلەر بۇ سىتىردىن ۋاقىپ بولۇپ، تۆرەمگە كۆيۈنۈپ:

— تۆرەم، ئەنجانلىققا ئىشەنمەڭ! بۇ ئەنجانلىقلار سىزنى ئوڭدا قويدۇ، دېيىشكەنسىدى، ئەنجانلىقلار ئۆزىڭىزگە گەسادىق بولسۇن دېيىڭىز، سىدىقبەگنى يېنىڭىزدىن نېرى قىلىڭ. سىدىقبەگنى يېنىڭىزدا تۇتقانلىقىڭىز، قىلىچىڭىز دەستىسىنى قوللىڭىزدا تۇتقانلىقىڭىز بولىدۇ! چۈنكى، ئەرەكنىڭ كەمبىرىدىكى شەمشەر قىنىدا تۇرۇپمۇ كۈچ بېغىشلايدۇ!

ئەمما، تۆرەم بۇ نەسەتلىرىنى زادىلا ئاڭلىمىدى. قەشقەرلىقلەرنىڭ نەسەتلىرى خوجىلارغا ئىخلاس ئەزەلدىن كۈچلۈك بولغاچقا، سىدىقبەگ شۇنچىۋالا كەڭ قەشقەرگە سىغىمىدى. ئاخىرى، «تۆرەملىر كەلدى، ئەمدى قىپچاقلارنى شەھەردىن قوغلاپ چىقىرايلى!» دېگەن چۇقان — سادالار ئىچىدە، بىرمۇنچە باشباشتاق ئالامان شەھەردىكى قىرغىز — قىپچاق قېرىنداشلىرىنى تاياق — توقماق بىلەن ئۇرۇپ قوغلىغىلى تۇردى. قىرغىز — قىپچاقلار قېچىشقا باشلىدى. تۆرەمنىڭ بۇ ئىشلار بىلەن كارى بولمىدى. ياقۇببەگ بولسا، ئوت ئۈستىگە ياغ چېچىپ، نىزاھ ئوتىسىنى تېخىمۇ ئۇلغايىتۋەتتى. ئاخىرى، سىدىقبەگمۇ قەشقەردە تۇرالماي، ئۆز ئادەملىرىنى ئېلىپ، سەھراغا چېكىنىپ، يۇرتى بارلىقىغا بېرىۋالدى.

ياقۇببەگ ئۇنى بارىندىمۇ تىنچ ياتقىلى قويمىدى، چۈنكى ئۇ: «ناۋادا بىر كۈنلىرى تۆرەم بىلەن ئارىمىزغا سوغۇقچىلىق چۈشۈپ قالسا، بۇ ئىككىمى ئىتتىپاقلىشىپ يەنە بىرلىشىۋالىدۇ، ئۇ چاغدا مەن ھەم ئىچىدىن، ھەم تېشىدىن بولۇپ، ئىككى تاشنىڭ ئارىسىدا قالسىمەن» دەپ ئەندىشە قىلاتتى. شۇڭا، بۇنداق ئاقىۋەتنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، ئالدامچىلىق قىلىپ، سىدىق بەگنى يەنە تۇزاققا دەسسەتمەكچى بولدى.

سىدىقبەگ ئۆزىمۇ قارا تۈرك ئادەم ئىدى. شۇڭا، ياقۇببەگنىڭ قۇرئان تۇتۇپ تۇتۇپ: «كۆڭلىمىزدىكى ئاداۋەتنى چىقىرىپ تاشلايلى! دوستلۇق كەمىرىنى مەھكەم باغلاپ، بىر - بىرىمىزگە زىيان - زەخمەت قىلىشمايلى!» دەپ ئىچكەن قەسىمىگە ئىشىنىپ قالدى. يېڭىسار ئېلىنغاندىن كېيىن، ئۇ ياقۇببەگكە ئىشىنىپ يەنە قايتىپ كەلگەنلىكىگە پۇشايمان قىلدى. ئەمما، ئىش كېچىككەن ئىدى! ئۇ دەرھال ئەسكەرلىرىنى ئېلىپ يېڭىساردىن قەشقەرگە قايتىپ كەلدى - دە، قورغاننى مەھكەم تاقاپ بېكىتىۋالدى. ياقۇببەگمۇ ئۇنى تىرىك قولغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن، قورغانغا دەرھال ھۇجۇم قىلماي مۇھاسىرىگە ئېلىپ، پۇرسەت كۈتۈپ ياتتى. ئاخىرى، سىدىقبەگنىڭ سەۋر قىلىشقا مەللىرى قالمىدى، بىر كېچىدىلا قورغاننى تاشلاپ قاچتى. ياقۇببەگنىڭ ئادەملىرى ئۇنىڭ كەينىدىن قوغلاپ بېرىپ، سېرىققولنىڭ ئايدىكى قوتاز قۇيرۇق دېگەن يەردە ئۇنىڭغا يېتىشىۋالدى. سىدىقبەگ قاتتىق قارشىلىق كۆرسەتكەن بولسىمۇ، ئەمما، ئىتىغا ئوق تېگىپ يىقىلدى - دە، ئۆزى ئەسىرگە چۈشۈپ قالدى. ياقۇببەگ ئۇنى بۇزۇك خان تۆرنىڭ ئالدىدىلا سوراق قىلىپ، پۈتۈن توقا - لەنەتنى ئۇنىڭ گەدىنىگە ئارتتى - دە، ئاندىن ئۇنى بوغۇپ ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇق چۈشۈردى. بۇ ئىش مىلادى 1865 - يىلى 11 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرى يۈز بەرگەن ئىدى. كېيىنكى چاغلاردا، قەشقەر ئۆلىمالىرىنىڭ بىر يىغىنىدا، موللا مۇھەم

مەتيار خەلىپىتىم سىدىقەگە پاچىئەسىنى ئەسلەپ، سۈرۈن ئەھلىمگە مۇنداق ھېكايەنى سۆزلەپ بەرگەنىدى:

بىر ئورمانلىقتا ئېگىزلىكتە ھەممە دەرەخلەردىن بېشى ئۈستۈن، چوڭلۇقتا بارلىق دەرەخلەردىن كاتتا، سايىسى ھەممىدىن ياخشى بىر چىنار بار ئىكەن. بۇ چىنارنىڭ تۈۋىدە بىر چاشقان ئۇۋا تۇتقان ئىكەن. ئۇ ھىيلىگەر، پەھلىك ۋە ھوشيار بولۇپ، بىر پىكىر يۈرگۈزۈش بىلەن مۈشكۈل چىكىشلەرنى قىيىن يېشىۋېتەلەيدىغان چاشقان ئىكەن. ئۇنىڭغا يېقىن بىر جايدا بىر مۈشۈكىمۇ ئۇۋا تۇتقان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئۇۋىسى بار جايغا ئۈۋە چىلار ناھايىتى كۆپ كېلىدىكەن ۋە تۇزاق قويىدىكەن. بىر كۈنى، بىر ئوۋچى نەقى ئاشۇ دەرەخ تۈۋىگە تۇزاق بېسىپتۇ ۋە بىر پارچە گۆشنى بۇ تۇزاققا بېكىتىپ قويۇپتۇ. ھېلىقى مۈشۈك نەپسىنىڭ كەينىگە كىرىپ، تۇزاقنى غاپىل بولۇپ قېلىپ، گۆشنى چىشلەپ تارتىشى بىلەن تەڭلا، تۇزاققا چۈشۈپ قاپتۇ. دەل شۇ چاغدا، چاشقان ئۇزۇق ئىزدەپ تۈشۈكتىن چىققانىكەن. ئۇ، تۇيۇقسىز تۇزاقتىكى مۈشۈكنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۇ خاتىرجەم بولۇپ ماڭاي دېيىشىگە، بىر تەرەپتە ماراپ ياتقان بىر مولۇننى كۆرۈپ قاپتۇ. بىسەرەمجان بولۇپ ئۈستىگە قارىسا، بىر قاغا دەرەخنىڭ شېخىدا ئولتۇرۇپ، ئۇنى ئالماقچى بولۇپ تىكەلىپ قاراپ تۇرغانىكەن. چاشقان ئىزتىراپقا چۈشۈپ قاپتۇ. «ئەگەر ئالدىمغا ماڭسام، — دەپ ئويلاپتۇ ئۇ، — مېنى مۈشۈك تۇتۇۋالدىمۇ. كەينىمگە يانسام، مولۇننىڭ چاڭگىلىغا چۈشمەن، ئۆز ئورنىمدا تۇرۇۋەرسەم، قاغا كېلىپ ئالىدۇ. بۇ بالالاردىن ئۆزۈمنى قانداق ھىيلە بىلەن قۇتۇلدۇراي؟ ھازىر ماڭا ھەممە بالالارنىڭ ئىشىكى ئوچۇق ۋە ھەممە قۇتۇلۇش ئىشىكىلىرى تاقاقلىق تۇرۇپتۇ. بۇنداق چاغدا، ماڭا ئەقىلنىڭ سايىسىدىن ياخشىراق پاناھ، دانىشمەنلىكتىن شەپقەتلىكەرەك ياردەمچى يوق. ھازىر ماڭا لايىق تەدبىر شۇكى، مۈشۈك بىلەن

سۈلە قىلىنىشىم زۆرۈر، چۈنكى ئۇ تۇراقتا، ھازىر ئۇ ماڭا موھتاج. ئۇنىڭ بىلەن ئىتتىپاق بولسام، باشقا دۈشمەنلىرىم تەمەدىن ئۈمىد ئۈزىدۇ.»

— ئەي مۈشۈك، دەپتۇ چاشقان، — مەن ھەمىشە ساڭا غەم يەتكىنىنى كۆرسەم خۇشال بولار ئىدىم ھەمدە ھەمىشە ساڭا زەرەر يەتسە ئىكەن دېگەن ئارزۇدا يۈرەتتىم، لېكىن بۇ گۈن مەنمۇ خۇددى سەندەكلا بالاغا مۇپتىلا بولۇپ قالدىم. شۇڭا، ساڭا دوستلۇق قولىنى سۇنماقچى بولىدۇم. شۇنداق قىلىپ، ئىككىلىمىزلا بۇ بالالاردىن قۇتۇلۇپ كېتەلەيمىز. سۆزۈم نىڭ راستلىقى ئۈچۈن ئاۋۋ ماراپ تۇرغان مولۇن بىلەن دەرەخ ئۈستىدە مېنى قەستلەپ ئولتۇرغان قاغا گۇۋاھ بولىدۇ. مۇبادا سەن مېنى پاناھلىغۇغا ئالساڭ، ئۇ ئىككى دۈشمەن نا ئۈمىد بولىدۇ، مەنمۇ سېنىڭ بەندىلىرىڭنى قىيمەن.

— قارىغاندا، مەندىن ۋەھىمە قىلىدىغان ئوخشايسەن، — دەپتۇ مۈشۈك، — مەن ساڭا زەرەر يەتكۈزمەسلىكىگە ۋەدە بېرىمەن. ئارىمىزدا گەرچە كونا ئاداۋەت ۋە خۇسۇمەت بار بولغان بولسىمۇ، ئەمدى يېڭى ئىخلاس پەيدا بولۇشى بىلەن، ئۇلارمۇ پۈتۈنلەي يۇيۇلۇپ كېتىدۇ. سەن تۇزاقنىڭ يېمىنى خاتىرجەم قىيىۋەر.

— دوستلار ئىككى خىل بولىدۇ، — دەپتۇ چاشقان بەندى يېمىلىرىنى ئالدىرماي قىيىۋېتىپ، — بىسىر خىلى بىر كىمگە مۇھەببەت قويسا پۈتۈن ئىخلاسى بىلەن قويىدىغانلار. بۇنداق لاردا قىلچىمۇ غەرەز، زىيا ۋە تەمە بولمايدۇ؛ دوستلارنىڭ ئىككىنچى خىلى زۆرۈر تېپەتتىن ياكى ئەمە، ياكى غەرەز بىلەن دوستلۇق قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، زېرەك كىشىلەر ئىختىيار تىز-گىنىنى ئۇلارنىڭ قولىغا بىر يولىلا بېرىۋەتمەسلىكى كېرەك. ۋاقتى كەلمىگۈچە، ئۇلارنىڭ ئىشىنى تامامغا يەتكۈزمەسلىك كېرەك. مۇشۇنداق قىلغاندىلا ھەم ۋاپادارلىق سۈپىتى بىلەن

نامى چىقىدۇ، ھەم ئەقىللىقلىقى بىلەن مەشھۇر بولىدۇ. مەنىمۇ شۇنداق قىلاي دەيمەن. ھەم سېنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن بەرگەن ۋەدەمنى ئورۇندىماي قويمايمەن، ھەم ئۆزۈمنى سەندىن ئېھتىيات بىلەن ساقلىمىساممۇ بولمايدۇ. سېنىڭ پاناھىڭدا ئۇ ئىككى دۈشمەندىن قۇتۇلىمەن. لېكىن، ئۇلارغا قارىغاندىمۇ يەنە سەندىن بەكرەك خەۋپسىزەيمەن.

چاشقان بۇ سۆزلەرنى دەپ تۇرۇپتىكەن، ئوۋچى پەيدا بولۇپتۇ. ئۇنى كۆرگەن مۈشۈك ھوشىدىن كېتىپتۇ.

— مانا ئۆز ئەھدىمدىن چىقىدىغان پەيت ئەمدى كەلدى، — دەپتۇ چاشقان ۋە دەرھال قىلتاقنىڭ قالغان يىپىلىرىنىمۇ قىرقىپتۇ. قىلتاقتىن قۇتۇلغان مۈشۈك چاشقانغا قارىغۇ. دەكمۇ بولماي، قېچىپلا چىنارنىڭ ئۈستىگە چىقىۋاپتۇ. چاشقان ھەممە بالالاردىن خالاسلىق تېپىپ، ئۈۋىسىغا كىرىپ كېتىپتۇ.

— ئەقىللىق ۋە تەدبىرلىك بىر ئادەمگە بۇ ھېكايىنىڭ پايدىسى شۇكى، — دېگەنىدى موللا مۇھەممەتتار خەلىپىتىم، — سۈلھ قىلىدىغان چاغدا، دۈشمەن بىلەنمۇ دوست بولۇپ، ھاجەتنى راۋا قىلماق كېرەك. كۆزلەنگەن مەقسەتكە ئېرىشكەن ھامان، ئېھتىياتنىمۇ ئۇنتۇپ قالماسلىق لازىم. قايسىدۇر بىر دانى: «دۈشمەنلىرىمنى ئۆزۈم ئەپلەيمەن، مېنى دوستلىرىمدىن ئاسرىغاي سەن خۇدايم...» دېگەنىكەن. يۇقىرىقى چاشقان بىلەن مۈشۈك نىڭ ھېكايىسىدە بىر ئىپرەت بار. بۇ ئىپرەتنى نەزەردە تۇتىمىغان ئادەم سىدىقەگەك غاپىللىقنىڭ قۇربانى بولۇپ كېتىدۇ...

×

×

ياقۇببەگ سىدىقەگەنى يىغىشتۇرۇپ بولۇشىغا، ئىسھاق خوجىنىڭ كۇچادىن لەشكەر تارتىپ كېلىپ يەكەن شەھىرىنى بېسىۋالغانلىق خەۋىرى ئاڭلاندى يەكەن قولدىن كەتسە، چەنۇبتا

خوتەننى تارتىۋېلىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شەرقتە بولسا، مارالبېشىنى تۇتۇپ تۇرماق تېخىمۇ قىيىنلىشىشى، بۇ ئىش ياقۇببەگ ئۈچۈن كانىيىغا قىلتىرىق تۈرۈپ قالغاندەك بىر ئىش بولدى. ئۇ دەرھال يىگىت ۋە سەرۋازلىرىنىڭ سانىنى خەتلەپ تىزىمغا ئولتۇرغۇزدى. ئون ئىككى مىڭ ئاتلىق يىگىت ۋە ئۈچ مىڭ پىيادە سەرۋاز دەپتەرگە چۈشتى.

ياقۇببەگ جامەدار داداھانى ئۈچ مىڭ سەرۋازغا ئەمىر لەشكەر قىلىپ، ئۇنىڭغا توپ - زەمبىرەك، تۇغ - ئەلەم، سو- تۇق - بايراق، دەھۇل - دۇمباق بېرىپ، قول ئاستىغا سەككىز پەنسادنى تەيىنلەپ بەردى؛ يەنە مىرزا ئەھمەت قوشبېگىنى ئەمىر لەشكەر قىلىپ، سەككىز پەنسادنى ياردەمچى قىلىپ، ئۇنىڭغا ئۈچ مىڭ يىگىتنى تەقسىم قىلدى ۋە تۇغ - ئەلەم، دەھۇل - دۇمباق قاتارلىقلارنى ئىلتىپات قىلدى؛ ئۆمەرقۇل باتۇر بېشىنى ئەمىر لەشكەر قىلىپ، سەككىز پەنسادنى تەيىنلەپ، ئۈچ مىڭ يىگىت، تۇغ - ئەلەم، دەھۇل - دۇمباق بىلەن مېھرىبانلىق كۆرسىدى. ئۇنىڭغا مۇبارەك يارلىق بىلەن ئالاھىدە ئورۇن بەردى؛ غازى پەنسادنى ئەمىر لەشكەر قىلىپ، ئۇنىڭغا سەككىز پەنساد بىلەن ئۈچ مىڭ يىگىتنى ئايرىپ بەردى؛ ياقۇببەگ ئۆزىگە ئابدۇللا پەنساد باشلىق سەككىز پەنساد، ياساۋۇل، مەھرەم ۋە ئۈچ مىڭ يىگىتنى خاس قالدۇرۇپ، ئۇلارغا كاتتا تۇغ تاپشۇردى. مىرزا ئەھمەت قوشبېگىنى چاپاۋۇل قىلىپ، ئۇنى يىگىتلىرى بىلەن يەكەننى قورشاشقا ماڭغۇزدى. قالغان ئەمىر لەشكەرلەرنى قىل قۇيرۇق قىلىپ كەينى - كەينىدىن ماڭدۇرۇپ، ئەڭ ئاخىرىدا، بارگاھ قوشۇنى باشلاپ ئۆزى يولغا چىقتى.

شۇبۇرغان چىقىپ، قار ئۇچقۇنلاپ تۇرغان تۇتۇق بىر كۈندە، ياقۇببەگنىڭ بارگاھ قوشۇنى كورۋاتتا ① چۈشكۈن قىلىدى.

بۇنىڭدىن سەل ئىلگىرىلا، ئىسھاق خوجا يەكەنگە كەلگەن دە، ياقۇببەگ ئۆزىنىڭ يەنە بىر زور غەلبىگە ئېرىشىدىغانلىقىغا مۇتلەق ئىشەنگەنىدى. چۈنكى، ئۇ تاپشۇرۇۋالغان ئېنىق مەلۇماتلارغا قارىغاندا، ئىسھاق خوجا يەكەنگە ئاران ئۈچ مىڭدەكلا قوشۇن باشلاپ كەلگەنىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، راشىدىن خوجا قۇمۇل، تۇرپان، كورلا ئەتراپلىرىدىن ئىسھاق خوجىغا ئەگىشىپ كەلگەن لەشكەرلەرنى كۇچادا قالدۇرۇپ، ئۇنى ئازراقلا ئادەم بىلەن يەكەنگە يولغا سالغانىدى، ئۇنىڭغا ھەتتا ئاقسۇدىنمۇ چىرىك قوشۇپ بەرمىگەنىدى. گەرچە، ھامىدىن خوجىنى ئىسكەر باشلاپ ئىسھاق خوجا بىلەن بىللە بارىدۇ دەپ يارلىق چۈشۈرگەن بولسىمۇ، ھامىدىن خوجا نېمىشقىدۇر كەلمىگەنىدى. دېمەك، راشىدىن خوجىنىڭ نىيەت - ئىقبالىنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئۇنىڭ ۋە-جۇدىدا ئەسلىدىنلا بار بولغان ھەسەتخورلۇق سەۋەبىچى بولغانىدى. چۈنكى، ئۇلۇغ - ئۇشاقلارنىڭ ئاغزىدا، ھەتتا ھەممە شەھەر-لەردە ئىسھاق خوجىنىڭ نامى شۆھرەت تېپىپ، ھەممە لەشكەر ۋە پۇقرالار ئىسھاق خوجا تەرەپكە مايىل بولۇشقانىدى. ئىسھاق خوجا قانداق شەھەرگە قەدەم قويسا، شۇ جايدا زەپەر ئىشىكى ئېچىلىپ غەلبىگە ئېرىشىپ تۇرغاچقا، راشىدىن خوجا يەكەن بىلەن قەشقەرنى باھانە قىلىپ، ئۇنى لەشكەرلىرى، قورال - ياراقلارنى ۋە سۆلەت - شەۋكەتلىرىدىن ئايرىماقچى بولغانىدى. «پازىل ۋەلىيىلەر

① كورۋات — يەكەن بىلەن يېڭىسارنىڭ ئارىلىقىدىكى بىر يۇرتنىڭ نامى.

ئۆز ئىزدىنىشى بىلەن، ئېسىللىكنى بەزىلەت قىلىشى كېرەك. دېگەندى ياقۇببەگ راشىدىن خوجىنىڭ بۇ قىلىقىنى ئاڭلاپ، بەدئېسىل ۋە جاھىل بولماسلىقى كېرەك. ھاكىمىيەت ئىزگىنىشى ئۆز قولىدا تۇتقانلار بۇنداق مەجەزگە گىرىپتار بولۇپ قالسا، دىيائەت بايىدىن چەتلىپ قالىدۇ - دە، ھەرقانداق ئەيىب ۋە ھەرقانداق يامان قىلىقلارنى سادىر قىلىۋېرىدۇ. دەرۋەقە، بەدئېسىل كىشىلەر كۆپىنچە ھاللاردا دەسلەپتە ياخشى سۈپەتلەر بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. لېكىن، ئاخىرىدا ئۇ ياخشى خۇلىقىدىن يېنىۋېلىپ، يامان خىسلەتكە يۈزلىنىدۇ، كىشىلەرنىڭ ئىقتىدارىنى بەربات قىلىۋېتىدۇ!»

سوغۇقتا، يىراق يوللارنى بېسىپ، ھېرىپ - ئېچىپ ئاران كەلگەن لەشكەرلەرگە ئىسسىقلىق جايىدا كۈچ توپلاپ، پۇرسەت كۈتۈپ ياتقان لەشكەرلەر ھۇجۇم قىلسا، غالىب چىقىدىغانلىقى ياقۇببەگكە ئېنىق ئىدى.

× ×

ئىسھاق خوجا توختى مۇھەممەت باتۇر، ئىبراھىم باتۇر-لارنى باش قىلىپ، جەمئىي ئىككى مىڭدەك لەشكەرنى يەكەن تەرەپكە چاپاۋۇل قىلىپ يولغا سالغاندىن كېيىن، ئەتىسى ئۆزىگە قاراشلىق بىرەر مىڭدەك مەھرەم، داداخاھ ۋە باتۇرلارنى باشلاپ قىل قۇيرۇق بولۇپ، يەكەنگە قاراپ يولغا چىققانىدى. سەپنىڭ ئالدىدا، ئىككى ئاتلىق لەشكەر لەئىل - جەۋھەر، ئالماس، ياقۇت قاتارلىق قىممەت باھا تاشلاردىن كۆز قويدۇرۇپ ياسالغان قالىقچە كانايىنى چېلىپ ماڭغانىدى. ئۇنىڭ كەينىدىن ئىككى ئاتلىق سۇنايچى ۋە ئىككى ئاتلىق ناغرىچى ماڭغانىدى. ئۇلارنىڭ كەينىدىن يەنە ئىككى ئاتلىق كانايچى ۋە تۆت ئاتلىق دۇمباقچى كېتىۋاتتى. بۇ ئون ئىككى ئادەم مىنگەن ئات

لارنى يەنە ئون ئىككى پىيادە ئادەم پەشلىرىنى بەلباغلىرىغا قىستۇرغان ھالدا مەنزىلىمۇ مەنزىل پايىپاسلاپ يېتىلەپ ماڭاتتى. ئالدىدىكى بىر چۆپ كانايىنىڭ ئاۋازى پەس، ئەمما بوم چىقسا، ئۇنىڭ كەينىدىكى بىر چۆپ سۇناينىڭ ئاۋازى زىل، ياڭراق چىقاتتى. «ھۇزۇرۇم①» نەغمىسىنىڭ دىلىنى ئاچقۇ-چى ساداسى ئاسمان گۈمبىزى بويلاپ تاراپ باراتتى.

ئىسھاق خوجا ئەنە شۇنداق دەيدە بە - ئەسەس بىلەن، يىگىرمە كۈن دېگەندە بەكەن شەھىرىگە كىرىپ كەلدى - دە، ياسىداق، كەڭ بىر ھويلىغا چۈشتى. ئۇ، قەشقەر تەرەپتىكى يول ئېغىزلىرىغا بۆكتۈرمە قويۇپ، قاراۋۇل چىقارغاندىن كېيىن، خاتىرجەم ياتتى. يەكەندىكى ئەسلىدە ياقۇببەگگە بەيئەت قىلغان تۇڭگانىيلار ئىسھاق خوجىنى كۆرۈپلا يەنە بۇزۇلۇشتى. ئۇلار ياقۇببەگنىڭ يەكەنگە تەيىنلىنىشىگەن ھاكىمى كىچىك خان تۇرىنى يېڭىشەھەرگە ئەكىرىۋېلىپ، زادى چىقارماي قويدى. شۇنداق قىلىپ يەكەننىڭ بىر قىسمىغا كۇچالىقلار، بىر قىسمىغا تۇڭگانىيلار ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا باشلىدى.

x x

ياقۇببەگنىڭ بارگاھى كورۇۋات چۆلىدە ئىسھاق خوجىنىڭ قەشقەر يولىنى چارلاشقا ئەۋەتكەن بىر گۇرۇپپا ئەسكەرلىرىنىڭ باسۇرۇقىغا ئۇچرىدى. ئەمما، ياقۇببەگنىڭ لەشكەرلىرى كۇچالىقلارنىڭ باسۇرۇقىنى تېزلا تىرىپىرەن قىلىپ، ئۇلارنى يەكەن تەرەپكە چېكىنىشكە مەجبۇر قىلدى.

بىراق، ياقۇببەگنىڭ ئادەملىرى كۇچالىقلار بىلەن بولغان دەسلەپكى جەڭدە قولغا كەلتۈرگەن غەلبىدىن مەغرۇرلىنىپ،

① «ھۇزۇرۇم» — بۇرۇنقى ئۇيغۇر ھەربىي مۇزىكىسىنىڭ نامى.

ئادەتتە يۈرۈشلەردە چېلىناتتى.

بىپەرۋالىق قىلىشتى. ئۇلار چارەك ① يېنىدىكى خانىپىرىق ② بو-
يىدا چۈشكۈن قىلغاندا، قاراۋۇل قويماي ئۇخلاپ قىلىشتى. تاڭ
ئاتقاندا، كىمدۇر بىرى: «دۈشمەن باستى!» دەپ ۋارقىردى،
ئۇيقۇلۇق ئادەملەر ۋەھىمە ئىچىدە پاتىپاراق بولۇشۇپ كەتتى.
ياقۇببەگ ئۇيان - بۇيىنىغا قارسا، ئۈنچە نەۋكىرى قاپتۇ.
نېرىداقتا، كۇچالىقلارنىڭ بەش - ئۈنچە چارلىغۇچىسى قاچقانلار-
نىڭ كەينىدىن ئوق ئېتىۋېتىپتۇ. ياقۇببەگكە دۈشمەن ئازلا كۆ-
رۈندى. ئۇ چاپسان ئاتلىنىپ، قالغان نەۋكەرلىرى بىلەن دۈش-
مەن چارلىغۇچىلىرىغا ھۇجۇم قىلدى. كۇچالىقلار ئارقىغا بۇرۇ-
لۇپ قاچتى. ياقۇببەگ ئۇلارنى قوغلاش بىلەن بولۇپ كېتىپ،
بۈك تېرەكلىكىنىڭ دالدىسىدىن چىقىپ كېلىۋاتقان يۈزچە ئات
لىقنى كۆرمەي قالدى، ئۇ ئۇلارنى كېيىنرەك كۆردى.

تاڭ يورۇپ قالغانىدى. ھەممىنىڭ ئالدىدا باشتىن - ئاياغ
زېرىھلىق قۇياق كىيىم ③ كىيىپ، قولىدا قالغان تۇتقان ئىس-
ھاق خوجا كېلىۋاتاتتى. ياقۇببەگ ئۇنى كۆرۈپ، ئېتىنىڭ تىز-
گىنىنى تارتىپ ئارقىسىغا قارىدى. يىگىتلىرىدىن پەقەت ئۈچى-
قايتۇ، باشقىلىرى قېچىپ بولۇپتۇ. ئەگەر ياقۇببەگمۇ مۇشۇ
تاپتا ئارقىسىغا قاراپ قاچقان بولسا، بەلكى ساق قالالماس ئىدى.
ياقۇببەگ ئىسھاق خوجىنىڭ داڭقىنى كۆپ ئاڭلىغان، بو-
لۇپمۇ، چۇقودىكى مەيدان جېڭىدە مانجۇلارنىڭ نۇرغۇن قارا
چېرىكلىرىنى تىرىپىرەن قىلغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭغا غايىسبازە
ئاپىرىن ئوقۇغانىدى. ئۇ، ئۇزاقتىن بۇيان ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈ-

① چارەك — يەكەندىكى بىر يېزىنىڭ نامى. كورۋات بىلەن يەكەنە
نىڭ ئارىلىقىدا.

② خانىپىرىق — چارەكنىڭ بىر مەھەللىسىنىڭ نامى.

③ زېرىھلىق قۇياق كىيىم — پولات زەنجىر بىلەن توقۇپ ياسالغان
ساۋۇت. پولات زەنجىرلەرنىڭ ئارىلىقى زىچ بولغاچقا، قىلىچ، نەيزە ۋە ئوقيا
ئوقى ئۆتمەيدۇ.

شۈپ مۇلاھەتتە بولۇش ئارزۇسىنى يەپ كېلىۋاتاتتى. مانا ئەمدى بۈگۈن، مانجۇلارنى دىر - دىر تىترەتكەن ئاشۇ باھادۇرغا جەڭ مەيدانىدا بىرىنچى قېتىم يۈزمۇ يۈز دۇچ كەلدى. نېمە دېيىش مۇمكىن؟ ياقۇببەگنىڭ نەزەرىدە بۇنداق باھادۇر بىلەن يەكمۇ يەك ئېلىشىپ بېقىشنىڭ ئۆزى شۆھرەت سانىلاتتى. شۇڭا، بۇنداق پۇرسەتنى قولدىن بىرىپ قويۇش مۇمكىنمۇ؟ ئۇ دەرھال ئېتىنىڭ تىزگىنىنى قويۇۋېتىپ، ئوقياغا ئوق باستى. ئىسھاق خوجا قىلىچىنى سۇغۇرۇۋاتقاندا، ياقۇببەگ ئۇنىڭ ياڭمىقى دوم سىيىپ چىققان يۈزىنى ۋە ئوتلۇق قارا كۆزلىرىنى قارىغا ئېلىپ ئوق ئۇزدى. ئوق ئىسھاق خوجىنىڭ دۇبۇلغىسىنىڭ پېشانىسىگە تېگىپ سۈرۈپ ئۆتۈپ كەتتى. ياقۇببەگ ئىككىنچى ئوقنى ئۇنىڭ بويىغا توغرىلاپ ئاتتى. دۇبۇلغا ۋە قۇياق كىيگەن ئادەمنىڭ يۈزى بىلەن بويىلا سەل ئوچۇق قالاتتى. لېكىن، ئىسھاق خوجا قالغىنى بىلەن بويىنى تۈسۈپ ئۈلگۈردى. ياقۇببەگ ئاتقان ئىككىنچى ئوق قالغانغا ئۇرۇلۇپ قاڭغىپ كەتتى. بۇ ئارىدا، ئىسھاق خوجىنىڭ يېنىدىكى كىشىلەرمۇ ياقۇببەگكە قارىتىپ ئوق ياغدۇردى. بىر ئوق ئۇنىڭ پۇتىنىڭ تىزىدىن پەسرەك جايىغا تېگىپ، پاقالچىقىغا كىرىپ كەتتى. ئىسھاق خوجىنىڭ ئۆزى ئېتىنى دۈۋىتىكىچە، قولدىكى قىلىچىنى ئويىنىتىپ، ياقۇببەگكە ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل كەلدى. ياقۇببەگ يارىدار پۇتىنىڭ زىڭىلىداپ كۆيۈپ ئاغرىقىنى ھېس قىلدى. ئۇ ئىسھاق خوجىغا قايىل بولدى. ئەمدىلا ئېغىز ئېچىپ گەپ قىلاي، دەپ تۇرۇۋىدى، زەر- بە بىلەن ئۇرۇلغان قىلىچ ئۇنىڭ بېشىدىكى دۇبۇلغىسىغا كېلىپ تەگدى، ياقۇببەگنىڭ كۆزلىرىدىن ئوت ئۇچقۇنلىرى چاقىناپ كەتتى، يېشى باشقا ئادەمنىڭ بېشىدەك سەزمەس بولۇپ قالدى. قىلىچنىڭ بېسى دۇبۇلغىنى كېسىپ ئۆتۈپ، دۇبۇلغىنىڭ ئىچىد

دىكى پولات زېرىھلىق باشناققا ① تېگىپ، پولاتنى كېسەلمەي توختاپ قالدى. زېرىھلىق باشناقنىڭ ئاستىدا كىگىز ئىچمەك ② بولغاچقىمۇ، قاتتىق ئۇرۇلغان قىلىچنىڭ زەربىسىدىن ئۇ ئانچە مەڭدەپمۇ كەتمىدى. پاقالچىقىدىكى ياردىن ئۇنىڭ ئۆتۈكى ئىسسىق قانغا تولماقتا ئىدى.

ئىسھاق خوجا غالىبانە ھۆركىرەپ، قىلىچنى يەنە كۆتۈردى. ئۇ ئەمدى ئۆتكۈر قىلىچنى ياقۇببەگنىڭ زېرىھلىق كىيىملىرى ئارىسىدىن سەل - پەل كۆرۈنۈپ تۇرغان بويىنىغا ئۇرماقچى ۋە بېشىنى كېسىپ چۈشۈرمەكچى ئىدى. ياقۇببەگنىڭ خىيالىغا «مېنىڭمۇ پەيمانەم توشقانمىدۇر؟» دېگەن قورقۇنچلۇق ئوي كەلدى. بۇ ئوي ئۇنىڭ خىيالىغا بېشىغا قاراپ كۆتۈرۈلگەن قىلىچقا دۇچ كەلگەن پەيتتە كەلگەنىدى.

دەل شۇ چاغدا ئابدۇللا پەنساد يېتىپ كەلدى - دە، يا - قۇببەگ مىنگەن قۇلا ئايغىرنىڭ تىزگىنىنى سىلىكىپ تارتتى. ئۇچقۇر ئات سەكرەپ چاپچىدى. بۇ ئۆزگىرىشتە، ئىسھاق خوجا ياقۇببەگنىڭ بويىنىنى مۆلچەرلەپ ئۇرغان قىلىچ ئۇنىڭ ئوقىياسى سېلىنغان سادىقىغا ③ تېگىپ، ئۇنى شار تىمدە كېسىپ چۈشتى. - قوشىڭى! تىزگىنىنى تۇتۇڭ! - دەپ ۋارقىرىدى ئاب - دۇللا پەنساد ۋە ئۆزى ياقۇببەگنىڭ ئېتىغا قامچا ئۇردى. ياقۇب - بەگنىڭ ئېتى ئىنتايىن چاپقۇر، شاش ئات ئىدى، قامچا يەپ ئۆگەنمىگەن بۇ ئات ئالدىغا ئوقتەك ئېتىلدى - دە، سۇ چىقىپ چوڭقۇر ھاڭ بولۇپ قالغان توققۇز غۇلاچ كەڭلىكتىكى ياردىن بىر سەكرەپلا ئۆتۈپ كەتتى ۋە مىنگەن ئىگىسىنى بالا - قازا - دىن قۇتۇلدۇردى.

- ① زېرىھلىق باشناق - پولات زەنجىردىن قېلىپ تىزىلغان باش كىيىم.
② كىگىز ئىچمەك - زېرىھلىق باشناقنىڭ ئىچىگە كىيۈلىدىغان كىگىز بۆك.
③ ساداق - ئوقيا سېلىنىدىغان كۆن قاپ.

ئىسھاق خوجىنىڭ لەشكەرلىرى دەۋرەپ كەلگىلى تۇردى.
ياقۇببەگنىڭ لەشكەرلىرىمۇ دەرھال ئۆزلىرىنى ئوڭشاپ، قايتۇرما
زەربىگە ئۆتتى. ئىككى تەرەپنىڭ لەشكەرلىرى جەڭگە كىرىشتى.
نۇرغۇن ئادەملەر نابۇت بولدى. كۇچا لەشكەرلىرى بىرقانچە
قېتىم غەلبە قىلىپ، ياقۇببەگنىڭ لەشكەرلىرىنى ئارقىغا ياندۇر-
دى. ئاخىرى، ئابدۇللا پەنساد، ئالدىراچ داداخالار باتۇرلۇق بىلەن
ئېلىشىپ يۈرۈپ، ئىسھاق خوجىنىڭ چىرىنغار قىسمىنى بۆسۈپ
ئۆتۈشكە مۇۋەپپەق بولدى.

ياقۇببەگ قان كۆپ چىقىپ كەتكەچكىمۇ، ھالسىزلىنىپ
كېتىۋاتاتتى. ئۇ:

— ماڭا ئوق تەگدى. ئاتقا ئولتۇرالمىۋاتىمەن! — دېۋد
دى، بۇ گەپنى ئاڭلاپ غەزەپلەنگەنلىكىدىن يېرىلغۇدەك بولغان
ئابدۇللا پەنساد:

— ھەي نامەرد! مۇشۇنداق چاغدىمۇ بۇنداق گەپنى قىل-
لامسەن؟ بىزلىر يۇرتىمىزنى تاشلاپ، بۇ يەردە كىم ئۈچۈن جان
بېرىپ ۋە جان ئېلىپ يۈرۈپتىمىز؟ ھەر نېمە بولساڭمۇ، ئات
ئۈستىدىن چۈشمەن دېگۈچى بولما! — دەپ ئاچچىق قىلدى.
ئۇ بىر تەرەپتىن قوشىپىگىگە ئىچ ئاغرىتسا، يەنە بىر تەرەپتىن
دۆلەتخاھلىق يولىنى قىلىپ، قاتتىق سۆزلەر بىلەن دەشنىم
بېرىپ، ياقۇببەگنى جەڭگە ئۈندىدى — دە، ئۆزى يەنە ھېلىقى
قاينامغا كىرىپ كەتتى.

دالىنى قورال — ياراقلارنىڭ تاراق — تۇرۇق قىلغان
ئاۋازلىرى قاپلىدى. ئىككىلا تەرەپتە ئۆلۈكلەر توپ — توپ بول-
لۇپ قېلىۋەردى. ھەركىم تۇشمۇ — تۇشتىن كېلىپ، ئاتماق،
چاپماق، سانجىماق، قوغلىماق، سوقماق، يىقىتماق، نەيزىلىمەك،
قىلىچلىماق... لارغا كىرىشىپ كەتكەنىدى. ئۇلار قورال — ياراڭ-
لىرىنى شاراقلىتىپ — تاراقلىتىپ دۈشمىنىگە ئۇرار ئىدى. ئىس-
ھاق خوجىنىڭ لەشكەرلىرى بىلەن ياقۇببەگنىڭ ئەسكەرلىرى

ئارلىشىپ كېتىشكەندى. ھىراۋۇل، چىرىنغار، بېرىنغار، چىنداۋۇل... ① لار بىر - بىرىگە ئارلىشىپ، سەپلىرى بوزۇلۇپ كېتىشكەندى. بەزىلىرىنىڭ ئاتىلىرى قېقىلىپ، ئۆزلىرى يېقىلىپ كۆزلىرى ئالىپ، تىللىرىنى چاينىشىپ ياتاتتى. بەزىلىرىنى ئاتىلىرى ئېلىپ قاچقاندى، ئۇلارنىڭ تۇغ - ئەلەملىرى يېقىلماقتا ئىدى.

ياقۇببەگ ئىسھاق خوجىنى ئاخىرى يەكەن تەرەپكە چېكىنىشكە مەجبۇر قىلدى. خانىرىقتىكى جەڭدە، كۇچالىقلارنىڭ ئاساسلىق كۇچى زەربە يېگەندىن كېيىن، ئۇلار چېكىنىپ، يەكەن كۈنىشەھەر قەلئەسىگە بېكىنىۋالدى.

ياقۇببەگ قوشۇنىنى باشلاپ، مەنزىلمۇ مەنزىل يۈرۈپ يەكەنگە باردى ۋە كۈنىشەھەر بىلەن يېڭىشەھەرنىڭ ئارىلىقىدىن قورقماي ئۆتتى - دە، شەھەر سىرتىدىكى ھەفتەئىي مۇھەممەدان دېگەن مەشھۇر مازارنىڭ ئالدىدىكى تۈپتۈز كەتكەن بىر پارچە كەڭ ۋە ئېگىز مەيدانغا چېدىر - بارگاھلىرىنى تىكىپ ئورۇنلاشتى.

قوشۇنلار ئورۇنلىشىپ بولغاندىن كېيىن، ياقۇببەگ خانىپ رىقتىكى ساۋاقنى ئېسىدە مەھكەم ساقلاپ، ھىراۋۇل، چىرىنغار، بېرىنغار، چىنداۋۇل قاتارلىق قىسىم تۈرلىرىنى تۈرلەپ، ۋەزىپىلىرىنى ئېنىق بەلگىلەپ بەردى. ئەمىرلەشكەرلەر ئۆز رېتى بو-يىچە قوشۇنلىرىنى جاي - جايلىرىغا ئورۇنلاشتۇردى. باقاۋۇل، ئايراۋۇل، ياساۋۇل، چاپاۋۇل ۋە قاراۋۇللار ② يەكەننى تۆت ئەتراپىدىن مۇھاسىرىگە ئېلىپ ياتتى. بۇ ئىككى تەرەپ بىر نەچچە كۈنگىچە ئۇرۇش قىلماستىن پۇرسەت كۈتۈپ، بىر -

① ھىراۋۇل، چىرىنغار، بېرىنغار، چىنداۋۇل — بۇرۇنقى ئۇيغۇرلاردا ئەسكىرىي سەپ بىرلىكلىرىنىڭ نامى.

② باقاۋۇل، ئايراۋۇل، ياساۋۇل، چاپاۋۇل، قاراۋۇل — بۇرۇنقى ئۇيغۇرلاردا ئەسكىرىي تۈرلەرنىڭ نامى.

بىرىنى ماراپ يېتىشتى. ئاقمۇەت، تۇڭگانىيلار ئىسھاق خوجا بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، كېچىدە ياقۇببەگنىڭ بارگاھىغا باسۇرۇق قىلىشماقچى بولۇپ پۈتۈشتى.

ئىسھاق خوجىنىڭ قارارگاھىدا بولۇنغان بۇمەسلىھەتتە نىياز بەگمۇ بار ئىدى. ئۇ يىغىندىن چىقىپلا ياقۇببەگكە: «تۇڭگانىيىلەر بىلەن كۇچالىقلار بۇگۈن كېچە بىر تۈمەن لەشكەر بىلەن سىلەرنى شەبىخۇن ئۇرماقچى. ئامالنى قىلىشىپ قويۇشارلا!.....» دەپ خەۋەر بېرىۋەتتى.

× ×

توپ - زەمبىرەك، جەزايىل ① خودەن ②، قەللاپ قاتارلىق قورال - ياراقلار بىلەن قوراللانغان بىر تۈمەندەك باسۇرۇقچىلار تۈن قاراڭغۇسىدىن پايدىلىنىپ، شەھەردىن تىنۇش چىقارماي چىققىنىچە، ئۇدۇل ھەفتەئىي مۇھەممەدان ما-زىرىدىكى ياقۇببەگنىڭ قارارگاھىغا شەبىخۇن ئۇرۇشقا ماڭدى. ئۇلار كېلىپ قارىسا، چېدىر - بارگاھلاردا ئادەمزاتتىن ئەسەر يوق ئىدى. كەڭ مەيداندا غۇرقىراپ شامال ئۇچۇپ تۇراتتى. ئۇلار ھەيران بولۇپ تۇرۇشقىنىدا، خۇددى ئاسماندىن بالا - قازا ياغقان دەك، ئۇشتۇمتۇت: «ئۇر! چاپ! قىر!» دېگەن قىس قاس چۇقانلار ئىچىدە، ياقۇببەگنىڭ قوشۇنلىرى يوپۇرۇلۇپ كېلىشىپ، شەبىخۇن ئۇرغۇچىلارنىڭ ئۆزىنى باسۇرۇق قىلىشتى. تۇڭگانىيلارنىڭ ئۆلۈكلىرى خۇددى خاڭدى ③ ئېتىزىدىكى قوغۇنلاردەك، توپ - توپ، دۆۋە - دۆۋە بولۇپ يېتىشىپ قالدى.

① جەزايىل — ئوت چاچار مېلىتىق.

② خودەن — ئىچىگە كۆيدۈرگۈچ ماتېرىيال قاچىلانغان بومبا.

③ خاڭدى — يەكەننىڭ بىر يېزىسىنىڭ نامى. قوغۇننىڭ تانلىقلىقى

بىلەن داڭلىق.

تۇرۇش قىرغىنچىلىقىنىڭ ئوتى ئەتىسى چاشىكا ۋاقىتىغىچە كۆيۈپ تۇردى.....

x x

شەھەردىكى تۇڭگانىيلارنىڭ ئاساسلىق كۈچى شەھەر سىر-ئىدىكى ھەفتەئىي مۇھەممەدانىدا يوقىتىلغاندىن كېيىن، ياقۇببەگ ئەمرۇل - ئۇمىرالنىڭ مەسلىھەتى بويىچە، ئابدۇخا-لىق ئىشاننى ئەلچى قىلىپ شەھەرگە كىرگۈزدى. بۇ كۈن جۈمە ئىدى.

ئابدۇخالىق ئىشان ياقۇببەگنىڭ شەھەردىكىلەرنى تەسلىم بولۇشقا ئۈندەپ يازغان خېتىنى ئىسھاق خوجامغا تاپشۇردى. خەتتە: «ئىسھاق غازى خوجا باشلىق ھەممە ئۇلۇغ - ئۇششاق لارغا مەلۇم بولغاچكى، بىزنىڭ نۇسرەت بېشارەتلىك قوشۇنلىرىمىزنىڭ مۇبارەك بارگاھلىرى سىزلىرىگە دەۋرۋازىسىنى كەڭ ئېچىپ قويدى. بۈگۈن جۈمە نامىزىغىچە سۈلھ شەرتلىرىنى ئۆزۈڭلەرگە لازىم تۇتمىقىڭلارنى بۇيرۇيمىز. شۇنداق بولغاندىلا بىز سىلەرنىڭ مال - جانلىرىڭلارغا، تەئەللۇقات - تاۋابىئاتلىرىڭلارنىڭ ئامانلىقىغا كېپىللىك بېرىمىز. مۇبادا، قارشىلىق قىلىپ، شەرتكە كۆنمىسەڭلار، چوڭ - كىچىك ۋە نارەسىدىلەرنىڭ ئات ئاياغلىرى ئاستىدا قېلىپ، بىگۇناھ ئاققۇزغان قانلىرىنىڭ ئوۋالى ئۆزۈڭلەرگە بولىدۇ. نامە تامام. گەپ ۋەسسالىم» دەپ يېزىلغانىدى.

ئىسھاق خوجا ۋە تۇڭگانىيلار بۇ شەرتكە كۆنمەسلىككە چارە تاپالىدى. ئاخىرى ياقۇببەگنىڭ ئالدىغا باش ئېگىپ كېلىشكە مەجبۇر بولۇشتى. ئۇلار شاھانە مەرھەمەت ۋە ئىلتىپاتلارغا ئېرىشتى. ئۇلار، توپ - زەمبىرەك، قو-

رال - ياراقلارنى ئالىي دۆلەتخانىغا ۋە خەزىنە ئىمارەتكە ① تاپشۇردى.

ئىسھاق خوجا ياقۇببەگنىڭ خابگاھىغا ② بېرىپ، ئۆزىنىڭ بىر تەرەپ قىلىنىشىنى كۈتۈپ تۇردى. ياقۇببەگ ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇنى قۇچاقلىغىنىچە ئۆزىنىڭ چىدىرىغا ئېلىپ كىردى. ئاندىن مەنول نازۇ نېمەتلەر بىلەن كاتتا داستىخان راسلىق تېپىپ، زىياپەت بېرىپ، ئۇنىڭ غەمكىن كۆڭلىنى كۆتۈردى.

— غازى، مۇبادا بىز ئۆزلىرىنىڭ قولىغا مۇشۇنداق يول بىلەن چۈشۈپ قالغان بولساق، نېمە قىلار ئىدىلە؟— دەپ سورىدى داستىخان ئۈستىدە ياقۇببەگ چاقچاق قىلغان بولۇپ.

— مۇبادا سىز جانابلىرى مېنىڭ قولۇمغا چۈشكەن بولسىڭىز ئىدى،— دەيدى جاۋابەن ئىسھاق خوجا،— سىزنى ئاتقا تېگىپ، مەھكەم باغلاپ، كۇچا تامان يولغا سالغان بولاتتىم. ئېھتىمال بۇ كەمگىچە مارالبېشى ئەتراپىغا يەتكەن بولار ئىدىڭىز! بۇ سۆز ياقۇببەگكە ناھايىتى ياقتى:

— بارىكالا، تۆرەم، ئوغۇل بالا ئىكەنسىز، يارايىسىز! راست سەئىد ئىكەنسىز! مەن قايىل، تامامەن قايىل بولىدۇم،— دەپ كۆپ ئايمىرنىلار ئوقۇدى ئۇ،— ئۆزىڭىز مانجۇلار بىلەن كۆپ غازات قىلىپ، غازىلىق دەرىجىسىگە مۇيەسسەر بولىدىڭىز، ئەمدى بىز ئىتتىپاقلىشىلى. ئارىمىزدا ئەھدۇ - پەيمان تىكلەنگەي. مۇبادا بىرىمىزگە بىر تەرەپتىن دۈشمەن كەلسە، بىر - بىرىمىزگە يار - مەدەت بولايلى. راشىدىن خوجا ئاقسۇنى سىزگە بەرسۇن. مۇبادا، ئۇ بەرمىسە، مەن ئۈستىگە لەشكەر تارتىپ بارىمەن!

ياقۇببەگنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، ئىسھاق خوجىنىڭ كۆڭلى تەسكىن تاپتى ۋە خاتىرجەم بولدى. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن،

① دۆلەتخانا، خەزىنە ئىمارەت — ياقۇببەگنىڭ مالىيە مەمۇرىي يېتىمىنىڭ نامى.

② خابگاھ — ياقۇببەگنىڭ مەخسۇس چېدىرى.

ئۇ: «كۇچاغا قايتسام» دەپ ئىلتىماس قىلىۋېدى. ياقۇببەگمۇ ئۇنىڭ بۇ ئىلتىماسىنى ماقۇل كۆردى. ئۇ، ئۆز لايىقىدا تون - كېچەك، سەللە - كۇلاھ ۋە بارلىق ئىگەر - جابدۇقلىرى بىلەن ئارغىماق ئات تەييارلاتقۇزدى - دە، ئىسھاق خوجىنىڭ قولىتۇقىدىن يۆلەپ ئاتقا مىنىدۇردى. ئۇنىڭ مۇلازىم - خىزمەتچىلىرىدىن گىمۇ لايىقىدا ئىلتىپاتلارنى قىلىپ، يول خىراجىتى ۋە ئوزۇق - تۈلۈك، ئات - ئۇلاغلارنى بېرىپ، بىللە يولغا سېلىپ قويدى. ياقۇببەگ تۇڭگانىيىلارغىمۇ كۆپ شەپقەتلىرىنى كۆرسىتىپ، ھەممىسىنى ئۆزىگە ئىتائەت قىلدۇردى. يەكەنگە مۇھەممەت يۇنۇسجان شىغاۋۇلنى ھاكىمبەگ قىلىپ تەيىنلەپ، ئۇنىڭغا يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىنى مۇستەقىل بىر تەرەپ قىلىدىغان ئالىي ھوقۇق بەردى، نىياز بەگنى شىغاۋۇل قىلىپ تەيىنلىدى، كېچەك لاۋۇرنى باتۇر بېشى، قازى زىيائىدىن داموللامنى قازىكالان قىلىپ تەيىنلەپ، ئۇلارنىڭ قوللىرىغا ئالاھىدە يارلىق ۋە مەنسۇر - نامە بەردى.

نەزمە:

دان قېشىغا بارمىغاي قۇش زادىلا،
باشقا قۇش ياتسا تۇزاقتا بىر كۆرۈپ،
باشقىلار كۆرگەن بالادىن ئال ساۋاق،
بولسا ئىبەرەت باشقىغا قىڭغىر يۈرۈپ.

— شەيخ سەئىدى

ئون ئىككىنچى باب

هاجى پادىشاھ

«توۋا قىلغان دۈشمەن توۋا

قىلمىغىنىدىنمۇ خەۋپلىمىگەرەك.»

— ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىبرەتلىك سۆزلىرىدىن.

مىلادى 1866 - يىلى، ئەتىياز.

باھار قۇياشنىڭ دەسلەپكى تەپتى چۈشتىن كېيىن خېلى يانغان بولسىمۇ، لېكىن، ئاپتاپ گەدەنى يەنە ئوبدانلا قىزدۇ. رۇپ تۇراتتى. رەستىلەردىكى دۇكانلارنىڭ سايىۋەنلىرىدىن تارتىپ تاكى يەرگىچە كەينى ئوچۇق، تۇمشۇقى ئۈستۈن قايرىلغان، ھەر خىل بېزەلگەن، سېرىق، قىزىل، يېشىل ۋە كۆك رەڭلەردىكى يازلىق ئاياغلار مارچاندەك تىزىلغانىدى. قەنت - ناۋات سانسۇچىلار بالىلارنى تىنىمىسىز ۋارقىراپ چاقىراتتى. بازارنىڭ ئوتتۇرىسىدا، لىق شىرمان نان قاچىلانغان تەۋەڭنى بېشىدا كۆتۈرۈپ ماڭغان بىرى كېتىۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن بىر ھاممال بىر دۆۋە پا - خالىنى يۈدۈپ، ئىككى پۈكلەنگەن پېتى مېڭىپ ئۆتۈپ كەتتى. يىراقتىن قارىغاندا ئۇ خۇددى ئۆمىلەپ كېتىۋاتقان يىوغان

كۈپىگە ئوخشاپ كېتەتتى. كوچا - كوينى تولدۇرغان توپ -
توپ ئادەملەرنى ئارىلاپ، ئونۇن - سامان، سېۋەت - سۈكەن،
بۇلاق سۈيى تولدۇرۇلغان سوغا - تۇلۇملار ئارتىلغان ئېشەكلەر
غۇرقىرىشىپ ئۆتۈشمەكتە ئىدى. باققاللار، شىرنىچىلەر، دوغچىلار،
ئاش - لەڭپۇڭچىلار، سۇچىلار، ھۈپىگەرلەر خېرىدارلارنى ئوۋ-
لاپ چاقىرىشاتتى. ئومۇمەن، تىرىكچىلىك ئۆز قىمىدا بىر خىل
ئاقماقتا ئىدى. سودىگەرلەر ئانچىكى پەس ئاۋازدا توۋلاپ
قويۇشاتتى. سەرراپلار ئادەت بويىچە ئالىقانلىرىنى بىر - بىر
رىگە سۈركەپ قويۇشاتتى. ئايرىم ئوتۇنچىلارنىڭ چىرايىدا، قايغۇ -
ھەسرەت ئالامەتلىرى بار ئىدى.

خوتەن دىيارىنى باھار قاپلىغان، خوتەن چۆلىلىرىنىمۇ
ئوت - چۆپلەر قاپلىغانىدى. تېرەكلەر يوپۇرماق چىقارغانىدى.
ئەتىسىرگۈللەر دەسلەپكى غۇنچىلىرى بىلەن ئۆزلىرىنى ياش
نىتىپ تۇراتتى.

ئەتىيانلار ھەبىبۇللا ھاجى پادىشاھقا: «بۇزۇك خان تۆ-
ردىن ئەلچى كەلدى» دەپ خەۋەر قىلىشتى. ھاجى پادىشاھ
دەرھال: كوچا - كويلارنى تازىلاپ، گۈلباغنى زىننەتلىسەڭلار،
ئەلچىلەرگە ياخشى مۇساپىرخانىدىن جاي تەييارلاڭلار! - دەپ
بۇيرۇدى. ئاندىن، ئەتىيانلىرىنى دەرھال ھۇزۇرى مۇبارەككە كېڭەشكە
چاقىرتتى. كېڭەشتە، ھاجى پادىشاھنىڭ ئەمرۇل - ئۇمرالىرىدىن
ئابدۇراھمان سۇدۇرخان، جىيەنى ئەمىرلەشكەر نېمىتۇللا خوجا،
مۇشاۋىرلاردىن موللا ئەبراھىم قازىكالىن قاراقاشى ۋە قارى
ھەمىد بۇخارىلار بار ئىدى.

شۇ كۈنى، شەھەردىكى چاھارسۇ، گۈزەر قاتارلىق جايلار-
دىكى رەستىلەردە زىننەت دەرۋازىلىرى ئورنىتىلدى. شەھەر
ئىچى پاك - پاكىزە تازىلاندى، كۆركەملەشتۈرۈلدى. خەزىنىدىن
پۇللار سەرپ قىلىنىپ، بۇزۇك خان تۆرىنىڭ شەنىگە ئاتاپ
ئورۇلۇپ، غېرىپ - غۇرۋالارغا سەدىقە قىلىندى.

ھەبىيۇلا مۇپتى ھاجى پادىشاھ ئۇچتەك ئاقارغان ساقىلى
كۆكسىگە چۈشكەن، بېشىدىكى قىيىقچە قالپاق ئۈستىدىن بىر
ئەن قىلىپ ئورالغان دەستارنىڭ ئۇچى ئوڭ مۇرىسىگە ساڭگىلى-
خان، ئۇچىسىغا ئۇزۇن يەڭلىك خىرقە كىيىگەن، قولىدا
ئالانىڭ ئىسمى يېزىلغان ئەلەم باغلانغان ھاسا تۇتۇۋالغان،
بۇغداي ئۆڭلۈك، ۋىجىككىنە كىشى ئىدى.

ھۇزۇرى مۇبارەكتە، ھاجى پادىشاھ بۇزۇك خاننىڭ ئال-
دىدىن كەلگەن ئەلچى — ئەمىر لەشكەر ئابدۇللا پەنساد بىلەن كۆ-
رۈشتى ۋە ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ ئوڭ تەرىپىدىن ئورۇن ئىلتىپات قىلدى.
ئابدۇللا پەنساد ئورۇنلىشىۋالغاندىن كېيىن، بۇزۇك خاننىڭ نا-
مىدا يېزىلغان نامىنى سۇندى. بۇ نامىدە مۇنداق
دېيىلگەنىدى:

«ھەمدۇ سانالار ئاللاغىلا خاستۇر. چۈنكى، ئاللا يەرنى
ئاساسسىز، ئاسماننى تۈۋرۈكسىز ۋە تۇتقۇسىز ياراتتى.
ئاي، كۈن ۋە يۇلتۇزلار بىلەن ئاسماننى زىننەتلىدى. كۆڭۈل
سۆزلىرىمىز شەپقەتچىمىز رەسۇل ئەكرەم سەللاھۇ ۋەسەلەمگە
خاستۇر. دۇئايمىز خوتەن ۋىلايىتىنىڭ سۇلتانى ھاجى پادىشاھ
ئاتىمىزغا مەنسۇپتۇر. ئالەمنىڭ خۇرشىدى، ھەقىقەت مەشئىلى،
جاھاننىڭ جېنى بولغان ھاجى پادىشاھ ئاتىمىزغا سالامدىن سۆڭ-
رە مەلۇم بولسۇنكى، بىز كاشغەر زېمىنىغا كەلگىلى ئۇزۇن بولدى.
بۇ يەردىكى مازازى ماشايىخلارنىڭ زىيارەتگاھلىرىنى
ئىمكانىيەتنىڭ يېتىشىچە زىيارەت قىلىپ، بۇرچىمىزنى ئادا قىل-
دۇق. ئەمما، ئارزۇ — ھەۋسىمىز شۇكى، بابامىز ئىمامى
جەئفىرى سادىق ① ھەزرەتلىرىنىڭ مازارلىرىنى بىر زىيارەت قىلىپ
يانساق دېگەن مۇددىئايىمىز ۋە غەرىزىمىز بار ئىدى. ئەگەر
ھاجى پادىشاھ ئاتىمىز يول بېرىپ، ئەزەن — ئەجازەت قىلسا، بۇ

① ئىمامى جەئفىرى سادىق — ئىسلام دىنىدىكى شەئەلەرنىڭ ئەمە
ئىمامىيە مەزھىپىنىڭ ئالتىنچى ئەۋلاد ئىمامىنىڭ نامى.

مازارى ماشايىخنى زىيارەت قىلىپ، تۇغلىرىنى قېقىپ، ئۇل مۇبا-
رەكخاننىڭ توپىلىرىنى كۆزىمىزگە سۈرتكەچ، سىز ھاجى پادى-
شاھ ئاتىمىز بىلەنمۇ كۆرۈشۈپ ياناساق دېگەن نەپىسىنى
ئىزھار، ئەرز - ئىخلاسىمىزنى مەلۇم قىلىپ، شۇل مەكتۇپنى
پۈتتۈق، نامە تامام، گەپ ۋە سىلام. كاشىغەر دارۇ سەلتەنەت-
نىڭ خانى بۇزۇرۇك بىننى جاھانگىر خان تۆرە (مۆھۈر). تارى-
خىي ھىجرىيىنىڭ بىرىنىڭ ئىككى يۈز سەكسەن ئۈچىنچى يىلى،
ماھى باراننىڭ شەككىزىنچى كۈنى.»

— ئى، ئەمرۇل - ئۇمرالار، جانابىسى بۇزۇرۇك خان
تۆرەمدىن بۇ نامە بىزلەرگە مەلۇم بولدى، — دېدى ھاجى
پادىشاھ ھەممەيلەنگە قارىۋەتكەندىن كېيىن، — قېنى، جانابى قارى
ھەمد بۇخارى، سىز دەپ بېقىمىچۇ، بۇ ئىشتىن بىزگە نېمە
دېرەك بولۇر؟

ئەنجانلىق قارى ھەمد بۇخارى ئادەتتە ھەبىبۇللا مۇپتى
ھاجى پادىشاھ بىلەن ھەمسۆھبەت - مۇلاقەتتە بولۇپ يۈر-
گەچ، ھاجى پادىشاھ ئۇنىڭمۇ ئۆز ئەيىنلىرى قاتارىدىن
ئورۇن - مەرتىۋە بەرگەندى، ئالدىنقى قېتىم، ئاتالىق غازى يا-
قۇببەگىنىڭ ھاجى پادىشاھقا يەكەندىن يازغان خېتىنىمۇ شۇ
كىشى ئېلىپ كەلگەنىدى.

— ھەزرىتى پادىشاھىمغا شۇل مەلۇم بولغايدىكى، —
دېدى ئۇ كېكىردىكىنى قىزىپ قويغاندىن كېيىن، — بۇ خا-
سىيەتلىك ئىش بولۇر. ئاتالىق غازى ماڭا: «ھاجى پادىشاھ
ئاتامغا دەپ يەتكۈزۈپ قويسىڭىز، ئۇل زاتنى بىر كۆرۈپ،
ئېشىملىرىنى كۆزىمىزگە سۈرتۈش ئارزۇسىنى يېڭىلى نەۋاخ،
ئەگەر ئۇل زاتى ئالىيلىرى رۇخسەت قىلسا، بىزلەر بىھېرىپ،
ئاقسۇ، كۇچا شەھەرلىرىنى ئېلىپ، ھاجى پادىشاھ ئاتىمىزغا
تۆھپە قىلىپ تۇتۇش نىيىتىمىزمۇ يوق ئەمەس ئىدى.»
دېگەنىدى.

باشقىلار تازا بىرىنچە دېيەلمەي ئولتۇرغاندىن كېيىن،
موللا ئىبراھىم قازىكالاڭ بۇ ئىشقا ئالدىراپ كەتمەسلىك
لازىملىقىنى سۆزلەپ كېلىپ:

— ھەزرىتىم، ئەلچى جانابلىرىغا ئۇزاق يول يۈرۈپ
ھاردۇق يەتكەندەك قىلىدۇ. شۇڭا، ئاخشاملىققا كېڭەش قىلساق
مىكسىن، — دەپ مەسلىھەت بەردى.

كېڭەش ئەھلى تارقاشتى. شۇ كۈنى ناماز بامداقتىن كېپ
يېنى، ھاجى پادىشاھنىڭ خۇپىيەخانىسىدا، مەسۇم سۇدۇرخان،
ئەمىر لەشكەر نېمىتۇللاخان ۋە موللا ئىبراھىم قازىكالاڭنىڭ
ئىشتىراكچىلىقىدا مەخپىي كېڭەش ئۆتكۈزۈلدى.

— سىلەرچە بۇزۇك خان تۆرم بىلەن ئاتالىق غازى
ياقۇببەگنى چىللاپ كەلسەك، قانداق بولار؟ — دېدى
ھاجى پادىشاھ پىيالىسىدىكى ئانار شەرىپىتىنى ئىچىپ بولغان
دىن كېيىن.

— مۇشۇ ياقۇب قوشبېگى دېگەن ئەنجانلىقتىن ھەزەر
ئەيلىمەك لازىمدۇر، — دېدى موللا ئىبراھىم قازىكالاڭ سۇدۇرخان
بىلەن نېمىتۇللاخاننىڭ جىم ئولتۇرغىنىدىن ئىچى پۇشۇپ، —
ئاڭلىشىمىزچە، خانىپىرىق سوقۇشىدىن كېيىن، ياقۇببەگ بۇزۇ
رۇك خان تۆرىنى تەقىم ئاستىدا تۇتۇۋېتىپتىمىز، موللا
سىدىقبەگ ۋەزىر ئەزەمنى بىر كېچىدىلا تۇتۇپ يوق قىلىپتۇ.
مىش. شۇڭا، ئۇل بەدبەختىن ياخشىلىق كەلمەس، دەپ ئوي
لايمەن. ئۇنى چىللاپ كەلمەك ئوڭاي بولغىنى بىلەن، كەتكۈز-
مەك قىيىن بولۇپ قالسا، ئۆزىمىزگە دىشۇرچىلىق
تېپىۋالارمىزمىكسىن؟

موللا ئىبراھىم قازىكالاڭنىڭ بۇ ئەندىشى ئاساسىز
ئەمەس ئىدى. ئۇ ئىككى ئوتتۇرىدا ۋاستىچى بولۇپ يۈرگەن
قارى ھەمىد بۇخارىدىن شۈبھىلىنىپ قالغانىدى. چۈنكى، ھاجى
پادىشاھقا ئاتالىق غازىنى خوتەنگە چىللاپ كېلىش مەسلىھەتىنى

ھەممىدىن ئاۋۋال بەرگەنمۇ شۇ ئىدى. ئۇنىڭ بىلەن ئاتالىق
غازىنىڭ ئوتتۇرىسىدا زادى نېمە مۇناسىۋەت بار؟ بۇ سىز ئۇلار
نىڭ ئۆزىگە ئايان ئىدى.

— ئۇنداق بولسا، شاھزادە مەسۇم سۇدۇرخانىنى تارتۇق
پىشكەشلەر بىلەن ئىستىقبالىغا ئەۋەتسەك، مۇبادا قوشىپكى يامان
نىيەتلەر بىلەن كەلگەن بولسا، شاھزادە سۇدۇرخان دەرھال
خەۋەر بەرسۇن، ئەگەر تىنچ كېلىپ، ئىمامى جەئفىرى سادىق
نىڭ مازارگاھىنى زىيارەت قىلىپ ياندىغان بولسا، بىزمۇ تارتۇق
پىشكەشلەرنى تەبىئارلاپ، چىرايلىق يولغا سېلىپ قويارىمىز.
دېدى ھاجى پادشاھ ئىككىلىنىپ.

— ھەرنە پەرمايش ئۆزلىرىدىن چىقىدۇ، دېيىشتى
ئەمرۇل — ئۇمىرلار گۈرۈلدەشپ.

ماھى رامزاننىڭ ئونبىرى، سۇدۇرخان تارتۇق — پىش
كەشلەرنى ئېلىپ، قارى ھەمىد بۇخارى بىلەن ئەمىر لەشكەر
ئابدۇللا پەنسادنىڭ ھەمراھلىقىدا، گۇمىغا يۈرۈپ كەتتى.

x x

خوتەن دىيارىدا، مانجۇلارنىڭ زۇلۇم — سېتەملىرى ھەد
دىدىن ئېشىپ، ئالۋان — ياساقلارنىڭ كۆپلۈكىدىن پۇقرالارنىڭ
قەددى پۈكۈلۈپ كېتىشكە نىمىدى. گۇرۇخانلار جازانىگە پۇل چا
چاتتى. ئۇلارنىڭ ئون تەڭگىسىنى جازانىگە ئالغان كىشى
يەر — سۈيى، مال — مۈلكى، ئۆي — ۋەجلىرىدىن بىراقلا ئاي
رىلىپ قالاتتى. بەگ — بىگاتلار خۇدانىڭ قۇنلۇق كۈنى دەپ
گۈدەك، يۇرت — يۇرتتىن ئەللىك — يۈز ئادەمنى گەدەنكەشلىك
قىلىپ مانجۇ دارىنلىرىغا ياندى دېگەن گۇناھ بىلەن، ئامبالنىڭ
ئالدىغا تۇتۇپ كەلتۈرەتتى. ئامبال بۇ ئادەملەرنى تۈزۈك
سوراق قىلمايلا، پۇت — قوللىرىنى چۈشەپ، كېچىلىرى دەرياغا

تاشلاپ ئۆلتۈرگۈزەتتى، بەزىلىرىنىڭ پېيىنى كېسىپ گاردىن چىقىراتتى، بەزىلىرى تاياق زەربىسىدىن قان قۇسۇپ ئۆلۈپ كېتەتتى.

نەھايەت، زۇلۇم - سىتەم چېكىدىن ئاشقاندىن كېيىن، خوتەن دىيارىدا پۇقرالار كوچىلاردا ئاشكارا يۈرەلمەيدىغان بولۇپ قېلىشتى. مانجۇ مەمۇرلىرى سودىگەرلەردىن بىر تۈگملىك مال ئۈچۈن قىرىق پۇل، بىر ئاتلىق يۈكى ئۈچۈن يېرىم تەڭگە، بىر ئېشەكلىك يۈكى ئۈچۈن ئون بەش پۇل تامغا بېجى ئېلىشتى. پۇقرالار ئات - ئۇلاغ ئالسا، بىر ئات ئۈچۈن يېرىم تەڭگە، بىر ئېشەك ئۈچۈن ئونبەش پۇل، بىر كالا ئۈچۈن ئون بەش پۇل، بىر قوي ئالسا ئىككى پۇل، بىر خام ئۈچۈن بىر پۇل باج دەپ ئالدى. ئامبال ھېچكىمنىڭ ئەرز - دادىغا قۇلاق سالىدى.

بىر كۈنى يەتتە كىشى بىر شوپاخدا ھاراق ئىچىپ مەست بولۇشقاندىن كېيىن، يۈرىكى يوغىناپ تالاغا چىقىشقانىكەن. ئۇلارنىڭ ئالدىغا خوتەن ئامبىلى خۇدالويەننىڭ مەپىسىنى ھەيدەيدىغان خالىق مەپىچى دېگەن ئۇچراپ قاپتۇ. ھېلىقى نوچىلار: «ھەي خالىق، چېچىڭنى چۈشۈرۈپ، ماۋۇ چاشقان بۇرۇت-لىرىڭنى ئالغۇز! بولمىسا، ئىتە يا ئۆگۈن مانجۇلىرىڭنى كۆ-زۈڭگە كۆرسىتىمىز!» دەپ تەھدىت سايپتۇ. خالىق مەپىچى ھېلىقى يەتتە مەستنىڭ سۆزىنى ئامبال خۇدالويەنگە چىقىپتۇ. ئامبال چېرىك ئەۋەتىپ ھېلىقى يەتتە كىشىنى تۇتتۇرۇپ كېلىپ، مىس تاۋاقتا ئوت يېقىپ باشلىرىغا قويۇپ، ئۆزلىرىنى تۈۋرۈككە تېگىپ قويۇپ، قىيىناپ ئۆلتۈرگۈزۈۋەتتى. بۇ پاجىئەنى كۆرگەن خوتەنلىكلەر قاتتىق چۆچۈپ كېتىشىپ، «ۋاي گادىيەي، ھەممىمىزنى ئۆلتۈرۈپ تۈگىتىدىغان ئوخشايدۇ»، دېيىشىپ، ئاتا جۇيا ① كەنتىدە ئىستىقامەت قىلىدىغان مۇقتى ھەبىبۇللا ھاجى دەيدىغان بىر زاتنىڭ ئالدىغا بېرىشتى. بۇ زاتنىڭ ئابدۇراھمان خوجا، ئىبراھىم ھاجى، مەسۇمخان خوجا دېگەن ئۈچ ئوغلى

① ئاتا جۇيا — يەر نامى. ھازىرقى نامى ئاتچۇي. بۇ «غول ئېقىن» دېگەن

بار ئىدى. يەنە سەيپۇللا خوجا دېگەن كىشىنىڭ نېمىتۇللا خوجا دېگەن بىر ئوغلىمۇ بار ئىدى. ئۇلار تولىمۇ شىخانىلىك، پالۋان كىشىلەر ئىدى. ئۇلار ناھەق ئىشنى كۆرسە چىداپ تۇرالمايدىغان ھەققانىيەتچىل كىشىلەر بولغاچقا، يۇرت ئىچىدە ئابروي - ئاتىقى يۇقىرى ئىدى.

خوتەنلىكلەر: «بىز زۇلۇم - سىتەم دەستىدىن ئۆلۈپ تۈگىشىدىغان ئوخشايىمىز، سىلەر بىزگە ئۇلۇغ بولۇپ چىقىپ بەرسەڭلار، بىزنىڭ جېنىمىز خۇدا يولىدا پىدا!» دېيىشىپ، ئۇلارغا ئۆز ھالىنى ئەرز قىلىشتى.

مۇشۇ مەزگىللەردە، كۇچا خەلقىنىڭ راشىدىن غازى خان خوجا باشچىلىقىدا قوزغىلىپ، مانجۇلارنى يۇرت - يۇرتتىن قوغلاپ چىقارغانلىق خەۋىرى بۇياقلارغىمۇ يېتىپ كەلگەنىدى. مۇپتى ھەيسۇللا ھاجى خەلقنىڭ دادىغا ھەمدەرد بولۇپ، دەرھال ئابدۇراھمان خوجىنى ئون ئاتلىق كىشى بىلەن چىرا چاقاغا: «مۇرشىد - مۇخلىسلىرىمىزدىن ياخشى ئېتى بار، بەقۇۋۋەت يىگىتلەردىن يىغىپ كېلىڭ!» دەپ يولغا سالىدى. ئاندىن، ئار بوغۇز لەنگىرىدە، ئۈچ يۈز كىشىنى مانجۇچە ئىگىنە لەر بىلەن كىيىندۈرۈپ، مانجۇ چېرىكلىرى سىياقىدا ياساپ - جابدۇپ تەييار قىلدى - دە، ئۇلارنىڭ قولىغا نەيزە بېرىپ، توختى خوجا ئابدال دېگەننى چېرىك بېشى قىلىپ تەيىنلەپ، ئۇلارنى قەشقەر يولىدىن ھېزى بولۇش ئۈچۈن قاراۋۇل قىلىپ ئەۋەتتى، قولىغا يامان ئادەملەرنى ئۆتكۈزمەڭلەر، دەپ يەنە مان بەردى. مانجۇلارغا ئىشلىگەنلەرنى تۇتقۇزۇپ كېلىپ، توۋا قىلغۇزۇپ، ئىمان ئېيىتقۇزدى. ئاندىن ئابدۇراھمان خوجاغا: «ئادەملىرىڭىزنى باشلاپ، قاراقاش ئوردىسىدىكى ناغرا - دۇمباق لارنى ئېلىپ، تۇغ - ئەلەملەرنى كۆتۈرۈپ، خوتەن تامانىغا

قاراپ مېڭىڭ. مەن خوتەن شەھىرىدىكى جامە مېچىتىدە ئادەم لىرىمىزنى توپلاپ، پۇرسەت كۈتۈپ ياتىاي. پۇرسەت كەلگەن ھامان، كونا شەھەردىكى ئەسكەر خانىغا بىراقلا تېگىش قىلايلى!» دەپ تاپىلىدى.

مىلادى 1864 - يىلى ماھىي رەبئەل ئاۋۋالنىڭ يىگىرمە ئىككىسى، دۈشەنبە كۈنى ئىدى. ھەبىيۇللا ھاجى ئىنايىتۇللا خوجامغا قىزىل تون كىيىدۈرۈپ، بېشىغا قىزىل دەستار ئورنىتىپ، تۆت يۈز كىشىنى باشلاپ گۈلباغقا تېگىش قىلغۇزدى. بۇتخانا، شوپاڭخانا، گۈرۈخانلارنى چېقىپ تاشلىدى ۋە ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈۋ-گۈزۈۋەتتى. ئالامان قوللىرىغا چوماق، قىلىچ - نەيزىلەرنى ئېلىشىپ، دەھۇل - دۇمباقلارنى زارلىتىپ، مۇفتى ھەبىيۇللا ھاجىنىڭ ئاياغلىرىغا يېقىلىشتى، ئاللاھ! ... ئاللاھ! ... دەپ قىچقىرىشتى. خوتەندە ئىمىن يەمىن ئاقساقال دەيدىغان بىر مەرغىلانلىق بار ئىدى. ئۇ ۋە شەرىبەتتار باھادۇر بېشى، ئابدۇجېلىل باھادۇر، موللابا غاپپار، موللا تىمىن قۇرچى باشلىق ئوتتۇز كىشى قىزىل تونلارنى كىيىپ، بېشىغا قىزىل دەستار ئوراپ، چارئاينالارنى باغلىشىپ، يېشىل ئەلەملەرنى كۆتۈرۈشۈپ، كاناي جەمىش تارتىپ، كۇسا ئىسكەندەر (ناغرا) سوقۇپ، ھەزرىتى مۇفتى ھاجىغا تەزىم بەجا كەلتۈرۈشتى ۋە «بىجانىدىل خىزى-مەتلىرىدە بولىمىز!» دېيىشىپ ساداقەت كۆرسىتىشتى. ماچۇ-شېن تۇڭگانى باشچىلىقىدىكى قىرىق تۇڭگانى باشلىرىنى سېرىق لانا ياغلىق بىلەن چېگىپ، تەخمۇ تەخ بولۇپ تۇردى. ئاقساقال پاشا خوجا، توختى مۇھەممەت بەدەخشى قاتارلىق ئون بەش كىشى ئاق لىباس كىيىپ، ئاق دەستار ئوراپ، ئاق تۇغنى سەپنىڭ ئالدىدا تۇرغۇزدى. شۇ كۈنى كەچ بولدى. يىغىلغان ئالامانلار تارقاشماي، تەرەپ - تەرەپلەرگە گۈلخانلار يېقىپ، دۈشمەننى كۆزىتىپ، كېچىچە ئۇخلىماي تاڭنى ئاتقۇزدى.

ئەتىسى، قاراقاشتىن يىگىرمە تۇغنىڭ ئاستىدا يىگىرمە
مىڭ ئادەم ئابدۇراھمان خوجامنىڭ باشچىلىقىدا ئاتقا، كالىغا
ۋە ئېشەكلەرگە مىنىشىپ، پىچاقلارنى خادىننىڭ ئۇچىغا شوپىنا
بىلەن چىڭ باغلاپ، تۈگمەنچىنىڭ بۇرغىسىنى تارتىپ،
دەيدەبە - ئەسئەسە بىلەن يېتىپ كەلدى. خوتەن كۈنىشەھەر-
دىكى ئەسكەرخانا قوزغىلاڭچى ئالامان تەرىپىدىن ئۇچار قۇشمۇ
ئۇچۇپ ئۆتەلمىگۈدەك دەرىجىدە مەھكەم قورسۇشۇپلىنىدى.
قوزغىلاڭچىلارنىڭ قولىدا جەمئىي بەش تال مىلتىق، بىر چا-
رەك مىلتىق دورىسى، بىر چارەك ئوق بار ئىدى.

قوزغىلاڭچىلار ئۆپلەرنىڭ تېمىنى تېشىپ تۆشۈك ئېچىپ،
سېپىلنىڭ ئۈگىكىدىن كۆرۈنگەنلىكى چېرىكىنى ئېتىپ جېنىنى
ئالدى. مۇھەممەت رەھىم بەدەخشى قولىدا مىلتىقىنى تۇتۇپ،
ئات ئوينىتىپ، ئۈگەكتىن باش چىقارسا باشنى، قول چىقارسا
قولنى چەنلەپ ئېتىپ، مانجۇلارغا ھېچ ئارام بەرمەيۋاتتى. تۇ-
يۇقسىز ئېتىلغان ئوق ئۇنىڭ بېشىغا تېگىپ، ئاتتىن تىك مول
لاق ئېتىپ چۈشتى. شۇ كۈنى ساناپ باقسا، قوزغىلاڭچىلاردىن
جەمئىي ئون سەككىز كىشى قازا قىلىپتۇ.

ماھىي رەبئەل ئاۋۋالنىڭ يىگىرمە تۆتى، چارشەنبە ئىدى.
ئەمىر لەشكەر ئابدۇراھمان خوجامنىڭ پەرىمانى بويىچە، قوزغى-
لاڭچىلاردىن بىر بۆلەك كىشىلەر سېپىل دەرۋازىسىغا ئوت
قويماقچى بولدى. يەنە بىر بۆلەك ئادەملەر سېپىلنى كەتمەن
بىلەن يۈنۈپ، قورغان تېمىدىن تۆشۈك ئاچماقچى بول-
دى. ئەللىك كىشى ئېشەكنىڭ توقۇمىنى سۇغا چىلاپ ھۆل
قىلىپ، يامغۇردەك يېغىۋاتقان ئوقتىن ئۆزىنى دالدا قىلىپ،
قولتۇقلىرىغا بورىيا، ئوتۇن قىستۇرۇپ بېرىپ دەرۋازىغا دۆۋىلىدى -
دە، ئۇرۇس گۈڭۈتى بىلەن ئوتنى تۇتاشتۇردى. بىردەمىنىڭ
ئىچىدە دەرۋازا گۈرۈلدەپ كۆيگىلى تۇردى. يەنە بىر بۆلەك
كىشىلەر دەرۋازىنىڭ ئوڭ يېقىدىن سېپىلنى كەتمەن بىلەن

چېپىپ يۈرۈپ، بىر غۇلاچ كەڭلىكتە يوچۇق ئېچىۋالدى. شۇ
قەسنادا، دەرۋازا غاراسلاپ كۆيۈپ ئۇرۇلۇپ چۈشتى. مانجۇلار
بۇغداي ئۇنى قاچىلانغان تاغلارنى قورغاننىڭ ئىچى تەرىپىدىن
دىن سېپىل بويى تىزىپ چىقىپ، دەرۋازىنى ئىچىدىن يەنە ھىم
قىلىپ ئېتىپ تاشلىدى ۋە قورغان تېمىنى تېشىۋاتقانلارنى
ئوققا تۇنتى. نەق مەيداندا، ئون ئالتە قوزغىلاڭچى ئېتىپ
تاشلاندى. شەربەتتار، ئابدۇجېلىل، راھمان بابا، ئابدۇلئەزىز
كابۇلى دېگەن تۆت شىرمەت باھادۇر ئاتىلىرىنى چاپتۇرغان پېتى
ھېلىقى يوچۇق بىلەن بۆسۈپ كىرىپ سېپىل ئۈستىگە چىقىپ،
ئۇچرىغاننى قىلىچ بىلەن چېپىپ ئىككى نىمىتا قىلىپ تاشلا-
ۋەردى، چېرىكلەرنى گويىكى قوينى بۆرە قوغلىغاندەك سۈرۈپ
توقاي قىلدى. قارىسا، بىر يۈز سەكسەن چېرىكنى چېپىپ تاش-
لاپتۇ. يەتمىش بەش مانجۇ سېپىلدىن چۈشۈپ ئىمان ئېيتىپ
تەسلىم بولدى، قوزغىلاڭچىلار ئۇلارنىڭ بېشىنى چۈشۈرۈپ،
بۇرۇتلىرىنى ئېلىپ تون كىيدۈردى، سەللە ئوراتتى - دە، بىر
ئۆيگە ۋاقىتلىق قاماپ قويۇپ تۇردى. كېچىسى، مانجۇلار قور-
غان ئىچىدىن بىردىن، ئىككىدىن، ئوندىن بولۇپ قېچىپ چىقىۋەردى،
باشلىرىغا بىر - ئىككى خامنى سەللە قىلىپ ئوراپ، كەلىمە تەي-
يىنى ئېيتىپ، مۇسۇلمان بولغاننى دورىدى. ئالدىغا كۆپرەك
«مۇسۇلمان ئۇچرىسا، «بىز مۇسۇلمان بولغان» دېيىشتى. بىر -
ئىككى سالىپى - ساياق يۈرگەن مۇسۇلمانلار ئۇچراپ قالسا،
گەپ قىلمايلا بارغان پېتى قارىلىرىغا پىچاق تىقىپ، جىقلىرى
نىڭ بېشىغا چىقىشتى. كېيىن، قوزغىلاڭچىلار ئۇلارنىڭ ھىيلىسىنى
بىلىۋېلىپ، ئۆزلىرىگە پۇختا بولۇشتى، ئۇچرىغانلىكى مانجۇنى تىغدىن
ئۆتكۈزۈشتى. شۇ كېچىسى، جەمئىي يەتتە يۈز سەكسەن بەش مانجۇ
ئۆلتۈرۈلدى. كۈنمىشەھەردىكى پوتەيدە، زەمبىرەكچى چېرىكلەر بىر
زەمبىرەككە ئوقنى سېلىپ، پىلىكىگە ئوت يېقىۋېدى، زەمبىرەك
ئارقا تەرىپىدىن يېرىلىپ، ئىككى زەمبىرەكچىنى ئاسمانغا كۆ-

تۇرۇپ ئېلىپ چىقىپ كەتتى. بۇنى كۆرگەن ئامبال خۇ دالو: «ئەمدى بىزدىن نۇسرەت كەتتى...» دەپ يىغلاپ، بالاچا قىلىرى بىلەن جەبخانىنىڭ ئۆگزىسىگە چىقىۋالدى. ئاندىن، غاۋزىسىدىكى ئوتنى پىلىكىگە يېقىۋېدى، پارتلاش زەربىسىدىن ئاسمان - زېمىن لەرزىگە كېلىپ، بىر سىلىكىشىپ توختىدى - دە، مانجۇلارنىڭ كۈلىنى كۆككە سورۇۋەتتى. قوزغىلاڭچىلار ئەسكەر خانىغا باستۇرۇپ كىرىپ، پۇل - بېچەك، مال - دۇنيا بۇلاشقا كىرىشتى. ئۇلۇغلارنىڭ «توخناڭلار!» دېگىنىگە زادى ئۇناشمىدى. ۋەج كويىدا، كۆيۈۋاتقان ئۆيلەرگە بېسىپ كىرىپ، تامنىڭ ئاستىدا قېلىپ ئۆلگەنلەرمۇ بولدى.

ماھىي رەبئەل ئاۋۋالنىڭ يىگىرمە ئالتىسى، جۈمە نامىزىدىن كېيىن، ئالامانلار مۇفتى ھەبىبۇللا ھاجىنى ئاق كىيىزگە ئولتۇرغۇزۇپ، «پادىشاھىمىز!» دەپ قىقاس - چۇقان كۆتۈرۈشۈپ، ئۇنى خەلىپىلىك ھويلىدىن شەھەر ئوردىسىغا كۆچۈرۈپ چىقتى.

×

×

ھەبىبۇللا ھاجى پادىشاھ قوقان دارۇسەلتەنەتىدىن مەدەت ۋە ياردەم تىلەپ، ئوغلى ئابدۇراھمان خوجىنى خۇداریارخاننىڭ ئالدىغا ئەۋەتكەنىدى. خان ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ، يېنىدا بىرنەچچە كۈن تۇرغۇزدى. زىياپەتلەر بېرىپ، مېھمان قىلدى. ئاخىرىدا ئۇنىڭغا سۇدۇرلۇق ① مەنسىپىنى بېرىپ، ئات، يارق، تون - كېچەكلەر بىلەن ئۇلۇغلىدى. ھاجى پادىشاھغىمۇ ئۆز لايىقىدا تون - كېچەك، كۇلاھۇ - تەلپەك، قورال - يارق قاتارلىق سوۋغات - تەۋەررۈكلەرنى ئەۋەتتى. نارمۇھەممەت پەرۋانچىنى ئەمىر لەشكەر قىلىپ ئىككى يۈز يىگىتتىن قوشتى، قارى ھەمىد بۇخارى بىلەن مىرزا بابايېك ھېسارنى مىرزا باشى قىلىپ،

① سۇدۇر - ۋەزىر.

ئۇلارنى ئەللىك يىگىت مۇكەممەللەر بىلەن سۇدۇرخانغا مۇلازىم قىلدى. سۇدۇرخانلار قەشقەرگە كەلسە، ياقۇب قوشىبېگى ھامىدىن خوجام بىلەن يەكەندە سوقۇشۇۋاتقانىكەن. ياقۇببەگ قارى ھەمد بۇخارى بىلەن بۇرۇندىن تونۇش بولغاچقا، كېيىنكى چاغلاردا ئەسقىتىپ قالار دېگەن تەمە بىلەن، ئۇنى سۇدۇرخانغا قوشۇپ خوتەنگە يولغا سېلىپ قويدى. نارمۇھەممەت پەرۋانچى باشلىق يىگىتلەرنى بولسا ئۆز يېنىدا ئېلىپ قالدى.

قارى ھەمد بۇخارى سۇدۇرخان بىلەن خوتەنگە بارغاندىن كېيىن، ھاجى پادىشاھ بىلەن تېزلا چىقىشىۋالدى. ھاجى پادىشاھ ئۇنىڭغا مۇناسىپ جاي، تۇرارغا ماكان تەيىنلەپ، ھەر كۈنلۈكىگە تەمىنات توختاتتى، ئىززەت - ئىكراملىرىنى بەجا كەلتۈرۈپ، ئوبدان يەردىن ئۆيلەندۈرۈپ، ئۇنى ئۆزىگە ئىلىپتەداش ۋە سۆھبەتداش قىلدى. قارى ھەمد بۇخارى بۇرۇن كېلىشىكىنى بويىچە، ياقۇببەگكە ۋاقتى - ۋاقتىدا مەلۇمات يوللاپ تۇرۇشنى ئېسىدىن چىقارمىدى. يېقىندا ئۇ ياقۇببەگكە: «ھاجى پادىشاھ قېرىپ قالدى. سىز جانابىي بۇزۇك خان تۆرەمنىڭ نامىدا «ئىمامى جەئفىرى سادىقنىڭ مازىرىنى زىيارەت قىلىمەن، دەپ نامە پۈتۈپ ئەۋەتكەيسىز. مەن ھاجى پادىشاھنى چوقۇم ماقۇل كەلتۈرىمەن، شۇنداق قىلىشىڭىز، خوتەننى ئوڭايلا ئالايىسىز» دەپ خەت ماڭغۇزغانىدى. بۇ قېتىم ئۇنىڭ سۇدۇرخانغا ھەمراھ بولۇپ گۈمبەغا بېرىشتىكى مەقسىتىمۇ ئەنە شۇ ئىدى.

×

×

رامىزاننىڭ ئون ئۈچى، ھەسۇم سۇدۇرخان ئەمىر لەشكەر ۋە قارى ھەمد بۇخارىنىڭ ھەمراھلىقىدا گۈمبەنىڭ زاۋا دېگەن يېرىگە يېتىپ كەلدى. ئاتالىق غازىمۇ بۇلارنىڭ كېلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، ئالدىغا كىشى چىقارتىپ، ئۇلارنى ئىز-

زەت - ئىكراملار بىلەن باشلاپ كېلىپ، ياخشى كۆتۈۋالدى.

— ئەلھەمدۇلىللا، بۇ يەرگە كەلسدۇق، دېدى ئاتالىق.

غازى سۇدۇرخانىنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ، — شاھزادەنىڭ جاھان ئارا جامالىنى كۆرۈپ، كۆزىمىز روشەن بولدى ۋە نۇرغا تولدى، مۇراد - مەقسەتلىرىمىزگە يەتتۇق. ئەمدى ھاجى پادىشاھ ئاتىمىزنى بىر كۆرمەككە نېسىپ بولۇرمىكىن دېگەن ئارزۇ-ھەۋەستىمىز. كەمبەنە چاكارلىرى پادىشاھ ئاتىمىزنىڭ مۇبارەك ئوردا ھۇزۇرىغا بېرىشقا مۇيەسسەر بولالىغان بولساق ئىدۇق، پادىشاھ ئاتىمىزنىڭ ئاياغلىرىنى، تۇغلىرىنى ساقلىمىز بىلەن سۈپۈر-گەن بولاتتۇق. ئەگەر ھاجى پادىشاھ ئاتىمىز بۇ نادان غۇلامنى ئۆزىنىڭ غۇلام - چاكارلىرى قاتارىدا كۆرسە، مۇبارەك نەزەرلىرىنى بىزدەك غېرىب - غۇرۋالارغا سالسا، ئەجەب ئەمەسكى، بۇ قارا ئوپراق ئۈستىدىكى خار ۋە ئېتىبارسىز بېشىمىز ئاسماننى قۇتۇپتېكى فەرقەردان^① يۇلتۇزلىرى بىلەن تەڭ بولغاندەك بولاتتى. ھاجى پادىشاھ ئاتىمىزنىڭ مۇبارەك جامالىنى بىر كۆرمەكتىن باشقىغا تاقەت - ئىلاجىمىز قالمايدى!

ياقۇببەگ ھىيلە - مىكىردە ئوت بىلەن سۈنى بىر - بىرىگە قوشالايدىغان، تىل ياغلىمىچىلىقتا تاشنى مومدەك ئېرىتىۋېتەلەيدىغان ئادەم بولغاچقا، نادان مەسۇم سۇدۇرخان تەسىرلىنىپ، يىغلاپ تاشلاشتىن ئۆزىنى ئاران - ئاران تۇتۇپ تۇراتتى.

ئاتالىق غازى دەرھال سۇدۇرخانغا ئالتۇن كالۋاتۇنلۇق سەللە، كىمخاب تون، ئالتۇندىن نەقىش ئىشلەنگەن قورال - جابدۇق، ئېگەر - توقۇم ۋە باشقا جابدۇقلىرى تامامەن ئالتۇن - كۆمۈش بىلەن بېزەلگەن يۇلتۇز ئارغىمىقى قاتارلىقلارنى ئېتىپ - ئېھسان قىلىپ، ئۇنى مول تارتۇقلىدى.

① فەرقەردان — شىمالىي قۇتۇپ يۇلتۇزىنىڭ يېنىدىكى ئىككى

يورۇق يۇلتۇزنىڭ ئورتاق نامى.

سۇدۇرخان ئاتالىق غازىنىڭ بارگاھىدا ئۈچ كۈن تۇرغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ھۆرمىتىنى ھاجى پادىشاھقا يەتكۈزۈشكە ئالدىراپ، خوتەن دىيارىغا قايتماقچى بولدى. مەككار ئاتالىق غازىنىڭ كۈتكىنىمۇ دەل مۇشۇ ئىدى. شۇڭا، دەرىھال ئەمىر لەشكەر ئابدۇللا پەنسادنى ئۇنىڭغا قوشتى، ئۇنىڭ قۇلىقىغا پىتىنە - ئەپسۇنلارنى سۆكە - مونچاقتەك بىر - بىرلەپ تىزىپ چىقتى. بىر پارچە خىشنى نەچچە قەۋەت تەتىللاغا ئوراپ «قۇرئانى كەرىم» قىلىپ، ئۇنى سۇدۇرخاننىڭ ئالدىدا، ئابدۇللا پەنسادقا ئىززەت - ئىكرام بىلەن سۇندى ۋە:

— بىز ئۈچۈن ھاجى پادىشاھ ئاتىمىزنىڭ خىزمىتىگە بېرىپ، ئەقىدە - ئىخلاسلىقىمىزنى ئۇل زاتى مۇبارەكنىڭ ئۇلۇغ قۇلاقلىرىغا بىر - بىرلەپ مەلۇم قىلغايلىقىمىز. مۇبادا ئۇل زاتى مۇبارەك ئىشەنمىسە، ئۇشبۇ قۇرئانى كەرىمنى بىزنىڭ ئورنىمىزدا بېشىڭىزدىن ئېگىز كۆتۈرۈپ تۇرۇپ قەسەم ئىچىپ، ئەھدى - پەيمان قىلىۋىلىشىمىز. قالغىنىنى بۇ شاھزادەم بىز كەمىنە قۇللىرىغا ۋە كالىتەن بايان ئەيلىسە ئەجەب ئەمەس، — دەپ ئۇلارنى يولغا سالدى.

سۇدۇرخان شاھزادە بىلەن ئەمىر لەشكەر ئابدۇللا پەنساد دەل ۋاقىتتا سائىتىدە خوتەن دىيارىغا يېتىپ كەلدى. ھاجى پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىدا، ئابدۇللا پەنساد ئۇنى ئاتالىق غازىنىڭ ئالدىغا ئىستىقبال قىلىپ چىقىشقا تەۋسىيە قىلدى. بۇ مەككار پەلەكنىڭ ھېلىگە، رەلىكىنى كۆرمىگەن، زامانە تەجرىبە - ساۋاقلىرىنى تېتىمىغان ۋە توشقان ئۇيقۇسى غەپلىپ تىمىدىن تېخىچە ئويغانمىغان نادان شاھزادە بولسا بۇ ئىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ھەر خىل تەرىپ ۋە سۈپەتلەر بىلەن تەكىتلىدى. نەتىجىدە، ئىبراھىم قازىنىڭ «ھەزرىتى مۇبارەك، سىلە چىقىمىسىلا، بۇ ياخشىلىقتىن دېرەك بەرمەيدۇ» دەپ توسۇغىنىغا

قارماي، ھاجى پادشاھنىڭ نۇرلۇق پىكىرى كاززاپ ياقۇببەگ
نىڭ ھىيلە - مەكىرى ۋە تىل ياغلىمىچىلىقى ئالدىدا خىزەلمىشپ،
ئۇنىڭ ئالدىغا بارىدىغانغا تايىن تاپتى. ئابدۇللا پەنسانىڭ
قوللىدىكى «قۇرئانىي كەرىم» نى قولغا ئېلىپ، ئۇنىڭ
كۆزلىرى ئەڭ ئېسىل ئويۇنچۇقلارنىڭ ئالدىغا دۇۋاسى
تويۇلغانلىقىنى كۆرۈپ، خۇشاللىقىدىن قىن - قىنىغا پاتماي
كەتكەن بالىنىڭ كۆزلىرىدەك تېخىمۇ پارقىراپ كەتتى.....

×

×

ھاجى پادشاھ كېلىۋاتىدۇ، دېگەن خەۋەرنى ئاڭلاپ،
ياقۇببەگ ئەتىگەندىلا زاۋانىڭ يول ئېغىزىغا چاچاڭ قۇردۇرۇپ،
ئاتنىڭ تىزگىنىنى بوينىغا تاشلاپ تەييار بولۇپ تۇرغانىدى.
ھاجى پادشاھ ياقۇببەگنىمۇ ئاتقا مىنىشكە تەكلىپ قىلىۋېدى،
ئۇ تۈزۈت قىلىپ تۇرۇۋېلىپ زادى ئۇنىمىدى:

— بۇ قانداق بولىدۇ؟ سىزدەك مۇبارەك زات، ئالىيجاناب
ئادەم ئالدىدا مەندەك ناتىۋان ئادەمنىڭ ئورنى يەردە بولمىسا،
يەنە نەدە بولىدۇ؟ مەن سىز ئاتام ئۈچۈن تۆت پۇتلاپ ماڭ-
ساممۇ، يەنە تېخى كەملىك قىلىدۇ!...

ئۇ ھاجى پادشاھ مىنگەن ئاتنىڭ چولۇۋۇزىنى بوينىغا
تاشلىغىنىچە، ئاتنى يېتىلەپ بارگاھنىڭ ئالدىغا كەلدى - دە،
ئاتنى توختىتىپ، ئۇنى ئاتتىن كۆتۈرۈپ يەرگە چۈشۈردى.

— ھاجى پادشاھ ئاتا! - دېدى ئۇ يۈزىنى ئۇنىڭ
بۇزىگە يېقىپ تۇرۇپ، - ھەدىس شىرىفتە: «بىر جەڭچى بىلەن
قۇچاقلىشىپ كۆرۈشكەن كىشى مىڭ پەيغەمبەر بىلەن كۆرۈش-
كەندەك بولىدۇ»، دېيىلگەن. شۇڭا، رۇخسەت قىلغان بولسىلا،
مەن ئۆزلىرىنىڭ بويۇنلىرىغا قول سېلىپ كۆرۈشكەن بولسام!
ھاجى پادشاھمۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنى قۇچاقلىدى.
كىشىلەر ياقۇببەگنىڭ قولىنى ھاجى پادشاھنىڭ بوينىغا گىرە-

لەشتۇرۇپ سالغىنىچە ئۇنى يەنە بىر ئۆيگە ئەكىرىپ كەتكىنىنى كۆردى - يۇ، ئەمما ھاجى پادشاھنىڭ ئۇ ئۆيدىن قايتىپ چىققانلىقىنى ئىككىنچىلەپ كۆرمىدى.

ئىست! ئىست! ئادەم جىنىسى ۋە ئىنسان گۇرۇھىنىڭ ھىيلە - مىكىرلىك تەدبىرلىرىنى ئەنە شۇنىڭدىن كۆرۈپ تاماشا قىلىش كېرەك. تېخى بۈگۈن ئەتىگەندىلا، ھاجى پادشاھ ناماز بامداتتا ئۆزىنىڭ ھازىرقىدەك بولۇشىنى سەزگەندەك:

— بۇ دۇنيا ھېچكىمگە ۋاپا قىلغان ئەمەس، — دېگەندى ئۇ ۋەز ئېيتىۋېتىپ، — ئۇ خۇددى سەيياھلار دەم ئېلىپ ئۆتىدىغان سالقىن بۇلاق بويىغا ئوخشايدۇ. بابۇر چەشمە ئىيىنىدا دېگەن بۇلاق يېنىدا دەم ئالغاندا، تاشقا: «بۇ بۇلاق يېنىدا بىزگە ئوخشايدىغان نۇرغۇن كىشىلەر دەم ئېلىپ ئۆتكەن. بىز مەردلىكىمىز ۋە كۈچۈمىزگە تايىنىپ، دۇنيانى ئالدۇق. ئەمما، دۇنيانى ئۆزىمىز بىلەن بىلىشكە ئۆزۈمىز بىلەن ئۆزۈمىز كېتەلمەيمىز. ئەمما، بىزنىڭ نەسلىمىز كېتەلمىدۇق» دەپ خەت چەكتۈرگەنىكەن. شۇنداق، دۇنيانى ئۆزۈمىز بىلەن ئېلىپ كېتەلمەيمىز. ئەمما، بىزنىڭ نەسلىمىز قۇرۇمايدۇ. ئەزىم دەريادەك مەڭگۈ داۋام ئېتىدۇ. بىز ئاشۇ ئەزىم دەريادا ئەبەدىل - ئەبەد ياشايمىز! «ۋاماتەردى نەفسۇن مازا تەكسىبۇغەدەن ۋاماتەردىن نەفسۇن بىئايىيى ئەرزىن تەمۋۇتۇ، ئىننەللاھ ئەلىمۇن خەبىر...»^①.

بۇ قۇرئاننىڭ ئوتتۇز بىرىنچى سۈرىسىدىكى ئاخىرقى ئايەت ئىدى. ھەبىيۇللا ھاجى پادشاھنىڭ ھەربىر ۋەزى قۇرئانىي كەرىمنىڭ سۆزى بىلەن باشلىناتتى. بۈگۈن ھاجى پادشاھ ئۇنى شۇنچىلىك بېرىلىپ ئېيتقان ئىدىكى، ئۇنىڭ ۋەزى ئاڭلىغۇچىلارنىڭ يۈرەك - باغرىنى جىمىلدەتتۈۋەتكەنىدى.

بۇ چاغدا، ھاجى پادشاھنىڭ مىڭدەك مەھرەم يېڭىلىرى ئىتائەت بىلەن ئاتلىرىدىن چۈشمەي ھاجى پادشاھنى ساقلاپ، ئەمىر كۈتۈپ تۇرۇشقانىدى. ياقۇبىبەگ

① «جان ئەتە نېمە بولۇشىنى بىلىمگەي ۋە قەيەردە ئۆلۈشىنىمۇ بىلىمگەي...»

دەرھال ھاجى پادىشاھ نامىدىن: «مەن ئۆكۈم ياقۇب قوشىپىگى بىلەن بىر كېچە ھال - مۇڭ قىلىشىپ، ئەتىلىككە يول باشلاپ شەھەرگە كىرىمەن. سىلەر ھەرقايسىڭلار خاتىرجەم بولۇپ شەھەرگە قايتىپ، ئۆز ئىشىڭلار بىلەن مەشغۇل بولۇڭلار. ئەتىگەنلىككە سۇدۇرخان بىلەن ئەمىر لەشكەر نېمىتۇللاخان قالغان ئەمرۇل - ئۇمرا ئەكابىر - ئەشرەبلەر ئېلىپ ئىستىقبالغا چىقىشىمۇن. نامە تامام، گەپ ۋەسسالام. ھەبىبۇللاھاجى پادىشاھ. ھۇۋالەھبىۋىللەزى تۇر جاشىخائەتتەھۇ ①. تارىخىي ھىجرىيە 1283 - يىلى رامىزاننىڭ يىگىرمە ئالتىنچى» دەپ نامە چىقارتتى.

×

×

ئەتىسى ئەتىگەندە، ياقۇببەگ شەھەرگە قاراپ ئاتلاندى. شەھەرگە ئىككى پونەي مىقدارى يەرگە بارغاندا، مەسۇم خوجا سۇ دۇرخان، ئەمىر لەشكەر نېمىتۇللاخان باشلىق يىگىرمە - ئوتتۇز ئەمرۇل - ئۇمرا، ئەكابىر - ئەشرەبلەر ئىستىقبالغا چىقىشقانمىكەن، ئاتالىق غازى ئۇلار بىلەن قىلچە چاندۇرماي ناھايىتى ياخشى كۆرۈشۈپ: «ھاجى پادىشاھ ئاتىمىز كەينىمىزدىن كېلىۋاتىدۇ. ھەرقايسىلىرى ئالدىغا بېرىپ بىللە ئەكىلىشىمىز!» دەپ ئۇلارنى يولغا سالىدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى ئادەملىرىدىن ئايرىۋېتىپ، بىر - بىرلەپ تۇتۇپ يوق قىلدى، ئاندىن ئېزىز بەگ جاللاتنى يىگىتلىرى بىلەن چاپاۋۇل قىلىپ شەھەرگە ماڭغۇزدى. ئېزىز بەگ جاللات شەھەرگە كىرىپ ھاجى پادىشاھنىڭ بالىۋا قىلىرىنى ئوردىدىن ھەپ دەپ چىقىرىپ، ئوردا ئىچىگە ۋە خەزىنىگە ئىگە بولۇۋالدى. ئاتالىق غازى قارى ھەممىد بۇخارىنىڭ يول باشلىشى بىلەن، ئىقبالى دۆلەت، ① «پەيغەمبەر بولسا ئاللاننىڭ دوستى. ئۇنىڭدىن شاپائەت ئۈمىد قىلىنىدۇ»

دەبدەبە - سەلتەنەت بىلەن ئۇنىڭ كەيىنىدىن يېتىپ بېرىپ،
چېدىر - بارگاھلىرىنى شەھەرنىڭ ئالدىغا تەككىتى. ئاندىن ئەھمىر
لەشكەر، سەرچاڭ لاۋۇر، ياساۋۇللىرىنى بىر - بىرىنىڭ كەيىنىدىن
قىل قۇيرۇق قىلىپ، ئۇلارنى شەھەرگە بېسىپ كىرىشكە بۇيرۇپ، ھاجى
پادىشاھنىڭ مۇلازىملىرىنى ھەيدەپ كەلدى. ئۇلارنىڭ بويىسۇن
خانلىرى ئامان قالدى. جاھىللىق قىلغانلىرى تىغ سىياسەتتىن
ئۆتكۈزۈلدى، بەزىلىرى نەزەرىيەندە قىلىندى. شۇنداق قىلىپ،
ياقۇببەگ خوتەن دىيارىنى ھاجى پادىشاھنىڭ قولىدىن
بىرپاي ئوقمۇ ئاتماي ئۆز قولىغا ئۆتكۈزۈۋالدى. بۇ
ھەقتە كىيىنكىلەر مۇنداق قوشاق قاتقانىدى:

سۇدۇرخان ئۆزى ئاخماق،
بېلىدە تۆمۈر توقماق.
بۇ جاھاندا بارمىدۇ،
كىمخاپ تونغا شە ساتماق؟

خوتەنلىكلەر مۇشۇ ئۇلۇغ رامىزان كۈنلىرىدە كۆز ئالدىدا
يۈز بەرگەن بۇ ئىشلارغا قاراپ ھەيران بولۇشۇپ، تېڭىرقاپلا
قالغانىدى. ئۇلار بىر - بىرىگە قاراپ:

— غۇلى نېمە دەيتۇ بۇ؟ — دېيىشەتتى. بۇنىڭغىچە بىر -
ئىككى كۈن ئۆتۈپ كەتتى. ئۇلار ئاندىن نېمە ئەھۋال يۈز
بەرگەنلىكىنى چۈشىنىپ يېتىشتى. ئون - ئونبەش مىڭ ئادەم
بىراقلا قوزغىلىپ، قورال - ياراق، چوماق - كالتەكلىرىنى
كۆتۈرۈشۈپ، شەھەرنىڭ تەرەپ - تەرەپلىرىدىن كېلىشىپ:
«ھاجى پادىشاھىمىز قېنى!»، «سۇدۇرخان، نېمىتۇللا ئەھمىر لەشكىرد
مىز قېنى؟» دېيىشىپ، ئەنجانلىقلارنى كۆرگەنلا يېرىدە ئۇرۇپ
يىقىتىشىپ، سۈرۈپ - توقاي قىلدى. ئاتالىق غازى قارى
ھەمىد بۇخارىنىڭ تەكلىپى بويىچە، ھاجى پادىشاھنىڭ

مېيىتىنى قايتۇرۇپ بېرىپ، ئۇنىڭ ناماز جىنازىسىنى ئوقۇش ئارقىلىق. غەزەپلەنگەن ئالامانى باسماقچى بولدى.

ھاجى پادىشاھنىڭ جىنازىسى ھازىدارلارنىڭ يىغىغا - زاپار ئىچىدە داغدۇغىلىق بىلەن ئۆزىتىلدى.

— سەلاتى جىنازا!...

كىشىلەر خۇددى مۇشۇ ئاۋازنى كۈتۈپ تۇرۇشقاندا كىلا، تۇشمۇ تۇشتىن چىقىپ مېيىت نامىزى ئوقۇلىدىغان ئالتۇنلۇقۇمغا قاراپ ئاقار قۇمدەك ئاقتى. ئۇلۇغ - ئۇششاق، چوڭ - كىچىكنىڭ ھەممىسى ئۆزلىرىنىڭ سۆي-ۈملۈك ھاجى پادىشاھى بىلەن ئەڭ ئاخىرقى قېتىم دىدارلىشىۋېلىش ئۈچۈن جىنازا ئەتراپىنى زىچ ئورنىۋېلىشقانىدى. ھاجى پادىشاھنىڭ مۇرشىد - مۇخلىسلىرى جىنازىنى ئۆز مۇرىلىرىدە ئەمەس بەلكى، ئېغىر مېھنەتتە قاتقان كۈچلۈك ئالىقنىدا كۆتۈرۈشكەنىدى. جىنازىغا يېقىن بارالمىغانلار بولسا، جىنازىنىڭ سېپىغا باغلانغان ئۇزۇن ئارغامچىنى مۇرىلىرىگە سېلىشىپ مېڭىشتى، جىنازىنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ دۇئا - تىلاۋەت قىلىشىپ، يىغلاپ، قوشاق قوشۇپ ماڭغانلارنىڭ ئاخىرى خېلى يىراقلارغىچە سوزۇلغانىدى.

ھازىدارلار قوشۇنى ئالتۇنلۇقۇمغا قايرىلىدىغان باش ئاچالغا كەلگەندە، مۇسەبەت خەۋىرىنى ئاڭلاپ يىراق ياقا يۇرتلاردىن ۋە يېزا - قىشلاقلاردىن يېتىپ كېلىشكەن خالايتىق جىنازىنى ئورنىۋېلىشتى. ھازىدارلار ئالغا ماڭالمىي توختاپ قېلىشتى بۇ ئۇلارنىڭ تۆتىنچى قېتىم توختاپ قېلىشى ئىدى. پاتىپاراقچىلىق باشلاندى... ھاجى پادىشاھ ھايات ۋاقتىدا ئۆزىنىڭ ئوردىسىدىن ئالتۇنلۇقۇمغا بارىدىغان مۇساپىنى بىر چۆگۈن سۇ قاينىغىچە -

لىك بولغان ۋاقت ئىچىدە بېسىپ ئۆتىدىغان بولغىنىتى؟
ھاجى پادشاھنىڭ مېيىتى سېلىنغان جىنازا مۇشۇنداق گاھ
توختاپ، گاھ مېڭىپ، ئالتۇنلۇقۇم مەسچىتىگە ناھايىتى ئۇزاققا
يېتىپ بارالدى.

بۇ كۈنى ئاسمانمۇ مۇسبەت بىلدۈرۈۋاتقاندا ناھايىتى
تۇتۇلۇپ كەتكەنىدى. كۆكنى قاپلىغان قارا بۇلۇتلار
خۇددى كۆز يېشىنى تۆككەندەك، ھازىدارلار ئۈستىگە يامغۇر
تامچىلىرىنى تەكشى سېپىپ ئۆتتى. بۇ پاجىئەگە غەزەپلەنگەندەك
قىلىپ بىر - ئىككى قېتىم چاقماق چېقىپ، ھاۋا
گۈلدۈرلەيمۇ قويدى.

مېيىت نامىزىغا خوتەنلىك موللا ئىبراھىم قازىكالاڭ
ئىماملىق قىلدى.

— خالايق، مەرھۇم ھاجى پادشاھىمىزنىڭ قانداق
ئىكەنلىكىنى بىلەمسىلەر؟ — دەپ سورىدى ئۇ ناماز چۈشۈرۈپ
بولغاندىن كېيىن.

— بىلىمىز! — مېيىت نامىزىغا قاتنىشىۋاتقانلارنىڭ
ھەممىسى گۈررىدە قىلىپ جاۋاب بەردى.

— مەرھۇم قانداق ئادەم ئىدى؟

— ھۆددەس بەلەن ئادەم ئىدى!... ياتقان توپىسى
جەننەتتە بولسۇن!...

— ھەرھۇم ھاجى پادشاھىمىزنىڭ قانداق قازا قىلغان
لىقىنى بىلەمسىلەر؟

— .....

— بىلىمىز! مەلئۇنلار تەرىپىدىن قەتىل قىلىندى!

— سۇدۇرخان شاھزادىمىز، نېمىتۇللا ئەمىر لەشكىرىمىزنىڭ ياش جېنىغىمۇ ئاشۇ ئاكاەسلەر زامىن بولدى! — دەپ چۇزۇق راشتى بۇ ئىشتىن ئاز — تولا خەۋىرى بارلار. بۇ ئىشتىن خەۋىرى يوق نۇرغۇن كىشىلەر بولسا بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھەيران قېلىشتى.

ھاجى پادىشاھنىڭ ھەمسۆھبەتلىرىدىن بىرى بولغان قارى ھەمىد بۇخارى قوللىدىكى تەسبىھنى تۇتقىنىچە تۇرۇپ قالدى. ئۇ پۈتۈن خوتەن خەلقى ئالدىدا ئۆزىنىڭ ياقۇببەگى خوتەنگە باشلاپ كىرگەن رىياكارلىقى تەلتۆكۈس پاش بولغانلىقىنى چۈشەندى. ئۇ ئۆز تەقدىرىنىڭ قانداق بولۇشىنى ئويلاپ تۇراتتى، بېشى پىرىرىدە بىر قايدى — دە، گۈپپىدە قىلىپ يەرگە يىقىلدى...

موللا ئىبراھىم قازىكالاڭ قاراقاشى سۈرەپاتىمەگە قول كۆتۈرۈپ دۇئا قىلدى ۋە جامائەتكە ھاجى پادىشاھنىڭ پەزىلۇ — سۈپەتلىرىنى بىر — بىرلەپ بايان قىلغاندىن كېيىن: — ئاللا مەرھۇمنى مەغپىرەت قىلغاي، — دېدى ئۇ، — ھاجى پادىشاھىمىز ھۆددەس رايىش، بەكمۇ خۇداگۈي، ئىنتايىن دىيانەتلىك، ئادىل پادىشاھ ئىدى. ئاللا ئۇنىڭغا رەھمەتلىرىنىڭ ۋە ياخشىلىقلىرىنىڭ دەرۋازىلىرىنى كەڭ ئاچقاي ۋە جەننەتۈل رىزۋانىنى ئاتا قىلغاي!

موللا ئىبراھىم قازىكالاڭ سۆزىنىڭ ئاخىرىدا: — رەھمەتلىك ھاجى پادىشاھىمىزنى كاپۇزۇپ مەلئۇنلار تۇزاققا دەسسەتىپ يوقلۇق دەرگاھىغا يولغا سالدى. ئۇلارنى

رەھمەتلىكىنىڭ قىساس ئوتى چوقۇم تۇتىدۇ! مەھشەرگاھتا ئۇلارنى
دوزاخ كۈتمەكتە. چۈنكى، ھەركىم قىلسا ئۆزىگە قىلىدۇ! — دەپ
خىتاب قىلدى.

خوتەنلىكلەر مەرھۇمنى يەرلىكىدە قويغاندىن كېيىن،
ئۇنىڭ ھىيلىگەر ياقۇببەگ تەرىپىدىن سۈيىقەست بىلەن ئۆلتۈ-
رۈلگەنلىكىنى، مەسۇم سۇدۇرخان بىلەن ئەمىر لەشكەر نېمىتۇللا
خاننىڭمۇ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى بىلىپ قېلىشىپ: «دەرھال ئىسيان
كۆتۈردى، ياقۇببەگنىڭ يىگىت - سەرۋازلىرىنى ئۇرۇپ - چەي-
لەپ ئۆلتۈردى، قوغلاپ سۈرۈپ - توقاي قىلىشتى. دەل مۇشۇ
چاغدا، ھاجى پادىشاھنىڭ بىرمۇنچە مۇلازىملىرى كالتەك -
چوماقلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ بارگاھقا ھۇجۇم قىلدى. شۇ ئەسنادا،
ياقۇببەگدىن: «قەتلىئام!» دېگەن ئالىي يارلىق كەلدى.
ئۇنىڭ لەشكەرلىرى ئومۇمىي قىرغىنغا چىقتى. ئۇلار خوتەنلىك-
لەرنىڭ بىرىنى ئۆلتۈرسە ئونى ۋە ئونىنى ئۆلتۈرسە يەنە ئوتتۇزى
تېخىمۇ ئىلگىرىلەپ كېلىپ تېگىش قىلغىلى تۇردى. ئەتىسى،
قارا قاشتىن ئون مىڭدىن ئارتۇق چوماقچى ئالامان چوماق -
كالتەكلىرىنى كۆتۈرۈپ، ئوچاق - داڭقان، ئوزۇق - تالقانلىرىنى
ئېلىپ، قارا كالتەك بولۇپ كەلدى؛ ئاندىن كېيىن،
چىرا - چاقادىن بىر توپ ئالامان قىل قۇيرۇق بولۇپ، چوماق -
كالتەكلىرىنى، ئوزۇق - تالقانلىرىنى ئېلىپ كېلىپ، كۆيۈۋاتقان
ئوتقا خۇددى پەرۋانىدەك ئۆزىنى ئاتتى. ئاتالىق غازىنىڭ
يىگىتلىرى ئۇلارنى قىرغىن قىلىپ، ئۇلاردىن ئىلگىرى ئۆلۈمگە
ماڭغانلارغا قوشتى. كوچا - كوچىلاردا، قەتلىئام قىلىنغانلارنىڭ

ئىسسىق قانلىرى شارقىراپ ئاقتى، پۈتۈن خوتەن شەھىرى پانىي ئالەمدىكى قۇشخانغا ئايلاندى. رىۋايەت قىلىنىشىچە، ھەربىر تۈمەن ئادەم ھالاك بولسا، بىر ئۆلۈكنىڭ قولى كۆتۈرۈلىدىكەن. دېمەك، شۇ قېتىمقى قەتلىئامدا خوتەن شەھىرىدە بەش ئۆلۈك قولى كۆتۈرگەن بولىدۇ.

قەتلىئام توختىتىلغاندىن كېيىن، ياقۇپبەگ ھاجى پادىشاھنىڭ خەزىنىسىنى ئېنىقلاشقۇزدى. ئون ئالتە دانە قاپتەك چوڭلۇقتىكى ۋازىلارغا ساپ ئالتۇن قاچىلانغانىكەن. كۈمۈش تەڭگە، تىللا ۋە داچەن پۇللارنىڭ سانىنى ئېلىپ بولغىلى بولىدى. مەرھۇم ھەبىبۇللا ھاجى پادىشاھ ئۆزىمۇ يېمىگەن - ئىچمىگەن، باشقىلارغىمۇ يېگۈزمىگەنىكەن. ھەتتا، ئەھلى ئاياللىرىغىمۇ «ئىسراپ قىلماڭلار، گۇناھ بولىدۇ» دەپ، ئالتۇندىن سۆكە - مۇنچاق، ئۈزۈك - جابدۇق دېگەنلەرنى قىلدۇرۇپ بەرمىگەنىكەن. مەرھۇم ئۆزىنىڭ ئاشخانىسىغىمۇ ئابائى - ئەجدادىدىن مىراس قالغان زېمىنلەردىن چىققان مەھسۇلاتلارنى ئىشلىتەتتىكەن. مانجۇلاردىن ئولجا ئېلىنغان تىللا - تەڭگە، داچەن - پۇللارنى، يامبۇلارنى تىزىملىغان پېتى پېچىتىنى بۇزماي ساقلاپ قويغانىكەن. ئاتالىق غازى مەرھۇم ھاجى پادىشاھنىڭ خەزىنىسىدىكى ھېسابسىز دەپى دۇنياغا قاراپ، ئەقلى لال بولۇپ، قولىنى چىشلەپ قالدى:

— مەن مەرھۇمنى بۇرۇن ئاتام دەپ يۈرگەنىدىم. بۇزاتى مۇبارەكنىڭ ھەقىقەتەن ماڭا ئانا بولغىچىلىكى بار ئىكەن ئەمەسمۇ؟— دەپ مىيىقىدا كۈلۈپ قويدى ئۇ.

ھاجى پادىشاھنىڭ جازا يەلپۈشلىرى چوڭ مۇۋەتتىن، نۇقتا ۋە بويۇنباغلىرى مەشۇت - يىپەكتىن ئىشلەنگەن، بۇيۇن باغلىرىغا قاتار - قاتار جەرىس - قوڭغۇراقلارنى ئېسىپ يېزىگەن تۆت چوڭ نار تۆگىسى بار ئىدى. بۇ تۆگىلەرنى تاماشا قىلغان كىشىلەرنىڭ ئەقلى لال، كۆزلىرى خىرە

بولۇشتى. ياقۇببەگ ھاجى پادىشاھنىڭ خەزىنىسىنى مۇشۇ تۈگىلەرگە يۈكلەپ، قەشقەر دارۇ سەلتەنەتىگە ئېلىپ ماڭدى. ياقۇببەگ ئۆزىنىڭ ھەممە ئەمىر لەشكەر، پەنساد، ئەمرۇل - ئۇمرالىرىغا ۋە ھەممە يىگىت - سەرۋازلىرىغا ئىنئام - ئېھسانلارنى يەتكۈچە بېرىپ، ھەممىنى مەمنۇن قىلىپ، ھاجەتتىن چىقاردى. ئۇنىڭدىن كېيىن، خوتەن دىيارىدىكى شەھىدان ئىماملىرىنىڭ مازارلىرىغا، خانىقا - مېچىتلەرگە قوي - كالا، ئۇن - گۈرۈچ، پۇل - پېچەك، تون - سەرىپاي دېگەننى ئايىماي ئىنئام قىلدى. دۇئاگۇيىلارغا سەدىقلىرىنى تولا بېرىپ، ئۇلارنىڭ دۇئاسىنى ئېلىپ خاتىرجەم بولغاندىن كېيىن، خوتەنگە يەكەنلىك نىياز ئىشىكىغا بەگنى ھاكىمبەگ قىلىپ بەلگىلەپ، خوتەن دىيارىدىكى ئالتە شەھەرنى ئۇنىڭ ئۈگىچە سۈرىشىغا تاپشۇردى.

ياقۇببەگنىڭ ئۇنىڭغا مۇنداق ئالاھىدە مەرھەمەت ۋە مېھرىبانلىق كۆرسىتىشىدە مۇنداق بىرقانچە سەۋەبلەر بار ئىدى: نىياز ھېكىمبەگنىڭ ياقۇببەگنىڭ قەشقەر سەلتەنەتىدە ئۆز ئورنىنى پەيدىنپەي مۇستەھكەملەپ، بۈزۈك خانى قەشقەر تەختىدىن چەتلىتىشىدە كۆرسەتكەن تۆھپىسى بار ئىدى؛ كۇچالىق ھامىدىن خوجا يەكەننى بېسىۋالغاندا، ياقۇب قوشىپىگىنى يەكەنگە چىللاپ كەلگەن كىشىمۇ دەل شۇ نىياز ھېكىمبەگ ئىدى؛ ئىككىنچى قېتىملىق يەكەن سوقۇشىدا، ئىسھاق خوجا تۇڭگانىيلار بىلەن بىللە ئۇنىڭغا شەبخۇن ئۇرماقچى بولغاندا، قوشىپىگىنى ئاگاھلاندىرغان كىشىمۇ يەنىلا ئاشۇ نىياز ھېكىمبەگ ئىدى. ھەممىدىن مۇھىمى، نىياز ھېكىمبەگ بىلەن ئاتالىق غازى ھىيلە - پەندە، ئۇسۇل - تەدبىردە، ئىش - كەسىپتە ۋە مىكرى - خۇپسەنلىكتە ھەمساۋاق ئىدى. ھىيلە - مىكرىدە ئاتالىق غازى نىياز ھېكىمبەگكە پىر بولالسا، تىل -

ياغلىمىچىلىقتا نىياز ھېكمىبەگ ئاتالىق غازىغا ئۇستاز بولالايتتى. ئاتالىق غازى بىر قېتىم مۇھەممەت يۇنۇسجان شىغاۋولغا: «بۇ ناھايىتى ھۇشيار، تۇيغۇن ئادەم ئىكەن. بىزنىمۇ خاپا قىلمايدىكەن، باشقىلارنىڭمۇ كۆڭلىنى ئۇتۇشنى بىلىدىكەن. قارىغاندا، قولىدىن ھەر بالا كېلىدۇ» دېگەنىدى. يۇنۇسجان شىغاۋول: «ئۇنداق بولسا، بۇنداق ئادەمنى نېمىشقا كۆزدىن يوقاتمايدىلا؟» دەپ سورىغىنىدا، ئاتالىق غازى: «بۇنداق ئادەملەرنىڭ قولىدىن ئىش كېلىدۇ. شۇڭا ئۇنداق ئادەمنى يىراقتا تۇتۇپ ئىشقا سېلىش كېرەك. شۇ چاغدىلا خاتىرجەم بولغىلى بولىدۇ» دەپ جاۋاب بەرگەنىدى. دېمەك، ياقۇببەگمۇ ئۇنىڭ نىيەت - ئىقبالىنىڭ زادىلا دۇرۇس ئەمەسلىكىنى تۇيغانىدى.

شۇ يىلنىڭ ماھىي شەۋۋال ئېيىنىڭ يىگىرمە سەككىزىنچىسى، ياقۇببەگ ئەمرۇل - ئۇمرالىرى بىلەن قەشقەرگە ياندى. ئۇ، قەشقەرگە تۆت مەنزىل قالغاندا، ئېزىز بەگ جاللاتنى خىيانەتچىلىكتە ئەيىبلەپ، ئۇنى تۇتۇپ يوق قىلدى. مۇقەررەب بەگ بۇزۇرۇك خانغا ياقۇببەگنى چاققاندا، ئېزىز بەگ جاللاتمۇ ھە - ھۇ دېيىشىپ بەرگەنىدى. ئاتالىق غازى ئۇنى بىر ئامال قىلىپ يوق قىلىشنى پەملەپ يۈرەتتى. بۇ قېتىم، ئۇ خوتەندە ئىككى يۈز يامبۇنى سۇقۇۋالغانىكەن. ئۇنىڭ بۇ ئىشى پاش بولۇپ قېلىپ، ئاخىرى ئاتالىق غازىنىڭ قولىدا ئۆلدى.

ياقۇببەگ خوتەن دىيارىنى ھاجى پادىشاھتىن تارتىۋالدى. مۇپتى ھەبىبۇللا ھاجى ۋە ئۇنىڭ خانىدانى ھىيلىگەر ياقۇببەگنىڭ قولىدا مانا مۇشۇنداق بەربات بولدى.

ئەزىمەت ۋە مۇھىملىقىنى ئىسپات قىلىشقا تەييار بولدىم.

ئەزىمەت:

بۇ بېگىم ئەسلىدە بىر مۆمىن ئىدى،
تەس ئىدى خۇيىدىن تاپماق بىر ئېۋەن.
ئۇنىڭ مىڭ جاپادا يىغقىنى قالدى،
يار بولدى گۈزىگە يېگانە كېپەن.

بۇ نەزىمەت بىر قېتىملىق تەس ئىدى،
ئۇنىڭ مىڭ جاپادا يىغقىنى قالدى،
يار بولدى گۈزىگە يېگانە كېپەن.

بۇ نەزىمەت بىر قېتىملىق تەس ئىدى،
ئۇنىڭ مىڭ جاپادا يىغقىنى قالدى،
يار بولدى گۈزىگە يېگانە كېپەن.

بۇ نەزىمەت بىر قېتىملىق تەس ئىدى،
ئۇنىڭ مىڭ جاپادا يىغقىنى قالدى،
يار بولدى گۈزىگە يېگانە كېپەن.

بۇ نەزىمەت بىر قېتىملىق تەس ئىدى،
ئۇنىڭ مىڭ جاپادا يىغقىنى قالدى،
يار بولدى گۈزىگە يېگانە كېپەن.

تون ئۈچىنچى باب

ياقۇبىيەگى ھاكىمىيەت ئۆزگىرىشىدە...

نادانلارغا ئەقىل ئۆگىتىش — قورام
تاشنى تاتىلمىغانغا ئوخشاش.

مىلادى 1866 - يىلى 9 - ئاي.

يېڭىسار قورغىنى ئېلىنغاندىن كېيىن، بۈزۈك خان تۈرە قەشقەر بىلەن يېڭىسارغا ئۆزى مۇناسىپ تاپقان ئادەملەرنى ھاكىمىيەگە قىلىپ تەيىنلىدى. خىزمەت كۆرسەتكەنلەرگە تۆھپىسىگە قاراپ، لايىقىدا پۇل - پېچەك، تون - سەرىپاي، قورال - ياراق، تۇغ - ئەلەم ۋە مەرتىۋە - دەرىجە ئىنئام قىلدى. سېخىيىلارچە مەرھەمەت ۋە ئىسنايەتلەرنى كۆرسىتىپ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى خوش قىلدى. پاراكەندە زامان بىر مەھەل تىنچلىنىپ، تەرتىپ - ئىنتىزام جارى بولدى. مارالبېشى قورغىنى تېخىچىلا مانجۇلارنىڭ قولىدا بولۇپ، ئۇلار جاھىللارچە قارشىلىق كۆرسىتىپ، تەسلىم بولۇشقا ئۇنىماي ۋاناتتى. يېڭىسار غەلبىسىدىن كېيىن، ياقۇب قوشبېگى: «تۆمۈرنى قىزىقىدا سوقۇپ، مارالبېشى قورغىنىنى پەتە قىلساق،

بۇنىڭ ئۈچۈن لەشكەر تەييارلاشنىڭ تەرەددۇتىنى قىلماق زۆرۈر» دەپ، نەچچە رەت ئىلتىماس قىلدى. تۆرەم: «پۇقرالارغا جەبرى - زۇلۇم بولۇرمىكىن» دەپ، ئىجازەت بەرمىدى.

بۈگۈن كۈندىكى ئادەت بويىچە، بۇزۇك خان شاھىنى شىنگە چىقىپ، ئەيىبلەرنىڭ سالىمىنى قوبۇل قىلدى. ياقۇب قوشبېگىنىڭ سالامغا كەلمىگەنلىكى مەلۇم بولدى. تۆرەم: «قوشبېگى بىتاپ بولۇپ كېلەلمىگەن بولسا كېرەك» دەپ، مەۋلانە موللا مۇھەممەد تىيار خەلپەنى قوشبېگىنىڭ ھۇزۇرىغا ئەۋەتىۋېدى، ياقۇببېگىنىڭ «خان جانابى ئالىيلىرى پېقىرنىڭ پىكىر - تەلەپلىرىنى ئىلىك ئالمىدى» دەپ خاپا بولۇپ، قوقانغا كېتىمەن دەپ، سەمەنگە بېرىپ بولغانلىقى مەلۇم بولدى. ياقۇببېگ نۇرغۇن نەسىھەت ۋە ئىلتىجالار بىلەن ئاران قايتىپ كەلدى. بۇ ئىش سارايدا قەشقەرلىق بەگلەرنىڭ ئۇنىڭغا نىسبەتەن نارازىلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى.

بۇزۇك خان تۆرە قەشقەر سەلتەنەتىدە تەختكە ئولتۇرغاندىن تارتىپ، خۇتبىنى ئۆز نامىغا ئوقۇتۇپ كەلمەكتە ئىدى. ھاكىمىيەتتىمۇ ھەرھالدا ئۆز نامىدا يۈرگۈزۈپ كېلىۋاتقانىدى. ھاكىمىيەتمۇ ئۆز نۆۋىتىدە تۆرەمنى ئىشقا سالماقتا ئىدى. يۇرتدارچىلىق تۆرەمنىڭ نامىدا يۈرگۈزۈلەتتى، سېلىقمۇ تۆرەمنىڭ نامىدا سېلىناتتى، لەشكەر كەشلىك ئىشلىرىمۇ تۆرەمنىڭ نامىدا ئېلىپ بېرىلاتتى، دېمەك، تۆرەمنىڭ ھاكىمىيىتى قانچىلىك قۇدرەتلىك بولسا، تۆرەم ئۈستىدىكى ھاكىمىيەت قۇدرىتىمۇ شۇنچىلىك قورقۇنچلۇق ئىدى. ھاكىمىيەت ھەممىدىن ئاۋۋال پۇل تەلەپ قىلاتتى. بۇنىڭ ئۈچۈن چاپا كەش پۇقرالارغا تۈگمەس - پۈتمەس ئالۋان - سېلىق سېلىشقا توغرا كېلەتتى. تۆرەم ئادىل پادىشاھ دەپ نام قازىنىشنى ئويلىسا، ئۇ ھالدا ئۇنىڭ مەنەپىدارلارنى، بولۇپمۇ ئەجىزلىق بەگ - بىگاتلارنى، ئەمرۇل - ئۇمرالارنى قىسىشىغا توغرا كېلەتتى، بۇ تولىمۇ

خەتەرلىك ئىدى. سىدىقەگە مۇشۇنداق قىلغاچقا، ئەنجان
لىقلار تەرىپىدىن قىستاپ قىرغا چىقىرىلدى. ئەمدىلىكتە بولسا،
تەقىپ قىلىنىۋاتاتتى. ئەنجانلىق بەگلەر، ئەنجانلىق ئەمىرلەر
پەقەت دۆلەتتە ئەمەس، بەلكى ئۇلاردا كۈچ - قۇدرەتتە
بار ئىدى. تۆرەم ساراينى ئەنجانلىق بىلەن تولدۇرۇۋەتكەنىدى.
قوشبېگى ئەنجانلىق، ئەمىرلەر ئەنجانلىق، ھاكىمىيەتلىرىمۇ
ئەنجانلىق ئىدى. كىشىلەر تۆرەمگە: «قەشقەرلىقلەرنى كۆپرەك
يۆلەش كېرەك ئىدى، ئۇلار ئەسقاتىدۇ» دېگەندە، تۆرەم:
«ئەنجانلىقلارنىڭ قۇلىقى يۇمشاق، بەك گەپ ئاڭلايدۇ» دېگەنىدى.
مۇشۇ ئەنجانلىقلار تۆرەمنى قوللىرىدا كۆتۈرۈپ، قەشقەر
سەلتەنەتنىڭ تەختىگە يۆلەپ چىقاردى. بىراق، ئۇنى تەختتىن
تارتىپ چۈشۈرۈشمۇ ئۇلارنىڭ قولىدىن كېلەتتى.

بىر كۈنى شاھنەشەن خالى قېلىۋېتىدى، مۇقەررەب
شاھبەگ ۋە مەۋلانە موللا مۇھەممەت يار خەلىپە قاتارلىق
قەشقەرلىق بەگلەر بۈزۈك خاننىڭ ئالدىغا - ھۇزۇرى مۇبا-
رەككە كىردى. ئۇلار سالام بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، موغال
تېرىملىق مۇقەررەب شاھبەگ:

— ئانەزىرىتىم، مۇشۇ ياقۇب قوشبېگىنىڭ نىيىتى باشقىچە
تۇرىدۇ. ئۇ دۆلىتى ئالىيلىرىنى كۆزىگە ئېلىماي يۈرىدۇ.
ھاكىمىيەت تۇتۇنى ئۇنىڭ دىمىقىدىن ئىس چىقىرىپ تۇرۇپتۇ.
«كېيىنكى پۇشايمان، ئۆزۈڭگە دۈشمەن» دېگەن تەمسىل بار.
بۇ ئەنجانلىقتىن بىزگە زادىلا ۋاپا كەلمەيدۇ. مانا بۈگۈن
سالامغىمۇ كەلمىدى. شۇڭا، جانابىي ئالىيلىرى، قولىمىزغا
جاھانئۇمۇل ھۆكۈم يارىلىقلىرىنى بەرسىلە! بىز بۇ شۇم ئەنجان-
لىقنىڭ تەلۋە بېشىنى كېسىپ، دىمىقىدىكى ھاكىمىيەت تۇتۇنىنى
ئۆچۈرەيلى. كېچىكسەك، «خىش قېلىپىدىن كۆچىدۇ»، - دېۋېدى،
تۆرەم كۈلۈپ كېتىپ:

— سەۋر قىلماق لازىم. قوشبېگى بىلەن بىزنىڭ ئوتتۇرا

مىزدا ئەھدۇ - پەيمان ۋە ئانىت - قەسەملەر بار، - دەپ ئۇنىڭغا بۆلەكچىلا يان بېسىپ، يۇقىرىقى تەلەپكە جاۋاب بەرمەي تۇرۇۋالدى.

مەۋلانە موللا مۇھەممەتتار خەلىپە تۆرەمنىڭ بىقارارلىق قىنى كۆرۈپ، ئاچچىق ئىستىھزا ئىچىدە بېشىنى چايقاپ قويدى. ئۇ مۇشۇ تاپتا، غاپىللىق ئىچىدە دوست بىلەن دۈشمەننى ئايرىۋالماي قېلىۋاتقان بۇزۇك خانغا نېمە دېيىشىنى بىلمەي قالغانىدى. تۇيۇقسىزدىن ئۇنىڭ ئېسىگە شەيخ سەئىدىنىڭ مۇنۇ سۆزى كېلىپ قالدى: «بىراۋنىڭ خاتىنىنى پادىشاھقا (دەرھال) يەتكۈزۈمە. پەقەت بۇ خەۋىرنىڭنى پادىشاھنىڭ قوبۇل قىلىشىغا ئىشەنچنىڭ كامىل بولغان چاغدىلا يەتكۈز. ئۇنداق بولمىغاندا، ئۆزۈڭنى ھالاك قىلىشقا تىرىشقان بولسىەن.» ئۇ شۈركىنىپ كەتتى. ئۇ ئوقۇغان بىر كىتابتا مۇنداق دېيىلگەنىدى: «ھۆكۈمدار بىلەن ئۇچرىشىش خەۋپلىك ۋە ھالاكەتلىك. بۇنىڭ سەۋەبى، ھە دېمەيلا بېشىڭدىن ئاچراپ قېلىشىڭدا ئەمەس - ئاخىر بىر كۈن ئۆلىدىغانلىقىڭنىڭ مۇقەررەلىكىدە. ئاساسىي سەۋەب شۇكى، ھۆكۈمدارنىڭ دۆتلۈكى ئىچىدە ئوخشايدۇ، ئۇ ئادەم يەيدۇ. ئۇنىڭ تەرىپىدە تۇرۇپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن نېمىلا ياخشى بولسا شۇنى ياخشى دەپ قوبۇل قىلىشقا مەجبۇر بولسىەن. ئېھتىرام يۈزىسىدىن، ئۇنىڭ بولمىغۇر گەپلىرىنىمۇ قارشىلىقسىز قوبۇل قىلىۋېرىسەن: شۇنداق قىلىپ، ئاستا - ئاستا ئۆز ۋىجدانىڭدىن ئايرىلىسەن. ھۆكۈمدارغا قانچىكى يېقىنلاشساڭ، ھەقىقەتتىن شۇنچىكى يىراقلىشىسەن. ئەڭ ئادىل پادىشاھنىڭ كۆز - قۇلىقى بولۇشتىن كۆرە، ئازاد قەلبىڭنىڭ قۇلى بولغىنىڭنىڭ مەرتىبە ئەۋزەل...»

مەۋلانەمنىڭ ئەندىشىسى ئورۇنسىز ئەمەس ئىدى. ياقۇببەگ پۈتۈن ساراينى ئۆزىنىڭ كۆز - قۇلاقلىرى بىلەن تولدۇرۇۋېتىپتەن. ۋەئەنكىنىدى. بۇزۇك خاننىڭ ھەربىر ئېغىز سۆزى، ھەربىر

ھەرىكىتى ياقۇببەگنىڭ تەقەببىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايتتى. ياقۇببەگ تۆرەمنىڭ ھۇزۇرىدا بولغان بۇ سۆھبەتنىڭ مەزمۇنىنى ئۆزىنىڭ سارايدا ئىشلەيدىغان بىر ئادىمىدىن ئاڭلاپ، ئۇلارنى تۇتاقچى بولغاندا، مەۋلانە موللا مۇھەممەتتار خەلىپەت ئۈستۈن ئاتۇشقا قېچىپ بېرىپ يوشۇرۇنۇۋالدى. مۇقەررەب شاھبەگ راشىدىن غازى خاندىن پاناھ ئىزدەپ كۇچاغا قاچتى.

قوقان خانلىقىدىكى موللا ئالىمقۇل تاشكەنتتىكى مىڭمۇرۇك دېگەن يەردە رۇسلار بىلەن بولغان بىر قېتىملىق سوقۇشتا شېھىت بولدى. ئۇنىڭ قوشۇنى تىرە - پىرەن بولۇپ پىستىراپ كەتتى. كاتتا خان تۆرە، ھېكىم خان تۆرە (كېيىنكى چاغلاردا ھېكىمبەگ تۆرە دەپ ئاتالدى) ۋە مىرزا مۇھەممەت قوشبېگىلەر موللا ئالىمقۇلنىڭ تىرە - پىرەن بولۇپ كەتكەن پەنساد، يىگىت ۋە سەرۋازلىرىدىن بولۇپ يەتتە مىڭدەك ئادەمنى باشلاپ، قەشقەرگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ، دېگەن خەۋەر يېتىپ كەلدى. بۇزۇرۇك خان بىلەن ياقۇببەگ خاتىرجەم بولالماي، ئۇلارنىڭ مەقسەت - مۇرادلىرىنى ئۇقۇپ كېلىشكە ئىككى پەنسادنى باش قىلىپ بىر بۆلۈك قوشۇننى ئەۋەتتى. ئۇلار: «يۇرتىمىزنى ئۇرۇسلار بېسىۋالدى. بىز جېنىمىزنى مۇھاپىزەت قىلىش ۋە ئىسلام ئېچىشىغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن كېلىۋاتىمىز. خىزمەتكە سالساڭلار، تۆھپىمىزنى تەقدىم قىلىمىز، بولمىسا بىزنىڭمۇ رىسقىمىزنى خۇدايىم بېرەرا» دەپ، ئۆزلىرىنىڭ قەشقەرگە پاناھلىق تېلەپ كەلگەنلىكىنى بىلدۈردى. قوشۇن تەييارلاش تەرەددۇتىدا يۈرگەن ياقۇببەگ ئۈچۈن بۇ يەتتە مىڭ كىشى ناھايىتى چوڭ مەدەت ئىدى. بۇزۇرۇك خان ئۇلارنىڭ ھەممىسىگە لايىقىدا تون - تەلپەك، كىيىم - كېچەك، ئىنئام - ئېھسان بېرىپ، بۇ ئەنجانلىق مۇساپىرلارنى ھەرقايسى پەنسادلارنىڭ ئىلىكىگە ئۆتكۈزۈپ بەردى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا، ئىلگىرى قەشقەردە نەچچە مىڭ ئادەمنىڭ كاللىسىدىن مۇنار ياسىغان ۋەلىخان تۇرمىۇ بار ئىدى. ئۇ قەشقەرگە كېلىپلا،

قىلىچىمۇ تەپتىر تىماستىن «زامان - زامانى، ۋەلىخان تۈزەمنىڭ زامانى!» دەپ چار سالدى. بۇ چاغدا، بۇزۇرۇك خان ياقۇب قوشبېگى بىلەن خانئېرىق دېگەن يەردە كۇچالىق خوجىلاردىن جامالىدىن خوجىنىڭ قوشۇنلىرى بىلەن سوقۇش قىلىۋاتقاندى. تۆرىلەرنىڭ قەشقەرنى پاراكەندە قىلىپ يۈرگەنلىك خەۋىرى ئالدىنقى سەپكە يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، ياقۇببېگ ئەسكەر ئەۋەتىپ ۋەلىخان تۆرىنى تۇتتۇرۇپ كەلدى. گۇناھلىرىنى ئارتىپ توۋا قىلغۇزغاندىن كېيىن، ئۇنى يېڭىسارغا ئەۋەتىپ نەزەربەند قىلدى. ئۇزاققا قالماي، ئۇنىمۇ تامغا باستۇرۇپ ئۆلتۈردى.

خانئېرىقتىكى سوقۇشتا، جامالىدىن خوجىنىڭ قوشۇنى ياقۇببېگنىڭ قوشۇنىدىن كۆپ ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، يەكەندىن ئۇلارغا ياردەمگە ئون ئىككى مىڭ تۇڭگان ئەسكىرى كېلىپ قوشۇلغانىدى.

ياقۇببېگ چىمرەن ئارغىماق ئۈستىدە خىيال سۈرگەن پېتى قوشۇنىنىڭ ئالدىدا كېتىپ باراقتى. ئۇ كۇچالىق خوجاملاردىن ئانچە ئەنسىرەپ كەتمەيتتى. چۈنكى ئۇلار ھەربىي كىيىم كىيگەن بىر توپ دەرۋىش - سوپىلار ئىدى. دەرۋىشلەرنىڭ جەڭگىۋارلىقى قانچىلىك بولاتتى دەيسىز؟ بۇلارغا ياردەمگە كەلگەن ئون ئىككى مىڭ تۇڭگانىيلار ياقۇببېگ ئۈچۈن زور تەھدىت ئىدى. ئۇلار ياخشى مەشىق قىلدۇرۇلغان، قورال - ياراقلرى خىل، توپ - زەمبىرەكلىرى كۆپ ئىدى. ئەگەر بۇ تۇڭگانىيلار بولمىغىنىدا ئىدى...

پۈتۈن قوشۇن بىر - ئىككى تۈمەندىن ئاشمىسىمۇ، ئەمما، دەشت لەشكەر بىلەن تولۇپ كەتكەندەك، سىپاھلار سان - ساناقسىزدەك كۆرۈنەتتى. ئەسكەرلەرنىڭ كۆپلۈكىدىن پوش - پوش دېگەن ئاۋازلار ئاڭلىنىپ تۇراتتى. كوچا - بازارلاردا، ئۇرۇشقا ماڭغۇ-

چىلارنىڭ ئۇرۇق ئۇغقانلىرىنىڭ «يول بولسۇن!» دېگەن پاتىمە ئاۋازلىرى، كاناي - سۇناي، داقاي - دۇمباقلارنىڭ ئاۋازى، مەدداھلارنىڭ ئايرىلىش ئالدىدا ئوقۇغان قەسىدىلىرىنىڭ ئاھ - ۋايلىرى، نالە - پەريادلىرى پەلەكنى قاپلىغانىدى. لەشكەرلەر - نىڭ ئات ئاياغلىرىدىن چىققان چاڭ - توزانلار ئاسمان - پەلەككە ئۆرلىگەنىدى، بۇ ھالەت كۆرگۈچىلەرنىڭ كۆزىنى كۆر، ئاڭلىغۇچىلارنىڭ قۇلقىنى پاك، ئەقلىنى لال قىلىۋېتەتتى.

يول - يوللاردا كېلىۋاتقانلار قوشىپىگىنىڭ قوشۇنىغا يول بېرىش ئۈچۈن توختىشاتتى. قوشۇننىڭ ئالدىدا نەيزىۋازلار كېلىۋاتاتتى. ئۇلاردىن كېيىن پالۋانلار، باتۇرلار كېلىشىۋاتاتتى. بۇلار مەيداندا يەكمۇ - يەك ئېلىشىدىغان، خىلانغان پالۋانلار بولۇپ، كۆپىنچە جەڭنىڭ ئاقىۋىتى شۇلارغا باغلىق بولاتتى. ئۇلار مىنگەن چىلان تورۇق، غاز بويۇن، يايلىلىرى قويۇپ بېرىلگەن، كەڭ كۆكرەكلىك، يەلكىسى تار، ئەمما ساغرىسى كەڭ يۇلتۇز ئايغىرلىرى ئويناقشىپ، چاپچىپ تۇراتتى. ئايرىم ئاتلارنىڭ بويىنىغا كۈمۈش بىلەن زىننەتلەنگەن بويۇنباغلار باغلانغان بولۇپ، ئۇ، بىرەر قورغاننىڭ ئېلىنىشى ياكى دۈشمەن ئۈستىدىن قازىنىلغان بىرەر غەلبە شەرىپىگە خان تەرىپىدىن بېرىلگەن مۇكاپاتنىڭ بەلگىسى ئىدى. شۇ پالۋانلار ئىچىدە ئېزىز بەگ جاللاتمۇ كېتىپ باراتتى. ئۇ مىنگەن ئاتتىمۇ مۇشۇنداق بەلگىدىن ئىككىسى بار ئىدى. بۇ ئۇنىڭ قەشقەر بىلەن يېڭىسار قورغىنىنى ئېلىشتا كۆرسەتكەن باتۇرلۇقى ئۈچۈن بېرىلگەن مۇكاپاتتىن نىشانە ئىدى. ئۇنىڭ ھەيۋەتلىك چومىقىنى ئۇنىڭ كەينىدىن ياراقدارى كۆتۈرۈپ كېلىۋاتاتتى. قالغان ھەربىر پالۋاننىڭ كەينىدىنمۇ ئۈچتىن - تۆتتىن ياراقدار - چاۋۇشلار ① مېڭىشاتتى.

پالۋانلار سېپىدىن كېيىن، قىلىچ ۋە يەڭگىل سىغەر

① چاۋۇش - قوشۇندا تەرتىپ ساقلىغۇچى پاترول.

كۆتۈرگەن يېڭىتلەرنىڭ ھىمايىسىدە، يېشىل تۇغ كۆتۈرگەن باش تۇغچى كۆرۈندى.

داقا - دۇمباقلارنىڭ ساداسى ئىچىدە، دۇمباقچىلارنىڭ كەينىدىن سەرۋازلار كۆرۈندى. ھەربىر قۇر ئۆز بايرىقى ئاستىدا ئۆزلىرىنىڭ سۆتىنە باشى ① بىلەن ماڭاتتى. ئېگەر - جابدۇق، يۈگەنلىرىدىكى ۋە تۆش باغلىرىدىكى بېزەكلەر، رەڭدار قەشقەر پالزىدىن تىكىلگەن يوپۇقلار، ئولجا سالىدىغان خۇرچۇنلار، ئېگەر قاشلىرىدىكى ھەر خىل زىننەتلىرىدىن بۇ سۆتنە باشلىرىنى تونۇۋېلىش تەس ئەمەس ئىدى. سەرۋازلارنىڭ ئاتلىرى ھەر خىل ئىدى، تولاراقى قۇلا، قاشقا، تورۇق، تاغىل، پۈتلىرى قىسقا، قۇيرۇقى قىغىر قىپچاق ئاتلىرى ئىدى.

قوشۇننىڭ كەينىدىن كىيىم - كېچەك، قورال - ياراق، ئوزۇق - تۈلۈك ئارتىلغان تۆگە، قېچىر، ئېشەكلەر قاتارلىشىپ ئۆتۈشۈۋاتاتتى.

ياقۇببەگ قەدىمكى زاماندا ئۆتكەن سالجۇق تۈركلىرىنىڭ شەۋكەتلىك ۋەزىرى نىزامۇلمۈلۈكىنىڭ «سىياسەتنامە» سىنى كۆپ ئوقۇغانىدى. ئۇنىڭدا، ئۇرۇش ۋاقتىدا ھەر قېتىم ئالۋان - سېلىقلار بىلەن دېھقانلارنى خانىۋەيران قىلماسلىق ئۈچۈن، بىر يىل بۇرۇن تەرەددۈت قىلىپ، قوشۇنغا زۆرۈر بولغان ھەممە نەرسىنى غەملەپ قويۇش كېرەك، دېيىلگەنىدى. بۇ قېتىمقى سوقۇش - ياقۇببەگ ئۈچۈن قاتتىق بىر سىناق ئىدى. يېڭىلىمەي نۇسرەت قۇچىسا، پۈتۈن ئالتە شەھەر، ياق، پۈتۈن يەتتە شەھەر تەۋەسىدە ئۇ داۋاملىق پۈت تىرەپ تۇرالايتتى. بۇزۇك خان ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىنى ئورىۋالغان بىر توپ لىكتاسىيا مەنەسپدارلارنىڭ ئاغزى شۇنىڭ بىلەن مەھكەم ئېتىلەتتى، ياقۇببەگ ئۈچۈن تېخىمۇ چوڭ ئىشلارنى قىلىشقا شارائىت تۇغۇلاتتى. مۇبادا، نۇسرەت ئۇنىڭغا جامالىنى ئېچىپ

① سۆتنە باشى — ئەللىكىشى.

باقمىسا، ئۇ ھالدا، ئۇنىڭ ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان كۆرسىتىپ كېلىۋاتقان تىرىشچانلىقلىرىنىڭ ھەممە مۇشەققىتىنى شامالغا سوزۇلۇپ كېتەتتى. ئېھتىمال، ئۇنىڭغا قارشى كۆتۈرۈلگەن قىلمىچىلاردىن بېشىنىمۇ ساقلاپ قالالمايتتى.

ئالدىنقى كۈنى، ئۇ ۋەلىخان تۈرىگە گۇناھىنى ئارتىپ، ئۇنى بارسا - كەلمەسكە يولغا سېلىۋەتكەندىن كېيىن، كېچىسى ئۇيقۇسى قېچىپ، تاڭ ئاتارغا يېقىن ئۇخلاپ قالغانىدى. ئۇ قارا بېسىپ، چىلىق - چىلىق تەر ئىچىدە تېزلا ئويغىنىپ كەتتى. شۇنىڭدىن كېيىن زادىلا ئۇخلىيالمىدى. ئۇ مۇنداق چۈش كۆرگەنىدى: «ئۇ ئوۋغا چىقىپتۇدەك. ئۆزى ياخشى كۆرگەن قارچىغىسىنى مۇرىسىگە قوندۇرۇۋېلىپ، دەريا بويلاپ ئات چاپتۇرۇپ كېتىۋاتقۇدەك. ياقۇببەگنىڭ توختىماي چېپىپ، يىراقلىشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن نەۋكەرلىرىدىن بىرى: «قوشىبېگى توختاڭ! بۇ يەر خەتەرلىك، قومۇشلۇقتا يولۋاس بار!» دەپ ۋارقىراۋاتقۇدەك. لېكىن، ياقۇببەگ ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سالماي، ئېتىنى راسا قامچىلاپ، قومۇشلۇققا قاراپ چېپىپ كېتىۋەرگۈدەك. بىر چاغدا ئالدىدىن بىر ئوشقان چىقىپ قېچىپتۇدەك، بىر قارىسا ھېلىقى توشقان تۈلكىگە ئايلىنىپ قېلىۋاتقۇدەك. ھېلىقى تۈلكە خۇددى ئۇنى مازاق قىلغاندەك، بىر توختاپ، بىر قېچىپ كېتىۋاتقۇدەك. بۇنى كۆرۈپ ياقۇببەگنىڭ قاتتىق غەزىپى كېلىپ، مۇرىسىدىكى قارچىغىسىنى ھېلىقى تۈلكىگە ساپتىكەن، قارچىغا تۈلكىگە چاڭگال سالماستىن، ياقۇببەگنىڭ ئۆزىگە چاڭگال سالماستىن دەپ ئېتىلىپ تۇرغۇدەك. ئۇ ئۆزىنى ھىمايە قىلىمەن دەپ، قولىدىكى قىلىچىنى ھەدەپ شىلتىغۇدەك....»

ئەتىسى، ياقۇببەگ ئۆزى كۆرگەن بۇ قاباھەتلىك چۈشى ئالدىراچ دادخاشقا سۆزلەپ بېرىۋېتىدى، ئۇ قوشىبېگىنىڭ

كۆڭلىنى ياساپ؛

— ئاللا تائالا ئىگەم سىلگە نۇسرەت ئاتا قىلسا، زەپەر قۇچۇپ قايتساق ئەجەب ئەمەس، — دېدى.

— ئىنشا ئاللا، دېگىنىڭىزدەك بولغاي، بىراق، مەن ئاشۇ پاراكەندە تۇڭگانىيلاردىن ئەنسىرەيمەن، — دېدى ياقۇببەگ جاۋابەن.

ياقۇببەگ قوشۇن بىلەن كېتىۋېتىپ، بۇ قېتىمقى ئۇرۇشنى قانداق قىلىش ئۈستىدە خىيال سۈرەتتى. «تۆرەمنىڭ بۇ ئىشلار بىلەن ھەپسىلىسى يوق، — دەپ ئويلىدى ئۇ، — بىر ھېسابتا، ئۇنىڭ لەشكەر كەشلىكىگە ئارىلاشمىغىنىمۇ تۈزۈك، بولمىسا، خۇددى ئالغانغا چىققان سۆڭەلدەك، ئادەمگە كاشلا بولىدۇ. بىر ئامال قىلىپ، كۇچالىقلار بىلەن تۇڭگانىيلارنىڭ ئارىسىغا سوغۇقچىلىق سېلىش كېرەك. پەقەت تۇڭگانىيلار مىدىرلىمىسىلا، كۇچالىقلارنى ئەپلىمەك ئاسان.»

قوشۇن ھەتتا ئۇيقۇسىدىمۇ ياقۇببەگ بېكىتكەن لەشكەر-كەشلىك قائىدە — يوسۇنلىرىغا قاتتىق رىئايە قىلغان ھالدا ياناتتى. ياقۇببەگنىڭ چېدىرىنىڭ ئوڭ قول تەرىپىدە قوشۇننىڭ ئوڭ قانىتى — چىرىنغار قىسىم، سول تەرىپىدە قوشۇننىڭ سول قانىتى — بېرىنغار قىسىم جايلاشقانىدى. قوشۇنلار بىر — بىرىدىن ئاتلىقلار ئۆتىدىغان يوللار بىلەن ئاجرىلىپ تۇراتتى. يۈزلۈك لەرنى بىر — بىرىدىن ئايرىپ تۇرىدىغان يوللار بولسا تازراق ئىدى. سۆتىنلەرنى ئايرىپ تۇرىدىغان يوللار بولسا تېخىمۇ تازا بولۇپ ئاران پەرق ئەتكىلى بولاتتى.

ئۇرۇش جىمامادىيەل ئاۋۋال ئېيىنىڭ ئىككىنچى كۈنى خانئېرىقنىڭ پايناپ دېگەن يېرىدە باشلاندى. جامالىدىن خوجا «قوشبېگىنىڭ يىگىتى ئاز، بىز بولساق كۆپ» دەپ ئۆزىگە تەمەننا قويۇپ، لەشكەرلىرىنى ئوڭ ۋە سولغا بۆلۈپ، تۇڭگا-نىيلارنى توپ — زەمبىرەكلىرى بىلەن ئارقىغىراق تىزدى. بۇ كۈنى،

كۈن ئاچايىپ ئىسسىپ كەتكەنىدى. ئاسماندا بىر پارچە بۇلۇت
مۇ كۆرۈنمەيتتى. ئىككى تەرەپنىڭ قوشۇنلىرى ئارىلىق قالدۇر-
رۇپ، قارىمۇ قارشى تىزىلدى. كۈن چاشكا بولغاندا
كاناي چېلىنىپ، ناغرا - دۇمباقلارنىڭ ئاۋازى ئەۋجگە چىقتى.
بۇ ھۇجۇمنى باشلاش ئۈچۈن بېرىلگەن سىگنال ئىدى. ياقۇب
بەگنىڭ قوشۇنلىرىنىڭ چىرىنغارىدىن ئابدۇللا پەنساد باتۇرلىرىنى
باشلاپ، كۇچالىقلارنىڭ سېپىنىڭ قەلبىگە ئېتىلىپ بېرىپ،
توپ - زەمبىرەكلىرى بىلەن توپلىشىپ تۇرغان تۇڭگانمىيلارنىڭ
يېنىغا كېلىپ، يەنە ئارقىغا قايتىپ، ئۆز سېپىنىڭ ئىچىگە
كىرىپ كەتتى؛ قوشۇننىڭ بېرىنغارىدىن ئېزىز بەگ جاللات،
غازىبەگ پەنساد قاتارلىق باتۇرلار ئات ئوينىتىپ كېلىپ،
ئۇرۇش مەيدانىدىكى جەڭ ۋە قىرغىنچىلىق مەرىكىسىنى ئەۋ-
جىگە يەتكۈزدى. ئابدۇللا پەنساد ئىككى - ئۈچ نۆۋەت
كەينى - كەينىدىن جەۋلانبازلىق قىلىپ، بىر چېكىنىپ، ئارقىدىنلا
يەنە ئۆزىنى كەپتەرگە ئۇرغان لاجىندەك ھەملە قىلىپ تۇردى.
كۇچالىقلارنىڭ لەشكەرلىرى سول قول تەرەپتىن زەربىگە ئۇچراپ
ئەمدى چېكىنىپ تۇراتتى، «ھازىر قاچمىساڭلار، قاچان قاچ-
سىلەر!» دېگەن ئاۋازنىڭ ساداسى كەلدى. جامالىدىن خوجىنىڭ
سېپى بىردەمنىڭ ئىچىدە پاتىسپاراقچىلىق ئىچىدە قېلىپ،
قالايمىقانلىشىپ كەتتى. «كۈچى يەتمىگەندە قاچماقلىق -
پەيغەمبەرنىڭ يولىدۇر» دېگەن ھەدىسكە يىنائەن، كۇچالىقلار
قورال - ياراق، چېدىر - بارگاھ، يېمەك - ئىچمەك، مال -
دۇنيالىرىنىڭ قېلىپ قالغانلىقىغا قارىماي، ئات قامچىسىنى
مەغلۇبىيەتكە ئۇرۇپ بەدەر قاچتى. شۇنداق قىلىپ، راشىدىن
غازى خاننىڭ كۇچا، ئاقسۇ، يەكەن، ئۈچتۇرپان ۋە كورلىغىچە
بولغان يۇرت - يۇرتلاردىن ئىككى يىلدىن بۇيان يىمىققان
خىراجەتلىرىگە ۋە پۇقرالارنىڭ پۇل - مېلى ھەتتا جېنى
ھېسابىغا تەييارلانغان ھەربىي لازىمەتلىكلەر بىلەن

خىل قىسقال - ياراقلارغا تايانغان يەتمىش مىڭ كۇچالىق
جەڭدە ئىككى سائەتكىمۇ بەرداشلىق بېرەلمەي
قوزۇپ كەتتى.

ئەسلىدە، ئالدىنقى ئاخشىمى ياقۇببەگ جىن لاۋسەن
بىلەن ما تۆرنى تۇڭگانىيلارنىڭ بارگاھىغا سۈلھ قىلىشقا
ئەۋەتكەنىدى. كېلىشىم بويىچە، بۇ تۇڭگانىيلار جەڭدە بىر
پايمۇ ئوق ئاتماي جىم تۇرۇۋالدى. ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندىن
كېيىن، ياقۇببەگ ئۇلارنى توپ - زەمبىرەكلىرى بىلەن بىللە
قەشقەرگە ئېلىپ كېلىپ ئۆزگەرتىپ، ئۇلاردىن قوشۇن تەييار-
لىدى ۋە ھەر بىرىگە ئۆز دەرىجە - مەرتىۋىسى بويىچە،
مۇۋاپىق ئىنئام - ئېھسانلارنى بەردى، ھەرخىل ۋەدە - قەسەملەر
بىلەن ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئېلىپ، خاتىرجەم قىلدى.

x

x

ئاتالىق غازى ① ياقۇببەگ ۋەلىخان تۆرنى يېڭىساردا تامغا
باستۇرۇپ ئۆلتۈرگەندىن كېيىن، قورقۇش، تەھلىسىگە
قەشقەرنى خۇددى زەھەرلىك تۇماندەك ئورپۇلغانىدى.
خانئېرىق سوقۇشىدا كۇچالىقلارنى قاچۇرغاندىن كېيىن، ئۇ
بۇزۇك خاننى قورچاق قىلىۋالدى. ئۇنىڭ يېقىن - يورۇقلىرىنى
ۋە ئىشقىلىپ ئۆزى ئۇچۇن خەۋپلىك دەپ سانىغان ئادەملەرنى
تەقىپ قىلىشقا باشلىدى. ئۇ، بەزىلەرنى چىرايلىق نام بىلەن
مەككىگە يولغا سالسا، بەزىلىرىنى جىم - جىملا يوق قىلىۋېتەتتى.
ئادەملەرنى كوچا - بازارلاردا بىرىنچى قېتىملىق چىقىمچىلىق
تۈپەيلىدىنلا تۇتۇۋېرىشەتتى، ئۆيلەردىن سۆرەپ ئېلىپ چىقىشەتتى.
ئاتالىق غازىنىڭ بۇ قاباھەتلىك قىلمىشلىرىغا پەتىۋا بېرىدىغان

① گولباغ قەلئەسى تەسلىم بولغاندىن كېيىن، بۇزۇك خان ياقۇب
بەگكە «ئاتالىق غازى» دەپ نام بەرگەنىدى.

ئۆلمىسالارمۇ تېپىلىپ قالانتى. بۇ زاتلارنى ئاتالىق غازى ئەلۋەتتە قۇرۇق قول قايتۇرمايتتى.

ياقۇببەگ ئاز قوشۇن بىلەن راشىدىن غازى خاننىڭ ئۆزىنىڭدىن ئون ھەسسە جىق بولغان قوشۇنىنى يەڭگەندىن كېيىن، غەلبىسىرى ئىلگىرىلەپ، يەكەننى تۇڭگانىيەلارنىڭ قولىدىن تارتىۋېلىش ئۈچۈن، بۇزۇرۇك خان تۆرە باشلىق كاتتىلارنى ھەمراھ قىلىپ يولغا چىقتى.

كۇچالىقلار خانئېرىقتىكى جەڭدە شېكەست يەپ ئاقسۇ تەرەپكە چىكىنىگەندىن كېيىن، يەكەن قۇرۇغدىلىنىپ قالدى. بىر بۆلۈك ئىستائەتسىز تۇڭگاندىلار يېڭىشەھەرگە يېكىنىۋالغانىدى.

ياقۇببەگ خانئېرىقتىكى سوقۇشتا، قارشى تەرەپنىڭ ئاتقان ئوقىدا يارىلىنىپ ئاتتىن يىقىلىپ چۈشكەنىدى. بىر پاي ئوق ئۇنىڭ بەدىنىدە تۇرۇپ قالغاچقا، ئۇنىڭ يارىسى ئەدەپ، قىزىتمىسى چۈشمەي بىرنەچچە كۈن يېتىپ قالدى. يەنە مۇشۇ ھالەتتە يېتىمىۋ، يەكەن يېڭىشەھىرىنى مۇھاسىرىگە ئېلىش ئۇرۇشىغا قوماندانلىق قىلدى.

بۇزۇرۇك خان تۆرە ئاتالىق غازىنىڭ ھوقۇقىنىڭ بەزىدە ئۆزىدىن ئېشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى سېزەتتى. شۇڭا، ئۇ مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلانماقچى بولدى. ئۇ ئالدىنقى كۈنلەردە، بەگ مۇھەممەت قۇرچى دېگەننى ھۇزۇرىغا چاقىرتىپ، بۇ ئىش ھەققىدە ئۇنىڭ مەسلىھىتىنى ئالغاندا، ئۇ: «قوشىپكى بۇ قېتىم ساقىيالمىدۇ، يېتىپ قالغۇچە، ئېتىپ قال» دېگەن سۆز بار. تۆرەم، نېمىشقا مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، بۇ ئەنجانلىقنى ئوتتۇرىدىن كۆتۈرۈپ تاشلىمايلا؟» دېگەنىدى. تۆرەم ئۇنىڭ گېپىنى لازىم تېپىپ، ئۆزىگە يېقىن كاتتىلارنى ئېلىپ، قەشقەر يېڭىشەھەرگە قېچىپ كەلدى ۋە ياقۇببەگنىڭ قارانسىتى بار ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلىپ، «قەشقەرنى قەشقەرلىق

لار سورسۇن! دەپ جاكارلىدى.

ئاتالىق غازى ياقۇببەگ بۇ پىتىنى ئاڭلاپ، ئۇمدى يىتىۋەرسە بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ، ئالدىراج داداخاھقا ئۇستا جەرراھتىن ① بىرنى دەرھال تېپىپ كېلىشىنى بۇيرۇدى. جەرراھ ياردىنىڭ ئېغىزىنى تازىلاپ، تۇز سۈيىدە يۇيغاندىن كېيىن، ئۇستىرا بىلەن ياردىنىڭ ئاغزىنى شىلدى. ياقۇببەگ ئاغرىق كىرىپ مېڭىسىدىن تۇتۇن چىقىپ كەتكەن بولسىمۇ، تاكى جەرراھ بەدەندە توختاپ قالغان ئوقنى جۈپتەك بىلەن قىسىپ ئېلىۋەتكەنگە قەدەر بەرداشلىق بېرىپ ياتتى. ئوق ئېلىپ تاشلانغاندا، ياقۇببەگنىڭ بەدىنىدىن ئاققان تەر ئورۇن - كۆرىپىسىنى چىلىق - چىلىق ھۆل قىلىۋەتكەنىدى. ياقۇببەگ كاتتا خان تۆرەم بىلەن جامەدار داداخانى بىرقانچە يىگىت بىلەن قەشقەرگە ئەھۋال ئوقۇپ كېلىشكە، مۇمكىن بولسا بۇزۇرۇك خاننى نەسىمەت بىلەن ياندۇرۇپ كېلىشكە ئەۋەتتى. ئەمما، بەگ مۇھەممەت قۇرچى يېڭىشەرنىڭ دەرۋازىلىرىنى مەھكەم تاقاپ، ئۇرۇش قىلىشقا تەييارلىنىپ ياتقانىكەن. شۇڭا سۈلھىدىن نەتىجە چىقىماي، كاتتا خان تۆرەملىرى يەكەنگە قۇرۇق قول قايتىشقا مەجبۇر بولدى. ئارىلىقتا ئون كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، ئاتالىق غازى ئاتتا ئولتۇرايىدىغان بولدى. ئۇ كاتتا خان تۆرەمنى يەكەندە قالدۇرۇپ، قەشقەرگە ئۆزى كەلدى.

قىش كىرىپ قالدى، قىش - زىمىستاننىڭ سوغۇقى بىلەن قار - شېۋىرغانلىرى دوست بىلەن دۈشمەنگە باراۋەر تەسىر قىلاتتى. ئىككى ئوتتۇرىدا تىرىكىشىش بولۇپ، ئاتىمىش كۈندەك ۋاقىت ئۆتۈپ كەتتى. تەدبىرگە پىششقان ياقۇببەگ كاتتىلاردىن ئەلچى تۈزۈپ، بۇ دىشۋارچىلىقتىن

① جەرراھ — خىرورگىيە دوختۇرى.

سۈلھ سولى بىلەن قۇتۇلۇشنى ئويلاپ، يېڭىشەھەرگە ئادەم كىرگۈزدى.

بەگ مۇھەممەت قۇرچى ئەلچىنىڭ مەقسەت - مۇددىئاسىنى ئۇققاندىن كېيىن:

— ئەمدى قوشبېگى بىلەن بىزنىڭ ئارىمىزدىن ئىتتىپاقلىق كۆتۈرۈلدى. مۇرەسسە قىلىپ ئىككىنچىلەپ يالغان دوست بولۇشنىڭ ئورنى قالمايدى، دەپ كۆڭلىدىكى گەپنى ئوتتۇرىغا قويدى، — بۇ ئىشنى ھەل قىلىشنىڭ ئەڭ ياخشى ئۇسۇلى شۇكى، قوشبېگى ئەھد - پەيمان تۇرغۇزۇپ، بارلىق قىمچاقلارنىڭ ھاياتىي بىخەتەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلىشى كېرەك. بىز بالا-ۋاقىلىرىمىزنى ئېلىپ يۈرتىمىزغا چىقىپ كەتسەك بولىدۇ.

ئەلچى ئۇنىڭ جاۋابىنى ئاتالىق غازى ياقۇببەگگە يەتكۈزۈۋېتىدى، ياقۇببەگمۇ دەرھال ماقۇللۇق بىلدۈردى. كېلىشىم بويىچە، قىمچاقلارنىڭ ئىككى يۈزدەك كاتتىلىرى دەرۋازىدىن چىقىشى بىلەن تەڭلا، ئاتالىق غازى دەرۋازىنى مەھكەم تاقاپ، قالغانلىرىنى قولغا چۈشۈردى. شۇنىڭ بىلەن قەشقەر پىتىمىسى سىلىق يول بىلەن ھەل بولدى.

بۈزرۈك خان تۆرەم نۇسرەت قاچقانلىقىنى چۈشەندى. ياقۇببەگ تۆرەمنىڭ ئالتە يۈزدەك خاس يىگىتلىرىگە ئىنتام ئىشىكلىرىنى ئېچىپ، ئۇلارغا تون - سەرۇپايىلارنى ياپتى، تىللا - تەڭگىلەرنى چاچتى. خۇددى «ئىنسان ئېھساننىڭ قۇلىدۇر» دېگەندەك، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ياقۇببەگ تەرەپكە ئۆتتى. ئاخىرىدا، تۆرەمنى شۈبھىلەندۈرۈپ قويماسلىق ئۈچۈن، ئۇنى بەش مەھرىمى بىلەن يېڭىسارغا ئەۋەتكەندىن كېيىن، يېڭىساردا، ئۇنى بۇ بەش يىگىتتىنمۇ ئايرىپ، تەنھا تۇتۇپ نەزەربەند قىلدى. ئۇزاق ئۆتمەي، تۆرەمنى ئۇ يەردىن مەخپىي

يوسۇندا قەشقەرگە ياندۇرۇپ كېلىپ، ئاقسارايغا قامدى.
ياقۇببەگ پەرغانىدە ئۆزىنىڭ بېشىنى كېسىشكە كۆتۈرۈل
گەن قىلىچتىن ئاران قۇتۇلۇپ قالغاندا، ئۇنىڭغا نۇسرەت يەنە
بىر قېتىم چىراي ئاچقاندى. ئاتىسى رەھمەتلىك ئۇنىڭغا:
«يىگىتنىڭ ئۆمرىدە ئامەت يەتتە قېتىم يولۇقسۇدۇ» دېگەنلىكى
ئۇنىڭ ئېسىدە. تەقدىر ئاخىر ئۇنى بۈزۈك خان بىلەن
ئۇچراشتۇردى. ئۇ ئامەت قۇياشنىڭ قەشقەر زېمىنىدا يەنە بىر
قېتىم كۆتۈرۈلگەنلىكىنى ھېس قىلىۋاتاتتى. شۇڭا، مەيلى
قەشقەرگە كېلىشتە يول ئۈستىدە بولسۇن ياكى قەشقەرگە
كەلگەندىن كېيىن بولسۇن، ئۇ تۆرەنىڭ خىزمىتىنى پەرمان
بەردارلىق بىلەن بەجا كەلتۈرۈپ، ئۇنى پۈتۈنلەي ئۆزىگە
رام قىلىۋالغانىدى. بۈزۈك خان ھەرقانداق بىر ئىشنى ئۇنىڭ
پىكىرىنى ئالماي تۇرۇپ قىلمايدىغان دەرىجىگە يەتكەن، «قوي
بىلەن بۆرە بىر بۇلاقتىن سۇ ئىچكەندى.» شۇڭا، تۆرە تەرىپىدىن
ئۇنىڭغا كۆرسىتىلىۋاتقان ئىززەت - ھۆرمەتلەر ئالدىدا،
بەگ - بىگاتلار ۋە سەرۋازلارنىڭ ھەممىسى تۆرەنى خاتىرىلىرىدىن
چىقىرىشىپ قويۇپ، ئۇنىڭغا خۇشامەت قىلىدىغان ۋە ئۇنىڭ
دىلىدىكى مەتلۇپىنى ئىستەيدىغان ھالەت شەكىللەندى. ياقۇببەگ -
مۇ تۆرەنى غاپىل قويۇپ، قاپاق قىلىپ كولدۇرلىتىشى
ناھايىتى ئوبدان بىلەتتى:

— ۋاي، بىزگە ئوخشاش قۇللىرى تۇرغان يەردە، نېمىدىن
غەم يەيدىلا؟— دېگەندى ئۇ تۆرەمگە،— يوللىرىدىكى دۈشمەنگە
قىارشى بېشىمىزنى ئوتقاسا، كۆكرىكىمىزنى ئوققا تۇتىمىز.
ھەممە ئىشلىرىمىزنىڭ ئوڭغا تارتىشى سىلى ئىززەتلىك مېھرىبان.
نىمىزنىڭ دۇئاسى ۋە ئىقبالى ئاممىنىڭ بەرىكەتىدىن بولغان.
مىجەزلىرىنى ئېڭىز - پەس قىلماي، راھەتنىڭ پەيزىنى
سۈرۈپ بەھۇزۇر يېتىۋەرسىلە!

ياقۇببەگ شۇنداق دەيتتى ۋە شۇنداق قىلاتتى. ئاپتاپ

شەرەپتە ئۆزى تۇرۇپ، تۆرەنى سايە مەسەللىك راھەتگە چىقىرىپ قويايتتى.

ئەمما ئاستىرتىن بولما، ئۆزىنىڭ يېقىنلىرىغا: قۇياش گەرچە ئۆزىدىكى ھارارەت بىلەن كىشىلەرنى گۆيدۈرەلسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭمۇ تاغ ئارقىغا پاتىدىغان چاغلىرى بولىدۇ، ئاينىڭ نۇرى خىرە بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭمۇ يەر يۈزىنى تەنھا يورۇتالايدىغان چاغلىرى بولىدۇ، دەپ بەل بېرەتتى.

— دۆلەت ئەگەر ماڭا مەنسۇپ بولۇپ قالسا، دەپ ۋەدە بېرەتتى ئۇ. — سېنى مۇھىم ئىشقا قويۇپ، يۇقىرى مەرتىبە، يۇقىرى مائاش بېرىمەن.

ئۇ بەزىلەرگە ئەمەل ۋەدە قىلسا، يەنە بەزىلەرگە مەرتىبە ۋەدە قىلىپ، ئەتراپىغا ئادەم توپلاشقا كىرىشتى. موللا ئالىمقۇلنىڭ ئۆلۈشى بىلەن تېرىپ-تېرىپ بولۇپ قېچىپ كەلگەن قوقانلىق بەگ — بىگات، ئەمرۇل — ئۇمرالار قەشقەرگە كېلىپلا ئۇنىڭ ئۆلىمىنىڭ چۇلۇۋۇرى بولۇشتى. ئۇنىڭ ئابرويى مۇشۇنداق كۈندىن — كۈنگە ئۆسۈپ باردى. ھەربىيلەرنىڭ ھەممىسى: «ۋاي قوشىڭى» دەپ تۇرىدىغان بولدى. ئەمما، بۇزۇك خان تۆرىگە ئىقتىدا قىلىدىغان پۇقرالار ۋە شەھەر ئاھالىسىنىڭ كۈچىگىمۇ سەل قارىغىلى بولمايتتى. ئۇلار، يېڭىشەھەردىكى گۈلباغ ئۇرۇشى، خانىشېرىق ئۇرۇشى ۋە خوتەندىكى مۇۋەپپەقىيەتلەر — نى «تۆرەنىڭ كارامىتىدىن بولغان» دېيىشىپ، ياقۇب قوشى بېگىگە ئانچە ئىلتىپات قىلىپ كېتىشىدى. بۇ ھالەت ئۇنىڭ ئۈچۈن ئانچە ياخشىلىقتىن دېرەك بەرمەيتتى. شۇڭا، ياقۇببەگ پۇرسەت كۈتمەكتە ئىدى.

پۇرسەت ئاخىرى يېتىپ كەلدى. بەگ مۇھەممەت قۇرچى باشچىلىقىدىكى قىپچاق پەتىھىسى تىنچلىق بىلەن بېسىقتۇرۇلغاندىن كېيىن، ياقۇببەگ ھاكىمىيەتنى تەنھا ئىگىلەشتىكى

قەدىمىنى تېزلەتتى. «بۈگۈن ئامنىڭ (كۆپچىلىكىنىڭ) ئەھۋالى مۇنداق بولسا، ئەتىگەنلىكىگە خاسلارنىڭ نەزەرىدىن چۈشۈپ قېلىشىم يىراق ئەمەس. پۇقراۋدىكى بۇ كېسەللىك ھەربىيلەرگىمۇ يۇقۇپ قېلىشى مۇمكىن. ھەر نېمە بولسا، تەلىسىمنى بىر سىناپ، دىتلىرىمنى بىر ئىزھار قىلىپ باقمايمەن!»

ئەڭ دەسلەپتە ئۇ بۇ ئۆيىنى ئۆزىنىڭ سىردىشى ئالدراج داداخاققا ئاشكارىلىدى. ئۇ، قوشىپكىنىڭ بۇ ئىشلىرىدىن خەۋەردار بىردىنبىر كىشى ئىدى. ئەتىسى ناماز خۇپتەندىن كېيىن، ئۇ ئەنجانلىق بەگ - بېگان، ئەمرۇل - ئۇمرا ھەربىي لەرنى «ياقۇببەگنىڭ ھۇزۇرىدا كېڭەش بار» دەپ چىلاپ كەلدى.

— ھازىرغا قەدەر ھىممىتىمىز پەس، تىرىشچانلىقىمىز بىكار بولماي كەلدى، — دېدى ياقۇببەگ ھەممەيلەنگە بىر قارۋەتكەندىن كېيىن، — مەيلى مانجۇلارغا تېگىش قىلمايلىق، مەيلى ھەرقانداق بىر شەھەرنى پەتھ قىلمايلىق، خۇدانىڭ ياردىمى بىلەن قولىمىز ئۈستۈن بولۇپ، نۇسرىت يۈز بېرىپ تۇردى. بۇنىڭدىكى ئاساسىي سەزەپ بازار ئاھالىسى بىلەن ھەربىيلەرنىڭ ئىتتىپاقى ۋە بىرلىكىنىڭ كۈچلۈك بولغانلىقىدا. لېكىن، مەن قورقۇمەنكى، مۇشۇ بىرلىك كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئىختىلاپقا، ئىتتىپاقىمىز قارىمۇ قارشىلىققا ئۆگىرىپ كەتمەسە دەپ. چۈنكى ھەربىيلەر مېنى ياخشى كۆرۈشىمۇ، ئەمما، پۇقرالارنىڭ ئىخلاسىنىڭ تۈرۈمدە ئىكەنلىكى كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ. بىر شەھەر - نىڭ ئىككى شەخسكە مەنسۇپ بولۇشى ئاخىرى زور نەتىجىگە سەۋەبچى بولىدۇ. يەنى دېمەكچىمەنكى، بىر بەدەندە ئىككى جان، بىر ئاسماندا ئىككى ئاي بولمايدۇ.

ئۇ ئاخىر ئۆزىنىڭ مەقسەت - مۇددىئاسىنى ھەربىيلەرگە ئاشكارىلىدى. ھەربىيلەرمۇ ئۇنىڭ سۆزىنى ھەقىقەت، سىناقتىن ئۆتكەن، دېيىشتى.

— ئۇلۇۋەتتە بىر شەھەردە ئىككى خان بولمايدۇ، دەپ ئۇنىڭ سۆزىنى ماقۇل كۆرۈشتى ئۇلار. ھەممىسى بۈزۈك خاندىن ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىشنى مۇناسىپ كۆرۈپ، ياقۇببەگ نىڭ پىكرىگە يەكدىللىك بىلەن قوشۇلۇشتى ھەمدە: «بىرلەر سىزگىلا خىزمەت قىلىمىز. خوجىلارنى تونۇمايمىز. بۇ ئىشنىڭ ئىلاج تىزگىنىنى جانا بىڭىزغا تاپشۇردۇق!» دەپ، ئەھد - پەيمانلار ئىچىشتى.

ھەممەيلىن مۇشۇنداق كېلىشكەندىن كېيىن، ياقۇببەگ قەشقەر سەلتەنەتنىڭ چوڭلىرىدىن مەھمۇت بەگ شىخاۋۇل، مەرغۇپ شاھ ھۆدەيجى ۋە ئىسلام بەگ قاتارلىق كىشىلەرنىڭ ھەر بىرىگە بىردىن شەھەرنىڭ ھاكىمىلىقىنى بېرىشنى ۋەدە قىلدى ھەمدە دەرھال خەت پۈتۈپ، مۆھۈر بېسىپ قوللىرىغا تۇت قۇزدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارمۇ خاتىرجەم بولدى. بۈزۈك خان نى كېڭەش بار، دەپ ئۇخلاۋاتقان يېرىدىن ئويغىتىپ چىقتى - دە، ئىشىك ئالدىغا كېلىشىڭىلا ئىچكىرىگە كىرگۈزمەستىن تۇ- تۇپ، يېڭىسارغا يولغا سالدى.

ئەسكەرلەر كېچىچە بىندار بولۇپ، ئويغاق تۇرۇشتى. كېڭەش كە قاتناشقانلاردىن باشقا ھېچقانداق كىشى نېمە ئىش بولغان- لىقىنى تۇيمايلا قالدى.

ئەتىسى جۈمە ئىدى. ھېيتگاھ جامەسىدە خۇتبە ئاتالغى غازى ياقۇببەگنىڭ نامىغا ئوقۇلدى. ئۇ «بىر دۆلەت» (بەدۈ- لەت) دەپ ئېلان قىلىندى. ئۇنىڭ مۇستەقىل ھاكىمىيەت يۈر- گۈزىدىغان ھاكىمىۋەتلىق بولغانلىقى جاكارلاندى. بارلىق ھەر- بىي ئەمەلدارلارغا تون - سەرۋىپاي تارتۇق قىلىندى. ئەسكەرلەرنىڭ ھەر بىرىگە بەش تەڭگىدىن مۇكاپات ئىنتام قىلىپ بېرىلدى. ھەربىيلەر ئىتتىپاق بولغانلىقتىن، بازار ئاھالىسى غىدىڭ - پىدىڭ قىلىشالمىدى. ئىختىيارى بولسۇن ۋە ياكى مەجبۇرى بولسۇن، بەدۆلەت - ئاتالغى غازى ياقۇب

خاننىڭ ئىتائىتىگە كىرىشكە مەجبۇر بولۇشتى. بۇزۇك خاننىڭ كەشمىر ئارقىلىق مەككىگە بەيتۇلھەرەمنى تاۋاپ قىلىشقا ھاكىمدىغانلىقى ئېلان قىلىندى.

x

x

مانا ئۈنەش كۈن بولدى. تۆرەم ئاقسارايىنىڭ تېگىدىكى بىر ئۆيىدە ئۆزىنىڭ يېغىدا ئۆزى قورۇلۇپ ياتاتتى. ئىشكىتىكى ياساۋۇل ئۇنى ھەتتا تەرەتكىمۇ چىقارماي قويدى. تەرەم سۈيىنى ياساۋۇل ئۆزى ئەكىرىپ بېرىۋاتاتتى. بۇزۇك خان قەشقەر سەلتەنەتىدە بىر يىلدىن كۆپرەك تۇرغان بولسىمۇ، بۇ ئاقسارايغا تاج كىيىگەندە بىر قېتىم كىرگەنچە، باشقا كىرىپ باقمىغانىدى. بەر ئاستى ناھايىتى سوغۇق ۋە قاراڭغۇ بولۇپ، پەقەت ئېگىزدىكى تۆمۈر پەنجىرىدىن ئالمىقانىچىلىك يورۇق چۈشۈپ تۇراتتى. يەرگە بىر يىرتىق گىلەم ۋە ئىككى ماتا كۆرپە سېلىنغان بولۇپ، ئوتتۇرىدىكى شىرەدە سوۋۇپ قالغان تاماق تۇراتتى. ياقۇببەگدىن گۇمانلانغان بۇزۇك خان تېخىمۇ تاماققا ئېغىز تەگكۈزمەي، پەقەت چۆگۈندىكى سۇدىن بىر - ئىككى ئوتلىغانىدى، خالاس. مانا ئەمدى ئاچلىق ۋە ئۇيقۇسىزلىقتىن، ئۇنىڭ خىيالى چىكىشىلىشىپ، يۇقىرىدىكى پەنجىرىگە قاراپ ياتاتتى. مۇشۇ بىر نەچچە كۈندىن بۇيان، ئۇنىڭ ئويلىمىغان ئويى، خىيالەن كىرىمگەن كوچىسى قالمىدى. پۈتۈن ئۆمرى، قورقاندىكى مۇساپىرچىلىق ئىچىدە ئۆتكەن بالىلىق چاغلىرىدىن تارتىپ تاكى ھازىرقى بەختسىز مىنۇتلارغىچە، كۆرگەن - بىلىگەنلىرىدىن، قىلغان - ئەتكەنلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئويلاپ بولدى. سۇ - كۈنات ئىچىدىكى شەھەرنىڭ زۇلمەت باسقان كوچىلىرى، شەھەردىن تاشقىرىغا چىقىش مەنىسى قىلىنغان بۇقۇرالار، بۇلتۇز - لارنىڭ جىمىرلاشلىرى، گۈلدۈرمامىنىڭ گۈلدۈرلەشلىرى، باغ -

لارنىڭ ياشناپ، مۇشكى - ئەنبەر تارقىتىشلىرى، كۆككە تاقى-
 شىپ تۇرغان تاغلارنىڭ كۆز يەتمەس چوققىلىرى، قايناق -
 ئاۋات بازارلار، ئادەملەرنىڭ توپلىرى ئىچىدە تىنىمىسىز يۈر-
 گەن يانچۇقچىلار، زەرگەرلەرنىڭ تىنىمىسىز بولغا ئاۋازلىرى،
 قورغان سېپىللىرى ئۈستىدىكى قارىمىپ كۆرۈنۈپ تۇرغان كې-
 سىكلىك باشلار، ئىنتام تەلەپ قىلىۋاتقان بەگىلەر، بېسىۋې-
 لىنغان شەھەر - يېزىلارنىڭ كۆيۈشلىرى، پەنجىرىلەر ئىچىدىن
 مارىشىپ تۇرغان كېنىزەكلەر، پېشانىسىگە تامغا بېسىلغان قۇل
 لار. دىۋانئامدىكى مىرزىلارنىڭ قومۇش قەلەملىرىنىڭ قەغەز
 ئۈستىدە شىرتىلداشلىرى، ئولجىسىغا قاراپ ئېتىلغان قارچىغى-
 لار، گۈلەخنىڭ تامللىرىدىكى رەڭمۇ رەڭ رەسىملەر، مەينەت-
 چىلىك ئىچىگە پاتقان دەرۋىشلەرنىڭ بالىلارنى خانىقالارغا
 دەۋەت قىلىشلىرى، شەيخ - موللىلارنىڭ رىياكارلىقلىرى، ئۆل-
 مالارنىڭ مال - بازىرىدىكى بېدىكلەرگە ئوخشاش ئېغىزلىرىدىن
 كۆپۈك چاچرىتىپ، بىر - بىرىنى سۆكۈپ ئەيىپلەشلىرى، بازار-
 دا ھەركىمنىڭ ئۆزى بىلگەنچە ۋارقىراپ - جارقىراپ چۇقان
 كۆتۈرۈشلىرى، لېكىن ئۇلارنىڭ مەقسەتلىرىنىڭ پەقەت بىرلا
 بولۇپ، ئۇ بولسىمۇ ھەممىسىنىڭلا ئۆز ماللىرىنى قىممەت-
 سېتىۋالماقچى بولۇۋاتقانلىقى، سوپىلارنىڭ ئاپتاپ سۇنۇپ، خى-
 يال دېڭىزغا پېتىپ ئولتۇرۇشلىرى، لۈكچەكلەرنىڭ كىچىكلاردا
 بىر - بىرى بىلەن ياقا سىقىشىشلىرى، بەزمىلەردىكى داقا -
 دۇمباق، ناغرا - سۇنايلارنىڭ نالىلىرى، سودىگەرلەرنىڭ شاھ-
 مات ئوينىپ ئولتۇرۇشلىرى، ئەتتارلارنىڭ چەت يۇرتلار-
 دىن كەلتۈرۈلگەن مۇشكى - ئەنبەرلەرنى ماختاپ توۋلاشلىرى،
 يالىڭايىق مالايىلارنىڭ جەزخورلارغا ئىشىك ئېچىپ كۈتۈۋېلىش-
 لىرى، تۈگمەنلەرنىڭ گۈرۈلدەپ ئايلىنىشلىرى، چەۋەندازلارنىڭ
 چەۋگان توپى ئويناشلىرى، دېھقانلارنىڭ تۈگمەس - پۈتمەس
 ئالۋان - سېلىقلار دەستىدىن خانىۋەيران بولۇشلىرى، بالىلار-

نىڭ تال چىۋىقىنى ئات قىلىپ مىنىپ كوچىلاردا يۈگۈرۈپ يۈرۈشلىرى، كەپتەرلەرنىڭ قانات قېقىپ ئۇچۇشلىرى، قوشبېگىلەرنىڭ چېدىرلىرى ئۈستىدىكى بايراقلارنىڭ لەپىلدەشلىرى، ساراڭلارنىڭ بازارلاردا تىتقۇشلاپ يۈرۈشلىرى، گادايلارنىڭ ناننى لاي سۇغا چىلاپ يەپ ئولتۇرۇشلىرى، تىلەمچىلەرنىڭ كىچىك رومالچىلار ئۈستىگە چۈشكەن نان ئۇۋاقلىرىنى لەۋلىرى بىلەن تېرىپ يېيىشلىرى، خەلپەتلەرنىڭ بىپەرۋا شاگىرتلىرىنىڭ تاپىنىغا پالاق بىلەن ئۇرۇشلىرى، مەستلەرنىڭ ئالمىچوقىلىقلىرى، جاھىللارنىڭ ئەزۋەپ لەشلىرى، ئەللامەلەرنىڭ تىنچ دېڭىزغا ئوخشاش سۈكۈتتە تۇرۇشلىرى، بەزىلەرنىڭ ئەقىلدىن، بەزىلەرنىڭ تەلۋىلىكتىن مەست ئىكەنلىكى ۋە ھاكازالار ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن بىر - بىرلەپ ئۆتتى. ئۇنىڭ دۆلىتىنى ياقلايدىغانلار كۆيۈنۈپ: «موللا سىدىق بەگنى قولىدىن بەرمەسلىك ھەزرىتى تۆرەم. ئەنجانلىق ياقۇب سىلىگە ھەرگىزمۇ ۋاپا قىلمايدۇ» دېيىشكەنىدى. تۆرەم ئەمدى «ئەجەبمۇ ئاڭلىمايتىكەنمەن» دەپ ئۆزىنىڭ گۆشىنى ئۆزى يېگۈدەك بولۇۋاتاتتى. موللا ئالمىقۇل ئۆزىنىڭ خېتىدە ئۇنى «ياقۇب قوشبېگىدىن ئاگاھ بولۇڭ» دېمىگەنمىدى! مانا ئۇنىڭ يېشى قىرانلىق قىرغىقىغا ئۇلاشتى. بىر يىلدىن كۆپرەكلا تاج ساھىبى بولدى، لېكىن «بەخت دېگەن نېمە؟ سەلتەنەت سۈرۈپ نېمە راھەت كۆردۈڭ؟» دېسە تىلى گالىشىدۇ. سەلتەنەت سۈرەي دەپ ئەمدى تەمشىلىۋېدى، لەنىتى ئەنجانلىق شۇم تىكەن بولۇپ ئۇنىڭغا شاھلارنىڭ ھاياتى مۇشۇ ئاقسارايغا ئوخشاس كېرەك. يىراقتىن قارىسا، ۋالىداپ، كۆزنى قاماشتۇردۇ. لېكىن ئىچىگە كىرسە، ئۇنىڭ زەي، سوغۇق ھەم قاراڭغۇ-لۇقىدىن تەن سىرقىرايدۇ.

تۇيۇقسىزدىن ھاجى پادىشاھنىڭ نۇرانبە سىماسى پەيدا بولۇپ ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا نۇرۇۋېلىپ، ئۇزاققىچە كەتمىدى. بۇ لەنىتى ئەنجانلىق ھاجى پادىشاھنى ئۆزىنى بايراق قىلىپ تۇرۇپ يوقات

قانىدى. ئېھتىمال، شۇرەھمەتلىكىنىڭ قانلىق قىساسى تۇتقان بولسا كېرەك... ئەگەر شۇنداق بولغان بولسا، ئەل قىساسى مېنىلەرگە! بۇزۇك خان ئۆز تەقدىرى ئۈستىدە، قەشقەردە بولۇۋاتقان بۇ ئۇرۇش - جېدەل ھەققىدە ئويلىنىۋېتىپ، نېمە ئۈچۈندۇر بۇزۇكخان بۇ ئۇرۇشنى ئاپپاق خوجىنى ئەسلەپ قالدى. ئۆزىنىڭ مۇشۇ زەي زىندان ئىچىدە مەھبۇس بولۇپ يېتىشى، تاجۇ تەخت ئۈچۈن ئاق تاغلىق، قارا تاغلىق بولۇپ كېتىشكەن ئا- شۇ ئەجدادلىرىدىن مىراس قالغان يېغا - بالالار ئۈچۈن بول- غان بولسا، ئەجەب ئەمەس. تەخت تەمەسنى كۇلاھۇ جەن- دىلىرى ئىچىگە يوشۇرۇپ كەلگەن ئاشۇ نەمەنگانلىق بوۋىلىرى مۇشۇ زېمىنغا تەپرىقچىلىك ئۇرۇقىنى تېرىۋەتكەنلىكى ئۈچۈن بولغان بولسا، ئۇمۇ ئەجەب ئەمەس. چۈنكى ئەل قىساسى مېنىلەرگە!

ياكى ئۇنى بۇزۇكخان بۇ ئۇرۇشنى ئاپپاق خوجا تەرىپىدىن مۇشۇ سارا يېغا بەند قىلىنغان، سەئىدىيە خانلىرىنىڭ ئاخىرقىلىق رىدىن بولغان ئىسمايىل خاننىڭ قىساسى تۇتتىمىكىن؟ شۇنداق بولغان بولسا، ئۇمۇ ئەجەب ئەمەس، چۈنكى ئەل قىساسى مېنىلەرگە! بۇزۇك خان تۆرەمنىڭ ئاپپاق خوجا دەپ مەشھۇر بول- غان ئۇ بۇزۇكخان بۇ ئۇرۇشنى ھىدايتۇللا ئىشان خوجا بۇ ئەلنى قارا تاغلىقلار قولىدىن زادىلا تارتىۋالامىدى. ئاخىر، ئۇ تىبەت- كە بېرىپ، لىخاسادىكى بۇتپەرەسلەرنىڭ چوڭى دالاي لاماىنىڭ ئايسىقىنى سۆيىدى، دالاي لاما ئۇنى ئەلى پالىقىتىكى قالمىقلارنىڭ خانى غالىداغا تونۇشتۇرۇپ، قولىغا خەت يېزىپ بەردى. ئاپپاق خوجا ئاتىشىش مىڭ خام① تۆلەش بەدىلىگە، ئاتىشىش مىڭ قالمىق لەشكىرىنى باشلاپ كېلىپ، ئاران دېگەندە قەشقەرنى قارا تاغلىقلاردىن تارتىۋالدى. شۇندىن باشلاپ، بۇ ئەلنىڭ ئە- لىرى قۇل، خوتۇن - قىزلىرى دېدەك بولۇپ، مەزلۇم خەلقنىڭ

① خام — ماتا. پاختىدىن توقۇلغان يىرىك رەخت.

كۆز يېشى قۇرۇماي كەلدى. ئاخىرى بېرىپ ئۇلارنىڭ تەقدىرى كىملىرىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى - ھە! شۇ خەلقنىڭ قىساسى تۇتۇۋاتامدۇ؟ نۇرغۇن ساھىبجامال قەشقەر قىزلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئىپەت-نومۇسىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، «يان-تاقنىڭ كۈلى بولۇشقا رازىمىزكى، قالماقنىڭ گۈلى بولمايمىز» دەپ، ئۆزلىرىنى ئوتقا ئېتىپ كۆيۈپ ئۆلۈشتى. شۇ ئاجىزەلەرنىڭ قىساسى تۇتتىمىكىن؟..... ئەگەر شۇنداق بولغان بولسا، ئەل قىساسى مېنەلەق!

بۇ تۆرەنىڭ ئاتا - بوۋىلىرى بۇ ئەلنىڭ قېنىنى دەريا - دەريالار تۆكۈشمىگەنمىدى؟ بۇ ئۇلار يېتىم قىلغان نارەسىدە - لەرنىڭ كۆز ياشلىرى، پەرزەنتلىرىدىن ئايرىلغان ئانىلارنىڭ ئاھۇ - پەريادلىرى ئۈچۈن ھەقتائالا تەرىپىدىن ئۆزىگە ياندۇرۇلغان جاۋاب ئەمەسمۇ؟ شۇنداق بولغان بولسا، ئەل قىساسى مېنەلەق!... تۈنۈگۈن ئۇ ياساۋۇل ئارقىلىق ئاتالىق غازىغا ئىككى پارچە خەت يوللاپ، ئۆزىنىڭ ئۇنىڭ بىلەن سۆھبەتلىشىش ئارزۇسىدا ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى. ئۇ قەشقەر سەلتەنەتىنىڭ تاج - تەختىدىن ئۆز مەيلى ۋە ئۆز ئىختىيارى بىلەن ۋاز كېچىش قارارىغا كەلگەنلىكىنى ئۇنىڭغا ئېيتماقچى ۋە ئۇنىڭدىن بەيتۈلھەرەمگە بېرىپ ئاللاننىڭ مۇبارەك ئۆيىنى تىلەپ كېلىپ، قالغان ئۆمرىدە ئىستىقامەت قىلىپ ئۆتۈشىگە رۇخسەت بېرىشىنى سورىماقچى ئىدى.

ئىشىك غىچىرلاپ، يەر ئاستى ئۆيىگە بىرى كىردى بول خاي، بۇزۇك خان تۆرە كۆزىنى ئاچتى. پەلەمپەيدە پەيدا بولغان ياساۋۇل كەينىگە يېنىپ، سېمىز، تونۇش بىر باكاۋۇلغا ① يول بەردى. باكاۋۇلنىڭ قولىدىكى يوغان پەتۈستە قىزىرىپ پىشقان

① باكاۋۇل — پادىشاھ، سۇلتانلارنىڭ تامىقىنى باشقۇرغۇچى ئەمەلدار.

ئىككى شىرمان نان، بىر تاۋاق ئاش ۋە بىر چەينەك چاي بار ئىدى. باكاۋۇل باش ئېگىپ تۆرەمگە تەزىم قىلدى - دە، يەتە نۇسنى شىرەگە قويدى ۋە ئالدىرىماي - تېنىمەي، سۈۋۈپ قالغان تاماقنى يىغىشتۇردى، كېيىن ئۈندىمەي ئارقىسىغا يانغاچ نانغا قاراپ قويدى - دە، گەپ قىلماستىن چىقىپ كەتتى.

تۆرەم ھېچنېمىنى چۈشىنەلمەستىن بىر نانغا، بىر چىقىپ كېتىۋاتقان باكاۋۇلغا قاراپ تۇرۇپ قالدى.

يېڭى پىشقان ناننىڭ مەزىلىك پۇرىقى يەر ئاستى ئۆيىنى بىر ئالدى. شۇنىڭدىلا تۆرەم ئۆزىنىڭ تېخى ناستا قىلمىغانلىقىنى ئەسكە ئالدى - دە، «نېمە بولسام بولارمەن» دەپ ئويلاپ ناننى ئۇشتۇدى - دە، بىر بۇردا ئاغزىغا سالدى. تۇيۇقسىز تىلىغا غەلىتە بىر نەرسىنىڭ چاپلاشقانلىقىنى سەزدى. ئۇ ئاغزىدىكى ياخشى چاپىنالىمىغان ناننى قولغا تۈكۈرۈپ قارىۋىدى، نان پارچىلىرى ئىچىدە تۇرغان ھىمىرىپ كىچىك نوقۇتتەك ھالەتكە كەلتۈرۈلگەن بىر پارچە قەغەزنى كۆردى. ئۇنى دەرھال تۈزلەپ قارىسا خەت يېزىلغان بىر باغاقچە ئىكەن.

خەتتە يېزىلىشىچە، ئوردا ئىچىدە قىيامەت قايمىم باشلانغان. تۈبۈگۈن ھېيتگاھ جامەسىدە ئوقۇلغان جۈمە خۇتبىسى ئاتالىق غازىنىڭ نامىغا ئوقۇلغان. ئۇ «بەدۋەلت» دەپ جاكارلانغان ۋە ئۇنىڭ نامىدا پۇل چىقىرىلىدىغانلىقى ئېلان قىلىنغان. بۇزۇك خان تۆرىنىڭ ھەج پەرھىزىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن مەككىگە قاراپ يولغا چىقىدىغانلىقى جاكارلانغان. بەدۋەلت، تۆرەمنىڭ نۇرغۇن يېقىنلىرىنى تۇتۇپ زىندانغا

تاشلىخان، قاراشلىق كۆرسەتكەنلىرىنى بولسا، قەتلى قىلدۇرغان...

x

x

بۇزۇرۇك تۆرە يولغا چىقىشتىن بىر كۈن ئىلگىرى ھېيت گاه جامەسىدە پېشىن نامىزىغا ئىماملىق قىلدى. بۇ بەدۋەلەتنىڭ ئۇنىڭغا بەرگەن ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىملىق ئىجازىتى ئىدى.

— دەۋران ئۆزگەردى، زېمىننىڭ ئىگىلىرى ئالماشتى، — دېدى ئۇ نامازنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن تەلەپ سۆزلەۋېتىپ، — بىراق، خاقانىي چىنىنىڭ بۇ زېمىنغا ئىگىدارلىق قىلىشى ئىرادىسى ھەرگىز ئۆزگەرمەيدۇ. ئۇزاققا قالماي، خاقانىي چىن ئەۋەتكەن قارا چېرىكلەر رويى — زېمىننى چېكەتكىدەك قاپلاپ، مۈلكى قەشقەرنى ئۆز تەسەررۇپىغا ئالۇر. چۈنكى، ھەدىستە ئاللا: «مەن ئۇلارنى ئۆزۈمنىڭ قەھر — غەزىپىمدىن ياراتتىم» دېگەن. بالا — قازاننىڭ ئۇرۇقى بۇ زېمىنغا چېچىلغانىكەن، ئەجەل ھوسۇلىنى يىغماقتىن باشقا نېمە چارە بولسۇن!...

بۇزۇرۇك خان تۆرەمنىڭ بۇ چىدىماسلىقى بىلەن ئېيتقانلىرى ئون بىر يىلدىن كېيىن دەل شۇنداق بولۇپ چىقتى.

بۇزۇرۇك خان تۆرەم مۇشۇ ماڭغىنىچە باغدادقىچە بېرىپ، يول ئېچىلماي، ھەج قىلىش شەرىپىگە ئىگە بىسولالىمدى. ئاخىر پەرغانىگە قايتىپ كېلىپ، قاراۋۇلتۇپە دېگەن جايىنىڭ قاشتۇگمەن يېزىسىغا يېقىن كونا ئېغىز دېگەن كەنتتە ماكانلاشتى ۋە شۇ يەردە ۋاپات بولدى.

ئون تۆتىنچى باب

تەتەي ئاغىچا

«تۆت نەرسە باركى، ئۇنىڭ
ئاز - كۆپلۈكى ۋە چوڭ - كىچىك
لىكىنىڭ پەرقى بولمايدۇ،—
دەپتۇ كارشۇناس،— بىرىنچىسى،
ئوت، ئۇنىڭ ئاز بولغىنىمۇ
كۆپ بولغىنىغا ئوخشاش،
كۆيدۈرىدۇ...»

— «كەلىلە ۋە دېمىنە» دىن.

مىلادى 1866 - يىلى 10 - ئاي.
بەدۆلەت يەتتە شەھەر تەۋەسىدىكى تارقاق ئىسيانچىلار-
نىڭ بىر مۇنچىسىنى بىر - بىرلەپ يىغىشتۇرۇپ، ئۆز تەرتىپ-
نى ئورناتقاندىن كېيىن، بەگ - بىگات، ئەكابر - ئەشرەبلىرى
بىلەن قەشقەرگە قايتىپ كېلىپ، دەسلەپكى
قەدەمدە خاتىرجەم بولدى. بۇ تەۋەدىكىلەرنىڭ
ھەممىسىلا «ھۆكۈمدارلارغا بويسۇنۇڭلار» دېگەن
ئايەتنىڭ مەزمۇنى بويىچە، ئىتائەت بەلپىغىنى باغلاشتى. بۇز-

رۇك خان تۆرە ھەجگە ماڭغۇرۇلغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ كۆڭلى يەنىمۇ ئارام تاپتى. ئاقسارايىدىكى ئىشلار ئاستا - ئاستا ئۆز ئىزىغا چۈشۈشكە باشلىدى. بەدۆلەت قەشقەر، يەكەن، خوتەن، ئاقسۇ، ئۇچتۇرپان ۋە كۇچا قاتارلىق جايلارنى تولۇق ئىگىلەپ، ئۇ جايلاردا ئۆزىنىڭ ھاكىمىيەت ئىشخانىلىرىنى قۇرۇشقا پەرمان چۈشۈردى. زەرگەرلەر ئالتۇن - كۈمۈشتىن كەسسە كەمەر، تىردان، يۈگەن، قوشقۇن، پۇشتان ① قاتارلىق سەپەر جابدۇقلىرىنى تەييارلاشقا باشلىدى. تۆمۈرچىلەر شاپ - قىلىچ، ئۆزەڭگە - دەپسەنگە قاتارلىق لازىمەتلىك نەرسىلەرنى راسلاشقا مەسئۇل بولدى؛ قازانچىلار ھەر خىل كالىپلىق توپ - زەمبىرەكلەرنى ۋە چاچما ئوق - خودەنلەرنى يا - ساشقا تەيىن قىلىندى؛ كىيىم تىكىدىغان خەيياتلار كىخاب، تەتبالا، تاۋار - تورقا، بەقەسەم، شايى، ئىدرەس، بەنارەس، چىت، چەكەن ۋە خەسىلەردىن تون ۋە يەكتەكلەرنى تەييارلاش ئىشلىرى بىلەن ئالدىراش بولدى. پۇشتىندۇزلار (چۇۋىچىلار) قۇندۇز - بۇلغۇن، سۈلەيسۈن، تۈلكە ۋە ئاغمىخان تېرىلىرىدىن تۇيۇق كۆرپە، جۈببەتون، رۇمچە نىمچە - شىم، تۇماق - بەك پەكلەرنى تىكىش بىلەن مەشغۇل بولدى. موزدۇز - ساراچىلار ھەرخىل كەسسە كەمەر، تىردان، پۇشتان، ئۆزەڭگە بېغى، يۈگەن - تىزگىنلەرنى راسلاشقا كىرىشتى؛ ياغاچچى، قونداقچى، مىخكەر، قۇيمىگەر، شۇستىگەر، ئىلمەدۇز، زەردۇز، چېدىرچى - خىمەگەر قاتارلىق ھەممە كاسىپ ۋە ھۈنەرۋەنلەرنىڭ ھەر قايسىسى ئۆز ھۈنەرلىرىگە كىرىشىپ، پاتىپاراق ۋە ئالدىراش بو - لۇشتى. ئەتراپتىكى ئەللەردىن ماھىر ئۇستىلار تەكلىپ قىلىپ كېلىندى. ئۇلار بۇ يەردىكى ئۇستىلارغا ئۇستا بېشى بولدى. ياقۇببەگ قوقان تىللاسىدەك تىللا سوقتۇردى. مانجۇلارنىڭ

① كەسسە كەمەر، تىردان، يۈگەن، قوشقۇن، پۇشتان - ئاتنىڭ ئېم

گەر - جابدۇقلىرىنىڭ نامى.

كۈمۈش تەڭگىلىرىگە ۋە داچەن پۇللىرىغا ئوخشىتىپ مېستال تەڭگە ۋە چاقا پۇللارنى قۇيدۇردى. ھەممە ھۈنەرۋەنلەرگە ئىش بېشىلىرىنى بەلگىلەپ، ھەممەيلەنگە ئايلىق تەمىنات بەردى. ھەر كۈنى ئەتىگەندە، ياقۇببەگنىڭ ئالدىغا كىرىپ بۇ -

كۈنۈپ ئەرزىنى ئېيتىش ۋە ئېھتىرام بىلدۈرۈش ئۈچۈن، ئەنجانلىق ۋە قەشقەرلىق ئىسىلزاڭلار، مۈلكىي - ھەرىسى ئەمەلدارلار، مۇيسىپىت - ئاقساقاللار، بەگ - بەگزاڭلار ئاقساراينغا قەدەم تەشرىپ قىلىشىدىغان بولۇشتى. ئۇچىسىغا لەئىل ۋە دۈر بىلەن زىننەتلەنگەن زەرباب تون، باشلىرىغا يىسپەك سەللە يۆگەلگەن بۆك كېيىشكەن بۇ ھاكاۋۇر ئىسىلزاڭلار ياقۇببەگنىڭ شاھنىشىدىن چىقىشىنى كۈتۈپ، ھۇزۇرى مۇبارەكتە لەشكەرلەردەك سەپ تارتىپ تۇرۇشىدىغان، ئۇ كۆرۈنگەندە، گويىا ياقۇببەگ ئەمەس، بەخت ئىگىسى ئىسكەندەر سانسى ① يېتىپ كەلگەندەك، ئىككى پۈكۈلۈپ سەجدىگە باش قويىدىغان بولۇپ قېلىشتى. ئۇلار بەدۋىلەتنىڭ ھەر بىر سۆزىنى قۇلاقلىرىنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلىشاتتى ۋە ئۇنىڭ ھەر بىر سۆزىنى تولىمۇ مۇقەددەس دەپ بىلىشەتتى. تۇنۇگۈن ئەتىگەندە، قەشقەر سودىگەرلىرى نامىدىن ئەلچى بولۇپ بىر توپ سودىگەر ئۇنىڭ ئالدىغا كىرىپ يۈكۈندى. ئۇلار قۇرۇق قول كېلىشىمگە نىدى. ئۇلار، بىر توققۇز تۆگىدە شايى، يىسپەك، موۋۇت ۋە كىمخايلارنى توپ - توپى بىلەن، بىر توققۇز تېڭىق ھىندى چېپى ۋە بىر توققۇز دانە جانان لوڭقا ۋە باشقا ئېسىل بۇيۇملارنى سوۋغات قىلىپ كېلىشكەن ئىدى. سودىگەرلەر بەدۋىلەتكە ئامان - ئېسەنلىك، بەخت - سائادەت ۋە شان - شۆھرەت تىلەپ چىقىپ كېتىشتى. ئۇلار ئەمدىلا چىقىپ كېتىشى بىلەن، ھۆدەيچى كىرىپ تەزىم قىلدى:

— شائىر مىرزا غېرىب خەستە ئىي بەدۋىلەت جانابىسى ئا -

① ئىسكەندەر سانى - ئىسكەندەر ئىككىنچى.

لىلىرىغا ئىخلاسمەنلىكىنى ئىزھار قىلىش نىيىتىدە قەدەم تەشرىپ قىلىپتۇ.

— شائىر مىرزا غېرىپ خەستە ئىي...؟

بەدۆلەت بۇ شائىرنىڭ نامىنى قەيەردىنۇر ئاڭلىغاندەك ھېس قىلدىيۇ، دەرھال ئېسىگە كەلتۈرەلمىدى. شۇنداق بولسىمۇ شائىرنى تەكلىپ قىلدى.

بېشىغا بادام دوپپا، ئۈستىگە شايى تون كىيگەن دۈڭىلەك كىنە بىر ئادەم ئىشىكتىن كىرىپ پەگادا يۈكۈندى - دە، ئالت قىنىنى مەھفۇرى گىلەمگە ① تەگكۈزۈپ، ئاندىن لەۋلىرىگە ۋە قاش - كۆزلىرىگە سۈرتتى.

شائىرنىڭ بۇ ھەرىكەتلىرى شۇنداق تېز ھەم كۈلكىلىك بولدىكى، بەدۆلەت ئىختىيارسىز ھالدا ھىجىيىپ، ئۇنى كۇرسقا تەكلىپ قىلدى. لېكىن مىرزا غېرىپ خەستە ئىي كۆزلىرىنى يۇم-غىنچە پىچىرلاپ كەتتى:

— پىقىر سىزدەك ئادالەت دۇنياسىنىڭ قۇياشى، سەلتە-نەت تاجىنىڭ دۇرى - گۆھەرى، نەزمە ئىلمىنىڭ سۆز پادىشا-ھىي شەنىگە بىر قەسىدە يازغانىدىم. سىزدەك نەزمە خۇمار پا-دىشاھىم لازىم كۆرسە، ئوقۇپ بەرسەم دەپ كېلىشىم...

بەدۆلەتنى كۈلكە قىستاپ:

— سىزدەك سۆز سۇلتانى ئېھتىرام بىلەن قەسىدە ياز-غان تۇرسىڭىز، ئوقۇپ بېرىشىڭىزنى قانداقمۇ لازىم كۆرمەي؟— دېدى،— ھەشقاللا، ئورنىڭىزدىن تۇرۇڭ، ئەزىزم!

مىرزا غېرىپ خەستە ئىيىنىڭ پۇتلىرى يىپەك تونىنىڭ كەڭ ئېتەكلىرى ئاستىدا تىترەپ، ئورنىدىن تۇردى. ئۇ قولتۇقىدىن يىپەك رەختكە ئورالغان بىر قەغەزنى ئالدى - دە، ئانار-دەك قىپقىزىل، يۇپپۇمىلاق يۈزى ئىلھامدىن ۋىلىل

① مەھفۇرى گىلەم — كۈللەرگە شېئىر - بېيىتلار قوشۇپ توقۇلغان

يىپەك گىلەم.

داپ ۋە ھاياجاندىن ئىترەپ، يازغان قەسىدىسىنى ئاران ئوقۇپ چىقتى.

قەسىدىنىڭ ئاخىرقى مىسرالىرىغا كەلگەندە، خەستەئىينىڭ ئاۋازى ھاياجاندىن تېخىمۇ تىترەپ كەتتى. بىراق ئۇ قولتىدىكى قەغەزدىن كۆزىنى ئۈزۈپ، بەدۈلەتكە قورقۇپراق قارىدى. ئۇنىڭ ئىلھامىدىن قىزىرىپ ۋىل - ۋىل يانغان يۇمىلاق يۈزىدە، ئەندىشىگە چۆككەن كۆزلىرىدە شۇنداق زور بىر ئىلتىجا بار ئىدىكى، بەدۈلەت ئىختىيارسىز ھالدا:

— ئاپىرىن سىزگە، ئەزىز بۇرادەر، ئاپىرىن! — دەپ تاشلىدى. ياش ۋاقىتلىرىدا، رەققاس بولۇپ يۈرگىنىدە، ئۆزىمۇ شېئىر - بېيىت يېزىشنى مەشق قىلغان ياقۇببەگكە مىرزا غېرىب خەستەئىينىڭ بۇ قەسىدىسى ئانچە ياقىمىدى. گەرچە بۇ قەسىدىنىڭ ئاخىرقى ئىككى مىسرالى ئۇنىڭ لېۋىدە تەبەسسۇم پەيدا قىلغان بولسىمۇ. بەدۈلەت بۇنداق يالڭاچ شېئىرلارنى ئەمەس، مەنىسى يوشۇرۇنراق. نازۇك، ئىشىق - مۇھەببەت تەسۋىرلەنگەن شېئىر - بېيىتلارنى ياقتۇراتتى. لېكىن، ساراينغا مەشھۇر رەققاس، ھاپىزىلارنى، شېرىن سۇخەن شائىرلارنى ۋە ئۆلىما - پازىل كىشىلەرنى يىغىپ، ھەشىمەتلىك تۇرمۇش كەچۈرۈش ئىش قىلغان يانغان ياقۇببەگ ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۇ تېخى بىرىنچى با-ھار قارلىغىچى ئىدى. شۇڭا، ھۆدەبچىنى چاقىرىپ، خەستەئىيگە زەرباب تون كىيگۈزۈشنى بۇيرۇدى ۋە ئۇنى ئۆزى بىلەن بىللە ھېيتگاھ جاماسىگە جۈمە نامىزىغا بېرىشقا تەكلىپ قىلدى.

x

x

بۈگۈن بەدۈلەت شەيخۇلىئىسلامنىڭ ئىلتىماسى بىلەن، ھېيتگاھ جامەسىگە قەدەم تەشرىپ قىلىپ خۇتبە ئوقۇشى ۋە يېڭى مۇسۇلمانلارنىڭ ئىمان ئېيتىش مۇراسىمىغا رىياسەتچىلىك قىلدى.

لىپ بېرىشى لازىم ئىدى. بۇ بەدۋەلەتنىڭ يېقىنقى كۈنلەردىن بۇيان ئاقسارايدىن بىرىنچى قېتىم چىقىشى بولغاچقا، ھەممە ياق مىخ - مىخ ئادەملەر بىلەن تولغانىدى. ئاۋغان سىپاھلىرى، سا- راي مەھەرەملىرى، ئەكابىر - ئەشرەبلەر، ئەمرۇل - ئۇمرا- لار، بەگ - بىگاتلار قوشۇلۇپ قەشقەر كوچىلىرىدىن ئات چاپتۇرۇپ ئۆتكەندە، خۇددى چوڭ قوشۇن باستۇرۇپ كېلىۋاتقاندا، ھەممە ياق پاتىپاراق بولۇپ كەتتى. «يېڭى مۇسۇلمانلار ئىمان ئېيتى- دىكەن» دېگەن بۇ خەۋەر پۈتۈن شەھەر ۋە يېزا - قىشلاقلارغا پۇر كەتكەنىدى. كىشىلەر بۇكاتتا مۇراسىمنى كۆرۈش ئۈچۈن تەرەپ - تەرەپتىن جامە ئالدىغا ئاقىلى تۇردى. تۇزاقچىدىن ① مۇفتى - ئەلەم، خانىپ - قەلەم، نەزەرباغدىن ② مۆتىۋەللى - ھۆھتىسىپ، پايىناپتىن ③ ئىشېپكى، قىزىل دۆۋىدىن ④ قوشىپكى، پايتىما كۆۋرۈكتىن ⑤ مىڭبېگى، زەربە كاشالدىن ⑥ قىرىقبېگى، قارا ساقال ⑦ دىن كۆكبېشى، دۆلەتباغدىن ⑧ قازى - قۇزات، مۇنەججىم - ئاقساقال، ھۆلجىگىدە ⑨ دىن مىرابىپشى، لەڭ- لەڭكۆۋرۈك ⑩ تىن ئوغرى - قىمارۋاز ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش تۈرلۈك - تۈمەن خىل ئادەملەر كەلگىلى تۇردى. مەيدانغا ئا- دەم لىق تولدى.

ھېيتگاھ جامەسىنىڭ قوش قاناتلىق يوغان قۇيما دەر- ۋازىسى ئالدىدا، بەدۋەلەتنى شەيخۇلئىسلام باشلىق پۈتكۈل ئۆ- لىما - ئاقساقاللار ۋە شەھەر دورغىسى، شىغاۋۇل باشلىق بەگ- بىگات. ئەكابىر - ئەشرەبلەر قارشى ئېلىشتى.

ھېيتگاھ جامەسىنىڭ سەل كەم ئون مىڭ نامازخان سىمى- دىغان سەيناسى ئادەم بىلەن لىق تولغان بولۇپ، بۇ يەرگە شەھەردىكى ھەر قايسى مېچىتلەرنىڭ ئىماملىرى ۋە بارلىق دىن پېشۋالىرىمۇ يىغىلغانىدى. بىر بۇلۇڭدا، بۇرۇت - ساقاللىرىنى ۋە

①، ②، ③، ④، ⑤، ⑥، ⑦، ⑧، ⑨، ⑩ قەشقەر شەھىرىنىڭ ئەتراپ- پىدىكى يۇرتلارنىڭ نامى.

باشلىرىنى پاكىز قىردۇرۇپ، قىرىق كۈن غۇسۇل - تەرەت ئېلىپ پەرھىز تۇتقان، پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتىنى ئادا قىلغان يېڭى مۇسۇلمانلار - ئۈچ مىڭدەك مانجۇلار تۇراتتى. ئۇلار باشتىن - ئاياغ ئاپئاق كىيىنگەن بولۇپ، ئۇلارغا سۇدۇرى سەدىر ① خەلىپە ئىدى. يەنە بىر بۇلۇڭدا، يېقىن - ئەتراپتىكى مازايى - ماشا - يىمقلاردىن كەلگەن دەرۋىش - ئاشىقلار ۋە يېقىن ئەتراپتىكى بازارلاردىن كەلگەن پۇقرالار تۇراتتى. لېكىن، يىمىلغانلارنىڭ كۆپىنچىسى ئاپئاق سەللە ئوراپ، زەرباب ۋە مەخمەل تونلىرىنىڭ تېشىغا ئاق يەكتەك كىيىشكەن دىن پېشوالىرى ۋە ئۆلەمما - ئاقساقاللار بولغاچقا، ئاق مەرمەر يېمىتىلغان كەڭ سەيىنا گويا ئاپئاق كۆپۈكلەنگەن دېڭىز يۈزىدەك دولقۇنلىنىپ ئاجايىپ بىر مەنزىرە پەيدا قىلغانىدى. شەيخۇلئىسلام ھەزرەتلىرى بەدۈلەت نىڭ قولتۇقىدىن تۇتۇپ، ئۇنى سەجدە قىلىۋاتقان كىشىلەر ئالدىدىن جامەنىڭ ھەيۋەتلىك پەشتاقلىرى ئاستىدىكى ئېگىز تۈۋرۈكلۈك مەر - مەر سۇپىغا باشلاپ باردى. كىتاب شەكلىدە ياسالغان مەر - مەر سۇپا ئۈستىگە كىمخاب بىلەن تاشلانغان «كالا مۇلا ئىي شەرق» قويۇلغانىدى. بەدۈلەت جامەنىڭ پەشتاقلىرى ئاستىدىكى ئېگىز مېھرابقا چىقىپ، جۈمەگە ئىماملىق قىلىپ، ناماز ئوقۇشقا باشلىدى. ئاندىن خۇتبە ئوقۇدى. ئۇ شەرىئەتى مۇستاپا، ھەدىس - شەرىف ۋە قۇرئانى مەجىتتىن ئايەت ۋە كەلىمىلەرنى يادقا نەقىل كەلتۈرۈپ ۋەز ئېيتقاندا، ئىسلام دىنىنىڭ رەقىبلىرىنى قارغاپ، ئىسلام مۈلكى بولغان يەتتە شەھەردە مۇسۇلمان ئاۋات دەۋرى ۋە سائادەتلىك كۈنلەرنىڭ باشلىنىدىغانلىقىنى زىكرى قىلغاندا، سەل كەم ئون مىڭ نامازخاننىڭ «ئامىن! يارەببۇلئالەمىن!» دەپ چور بولۇشىدىن ئاسمانغا ئاقاشقان گۈمبەزلەرمۇ لەرزىگە كەلدى...

① سۇدۇرى سەدىر — بەدۈلەتنىڭ دىنىي ئىشلار ئەمەلدارى.

— ئاللا قۇرئانى شەرقتە: «كۈللى مۇسلىمىنە ئىخۋەتۇن»^①
دەپ ئېيتقان، دېمەك، خاھىي ئەھلىي مۆمىنلەر بولسۇن،—
دېدى بەدۋەت ۋەزىنى داۋاملاشتۇرۇپ،— خاھىي يېڭى مۇسۇل
مانلار بولسۇن، ھەممىمىز بىر تۇغقان ئاكا — ئۇكىلاردەك يېقىن
بولۇشىمىز كېرەك.

بەدۋەتتىن كېيىن، شەيخۇلىئىسلام ھەزرەتلىرى بارچە مۇ-
سۇلمانلارنىڭ پۇشتىپاناھى، سەلتەنتىنىڭ ئاتالىقى^② بولغان
بەدۋەت — ياقۇببەگ ئۈچۈن ئۇزاق دۇئا قىلدى. ئۈچ
مىڭ يېڭى مۇسۇلماننى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئون مىڭغا يې-
قىن نامازخاننىڭ يەنە بىردەك «ئىلاھا ئامىن!» دېيىشى بىلەن
ئېگىز پەشتاقلاردىكى كەپتەرلەر ئۈرگۈپ، گۈررىدە قىلىپ ئاس-
مانغا كۆتۈرۈلدى.

بەدۋەت ھۆدەيچىگە ئىشارەت قىلدى. ئۈچىسىغا زەرباب
تون كىيىگەن. بېشىغا تۆت ئورام قىلىپ ئورنۇلغان شايى سەل-
لىسىنىڭ پەتلىسىنى قۇلاق تۈۋىدىن پەسكە ساڭگىلىتىۋالغان
سۇدۇرى سەدىر ئاق يىپەك بىلەن يېپىلغان قانداقتۇر بىر سو-
غىنى كۈمۈش پەتنۇستا كۆتۈرۈپ، جامائەت ئالدىدا پەيدا بولدى.
— بەدۋەت، ئاتالىق غازى ياقۇببەگ جانابىي ئالىيلىرىنىڭ
قۇدالاي^③ (خې دالوپە) جانابلىرىنىڭ ئۇلۇغ ئاللاننىڭ بىرلىكى-
گە بولغان ئېتىقادىنىڭ ئىنتايىن مۇستەھكەملىكىگە ۋە سەمىمى-
يىتىنىڭ يۈكسەكلىكىگە ئىشەنچىسى كامىل بولدى. شۇ سەۋەبتىن،
جانابىي ئالىيلىرى ئۇل زانقا مۇقەددەس ئىنتام بەردى! — دەپ
جاكارلىدى ھۆدەيچى.

ئۇنىڭ سۆزى توختىشى بىلەنلا، سۇدۇرى سەدىر كۈمۈش
پەتنۇستىكى يىمپەككىنى ئېلىپ تاشلىدى. پەتنۇستا ئۇچلۇق

① «بارلىق مۇسۇلمانلار قېرىنداشتۇر».

② ئاتالىقى — دۆلەتنىڭ تۈۋرۈكى.

③ قۇدالاي — خې بۇيۇننىڭ نامىنىڭ ئۇيغۇرچە ئاتىلىشى.

بۆك ئۈستىدىن تۆت ئورام قىلىپ چىرايلىق ئورالغان يىپەك سەللە تۇراتتى. يېڭى مۇسۇلمانلارنىڭ ئالدىدىكى قاتاردا ئېلىتۇرغان خې دالويە سەللىنى دادىل بىر ھەرىكەت بىلەن ئىككى قوللاپ پەتنۇستىن ئالغاندا، جامائەت گۈركىرىشىپ كېتىشتى. ئۇ سەللىنى ئىككى قوللاپ تۇتۇپ تۇرۇپ:

— بەدۆلەت جانابىي ئالىيلىرىنىڭ ئۆزى مۇبارەك قولى بىلەن ئىنتام قىلغان بۇ سوۋغىنى بىز كۆزىمىزگە سۈرتىمىز! — دېدى — دە، سەللىنى كۆزىگە ۋە پېشانىسىگە تەگكۈزۈپ، ئاندىن بېشىغا قوندۇردى.

x

x

گۈلباغدىكى ئۇرۇشتا، خان ئامبال جاڭ تەي باشچىلىقىدىكى بىر قىسىم مانجۇلار تەسلىم بولۇشقا ئۇنىماي، ئۆزىنى پارتلىتىپ ئۆلتۈرۈۋالغاندىن باشقا، قالغان مانجۇلار قەلئە قوماندانى خې بۇيۇننىڭ باشچىلىقىدا ياقۇببەگكە زىممىلىك بىلدۈرگەنلىكتىن، ياقۇببەگمۇ ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىپ، ئۇلارنى ئۆزىنىڭ ھىمايىسىگە ئالغانىدى. ئۇلار سۇدۇرى سەدرنىڭ تۈجۈپىلەپ ئۆگىتىشى، ئارقىسىدا، مۇسۇلمانچىلىقنىڭ ھەممە پەرھىز، سۈننەت ۋە ۋاجىپلىرىنى تولۇق ئۆگەندى ۋە بەجا كەلتۈردى. ياقۇببەگ ئۆزىنىڭ كۈچىنى تېخىمۇ زورايتىش مەقسىتىدە، ئۇلاردىن توپچى قىسىم تۈردى. توپچى قىسىم گۈلباغ قەلئەسىنىڭ قېچىرچى دەرۋازىسىنىڭ ئىچىدىكى ئولتۇرما تەرەپكە جايلاشقان چوڭ مەيداندا مەشىق ئېلىپ باراتتى.

قۇتلۇق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بەدۆلەت بۇ توپچى قىسىمنىڭ ھەربىي مانېۋرىنى كۆرمەكچى بولدى. ئۇ ئەمرۇل — ئۇمرالىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا مەشىق مەيدانىغا يېتىپ كەلگەندە، تۇغ — ئەلەملەر لەپىلدەپ تۇراتتى. قىسىم سەپىراس — چەپىراس

بولۇپ توپ - زەمبىرەكلىرىنى ئالدىغا قاتار تىزىپ قويۇشقانىدە. مەيدان ناھايىتى پاكىز تازىلانغانىدى. مەيداننىڭ كەينى تەرىپىدىكى لەمپە ئاستىدا بىر رەت چىرىك تىزىلىپ تۇراتتى. توپچى قىسىمىنىڭ قوماندانى خې دالويە لەمپىنىڭ ئالدىدا ياقۇب بەگنى كۈتۈۋالدى. مەيداننىڭ ئوتتۇرىغا جايلاشتۇرۇلغان ھەربىي ئوركىستېر شوخ «سەربازچە» كۈيىنى ھەيۋەت بىلەن ئورۇنداشقا باشلىدى. ياقۇب بەگ مەيداندا ئاتلىق كۆرۈنۈشى بىلەن تەڭ، خې دالويە ئۇنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىپ، قولىنى مەيداننىڭ قىسمىغا قويۇپ ھۆرمەت بىلدۈردى. ئۇ ئاتمىشلاردىن ھالقىغان، ئېگىكىدەكى ئاندا - ساندا ئۆسكەن ئاق سانجىغان ساقاللىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئۇ ئومۇمەن ساقال - بۇرۇتسىز كوسا ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ تەقى - تۇرقى تىپىك موڭغۇل ئىرقى قىياپىتىگە ۋە - كىلىك قىلاتتى. ئۇ ئۇچىسىغا يېشىل تاۋاردىن تاشلانغان تېرە كەمزۇل، ئاستىغا سېرىق خۇرۇمدىن تىكىلگەن ئېسىق گەلەپى شىم كىيگەن، بېشىغا يىڭىسارچە قارا تۇماق كىيۋالغانىدى. ئۇ بىر قولىدا يېنىغا ئېسىۋالغان ئەگرى قىلمىچىنىڭ سېپىنى تۇتقان ھالدا، مەلۇمات بەردى. قەشقەرلىق ياشقىنا بىر تىلماچ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئۇدۇللۇق تەرجىمە قىلىپ بېرىۋاتاتتى. ياقۇب بەگ زوقلانغان ھالدا، ئۇنىڭ دوكلاتىغا قۇلاق سالدى. خې بۇيۇن ئۆزىنىڭ تەربىيە كۆرگەن ئۆلچەملىك بىر ھەربىي ئىكەنلىكىنى نامايان قىلىپ تۇراتتى. ھېلىقى تىلماچ بېلىدىكى تاسما كەمىرىگە كۆن كابورلۇق بىر سامازورت ① ئېسىۋالغانىدى. خې دالويە - نىڭ كەينىدە، قوللىرىغا رەڭلىك بايراقچىلارنى تۇتۇۋالغان ئون ئالتە - ئون يەتتە ياشلاردىكى ئۈچ خەنزۇ مەھرەم تۇراتتى. ياقۇب بەگ خې دالويەنىڭ مەلۇماتىنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن ئاتتىن چۈشتى - دە، ئۇنىڭ ھەمراھلىقىدا توپچىلار قىسمىنىڭ رەتلىك تىزىلغان سەپلىرىنىڭ ئوڭ قانتىغا باردى، ئاندىن سەپنىڭ ئالدىدىن ئۆتتى. لەمپىنىڭ قاتار - قاتار تىزىلە

① سامازورت — ناگان يەنى تۇلۇق تاپانچا.

غان تۈۋرۈكلىرى ئارىلىقىغا ئىككى يۈزدەك مىنمىوت ① تىزىپ قو-
يۇلغانىدى. ھەربىر مىنمىوتنىڭ ئىككى يېنىدا ئىككىدىن ئۆت
چېرىك تۇراتتى. ھەر بەش مىنمىوتنىڭ ئارىلىقىدا قوللىرىغا
ئۈچ بۇرجەكلىك رەڭسۈرەڭ چوڭ بايراقلارنى تۇتقىان بىر
قاتار بايراقچى تۇراتتى. تەيپوچى ② چېرىكلەر بىلەن بايراقچى
چېرىكلەر قورالسىز ئىدى. بۇ تەيپوچىلارنىڭ ئارقىسىدا بىر قاتار
تار ئوقچىلار تۇراتتى. ئۇلار تۈركلەرنى مىلتىقلار بىلەن قورال
لانغانىدى. بۇ ئوقچىلار قوللىرىغا يەنە دۈشمەننىڭ ئاتلىرىنى
ئۈرۈكۈتۈش ئۈچۈن لازىم قىلىنىدىغان يىگىرمىدەك چاسا بايراق
كۆتۈرۈشۈۋالغانىدى.

ھەر بەش مىنمىوتتىن بىر ئوقچىلار دەستىسى ③ تەشكىل
قىلىنغان بولۇپ، ھەر بىر دەستىگە سامازورت بىلەن قوراللان-
غان بىردىن تۆۋەن دەرىجىلىك ئوفىتسېر قوماندانلىق قىلاتتى.
لېكىن، بەزى دەستىلەرنىڭ بېشىدا يەنە سامازورت ۋە قىلىچ
بىلەن قوراللانغان بىردىن سۆڭەك بېشى بار ئىدى. بۇ چېرىك
لەر پۇچۇق بۇرۇنلىرى ۋە تەلەمنىڭ سۈرلۈكلۈكى بىلەن ياقۇببەگ-
نىڭ يىگىتلىرى ۋە سەرۋازلىرىدىن ئالاھىدە پەرقلەنىپ تۇراتتى.
ھەر بىر مىنمىوتقا مەسئۇل بولغان تۆت تەيپوچىنىڭ
بىرى ئوق سېلىنغان بىر تېرە خالىتىنى يېنىغا ئېسىۋالغان.
يەنە بىرى قولغا تۆمۈر ساپلىق ئۇزۇن چوكا كۆتۈرۈۋالغانىدى.
قالغان ئىككىسى مىنمىوتنى كۆتۈرۈشكە مەسئۇل ئىدى.

«ھازىرلان!» كوماندىسى بېرىلىشى بىلەن تەڭلا، پۈتۈن
قىسىم مانېۋرنى باشلىدى. خې دالويەنىڭ بۇيرۇقى بويىچە،

① يېنىك زەمبەركىڭ بىر خىلى، ئاغزىدىن ئوقلىنىدۇ.

② تەيپوچى — توپ كۆتۈرگۈچى دېگەن مەنىدە.

③ دەستە — بۇرۇنقى ئۇيغۇرلاردا پەي (ئىزۋۇت) گە تەڭ بىرلىك.

دۇمباقچىلار دۇمباقلىرىنى گۈمبۈرلىتىپ تۇرۇشقا باشلىدى. چېرىك
لەر مىنناميوتلارنى مۈرىلىرىگە ئېلىپ تەييارلاندى.

بۇ چاغدا، خې دالويە مەھرىمىنىڭ قولىدىكى بايراقچىدىن
ئىككىنى ئالدى، بىر بايراقچىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، يەنە بىر باي-
راقچىنى كەينىگە قارىتىپ پۇلاڭلاتتى. تەيپوچىلارنىڭ يېرىمى
ئوڭ تەرەپكە، يېرىمى سول تەرەپكە قاراپ مېڭىشقا باشلىدى.
ھازىر بۇ چېرىكلەرنىڭ ئىككى قانىتى ئىككى سەپكە ئۆزگەرگە-
نىدى. ھەر بىر سەپنىڭ بېشىدا ماڭغان چېرىك بىردىن باي-
راق كۆتۈرۈۋالغانىدى. ھەر بىر بايراقنىڭ كەينىدىن بەش چې-
رىكتىن تەشكىل تاپقان بىر سەپ ماڭاتتى. دەستە بېشىلىرى
بىلەن سوتنە بېشىلىرى ئۆز قوماندانلىقىدىكى سەپلەرنىڭ يېنى-
دا مېڭىپ كېتىۋاتاتتى. ھەر بىر ھەرىكەت ئاخىرلىشاي دەپ
قالغاندا، خې دالويە بايراق كۆتۈرۈۋالغان قولىنى پەسكە چۈ-
شۈرەتتى. ھەر قېتىم سەپ ئالدىدا ماڭغان چېرىك ئالدىدىكى
سەپكە يېتىشىلمەي قالغاندا، دۇمباقچىلار خې دالويەنىڭ بۇي-
رۇقى بويىچە، دۇمباقنى چېكىپ چالاتتى. شۇنىڭ بىلەن، ھېلى-
قى چېرىك قەدىمىنى تېزلىتىپ، ئالدىدىكى سەپكە يېتىشىۋالات-
تى. دۇمباقنىڭ رېتىمى بارغانسېرى تېزلىشىپ، ئاۋازىمۇ كۈچى-
يىشىكە باشلىدى. بۇ سەپتىن چۈشۈپ قېلىۋاتقانلارنى ئالدىدىكى-
لىرىگە يېتىشىۋېلىش ئۈچۈن ئۈندەپ بېرىلگەن سىگنال ئىدى.

مانېۋردىكى ئىككىنچى ھەرىكەت ئالغا مېڭىش، چېكىنىش
ۋە ئوقچىلارنىڭ ئالغا ئىلگىرىلەش ھەرىكەتلىرىنى ئۆز ئىچىگە
ئالاتتى. بۇنداق سەپ تۈزۈمىدە، ئوقچىلار ئومۇمىي ھۇجۇم باش-
لانغاندا، مىنناميوتلاردىن ئوت ئاچاتتى. ھەر بىر گۇرۇپپىدىكى
بەش ئوقچى ئۇزۇن سەپ بويىچە ئالغا ئىلگىرىلەپ ماڭاتتى.
ئوقچىلار توختىشى بىلەنلا، مۇھاپىزەتچىلىك ۋەزىپىسىنى ئۆز ئۈس-
تىگە ئالغان ئوقچىلار ئۇلارنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ ئورۇن ئىگىلەپ،
دۈشمەن تەرەپنىڭ ئاتلىق چېرىكلىرىنى ئوققا تۇتۇشقا ھازىرلى-

ئاتتى. گۈرۈپپىلار بويىچە ئىلگىرىلەپ كېتىۋېتىپ قون ئاچقاندا،
توپلار بىز - بىرىنىڭ ئارقىسىغا ئورۇنلاشتۇرۇلاتتى. ئالدىدىكى
مېناميوت ئېتىپ بولغاندىن كېيىن، دەرھال ئارقىسىدىكى مېنام
ميوت ئالدىغا ئۆتكۈزۈلەتتى - دە، ئاشۇنداق تەرتىپتە نۆۋەتمۈ -
نۆۋەت ئورۇن ئالماشتۇرۇپ ئوت ئاچاتتى...

ياقۇببەگ مانېۋرنى كۆزدىن كەچۈرۈپ بولغاندىن كېيىن،
قىسىم ئالدىغا ئاتلىق كېلىپ قىسقا سۆز قىلدى. ئاندىن خې
دالويەنىڭ تەكلىپىگە بىنائەن ئۇنىڭ ھۇزۇرىغا پەتە قىلىپ
كېلىشكە ماڭدى.

خې دالويەنىڭ مال - مۈلكى ھەددىدىن تاشقىرى كۆپ
ۋە ھېسابتىن زىيادە نۇرغۇن ئىدى. مانجۇلار زامانىسىدا،
قەشقەر ھۇدۇتلىقىدا ئامبال بولۇپ مەنسەپ تۇتقان ئون نەچچە
يىل ئىچىدە، ئۇنىڭ توپلىغان لەئىل - ياقۇت، ئۈنچە - مەرۋا -
يىتلىرى ناھايىتى ئاۋۇن ئىدى، ھەشىمىتى جاھان بىلەن تەڭ،
نەق ئاقچىسى نەچچە ئون مىڭ سەردىن ئارتۇق، خىلمۇ خىل
ئېسىل رەختلىرى ئېيتقاندىنمۇ كۆپ ئىدى.
ئۇنىڭ ھەر تۈرلۈك ئېسىل سوۋغا - بۇيۇملىرى
بىباھا گۆھەرلىرىنىڭ سانى يوق ئىدى. ئۇيغۇرلار
بىلەن تۇڭگانىلار قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ گۈلباغ قەلئەسىنى
قورشىۋالغاندا، ئۇ بۇ دەپى - دۇنيالىرىنى ئۆز يۇرتىغا ماڭدۇرۇ-
ۋېتىشكە ئۈلگۈرەلمەي، ئاشخانا ئۆيىنىڭ ئىچىدىكى ئوچاقنىڭ
ئاستىدىكى مەخپىي ئۆيىگە يوشۇرۇۋېلىشقا ئۈلگۈرگەنىدى. ئۇنىڭ
زىممىلىك بىلدۈرۈپ، ھاياتىنى ساقلاپ قېلىشنى ئىلتىماس
قىلىشىمۇ مۇشۇ ۋەجىدىن ئىدى. ئەمما، ئۇنىڭغا بۇ تەئەللۇقاتلار -
دىنمۇ نەچچە ھەسسە ئۈستۈن تۇرىدىغان بىر يېگانە گۆھەر

نېسىپ بولغانىدىكى، بۇ يىگانە گۆھەر ئۇنىڭ بويىغا يەتكەن ئەتىۋارلىق قىزى — خې خېنىم ئىدى. ئۇ ناھايىتى گۈزەل ئىدى. مەيلى مانجۇ ئەمەلدارلىرى ۋە ياكى ئۇيغۇر مەنەپدارلىرى بولسۇن ئۇنى بىر كۆرسىلا ئاشىقى شەيدا بولۇشۇپ قالاتتى. ئۇ باربىتىنىمۇ ① ناھايىتى ياخشى چالاتتى.

خې خېنىم خى دالويەنىڭ بىردىنبىر ئارزۇلۇق قىزى ئىدى. شۇڭا، خې دالويە ئۇنىڭ خاس ھۇجرىسىنى ناھايىتى ياسىداق قىلىپ سەرەمجانلاشتۇرۇپ بەرگەنىدى. ئۇ، ئۇنىڭ ئۈچۈن ياڭاق ۋە نەشپۈت ياغىچىدىن نەقىشلىك كاردۋات ياسىتىپ، كاردۋاتتىغا دەر پەردىلەردىن چىمىلدىق قىلدۇرۇپ بەرگەنىدى. خاس ھۇجرىنىڭ دېرىزە - پەردىلىرى قەشقەرنىڭ رەڭگارەڭ نەپىس يىپەكلىرىدىن تىكىلگەن بولۇپ، بۇ پەردىلەرگە ئۈنچە - مەرۋا - يىت ۋە لەئىل - ياقۇتلاردىن نەقىش ئىشلەنگەنىدى.

گۈلباغ قەلئەسى پەتە قىلىنىشتىن ئىلگىرىلا، بۇ گۈزەل ھەققىدىكى گەپلەر ياقۇببەگنىڭ قۇلىقىغا يەتكەنىدى. كىشىلەر - نىڭ ئۇ ھەققىدىكى تەرىپلىرىنى كۆپ ئاڭلاپ كەتكەچكىمۇ، بۇ گۈزەلنىڭ ۋىسالىغا يېتىش ئارزۇسى ئۇزاقتىن بۇيان ئۇنىڭ يۈرىكىدە ئوت بولۇپ كۆيەتتى. بىراق، بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئۆلىشىپ كەلگەن ھەربىي ھەرىكەتلەر، سەلتەنەتتىكى تۈرلۈك پىتىنىلەر ۋە تۈگىمەس - پۈتمەس ھاكىمىيەتچىلىك ئىشلىرى ياقۇببەگنىڭ پۈت - قولىنى چۈشۈۋالغانلىقتىن، بۇ مەقسەتكە يېتىش يولىدا ھەرىكەت قىلىشقا ئۇنىڭغا پۇرسەت بولماي كەلگەنىدى. ئەمدى يۇرتدارچىلىق ئىشلىرى بىر قۇر ئىزدىغا چۈشكەندە، ئۇنىڭ يۈرىكىدىكى ھېلىقى ئرت باشقىلەتنى لاۋۇلداپ ① باربىت — پەنجىتار، قەدىمكى ئۇيغۇر چالۇ ئەسۋابلىرىدىن بىرى.

يېنىشقا باشلىغانىدى.

ئۇنىڭ گۈلباغ قەلئەسىدىكى يېڭى مۇسۇلمان ئويۇچى قەبىئەسىملىرىنىڭ ھەربىي مانېۋرىسى كۆزدىن كەچۈرگىلى بېرىشتىكى مۇددىئاسىمۇ قىسىملارنى كۆزدىن كەچۈرۈشتىن كۆرە، خېيى دالويەنىڭ ئاشۇ ئارزۇلۇق قىزى خېيىنىمىنى كۆرۈپ بېقىش ئىدى. خېيى دالويەنىڭ ئۆيىدىكى زىياپەتتە، خېيىنىم ئۆز قولى بىلەن دەملىگەن خۇش پۇراق چايىنى ياقۇببەگكە تۇتۇۋېتىپ، ئوتلۇق كۆزلىرى بىلەن ئۇنىڭغا لەپپىدە بىر بېقىش تەقدىم قىلدى...

x x

ياقۇببەگ خېيى دالويەنىڭ ئۆيىدە خېيىنىمىنى بىر كۆرۈپلا ئاشىق بىقارار بولدى. ئۇ خابگاھىغا قايتىپ كېلىپ، بىر دار تاڭ ئاتقۇردى.

ئاخىرى، ياقۇببەگنىڭ ئەلچىلىرى خېيى دالويەنىڭ ھۇزۇردىن ئورۇن ئېلىشتى، ئۇلار تىنچلىق سوراشقاندىن كېيىن، ھا-يال بولۇشمايلا ئۇنىڭغا بەدۈلەتنىڭ مەكتۇپىنى بەردى ۋە ئۇ جانابىي ئالىيلىرىنىڭ خېيى دالويەگە كۈيئوغۇل بولۇش ئارزۇسى بارلىقىنى ئىزھار قىلدى.

خېيى دالويە ئەلچىلەرنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، مۇددىئا - مەقەسەتنى چۈشەنگەندىن كېيىن، مىننەتدار بولۇپ، قولىنى كۆكسىگە قويدى:

— بەدۈلەت جانابىي ئالىيلىرىغا مېنىڭدىن كۆپ سالام! — دەپ سۆزىنى باشلىدى خېيى دالويە، — جانابىي ئالىيلىرىنىڭ

بىزگە قىلىنغان مۇرۇنۇتىگە ھەر قانداق قىلىپمۇ جاۋاب قايتۇرالمايمىز. نېمە دېيەلىشىم مۇمكىن؟ ئۇزاتى مۇبارەك بىز پېقىرنى ئاددىي كۆرمەي، بېشىمىزنى ئاسمانغا يەتكۈزمەكچى بولۇپتۇ. ھېلىمىغۇ بىر ئاجىزەمنى سورتىپتۇ، ئون بولسىمۇ ئۇ جانابىي ئالىيلىرىدىن ئايامدۇق! ھەر قايسىلىرى بەدۋەت جانابىي ئالىيلىرىغا مېنىڭ رازىمەنلىكىمنى يەتكۈزۈپ قويۇشلار!

— قۇللۇق، تەقسىر! — دېيىشىپ پاتىھەگە قول كۆتۈرۈشتى ئەلچىلەر.

خې دالويە ياقۇببەگنىڭ ئۆزىنىڭ بىردىنبىر ئارزۇلۇق قەزىنى ئۆزىگە ئاغچا — ئايىملىققا سوراقتانلىقىنى ئاڭلاش بىلەندە، دەرھال زوق — شوخقا تولغان ھالدا رازىمەنلىك بىلدۈردى. ئەيىۋەنناس! بۇ بىر سودا ئىدى. مۇنداق سودىلاردىن خې دالويەلەر ھەرگىزمۇ نومۇس قىلمايتتى.

×

×

بەدۋەلەتنىڭ خابگاھىنىڭ ① ئىشىكى ئالدىغا چىرايلىق جاۋەنگە ئوخشايدىغان بىر چوڭ پەرەڭ سائىتى قويۇلغانىدى. بەلگىلىك ۋاقىتلاردا بۇ سائەتنىڭ ئۈستىدىكى كىچىككىنە ھەيكەل ھەرىكەتكە كېلەتتى — دە، قولىدىكى ئالتۇن بولقىچاقلار بىلەن ئاھاڭلىق قىلىپ جاڭ چېلىپ، ۋاقىت — قەرەلنى مەلۇم قىلىپ تۇراتتى. بەدۋەلەت مەھفۇرى گىلەم سېلىنغان خابگاھ ئەتىھە، يېڭى كېلىنىنى كۈتۈپ بىتاقەت بولۇپ ئولتۇراتتى. ئۇ ماش بۇرۇت — ساقاللىرىنى خېنىدە بوياتقانلىقتىن، ئادەتتىكىدىن ياشراق كۆرۈنەتتى.

ئۇ شەرئەت پېشۋالىرىنى خابگاھتا قوبۇل قىلىدى. ھۆ— دەيچى ئۇلارغا خې خېنىمنى جانابىي ئالىيلىرىغا نىكاھلاش ھەققىدە

① خابگاھ — خاس خانا، ياتاق ئۆي.

قىندە سۆز ئاچتى. شەرىئەت پېشۋالىرى بەدۋەلەتنى مۇبارەكلىك شىپ، نىكاھ ئوقۇشقا ھازىرلىنىپ تۇرۇشتى.

ئارىدىن بىر - ئىككى سائەت ئۆتكەندىن كېيىن، خى خېنىم تۆت كېنزەكىنىڭ ھەمراھلىقىدا، ئاقسارايدىكى بەدۋەلەتنىڭ خايگاھىغا كىرىپ كەلدى. ئۇنىڭ بېشىدا ئاق يىپەك رومال بار ئىدى، پېشانىسىگە بولسا تىللا قاش تاقالغان، ئۇچىسىدا ئىنچىكە يەللىك قىزىل كىمخاپ چاپان بار ئىدى. چاپان ئىچىدىكى ئاق ئەتلەس كۆڭلىكىنىڭ ئېتىكى شۇنچىلىك ئۇزۇن ئىدىكى، ئۇنى ئىككى كېنىزەك ئىككى تەرىپىدىن كۆتۈرۈپ كېلىۋاتاتتى.

شەرىئەت پېشۋالىرى نىكاھ پاتىئەسىنى ئوقۇپ بولۇپ، دۇئاغا قول كۆتۈرۈشتى. ئاندىن دۆلەت ئەركانىلىرى بەدۋەلەتكە خى دالوپەنىڭ ئەۋەتكەن رىزالىق مەكتۇپى بىلەن سوۋغا - سالاملىرىنى تاپشۇردى. يەتتە چاقىرىملىق يول ① مۇساپىسىدە، ئۇ تەتەي ئاغ، چىغا ھېچقانداق رەنج - ئازار يەتمىگەن، قەشقەر - نىڭ قۇرغاق ھاۋاسى تەپتىدىن ئۇنىڭ ھۆسن - جامالىغا قىلچە سۇلغۇنلۇق يۈزلەنمىگەنىدى. بەدۋەلەت يېڭى كېلىنكە ھەمراھ بولۇپ كەلگەنلەرگە قىياس قىلغاندىنمۇ ئارتۇقراق ئىنىم - ئېھسانلارنى ئاتا قىلىپ، ئۇلارنى رازى قىلىپ قايتۇردى.

بەدۋەلەت شۇ كۈنى كەچتە، ئايىلارغا ② خى خېنىمنى مەخسۇس ھەرەمگە چۈشۈرۈپ، مەخسۇس ھۇجرىغا ئورۇنلاشتۇرۇشنى بۇيرۇدى. خى خېنىم ئورۇنلىشىپ بولۇش بىلەنلا، بەدۋەلەت ئۇ تەرەپكە ماڭدى. ئۇنىڭ ئالتۇن قەسىرىگە كىرىشكە ئالدىراپ كېتىپ، جىسىمغا بىتاقەتلىك يۈزلەندى...

① شۇ چاغلاردا يېڭىشەھەردىن قەشقەر شەھىرىگە بولغان ئارىلىق يەتتە چاقىرىم ھېسابلىناتتى.

② ئايى - چوڭ ئايلا دېگەن مەنىدە، بۇ يەردە ھەرەم خادىملىرىنى كۆرسىتىدۇ.

ئەزمە:

مۇئەللىمىڭ بار شوخلۇقنى، دىلبەرلىكىنى ئۆگەتكەن،
چاپا، كايىش، ناز قىلىشنى، زومىگەرلىكىنى ئۆگەتكەن.
مەن ئادەمنى بۇ سۈرەتتە، بۇ قامەتتە، خۇلقتا—
كۆرگىنىم يوق، بەلكىم پەرى بۇ ھۈنەرنى ئۆگەتكەن.

— شەيخ سەئىدى

ئون بەشىنچى باب

راشىدىن خاننىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى

ئون دەرۋىش بىر پالاستا ئۇخلايدۇ،
ئىككى پادىشاھ بىر مەملىكەتكە سىغمايدۇ.
— شەيخ سەئىدى

مىلادى 1867 - يىلى 6 - ئاي.
تاڭ ئەمدى ئاتقان، تېخى قۇياش چىقىمىغان بولسىمۇ،
ئەمرۇل - ئۇمرالارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ھۇزۇرى مۇبارەك -
ئاقسارايدا ھازىر بولۇپ تۇرۇشقانىدى. ئۇلار بەدۆلەتنى تەزىم
بىلەن قارشى ئېلىشتى. زەرباب تون كىيگەن، بېلىگە ئالتۇن
كەمەر باغلىغان، قويۇق قارا ساقاللىق ئىشىكىغا ئەرگانى
دۆلەت ① دەرىجىسىدىكى ئەڭ چوڭ بەگ ئىدى. بەدۆلەت ئۇنىڭغا
قاراپ، قەيەردىن چاپارمەن بارلىقىنى سورىدى.
ئىشىكىغا ئىككى پۈكلىنىپ تەزىم قىلدى:

— ھەزرىتى ئالىيلىرى، مارالبېشىدىن!
— قانداق خەۋەر، بەگ؟
— ھەزرىتىم، قۇتلۇق بولسۇن. دۆلىتىڭىز زىيادە، دۈش-

① ئەرگانى دۆلەت — باش ۋەزىر.

مەنلىرىڭىز خار بولسۇن! چاپارمەن كۇچا سەلتەنەتنىڭ ۋەزىرى جۈملە تۈلمۈلۈك توختى ئىشىكىغا بەگنىڭ جانابىي ئالىيلىرىغا يازغان خېتىنى ئېلىپ كەپتۇ. ئۇ خەتنى ئىككى قوللاپ بەدۈلەتكە سۇندى.

«... خان خوجام باشلىق چوڭ - كىچىك خوجاملار مۇسۇلمانچىلىق قائىدە - يۇسۇنلىرى ھەم تەختى سەلتەنەت تۈزۈملىرىگە خىلاپەن ناشايان ئىشلارنى قىلمىشماقتا، - دېيىپ گەنىدى بۇ خەتتە، - ھامىددىن خوجام تۆھپەم زور دەپ، ئاقيار دېگەن جاينى ئۆزىگە سۇيۇرغالىققا سوراقتىنىدا، جاما - لىددىن خوجام ماقۇل كۆرمەي، ئۆزىنىڭ غەيرىتى ۋە كۈچ - قۇۋۋىتىگە تايىنىپ، ئاقيارنىڭ كۆپ قىسمىنى نىشان - دەستەك بىلەن ئۆزى ئىگىلىۋالدى. ئاقىۋەت، مەزكۇر جامالىددىن خوجا مەككارلىق توزاقلارنى قۇرۇپ، ھامىددىن خوجامنى ئۇچتۇرپاندىن ئالداپ چاقىرتىپ كېلىپ، تۇتۇپ ھەپسىگە ئالدى، ئۇنىڭ ئاقسۇلۇق مۇسابىك دېگەن بىر ئادىمىنى يانتاق قۇدۇق ① دېگەن چۆلدە قۇمغا باستۇرۇپ ئۆلتۈردى. راشىدىن خان خوجام بىر مۇسۇلماننىڭ ئەھدى نىكاھىدىكى ھالال جۈپتىنى ئۆزىگە نىكاھلىتىۋېلىپ، شەرىئەت ئەھكاملىرىنى بۇز - دى ②، ئوغرى - قىمارۋازلارغا خەزىنىدىن پۇل ئاجرىتىپ بېرىپ، بۇنداق پاسىق ئىشلارنىڭ راۋاجلىنىشىغا كۈش - كۈش قىلدى. ئەسلىدە، مازارى شېرىپلەرنىڭ ۋەخپە ئەشيا - لىرىغا شۈكۈرى - قانائەت قىلىپ، خەلقنىڭ ئۆشۈرە - زاكات ۋە نەزىر - سەدىقلىرىگە موھتاج بولۇپ، مازاردا

① يانتاققۇدۇق - ئاقسۇ بىلەن كۇچانىڭ ئارىلىقىدىكى بىر - چۆلنىڭ نامى.

② «تارىخى ئەمىنىيە» دە، بۇ ئىشنى جامالىددىن خوجا قىلغان دېيىلگەن، ئەمما، مېنىڭ باشقا مەنبەلەردىن ۋە خەلق ئارىسىدىن ئېنىقلىمىمىغا قارىغاندا، بۇ جىنايەت راشىدىن خاندىن ئۆتكەن.

ماكان تۇتۇپ، ھۇجرا ئىچىگە بورا سېلىپ تائەت ۋە ئىبادەت بىلەن كۈن ئۆتكۈزگەن. بىر جۈپ قۇرۇق نان ۋە بىر تاۋاق گۈلە - قاققا خۇرسەن بولۇپ كەلگەن بۇ خوجىلار ئەمدىلىكتە ناشتىلىرىغا ھەر خىل ھالۋا، مەۋىز - قەندالەت، ھەرخىل مۇراببا، مەجۈنى شەرىبەت، مۇقەددىل ھايات، كەيمپەلەندۈرگۈچى بەقۇۋۋەت تائام، يۇمشاق پاققان گۆشىدىن قىلىنغان كاۋاپلارنى يەپ، سەمىرىپ، شوخلىشىپ، ئالدىدا تەييار تۇرغان ھۈر - پەرىدەك خوتۇن - قىزلار بىلەن ئەيىش - ئىشرەتكە مەستى - مۇستەغرىق بولۇپ كېتىشتى. خۇددى «قۇرئان كېرىم» دە: «ئىنسان پۇل بىلەن بايلىققا بېرىلىپ يامان يولغا كىرىدۇ، دەپ كۆرسىتىلگەندەك، ئۇلارنىڭ ئەسلى ئىنسان تەبىئىتىدىكى يوشۇرۇن ئىللەتلەردى ئاشكارىلاندى. دۆلەت ھۇمايۇن قۇشى ئاتالىق غازى ئالىيلىرىغا چىراي ئېچىپ ئىللىق بېقىش قىلغان مۇشۇ ئاسايىش زاماندا، بۇ يۇرتلارنى جانابىي ئالىيلىرىغا ئېلىپ بېرىشنى ئۆزىمىزنىڭ بۇرچى ۋە مەسئۇلىيىتى، دەپ بىلىمىز...»

بۇ خەتنى كۆرۈپ، بەدۆلەتنىڭ غەيرەت تومۇرى جۇش ئۇرۇپ سوقتى. مەملىكەت تەمەسى تېخىمۇ شاۋقۇنغا كەلدى. ئۇ ئەمرۇل - ئۇمرالىرىغا مارالبېشىدىكى تۇرشاۋۇل قىسىملىرىنىڭ دەرھال ئاقسۇ تەرەپكە ئاتلىنىشىغا پەرمان بەردى ۋە ئۆزىمۇ قارارگاھ بىلەن ئۆگۈنلا يولغا چىقىدىغان بولدى.

x

x

قىزىل دەرياسى تەرەپتىن ئۇچۇپ كەلگەن ياۋا غازلار قەشقەرنىڭ ئۈستىدىن تاغ تەرەپكە ئۆتمەكتە ئىدى. ئاقسارايىدىكى ئوردىنىڭ ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن ئايۋىنىدا، تەتەي ئاغىچا - خې خېنىم بىلەن ناشتا قىلىپ ئولتۇرغان بەدۆلەت

غازلارنىڭ قىسقا ئەمما سىرلىق «غاق»، «غاق» لىشىنى ئاڭلىدى - دە، ئايۋاننىڭ چېتىگە باردى ۋە غازلارنىڭ ئاۋازى كېلىۋاتقان تەرەپكە قارىدى. كۆكتە ئېگىلىپ - چايقىلىپ بىر خىلدا كېتىۋاتقان بىر تىزىق كۈلرەڭ مارجاننى كۆزلىرى بىلەن ئىزدەپ تاپتى، ياۋا غازلارنىڭ غاقىداشلىرى ئۇنىڭغا تېخىمۇ ئېنىق ئاڭلىنىشقا باشلىدى.

ئۇنىڭغا، ياۋا غازلارنىڭ يېقىملىق ۋە ئېنىق ئاڭلىنىۋاتقان «غاق»، «غاق» لىرىدا قانداقتۇر قەتئىيلىك ئاھاڭلىرى باردەك تۇيۇلدى ۋە غازلارنىڭ يىراق - يىراقلىرىغا ئۇچۇپ كېتىۋاتقان لىقىنى ئەسلەتتى. بەلكى، ئۇلار مۇشۇ ئۇچۇشىدا، ئېگىز - ئېگىز چوققىلاردىن ھالقىپ ئۆتۈپ پەرغانىگە بېرىپ توختىشى مۇمكىن. ئەنجان، قوقان ئەتراپلىرىدىكى كۆل - ھاۋۇزلارنىڭ بويلىرىغا قونۇپ ئۆتەر؟

بۇ ئوي بىلەن بەدۋەلەتنىڭ قەلبىنى ئەلەملىك بىر سېغىنىش تۇيغۇسى ئوربۇۋالدى. ھەتتا ئاشۇ ياۋا غازلار كۆرۈپ كېلىدىغان جايلارنى ئۇ ئەمدى بېرىپ كۆرەلمەسلىكى مۇمكىن. ئاقمېچىتتە ئۇرۇسلار بىلەن بولغان جەڭدە يېڭىلىپ، قوقان ئوردىسىدىكى پىتىنچىلەرنىڭ چېقىمچىلىقىدىن ئەبگا بولۇپ، قەشقەر تەۋەسىگە قوغلانغىنىغا مانا ساقمۇ - ساق ئۈچ يىل بولۇپتۇ، بۇ ئۈچ يىل ئۇنىڭ بېشىنى نېمە مالاھەت تاشلىرىغا دۇچار قىلىمىدى، دەيسىز؟

غازلارنىڭ يىراقلىشىپ ئۇچۇپ كېتىۋاتقان «غاق»، «غاق» لىرى تەسىرىدە، بەدۋەلەتنىڭ كۆڭلىگە: «ئەمدى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتۇڭغا ئۆمۈرۋايەت قايتالمايسەن!» دېگەن ئەلەملىك ئوي كەلدى - دە، چىرايى بىردىنلا تۇتۇلدى ۋە قولىدىكى پىيالىنى داستىخان ئۈستىگە قويۇپ قويدى.

ئۇنىڭ كەيپىنىڭ تازا چاغ ئەمەسلىكىنى سەزگەن خىي

خېنىم دەرھال سەۋدەر بېشىنى ① چىقىپ كېتىشكە ئىشارەت قىلدى - دە، ئۆزى داستىخان يېنىدىن بەدۋەت تەرەپكە كەلدى:

- ھەزرىتىم، لوڭجېن چېيى ② دەملەيمۇ؟

خې خېنىم ياقۇببەگنىڭ ئەمرىگە ئۆتكەندىن كېيىن، گۈ-زەللىكى، ناز - كەرەشمىسى، لاتاپەتلىكى ۋە كۆپ نەرسىنى

بىلىدىغانلىقى بىلەن بەدۋەتنىڭ كۆڭلىنى پۈتۈنلەي ئۆزىگە مەھلىيا قىلىۋالغانىدى. كېيىنكى چاغلاردا، بەدۋەت ھەتتا

يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىدىمۇ خې خېنىمنىڭ پىكرىنى ئاڭلاپ باقىدىغان بولۇپ قالدى. بەدۋەتنىڭ نېمىنى ياخشى كۆرىدى

غانلىقى، نېمىنى ئويلاۋاتقانلىقى ۋە ئۇنىڭ مەجەز - خۇلقى خې خېنىمغا بەش قولىداك ئايان ئىدى. بەدۋەت كەيپىسىزلىنىپ

قالغان چاغلاردا، خې خېنىم ئۆز قولى بىلەن ئۇنىڭغا لوڭجېن چېيى دەملەپ بېرەتتى - دە، ئۇنىڭ كەيپى بىردىنبىلا كۆتۈرۈ-

لۇپ، خابىگاھنى قاپلىغان جىددىيلىكمۇ پەسىيەتتى.

خې خېنىم دەملەپ چىققان چېيىنى ياقۇببەگكە قۇيۇپ بېرىۋېتىپ، نازۇ - كەرەشمە بىلەن ئەزىملىگەن ھالدا ئۇنىڭدىن سۈرىدى:

- مەن سىزدىن بىر نېمە تىلىسەم، ھاقۇل دەرسىزمۇ؟ بەدۋەت خې خېنىمنىڭ ئاتىسى خې بۇيۇن ئۈچۈن كاتتا

ئىنئام سورىشىنى كۈتكەنىدى. ئۇنىڭ بۇنداق تەلەپلىرىنى بەجان دىل بېجىرگۈسى كېلىپ تۇرغان بەدۋەت:

- سىزدىن مال ۋە جاننى ئايىمايمەن، بۇيرۇڭ! - دېدى. خې خېنىم بىردەم ئىككىلىنىپ تۇردى - دە، پەس ۋە

جىددىي ئاۋاز بىلەن:

① سەۋدەر بېشى - خاس خىزمەتكار.

② لوڭجېن چېيى - كۆك چاينىڭ بىر خىلى، ئىچكىرىنىدىكى چېيى ياكى ئۆلكىسىنىڭ خاڭجۇ ئەتراپىدىكى لوڭجېن دېگەن يەردىن چىقىدۇ، رەڭدارلىقى، پۇراقلىقى بىلەن دۇنياغا داڭلىق.

سېزىدىن مال ۋە جان ئەمەس، ئاتام قۇدالايىنى لەشكەر گەشلىكتىن بوشىتىشىڭىزنى ئىلتىماس قىلىمەن.

بەدۋلەتمۇ ئەمدى جىددىيلىشىپ:

— نېمىشقا ئەمدى؟ — دېدى، — پۈتۈنلەي بوشسۇنمۇ؟

— ھەئە، ئاتام قېرىپ قالدى. سېزدىن ئۆتۈنمەن.

— خېنىم، قۇدالاي جانابلىرى لەشكەرلىرىمىزنى مەشىق

قىلدۇرۇپ، يەتتە شەھەردىلا ئەمەس، بەلكى پۈتۈن تۈركىستان

تەۋەسىدە دۈشمەننى تىتىرىتىدىغان كۈچلۈك قوشۇن قىلىپ

تەربىيەلەپ چىقتى. سىز بىلىسىزكى، سەلتەنەتكە خىزمەت

قىلىشنىڭ جاپاسىمۇ، خەتىرىمۇ كۆپ ئىش. قۇدالاي جانابلىرى

ھەقىقەتەن ياشىنىپ قالدى. بىراق، ھازىر قوشۇنىمىزدا ئۇ

بولمىسا بولمايدۇ.

— ھەزرىتىم، ئاتامنىمۇ بۇ قېتىمقى يۈرۈشكە ئېلىپ

بارماقچىمۇسىز؟

سىز ساقلىنىۋاتقان ماۋزۇدا گەپ ئېچىلغىنىنى ئۈچۈن،

بەدۋلەت ئەتراپقا كۆز يۈگۈرتۈپ بىردەم جىم قۇلاق سالدى.

خابگاھتا ئادەم يوق ئىدى، ئايۋاندىمۇ، ئىچكى خانىلاردىمۇ

بۇ ئىككىسىدىن باشقا ئادەم يوق ئىدى.

— سىز بىلىسىز، بىز پەرغانىدىن مېھىر ئۆزگەندىن

بۇيان، يورۇق بىرىستىمقبالىنى يەتتە شەھەر تەرەپتىن ئىزدىمەك

تىمىز. مۇشۇ بىرنەچچە يىلدىن بۇيان، خوتەن ۋە يەكەن ئۆل

كىلىرىنى تەسەررۇپ قىلدۇق. — دېدى بەدۋلەت تەتەي ئاغىچا

قايتىلاپ قويغان سىنچايىنى ئىچىۋېتىپ، — كۇچا تەرەپ بىلەن

مۇ مۇناسىۋەت قىلدۇق. ئۇ يەردىمۇ بىزگە خەيرىغاھ كىشىلەر

بار ئىكەن. ھامىدىدىن خوجىدىن تۆت دايقۇر ئىلچى كەلدى.

ئۇلار راشىدىن خاننىڭ زۇلمىدىن نارازى بولۇپ تۇرۇپتۇ.

بىزنى كۇچا ھۇدۇتلىقۇغا كەينى — كەينىدىن چاقىرىشماقتا.

راشىدىن خان تولىمۇ ئىچى تار، قىيمىق بىر ئادەم. شۇڭا،

ئۇنىڭ مەملىكىتى خاراب، ئاۋاتچىلىق يوق، ئەلدىن تەۋپىق كۆتۈرۈلگەن، قوۋمى پاراكەندە... ئۆزئارا قورساق سوقۇشى قىلىپ، ھەممىنى جېنىدىن جاق تويغۇزغان. كۈچالىقلار: «كۇچا سەلتەنەتنى گۈللەندۈرۈش پەقەت سىزگە ئوخشاش مەرىپەتلىك تاجىدارغىلا خاس» دەپ، بىزگە ياقۇب خوجا بىلەن مۇھەممەت ئەلى دادخانى ۋەكىل قىلىپ ئەۋەتىپتۇ.

تەتەي ئاغىچا بەدۆلەتنىڭ ئىسھاق خوجا بىلەن ئىتتىپاق تۈزگىنىنى بىلەتتى. بەدۆلەتنى راشىدىن خانغا قارشى چاقىرىۋاتقانلار ئارىسىدا راشىدىن خاننىڭ جېنى ھامىدىدىن خوجىمۇ بار ئىدى. تەتەي ئاغىچا ئېرىگە مۇلايىم قاراپ:

— بىر سوئال سوراشقا ئىجازەت بېرىڭ، ھەزرىتىم! —

دېدى.

— مەرھەمەت!

— ھامىدىدىن خوجا بىلەنمۇ ئىتتىپاق تۈزدىڭىزمۇ؟

بەدۆلەت تەستىق مەنىسىدە بېشىنى لېڭشىتتى:

— بىزنىڭ كۇچا تەرەپلىرىنى تەسەررۈپ قىلىمىشىمىزدىكى

مەقسەت، بۇ جايلارنى بۇلاپ - تالاپ كېلىش ئۈچۈن ئەمەس،

بەلكى ئۆمۈر بويى ئىنتىلىپ تېخى يېتەلمەيۋاتقان ئارزۇ - ئىس

تەكلىمىمىزنى يەتتە شەھەر تەۋەسىدە ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن

دۇر! بىز قۇدرەتلىك بىر مۈلكى سەلتەنەت قۇرۇپ، پاراكەندە

ئۆلكىلەرنى بىرلەشتۈرۈش ئۈمىدىمىز! ھازىر ئاشۇ مەقسەتكە

يېتىش ئۈچۈن قولاي پۇرسەت كەلدى.

— بىراق، بۇ مەقسىتىڭىز يولىدا بىر دەھشەتلىك ھاڭ —

قانلىق قىرغىنچىلىق بار!

— بىز بۇ ھاڭدىن ئات سەكرىتىپ ئۆتۈپ كېتىشىمىز

مۇمكىن.

— ھەزرىتىم، سىز ئات سەكرىتىپ ئۆتكىنىڭىزدىمۇ، بۇ

ھاڭ مىڭلىغان ئادەملەرنىڭ ئۆلۈكلىرى بىلەن تولىدۇ. ئۆزىڭىز

تۆمەنلىگەن يېتىم - يېسىرلەرنىڭ كۆز - ياشلىرىنىڭ تۆكۈلۈشىگە سەۋەبچى بولسىز! شۇ يۇرتنىڭ ئانىلىرى ۋە يېتىم - يېسىرلىرى سىز بىلەن بولغان ئۇرۇشتا ئۆلگەن يېقىنلىرىنىڭ ئۆلۈمىنى مەڭگۈ ئۇنتۇشمايدۇ.

— ئۇنىڭسىزمۇ پارا كەندىچىلىك، تەپىرىقچىلىك بىلەن تولغان بۇ ئەلدىكى يېغىلىقلاردا، ئاشۇ ئانىلارنىڭ پەرزەنتلىرى ۋە ئەرلىرى ئاز ھالدا بولۇشتىمۇ؟ كۇچا ۋە ئاقسۇ ئەھلى ئەسلىدىنلا تەپىرىقچى ئۇلۇس. بولمىسا، بىر مۇسۇلمان تائىپە بىر-مۇنچە مەزھەپ - سۈلۈككە ئايرىلىپ كەتكەن بۇلاتتىمۇ؟ سىز «دۆلەت - ئويۇشقاننىڭ» دېگەن قەدىمكى ئوغۇز مەسەلىسى ئاڭلىغانىمۇ؟

— بۇ قەدىمكى مەسەلدە نېمە دېيىلگەن؟

— ئېيتىشلارغا قارىغاندا، دەپ سۆز باشلىدى بەدۋلەت، — قەدىمكى زاماندا، بىر كۈنى بىر ئوغۇز كېتىۋاتسا، ئالدىغا بىر ئادەم ئۇچراپتۇ. «نەگە كېتىۋاتىسىز؟ نەدىن كەلدىڭىز؟ ئېتىڭىز نېمە؟» دەپ سوراپتۇ ئوغۇز ھېلىقى ئادەمدىن. «ئېتىم - دۆلەت، قەيەردە تەپىرىقچىلىك بولمىسا، خەلقى ئويۇشقان بولسا، مەن شۇ يەرگە بارىمەن، قەيەردە ئىتتىپاقلىق، بىرلىك كۆتۈرۈلگەن بولسا، مەنمۇ ئۇ يەردىن كېتىمەن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ھېلىقى ئادەم. بىزنىڭ يېرىم ئۆمرىمىز پىتتە - پاسات، تەپىرىقچىلىك، ھىيىلە - مىكىس، قارا نىيەت ئەمىرلەر، بوران - چاپقۇنلار ۋە جەڭگى - جېدەل، خىيانەت، ۋاپاسىزلىق بىلەن تولغان بۇ زېمىندا ئوتتى. بىز سوغۇققانلىقنى، رەھىمسىزلىكنى ۋە شەپقەتسىزلىكنىمۇ دەل مۇشۇ زېمىندا ئۆگەندۇق. چۈنكى، سىياسەت بابىدا، ئادەملەرگە خۇددى شەترەنج تاختىسى ئۈستىدىكى پىيادىلەرگە قىلغان شەپقەتسىز مۇئامىلىنى قىلمىساڭ، ئۇلارنى ئەقىل - پاراسەت، ھېساب - كىتاب بىلەن ئىدارە قىلمىساڭ، مۇراد ۋە ۋىسالىڭغا

يېتەلمەيسەن، دەرۋەقە، بۇ شەپقەتسىز سىياسەتنىڭ سوغۇق شىۋىرغىنىدىن بەزىدە ئۆزىمىزمۇ توڭلاپ كېتىمىز. ئەمما، نۇس رەت ۋىيالىنى ئويلىغىنىمىزدا، پۈتۈن ۋۇجۇدىمىز چەكسىز ئىلەلىقلىققا تولىدۇ، تومۇرلىرىمىزدا ئىسسىق قان مەۋج ئۇرۇپ ئاقىدۇ.

— سىز يەتتە شەھەرنىڭ خوتەندىن تاكى مارالبېشىغا قەدەر بولغان كۆپ قىسمىنى بىر مەركەز ئەتراپىغا بىرلەشتۈردىڭىز. قەشقەر ئۆز تارىخىدا يەنە بىر قېتىم شۇنداق زور بىر مەملىكەتنىڭ پايتەختىگە ئايلاندى. بۇ ئەتراپلاردا ئوغرى — يالغان تۈگەپ، پىئىنە — تەپرىقە جىمىدى. ئەل ئامان، يوللار راۋان، ئاسايىش زامان بولدى. ھەزرىتىم، بۇ يەنە يەتمەسمۇ سىزگە؟

— بۇنىڭغا كۆز يۇممايمىز، بىز، قەشقەردە كۆپ بەختلىك كۈنلەرگە ئېرىشتۇق. بۇ يەردە نۇس رەت كۆپ قېتىم بىزگە كۆلۈپ چىراي ئاچتى. بىراق، قەلبىمىزدىكى چوڭ — چوڭ ئۈمىد — ئارزۇلار بىزنى تىنىچ قويمايدۇ. ئاقسۇ، ئۇچتۇرپان، كۇچا، قارا شەھەر، تۇرپان، قۇمۇل، ئۈرۈمچى... كۆپ جايلار تېخى قەلەمىي ① ئەمەس، سەيپىي ②... ئاڭلىشىمىزچە، ئىلى تەرەپلەردىمۇ ئىسلام جارى قىلدۇرۇلۇپتۇ. شۇڭا پۈتۈن مۈلكىي تۈركىستاننى ③ ئۆز تەسەررۈپىمىزغا ئېلىش — بىزنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئارزۇلىرىمىزدۇر.

خې خېنىم بەدۋەت ياقۇببەگىنى بۇ نىسبىتىدىن قايتۇرالماستىكىنى ئەمدى ئېنىق سەزدى.

— ھەزرىتىم، ھېچبولمىسا، چوڭ بەگزادە ④ نى قەشقەردە

① قەلەمىي — بويسۇنغان، قول ئاستىدىكى يەرلەر.

② سەيپىي — تېخى بويسۇنمىغان يەرلەر.

③ مۈلكىي تۈركىستان — پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيانى دېمەكچى.

④ چوڭ بەگزادە — بەدۋەتنىڭ قوقاندىكى چوڭ خوتۇنىدىن بول

غان چوڭ ئوغلى بېگتۈلى بەگ.

قالدۇرۇڭ - دە! سىز بولمىغاندا، ھامان قەشقەرنى بىرەرى باشقۇرۇشى زۆرۈرغۇ؟

— بىز يوق ۋاقىتتا، قەشقەرنى سىز ئىدارە قىلغايىسىز، خېنىم!

— مەن مەزلۇمە تۇرسام! سەلتەنەت ئۇدۇمىغا كۆرە، خوتۇن كىشىنىڭ مەۋقەئىدىن ئەرلەرنىڭ مەۋقەئى ئۈستۈن بولىدۇ. قوقاندا تۇغۇلغان ئوغۇللىرىڭىز مىرزا بېگقۇلى بەگ بىلەن مىرزا ھەققۇلى بەگ ① بارغۇ!

بەدۆلەت بۇ چىگىشىنى بىردەمدىلا يېشىپ تاشلىدى:

— چوڭ بەگزادە بىلەن كىچىك بەگزادە بىز بىلەن يۈرۈشكە بىللە قاتنىشىپ، لەشكەر كەشلىك ئۇدۇملىرىنى ۋە يۇرتدارچىلىق قائىدىلىرىنى ئۆگىنىشى كېرەك. شۇڭا، ئۇلار بىز بىلەن بىللە يولغا چىقىدۇ.

— قەشقەر بىزنىڭ خاس شەھىرىمىز، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى بەدۆلەت، — ئۇنى بىز ئۇرۇشۇپ يۈرۈپ ئالغان. ئوغۇللارمۇ ئۇرۇشۇپ شەھەر ئالسۇن. بىز يوق چاغدا، ئالدىراج دادخاھ خىزمىتىڭىزدە بولىدۇ. بارلىق ھەرەم ئەھلى سىز-نىڭ ئىتائىتىڭىزدە بولسۇن!

بەدۆلەتنىڭ ئۆز خوتۇنىغا بۇنچىلىك چوڭ ئىشەنچ بىلەن دۈرۈشى ناھايىتى كەم ئۇچرايدىغان ھادىسە ئىدى. خۇسۇسەن پۈتۈن ھەرەم، ھەتتا دۆلەت ئەركانلىرىمۇ بەدۆلەت يوق چاغدا تەتەي ئاغىچىغا بويسۇنۇشى، بۇنىڭغا دەخلى بولۇشى مۇمكىن بولىدىغان چوڭ بەگزادە مىرزا بېگقۇلى بەگ بىلەن كىچىك بەگزادە مىرزا ھەققۇلى بەگلەرنىڭ يۈرۈشكە قاتناشتۇرۇلۇشى خېنىمنى قىيىناپ يۈرگەن ئاسارەتنى بىردىنلا ئىتتىك پىچاقتا كېسىپ تاشلىغاندەك ئاسان ھەل قىلدى.

① ھەققۇلى بەگ — بەدۆلەتنىڭ قوقاندىكى چوڭ خوتۇنىدىن بولغان ئىككىنچى ئوغلى.

— ھەزرىتىم، ئىلتىپاتىڭىزدىن بېشىم ئاسمانغا تاقاشتى.
ئەمما، بىلىسىزكى، ئاجىزەڭىز يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىغا تەشنا
ئەمەسمەن.

— كىمكى يۇرتدارچىلىق ئىشىغا تەشنا بولمىسا، مەن
شۇ كىشىگە كۆپرەك ئەشىنىپ، يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىنىڭ تىرى-
گىنىنى تۇتقۇزىمەن. بارلىق تاشقى ئىشلارغا ئالدىراج دادىخاھ
مەسئۇل بولىدۇ. سىز بىزنىڭ نامىمىزدىن ئەمىر - پەرمانلارغا
مۆھۈر بېسىپ بەرسىڭىز، بۇ سەلتەنەت ئۇدۇمىغىمۇ مۇۋاپىق كېلىدۇ.
بەدۆلەتنىڭ ئۆزىگە شۇنچىلىك ئىشەنچ بىلەن قاراۋاتقان
لىقىدىن دىلى سۆيۈنگەن خې خېنىم ئۆزىمۇ ئازراق تەئەج-
جۈپلەندى. چۈنكى، ياقۇببەگ ئادەملەرنىڭ دىلىدىكى مەنپەئەت
تۇيغۇسىغا تايانغان ھالدا، ئۇلارنى ماھىرلىق بىلەن ئۆز
خىزمىتىگە سېلىشنى بىلەتتى. شۇڭا تەتەي ئاغىچا باشقا ئارتۇق
گەپ قىلمىدى.

x

x

ماھىي مۇھەررەمنىڭ سەككىزىنچى كۈنى. دېھقانلارنى
چوڭقۇر ئۇيقۇلىرىدىن ئوق ئاۋازلىرى، ئاتلارنىڭ كىشىنەشلىرى،
ئادەملەرنىڭ «ئۇر! چاپ! تۇت! باغلا!» دېگەن چۇقان - سۇ-
رەنلىرى ئويغىتىۋەتتى. چىلان يېزىسى ① قورشۇپلىنغان، يېزى-
نىڭ ھەممە تەرىپىدىن ئوق ئاۋازلىرى كېلىپ تۇراتتى. چىلان-
لىقلار ئەسلىدىنلا بىغەم كىشىلەر بولغاچقىمۇ، خاتىرجەم ئۇخ-
لىشىۋاتاتتى. ئوق ئاۋازلىرى بارغانسېرى يېقىنلىشىپ كەلدى،
بىردەمدىن كېيىنلا، يېزىنىڭ ئىچىدە ئاڭلىنىشقا باشلىدى. ھەر
تەرەپتىن ئېتىلىۋاتقان بەردەڭگى مەلئەت ئاۋازلىرى مەلۇم ۋا-
① چىلان — ئاقسۇ بىلەن مارالبېشى ئارىسىدىكى بىر قىشلاقتىڭ
نامى، ھازىر كەلپىن ناھىيىسىگە قارايدۇ.

قىت يېزىنى قاپلىدى. ئاتلار كىشىنىشەتتى، ئىتلار قاۋىشاتتى، خورازلار چىلىشاتتى، خوتۇنلار ۋارقىرىشاتتى، بالىلار يىغلىشاتتى. ئوق ئاۋازلىرى بارا - بارا توختىدى. بىر ئاتنىڭ دۈپۈرلىشى باشتا ناھايىتى ئېنىق ئاڭلىنىپ، بارغانسېرى يىراقلىشىپ، بىر-دەمدىن كېيىن يىمتتى. ئەتراپ يەنە تىمتاس بولۇپ، ھايات ئۆز ئىزىغا چۈشتى.

ئەسلىدە، جامالىددىن خوجام چىلان ۋە يايىدى ① قاتارلىق جايلاردا توختى خەلىپە باشچىلىقىدا ئىككى يۈز ئەللىك لەشكەرنى قاراۋۇل قىلىپ قويغانىدى. بۈگۈن كېچە ئۇلار غەپلەت ئۇيقۇسىغا غەرق بولغاندا، ئاتالىق غازىنىڭ يىگىتلىرى باسۇرۇق قىلىپ كېلىپ ھەممىسىنى ئەسىر قىلىۋالدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئات سۇغارغىلى چىقىپ كەتكەن بىر يىگىت بۇ ۋەقەنى كۆرۈپ قېلىپ، ئېتىغا ياياق مېنگەن پېتى جامالىددىن خوجامغا خەۋەر يەتكۈزگىلى كەتتى. بايامقى دۈپۈرلىگەن ئاۋاز شۇ يىگىتنىڭ ئېتىنىڭ تۇياق ئاۋازى ئىدى.

ئاتالىق غازى نەزەر بەگ خوجا دېگەننى ئوتتۇز توققۇز يىگىتكە باش قىلىپ، قۇرۇق ئۈزۈم يولى ئارقىلىق ئۇچتۇرپانغا يولغا سالدى. بۇرھانىددىن خوجا ئاتالىق غازىنىڭ ئاقسۇ تەرەپكە كېلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ، مۇبارەكبادلىق قىلىپ، ياقۇب خوجا ئىشان، مۇھەممەت ئەلى دادخاھلارنى تارتۇق - پىشكەش لەر بىلەن ئۇنىڭ ئالدىغا - ئىستىقبالىغا ئەۋەتىپ، ئۆزىنىڭ ئىتائەت قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇ گەمە - ساڭ، قورال - يارقاق، خەزىنە - ئىمارەتنىڭ ھېسابىنى قىلىپ، ئاچقۇچلىرىنى تاپشۇرۇپ تۇرغىنىدا، ياقۇببەگدىن يارلىق كەلگەنلىكىنى خەۋەر قىلىشتى. ئۇ يارلىقنى تاپشۇرۇۋېلىپ، ئۇنى كۆزلىرىدە ① يايىدى - ئاقسۇ بىلەن مارالبېشى ئارىسىدىكى بىر قىشلاقنىڭ نامى، ھازىر كەلپىن ناھىيىسىگە قارايدۇ.

گە قايتا - قايتا ئۈچ رەت سۈرتتى. يارلىقى ئوقۇۋېتى،
مۇنۇلارنى كۆردى:
«ئىنايەتنامە:

سەئىدلەرنىڭ باش پاناھى بۇرھانىدىن خوجام ئىشان
ئوغلغا:

تۈگمەس دۇئا، كۆپتىن - كۆپ سالامدىن سۇڭرە، مەلۇم
بولغا يېقىم، بۇ ياخشى زاماندا، ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ غەمخورلۇقى
ئىسلام ئېچىش ۋە ئەلجەننەتۇ تەھتى زىلالەسسەيۇن،^① دېگەن
ھەدىسنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق، پەيغەمبىرىمىز شەرئىتىنىڭ
قىلىچىنى چېپىشىنىڭ ياخشى نىيىتى بىلەن، بۇ يۇرتلارغا رىز-
قى - نېسۋىمىز چۈشتى. گەپنىڭ قىسقىسى شۇكى، ماھىي مۇ-
ھەررەمنىڭ يېڭىرمە بەشىنچى كۈنى ئاقسۇنىڭ پادىشاھلىق
تەختىدە ئولتۇرغان كۈنلىرىمىزدە، ئىخلاسلىرىنىڭ زىيادىلىكى،
دوستلۇقلىرىنىڭ يۇقىرىلىقىدىن، ياقۇپ خوجا ئىشان، مۇھەم-
مەت ئەلى داداخالار ئارقىلىق ئىتائەت ۋە بويسۇنىدىغانلىقىلى-
رىنى ئىزھار ئەتتىلە ۋە «ئەتىئۇ ئۇلۇە لەئىئەسىرى»،^② دېگەن ھەدىس-
نىڭ مەزمۇنىغا ئەمەل قىلىپ خەت ئەۋەتتىلە. ئەۋەتكەن خەتلى-
رىنى ياخشى سائەتتە تاپشۇرۇۋېلىپ، مەزمۇنىدىن ۋاقىپ بولۇپ،
كۆپ خۇرسەن بولدۇق. ئۆز ئارا بېرىش - كېلىش قىلىش قائىدىسى
بويىچە، تۆت ئات، بىر بوغچا كىيىم - كېچەك، بىر كالام شېرىپ
سوۋغات ئەۋەتكەن ئىكەنلا، ھەممىسى ساق - سالامەت تەگدى.
بۇ يەردە جامالىدىن خوجام بەزى ئىشلاردىن ئىندىشە قىلىپ
قاچقانىكەن، يېڭىتلەر بېرىپ تۇتۇپ كەلدى. ئۆزىمۇ بۇرۇنقى
ناشايان ئىشلىرىغا توۋا قىلدى. بىزمۇ «ۋەلىكازىمىنەلخەيزە
ۋەلىئافىن ئەنناس»،^③ دېگەن ھەدىسنىڭ روھىغا ئەمەل قىلىپ،

① «جەننەت - قىلىچىنىڭ سايسى ئاستىدا».

② «ئۇلۇغلىرىڭلارنىڭ ئەمرىگە بويسۇنۇڭلار».

③ «ئاچچىقىنى يۇتۇش ۋە خالايمىنىڭ گۇناھىنى ئەپۇ قىلىش - ساۋاب».

ئۇنىڭ بۇنىڭدىن ئىلگىرىكى گۇناھلىرىنى ئەپۇ قىلدۇق. ئۆزلىرى بولسىلا بۇ ئەتراپتىكى سەئىدلەرنىڭ كۆزىگە كۆرۈنگەن پېشۋاسى، نىيەتلىرىمۇ پاكىزە ۋە ساپ. ئۆزلىرىگە تەۋە ھەر قانداق كىشىنىڭ گۇناھىنى ئەپۇ قىلدۇق. بۇ تەرەپتىن كۆڭۈللىرىگە گۇمان كەلمىسۇن. بىز بولساق ئۆزلىرىنى ھەممىدىن بۇرۇن تونۇغان، بىلگەن. مۇتلەق غەم - ئەندىشە قىلمىسىلا! بىزنىڭ بۇ دېگەنلىرىمىزگە تەڭرىم ئۆزى گۇۋاھ بولغاي. ۋەسسالام.»

ياقۇببەگنىڭ بۇ ئالىي ئىنايەتنامىسىنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن، بۇرھانىددىن خوجامنىڭ كۆڭلى ئەمىن تىپىپ خاتىرجەم بولدى ۋە پەرمان بويىچە ئاقسۇغا يېتىپ كېلىپ، بەدۋلەتكە كۆرۈنۈش قىلدى. بۇ چاغلاردا، كۇچا تېخى پەتىھ بولمىغانىدى، راشىدىن خان ئىسھاق خوجىنى قارا شەھەرگە تۇڭگانىيلار بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا ماڭدۇرۇۋېتىپ، ئۇزاق ئۆتمەي، ھەپسىدىكى ھامىددىن خوجىنىمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قارا شەھەرگە ماڭغۇزۇۋەتكەنىدى. كۇچادا ئىقتىدارلىق ئەمىرلەر كەرلەر قالمىغانىدى. ئۇ، ئاخىرى ئىبراھىم باھادۇر، يۈسۈپ باھادۇر، تەلەي باھادۇر ۋە ياقۇب باھادۇرلارنى ئەمىرلەشكەر قىلىپ تەيىنلەپ، تۆت مىڭ لەشكەر بىلەن ياقۇببەگكە قارشى ئەۋەتتى. كۇچالىقلار باينىڭ ياقا ئېرىق، جوغا دېگەن يېرىدە ئىستېھكام قۇرۇپ، يول توسۇپ ياتتى. ياقۇببەگنىڭ يىگىتلىرى كۇچالىقلارغا قاتتىق تېگىش قىلغان بولسىمۇ، ئەمما كۇچالىقلار ئىچىدىغان سۇنى توسۇپ قويغانلىقتىن، ئۇلار قوشنامغا چېكىنىشىكە مەجبۇر بولدى. بىراق، پەرمان بويىچە قارا شەھەردىن ياردەمگە ئەسكەر باشلاپ كەلگەن ھامىددىن خوجىنىڭ راشىدىن خاندىن يۈز ئۆرۈپ، ياقۇببەگ تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىشى بىلەن، كۇچالىقلار تەلتۆكۈس مەغلۇپ بولدى.

سايرامدا جەڭ غەلبىسىنى تەبىرىكلەپ ئۆتكۈزۈلگەن زىيا-پەتتە، بەدۋلەت ھامىددىن خوجىدىن:

— ئەي تۆرەم! بىز بىلەن يەنە ئۇرۇشىدىغان ئادەم بارمۇ؟— دەپ سورىدى.

— جانا بىلىمىز بىلەن ئۇرۇشىدىغان ئادەم مەن ئىدىم. ھالا بۈگۈنگە كەلگەندە، خىزمىتىمىزگە قول باغلاپ، پەرمان بەردار بولۇپ تۇرۇپتىمەن. ئەمدى سىز بىلەن ئۇرۇشىدىغان ئادەم قالمايدى. دېمەك، كۇچا سىزنىڭ تەسەررۇپىڭىزغا ئۆتتى دېگەن سۆز. مۇبارەك بولسۇن!— دەپ جاۋاب بەردى ھامىدىن خوجا. ئۇنىڭ جاۋابىدىن تولمۇ مەمنۇن بولغان بەدۆلەت:

— بىر نان تاپشاق تەڭ يەيلى، ھالاۋەتنى تەڭ كۆرەيلى!— دەپ، ئۇنىڭغا كۆپ ئىنئام — ئېھسانلارنى بەردى. ئاندىن: — بىز كۇچادىن يانغىچە، ئۆزلىرى قەشقەردە نۇسرىتىمىز ئۈچۈن دۇئا قىلىپ تۇرغايلا!— دەپ، ئۇنى قەشقەرگە يولغا سالدى. ھامىدىن خوجا بەدۆلەت زامانىسىدا ئۇرۇنغىچە ئۇنىڭ ئەركانى دۆلەتلىرى قاتارىدىن ۋە كاتتىلىرىنىڭ سورۇنلىرىدىن ئورۇن ئېلىپ، ئالىي ئىلىتىپاتلىرىدىن بەھرىمەن بولۇپ ياشىدى.

بەدۆلەت مەنزىلمۇ مەنزىل يۈرۈپ كۇچاغا يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، راشىدىن خاننىڭ ئالىدىغا ئادەم ئەۋەتتى. ئۇ بەدۆلەتنىڭ ئەۋەتكەن نەۋكەرلىرىنى كۆرۈپلا، قولىغا قىلىچ ئېلىپ، ئۇلاردىن بىرىنى چېپىپ تاشلىدى ۋە سېپىلىنىڭ ئۈستىگە يۈگۈرۈپ چىقىپ: «مېنىڭ باھادۇرلىرىم قېنى سىلەر؟ بۇ قىپچاقلارنى، ئەنجانلىقلارنى شەھەردىن ھەيدەپ چىقارمايمسىلەر؟» دەپ ۋارقىرىدى. نەۋكەرلەر ئۇنى تۇتۇپ باغلاپ، ئاتا-لىق غازىنىڭ بارگاھىغا ئېلىپ كەلدى...

موللا مۇسا سايرامى راشىدىن غازى خان خوجا ھەققىدە مۇنداق دېگەنىدى:

«راشىدىن خان تولۇق ئون يەتتە ئاي پادىشاھلىق قىلىپ،

كۈنچىقىشتا قۇمۇل، بارىكۆلگىچە، تاغ تەرەپتە ئىلى، جۇڭغار، يىگىچە، كۈنپېتىشتا يەكەن، مارالبېشىغىچە، توۋەنكى تەرەپلەردە لوپ، چەرچەنگىچە بولغان كەڭ زېمىنغا ھۆكۈمرانلىق قىلدى. پۈتۈن ئالتە شەھەر ھۇدۇتلىقىدا تۇنجى قېتىم ئادالەت تۇغىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، مانجۇ زالىسلىرىغا قارشى قوزغىلاڭلارنىڭ تۇنجى يالقۇنىنى ياندۇردى. مانجۇلارغا ئات - ئېشەك بولۇپ ئىشلەپ، ئىتنىڭ كۈنىنى كۆرگەن ئالتە شەھەر خەلقىنىڭ قەدىنى رۇسلىدى. ناھايىتى كۆپ خەزىنە - مۈلۈككە ئىگە بولدى. بىراق، ئۇ شۇنچىلىك رىئەتكە ۋە ھۆكۈمەتكە ئىگە بولغان، نۇرغۇن مال - مۈلۈك توپلىغان چاغلاردا، يا ئۆزىنىڭ ئۇرۇق - قاياشلىرىغا رەھىم ۋە شەپقەت قىلىپ باقمىدى، يا بىرەر ئەھلى پازىل ۋە ھۈنەرۋەن - كاسىپ، پۇقرائىي - پەقىرلەرگە ئىنئام - ئېھسان قىلىپ، يوقسۇللارنىڭ ھاجىتىدىن چىقىمىدى؛ ئۇ يا بىرەر دەرياغا كۆۋرۈك سالدۇرۇپ، ياخشىلىق قىلاي، دېگەننى ئويلىمىدى، يا جام - رابات، لەنگەر - مۇساپىرخانا، ۋەخپە - مەكتەپ - مەدرىس بىنا قىلىپ، كۆل - قۇدۇقلارنى كولىتىپ، ئەشبالارنى توختاتمىدى....»

شۇ مەزگىللەردە كۇچا ئىقلىمىدا قىمارۋازلىق ئەۋج ئېلىپ كەتتى. بۇ ئىسلام شەرىئىتىدە ئەڭ قاتتىق چەكلىنىدىغان ناسا - يان ئىشلارنىڭ بىرى ئىدى. ئەمما «سۇ بېشىدىن لاي بولغان» دەك، راشىدىن خاننىڭ خەزىنىدىن مەخسۇس پۇل ئاجرىتىپ چەز - خورلۇق قىلغانلىقى بۇنداق ناسايان ئىشنى تېخىمۇ ئەۋج ئالدۇرۇۋەتتى.

بەدۈلەتنىڭ قوشۇنلىرى ياپىدى دېگەن جايغا ھەسلەپتە شەبخۇن ئۇرغاندا، كۇچالىقلار تۇيۇپ قېلىپ، ئالدىن تەييارلىق كۆرۈپ قويغاچقا، ئۇلارنى بىر پەشۋا بىلەنلا قاچۇرغانىدى. شۇ - نىڭدىن قارتىپ خېلى ئۇزۇنغىچە بۇ تەرەپتىكى چېگرا تىنىچ - ئامان بولۇپ كەلمەكتە ئىدى. راشىدىن خاننىڭ ئالدىنقى سەپتە تۇرۇۋاتقان لەشكەرلىرى

جەڭ بولمىغانلىقتىن، بىكارچىلىقتىن زېرىكىپ ئولتۇراتتى. نۆۋەت بويىچە قاراۋۇللۇقتا تۇرغاندىن باشقا قىلىدىغان ئىشى يوق ئىدى. شۇڭا، راخمان قارى دېگەن قۇربىشنىڭ جەزى خورلۇق قىلىشى بىلەن قىمار ئويناپ، كۈننى بىسدار ئۆتۈۋەتتى.

مەتقارى «لىگتاسما»، ئۆمەر «تاغاردا بىگىز تۇرمايدۇ»، ساۋۇت ئوقا ۋە ئاۋۇت توقىلار يايىدى قاراۋۇلخاننىسىدا قاراۋۇل لۇقتا تۇردى. كېچىسى، ئۇلارنىڭ ئۇيقۇسى كەلسەي ھېكايە ئېيتىشىپ ئولتۇرۇشتى. ھېكايە-يۇ تۈگەپ، دەيدىغان گەپ قال-سىدى. تۇن ئۇزراپ كېتىۋاتقاندا، تاڭ ئاتمايۋاتاتتى. ئۇلار مەتقارى لىگتاسمىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن قىمار ئوينىماقچى بولۇشتى، ئاۋۇت توقىنىڭ پۇلى بولمىغاچقا قاراۋۇل لۇقتا تۇرىدىغان، قالغانلار پۇل تىكىشىپ قىمار ئوينىمايدىغان، كىم ئۆتۈۋالسا، شۇ ئاۋۇت توقىغا تاپان ھەققى بېرىدىغان بولۇپ كېلىشتى.

ئۇلار تاۋكا تۈزۈپ قىمارنى باشلىۋەتتى. ساۋۇت ئوقا: — قېنى، لىگتاسما، ئاۋال سەن ئاتسە، — دېدى مەتقارىغا.

— نېمىشقا ئەمدى، ئۆزۈڭ ئاۋۋال ئاتمامسەن، گومۇش!
— مەيلى، بولمىسا مەن ئاتتىم، دەتتىكام! — دەپ تۆت ئوشۇقنى ئوتتۇرىغا تاشلىدى قاۋۇل ئوقا.

چۈچۈشتىسى ①، ئۆتتۇردۇڭ، قېنى پۇلنى چىقار، — دەپ چۇقان كۆتۈردى ئۆمەر «تاغاردا بىگىز تۇرمايدۇ».

— نېمىگە ئالدىرايسەن، پۇل مانىغۇ؟ سەنمۇ بىرەر قول ئېتىپ باقامسەن — يە؟

— ئاۋۋال پۇلنى بەر، ئاندىن ئاتسام — ئاتاي، — دەپ گۆلەيدى قاۋۇل ئوقا.

— مانا پۇلۇڭ، ئالە، قېنى ئەمدىغۇ ئاتارسەن؟

— يا جەمشىد، دەتتىكام!

① چۈچۈشۈش — تۆت ئوشۇقنىڭ ئۈچىنىڭ چىكىمە بىرىنىڭ توپۇپ چۈشۈشى.

— سىياھ ① چۈشتى، — دەپ چۆرقراشتى قالغانلار.

.....

قىمار قىزىپ تازا ئەۋجىگە چىققاندا، تىۋى-ۇقىسىز ئاۋۇت توقىنىڭ «ئەنجانلىقلار كەلدى، ئەنجانلىقلار باسقىن قىلدى!» دەپ ۋارقىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. قىمار ۋازلار دەرھال قوللىدىكى ئوشۇقلىرىنى چۆرۈپ تاشلىۋېتىپ، مىلتىقلىرىنى ئېلىشتى - دە، قاراڭغۇلۇق ئىچىدە تىۋىش ئاڭلىنىۋاتقان تەرەپكە قارىتىپ ئوق ئاتقاچ گۈلخاننى ياندۇردى...

گۈلخاننىڭ شولىسىنى كۆرگەن قورغاندىكىلەر دۈشمەن لەشكەرلىرى يېتىپ كەلگەنلىكىنى سەزدى - دە، دەرھال تەييارلىنىپ تەخ بولۇپ تۇرۇشتى. بەدۋلەت قوشۇنلىرى كۇچا-لىقلارنىڭ تەييار تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. بۇ ۋەقەنىڭ خەۋىرى كۇچاغا يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، راشىدىن خان كۇچا مۇزاپىتىدە قىمارنى قانۇنلۇق دەپ ئېلان قىلدى ۋە خەزىنىدىن پۇل چىقىرىپ، ئۆزى جەزخورلۇق قىلدى... ھۆكۈمرانلىقنىڭ نەنتەنە - ئەسەسلىرىدە كۆڭلى كۆتۈرۈلۈپ يۈرگەن راشىدىن غازى خان خوجامنىڭمۇ ئەمدى جەزىمىلىك بىر ئايال بىلەن قوشۇلغۇسى كېلىدىغان بولۇپ قالدى. ئۇ، كۇچا بويىچە ئەڭ داڭلىق گۈزەل چوكان - ھوشۇر قارى دېگەن سودىگەرنىڭ يىگىرىمە ياشلىق ئەتىۋارلىق خوتۇنى - قارا كۆز خېنىم دەپ ئاڭلىغانىدى. كۇچا تەۋەسىدە قارا كۆز خېنىم دەپ نام چىقارغان چوكانلارنىڭ قانچىلىك چىرايلىق بولىدىغانلىقىنى راشىدىن خان ياخشى بىلەتتى. بۇ كۇچالىق قارا كۆز خېنىمنىڭ ئەسلىدىكى نامى نىگارەم بولسىمۇ، قارا كۆزلۈك گۈزەللىرى ئارىسىدا ئەڭ چىرايلىقى بولغانلىقى ئۈچۈن، خەلق ئىچىدە شۇ ئىسىم بىلەن تونۇلغانىدى. يېقىنلىرى ئۇنى بىر ئەزىزلىك بولغان، دەپ تەرىپىنى قىلسا، راشىدىن خان: «ئېچىلمىغان غۇنچىدىن ئېچىلغان گۈل پۇراقلىق بولىدۇ»

① سىياھ چۈشۈش — تۆت ئوشۇقىنىڭ بىرى ئالچۇ، بىرى چىسكا.

بىرى تاۋا، بىرى پوككا چۈشۈشى.

دەپ جاۋاب بەرگەنىدى.

راشىدىن خان بۇ چوكانغا غايىبانە ئاشىق بولغان-
لىقىنى بىلدۈرۈپ، مەشرەپ غەزەللىرىدىن بىر كۆپلىتىنى
كۆچۈرۈپ، توختى ئىشىكىغا بەگنى ئوتتۇرىغا سېلىپ، غەزەلنى
قارا كۆز خېنىمغا يەتكۈزۈپ بەردى.

قارا كۆز خېنىم — نىگارەمنىڭ ئېرى ھوشۇر قارى سودا
ئىشى بىلەن داۋاملىق قارا شەھەر، نۇرپان تەرەپلەردە بولاتتى.
ئۆيدە ئۇزاق تۇرالمايتتى، گەرچە ئۇلارنىڭ تويى بولغىنىغا
ئىككى يىل بولغان بولسىمۇ، ئەمما، نىگارەمنىڭ ئېرى بىلەن
بىللە بولغان كۈنلىرى بىر ئايغىمۇ يەتمەيتتى. «خوتۇن كىشى
غېرىبلىقتا بۇزۇلار» دېگەندەك، يالغۇز ئۆيدە تۆت تام بىلەن
قىلىپ، زېرىكىپ خورلۇق ھېس قىلغان نىگارەم راشىدىن
خاننىڭ غەزەلنى خۇش قوبۇل قىلدى. ئۇ ئېرىنىڭ ئۆيىدىن
ئايرىلدى — دە، ئاتىسىنىڭ بېھىشباغدىكى چاھار بېغىغا چىقىپ
كەتتى كېيىن، قارا كۆز خېنىمنى ھامامدا يۇيۇندۇرۇپ، كېلىن
لەردەك ياساندۇرۇشتى — دە، راشىدىن خان ئەۋەتكەن ئېرگۈلۈ
مەپىگە سېلىشىپ، خاننىڭ شەھەردىكى ئوردىسىغا ئېلىپ كېتىشتى.
كەچتە كۇچاننىڭ قازى قۇزىتى ئىبراھىم تۆرە خان ئور-
دىسىغا چاقىرتىلدى.

بۈگۈن ئادەتتىكىدىن ياشراق كۆرۈنۈۋاتقان راشىدىن
خان شەرىئەت پېشۋاسىنى قىزىل زىلچا سېلىنغان ھۇزۇرى مۇ-
بارەكتە قوبۇل قىلدى. خاننىڭ يېنىدا تۇرغان ۋەزىر جۈملە-
تولىمۇ توختى ئىشىكىغا بەگ قارا كۆز خېنىمنى راشىدىن
غازى خان خوجامغا نىكاھلاش ھەققىدە گەپ ئاچتى.

— بۈگۈنمۇ؟ — دەپ ئىبراھىم تۆرە ئىشىكىغا بەگكە
ھودۇقۇپ قارىدى. بەگمۇ بۇ قاراشنىڭ مەنىسىنى دەرھال
چۈشەندى.

قارا كۆز خېنىم تېخى ھوشۇر قارىنىڭ نىكاھىدا ئىدى.

ئېرىنىڭ تاشلاپ كەتكىنىگە بەش كۈنمۇ بولمىدى. ھالبۇكى، بىر مۇسۇلماننىڭ ئەھدى نىكاھىدىكى خوتۇنىنىڭ ئىددىتى بولىدۇ. ئۈچ ئاي ئىددەت ۋاقتى توشمىغۇچە، باشقا كىشىگە نىكاھلاش مۇمكىن ئەمەس. شەرىئەت بۇنى قەتئىي مەنئى قىلغان!

قازى قۇززات راشىدىن خاننىڭ ئايىقىدىكى گىلەمنى سۆيۈپ، شۇ توغرىدا گەپ باشلىغانىدى. خان ئۇنىڭ سۆزىنى كەستى: — شەرىئەتنى بىزگە ئۆگەتمەڭ! ئېرى دېگەن ھەزدلەك بۇنىڭدىن تۆت ئاي بۇرۇن ئۇنى ئۈچ تالاق قىلغان. سىز ئۈچ ئاي دەيسىز! خېنىم تۆت ئاي بېشى ئوچۇق بۈرگەن، ئەجەب، سىز شەرىئەت قازىسىنىڭ بۇنىڭدىن خەۋرى بولمىسا؟! خاننىڭ قەھرىدىن قورقۇپ كەتكەن قازى ئاپئاق ساقلىت نى گىلەمگە سۈركەپ يەنە يەر سۆيدى:

— خەۋەردارمىز، ھەزرىتىم!

ئۇ، ھوشۇر قارىنىڭ بۇنىڭدىن تۆت ئاي بۇرۇن، خام بەغنى كۆپ ئىستېمال قىلىۋېتىپ، بېشى چۆگىلەپ ئۇرۇشۇپ قېلىپ، خوتۇنى نىگارەمنى ئۈچ تالاق قىلىۋەتكەنلىكىنى بىلەتتى. بىراق، ھوشۇر قارى نىگارەمگە چىدىماي يەنە ياراشقاندا، قازى نىگارەمنى ھوشۇر قارىغا قايتىدىن نىكاھلاپ بەرگەنىدى. لېكىن، بۇ چوكاننىڭ ئاۋۋالقى ياش ئېرى تىلغا ئېلىنغانىدىن ئاچچىقى كېلىپ پەيمانى تېشىپ تۇرغان راشىدىن خانغا بۇنى ئېيتىش ئۆلۈمنى بوينىغا ئېلىش بىلەن باراۋەر ئىدى. شەرىئەت پېشىۋاسى ئەمدى بۇ توغرىدا «غىڭ» قىلماي، نىكاھ ئوقۇشقا ھازىرلاندى...

بەدۋەت راشىدىن غازى خان خوجامنىڭ يۇقىرىدا بايان قىلىنغاندەك گۇناھى كىبىرلىرىنى بىر - بىرلەپ خەلقى ئالەمگە جاكارلىتىپ ئاشكارىلاقتى ۋە شەرىئەت پېشىۋالىرىدىن: «قۇرئانى كېرىم» بىلەن «ھەدىس شېرىپ»، تە قاتتىق چەكلەند

گەن بۇنداق ناشايان، شەرىئەتكە خىلاپ ئىشلارنى مەملىكەتكە ئۇلۇغ
بولغان ئادەملەر ئۆزى باشلاپ قىلىپ بەرسە، ئۇنى چەكلىمەي،
راۋاجلاندۇرسا، شەرىئەتتە بۇنىڭغا قانداق پەتىۋا بارمىكەن؟»
دەپ سوراپ پەتىۋا ئالدى. ئاندىن بۇ پەتىۋالارنىڭ مەزمۇنىنى
رەسمى ئاشكارا ئېلان قىلىپ، راشىدىن غازى خان خوجىنىڭ شەرىئەت
ئەتكە خىلاپ گۇناھلىرىنى بويىغا ئارتىپ، ئۆزىنى ئىقرار قىلدۇرۇپ،
غاندىن كېيىن، ئۇنى ھەپسىگە ئالدى. ياقۇپبەگ ئالەمنى غەپلەت
باسقان بىر كۈنى كېچىسى، راشىدىن خاننى خالادىكى نىجاسەتكە
پاتۇرۇپ ئۆلتۈرگۈزۈپ، ئۈستىگە تامنى يىقىتىپ، ئۇنى بىلىنە
مىگۈدەك قىلىپ تۈزلىتىپ، ئۈستىگە يېمىش كۆچتى تىكتۈرۈپ
قويدى...

苦难的大地(1)
阿不都魏力·艾力 著

新疆大学出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路14号 邮政编码: 830046)

新疆新华书店发行 新疆新华印刷二厂印刷

850×1168毫米 1/32开本 印张12.25 插页1

1997年3月第1版 1997年3月第1次印刷

印数: 1—19350

ISBN7-5631-0840-8/Z·151(民文) 定价: 24.00元